

Giới thiệu Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi

Thể loại: Xuyên không

Tình tiết: Xung đột tình yêu

Bối cảnh: Quay về quá khứ

Phong cách tác phẩm: Hài hước

Nam chính: Bắc Thần Hàn – Sâu sắc khó hiểu (cơ mà nam phụ ta cũng thích a)

Nữ chính: Tô Duyệt Duyệt – Bạo lực

Người dịch: Gấu + Hồng Trần + Lâm HiHi

Khi vừa mới mở mắt ra thì phản ứng đầu tiên của cô là đây là đang quay phim cô trang sao ta? Đã vậy diễn viên nam bên cạnh thật sự quá đẹp trai..ôi chết mất thôi.

“Này soái ca, có hứng thú muốn gia nhập tổ chức của chúng tôi không? Tướng mạo anh như vậy, tôi dám khẳng định sẽ khiến mấy quý bà chết mê chết mệt cho coi.”

“Bỏn vương muốn nàg.…” Nam nhân người bốc lên toàn một mùi rượu, cuống cuồng đề cô xuống.

“Nhìn anh đẹp trai như vậy, không biết thể lực đến đâu ta? Nếu thể lực mà không tốt thì tôi cũng chẳng có cách nào tiến cử giúp anh đâu nhé” Mĩ nữ tinh nghịch cảnh cáo.

“Bỏn vương sẽ cho nàg thấy cái giá của câu nói này” Bất cứ nam nhân nào cũng khó có thể chấp nhận việc bị phụ nữ nghi ngờ thể lực của bản thân.

Mĩ nữ cười hì hì gật gật đầu, nói vọng ra: “Soái ca, coi như anh đã qua vòng phỏng vấn rồi nhé. Đạo diễn, đạo diễn... Cất cảnh, không diễn nữa!

“Đâu nào, bây giờ mới đang bắt đầu mà...” Nam nhân đã say khướt, bắt đầu vãn về những chiếc cúc áo trên người cô gái.

“Bắt đầu cái gì mới được chứ? Thôi nào, tôi giờ đã biết thể lực của anh rất rất được rồi, anh quả thật là người rất rất thích hợp. Aaaaaaaa, anh làm cái quái gì thế này, dừng tay lại!!! Này! Nàyyy!!!! – Cô gái cuối cùng cũng đã ngộ ra bản thân đang lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

“Bỏn vương sẽ dùng hành động để chứng minh cho nàg thấy...” Nói rồi lột phăng chiếc áo quây cuối cùng còn sót lại trên người mĩ nữ.

“Aaaaaaaa.....”

Cơ duyên của hai người chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thương Hải Minh Nguyệt

Không khí buổi sớm thật trong lành, những tia nắng mặt trời tinh nghịch nhảy múa qua ô cửa sổ. Và trên chiếc giường êm ái rộng thênh thang, một dáng nữ nhỏ nhắn yêu kiều vẫn đang say giấc, chiếc ga trải giường trắng muốt cùng với những đốm đen khuất sáng rơi vung vãi trên bề mặt tạo nên một sự tương phản rõ rệt. Người trên giường thì vẫn ngủ, dáng vẻ mặt mũi của cô khiến cho ngay cả ánh mắt trời âm áp cũng không nỡ làm phiền hàng mi đang no giấc.

Tiếng làm động có đẹp đến mấy thì cuối cùng cũng phải tỉnh giấc để đón chào một ngày mới tới. Tiếng chuông của chiếc điện thoại đặt trên chiếc bàn cạnh giường bỗng vang lên ầm ỉ...

Cô gái đang say giấc trên giường ngay lập tức nhăn mặt chau mày, nhanh như cắt chộp lấy cái điện thoại đang kêu inh ỏi, nóng nảy hét lên: “Đồ khủng, sớm thế này mà đã gọi điện đến làm phiền người ta!!!”.

“Tô Duyệt Duyệt, nếu cô thật sự muốn rút khỏi tổ chức thì cứ việc ngủ, KHÔNG VẤN ĐỀ NHÁ!!!” – Đầu dây bên kia truyền tới một tràng âm thanh đầy nộ khí, đủ để con sâu ngủ trên người Tô Duyệt Duyệt giật mình chết giấc.:-s

“Ô ô, thì ra là sự phụ ạ, hehe, thất kính thất kính” Tô Duyệt Duyệt hoang mang ghé mắt nhìn chiếc đồng hồ treo tường. Ai da, hôm nay chính là ngày thi

hành nhiệm vụ đầu tiên của cô.

Tô Duyệt Duyệt đã tham gia Phi đội Đại Bàng trực thuộc tổ chức cảnh sát phòng chống và truy bắt tội phạm quốc tế Interpol được mấy năm. Những thành viên của tổ chức này đều đã phải thông qua nhiều năm huấn luyện chuyên nghiệp mới được chính thức phân công nhiệm vụ. Chỉ có điều là, những nhiệm vụ mà phi đội Đại bàng thực hiện phần lớn đều là truy lùng và đánh cắp những báu vật quý giá. Nhờ được tôi luyện qua những khóa huấn luyện chuyên nghiệp, nên hầu như mỗi khi thi hành nhiệm vụ họ đều qua mặt được các đơn vị cảnh sát khác hết sức dễ dàng, tổ chức này đã trở thành vấn đề số một khiến Interpol hết sức đau đầu.

Tô Duyệt Duyệt vừa hoàn thành khóa huấn luyện mấy tháng trước sau khi đã thông qua một loạt những bài kiểm tra khắt khe, cô chính thức được bắt đầu công việc. Và hôm nay chính là ngày cô phải thực hiện nhiệm vụ thực tế đầu tiên.

“Con đã chuẩn bị tốt chưa đấy? Nhớ rằng đúng 10 giờ có mặt ở Văn Vật quán và báo cáo tình hình, đã rõ những phương tiện chiến đấu của con chưa?” Đầu dây bên kia có chút gì đó lo lắng và không an tâm.

Tô Duyệt Duyệt chợt nghĩ đến những gì hôm qua sư phụ nói về nhiệm vụ đầu tiên này, bất giác thở không ra hơi than thở: “Sư phụ à, có thể đổi cái khác không? Cái thứ cổ vật đó nghe có vẻ u ám quá, chắc chắn là chẳng sạch sẽ gì...”

Tô Duyệt Duyệt từ nhỏ đến lớn đều tự đắc vì bản thân trời không sợ đất không sợ, chỉ sợ có duy nhất mấy cái thứ chuyện kì bí, đặc biệt là cô còn có niềm tin sâu sắc với những câu chuyện thần thánh ma quỷ... Không dám nghĩ nhiệm vụ đầu tiên lại là đi ăn trộm cái thứ bảo vật ngàn năm gì gì đó vừa mới quật từ mộ lên.

“Chịu thôi con, hôm nay nhất định phải làm đâu ra đấy, kho bạc đang chờ đợi hồi đáp của chúng ta với cái giá cao ngất ngưỡng đấy. Mau mau chuẩn bị hành động đi, nhớ phải hết sức cẩn thận nhé. Mà này, quan trọng nhất là nếu có bị phát hiện thì cũng đừng có khai chúng ta ra đấy...” Những tưởng được vài lời an ủi động viên, không ngờ cuối cùng lại phủ phàng với nhau vậy.

Tô Duyệt Duyệt nhanh chóng chạy đến Văn Vật Quán, thờ hồn hể nhìn xuống chiếc đồng hồ đeo tay. 10 giờ đúng. Cô nở một nụ cười ngọt ngào bước vào, chuẩn bị thi hành nhiệm vụ đầu tiên của mình.

Vì hôm nay là ngày nghỉ, cho nên cả Văn Vật quán, trừ cái tên bảo vệ không biết giờ giấc kia thì chỉ có mình cô. Sau khi nhanh gọn giải quyết hết các chuông báo động và camera chống trộm, cô nhẹ nhàng tiến đến vị trí trung tâm, cả căn phòng chỉ đặt có một cái tủ pha lê trong suốt ở chính giữa, bên trong chiếc tủ là báu vật ngàn năm đang trở thành đề tài bàn tán suốt mấy ngày gần đây – Thương Hải Minh Nguyệt.

“Thật đúng là một hòn đá tốt, thảo nào mà lại có người trả giá cao như vậy cho mày” Tô Duyệt Duyệt không mất nhiều thời gian để lấy thứ bảo thạch quý giá đó ra, cô cầm nó trên tay, thích thú ngắm nghía.

Sau một hồi ngắm nghía, đánh giá, đồng thời đắc ý về thành tích của bản thân, đương lúc cô chuẩn bị bọc hòn đá lại trong tấm vải thô màu đen thì... Chuyện kì lạ đã thực sự xảy ra...

“Á mẹ ơi!!!! Cái quái gì vậy??? AAAAAA... Minh biết ngay là cái thứ này không sạch sẽ gì mà...” Hòn Thương Hải Minh Nguyệt trong tay Tô Duyệt Duyệt phút chốc bỗng phát ra những luồng sang chói lòa, thứ ánh sáng ấy tựa vậy lấy cô, và nhanh chóng phụt tắt trong tiếng thét kinh hoàng.

Ánh sang của Thương Hải Minh Nguyệt vừa tắt thì Tô Duyệt Duyệt cũng lăn ra đất bất tỉnh nhân sự, hòn bảo thạch trong tay cũng phút chốc biến mất không dấu tích.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Có cực phẩm nam nhân bên cạnh ta

Tô Duyệt Duyệt vừa tỉnh dậy, ngay lập tức bị cảnh vật xung quanh làm cho choáng váng, cô quay đầu nhìn khắp một lượt, đôi mắt bỗng chốc tràn đầy một nỗi kinh ngạc. Cái trần nhà lạ lắm, cái ga trải giường lạ lắm, cách bố trí căn phòng cũng kì lạ, thậm chí trên bàn còn bày đầy những kiêu lư hương cô chưa từng thấy bao giờ.

Khắp căn phòng toát lên một màu sắc xưa cũ, cô nhớ rằng mình đang ở Văn Vật quán thực hiện nhiệm vụ mà... Tô Duyệt Duyệt chưa kịp nghĩ thêm gì thì bỗng từ đâu một cánh tay lực lưỡng tóm chặt lấy cô. Cô theo phản xạ quay lại nhìn. Ai da, không nhìn thì thôi, vừa nhìn là đã muốn giết người luôn á.

Bên cạnh cô lúc này là một nam nhân với thân hình cao lớn, ánh mắt sắc như dao cạo với hàng mi cong vút, sống mũi vừa thẳng vừa cao, bờ môi mông tan bóng bẩy đầy gọi cảm. Cả khuôn mặt của chàng như được dùng dao tạc vậy, từng chi tiết đều hết sức tinh xảo, phi phàm, hơi thở của chàng phả vào cổ áo cô như muốn hút trọn nguồn sinh lực yếu ớt.

Ai nha. Tô Duyệt Duyệt ta vốn luôn thích những nữ nam kiêu này nha. Hơn nữa anh chàng này thì quả thật là cực phẩm của cực phẩm a. Không ngờ bộ phim cổ trang này lại có thể mời được một chàng trai đẹp đến vậy.

Tô Duyệt Duyệt nhìn không chớp mắt vào đôi mắt tưởng như sâu thăm thẳm ấy, miệng nở một nụ cười tươi như hoa thê thọt ga gắm: “Này soái ca, có hứng thú muốn gia nhập tổ chức của chúng tôi không? Tướng mạo anh như vậy, tôi dám khẳng định sẽ khiến mấy quý bà chết mê chết mệt cho coi.”;))

Phải biết rằng cái tổ Đại bàng của cô có cái truyền thống chỉ tuyển những mỹ nữ và mỹ nam, có diện mạo đủ để làm mấy ông chủ lớn và mấy bà quý phu nhân phải mê mẩn.

“Cô gái, bốn cung muốn nàng cơ?” Nam nhân toàn thân bốc lên một mùi rượu nồng nặc, hoàn toàn chẳng để ý gì đến mấy lời huyền thuyên của Tô Duyệt Duyệt, lấy hết sức nặng của cơ thể đè lên Tô Duyệt Duyệt.

Bốn cung? Chẳng diễn viên này quả là quá tận tâm với nghề à. Chỉ vì muốn cảnh quay thêm phần chân thực mà đã uống rượu say khướt thế này. Hóa ra anh ta đang đóng vai thái tử. Chỉ tiếc là đẹp trai như thế này mà đóng cảnh giường chiếu thì thật đúng là trọng thị bất trọng dụng (vật vô dụng chỉ để ngắm) à.

“Ê, soái ca. Anh đẹp trai như vậy không biết thể lực có tốt hay không nhỉ? Nếu như mà không tốt thì tôi cũng không có cách nào tiến cử cho anh gia nhập tổ chức đâu nha!” Tô Duyệt Duyệt vẫn cố ga gắm, cố gắng phân tích cho nam nhân hiểu.

Đối với mấy nhiệm vụ mê hoặc mấy quý bà giàu có, đẹp trai như vậy chắc chắn là hoàn thành xuất sắc rồi. Nhưng ở trên giường với mấy bà già đó chưa đến mấy phút mà đã đè người ta ra như thế này là không được. Nói không chừng còn làm mọi việc hỏng bét.

“Bốn cung sẽ cho nàng biết, thể lực của bốn cung có được hay không...” Khuôn mặt nam nhân bỗng chốc đanh lại, tuy chẳng hiểu gì cái vế sau của cô, nhưng nam tử hán đại trượng phu nhục nhã nhất là bị phụ nữ nghi ngờ “hăng lực” của bản thân.

Tô Duyệt Duyệt nhìn điệu bộ cứng rắn của nam nhân khi phản bác, thỏa mãn mà gật đầu lia lịa, bằng lòng coi như anh ta đã qua ải, sau đó tiếp tục nói: “Tuyệt quá soái ca, coi như anh đã qua vòng phỏng vấn rồi nhé, không cần phải ở đây đóng phim gì nữa đâu, thù lao chỗ chúng tôi còn cao gấp mấy lần số tiền anh đóng phim kiếm được ấy. Đi với tôi, tôi dắt anh đến gặp sư phụ. Đạo diễn đạo diễn... cắt cảnh, không diễn nữa, nghỉ thôi nhé!!!”.

Chỉ là đến lúc ấy, Tô Duyệt Duyệt mới để ý rằng xung quanh nào đang có cái máy quay phim nào, người trong đoàn làm phim cũng chẳng có lấy một ai. Kì chưa? Tại sao đang quay phim mà ngoài anh ta ra chẳng có lấy một ai đang làm việc nhỉ?

Trong lúc đầu óc đang mòng mòng với một mớ những câu hỏi, tư tưởng của Tô Duyệt Duyệt đột nhiên bị nam nhân sục nức mùi rượu đang đè trên người mình lôi trở lại.

“Đâu nào? Bây giờ mới đang bắt đầu mà...” Nói rồi chàng ta điên cuồng lột xé quần áo của người đang bị đè bên dưới.

“Bắt đầu cái gì mới được chứ? Thôi nào, tôi giờ đã biết thể lực của anh rất rất được rồi, anh quả thật là người rất rất thích hợp. Aaaaaaaa, anh làm cái quái gì thế này, dừng tay lại!!! Này! Nàyyy!!!! – Cái đồ chậm hiểu Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cũng đã ngộ ra bản thân đang lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

Vốn dĩ đây chẳng phải là hiện trường đóng phim gì hết, và kẻ đang đè lên người cô cũng chẳng phải là diễn viên nào cả. Cái căn phòng đầy một màu sắc cổ xưa, và cả cái tên ăn bận lố thời đang điên cuồng giết tung cục áo của cô ra nữa. Tất cả đều đang chứng minh cho một điều.

Đó chính là...

Cô đã quay ngược thời gian... Trở về quá khứ???

Ôi không!

Cái thứ chết tiệt gì đang xảy ra thế này???

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Cái “chỗ đó” của người vẫn chưa “kiệt sức” đâu

“Đâu nào? Bây giờ mới đang bắt đầu mà...” Nói rồi chàng ta điên cuồng lột xé quần áo của người đang bị đè bên dưới.

“Bắt đầu cái gì mới được chứ? Thôi nào, tôi giờ đã biết thể lực của anh rất rất được rồi, anh quả thật là người rất rất thích hợp. Aaaaaaaa, anh làm cái quái gì thế này, dừng tay lại!!! Này! Nàyyy!!!! – Cái đồ chậm hiểu Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cũng đã ngộ ra bản thân đang lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

Vốn dĩ đây chẳng phải là hiện trường đóng phim gì hết, và kẻ đang đè lên người cô cũng chẳng phải là diễn viên nào cả. Cái căn phòng đầy một màu sắc cổ xưa, và cả cái tên ăn bận lố thời đang điên cuồng giết tung cục áo của cô ra nữa. Tất cả đều đang chứng minh cho một điều.

Đó chính là...

Cô đã quay ngược thời gian... Trở về quá khứ???

Ồi không!

Cái thứ chết tiệt gì đang xảy ra thế này???

“Ha. Bốn cung bây giờ sẽ cho nàng thấy thể lực của bốn cung không thể dễ dàng bị nàng nghi ngờ như thế được...” Nam nhân mỉm cười tinh quái, cời bỏ chiếc áo nịt ngực cuối cùng còn sót lại trên người Tô Duyệt Duyệt.

“A...” Tô Duyệt Duyệt đột nhiên cảm thấy một con tê buốt chạy dọc cơ thể, cúi đầu nhìn xuống mới phát hiện ra mình đang bị hấn đè lên trong tình trạng không một miếng vải che thân.

Nam nhân say khướt nhìn xuống thân thể mịn màng trắng nõn đang bị đè dưới thân thể mình, cái bản năng của phần con được sự cổ vũ của men rượu, khiến toàn thân chàng bùng lên sự kích thích mãnh liệt. Trong phút chốc, bộ hạ cương cứng khiến chàng vô cùng khó chịu, và không chút ngần ngại mà cũng lột phẳng toàn bộ quần áo trên người.

“Oa, thể hình đẹp quá đi!” Tô Duyệt Duyệt một chút bẽn lẽn cũng không có, mà ngược lại còn liên tục vuốt xoa trước vẻ đẹp hình thể của nam nhân.

Nam nhân vốn chẳng hề mảy may đến phản ứng của cô, mà chỉ chăm chăm nghĩ đến việc giải tỏa sự thèm khát của con dục vọng đang dâng cao trong tâm trí. Cuồng cuồng áp lại cả tấm thân trần truồng lên người Tô Duyệt Duyệt... vẫn đang không ngớt lời trầm trồ, như sợ cô sẽ trôi mất trong phút chốc, cuồng cuồng tách hai chân của cô ra, cơ thể vẫn không ngừng căng cứng giữ lấy cô.

“Mẹ ơi, người đang làm gì vậy!” Cái khoảnh khắc Tô Duyệt Duyệt nhận ra da thịt mình đang tiếp xúc với cái thứ cứng ngắc ấy, cô khẽ hít một hơi, buồn bã trách bản thân sao có thể dễ dàng bị mê hoặc đến thế.

“Bốn cung phải chứng minh cho nàng thấy lần nữa...” Nam nhân vừa nói vừa phả lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hơi thở nồng nặc mùi rượu, nói xong lại tinh nghịch dùng cơ thể mình mon trớn, vuốt ve cô.

Tô Duyệt Duyệt được một nam nhân phi phàm như vậy mon trớn đương nhiên là rất thích thú, tuy nhiên trải qua nhiều năm huấn luyện, cô ngay lập tức phát hiện ra có cái gì đó bất thường trong thần thái của hắn, biểu hiện bên ngoài thì có vẻ giống người đang say rượu thật, nhưng thực chất là đã trúng phải xuân dược (thuốc lắc). Nếu không thì làm sao hắn ta có thể bị kích thích đến vậy?

Tô Duyệt Duyệt ngược nhìn cái gương mặt anh tuấn đáng chết ấy, thờ dài một tiếng và nói: “Không ngờ đẹp trai như người mà cũng phải dùng đến chất kích thích, coi như là bốn cô nương cứu mạng người một lần vậy.”

Nam nhân đang mê mẩn, trong đầu vẫn lóe lên ý định phản kháng; cơ thể ngay lúc đó lại bị xuân dược khống chế, vồn vã chuẩn bị đưa bản thân đến cơn khoái cảm.

“Này này, tôi nói muốn giúp anh là như thế này này” Tô Duyệt Duyệt nhận ra là hắn đang chuẩn bị “công kích”, sợ hãi đẩy hắn ra, đồng thời nhanh nhẹn và thuần thục điểm vào mấy huyệt trên thân thể hấp dẫn ấy.

Nam nhân đang toàn thân kích động bỗng khựng lại, ngay sau đó thì kiệt sức đổ sập xuống.

“Này, soái ca, anh có đề thì cũng đừng có đề lên người tôi chứ!” Tô Duyệt Duyệt bị cơ thể cường tráng ấy đè lên, chỉ mong cánh tay không bị hấn đè gãy.

“Sao nàng lại biết cách giải xuân dược?” Nam nhân gượng được nửa thân dậy, đôi mắt ánh lên sự kinh ngạc nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nhỏ nhắn ấy mà hỏi.

Tô Duyệt Duyệt không thèm nhìn hắn, tay không ngừng áp vào bộ ngực săn chắc của hắn, mong đẩy được hắn ra. “Anh có thể đứng lên đã có được không? Anh đừng quên là... cái chỗ đó của anh vẫn chưa kiệt sức đâu” Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn có thể cảm nhận thấy cái thứ cứng cứng đó của hắn đang chạm vào đùi cô.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hạ dược phong ba

Tô Duyệt Duyệt không thèm nhìn hắn, tay không ngừng áp vào bộ ngực săn chắc của hắn, mong đẩy được hắn ra. “Anh có thể đứng lên đã có được không? Anh đừng quên là... cái chỗ đó của anh vẫn chưa kiệt sức đâu” Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn có thể cảm nhận thấy cái thứ cứng cứng đó của hắn đang chạm vào đùi cô...

Đôi mắt quyến rũ ấy bỗng chốc trở nên lạnh lẽo. Sau khi nhanh chóng vơ lấy đồng quần áo nằm la liệt dưới sàn và bận lại chỉnh tề, đôi mắt ấy lại một lần nữa lạnh lẽo hướng về phía Tô Duyệt Duyệt.

Cô bỗng giật mình, cũng nhanh chóng vơ lấy đồng quần áo của mình, tuy nhiên y phục cổ xưa quá ư rườm rà, cô phải mất một lúc mới mặc xong.

“Người quá là đồ tiện nhân to gan, dám cả gan hạ độc với bản cung” Nam nhân không để cô kịp thốt nên lời nào, nhào tới bóp lấy chiếc cổ trắng ngần.

“Anh... nói... nói cái gì hả? Buông tôi ra!” Tô Duyệt Duyệt trợn tròn mắt nhìn khuôn mặt lạnh lùng ấy, bản thân không biết mình đã đắc tội gì với hắn, sao hắn dám vô cớ đòi giết người như thế chứ.

“Đừng có giả vờ, bản cung thừa hiểu đồ tiện nhân nhà ngươi muốn lợi dụng mấy thủ đoạn hạ đẳng này mong chiếm đoạt bản cung đúng không???” Nghĩ tới tất cả những thủ đoạn mà trước đây đã từng phải nếm trải, đôi mắt ấy bỗng hằn lên những tia đờ giận dữ, đôi bàn tay càng siết chặt hơn trước.

“Nói linh tinh...” Tô Duyệt Duyệt biết anh ta đang dần mất kiểm soát, vội điểm vào thống huyệt của anh ta, nhân lúc anh ta vừa lơ lửng tay, cô điểm tiếp vào huyệt đạo khiến cho anh ta toàn thân bất động.

Nam nhân ngay lập tức phát hiện ra mình đã không thể cử động, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn cô: “Người biết võ công?”.

“Soái ca, không ngờ anh lớn đến nhường này, mặt mũi thì sáng sủa đến vậy, mà đầu óc thì thật đúng là ngốc nghếch. Sao anh không nghĩ xem, nếu tôi muốn lợi dụng anh, thì hà cớ gì tôi phải giải độc cho anh sớm như vậy?” Tô Duyệt Duyệt mạnh mẽ phán, đôi mắt không ngừng trợn lên nhìn về phía anh ta.

“Người còn dám nói độc không phải do người hạ, bản cung vừa rồi là do uống phải tách trà đó cho nên mới hành động thiếu suy nghĩ như vậy với người” Nam nhân mất hướng về phía tách trà đặt trên bàn, lạnh lùng chất vấn.

Tô Duyệt Duyệt bước đến cạnh chiếc bàn, cầm tách trà lên hít hà, giọng nói có phần kinh ngạc thốt lên: “Ừa? Thực sự là có thành phần của xuân dược, quả là đã có người hạ độc vào đây.”

Không phải chứ? Chủ nhân của cơ thể này chắc chắn là loại gian phu dâm phụ, không thì sao tự dung lại đi hạ độc hòng bắt người đàn ông khác quan hệ với cô ta.

“Đừng có làm trò trước mặt bản cung, đồ tiện nhân nhà ngươi, bản cung nhất định không bỏ qua chuyện này” Nam nhân phẫn nộ giương mắt nhìn cô, không ngừng vận nội công mong phá giải huyệt đạo, tuy nhiên, dù có cố thể nào thì cũng phá không nổi.

Tô Duyệt Duyệt nhìn anh ta đang cố gắng phá giải huyệt đạo trong vô vọng, bỗng động lòng trắc ẩn mà mở lời nhắc nhở: “Soái ca à, không cần phải tốn công vô ích, cách điểm huyệt này là độc môn của chỗ chúng tôi, người ngoài phá không nổi đâu, anh cứ từ từ mà đợi một tiếng đồng hồ nữa nhé. À, ở chỗ các người hình như là nửa canh giờ thì phải.”

Nam nhân nghe thấy vậy thì bưng bưng phẫn nộ quát: “Đồ tiện nhân đáng chết, còn không mau giải huyệt cho bản cung”.

Tô Duyệt Duyệt chẳng thèm đếm xỉa, ánh mắt đảo một lượt quanh căn phòng, cách bài trí cổ xưa này, có lẽ là nơi ở của kẻ lắm tiền, vậy đây chắc là khuê phòng của người chủ nhân đó.

Cô rảo bước đến bên trước gương đồng, đôi mắt ánh lên một nỗi bàng hoàng, khẽ khàng thốt lên: “Ai nha. Gương mặt này sao lại có thể giống mình đến như vậy? Chẳng lẽ đây là tiền kiếp của mình?”.

Nam nhân thở hắt ra một hơi, cơn giận dữ trong lòng cũng dần nguôi đi, thay vào đó là sự hiếu kì đối với những cử chỉ và thái độ kì cục của cô gái.

Sau một hồi đứng ngơ ngẩn trước gương, Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cũng chịu quay lại đứng trước mặt nam nhân. Cô gần từng từ từ chữ một, mong có thể giải thích rõ ràng với anh ta: “Tôi không cần biết anh có tin hay không, tôi vẫn khẳng định người hạ độc không phải là tôi, bởi vì người hạ độc anh, chính là chủ nhân của cái cơ thể này. Kẻ đó không phải tôi...”

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Hạ dược phong ba (2)

Nam nhân hoài nghi nhìn cô, hoàn toàn không hiểu những gì cô đang nói...

“Chỉ cần anh hứa với tôi sẽ không động thủ nữa, tôi lập tức giúp anh phá giải huyết đạo” Tô Duyệt Duyệt thật sự không nỡ nhìn hân phải đứng bất động như vậy cả tiếng đồng hồ, cô cũng đã từng trải qua cái cảm giác bị điểm huyết như vậy, thật sự rất khó chịu, máu trong người bị tụ lại, để lâu thì có thể sẽ bị tê liệt.

“Được, bốn cung không thêm đông đến người, còn không mau giải huyết?” Nam nhân đành gật đầu thỏa hiệp.

Tô Duyệt Duyệt hít một hơi dài, điểm hai lần lên người nam nhân, sau đó lập tức lùi lại hai bước, cảnh giác nhìn về phía hân. Cô vẫn chưa quên cơn phản nộ đã suýt giết chết cô vừa rồi.

Đúng lúc nam nhân có thể cử động trở lại, đột nhiên...

Cánh cửa kéo kẹt bị đẩy ra, một nam nhân chạc ngoại tứ tuần, thân khoác long bào, kéo theo một bầy tùy tùng nhao nhao lao vào.

Hai con người hoàng hốt nhìn cả đám người trước mắt, Tô Duyệt Duyệt thấy toàn người lạ mặt, chỉ biết khép nép chờ đợi, còn nam nhân bên cạnh thì vội lo lắng trau mày...

“Hàn nhi, chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy? Vừa rồi ta đứng bên ngoài nghe thấy hai đứa đang tranh luận điều gì thì phải?” Hoàng thượng liếc mắt nhìn sang chiếc giường chần gối bừa bộn, chẳng cần thông minh cũng biết hai người họ vừa làm gì trên đó, nhưng vừa rồi rõ ràng là tiếng cãi nhau, hoàng thượng vì quá tò mò nên đã đẩy cửa xông vào.

“Ha ha, phụ hoàng... nhi thần chỉ là đang cùng thái tử phi bồi đắp tình cảm thôi mà” Bắc Thần Hàn với đôi sắc mặt, khuôn mặt lạnh lùng phản nộ vừa rồi đã biến đi đâu mất, thay vào đó là một sắc xanh xao yếu ớt. Tô Duyệt Duyệt không thể tin vào mắt mình, sao anh ta lại có thể thay đổi như vậy? Hay là người anh ta thật sự có bệnh? Mới cả vừa rồi anh ta nói đến thái tử phi? Chẳng nhẽ là đang nói cô sao?

Hoàng thượng khẽ liếc Bắc Thần Hàn, sau đó quay sang Tô Duyệt Duyệt, giọng đầy vẻ quan tâm: “Duyệt Duyệt, Hàn nhi nó có bắt nạt gì con không? Có gì ảm ức mau nói cho trẫm biết...”

Tô Duyệt Duyệt bối rối nhìn về phía vị soái ca đang “xanh xao yếu ớt”, sau đó nhìn hoàng thượng khẽ bẩm: “Dạ, hoàn toàn không có. Vừa rồi đâu có gì xảy ra đâu ạ?”

Không ngờ vừa mới quay ngược quá khứ đã được gặp hoàng thượng, mà quan hệ của chủ nhân cơ thể này với hoàng thượng có vẻ khá thân thiết. Thì ra cô ta không chỉ giống mình về ngoại hình, mà cả tên họ cũng giống luôn, thật là trùng hợp quá đi!

“Duyệt Duyệt, con chỉ vừa mới cùng Hàn nhi thành hôn ngày hôm qua, thời gian hai đứa ở bên nhau còn dài, cố gắng cùng nhau vun đắp tình cảm. Trẫm tin Hàn nhi sẽ không xử tệ với con đâu.” Hoàng thượng vỗ nhẹ vai cô khích lệ.

Bắc Thần Hàn ho khan lấy vài tiếng, khẽ lùi Tô Duyệt Duyệt lại bên mình mà nói với hoàng thượng: “Phụ hoàng, con sẽ dành hết tâm huyết chăm sóc cho Duyệt Duyệt, người phải yên tâm mà giữ gìn sức khỏe mới phải”.

Tô Duyệt Duyệt bối rối nhe ra một nụ cười ngốc nghếch, cánh tay vẫn không ngừng muốn vùng ra khỏi bàn tay to khỏe của Bắc Thần Hàn, tuy nhiên hân dường như muốn đổi đầu với cô, cô càng vùng vẫy, hân càng siết chặt.

Hoàng thượng nhìn hai người họ âu yếm nhau, vui sướng cười lớn: “Hàn nhi, con cũng phải cố gắng bồi dưỡng cơ thể, ta nóng lòng muốn được bế cháu lắm rồi”.

Tô Duyệt Duyệt mồm há hốc, cô chỉ mới có hơn 17 tuổi, chẳng nhẽ lại phải... sớm như vậy?

“Nhi thần tuân chỉ...” Bắc Thần Hàn bất lực nở ra một nụ cười nhạt nhẽo.

“Được rồi, cũng không còn sớm nữa, các con vừa rồi uống nhiều rượu như vậy, còn không mau trở về vương phủ! Trẫm cũng phải về tắm cung trước đây” Hoàng thượng nói xong, vẫn không đành lòng liếc nhìn Tô Duyệt Duyệt lần chót, sau đó mới quay người bước đi.

Căn phòng lại chìm vào yên tĩnh, Bắc Thần Hàn vội vứt bỏ bộ mặt “xanh xao yếu ớt”, nhanh chóng khoác lên mình vẻ lạnh lùng như trước.

“Nói mau, người với phụ hoàng rốt cuộc là có quan hệ gì?” Bắc Thần Hàn tóm chặt lấy cánh tay của Tô Duyệt Duyệt, hoài nghi hỏi.

Bắc Thần Hàn, năm nay 22 tuổi, là thái tử của thiên liệt hoàng triều, tính tình lạnh lùng có độc. Là người được hoàng thượng sủng ái nhất trong tất cả các hoàng tử. Tuy tính tình lạnh lùng, nhưng lại là người hết mực hiếu thuận. Đến ngay cả chuyện hôn nhân đại sự, cũng nhất nhất nghe lời phụ hoàng lấy một người chàng chẳng hề có tình cảm.

Tuy nhiên, chàng luôn ôm nỗi hoài nghi, bởi sự yêu mến mà hoàng thượng dành cho Tô Duyệt Duyệt chẳng kém gì đối với chàng. Nói hai người họ không có quan hệ gì là điều hoàn toàn không thể, nhưng dù có cố gắng thế nào thì chàng cũng không thể hiểu được rốt cuộc mối quan hệ giữa hoàng thượng và Tô Duyệt Duyệt ấy là gì?

Gấu

Chương 6: Là cô ta mà cũng chẳng phải là cô ta

“Này, anh có thể đừng có hơi chút là động thủ được không? Đau chết đi được” Cánh tay của Tô Duyệt Duyệt như sắp bị bẻ gãy, không ngờ một tên nam nhân người đẹp như hoa mà tính tình lại thô bạo đến vậy, cô cố gắng vùng vẫy...

“Người không hề có nội lực? Sao lại biết cách điểm huyết? Nói mau, người rốt cuộc là ai?” Bắc Thần Hàn buông tay cô, ánh mắt tràn đầy nghi ngờ.

Vừa rồi tóm lấy tay cô mục đích chính là muốn thăm dò kinh mạch. Hóa ra cô ta vốn không hề có nội lực.

Tô Duyệt Duyệt uốn uốn nắn nắn cái cổ tay tội nghiệp, ánh mắt chân thật nhìn hắn: “Tôi, đúng là Tô Duyệt Duyệt, nhưng không phải là Tô Duyệt Duyệt mà các người quen biết”.

“Cô rốt cuộc là đang nói cái quái gì vậy?” Bắc Thần Hàn hoàn toàn không hiểu cô đang nói gì.

Tô Duyệt Duyệt xoa xoa lên trán, trong giây lát dường như nghĩ ra điều gì đó, vội hỏi: “Có phải vừa rồi anh đã đánh ngất tôi?”

Khuôn mặt Bắc Thần Hàn vội trầm xuống, lạnh lùng buông ra một câu: “Bổn cung chỉ đẩy người một cái, là do người không cẩn thận đâm đầu vào tường, đừng có trách bổn cung”.

Tô Duyệt Duyệt trợn mắt nhìn hắn, nhưng trong lòng cũng đoán già đoán non giải thích: “Thế thì đúng rồi, Tô Duyệt Duyệt đó đáng ra là đã bị đập đầu mà chết rồi...”

“Người vừa nói cái quái gì vậy? Bổn cung chẳng hiểu cái gì sất” Bắc Thần Hàn nhăn mặt trau mày, những lời cô ta vừa nói, hắn hoàn toàn chẳng hiểu lấy một câu.

“Không cần biết anh tin hay không, tôi chỉ nói lại một lần nữa, tôi là linh hồn đã xuyên không để nhập vào cái thể xác này, tôi cũng tên là Tô Duyệt Duyệt, nhưng là Tô Duyệt Duyệt của tương lai cách các người đây mấy ngàn năm. Hiểu chưa???” Tô Duyệt Duyệt hết sức kìm chế để giải thích rõ ràng với hắn.

Bắc Thần Hàn hoàn toàn kinh ngạc nhìn cô, ánh mắt tràn ngập sự bàng hoàng, thốt không ra lời: “Từ tương lai? Linh hồn xuyên không?”

“Không sai” Tô Duyệt Duyệt gật đầu lia lịa.

Phải mất một lúc thì Bắc Thần Hàn mới bình tĩnh được trở lại, đối với từng câu từng chữ mà cô vừa nói, hắn thật sự không dám tin vào tai mình. Nhưng mà, Tô Duyệt Duyệt trước mắt hắn đây, so với Tô Duyệt Duyệt của mấy canh giờ trước thật sự khác biệt quá xa. Tô Duyệt Duyệt trước đây là loại phụ nữ yếu đuối, chỉ thích khóc lóc, hơi chút là lại chạy đến chỗ hoàng thượng kể lể, khiến hắn từ nhỏ đến giờ đều ghét cay ghét đắng.”

“À à, vừa rồi anh nói tôi là thái tử phi gì gì đó của anh... Thật hả?” Tô Duyệt Duyệt chợt ngộ ra là mình hình như đã xuất giá.

“Ha? Thái tử phi? Người đủ tư cách sao? Nếu không phải vì phụ hoàng thì ta có chết cũng không lấy loại người như người” Bắc Thần Hàn khinh bỉ trả lời.

Tô Duyệt ra chiều nghĩ ngợi trả lời: “Tôi cũng không biết tại sao hoàng thượng lại giúp tác hợp Tô Duyệt Duyệt đó với anh, điều mà tôi muốn nói là, chúng ta đều chẳng thích gì nhau, nếu anh đã suy nghĩ lại, thì cứ việc phế tôi, như vậy anh cũng dễ sống, mà tôi cũng dễ thở...”

Ánh mắt Bắc Thần Hàn lại ánh lên một phen kinh ngạc, không thể tin được đó lại là lời nói ra từ miệng Tô Duyệt Duyệt, cái loại đàn bà tục tũn như Tô Duyệt Duyệt trước đây, lúc nào cũng dính lấy hắn không rời, bây giờ lại nói cô ta không hề thích hắn, nghe cô ta đòi phế, trong lòng bất giác có gì đó khó chấp nhận.

Tô Duyệt Duyệt đắc ý nhìn hắn chờ đợi, chỉ cần hắn ta đồng ý phế cô, cô có thể tự do mà bước ra ngoài cái thế giới cổ đại kia mà phiêu bạt giang hồ, đồng thời tìm cách quay trở về tương lai.

Chỉ có điều...

“Không phế...” Bắc Thần Hàn phũ phàng dập tắt mọi mơ mộng của cô bằng hai từ gọn lỏn.

Tô Duyệt Duyệt vô cùng bất mãn: “Ê, tại sao lại không phế? Nếu anh đã không thích tôi, tôi cũng chẳng ưa gì cái ngôi vị thái tử phi này, thì phế tôi chẳng phải quá phù hợp với nguyện vọng của anh sao?”

“Đúng là ta rất rất muốn như vậy, nhưng ta cũng không thể làm những điều khiến phụ hoàng phải phiền lòng. Vì thế nên ta cũng chẳng có cách nào để phé người hết” Sắc mặt Bắc Thần Hàn dường như đã có chút ảm áp trở lại, giọng điệu cũng không còn sự khinh ghét như trước.

Sắc mặt của Tô Duyệt Duyệt lại thật khó coi, khóe miệng cứ khe khẽ giật giật. Chẳng nhẽ tự do của mình lại bị đặt vào tay hoàng thượng một cách dễ dàng như vậy.

“Đi thôi! Hồi cung!” Bắc Thần Hàn vốn chẳng để ý đến sự thất vọng của cô, trong lòng còn bất chợt cảm thấy Tô Duyệt Duyệt đang đứng trước mắt mình thú vị hơn trước rất nhiều.

Tô Duyệt Duyệt chỉ biết im lặng bước theo, trong lòng không ngừng băn khoăn liệu những ngày tháng tiếp theo sẽ ra sao?

.
. .
.

Liệu cô có còn cơ hội để quay trở lại tương lai?

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tôi có một điều kiện!

Một buổi chiều mùa xuân quang đãng, ánh nắng ảm áp, gió thổi hiu hiu. Cả kinh thành vẫn đang ồn ào, náo nhiệt.

.
. .
.

Trong phủ thái tử...

Một bóng nữ nhỏ nhắn đang bước đi thoăn thoắt, bước đi của cô tuy không dài, nhưng lại vô cùng nhanh nhẹn. Chỉ trong chốc lát, cô đã vọt vèo trên một cái cây lớn, một mình yên tĩnh thoải mái trên một chạc cây vững chắc.

Những tia nắng dịu dàng xuyên qua những tán lá cây tươi tốt, nhẹ nhàng ôm lấy gương mặt của cô, khiến cho cả gương mặt ấy như đang tỏa ra một vầng hào quang rực rỡ. Cô có một khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn như có thể bao trọn được trong lòng bàn tay, các nét trên gương mặt cô đều hết sức cân đối, nhưng có lẽ sự thu hút nằm nhiều nhất ở đôi mắt trong sáng như ngọc kia, lúc nào cũng toát lên một vẻ thông minh, lạnh lợi.

“Ôi trời, thái tử phi, người làm gì mà lại phải trèo lên cây như vậy, người nên xuống mau đi ạ” Một nha đầu bận đồ tì nữ đứng dưới gốc cây từ bao giờ đang hốt hoảng kêu la.

Nô tì này là người thân cận đã đi theo Tô Duyệt Duyệt từ nhỏ đến giờ, ngay cả khi đã vào phủ thái tử. Thế mà giờ đây, cô thật sự không thể lí giải nổi, từ khi chủ nhân từ hoàng cung trở về, đột nhiên như biến thành một người hoàn toàn khác, cái gọi là tiểu thư con nhà khuê các biến đi đâu mất, thay vào đó là hết lần này đến lần khác những hành động vô cùng lỗ mãng, ví như việc trèo cây này.

“Tiểu Thủy, người không cần phải suốt ngày cứ lẻo đẻo theo ta thế đâu, mau đi đi, ta muốn một mình yên tĩnh” Tô Duyệt Duyệt nhắm mắt, tựa lưng vào thân cây thư giãn.

Quay về quá khứ đã được một tháng rồi, từ lúc trở về từ hoàng cung, đã một tháng rồi cô chưa nhìn thấy Bắc Thần Hàn. Thật sự không thể hiểu nổi, kẻ đó rõ ràng không ưa gì cô, vậy mà vẫn khăng khăng không chịu phé cô. Điều khó chịu nhất là, còn có vài á đần bà lăng lơ, trơ trẽn trong phủ hết lần này đến lần khác cứ đến soi mói, bới móc.

“Thái tử phi à, người mau xuống đi, ngộ ngộ bị thái tử gia nhìn thấy, chắc chắn là lại bị mắng a” Tiểu Thủy lo lắng mà ngắc đầu liên tục khuyên can. Cô biết, Bắc Thần Hàn vốn chẳng yêu thương gì chủ nhân nhà mình, đến ngay cả đêm động phòng hoa trức cũng giả vờ bệnh tật để mặc cho chủ nhân phải cô quita chốn phòng the.

Tô Duyệt Duyệt nhún vai, chẳng hề để tâm đến mấy lời nói của Tiểu Thủy: “Anh ta dám mắng, thì cũng chưa chắc ta đã thèm nghe.”

“Thật sao? Tô Duyệt Duyệt, người càng ngày càng lão xược rồi đấy” Giọng nói của Bắc Thần Hàn từ phía xa vọng lại.

Không biết hắn đã đứng ở đó từ lúc nào, bên cạnh còn có một bóng giai nhân trẻ tuổi. dáng hình yếu đuối thương tha, bước đi thong thả đong đưa.

Bắc Thần Hàn đến bên cái cây, nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt vẫn không hề nhúc nhích, gương mặt tuần tú cau có trước đó cũng dần trở nên lạnh nhạt.

“Người xuống mau cho bốn cung...” Hắn khẽ rút qua kẽ răng.

Khóe miệng của Tô Duyệt Duyệt cong lên một nụ cười đẹp mắt. “Soái ca, cuối cùng anh cũng chịu xuất hiện rồi.”

Hắn thực là một cực phẩm nam nhân, càng nhìn càng thấy đẹp, chỉ có điều tính khí chẳng dễ chịu chút nào.

“Tô Duyệt Duyệt, xuống mau...” Cái ngữ khí lạnh lùng ấy khiến cho những người bên cạnh lúc đó đều phát run bần bật, tất nhiên là chỉ trừ Tô Duyệt Duyệt.

“Tôi có một điều kiện, chỉ cần anh đáp ứng được, tôi sẽ xuống ngay lập tức...” Tô Duyệt đột nhiên nghiêm túc nhìn anh ta nói.

Bắc Thần Hàn còn chưa kịp nói câu nào, thì đã bị nữ nhân bên cạnh cướp lời.

“Ai ya. Thái tử phi sao lại không biết phép tắc như vậy a, dám cả gan ra điều kiện với thái tử, thật không coi thái tử gia ra gì a.”

Tô Duyệt Duyệt bất giác chú ý nhìn sang bàn mặt của nữ nhân bên cạnh, cũng không đến nỗi, vẫn còn có thể coi là mỹ nữ. Chỉ có điều nếu phân trên mặt bớt dày đi một chút, y phục mặc cũng nhiều hơn một chút, giọng nói cũng bình thường đi một chút, khéo đâu lại có thể trở thành một mỹ nhân thập toàn thập mỹ.

“Tô Duyệt Duyệt, người còn không chịu xuống thì đừng có trách bốn cung” Bắc Thần Hàn nhìn chằm chằm vào cô, gương mặt vô cùng lạnh lẽo, không bộc lộ một chút tình cảm.

Tô Duyệt Duyệt bất chợt cảm thấy trong giọng nói ấy có gì đó bất ổn, nhưng khẩu khí thì vẫn cương quyết: “Tôi đã nói rồi, anh đáp ứng điều kiện của tôi, tôi sẽ tự khắc xuống”.

Bắc Thần Hàn chợt rút kiếm ra, chẳng chút do dự kẻ vào cổ Tiểu Thúy.

Tô Duyệt Duyệt tròn đôi mắt, không thể tin nổi một kẻ đẹp trai như vậy mà lại có thể vô tình đến thế, chẳng nhẽ giữa thanh thiên bạch nhật, hắn lại có thể chỉ vì một chuyện nhỏ nhặt mà nhẫn tâm sát hại một kẻ bề tôi. Thật sự là không còn chút đạo lý nào.

“Thái... Thái tử phi... Nó tì xin người hãy xuống đi a... Nó tì không muốn chết...” Tiểu Thúy sợ hãi đến mức toàn thân run rẩy, nước mắt trào ra mà van nài.

Bắc Thần Hàn bất chợt nhận ra sự hoảng loạn và không cam tâm hiện lên trong đáy mắt Tô Duyệt Duyệt. Nhưng hắn vẫn lạnh lùng nhìn về phía cô, hắn muốn cô phải hiểu, khiến hắn nổi giận thì sẽ không có chuyện gì tốt đẹp.

“Đồ hèn hạ, biến thái, vô nhân tính, đồ ích kỉ, đồ điên...” Tô Duyệt Duyệt muốn chửi ra hết tất cả những lời có thể chửi. căm phẫn mà dần lòng trào xuống.

Đôi mắt Bắc Thần Hàn ánh lên ý cười, chẳng hiểu tại sao, nghe thấy những câu chửi đó, lòng hắn chẳng có chút bực bội. Trái lại, càng nghe chửi, hắn lại càng thấy buồn cười quá.

Nhưng nữ nhân bên cạnh thì gương mặt chợt biến sắc, nhìn thấy Bắc Thần Hàn chẳng những không hề mảy may tức giận, mà trên gương mặt còn đang nở ra một nụ cười, vậy là sao? Không phải thái tử gia đã thích cái thứ hoa khôi tục như vậy chứ?

Tô Duyệt Duyệt tức giận mà giẫm mạnh từng bước, chậm chạp trào xuống. Nhưng vừa mới trào được xuống nửa thân cây, đôi chân bất ngờ bước hụt một bước...

“Aaaa...”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Kẻ nào là tiểu ái nhân?

Tưởng rằng Tô Duyệt Duyệt chỉ còn biết nhắm mắt mà chờ chết, ngờ đâu đúng lúc ấy, cô chợt thấy mình đang nằm trong một vòng tay vô cùng vững chắc. Cô hốt hoảng mở to đôi mắt, thì ra là khuôn mặt của tên yêu nghiệt đáng chết đó.

“Có chết thì cũng đừng có chết ở chỗ của bốn vương” Hắc dung bộ mặt lạnh nhạt, thông thả nói.

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên nhận ra điều gì đó không ổn, cánh tay không chút do dự vùng lên.

“Bốp” một âm thanh khiến cả không gian như chấn động.

Khuôn mặt của Bắc Thần Hàn hiện rõ năm ngón tay đỏ lựng. Hắc chết lặng. Và ngay sau đó cơn giận dữ ập đến.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi dám đánh bốn vương.”

Chết tiệt, từ nhỏ đến giờ chưa từng có kẻ nào dám đánh hắc. Vậy mà cái kẻ chết tiệt đầu tiên dám thẳng tay đánh hắc lại là một nữ nhân.

“Đánh thì đánh, ai bảo anh vừa rồi dám sờ vào ngực tôi” Tô Duyệt Duyệt chẳng hề sợ hãi mà giữ khoảng cách với hắc.

Bắc Thần Hàn đột nhiên nhớ lại, thì ra cái thứ mềm mềm mà vừa rồi hắc sờ vào là ngực của cô ta. Ha, cảm giác cũng không tồi. Mà nói thật ra thì, hắc sờ cô thì cũng có gì sai trái.

“Thái tử điện hạ à, người đừng tức giận làm gì, cái thứ hoa dại không biết phúc phận ấy, lợi dụng sự sủng ái của hoàng thượng mà hành vi thô bỉ. Chúng ta cứ kệ cô ta.” Ánh mắt của nữ nhân ánh lên sự đắc ý, vội chạy đến dính lấy Bắc Thần Hàn, cố làm ra vẻ ngây thơ.

Tô Duyệt Duyệt khẽ rùng mình, cái giọng ngây thơ ấy đúng là khiến cô rợn tóc gáy.

“Vẫn là Điệp Nhi hiểu chuyện nhất, nàng nói đúng, bốn vương không thèm chấp cô ta” Khuôn mặt Bắc Thần Hàn có chút phản kích trở lại, thân mật ôm ấp Lâm Điệp Nhi, thậm chí còn âu âu yếm yếm trước mắt Tô Duyệt Duyệt cùng những người khác.

Thị vệ và người hầu hình như đã chán chê cái cảnh này, chỉ có Tô Duyệt Duyệt là vẫn hiểu kì chú mục vào những cử chỉ âu yếm của hai kẻ đó, Bắc Thần Hàn chẳng quan tâm đến biểu cảm trên khuôn mặt cô, bàn tay không chút ngần ngại mà thọc sâu vào trong lớp quần áo mỏng manh trên người Lâm Điệp Nhi mà sờ soạc.

“A... Gia à... ưm...” Khuôn mặt Lâm Điệp Nhi đỏ ửng thẹn thùng, nhưng tiếng rên rỉ thì càng lúc càng to. Cô ta sợ tất cả mọi người xung quanh đều không biết chuyện gì xảy ra không bằng.

Đôi mắt Bắc Thần Hàn ánh lên đầy sự khinh thường, nhưng đôi tay thì vẫn không ngừng nắn bóp bầu ngực đang căng lên trong lớp áo, chốc chốc lại quay sang chờ đợi phản ứng của Tô Duyệt Duyệt.

“Ai nha, thì ra từ xưa con người ta đã sống thoáng như vậy à! Tôi lại cứ tưởng chỉ có trai gái ở chỗ chúng tôi mới có những hành động như thế. Xem ra lần này quay trở về, tôi cũng phải cùng tiểu ái nhân nghiên cứu vấn đề ấy, rồi cùng trải nghiệm cái khoái cảm phấn khích này.” Tô Duyệt Duyệt kinh ngạc thốt lên.

Tiểu ái nhân mà cô đang nói ở đây là con thú săn của cô. Một con người vô vị mà lại bất cần như Tô Duyệt Duyệt nuôi thú săn thường chưa được được đến 7 ngày đã đổi sang con khác, vì vậy mà cô cũng chẳng muốn nhớ tên chúng. Nhưng, trong số đó, cuối cùng cũng đã có một con phá được cái lệ ấy, nó là một con thú săn hết mực chung thành, khiến Tô Duyệt Duyệt yêu quý đến mức không muốn rời tay. Con vật đó đã theo cô được 1 năm rồi mà vẫn chưa bị đổi, thế là cô âu yếm coi nó là tiểu ái nhân chung thành, mỗi khi cảm thấy chán nản là lại tìm đến nó.

“Đồ chết tiệt, tiểu ái nhân là kẻ nào? Tiện nhân nhà ngươi, sao dám sau lưng ta lên lút vùng trộm với kẻ khác!” Bắc Thần Hàn biến sắc đầy mạnh Lâm Điệp Nhi, trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt mà quát.

“Ai ya... Gia à...” Điệp Nhi bị ngã sòng soài ra đất, ầm ức nhìn về phía hai người, Bắc Thần Hàn chưa bao giờ đẩy ả thô bạo đến như vậy, không ngờ chỉ vì Tô Duyệt Duyệt đó mà nở đối xử với ả ta như vậy.

Bắc Thần Hàn điên tiết nhìn về phía Lâm Điệp Nhi, giọng nói lạnh băng: “Cút...”

Tô Duyệt Duyệt không hiểu hắc tư đứng lại nổi giận cái nổi gì, vừa rồi còn âu âu yếm yếm với người ta, giờ lại muốn đuổi người ta đi, có phải hắc bị bệnh thần kinh đa nhân cách không? Tình tình thì cổ quái, dở dở ương ương...

Lâm Điệp Nhi vội im bặt, ánh mắt thù hằn nhìn Tô Duyệt Duyệt, nhanh chóng quay lưng bước đi.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Quả dưa chuột mềm nhũn

Bắc Thần Hàn cao gần 1 mét 9, khiến cho Tô Duyệt Duyệt đứng đối diện có cảm giác như đang bị chèn ép.

“Người vừa nói cái thứ tiểu ái nhân đó là ai?” Bắc Thần Hàn gầm ghè giận dữ.

Tô Duyệt Duyệt bất giác lùi lại một bước, tên chết dâm này quả thực đẹp trai, lại còn cao như vậy, thật sự hẳn có một thể hình quá tuyệt vời.

“Thì là nam nhân, chứ chẳng lẽ lại là nữ!”

“Đồ gian phụ này, người dám lên lút qua lại với kẻ khác...” Bắc Thần Hàn đầy một bụng tức, trợn mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt quát lớn.

Tô Duyệt Duyệt sê sầm mặt mày, xoa xoa đôi tai: “Này soái ca, tôi biết cái cổ họng anh to rồi, anh đừng có to tiếng như vậy có được không? Tôi có không điếc thì cũng bị anh hét cho thủng màng nhĩ rồi. Hơn nữa, tôi kiếm người đàn ông khác thì cũng có can hệ gì đến anh, trong phủ của anh không phải cũng có cả đồng giai nhân mỹ nữ sao? Như vậy là công bằng rồi còn gì!”

“Người tốt nhất chịu an phận cho bốn vương, nếu còn dám gian dâm với kẻ khác, ta sẽ cho người chết không có chỗ chôn thân” Khuôn mặt đẹp trai của Bắc Thần Hàn như bị vô nhai nhũ.

“Này, anh đừng có tự cho mình cái quyền ‘cho phép mới được đánh rắm, không cho thì có són ra quần cũng phải chịu’. Tô Duyệt Duyệt tức tối phân bua.

Ánh mắt Bắc Thần Hàn có chút kì lạ trước những lời lẽ thô thiển Tô Duyệt Duyệt vừa xuất ngôn, chẳng hề đúng như những gì cô ta từng nói, cô ta không phải Tô Duyệt Duyệt trước đây, mà là linh hồn xuyên không đã nhập vào thể xác này? Không phải, chuyện này thật sự quá hoang đường.

“Từ trước tới nay, đàn ông năm thê bảy thiếp là chuyện hết sức bình thường” Hắn lạnh lùng nói.

Tô Duyệt Duyệt nhìn thẳng vào hắn với một ánh mắt khinh thường: “Đó là cổ nhân các người, tôi đã nói rồi, tôi là người tương lai, có tán tỉnh thêm vài gã đàn ông cũng là chuyện bình thường. Mới cả, tôi muốn khuyên anh một điều...”

“Khuyên cái gì?” Bắc Thần Hàn đột nhiên tò mò hỏi.

“Thượng quá nhiều nữ nhân coi chừng hại lắm đó, sát mại quá tay coi chừng thành kim khâu hoa, bất lực như chơi” Tô Duyệt Duyệt nhòm xuống bộ hạ của hắn, thật lòng nhắc nhở.

“Đồ chết tiệt. người đang nói cái quái gì vậy?” Bắc Thần Hàn biến sắc, trợn mắt nhìn cô.

Cái đồ đàn bà chết tiệt. Cả những lời thô thiển mức đó cũng dám nói ra.

Tất cả binh sĩ và tì nữ xung quanh đều cổ nể nhin cười, ra vẻ như không có chuyện gì xảy ra. Tiểu Thúy đứng cạnh thì mặt mũi đỏ như gấc, không thể tin nổi là chủ nhân lại có thể nói ra những điều như thế.

Tô Duyệt Duyệt thấy hắn vẫn nghi ngờ, lại nhấn mạnh thêm lần nữa.

“Soái ca à, anh cứ thử không tin xem. Chỗ chúng tôi có nhiều đàn ông vì quá ham hố cái chuyện đó, cho nên tuổi chưa đến 30 mà đã rụng không dậy được rồi. Anh thử nói xem, dùng cái quả dưa chuột mềm nhũn như vậy mà đối xử với vợ mình, thì quả thật thương tâm quá đi.”

Bắc Thần Hàn cảm thấy cô ta càng nói càng thô thiển, mặt mũi tối sầm lại, nghiêng răng tức giận “Câm mồm...”

Ánh mắt Tô Duyệt Duyệt lộ ý cười, ánh mắt hết dòm lên lại dòm xuống, tiếp tục những lời chọc người khác tức điên.

“Đừng nghĩ quá hóa giận, không tốt cho sức khỏe đâu. Mới cả, dưa chuột của anh đã chọc vào bao nhiêu bông hoa cúc rồi? Chắc nó thấy mệt và chán lắm. Tôi có lòng tốt mới khuyên anh, hãy đi mua một hũ rượu mạnh, cố gắng rửa sạch tiểu dưa chuột của anh đi. Nhờ có mắc bệnh hoa liễu, thì rượu mạnh cũng có tinh rượu với nồng độ cao, có thể giúp anh trừ khuẩn hại.”

Mọi người chung quanh vừa nghe thấy, lập tức ai nấy đều trút một hơi dài, trời ạ! Nàng thái tử phi này đúng là bị điên rồi, sao có thể nói với thái tử những lời như thế. Tiểu Thúy thì lại càng sợ đến phát run, hồng rồi, thái tử chắc chắn là đang rất giận dữ.

“Tô Duyệt Duyệt...” Thái tử quả nhiên nộ khí xung thiên mà hét lên, khiến cho tất cả thị vệ lẫn nô tì đều sợ chạy hết cả, đến ngay Tiểu Thúy cũng chạy bạt mạng.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt, chẳng chút biến sắc: “Có thích tên tôi thì cũng không cần hét to đến thế đâu. Đáng ghét!”

“Người... Người được lắm. Nếu người đã dám lo lắng cho tiểu dưa chuột của ta, thì tôi nay cho người chăm sóc nó. Bốn vương chột nhớ ra

là chúng ta còn nợ nhau một đêm động phòng nhỉ!” Bắc Thần Hàn vốn định phát điên lên, nhưng đột nhiên nghĩ ra cách để trừng trị cô ta, đôi môi chợt lộ ra một nụ cười nham hiểm.

“Không được, tôi chẳng phải đã nói tiểu đưa chuột của anh cần phải nghỉ ngơi sao? Bớt động đến tôi thì tốt hơn...” Tô Duyệt Duyệt sợ hãi trợn mắt cự tuyệt.

Bắc Thần Hàn đột nhiên tiến đến gần, nói như thổi vào tai cô: “Không cần người phải lo, tối nay nhớ tắm rửa cho sạch sẽ, chuẩn bị cho tốt mà tiếp đón bốn vương.”

Tô Duyệt Duyệt đang định quyết liệt phản kháng nhưng hắn đã không cho cô bất cứ cơ hội nào, nhanh chóng quay lưng cười lớn tiếng bước đi.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Cho các người một cơ hội

Buổi tối, Tô Duyệt Duyệt vui vẻ đến ngồi trước bàn dùng cơm, vốn là nàng muốn để cho Tiểu Thúy và các nha hoàn khác ngồi ăn cùng mình, nhưng bọn họ vẫn một mực khẳng khái theo quy định, nhất quyết không ngồi cùng một bàn ăn với nàng, vì vậy nàng cũng không muốn bức họ thêm nữa.

“Ai nha! Thái Tử Phi dùng cơm một mình không thấy hảo lạnh lẽo sao” Đang dùng cơm, đột nhiên có một giọng nói quen thuộc vang lên.

Tô Duyệt Duyệt ngẩng đầu lên nhìn, phát hiện trước cửa phòng tự lúc nào đã có thêm hai cái thân ảnh không mời mà đến.

“Phải phải, lẽ nào Thái Tử từ trước đến giờ đều chưa từng đến chỗ tỷ tỷ dùng cơm sao?” Nữ tử bên cạnh Lâm Diệp tử cũng khua tay phụ họa theo.

“Thật có lỗi a! Chỗ của ta không có chuẩn bị thêm thức ăn thừa, không thể mời các người dùng cơm! Thât lẽ thât lẽ! Tiểu Thúy, tiễn khách...” Tô Duyệt Duyệt không lưu tâm cúi đầu tiếp tục thưởng thức những mỹ vị trước mắt.

“Hai vị phu nhân, mời về!” Tiểu Thúy đi đến trước cửa cúi đầu nói.

“Láo xược, người chỉ là một nha hoàn mà cũng dám dùng thái độ đầy đối đãi với chúng ta, có phải hay không người còn chưa được giáo huấn đầy đủ...” Lâm Diệp Tử nhìn thấy thái độ của Tô Duyệt Duyệt, khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt liền thay đổi, nộ khí cứ thế liền trút lên người Tiểu Thúy.

Một bên Vương Nghê Thường cũng họa theo, bày ra cái dáng vẻ ngông cuồng, tự kiêu tự đại của chủ tử, hướng đến phía trước giáng cho Tiểu Thúy một cái tát: “Chủ tử như nào, nha hoàn theo hầu cũng cùng một bộ dáng như vậy, thật không coi phép tắc ra gì”.

Tiểu Thúy có nên đôi mắt đã đầm lệ cùng nỗi đau buốt trên khuôn mặt, vẫn tiếp tục cung kính nói: “Hai vị phu nhân, thỉnh ra về! không nên tiếp tục tìm chủ tử của nô tì gây thêm phiền phức!”

Tiểu Thúy biết, hai vị phu nhân trước mặt chính là hai tiểu thiếp nhận được nhiều ân sủng nhất của Thái Tử, mà chủ tử của mình cư nhiên lại là người thất sủng, vì vậy nàng tuyệt đối không thể để cho chủ tử của mình chịu thêm ủy khuất.

“Người còn dám mạnh mẽ, đúng là cái thứ hạ tiện” cánh tay của Lâm Diệp tử cũng đã muốn giơ lên giáng cho Tiểu Thúy thêm một cái tát.

Đúng lúc đó, Tô Duyệt Duyệt đột nhiên đập mạnh tay vào bàn quát: “Dừng tay, Tiểu Thúy là nha hoàn của ta, các người có tư cách gì đánh nàng!”

Tô Duyệt Duyệt thông thả đi đến trước mặt hai người, kéo Tiểu Thúy ra phía sau mình. Nàng chính là ghét nhất cái loại người hèn nhát như vậy, mấy ngày trước đến gây chuyện cũng coi như bỏ đi, vốn dĩ nàng không muốn tính toán với họ, nhưng nhìn cái thái độ này xem, không muốn tính toán cũng không được nha.

“Ai nha! Thái Tử Phi thật sự là chủ tử tình thâm a! tuy nhiên cũng đúng, cái loại nha hoàn như thế này, chắc chỉ người có tính cách giống Thái Tử Phi mới rên ra được” Lâm Diệp Tử hoàn toàn không sợ hãi trực tiếp nói ra.

Tiểu Thúy toàn thân phát run, kéo kéo góc áo của Tô Duyệt Duyệt, nhỏ giọng nói: “Thái Tử Phi, bỏ đi, đừng tính toán nữa, vạn nhất người bị Thái tử trách phạt, nô tì thật sự không dễ chịu gì”

Lâm Diệp Tử cùng Vương Nghệ Thường dùng ánh mắt chăm biếm nhìn hai người chủ tớ trước mắt, bởi vì họ biết, Tô Duyệt Duyệt kể từ ngày xuất giá vào phủ Thái Tử đến nay, Bắc Thần Hàn đều chưa từng lưu lại căn phòng này, đây cũng chứng minh Tô Duyệt Duyệt vốn hoàn toàn không được sủng, một người nữ nhân không được sủng, ở trước mặt họ thật chả khác nào một kẻ hèn ti tiện, không đáng bận tâm. Hơn nữa họ lại chính là tiểu thiếp được Bắc Thần Hàn sủng nhất, cho nên tự nhiên cũng không để Tô Duyệt Duyệt thân là Thái Tử Phi vào trong mắt.

“không thể, nếu như các người chịu xin lỗi, ta sẽ không cùng các người tính toán nữa” Tô Duyệt Duyệt hí mắt dùng thanh âm lạnh lùng lên tiếng.

Lâm Diệp Tử cười lạnh, trừng mắt nhìn nàng: “Muốn chúng ta xin lỗi, thật nực cười, có xin lỗi, cũng phải là nha hoàn của Thái Tử Phi, không phải chúng ta.”

Tô Duyệt Duyệt liếc mắt nhìn về phía Vương Nghệ Thường: “Còn người, có hay không muốn xin lỗi?”

“Thái Tử Phi, bỏ đi mà! Nó thì thật sự không sao” Tiểu Thúy nhìn sắc mặt của hai vị phu nhân thật sự là gấp đến cực điểm, vội vàng ngăn cản Tô Duyệt Duyệt.

“Muốn ta xin lỗi, e là chuyện kiếp sau cũng khó” Vương Nghệ Thường dùng ánh mắt muốn giết người nhìn Tô Duyệt Duyệt, đột nhiên có một tia sợ hãi, định quay người trực tiếp dõn đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Tiện nhân thì nên có dáng vẻ của tiện nhân

“vậy thì đừng trách ta ” Tô Duyệt Duyệt vừa nói xong, trong lúc hai người còn chưa kịp phản ứng liền điểm vào huyệt đạo của họ.

Lâm Diệp Tử kinh ngạc tròn tròn mắt, nàng từ trước đến nay không hề biết Tô Duyệt Duyệt cũng biết võ công, thời điểm này nhìn thấy sự lạnh lùng trong đôi mắt của Tô Duyệt Duyệt, bất giác cảm thấy sợ hãi, nàng ta nhìn Tô Duyệt Duyệt với ánh mắt lo sợ.

“Người....người là muốn làm gì? đây là phủ thái tử, nếu người dám làm loạn, thái tử gia tuyệt đối sẽ không tha cho người”

“Mau giải khai huyệt đạo cho chúng ta, nếu không ta nhất định để cho thái tử gia hảo hảo xử lý người” Vương Nghệ Thường cũng bắt đầu sợ hãi đe dọa.

Tô Duyệt Duyệt lắc lắc đầu, khoe miệng cong lên nở ra một nụ cười kỳ lạ, thông thả đi đến trước mặt Lâm Diệp tử.

“Người....Người.. muốn làm gì?” Lâm Diệp Tử nuốt nước bọt, lời vừa nói xong, tức thì trên khuôn mặt hiện lên dấu vết năm ngón tay đỏ hồng. Nàng ta vừa muốn mở mồm muốn nguyên rửa đã bị Tô Duyệt Duyệt giáng thêm một cái tát.

“Tiện nhân, người..người dám đánh ta...” Lâm Diệp Tử nộ khí phùng phùng gào rống lên, hai bên má còn có thể rõ ràng nhìn thấy dấu vết người ngón tay vừa mới lãnh. Vương Nghệ Thường đứng ở một bên hoàn toàn hoang hốt, nàng ta không dám tin, Tô Duyệt Duyệt thể mà lại dám đánh người, các nàng chính là người được thái tử gia cưng sủng nha, ngay cả thái tử gia cũng không nỡ đánh các nàng, nhưng nữ nhân trước mặt này cư nhiên lại dám động thủ.

Tô Duyệt Duyệt quay người đi đến trước mặt Vương Nghệ Thường, đồng dạng cũng giáng cho nàng ta 2 cái bạt tai.

“Đây là do các người tự tìm đến, không thể trách ta, tục ngữ có câu: người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng nếu dám phạm thì ta phải trả lại gấp đôi..” nói rồi nàng quay người định bước đi.

“Người đừng lại cho ta, thái tử gia tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ cho người” Lâm Diệp Tử nghiêng răng nói.

Tô Duyệt Duyệt hí mắt liếc nhìn nàng ta, mở mồm nói: “Tiểu Thúy, mau đi mang chiếc bút lông của ta đến đây, còn có cả son nữa, cũng mang đến cho ta”

Lâm Diệp Tử và Vương Nghệ Thường lại một lần nữa tròn mắt nhìn Tiểu Thúy ngoan ngoan cầm những vật mà Tô Duyệt Duyệt yêu cầu mang đến, các nàng thật sự không biết Tô Duyệt Duyệt rốt cục là muốn làm cái gì, nhưng họ khẳng định đây sẽ không thể là chuyện tốt đẹp, quả nhiên.....

“Tiện nhân thì nên có dáng vẻ của tiện nhân, haha để ta tự mình trang điểm cho các người a..” Tô Duyệt Duyệt không hề do dự cầm chiếc bút lông và thỏi son ở trên mặt của các nàng vẽ loạn một hồi.

Tiểu Thúy kinh ngạc há hốc mồm, xem ra chủ nhân của nàng vẽ thật sự rất kinh khủng, tuy trong lòng rất lo lắng cho chủ nhân, nhưng khi nhìn thấy sản phẩm mà Tô Duyệt Duyệt vừa vẽ lên 2 khuôn mặt kia, nhất thời đứng lặng ở một bên, muốn cười mà không dám cười, quả thực

rất khôì hài a.

Những nha hoàn khác ở trong phòng cũng đồng dạng âm thầm cười trộm hai vị phu nhân, không một ai khẳng định sẽ đứng ra ngăn cản, bởi vì bình thường họ đều phải chịu sự ức hiếp dã man của hai người nữ nhân tâm địa ác độc này, nay có người dám đứng ra thay mọi người giáo huấn hai nàng một bài học, tất cả hạ nhân trong phủ đều vui mừng không kịp a!!

Tô Duyệt Duyệt nở một nụ cười ngọt ngào, sau đó buông chiếc bút trong tay ra “ được rồi, thật sự rất hợp với bộ dáng của các người nha”

Lâm Diệp Tử ngay lập tức gào lên: “Tiện nhân, người rút cuộc ở trên mặt ta vẽ loạn cái gì?”

Nàng ta hận không thể ngay lập tức đi rửa sạch những thứ ở trên mặt mình, nhưng là muốn động lại không thể động.

“Người lớn lên mang bộ dáng của tiện nhân, trên mặt của người đương nhiên phải vẽ cho giống tiện nhân nha!! Nhưng là, ta sao lại cảm thấy khâu khí của người bây giờ thật sự bốc mùi a, phải hay không người nên nghĩ xem, thứ gì mới có thể làm cho những lời từ mồm người bớt thối đây?” Tô Duyệt Duyệt cau mày như thể đang suy nghĩ nói.

Lâm Diệp Tử ngay lúc này thật sự muốn giết chết cái con người đang ở trước mắt kia, phần nộ trùng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt “Người dám, sự sỉ nhục của hôm nay, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người”

Vương Nghi Thường trước đó đã bị dọa cho không dám nói năng gì, nàng ta hiện tại đã biết Tô Duyệt Duyệt thật sự không dễ đối phó.

“Ta thật sự không dám nha, nếu người sớm đã có ý định báo thù, vậy thì người ngay bây giờ liền báo đi” Tô Duyệt Duyệt nhìn nàng ta vẫn không bớt kiêu ngạo, lại một lần nữa nở nụ cười quý dì.

“Tiện nhân, người muốn làm gì?” sự phẫn nộ của Lâm Diệp Tử đã làm cho thanh âm của nàng ta có phần cường điệu lên.

“Mồm thối như vậy, đương nhiên là giúp người tìm cái đồ vật hợp với cái mồm thối của người a!!” Tô Duyệt Duyệt cười gần mấy tiếng, không chút do dự cầm lấy miếng vải bẩn ở trên bàn, dưới cái nhìn chăm chăm đầy hoảng hốt của Lâm Diệp Tử, trực tiếp nhét vào cái miệng thối chết người của nàng ta.

“Ồ...ô...” Lâm Diệp Tử do mồm bị nhét đầy vải, vừa tức vừa hận nhìn Tô Duyệt Duyệt như muốn dùng ánh mắt để thiêu chết nàng, nàng ta từ trước đến nay chưa từng bị người khác chà đạp như vậy, thế mà Tô Duyệt Duyệt này cư nhiên lại dám đối nàng làm ra cái loại hành động này.

Vương Nghi Thường sợ hãi nhìn hiện trạng của Lâm Diệp Tử, cảm thấy vui mừng vì vừa nãy đã không nhiều lời, nếu không thì, bây giờ khẳng định người bị nhét vải vào mồm kia cũng sẽ có thêm nàng.

Chúng kiến những gì đang diễn ra, mọi người đều nín lặng. Trời a!!! Thái tử phi trước mắt thật to gan, hoàn toàn không sợ sẽ đắc tội với Lâm Diệp Tử cũng có nghĩa là đắc tội với thái tử gia, mặc dù họ rất hà hê khi nhìn thấy các nàng bị giáo huấn, nhưng vẫn là có chút lo lắng Tô Duyệt Duyệt sẽ phải gánh lấy hậu quả như thế nào sau việc này.

“Các người là đang làm gì?”

Đột nhiên một âm thanh trầm thấp âm u vang lên làm cho tất cả mọi người có mặt nơi này đều không rét mà run, chỉ trừ một người đang cười nói rất vui vẻ ra.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cầu hẩn cũng không tác dụng

Bác Thân Hàn vừa mới bước vào, lại bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn kinh, sau khi đã hết bàng hoàng, hẩn ngay lập tức hét lên: “Tô Duyệt Duyệt, người cư nhiên dám khi dễ Diệp Tử” Hẩn nét mặt trầm xuống, nhìn gương mặt tươi cười của Tô Duyệt Duyệt nói.

Lâm Diệp Tử vừa tức giận vừa ủy khuất trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt, nàng từ trước đến giờ chưa từng có bộ dáng thảm hại như ngày hôm nay, hơn nữa còn là cùng với cái bộ dạng này xuất hiện trước mặt thái tử, hình tượng cao quý của nàng bỗng chốc đã bị Tô Duyệt Duyệt đập vỡ, thật sự là quá mất mặt.

“Thái tử điện hạ, nhanh giúp thiếp giải khai huyệt đạo, Nghi Thường cũng rất khó chịu rồi” Vương Nghi Thường lệ nóng tuôn rơi khóc trông thật thảm hại cất giọng nói.

Bắc Thần Hàn đang muốn bước qua, lại bị lời nói của Tô Duyệt Duyệt làm cho dừng lại cước bộ: “Cầu hắc cũng vô dụng, hắc không có khả năng giải huyết đạo này, muốn giải huyết sao? Cũng có thể được, chỉ cần các người xin lỗi Tiểu Thúy, ta sẽ giải huyết cho các người”.

“Tô Duyệt Duyệt, bốn vương yêu cầu người ngay lập tức giải huyết cho họ” Bắc Thần Hàn tự nhiên cũng biết Huyết đạo của Tô Duyệt Duyệt người bình thường vốn là không thể giải. Đáng chết, nữ nhân này càng ngày càng không xem hắc để vào trong mắt.

Tô Duyệt Duyệt không chút sợ hãi thông thả ngồi xuống ghế nói: “Ta đã nói qua rồi, Xin lỗi Tiểu Thúy thì ta sẽ giải, không xin lỗi, vậy thì các người cứ tiếp tục mang cái bộ dạng xấu xí này đứng nguyên ở đó đi.

“Tô Duyệt Duyệt, người tốt nhất là nên ngay lập tức giải huyết cho họ, nếu không thì đừng trách bốn vương tàn nhẫn” Bắc Thần Hàn liếc mắt nhìn về phía Tiểu Thúy đang run rẩy đứng ở sau lưng nàng, lạnh lùng ra lệnh.

Tô Duyệt Duyệt thuận theo ánh mắt của hắc, cũng liếc nhìn Tiểu Thúy, nàng đương nhiên biết ý tứ của Bắc Thần Hàn trong câu nói vừa rồi, nhưng là Tô Duyệt Duyệt nàng từ trước đến nay chưa bao giờ vì bị uy hiếp mà chùn bước.

“Người muốn động thủ liền động thủ đi, nhưng ta nói trước, nếu người dám động thủ, ta liền đi báo với phụ hoàng, nói người dám đánh ta, xem người như thế nào cùng phụ hoàng giải thích...”

“Người...” Bắc Thần Hàn tức giận mở trừng mắt, thật không ngờ nàng sẽ nói như vậy, nhưng nàng ta nói đúng, nếu như phụ hoàng ra mặt, hắc sẽ lại phải một phen khốn đốn. Thật đáng chết mà, nữ nhân chết tiệt này cư nhiên ngay cả hắc cũng dám uy hiếp.

Sau một lúc, Bắc Thần Hàn bước nhanh đến trước mặt Lâm Điệp Từ, lấy ra miếng vải trong mồm nàng ta, sau đó lạnh lùng ra lệnh: “Hai người các người còn không mau xin lỗi..”.

Tô Duyệt Duyệt trong mắt bốc chốc xuất hiện một tia đắc ý, xem ra vị thái tử này rất sợ phụ hoàng của hắc nha, vốn là nàng không tin lời đe dọa vừa rồi sẽ có tác dụng, nhưng thật không ngờ nó lại có thể làm cho Bắc Thần Hàn ngoan ngoãn chịu khuất phục như vậy, haha.

“Thái Tử điện hạ xin hãy làm chủ cho thiếp, là thái tử phi lừa gạt người, vừa mới...” Lâm Điệp Từ vừa khóc vừa nói, khóc đến nỗi lệ vương đầy mặt, lớp hóa trang cũng vì nước mắt của nàng mà khiến cho khuôn mặt càng thêm nhem nhuốc, bộ dạng thảm hại vô cùng, chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta phát khiếp.

“Đủ rồi, nếu như các người không tự đến gây phiền phức, thì thái tử phi có thể tự nhiên ức hiếp các người được sao? Còn không mau xin lỗi” Bắc Thần Hàn giận dữ hét lên.

Lâm Điệp Từ cùng Vương Nghi Thường bị những lời của Bắc Thần Hàn dọa cho đến nỗi toàn thân phát run, Lâm Điệp Từ cũng không dám oán thán thêm điều gì.

“Thái Tử Phi, xin lỗi, mong tỷ tha lỗi cho chúng ta” Vương Nghi Thường nhanh nhẩu mở mồm nói trước, tuy không phải tự nguyện gì, nhưng thái tử đã nói như vậy, nàng cũng chỉ có thể gượng ép nghe theo.

Tô Duyệt Duyệt vừa nghe xong liền nhăn mặt nhủ hai hàng lông mày nói: “Các người xin lỗi nhằm người rồi, người cần xin lỗi không phải là ta, mà là nha hoàn của ta” vừa nói xong liền trực tiếp kéo Tiểu Thúy vẫn còn đang phát run ra đứng trước mặt mình.

“Tiểu Thúy, đừng sợ, có ta cùng thái tử gia đứng ra làm chủ cho người” Tô Duyệt Duyệt cười cười liếc nhìn khuôn mặt đang vô cùng khó coi của Bắc Thần Hàn.

Nhìn hai nữ nhân lòng dạ rắn độc ở trước mắt, nội tâm của Tiểu Thúy không khỏi tràn đầy sợ hãi, toàn thân run cầm cập nói: “Thái Tử Phi, bỏ đi mà, nó thì thật sự không sao, người hãy thả họ ra đi”

Tô Duyệt Duyệt không thềm để tâm những lời của tiểu thúy, tiếp tục nhìn Lâm Điệp Từ và Vương Nghi Thường. “Hối lỗi thì cũng nên có bộ dáng cho đúng với đang hối lỗi, nhìn biểu tình của hai người các người, giống như là đang thiếu nợ Tiểu Thúy của nhà chúng ta a!”

Mâu quang Lâm Điệp Từ ngay lập tức xuất hiện một tia oán hận, nhưng là nhìn thấy sự lạnh lùng trên gương mặt của Bắc Thần Hàn, nàng ta đành phải nhẫn nhịn nhỏ giọng mở mồm: “Tiểu Thúy, vừa nãy là do chúng ta không tốt, thật xin lỗi”

“Tiểu Thúy, xin lỗi” Vương Nghi Thường cũng không cam tâm tình nguyện mà nói theo.

Hai người họ từ trước đến nay chưa từng chịu qua cái loại uy khuất này, cư nhiên phải đi cúi đầu xin lỗi một nha hoàn, thật là tức chết mà.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Như thế nào làm người dục tiên dục tử

“Được rồi, các nàng cũng đã xin lỗi, người hẳn là có thể giải khai huyết đạo cho họ rồi chứ!” Bắc Thần Hàn với ngữ khí lạnh nhạt nói.

Tô Duyệt Duyệt tự nhiên cũng không làm khó hai nàng nữa, đầu tiên là giải huyết cho Vương Nghê Thường. Sau đó không để ý đến ánh mắt phần nô của nàng, Tô Duyệt Duyệt tiếp tục đi đến trước mặt Lâm Diệp Tử, nhanh như cắt giải khai huyết đạo cho nàng ta. Nhưng là chính khi nàng vừa mới giải khai huyết đạo, Lâm Diệp Tử lộ khí bùng bùng giờ tay định trực tiếp giáng cho nàng một cái bạt tai.

“Ba....” Thanh âm rõ ràng vang lên khiến cho nhiệt độ của căn phòng bỗng chốc hạ xuống một cách nhanh chóng.

Lâm Diệp Tử ngạc nhiên tròn trĩnh mắt, bên má phải bất ngờ lại in thêm dấu vết năm ngón tay đỏ hồng, nàng ta hoàn toàn kinh hãi nhìn người nam nhân trước mắt, không dám tin Bắc Thần Hàn cư nhiên lại đánh nàng, mà hơn nữa lại còn là vì Tô Duyệt Duyệt động thủ.

“Người loạn vẫn còn chưa đủ? Còn muốn tiếp tục gây chuyện sao? Ngay cả Thái Tử Phi mà người cũng dám đánh” Bắc Thần Hàn trừng mắt nhìn nàng ta.

Chứng kiến một màn như vậy Vương Nghê Thường cũng cùng một bộ dáng hoảng loạn giương mắt nhìn sự việc đang diễn ra, tuy nhiên cạnh đó Tô Duyệt Duyệt lại cười một cách vô cùng kỳ lạ. Kỳ thực cái tát vừa rồi nàng có thể dễ dàng tránh thoát, chỉ là vẫn chưa phản ứng, không ngờ có người lại nhanh hơn nàng một bước.

Lâm Diệp Tử ôm hai bên má vẫn còn nóng rát, vừa khóc vừa vội vàng nói: “Thái Tử, người đừng tức giận, Lâm Diệp Tử lần sau không dám nữa, thật sự không dám nữa”

“Cút” Bắc Thần Hàn mặt không đổi sắc lạnh lẽo ra lệnh.

Lâm Diệp Tử trước khi đi còn trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt sao đó mới vội vã rời đi, Vương Nghê Thường cũng không dám nhiều lời thêm điều gì, liền trực tiếp đi ra ngoài. Sau đó, Bắc Thần Hàn cũng ra lệnh cho tất cả hạ nhân lui xuống, lúc này trong phòng chỉ còn lại duy nhất Tô Duyệt Duyệt và hắn.

“Người sao không ăn cá?” Bắc Thần Hàn liếc mắt nhìn về phía đĩa cá vẫn còn nguyên, nghi hoặc hỏi.

Tô Duyệt Duyệt ngay cả nhìn cũng không nhìn liền trực tiếp giải thích: “Ta từ bé đến giờ không thích ăn cá, về sau bảo ngự thiện phòng không cần mang cá cho ta, như vậy thật lãng phí..”

Trong mắt Bắc Thần Hàn ngay lập tức xuất hiện một tia kinh ngạc, hắn nhớ Tô Duyệt Duyệt của ngày trước từ nhỏ thích ăn nhất chính là cá, nàng luôn chạy theo hắn cùng đi bắt cá về ăn, bữa cơm mà không có cá, thế nào cũng sẽ khóc nháo lên, nháo đến khi nào có cá mới thôi, bây giờ Tô Duyệt Duyệt trước mắt này cư nhiên lại nói nàng không thích ăn cá, xem ra nàng thật sự không phải Tô Duyệt Duyệt trước đây.

Tuy là vậy, nhưng không biết tại sao, hắn đối với Tô Duyệt Duyệt này thế nào lại không hề cảm thấy chán ghét, hắn vốn là cực kỳ căm ghét cuộc hôn nhân sắp đặt, tuy nhiên bây giờ đổi thành Tô Duyệt Duyệt mới, có vẻ như cũng không đến mức quá đổi chán ghét, ngược lại còn cảm thấy những ngày tháng sau này sẽ không hề buồn tẻ nha.

Tô Duyệt Duyệt nhìn nhìn Bắc Thần Hàn, không biết hiện giờ trong đầu hắn là đang suy nghĩ cái gì, ngay cả góc miệng cũng cong lên nở ra một nụ cười kỳ lạ.

“Uy, soái ca, người có bệnh à! Một mình ngồi đây mà cũng có thể cười đến ngây ngốc như vậy, thật là kỳ lạ nha” Nàng vừa uống canh vừa nói.

Mục quang của Bắc Thần Hàn bỗng chốc sáng rực lên, nhìn thẳng vào Tô Duyệt Duyệt. “Bổn vương là đang nghĩ, đêm nay sẽ như thế nào làm cho người dục tiên dục tử”

“A...Khụ Khụ....Khụ Khụ....Người....Khụ Khụ...” Tô Duyệt Duyệt không thể ngờ được hắn sẽ nói như vậy, canh trong mồm ngay lập tức trực tiếp phun ra, xấu hổ sắc súa một phen

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Dục hỏa căm dỗ

Bắc Thần Hàn mục quang nóng bỏng chăm chú nhìn khuôn miệng còn vương đầy nước của nàng, mở mồm nói: “Ái Phi, nếu như đã ăn cực khổ như vậy,

chi bằng đường ăn nữa, chúng ta bàn chút chuyện chính a..”

Tô Duyệt Duyệt cảm phần trùng mắt nhìn hấn, thật không biết trong não của tên thái tử này rốt cuộc chứa cái gì “Ngươi muốn bàn chuyện, hảo, vậy ngươi đi mà tìm hai cái bao tải của nhà ngươi, đại tỷ ta không có hứng thú”

Nàng vừa nói xong liền vội vàng đứng lên, nhưng ngay lập tức lại cảm thấy toàn thân vô lực: “Sao lại như thế này?”

Bắc Thần Hàn hảo tâm đỡ nàng dậy, lại như có ý để cho thân thể nàng dựa vào người hấn tà mị nói: “Ái Phi làm sao vậy?”

“Ngươi... ngươi đã cho gì vào trong cơm của ta” Tô Duyệt Duyệt như đã hiểu ra điều gì, trùng mắt nhìn Bắc Thần Hàn, muốn thoát ra nhưng lại vì thân thể hoàn toàn không tuân theo sự điều khiển của nàng mà rơi trở ngược vào vòng tay của hấn.

Bắc Thần Hàn không để tâm những lời mắng chửi của nàng, liền một tay trực tiếp ôm lấy thân hình mềm mại, rất nhanh đi đến bên giường, sau đó cẩn thận đặt Tô Duyệt Duyệt xuống.

Bắc Thần Hàn nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang vừa hoang mang vừa quật cường của nàng, trong mắt ý cười ngày càng lớn. Kỳ thực hấn chỉ là muốn hù dọa nữ nhân đáng giận này một chút, bởi vì hấn biết nữ nhân này tuyệt đối sẽ không ngoan ngoãn chịu khuất phục, cho nên hấn đành phải sai người bỏ thêm một ít mê dược vào thức ăn của nàng, sau đó hấn sẽ hảo hảo từ từ giáo huấn nàng một phen.

Bắc Thần Hàn thông thả vận bàn tay to của mình, không chút do dự tháo đai lưng của nàng xuống, bờ vai trắng nõn chỉ trong nháy mắt đã hoàn toàn đều phơi bày trước mắt hấn, còn có đôi gò bồng đảo đang phập phồng dưới lớp xiêm y màu hồng phấn, cảnh tượng mê người này làm cho mục quang của Bắc Thần Hàn bỗng chốc như rực lửa.

Lúc này, hấn phát hiện, người đang bị trừng phạt không phải nữ nhân này mà chính là hấn. Đáng chết, hấn như thế nào nhanh như vậy liền có phản ứng rồi.

Đôi mắt của Tô Duyệt Duyệt bỗng chốc đảo vòng, đột nhiên nàng thay đổi chủ ý nói: “Thái Tử gia, người ta là lần đầu, dịu dàng một chút a!!”

Trong mắt của Bắc Thần Hàn xuất hiện một tia kinh ngạc, nữ nhân này sẽ không phải lại muốn giờ trò gì chứ, nhưng nàng đã trúng mê dược, muốn chạy cũng không có khả năng nha, hấn đương nhiên không phải kẻ nhân lúc người gặp hoạn nạn mà giờ trò, nhưng là nếu nàng đã nói như vậy cũng thật sự là hợp ý hấn.

Chỉ là trong tâm bỗng có chút thất vọng, không ngờ nữ nhân này quả nhiên cũng là giống Tô Duyệt Duyệt trước đây cùng một bộ dáng, nhanh như vậy liền muốn để cho hấn sủng hạnh.

“Hảo, sẽ theo ý của ngươi” Bắc Thần Hàn gật gật đầu cười nói, trong mắt lại mang theo một tia khinh thường.

Mục quang của Tô Duyệt Duyệt ánh lên tia tinh quang, dám gài bẫy nàng, vậy thì để nàng cho hấn biết thế nào là sự thống khổ của dục cầu không đủ (nhu cầu về dục vọng không được đáp ứng đủ ~), dù sao hấn cũng là một nhy nam, nàng tuyệt đối phải hảo hảo chà đạp một phen.

Bắc Thần Hàn cúi đầu hôn lên đôi môi mê người của nàng, hấn không thể phủ nhận, nước bọt từ cái miệng này tiết ra, hương vị thật sự tuyệt vời. còn đang đắm chìm cảm thụ, Tô Duyệt Duyệt đã nhanh chóng liền hé miệng để đón nhận chiếc lưỡi linh hoạt của hấn, hơn nữa còn rất thành thực đáp lại sự tấn công của Bắc Thần Hàn.

“Đáng chết, ngươi rốt cuộc đã từng hôn qua bao nhiêu người nam nhân?” kỹ thuật hôn điêu luyện của nàng đã khiến cho Bắc Thần Hàn thật sự phần nộ, ngay lập tức dừng lại nụ hôn đang còn dang dở.

Tô Duyệt Duyệt không quan tâm nói trắng ra: “cũng không nhiều lắm, trên một trăm người a!!”

Khuôn mặt của Bắc Thần Hàn ngay lập tức tràn đầy hắc tuyến, nhắc lại lời nàng: “Trên một trăm người..”

Nữ nhân này cư nhiên lại dám tìm nhiều nam nhân như vậy, thật đáng xấu hổ, nàng ta coi hấn không còn tồn tại nữa sao? Bắc Thần Hàn nộ khí nhất thời bốc lên, bàn tay to càng lúc càng thâm nhập sâu hơn vào trong lớp quần áo mỏng của nàng mà bóp mạnh như muốn trừng phạt nữ nhân hư hỏng này.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Dục hỏa dẫn dụ

“A. Đã nói là nhẹ nhàng thôi mà” Tô Duyệt Duyệt trau mày, trợn mắt nhìn hấn.

Bác Thần Hàn chẳng đếm xỉa đến lời cô nói, lần nữa cúi đầu xuống ngậm chặt như muốn nuốt trọn bờ môi nhỏ ấy, hấn mạnh tay xé. Hai bầu ngực nảy ra khỏi lớp áo, lồ lộ trước mắt hắn.

Tô Duyệt Duyệt thật sự muốn ngay lập tức chấm dứt việc này lại, nhưng cô chợt nghĩ, thời cơ vẫn chưa đến, nếu bỏ qua lúc này thì thật sự là quá dễ dãi với hắn. Cô vòng tay choàng lên cổ hắn, đáp trả bờ môi nóng bỏng ấy.

Bác Thần Hàn thấy cô chủ động lại, lửa giận trong lòng cũng bị đẩy lui dần, thay vào đó là cơn dục tình đang cuộn cuộn dâng lên. Hắn buông thả bờ môi cô, nhẹ nhàng tiến dần xuống dưới, hấn hôn vào sau tai cô, lần xuống hít hà quanh cổ và vai, vuốt ve xương ức, rồi cuối cùng phết lên bộ ngực tròn trĩnh mê hoặc của cô.

“Ái phi hình như không đợi được nữa rồi, nàng nhìn xem, cả cơ thể nàng đang dựng lên rồi kìa” Bác Thần Hàn mỉm cười đầy khoái trá, bàn tay gian xảo thọc thẳng vào trong lớp quần áo ngủ mà sờ nắn.

Tô Duyệt Duyệt toàn thân run rẩy, không được, cứ như thế này, hắn còn chưa bị kích thích mà cô đã tự phá phòng ngự mất. Tô Duyệt Duyệt lập tức lật người đè lên cơ thể Bác Thần Hàn, không ngần ngại mà cười ngời ngay trên vị trí nhạy cảm nhất của hắn.

“Thái tử gia, ngài trâu thiếp lâu quá rồi, để thần thiếp tiếp lại chàng...”

Bác Thần Hàn chợt lặng người, nhưng ngay sau đó liền gật gật đầu: “Được, xem nàng tiếp ta thế nào...”

Hắn hoàn toàn có thể cảm nhận thấy cô ta đang đè chặt lên vị trí hắn đang cố kìm nén, cách dụ dỗ này như một đòn chí mạng, khiến nước bọt trong miệng hắn cứ tuôn ra không ngừng, hận không thể ngay lập tức đưa nó vào trong để “trừng trị” cô.

Tô Duyệt Duyệt mỉm cười nham hiểm, nhẹ nhàng lột áo của hắn, bộ ngực cuộn cuộn lại một lần nữa khiến cô suýt xoa. Cô cố gắng sử dụng những phần lí trí cuối cùng, đè ngực mình lên ngực hắn, bờ môi mơn trớn quanh khu vực ức hầu, hài lòng khi nghe thấy những tiếng rên thỏa mãn của hắn.

“Chết tiệt, thế là đủ rồi...” Bác Thần Hàn thật sự không thể nhịn được trước sự khiêu khích chết người ấy, nhanh chóng dựng người dậy, lột bỏ toàn bộ những thứ còn sót lại trên người, vội vã đè cô xuống, phần khích chuẩn bị cho một đêm tiêu hồn.

Tô Duyệt Duyệt thấy chẳng còn mấy chốc nữa, đôi mắt trong veo tinh nghịch chớp chớp: “Soái ca, chàng thử nói xem, nếu một người đàn ông không thể thỏa mãn được cơn dục tình thì sẽ ra sao?”

Bác Thần Hàn không hiểu ý cô là gì, cuống quýt trả lời: “thì chẳng khác nào lấy mạng của hắn”. Nói xong, khẽ dặng đôi chân thon dài ấy ra, chuẩn bị phá cửa xông vào.

Tô Duyệt Duyệt lại lần nữa mỉm cười nham hiểm, lập tức thẳng tay điểm vào huyệt đạo của hắn, sau đó tiếp tục đá văng hắn ra khỏi chiếc giường êm ái.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi sao tự dung lại dám đá bổn vương xuống khỏi giường” Bác Thần Hàn toàn thân bất động nằm dưới đất, trên tấm thân lồ lộ, tiểu dưa chuột vẫn đang dựng đứng “thảm thiết kêu gào” trước sự tuyệt tình của cô.

Tô Duyệt Duyệt thờ ơ nhìn Bác Thần Hàn lồ lộ dưới đất “Tôi dám đạp anh xuống khỏi giường đấy, tôi chẳng phải cũng đã nói anh đừng có động vào người tôi mà.”

Nói xong cô cầm một tấm chăn phủ lên tấm thân còn đang sung sức ấy mà thành tâm nói: “Cẩn thận đừng để tiểu dưa chuột bị lạnh.”

Bác Thần Hàn trợn mắt nhìn cô, cơn dục vọng hoàn toàn bị dập tắt, thật sự là cô đã khiến hắn tức chết đi được.

“Ngươi không bị trúng thuốc mê?” Bác Thần Hàn nghiêng răng phẫn nộ.

Tô Duyệt Duyệt làm bộ mặt đã biết từ lâu, tốt bụng giải thích: “Cái thứ thuốc mê đó của anh, tôi vừa ngủ đã nhận ra ngay, anh biết hạ độc, chẳng nhẽ tôi lại không biết uống thuốc giải, ngốc nghếch...”

Bộ mặt Bác Thần Hàn lúc này thật sự rất khó coi, nghiêng rang ken két mà chất vấn: “thế nên, ngay từ đầu ngươi đã biến bổn vương thành con khi diễn trò đúng không?”

Thì ra, ngay từ đầu cô ta đã vờ đóng kịch, thật đáng ghét, rõ ràng muốn trừng trị cô ta, bây giờ thị ngược lại lại bị cô ta làm cho gậy ông đập lưng ông.

Tô Duyệt Duyệt điềm nhiên nhìn hắn, bất mãn mà quạc lại: “Đừng có mà trách tôi, chính anh tự muốn trở thành con khi đó chứ, he he... Soái ca, một gáo nước lạnh có thể khiến lửa dục trong anh bị dập tắt đấy, thoải mái mà nằm ngủ một đêm đi, ngủ ngon nhé...”

“Tô Duyệt Duyệt, đồ đàn bà chết tiệt, mau giải huyệt đạo cho bổn vương...” Bác Thần Hàn tức tối hét lên, nhưng đáp lại hắn chỉ có tiếng gáy o o của Tô Duyệt Duyệt.

Hắn đương đương là thái tử, vậy mà lại bị một nữ nhân đạp xuống khỏi giường, lại còn phải bất động nằm trên nền đất nữa, thù này sớm muộn gì cũng phải báo. Nhất định phải ăn tươi nuốt sống cô ta, khiến cô ta phải cam tâm tình nguyện mà nằm im dưới thân thể hắn. Đồ yêu

nghiệt đáng ghét...

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Thực phạm phong ba (Sóng gió lúc ăn cơm)

Sáng sớm—

Bắc Thần Hàn ngồi chính giữa sắc mặt khó coi, chốc chốc lại nhìn Tô Duyệt Duyệt đang dùng cơm bên cạnh. Người con gái này đương nhiên để hấn nằm trên mặt đất cả một đêm, hại hấn sớm tỉnh dậy vai đau lưng ê, còn cô ta tinh thần sảng khoái, điềm nhiên như không có việc gì xảy ra.

Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn không thèm đếm xỉa đến cặp mắt giống như lưỡi dao đang muốn đâm cô ra hàng trăm mảnh kia, vẫn ung dung tự tại há to miệng húp cháo.

“Thái tử điện hạ, chúng nô tì đến thỉnh an ngài.”- Lúc này có bốn nữ tử trẻ trung xinh đẹp từ ngoài cửa chậm chậm bước vào. Trong đó hai người chính là hai người tới qua bị xử lý rất thảm – Lâm Diệp Nhi và Vương Nghê Thường, hai người còn lại cũng là tiểu thiếp của Bắc Thần Hàn, đáng vẻ của họ không giống đến để quấy nhiễu.

“Ngồi đi, cùng dùng cơm!” Bắc Thần Hàn sau khi liếc nhìn Tô Duyệt Duyệt, lãnh đạm nói.

Bốn nữ tử nhanh chóng cướp lấy chỗ ngồi cho mình, do Tô Duyệt Duyệt ngồi bên phải của Bắc Thần Hàn, cho nên bốn vị tiểu thiếp liều mạng để dành được chỗ ngồi vinh dự còn sót lại kia, và người chiến thắng cuối cùng chính là Lâm Diệp Nhi.

“Lão gia, thiếp muốn ăn bánh quây..”. Lâm Diệp Nhi nhỏ tiếng, ôm lấy bả vai của Bắc Thần Hàn làm nũng.

Tô Duyệt Duyệt bỗng rung mình, cho dù đã mấy lần nghe qua giọng nói của Lâm Diệp Nhi, nhưng mỗi lần nghe thấy đều không khỏi khiến nàng sồn gai ốc.

Bắc Thần Hàn sùng nịnh: “Hảo, Bốn vương lập tức sai người đi chuẩn bị”.

Đôi mắt phượng đầy khiêu khích của Lâm Diệp Nhi chốc chốc lại liếc nhìn Tô Duyệt Duyệt, nhưng Duyệt Duyệt không thèm để ý đến cô ta, cơm mình mình ăn. Lúc này đột nhiên lại xuất hiện 3 vị khách không mời mà đến, làm cho Duyệt Duyệt cảm thấy, Duyệt Tâm Các của mình từ khi nào đã trở thành nơi để tụ họp rồi?

“Thái tử thật nhân nhả a... mới sáng sớm như này đã có nhiều mỹ nữ như vậy dùng cơm cùng ngài!” Một giọng nói ảm áp vang lên.

Tô Duyệt Duyệt ngẩng đầu lên nhìn, tức thời chút ra một hơi, thiếu chút nữa cơm trong miệng đã bị nàng cho ra ngoài hết. Nam nhân vừa mở miệng kia, 1 thân áo bào thanh sắc, cái khuôn mặt này tuyệt đối là yêu quái của yêu quái, thật khiến người ta chết vì đẹp mà! Tầm mắt của nàng lại rời sang nam nhân bên cạnh, không chỉ muốn nhổ cơm, ngay cả máu mũi cũng sắp sửa bị cho ra hết rồi. Thời cô đại này làm sao mới có thể so sánh ai đẹp ai hoàn hảo đây? Thật không công bằng. Tại sao ở thời hiện đại nàng lại không gặp cái loại yêu quái này? Hai nam nhân bên cạnh cũng đều là những cực phẩm soái ca. Liệu có phải cô đã bị lừa rồi chăng? Nếu không thì như nào khắp nơi đều có thể thấy những nam nhân đẹp như vậy?

“Lão nhị, lão tam, lão tứ.. các đệ đến rồi sao? Mau ngồi xuống cùng dùng cơm nào!” Bắc Thần Hàn vui vẻ nói, sau đó dặn dò hạ nhân chuẩn bị chén bát.

Mâu tử Tô Duyệt Duyệt chợt lóe sáng, nhìn 3 nam nhân này, hoài nghi hỏi: “Trong 3 vị, ai là lão nhị?”.

Bắc Thần Hàn không rõ tại sao nàng lại hỏi như vậy, 3 vị hoàng tử này cũng vô cùng ngạc nhiên. Tô Duyệt Duyệt từ nhỏ đã sống trong hoàng cung, cư nhiên lại không biết bọn họ là ai.. Chuyện này là như thế nào?

“Đệ là lão nhị. Hoàng tẩu quên rồi sao?” Một thân áo bào màu tro, nhìn gương mặt tuấn tú khiến người ta cảm nhận thấy sự đào hoa lãng tử.

Tô Duyệt Duyệt cau cau mày.. đối với cái từ “hoàng tẩu” nàng nghe không lọt tai.. Ngược lại đối với con người được gọi là lão nhị kia lại vô cùng quan tâm.

“Ô.! Hóa ra ngươi là lão... Nhị a!” Tầm mắt của Duyệt Duyệt cố ý di chuyển khắp người của lão nhị, cuối cùng dừng lại nơi mấn cảm của hấn.”>

Lão nhị tức thời hiểu ra ý nghĩa trong từ lão nhị mà Duyệt Duyệt nói.. khuôn mặt bất giác nở hoa hồng, vội vàng ngồi xuống, không để cho nàng tiếp tục dò xét mình. Hấn còn không quên dặn dò: “Hoàng huynh, lần sau đừng gọi ta là lão nhị nữa!”.

Gương mặt của Bắc Thần Hàn cũng đậm lên mấy phần, thấp đầu nói với nàng: “Tô Duyệt Duyệt, đừng có mãi nghĩ những chuyện không bao giờ có nữa, nghe rõ chưa?”.

Tô Duyệt Duyệt tròn tròn mắt nhìn Bắc Thần Hàn, tiếp tục ra cái dáng vẻ điềm nhiên như không có gì... Nói nàng nghe mới lạ.. ^^!

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thực phạm phong ba

Hai vị hoàng tử khác cũng lập tức ngồi xuống, tứ hoàng tử vội mở miệng hỏi: “Hoàng tẩu biết bốn vương là ai chứ?”.

Tô Duyệt Duyệt ngẩng đầu nhìn gương mặt yêu quái kia, bất giác nuốt 1 ngụm nước bọt, lắc đầu nói: “Ta không phải hoàng tẩu của các người, hoàng tẩu của các người đã chết rồi.”.

Tô Duyệt Duyệt ngày trước đích thực là đã chết rồi, nàng không có nói sai.

Mọi người thở dài, Tô Duyệt Duyệt không phải là tự rửa bản thân mình chết rồi sao? Người con đang sống sờ sờ ngồi trước mặt bọn họ đây cứ nhiên lại nói mình đã chết rồi. Sắc mặt Bắc Thần Hàn chợt thay đổi, vội ra mặt giải thích.

“Các đệ đừng lạ, Duyệt Duyệt nàng ta đã mất trí rồi.”.

“Này, tôi mới chưa....”. Duyệt Duyệt đang định lên tiếng phản bác thì bị Bắc Thần Hàn nhét cái bánh bao vào mồm.

“Bốn vương thấy người trưởng thành không tốt, ăn nhiều bánh bao mới có ích a!”. Bắc Thần Hàn kể tai nàng mập mờ nói, ánh mắt còn không quên liếc nhìn bộ ngực của nàng:”>..

Tô Duyệt Duyệt dương mắt nhìn Bắc Thần Hàn, bản thân cũng nghĩ đến ngực của mình, nó không phải rất nhỏ a!..Nhưng nghĩ thì cũng đúng, trong mắt kẻ biến thái này hẳn là chỉ thích những nữ nhân mà ngực to vô não, chỉ cần nhìn những nữ tử bên cạnh hẳn là biết rồi.

Tứ hoàng tử cười bí hiểm, tiếp tục nói: “Hoàng huynh cùng hoàng tẩu thật là ân ái a!..Xem ra cuộc hôn nhân này cũng không tồi a! Tam ca, huynh thấy sao?”.

Lão tam chỉ là mỉm cười, ánh mắt phức tạp nhìn Tô Duyệt Duyệt, lão tứ nhìn thấy như vậy, đành lắc đầu. Tô Duyệt Duyệt cảm nhận được ánh mắt cuồng nhiệt đang nhìn mình, thế là thuận mắt nhìn lại mới phát hiện ánh mắt chất chứa tình cảm của lão tam.

“Người tại sao lại nhìn ta như vậy.” Tô Duyệt Duyệt hoài nghi hỏi, nàng không biết duyên cớ gì vị hoàng tử này lại nhìn mình với ánh mắt như vậy. Lễ nào lão tam cùng với Tô Duyệt Duyệt trước đây là tình nhân. Có khả năng không?

Bắc Thần Hàn nghe vậy quay sang nhìn lão tam, sắc mặt lạnh đi mấy phần. Hẳn trước đây đã biết lão tam từ nhỏ đến lớn đã vô vùng thích Tô Duyệt Duyệt. Hẳn cũng không biết tại sao phụ hoàng lại kiên quyết không gả Duyệt Duyệt cho lão tam. Nếu như là trước đây, hẳn đối với ánh mắt cuồng nhiệt của lão tam liền không hề quan tâm, nhưng Tô Duyệt Duyệt bây giờ đã không còn là Tô Duyệt Duyệt của ngày trước nữa, giờ đây khi nhìn thấy lão tam nhìn vợ mình như vậy, trong lòng bỗng dưng khó chịu.

“Duyệt Duyệt, người không nhớ ta sao?.. Ta là Lâm ca ca..Quên rồi sao?”. Bắc Thần Lâm không để ý tới ánh mắt nhìn của mọi người, điệu dàng nhìn Duyệt Duyệt mà nói.

Tô Duyệt Duyệt cười cười, bị ánh mắt nóng bỏng mà quyến rũ đó nhìn có một chút luống cuống, vội vàng lẩn tránh ánh mắt đó.

“Không nhớ, không nhớ.. hì hì!”

Lão nhị Bắc Thần Liệt nhìn thấy sắc mặt lạnh lùng của Bắc Thần Hàn, vội vàng lộ diện, ho nhẹ: “Hào, mọi người mau dùng cơm đi. Xem ra thức ăn ở phủ thái tử so với chỗ chúng ta còn phong phú hơn a!”.

Lâm Điệp Nhi hoàn toàn bị thu hút bởi hành động vừa rồi của Bắc Thần Lâm và Tô Duyệt Duyệt, trong đáy mắt bỗng hiện lên ý cười, dường như đúng với tính toán của cô ta vậy. Sau đó lại trở về bình thường, ôm lấy bả vai của Bắc Thần Hàn.

“Lão gia,thiếp muốn người mớm thiếp ăn bánh quẩy.”. Lâm Điệp Nhi vừa nói vừa nhìn đĩa bánh quẩy mới được đặt lên bàn không lâu.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng ta, tay cầm một miếng bánh quẩy nóng hổi đút vào miệng nàng: “Điệp Nhi, cẩn thận nóng nhé!”

Mọi người xung quanh nhìn như không nhìn, lần lượt cúi đầu húp cháo của mình, chỉ có Tô Duyệt Duyệt mở to mắt nhìn Lâm Điệp Nhi thong dong ăn bánh quẩy.

Lâm HiHi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tranh chấp

Mọi người xung quanh nhìn như không nhìn, lần lượt cúi đầu húp cháo của mình, chỉ có Tô Duyệt Duyệt mở to mắt nhìn Lâm Điệp Nhi thong dong ăn bánh quẩy.

“Nha, hóa ra Lâm Điệp Nhi cô nương cũng thích thổi tiêu a!! thật thú vị” Nàng ra điều ngạc nhiên nói.

Mọi người đều không hiểu được ẩn ý trong lời nói của Tô Duyệt Duyệt, hoài nghi nhìn nhìn nàng, chỉ có Lâm Điệp Nhi ngay lập tức khởi bực đây đâu phân nộ nói: “Thái tử Phi, tỷ là có ý gì? Ta không biết thổi tiêu”

“Thật vậy sao? Ta thấy người thích ăn bánh quẩy như vậy, người không biết bánh quẩy giống cái gì sao? Cái bộ dáng người há miệng ăn bánh quẩy như thế nào lại có chút mơ màng a!!” Tô Duyệt Duyệt hảo tâm thay nàng ta giải thích một phen.

Mọi người vô cùng kinh ngạc, nhất thời đều quay ra nhìn Lâm Điệp Nhi, vừa đúng lúc nhìn thấy một màn nàng ta đang ngâm chiếc bánh quẩy dài dài vẫn còn nóng hổi trong miệng, cuối cùng cũng đã hiểu được ý tứ của Tô Duyệt Duyệt. Lâm Điệp Nhi ngay lập tức xấu hổ đỏ bừng mặt, vừa tức vừa hận trừng mắt liếc nhìn nàng.

Bắc Thần Hàn cũng sa sầm khuôn mặt, trợn mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nàng: “Tô Duyệt Duyệt, câm miệng!”

Đáng chết, nữ nhân này sao có thể ngay cả khi ăn cơm cũng nghĩ đến chuyện đấy, mỗi lần nói ra đều làm người khác kinh sợ, trong đầu của cô ta rốt cuộc là đang chứa cái gì.

Tô Duyệt Duyệt cũng trừng mắt nhìn lại, ánh mắt tỏ ra vô tội tiếp tục nói: “Lâm Điệp Nhi cô nương lại còn chỉ ăn bánh quẩy do thái tử gia dứt!! có phải hay không, mùi vị thật sự rất tuyệt” (Duyệt tỷ thâm quá =))

Bắc Thần Liệt bị lời nói của Tô Duyệt Duyệt làm cho ngay cả cơm ở trong mồm cũng phun ra sạch sẽ, chịu không được cười lớn lên: “Hahaha...Duyệt Duyệt, tẩu tử lúc nào lại có trí tưởng tượng phong phú như vậy? Bánh quẩy của hoàng huynh, vậy liền ám chỉ Điệp Nhi ngâm “cái ấy” của Hoàng huynh rồi.....Ha ha..” (>.<)

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị liếc nhìn Bắc Thần Liệt, trực tiếp nhìn xuống phía dưới hạ bộ của hắn: “Lão nhị à, nếu như người có thời gian, có thể dứt bánh quẩy cho các tiểu thiếp của người ăn, xem các nàng có phải sẽ có bộ dáng say mê như Lâm Điệp Nhi cô nương hay không a. ha ha”

Bắc Thần Liệt vừa nghe xong, ngay lập tức nở ra một nụ cười, những người còn lại cũng rầm rộ cười phá lên, cười đến nỗi ngay cả cơm cũng ăn không nổi.

“Bánh quẩy đệ có thể dứt, nhưng “lão nhị” của đệ thì không cần a....Ha Ha...” Bắc Thần Liệt ha hả nói lớn.

Bốn vị nữ tử từ ngồi ở đây lúc này đã hiểu rõ ý tứ, khuôn mặt bất giác đỏ ửng từ má đến tận mang tai, cái loại lời nói trắng trợn như vậy, Thái Tử Phi cư nhiên có thể không chút ngại ngùng trực tiếp công khai cùng nhị hoàng tử nói ra.

Tam hoàng tử vô cùng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Tô Duyệt Duyệt, đối với phong cách táo bạo này của nàng, hẳn là từ trước đến nay chưa từng thấy qua, lẽ nào mắt trí nhờ sẽ làm cho tính cách con người thay đổi sao?

Bắc Thần Hàn hận ý tràn đầy trừng mắt nhìn Nhị hoàng tử, ám chỉ hắn đã quá nhiều lời rồi, sau đó lại nhìn sang Tô Duyệt Duyệt phân nộ nói: “Tô Duyệt Duyệt, kể từ bây giờ đến lúc chúng ta dùng xong bữa ăn, người không được nói thêm bất cứ một câu nào!”

Tô Duyệt Duyệt quan sát sắc mặt của hắn, ngoan ngoãn ngâm miệng lại, giả vờ như không hề có chuyện gì xảy ra tiếp tục dùng nốt bữa ăn. Riêng Lâm Điệp Nhi lại cầm chiếc bánh quẩy nóng hổi đang ăn dở vứt sang một bên, nàng ta thật sự không còn tâm trạng nào để tiếp tục ăn nó nữa rồi.

“Về sau bất kỳ ai cũng không được ăn bánh quẩy nữa” Bắc Thần Hàn trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt, lạnh lẽo ra lệnh.

Bắc Thần Liệt lại một lần nữa cười phá lên, nhìn nhìn hắn: “Hoàng huynh, cái bánh quẩy này lại không có đắc tội với huynh, Điệp Nhi cô

nương nói không chừng vẫn còn muốn ăn a!”

Tô Duyệt Duyệt bên cạnh liền tặng cho Bắc Thần Liệt một ánh mắt tán dương, ám chỉ hẳn ta nói thật đúng với ý của nàng.

Lâm Điệp Nhi nghe xong, sắc mặt ngay lập tức liền đỏ bừng, vội vàng lắc đầu lia lịa: “không, không, nô tỳ từ nay về sau không bao giờ muốn ăn bánh quẩy nữa”

Tô Duyệt Duyệt mâu quang nhất thời xuất hiện một tia đắc ý, dám đấu với nàng, nàng ta vẫn còn non lắm.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nàng ta quả thực là Thái Tử Phi

Tại Hoa viên của phủ thái tử.

Các hoàng tử sau khi đã dùng cơm xong, liền thông dong đi đến đình nghỉ mát của Hoa viên để tản bộ thư giãn, chỉ riêng Bắc Thần Hàn là chọn cho riêng mình một góc khuất.

“Thái Tử điện hạ” ngay tức thì một thân ảnh cung kính cúi đầu hành lễ với hắn.

Bắc Thần Hàn gật gật đầu đáp lại một tiếng, trực tiếp hỏi: “Sự tình điều tra đến đâu rồi?”

“Bẩm điện hạ, thần đã điều tra rất kỹ, nàng ta quả thực là Thái Tử Phi, từ đầu đến cuối đều là cùng một người, không có ai khác” ám ảnh thuật lại quá trình điều tra của mình một cách tỉ mỉ.

Bắc Thần Hàn hiển nhiên đã liệu đến đáp án này, cho nên hoàn toàn không hề tỏ ra kinh ngạc, chỉ từ từ đáp lại: “Bốn vương đã biết, cho người lui”

Vừa nói xong liền trực tiếp đi thẳng đến đình nghỉ mát ở trong hoa viên. Hiện tại hắn đã hoàn toàn tin câu chuyện mà Tô Duyệt Duyệt đã từng nói, người của tương lai, tá thi hoàn hồn. Tô Duyệt Duyệt của ngày trước e rằng đã không còn tồn tại nữa rồi.

Ở một nơi khác, Tô Duyệt Duyệt đang an tĩnh ngồi nghỉ ở trong đình, nhưng đôi mắt lại chăm chú dõi theo ba khuôn mặt yêu quái của ba vị hoàng tử ngồi đối diện, trong đôi mắt tuyệt đẹp còn tràn đầy ý tán dương lẫn hưng phấn, khiến nàng suýt nữa chảy cả nước miếng, người cổ đại lớn lên thật sự là rất soái a, soái đến nỗi khiến nàng phải hoài nghi, Gen di truyền của cổ nhân phải hay không thật sự phi thường phi thường tốt.

“Tô Duyệt Duyệt, mồm ngươi nước miếng sắp muốn chảy ra hết rồi” Bắc Thần Hàn không biết từ lúc nào đã ngồi xuống bên cạnh Tô Duyệt Duyệt, còn thuận tiện ở bên tai cảnh cáo nàng. Nhìn nương tử của mình thần sắc say mê ngắm nhìn 3 vị hoàng đế, tận sâu trong đáy lòng hẳn quả thực không thoải mái chút nào, thậm chí còn đang muốn phát hỏa.

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức hạ tầm mắt, xoa xoa khoe miệng của chính mình, phát hiện nàng cư nhiên bị hắn lừa, hận ý tròng mắt liếc nhìn Bắc Thần Hàn: “ta nào có chảy nước miếng chứ?”

Bắc Thần Hàn không thêm quan tâm sự oán trách của nàng, trực tiếp xoay người nhìn về phía 3 vị đế đế: “Các đế sáng sớm đã đến, có chuyện gì sao?”

Hắn đương nhiên sẽ không cho rằng 3 vị hoàng đế mới sáng ra đã ghé qua phủ thái tử chỉ là để dùng một bữa cơm.

“Hoàng huynh, dạo gần đây, ở trong kinh thành xuất hiện một tên uyên ương hồ điệp, cũng chính là tên dân tộc, hẳn đã làm hại rất nhiều thiên kim của nhiều gia đình, phụ hoàng muốn chúng ta nghĩ cách xử lý sự việc này, huynh xem chúng ta nên làm thế nào?” quả đúng như hắn nghĩ Nhị hoàng tử hai hàng lông mày nhăn lại, từ từ thuật lại sự tình rắc rối này.

“Uyen ương hồ điệp?” sắc mặt của Bắc Thần Hàn ngay lập tức cũng giảm đi mấy phần.

Hắn sớm đã được báo lại, tên uyên ương hồ điệp này mỗi lần ra tay đều chọn những thiên kim tiểu thư từ các gia đình quyền quý, hơn nữa đều là chọn chủ tử mà hạ thủ, nhưng một vài nữ nhân sau khi bị hại, đều không nhớ được quá trình xảy ra vụ việc, hơn nữa tên uyên ương hồ điệp này lại vô cùng xảo quyệt, cho nên đến tận bây giờ hắn vẫn chưa bị bắt giữ.

“Phải! Hôm trước ngay cả Nhị tiểu thư nhà Lý đại nhân cũng trở thành nạn nhân của hắn, Lý đại nhân vì tức giận nên đã dâng tấu bẩm báo lại với phụ hoàng, cho nên phụ hoàng hy vọng chúng ta có thể nhanh chóng xử lý vụ việc này” Tứ hoàng tử sắc mặt nghiêm trọng nói.

“Nhưng là, hành tung của hắn không rõ ràng, chúng ta ngay cả hắn phạm án lúc nào cũng không biết, vậy thì bắt hắn như thế nào?” Tam hoàng tử trực tiếp chỉ ra điểm mấu chốt quan trọng, đây cũng chính là nguyên nhân vì sao vẫn chưa tóm gọn được hắn.

Tô Duyệt Duyệt hiển nhiên đối với sự tình này không có hứng thú, sau khi chậm rãi thương thức một ngụm trà liền nói: “các người không biết dụ rắn ra hang sao? Hắn không xuất hiện, vậy thì chúng ta sẽ dùng con mồi để nhử hắn, khiến hắn ra mặt không phải là rất tốt sao?”

“Điều đó còn phải xem ai sẽ làm mồi nhử, tất cả nữ nhân đều chạy còn không kịp, có ai dám chủ động đi dẫn dụ hắn chứ?” Bắc Thần Hàn ngay lập tức liền nói.

Nhị hoàng tử cũng gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý với Bắc Thần Hàn: “không sai, cho dù thật sự có người dám chủ động ra dẫn dụ hắn cũng chưa chắc bị hắn nhìn trúng”

Trong đầu Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức nảy ra một ý tưởng, liền tươi cười nói: “Vậy thì để ta làm mồi nhử, còn về làm cách nào để hắn nhìn trúng, hi hi, chúng ta cứ theo cách của ta nói, khẳng định có thể làm cho hắn xuất đầu lộ diện”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20: Tiếng gọi của nữ oa bé nhỏ

“Không được...” Bắc Thần Hàn và Bắc Thần Lãm đột nhiên cùng đồng thanh bác bỏ.

Nhị hoàng tử ho một tiếng quay sang nhìn Tô Duyệt Duyệt: “Duyệt Duyệt, ngươi không có tư cách, Uyên Ương Hồ Điệp là chỉ tình trinh nữ mà hạ thủ, ngươi cùng hoàng huynh đã thành vợ chồng, hắn ta như thế nào vừa ý ngươi.”

Tô Duyệt Duyệt nghe xong, không hề nghĩ ngợi gì liền phản bác: “Ta cùng hoàng huynh nhà ngươi còn chưa từng động phòng, ngươi như nào lại nói ta không đủ tư cách, hơn nữa, ngươi như nào nói Uyên Ương Hồ Điệp không vừa ý ta, không chừng hắn ta sớm đã âm thầm nhìn trộm ta rồi a!”.

Sắc mặt Bắc Thần Hàn nhất thời u ám, mâu tử của tam hoàng tử lộ rõ vẻ ngạc nhiên cùng tán thưởng, tứ hoàng tử cũng hơi có chút ngạc nhiên không dám tin, hai người bọn họ đã thành thân được một tháng rồi mà còn chưa động phòng.

“Duyệt Duyệt, ngươi đừng bảo bốn vương, ngươi cùng hoàng huynh vẫn chưa”. Bắc Thần Liệt quay sang nhìn Bắc Thần Hàn, muốn tìm đáp án.

Trái ngược với sắc mặt khó coi của Bắc Thần Hàn, Duyệt Duyệt khuôn mặt vô tội thừa nhận: “Không sai, ta vẫn là trinh nữ, như vậy tôi không phù hợp điều kiện để làm mồi nhử sao?”.

“Không được, ngươi đừng làm loạn nữa.”. Bắc Thần Hàn phẫn nộ nhìn Duyệt Duyệt, mở miệng từ chối.

Người con gái này cư nhiên không hề do dự phủ nhận quan hệ vợ chồng của họ, nghe thấy câu trả lời ấy, Bắc Thần Hàn bắt đầu hối hận, lúc đó cần gì phải giả vờ ngủ, không phải người con gái này đã trở thành của hắn rồi sao, bây giờ thì tốt rồi, muốn ăn cũng không ăn được.
==

“Duyệt Duyệt, chuyện này ngươi không cần nhúng tay vào, bọn ta tự tìm ra cách.” Tứ hoàng tử nói.

Tô Duyệt Duyệt nhất thời vô cùng mất hứng, thôi vậy, bọn họ không muốn nàng giúp thì nàng liền không giúp nữa: “Tùy các người ...”

Lúc này, ngoài đình nghỉ mát một nữ nhân tiến vào, trên tay ôm một bé gái mới sinh mấy tháng, thông thả đến bên cạnh tứ hoàng tử.

“Vương gia..!”. Nữ tử nũng nịu kêu 1 tiếng.

Tứ hoàng tử vội vã đứng dậy, ôm đứa bé đầy yêu mến nói: “Bốn vương cùng hoàng huynh nói chuyện cũng đã lâu rồi, đợi 1 chút rồi chúng ta cùng về.”

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên háo hức đứng vội dậy, đi đến bên trước mặt của tứ hoàng tử, mỉm cười vuốt ve khuôn mặt bầu bĩnh của đứa bé: “Thật đáng yêu a!”.

“Ân, Hương nhi đã hơn 5 tháng rồi!”. Tứ hoàng tử âu yếm nhìn đứa bé nói.

Tô Duyệt Duyệt hết sờ môi rồi sờ cằm đứa bé, vô cùng thích thú: “Hương nhi ngoan, thật đáng yêu a!”.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng, thấy khuôn mặt của nàng vì một đứa bé mà rạng rỡ như vậy, hẳn thật sự bị thu hút rồi, vô thức nhìn chăm chăm vào gương mặt nàng.

Đôi mắt to tròn của đứa bé đảo qua đảo lại, dường như rất thích và hưởng ứng sự tiếp xúc của Duyệt Duyệt.

“Ân Ân.. yaya... A A...” Đứa bé vui vẻ lên tiếng kêu a ya, dường như để biểu đạt sự vui vẻ hưởng thụ của mình.

Lúc này, Ánh mắt của Tô Duyệt Duyệt hoảng hốt, nhìn đứa bé mà tứ hoàng tử đang ôm, kinh ngạc nói: “Wa.. nữ nha đầu này, còn nhỏ như vậy đã hiểu những từ ngữ thâm đáng như vậy a!”... (Em chịu đầu óc của Duyệt tí.. híc)

Mọi người nhất thời như nhận 1 cơn gió lạnh, cơ bản chỉ là một tiếng oa bình thường của trẻ sơ sinh, bị Duyệt Duyệt nói như vậy, đích thực có một chút chấp chấp.

Đứa bé lại một lần nữa kháng nghị: “ Ân Ân.. yaya.. A A!”.

Nhưng tất cả những âm thanh mà đứa bé phát ra, càng làm cho mọi người khẳng định thêm cái suy nghĩ mơ mộng của mình.

“Tiểu Hương nhi, nhỏ như này đã biết nói như vậy, có phải không khi ngơ ngác, bố mẹ ngơ ngác ở bên cạnh biểu diễn 1 vài chuyện xấu cho ngơ ngác xem?”. Tô Duyệt Duyệt tỏ vẻ nguy hiểm, liếc mắt nhìn cặp vợ chồng bên cạnh mình, ý muốn chỉ 2 người họ ^^!.

Tứ hoàng tử mặt tối sầm, vội vàng lấy tay che miệng của đứa bé lại, không để cho đứa bé phát ra những âm thanh làm con người ta mơ mộng linh tinh nữa.

Sắc mặt Bắc Thần Hàn chẳng ra làm sao, cắn răng nói: “Tô Duyệt Duyệt.. Câm miệng..!”.

Người con gái này quả thật là sắc nữ, mở miệng ra ngậm mồm vào cũng xả ra những điều không hay. THẬT muốn phong cho cô ta là nữ nhân có cái mồm mỗi lần phát ngôn đều làm cho người khác kinh ngạc.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Các người cứ tiếp tục ân ái a!

Trong một khách điểm của kinh thành.

“Ta nói cho người một bí mật, chính là truyện mà cháu trai của ta trong lúc làm việc ở phủ thái tử nghe được” một vị nam tử trung niên vừa nhìn trước ngó sau như sợ mình nói quá to tiếng để cho người khác nghe thấy vừa nói.

“Bí mật gì? Nhanh nói cho chúng ta” hai người nam nhân khác ngồi cùng bàn cũng đồng loạt hiếu kỳ hỏi.

Lúc này vị nam tử trung niên mới bắt đầu dè dặt mở miệng: “Cháu trai của ta hôm trước vô tình nghe được một việc, hóa ra thái tử gia và thái tử phi của chúng ta từ đó đến nay vẫn chưa từng động phòng a!”

Người nam nhân vừa nói xong, hai người còn lại ngay lập tức liền thể hiện ra một biểu tình vô cùng kinh ngạc: “Thật hay giả vậy, lời này người nhất thiết không thể nói loạn nha! Thái tử gia sao có thể chưa từng sùng thái tử phi chứ”

“Phải Phải, Thái tử gia đã thu nạp bốn tiểu thiếp rồi, sao có thể lấy thái tử phi về mà lại không hề chạm qua a”

“Ai biết được chứ, nói không chừng là do thái tử gia không thích thái tử phi, các người biết được sao? Cháu trai của ta nói, chính trong ngày mà họ thành thân, thái tử gia đột nhiên lâm bệnh nặng, cuối cùng ngay cả phòng tân hôn cũng chưa từng bước vào, cứ như thế để cho tân nương một mình đơn độc” người nam tử đó tiếp tục nói.

“Nói như vậy, thái tử phi vẫn còn là trinh nữ sao? Thật đúng là ngoài sức tưởng tượng mà”

Cứ như vậy, kè lời qua người tiếng lại, ba người nam nhân ngồi thăm thỉ to nhỏ với nhau nói về sự việc của thái tử gia và thái tử phi như cổ tình để cho một ai đó nghe thấy.

Lúc này, có một vị nam tử trẻ tuổi ngồi ở bàn bên cạnh, đã vô tình nghe được trọn vẹn cuộc trò chuyện của họ, ngay cả một từ cũng không hề bỏ sót. Hắn từ tốn nâng chén rượu đặt lên môi, lắc lắc đầu, khẽ miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười vô cùng mờ ám.

“Thái tử Phi?” trong đôi mắt hần ngay lập tức xuất hiện một tia tinh quang, miệng lẩm nhẩm ba chữ. Lời nói xong mới nhẹ nhàng thương thức nốt mỹ tửu trong tay.

Ban đêm, Thái tử phi. ...

Tô Duyệt Duyệt một mình đi dạo trong phủ, đang định quay về Duyệt tâm các nghi ngại thì đột nhiên. ...

“Aaa, Gia... nhẹ một chút a” một thanh âm nũng nịu đậm mùi son phấn lọt vào tai nàng, đây không phải là giọng của Vương Nghi Thường sao? Hóa ra thái tử đêm này lưu lại ở chỗ nàng ta.

Tô Duyệt Duyệt hiểu kỳ dừng lại cước bộ, lén lút nhìn ngang ngó dọc bốn phía. Phát hiện không có người, mới lén lút vụng trộm đứng ở cửa, chăm chú thăm dò động tĩnh của hai con người bên trong.

“Gia, nhanh chút.... Nghi Thường hào khó chịu a...” nghe có vẻ như đôi phương đã không thể nhẫn nại thêm được nữa rồi.

“Hào, bốn vương ngay lập tức làm cho nàng cảm thấy thoải mái” Bắc Thần Hàn từ trong cổ họng phát ra một thanh âm trầm đục.

Tô Duyệt Duyệt càng nghe càng hiểu kỳ, từ trước đến nay nàng mới chỉ được xem những loại phong tình này qua DVD, còn chưa từng được nhìn qua cảnh tượng thực tế sinh động như thế này, thật sự là một cơ hội hiếm có a. Người cổ đại đều là sinh hoạt vợ chồng theo kiểu này sao?

Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa thăm dò xung quanh, rón rén đi lại phía cánh cửa, nhẹ nhàng đẩy ra tạo thành một khe hở nhỏ đủ để thấy được sự tình đang diễn ra bên trong căn phòng, ánh sáng trong phòng ngay lập tức lọt qua khe cửa chiếu rọi ra ngoài. Chỉ là, không biết tại sao vẫn không nhìn thấy diễn biến gì.

“Kỳ lạ, như thế nào lại không nhìn được chứ?” Nàng nhăn nhó hai hàng lông mày, cố gắng hạ thấp thanh âm như tự chất vát.

Lại mở cánh cửa rộng thêm một chút, nàng thật sự muốn nhìn rõ ràng a. “Thật kỳ lạ, ai lại treo quần áo ở trên ván cửa thế này? Hoàn toàn không thấy gì rồi.”

Tô Duyệt Duyệt một bên lén lút, một bên len lén ngó qua khe cửa nhìn vào bên trong. Quai lạ, sao dường như chỉ có một khuôn mặt thế này?

“Người rốt cuộc muốn nhìn cái gì?” Đột nhiên cửa phòng bị đẩy tung ra, Tô Duyệt Duyệt không kịp đề phòng ngay lập tức liền ngã nhào vào bộ ngực săn chắc trước mặt.

Nàng còn chưa kịp ngẩng đầu, bên tai đã văng vẳng tiếng nói giễu cợt của một người nào đó: “Muộn như vậy người còn tới đây, hóa ra là muốn xem cảnh tượng ta cùng nữ nhân khác như thế nào ân ái a!”

Tô Duyệt Duyệt miễn cưỡng ngẩng đầu lên nhìn, trên mặt của tên yêu quái đáng chết này cư nhiên đang nở một nụ cười vô cùng khoái trá, hóa ra quần áo treo trên ván cửa lúc này, là do tên gia hỏa này làm, hần sao có thể biết nàng đứng ở bên ngoài nhìn lên chứ?

“Hi Hi, Ta... ta là đi ngang qua, vừa hay đang định tiến vào chào hỏi một tiếng, các người cứ tiếp tục... tiếp tục a!” Tô Duyệt Duyệt vừa nói vừa cười liếc mắt về phía Vương Nghi Thường vẫn còn đang ngồi trên giường.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Thái tử phi muốn chơi 3P

“Không ngờ thái tử phi lại khoan dung đại lượng như vậy, không bằng 3 chúng ta cùng nhau...”. Bắc Thần Hàn bế phúc Tô Duyệt Duyệt lên, sai bước đến bên chiếc giường rồi đặt nàng ta xuống.

Tô Duyệt Duyệt há hốc mồm, trời ơi.. vị thái tử gia này cư nhiên muốn chơi trò 3P, thật giống con ngựa giống biến thái.

Bắc Thần Hàn bắt đầu động thủ, lấy tay kéo chiếc thất lưng ra, ngay tức khắc bộ ngực cường tráng để lộ ra trước mắt của Tô Duyệt Duyệt, Duyệt Duyệt bắt giác nuốt 1 ngụm nước bọt. Đáng vớ thật là tuyệt a!

“Thái tử phi, như nào còn chưa thoát y a! Phải hay không cần bốn vương giúp người?”. Bắc Thần Hàn nói đùa, bộ dạng ra vẻ thật muốn giúp nàng ta.

Tô Duyệt Duyệt lập tức bò ra xa: “Không, không cần mà. Ngài là lần đầu tiên phải đáp ứng 2 nữ nhân, sẽ rất mất sức a! Ta sợ ngài ứng phó không nổi, cho nên ngài vẫn nên từng đôi 1 thôi ha!”.

“Ý của thái tử phi, là đang hoài nghi năng lực của bốn vương, đúng không?”. Bắc Thần Hàn dùng ánh mắt “lạng lạng” nhìn nàng.

Hắn hoàn toàn không để bụng, dùng hành động thực tế để chứng minh mình rất cuộc đủ khả năng không.

“Ngựa giống biến thái, người thích chơi 3P ta không có gì để nói, nhưng xin đừng tìm ta..” Tô Duyệt Duyệt dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn.

Bắc Thần Hàn phẫn nộ nghiêng nghiêng rằng: “Tô Duyệt Duyệt, có gan người nhắc lại 1 lần nữa..”.

Nữ nhân này quả thực càng ngày càng lão xược rồi, hắn đường đường là 1 thái tử mà bị nữ nhân mắng là ngựa giống, truyền ra ngoài có thể nghe được sao?”

“Ách... Ta vừa rồi có nói gì sao? Hehe... Thái tử gia ngài nghe nhầm rồi. Cái đó.. ta đi trước nha, không làm phiền các người nữa”. Nàng ta lau mồ hôi lạnh, thật không có gan nhận tội vàng phủ nhân, tục ngữ nói, phụ nữ tốt không cùng nam nhân tranh đấu, đặc biệt là trước mặt con người biến thái này.

Bắc Thần Hàn nghe xong, sắc mặt mới phục hồi trở lại, xem như nàng ta thức thời, nhưng hắn không dễ dàng gì mà bỏ qua cho nàng ta dễ dàng như vậy.

“Đứng lại, Bốn vương cho phép người đi sao?”.

Tô Duyệt Duyệt rụt rè quay đầu lại, nhìn hắn ta. Trời a! Trời a! Trên gương mặt yêu quái kia cứ nhiên lại hiện rõ nụ cười kì dị.

“Thái tử điện hạ, còn có việc gì sao?”. Nàng chớp chớp mắt, nghi hoặc hỏi.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng ta, lạnh lẽo ra lệnh “Bắt đầu từ bây giờ, người ngoan ngoan đứng im đấy. Thái tử phi đã thích xem sinh hoạt vợ chồng của bốn vương. Vậy bốn vương liền để cho người xem cho thỏa”.

Hắn ta còn chưa quên, vừa rồi Tô Duyệt Duyệt ở bên ngoài dòm ngó như nào, khi mà nàng ta dựa vào cửa phòng, hắn đã biết là nàng rồi.

Tô Duyệt Duyệt mở to mắt hoảng hốt, nam nhân này thật không cần mặt mũi mà, không chỉ biến thái, còn thích làm kích thích, oooxxx cũng thích cho người ta nhìn trộm, thật là đại biến thái.

“Lão gia, ngài sẽ không để thái tử phi ở 1 bên quan sát a!”. Vương Nghệ Thường nhìn trộm Tô Duyệt Duyệt, sau đó ông ẹo dính lấy thân hình của Bắc Thần Hàn.

Nàng ta khó lắm mới có cơ hội được cùng Bắc Thần Hàn qua đêm như này, cứ nhiên bị người con gái đáng ghét trước mắt kia phá hoại, còn phải ở trước mặt cô ta làm chuyện “ấy”.

“Sao vậy, Vương Nghệ Thường không nguyện ý a! Vậy không vấn đề, bốn vương cho người đi truyền điệp Nhi đến..”. Bắc Thần Hàn không kiên nhẫn nói, làm dáng vẻ muốn đi ra ngoài.

Vương Nghệ Thường vội kéo tay Bắc Thần Hàn, cơ hội tốt như vậy, nàng ta như nào có thể để cho nữ nhân khác. “Lão gia, đừng tức a! Nghệ Thường nghe lời lão gia mà!..”

Tô Duyệt Duyệt sắp được chứng kiến 1 cảnh tục tữ, lưỡng lự trộm đến bên cánh cửa, và nhanh chóng mở cửa phòng, muốn mau chóng rời đi...

mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0in 5.4pt 0in 5.4pt;
mso-para-margin-top:0in;
mso-para-margin-right:0in;
mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0in;
line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:'Calibri','sans-serif';
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:'Times New Roman';
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}

Chương 22: Thái tử phi muốn chơi 3P

“Không ngờ thái tử phi lại khoan dung đại lượng như vậy, không bằng 3 chúng ta cùng nhau...”. Bắc Thần Hàn bế phúc Tô Duyệt Duyệt lên, sai bước đến bên chiếc giường rồi đặt nàng ta xuống.

Tô Duyệt Duyệt há hốc mồm, trời ơi.. vị thái tử gia này cư nhiên muốn chơi trò 3P, thật giống con ngựa giống biến thái.

Bắc Thần Hàn bắt đầu động thủ, lấy tay kéo chiếc thắt lưng ra, ngay tức khắc bộ ngực cường tráng để lộ ra trước mắt của Tô Duyệt Duyệt, Duyệt Duyệt bất giác nuốt 1 ngụm nước bọt. Đáng vóc thật là tuyệt a!

“Thái tử phi, như nào còn chưa thoát ý a! Phải hay không cần bốn vương giúp người?”. Bắc Thần Hàn nói đùa, bộ dạng ra vẻ thật muốn giúp nàng ta.

Tô Duyệt Duyệt lập tức bò ra xa: “Không, không cần mà. Ngài là lần đầu tiên phải đáp ứng 2 nữ nhân, sẽ rất mất sức a! Ta sợ ngài ứng phó không nổi, cho nên ngài vẫn nên từng đôi 1 thôi ha!”.

“Ý của thái tử phi, là đang hoài nghi năng lực của bốn vương, đúng không?”. Bắc Thần Hàn dùng ánh mắt “lang sói” nhìn nàng.

Hắn hoàn toàn không để bụng, dùng hành động thực tế để chứng minh mình rất cuộc đủ khả năng không.

“Ngựa giống biến thái, người thích chơi 3P ta không có gì để nói, nhưng xin đừng tìm ta...” Tô Duyệt Duyệt dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn.

Bắc Thần Hàn phần nộ nghiêng nghiêng rằng: “Tô Duyệt Duyệt, có gan người nhắc lại 1 lần nữa...”.

Nữ nhân này quả thực càng ngày càng lão xược rồi, hắn đường đường là 1 thái tử mà bị nữ nhân mắng là ngựa giống, truyền ra ngoài có thể nghe được sao?”

“Ách... Ta vừa rồi có nói gì sao? Hehe... Thái tử gia ngài nghe nhầm rồi. Cái đó.. ta đi trước nha, không làm phiền các người nữa”. Nàng ta lau mồ hôi lạnh, thật không có gan nhận tội vàng phủ nhân, tục ngữ nói, phụ nữ tốt không cùng nam nhân tranh đấu, đặc biệt là trước mặt con người biến thái này.

Bắc Thần Hàn nghe xong, sắc mặt mới phục hồi trở lại, xem như nàng ta thức thời, nhưng hắn không dễ dàng gì mà bỏ qua cho nàng ta dễ dàng như vậy.

“Đứng lại, Bồn vương cho phép người đi sao?”.

Tô Duyệt Duyệt rụt rè quay đầu lại, nhìn hắn ta. Trời a! Trời a! Trên gương mặt yêu quái kia cứ nhiên lại hiện rõ nụ cười kì dị.

“Thái tử điện hạ, còn có việc gì sao?”. Nàng chớp chớp mắt, nghi hoặc hỏi.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng ta, lạnh lẽo ra lệnh “Bắt đầu từ bây giờ, người ngoan ngoan đứng im đấy. Thái tử phi đã thích xem sinh hoạt vợ chồng của bồn vương. Vậy bồn vương liền để cho người xem cho thỏa”.

Hắn ta còn chưa quên, vừa rồi Tô Duyệt Duyệt ở bên ngoài dòm ngó như nào, khi mà nàng ta dựa vào cửa phòng, hắn đã biết là nàng rồi.

Tô Duyệt Duyệt mở to mắt hoảng hốt, nam nhân này thật không cần mặt mũi mà, không chỉ biến thái, còn thích làm kích thích, oooxxx cũng thích cho người ta nhìn trộm, thật là đại biến thái.

“Lão gia, ngài sẽ không để thái tử phi ở 1 bên quan sát a!”. Vương Nghê Thường nhìn trộm Tô Duyệt Duyệt, sau đó ông ẹo dính lấy thân hình của Bắc Thần Hàn.

Nàng ta khó lắm mới có cơ hội được cùng Bắc Thần Hàn qua đêm như này, cứ nhiên bị người con gái đáng ghét trước mắt kia phá hoại, còn phải ở trước mặt cô ta làm chuyện “ấy”.

“Sao vậy, Vương Nghê Thường không nguyện ý a! Vậy không vấn đề, bồn vương cho người đi truyền điệp Nhi đến..”. Bắc Thần Hàn không kiên nhẫn nói, làm dáng vẻ muốn đi ra ngoài.

Vương Nghê Thường vội kéo tay Bắc Thần Hàn, cơ hội tốt như vậy, nàng ta như nào có thể để cho nữ nhân khác. “Lão gia, đừng tức a! Nghê Thường nghe lời lão gia mà!..”

Tô Duyệt Duyệt sắp được chứng kiến 1 cảnh tục tũ, lưỡng lự trộm đến bên cánh cửa, và nhanh chóng mở cửa phòng, muốn mau chóng rời đi....

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Hái hoa tặc

“Tô Duyệt Duyệt, trò vui vẫn còn chưa bắt đầu, người đã muốn chạy trốn rồi sao?” Bắc Thần Hàn một tay giữ chặt cánh tay của nàng, cười cười nói.

Tô Duyệt Duyệt miễn cưỡng ho mấy tiếng, lại một lần nữa không chỉ khí nhìn hắn: “ôh, ta chỉ là thấy cảnh sắc bên ngoài đêm nay cũng không tồi, muốn ra ngoài thưởng trăng một lúc rồi lại quay vào tiếp tục nhìn cảnh sinh hoạt của các người a”

Bắc Thần Hàn sao có thể không biết nàng đang suy nghĩ cái gì, góc miệng ngay lập tức cong lên: “vậy bồn vương để cho người vừa thưởng trăng vừa nghe trò hay a!!”

Tô Duyệt Duyệt kinh ngạc trợn mắt nhìn Bắc Thần Hàn, nghe trò hay? là nghe cái trò gì: “uy, Thái tử điện hạ, người là có ý gì?”

“Đợi rồi người sẽ biết” nhìn nụ cười quỷ dị của Bắc Thần Hàn, Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức có một dự cảm bất an.

Đêm khuya—

Trong căn phòng đèn đuốc vẫn còn sáng trưng, truyền ra thanh âm rên rỉ của nữ nhân và tiếng thở dốc vô cùng mờ ám của nam nhân, chỉ nghe thôi cũng khiến người khác đỏ mặt tía tai, người nữ nhân dường như rên ngày càng kịch liệt, như là cố ý để cho tất cả mọi người bên ngoài biết họ đang làm cái sự tình gì.

Mà bên ngoài căn phòng tràn đầy cảnh sắc hương xuân này cứ nhiên lại đang có một thân ảnh nhỏ nhắn, người dựa vào thân cây, ngẩng đầu vừa hay có thể thưởng thức được mặt trăng to tròn, nhưng cúi đầu lại bị những thanh âm mặn mà, ướt át, nồng đậm mùi giường chiếu làm cho đỏ mặt, những tưởng tượng xa vời cũng theo đó mà hiện ra.

“Thật biến thái, cứ nhiên trói ta ở trên thân cây, không biết bị trói như vậy ngắm trăng rất thống khổ sao?” Tô Duyệt Duyệt hận ý trừng mắt

nhìn về phía cánh cửa phòng vẫn còn đang đóng, miệng không ngừng chửi rủa.

Tô Duyệt Duyệt ngửa mặt lên trời một góc 30 độ, ngắm nhìn ánh trăng vừa to vừa tròn, trong lòng tràn đầy nỗi oán hận lẫn buồn phiền, bản thân đến cổ đại này đã 2 tháng rồi, hoàn toàn không biết cách nào để trở về hiện đại, không biết ở thế kỷ 21 có ánh trăng nào to như thế này không?

Đột nhiên có một thân ảnh toàn thân vận trang phục đen sì không biết từ đâu ra, trực tiếp đi đến trước mặt Tô Duyệt Duyệt, rất có lễ phép cúi đầu hành lễ hỏi: “Cô nương, xin hỏi cô nương có phải là Thái tử phi không?”

Tô Duyệt Duyệt lại trút ra một tiếng thở dài, đã muộn như vậy rồi, sao vẫn còn có hắc y nhân chứ?

“Ta là thái tử phi, xin hỏi quý danh của công tử a? tìm ta có việc gì?” nàng cũng phi thường lễ phép đáp lại.

Mâu quang của Hắc y nhân ngay lập tức xuất hiện ý cười sâu sắc, hài hước nói: “Tại hạ Uyên ương hồ điệp, đến giúp nàng phá thân”

Tô Duyệt Duyệt đang định mở miệng nói “xin chào, rất vui được gặp người”, chỉ là sau khi hắn nói xong, không đợi Tô Duyệt Duyệt kịp phản ứng, trực tiếp một chương làm nàng hôn mê, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất cởi dây trói, vác nàng trên vai lần đi không còn chút dấu vết, nhanh chóng rời khỏi Thái tử phủ.

Không bao lâu, âm thanh trong căn phòng cũng dần dần dừng lại, Bắc Thần Hàn mệt mỏi nằm ở trên giường, mà Vương Nghi Thường dường như vẫn chưa thỏa mãn tiếp tục khơi dậy dục vọng của hắn: “Gia, Nghi Thường vẫn còn muốn”

“Không ngờ người lại dâm đẳng như vậy a!! Hào, chúng ta tiếp tục” Bắc Thần Hàn lại một lần nữa quay người nằm đè lên thân thể của nàng ta, góc mắt lại liếc về phía cánh cửa.

Hắn phỏng đoán Tô Duyệt Duyệt khẳng định ở bên ngoài nghe rất khó chịu, cũng tốt, để cho nàng ta nghe thêm mấy lần nữa, nói không chừng nàng sẽ chịu không nổi mà đẩy cửa chạy vào cầu xin hắn muốn nàng.

Nghĩ đến đây, nội tâm Bắc Thần Hàn đột nhiên nổi lên một cỗ hưng phấn và kỳ vọng, đang chuẩn bị bắt đầu ôm ấp người đang ở dưới thân, đột nhiên.....

“cốc cốc cốc...” một tiếng gõ cửa đã làm gián đoạn công việc của 2 người trong phòng.

Bắc Thần Hàn góc miệng ngay lập tức nở ra một nụ cười, hóa ra nữ nhân này đã chịu không được rồi a!!!

“có việc gì?” Hắn nhìn về phía cánh cửa trầm giọng hỏi.

“Thái....Thái tử điện hạ, nô...nô tài có việc gấp muốn bẩm báo với người” Thị vệ vô cùng sợ sệt nói, hắn biết Thái tử gia đang làm chuyện tốt mà có người phá đám nhất định sẽ muốn giết người, nhưng là hắn vẫn muốn đến bẩm báo.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 24: Cuối cùng ta cũng gặp được người

Khi Bắc Thần Hàn phát hiện ngoài cửa không phải Tô Duyệt Duyệt, ánh mắt trở nên thất vọng, những ham muốn trong lòng bỗng chốc tiêu tan, vội vàng đứng dậy mặc y phục, nhanh chân bước ra khỏi phòng.

“Có chuyện gì?” Lúc này, hắn đột nhiên hướng lên phía trên ngọn cây trồng không, hóa ra nữ nhân mà bị trói trên cây đã không thấy đâu nữa rồi.”

“Điện hạ, thái tử phi xảy ra chuyện rồi...” Thị vệ cung kính vội vàng nói.

Bắc Thần Hàn vô cùng ngạc nhiên, nghi hoặc nhìn thị vệ: “Ai xảy ra chuyện? Xảy ra chuyện gì?”

“Điện hạ đến dưới gốc cây xem liền biết...” Thị vệ tiếp tục nói.

Khi mà bọn họ bắt đầu đi tuần, phát hiện Tô Duyệt Duyệt bị trói ở trên cây, do biết là thái tử hạ lệnh, cho nên bọn họ chỉ có thể làm như không nhìn thấy, tiếp tục đi tuần, chỉ là khi bọn họ đi tuần xong 1 vòng, lại phát hiện tại tử phi không thấy nữa, vốn cho rằng là thái tử thả nàng ra, nhưng khi bọn họ nhìn thấy dưới cây lưu lại 1 kí hiệu, mới hoảng hốt nhận ra là chuyện không nhỏ.

Trong lòng Bắc Thần Hàn bất chợt cảm thấy có 1 dự báo bất an, thông thả bước đến cái cây đó, khi mà hắn bước đến cái cây, mở tròn mắt kinh ngạc,

trong lòng ngoài bất an ra, hơn nữa còn bùng bùng ngọn lửa tức giận.

“Đáng chết, Uyên ương hồ điệp dám xông vào phủ thái tử, các người lại không phát hiện...” Con mắt hừng hừng lửa nhìn chăm chăm tên thị vệ kia, lúc này đây trông Bắc Thần Hàn giống như 1 con dã thú đang phát cuồng lên vậy.

“Thái tử điện hạ thứ tôi...”. Đám thị vệ từ trước đến giờ chưa từng thấy Bắc Thần Hàn phần nộ như vậy, lần lượt quỳ rạp người xuống.

“Tất cả các người lập tức chia nhau ra ngoài phủ tìm kiếm, nếu không tìm được các người đừng nghĩ đến chuyện sống nữa...” Bắc Thần Hàn phần nộ hết lớn.

Hắn hoàn toàn không nghĩ đến Uyên ương hồ điệp cư nhiên lại to gan như vậy, cư nhiên dám lên vào phủ mang người của hắn đi mất, đáng chết, hắn cư nhiên lại mang Tô Duyệt Duyệt trời lên cây, nếu hắn không trời nằng, vậy có lẽ việc bị Tô Duyệt Duyệt điếm huyện có thể chạy được 1 kiếp, đáng chết, hắn rốt cuộc đang làm gì? Vừa nghĩ đến Tô Duyệt Duyệt rơi vào tay tên đạo tặc kia, trong đáy lòng hắn lại vô cùng lo sợ và bất an.

Lúc này hắn đã không thể bình tĩnh ngồi yên trong phủ chờ tin tức nữa rồi, hắn bước nhanh đến bên chuồng ngựa, leo lên lưng 1 con và không hề do dự phi ra ngoài phủ tìm Tô Duyệt Duyệt bị mất tích. Hắn cũng lên lút điều động cấm quan của nội cung phái đi từng nhà từng nhà tìm kiếm Tô Duyệt Duyệt, bất cứ góc ngách nào cũng không dám bỏ qua.

Trên núi. Trong cái nhà mộc nhỏ —

Uyên ương hồ điệp bế Tô Duyệt Duyệt đang bị hôn mê đặt lên giường, chăm chú nhìn nữ tử xinh đẹp. Hắn ta hoàn toàn không dám tin, lời mà người khách trong phòng trọ kia nói lại là sự thật, thái tử phi đến bây giờ vẫn còn là trinh nữ. Tên thái tử này nhất định là có bệnh, nếu không thì người phụ nữ đẹp như này, sao nỡ để cho nàng ta một mình chứ.

Hắn ta thông thả đến bên chiếc giường, đôi tay lớn thông thả vuốt ve khuôn mặt bầu bĩnh của nàng, tiếp tục lần tay xuống dưới eo nào, không hề do dự muốn gỡ bỏ đai áo của nàng, đột nhiên.....

“Sờ đủ chưa...” Tô Duyệt Duyệt lạnh lùng tròn tròn mắt nhìn hắn ta, và khi hắn ta chưa nhận ra, chiếc ngân châm ở trên tay nhẹ nhàng đâm vào phía sau lưng hắn ta.

Uyên ương hồ điệp rõ ràng không ngờ đến nàng ta cư nhiên tỉnh lại, kinh ngạc 1 lúc sao đó mới hồi phục được trạng thái bình thường: “Mỹ nhân, tỉnh rồi a! Tỉnh rồi càng tốt, như vậy mới có phản ứng, mới làm tăng thêm kích thích...”

“Hóa ra người chính là Uyên ương hồ điệp mà mọi người nói a! Cuối cùng ta cũng gặp được người rồi... xem ra những vị khách kia truyền thông tin thật là nhanh mà!! Nhanh như vậy đã dụ được con rắn lớn như người ra khỏi hang rồi...” Tô Duyệt Duyệt nở nụ cười đắc ý, nhìn biểu tình ngạc nhiên của hắn ta.

Cho dù Bọn người Bắc Thần Hàn giúp người nhưng không muốn nàng giúp, nàng đành phải lên lút tự cho mình làm mọi thứ, dẫn dụ nam nhân hào sắc này ra khỏi hang, cho nên nàng cố ý mua chuộc mấy hạ nhân, loan truyền tin tức nàng vẫn còn là trinh nữ ra ngoài, mục đích chính là để cho Uyên ương hồ điệp biết, còn có 1 thái tử phi đang đợi hắn đến phạm án, không ngờ, nhanh như vậy hắn đã đến rồi.

Lâm HiHi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Quả chuối của người muốn ngủ rồi

“Người... Người là có ý dẫn ta đến, người không sợ ta a!”. Uyên ương hồ điệp hoàn toàn mở to mắt kinh ngạc nhìn nàng ta.

Hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải tình huống như thế nào. Mỗi nữ tử sau khi mà bị trói đều là khóc lóc thảm thiết kêu van, không ngờ nữ tử này cư nhiên cam tâm tình nguyện, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

“Bất luận người có phải hay không dẫn ta đến, bây giờ, chúng ta mau hoàn thành chuyện quan trọng, ta sẽ làm cho người hưởng thụ những hứng thú hoan lạc của ái tình...” Uyên ương hồ điệp sớm đã rất gấp rút rồi, trực tiếp leo lên giường, và ép hai tay của nàng lên đỉnh đầu, không để cho nàng có cơ hội phản kháng.

Tô Duyệt Duyệt mâu mắt hiện lên 1 tia tinh quang, đợi không biết hắn ta được hay không? Thôi rồi, thuốc đã phát tác rồi.

“Ta cảnh cáo người, người tốt nhất bây giờ nên bỏ ta ra, nếu không thì, ta sẽ để cho nhà người 3 tháng không chơi đùa được với bất kì nữ nhân nào cả...” Tô Duyệt Duyệt cười đắc ý nhìn hắn ta nói.

Uyên ương hồ điệp dường như nghe thấy nàng giống như là đang cười nhạo hắn vậy, nhìn nàng hài hước nói: “Người uy hiếp ta cũng không có tác dụng,

tôi muốn như này, người còn muốn ta kim lòng sao?..”

Nói xong, hắn ta trực tiếp phủ người của hắn lên người Tô Duyệt Duyệt, cuồng nhiệt hôn lên bả vai của nàng, không thể phủ nhận, hương thơm trên người phụ nữ này đã dễ dàng khơi dậy dục vọng trong con người hắn, lại nghĩ đến nàng ta vẫn là 1 trinh nữ, càng làm cho hắn trở nên điên cuồng hơn.

Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn không phản kháng, mặc cho hắn ta phát tiết, miệng nhỏ của nàng thong thả đếm: “5, 4, 3, 2, 1”..

“Người đang làm gì?” Uyên ương hồ điệp hoàn toàn mơ hồ, ngẩng đầu lên nhìn nàng hỏi.

“Bắt đầu từ bây giờ, người nhất định phải kim hãm dục vọng 3 tháng rồi...” Nàng nở nụ cười như ánh mặt trời, cười tươi nhìn hắn ta,

“Nói vậy, ta bây giờ sẽ để cho người biết, cảm giác phiêu phiêu của dục tình...” Hắn ta hoàn toàn không để ý đến lời nói của nàng, vì dục vọng trong lòng hắn đã phát hỏa không thể nào ngăn lại được nữa rồi.

Hắn không hề do dự xốc váy của Tô Duyệt Duyệt lên, và lập tức cởi bỏ quần xi-lip của mình, D..muốn để cho nàng ta tận mắt chứng kiến dục vọng của hắn đang lớn đến mức nào, chỉ là, khi mà hắn ta đang tràn ngập dục vọng, quần sịp vừa cởi ra, quả chuối tiêu hàng ngày vốn âm ỉ của hắn, lúc này cứ nhiên mềm nhũn.

“Ách, như nào lại như vậy...” Hắn cúi thấp đầu, mở to mắt kinh ngạc, cúi đầu nhìn bộ phận của mình đang làm việc khác, hắn ta lắc lắc đầu, thử đánh thức nó, chỉ là khi hắn ta vừa chạm tay vào, quả chuối này 1 lần nữa lại rủ xuống, hoàn toàn không nghe theo tiếng gọi của chủ nhân.

“Haha... Quả chuối của người muốn ngủ rồi, nó cần bế quan 3 tháng, cho nên người đành phải kim hãm dục vọng 3 tháng...” Tô Duyệt Duyệt nhìn 1 loạt những động tác đáng yêu của hắn ta, cuối cùng nhin không được cười lớn.

Uyên ương hồ điệp hoàn toàn không thể chấp nhận, vội vàng đứng lên trên giường, và lợi dụng tay phải của mình, thử lại, và hắn ta giường ánh mắt thất bại nhìn Tô Duyệt Duyệt phía dưới giường.

“Người đã hạ độc ta, đúng không? Mau đưa thuốc giải cho ta...” Uyên ương hồ điệp ánh mắt nguy hiểm, hận thù nhìn nàng ta.

Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn không sợ hãi nhìn hắn ta, giải thích rõ: “Ta không có thuốc giải, người an tâm, 3 tháng sau, nó tự nhiên sự hồi phục lại trạng thái bình thường, người chỉ cần ngoan ngoãn an phận, đừng tiếp tục làm hại những cô nương vô tội nữa.”

Uyên ương hồ điệp mâu mắt phức tạp và sáng tia thần phục nhìn nàng: “Người quả nhiên rất không giống với mọi người, nếu so với các cô nương khác, ta thật sự rất có hứng thú, cũng rất có lòng can đảm...”

Tô Duyệt Duyệt vô cùng kinh ngạc khi hắn ta lại khen mình như vậy mà không phải là hận bóp chết mình, đột nhiên nàng rất muốn nhìn xem diện mạo hình dáng của nam tử này, hơn nữa như nào cũng bị hắn ta ăn rất nhiều đậu phụ rồi, chẳng lẽ không để cho nàng ngắm nhìn bộ dạng 1 chút chứ!”

Nàng phất chốc gờ tay sờ bộ mặt của kia, uyên ương hồ điệp sớm đã biết ý nghĩ của nàng, nhanh nhẹn nắm lấy tay của nàng, nhìn nàng.

“Người trước tiên phải nói cho rõ, người 1 khi đã nhìn thấy hình dáng của ta rồi, vậy người phải có trách nhiệm với ta a!”. Hắn ta ngẩng mặt lên, trong mâu mắt ánh lên 1 tia hào quang.

Tô Duyệt Duyệt thờ ra mấy tiếng: “Vậy thì, ta vẫn là không cần xem thì tốt hơn...”

Ngộ nhờ bộ dạng của hắn ta xấu xí, mà nàng nhìn thấy bộ dạng ấy lại phải chịu trách nhiệm với hắn ta.. như vậy không phải là quá thiệt thòi a! Vẫn là không nên háo kỳ thì tốt hơn.

“Không kịp rồi...” Hắn ta nở nụ cười kì dị, bàn tay lớn nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, kéo lại nhẹ nhàng, nhất thời kéo sát gương mặt của mình vào với mặt nàng.

Tô Duyệt Duyệt lảng người, khi mà nhìn rõ gương mặt của nam tử trước mắt, nhất thời lại thờ 1 hồi, trời a! Như nào lại là 1 nam nhân đẹp như vậy, 1 soái ca a! Như nào thời cổ đại ngay cả những tên háo sắc cũng có sắc đẹp mê người như vậy a!! Thật không công bằng rồi...

“Người lớn lên đẹp trai như vậy, tại sao phải làm tên háo sắc?” Nàng nghi hoặc nhìn hắn hỏi.

Đẹp như vậy, nên là có rất nhiều nữ tử say mê, nhưng, hắn ta tại sao phải làm những việc hạ lưu như vậy?

Nụ cười trên mặt của hắn bỗng nhiên mất đi, chột đổi sang bộ dạng thần bí “Người quá nhiều lời rồi!”

Tô Duyệt Duyệt không rõ hắn ta tại sao tự nhiên lại tức giận, lẽ nào hắn ta có gì bí mật không thể nói ra, hay là hắn ta có nỗi khổ riêng? Chỉ là khi nàng đang mở miệng để nói chuyện, lại 1 kẩn nữa bị chúng thuốc mê ngủ thiếp đi.

“Tô Duyệt Duyệt...” Nam tử chăm chú nhìn nàng, trực tiếp cõng nàng trên vai, đi ra ngoài.

Lâm HiHi

Chương 26: Đừng rút gân ra nữa

Phía ngoài thành...

Bắc Thần Hàn cười ngựa phách đi khắp nơi tìm Tô Duyệt Duyệt, chỉ là tìm đã rất lâu rồi mà vẫn bật vô âm tín. Đã đi lâu như vậy rồi, không biết Tô Duyệt Duyệt có bình an vô sự hay không, ngộ nhờ nàng ta quả thật....

Vừa nghĩ đến cảnh tượng đó, hần chỉ cảm thấy lồng ngực đau thắt lại.

Hần quăng dây ngựa, quay ngựa sang hướng khác, chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm.

“Thái tử điện hạ...” Đột nhiên 1 tên thị vệ cười ngựa vội vàng phi đến trước mặt hần.

Bắc Thần Hàn nhìn tên thị vệ, lạnh lùng hỏi: “Chuyện gì?”

“Bẩm điện hạ, thái tử phi đã trở về phủ rồi...” Tên thị vệ kia không dám thất lễ vội vàng bẩm báo.

Trong nháy mắt, 1 trận cuồng phong ập đến, tiếng móng ngựa cũng dần dần xa, Bắc Thần Hàn không biết từ bao giờ đã đi mất rồi.

Thị vệ vội vàng lau mồ hôi, vị thái tử điện hạ này cũng thật nóng tính a!

Thái tử phủ, Duyệt Tâm Các ——

Tô Duyệt Duyệt sau khi vui vẻ từ biệt soái ca háo sắc kia, liền mặc lên mình trang phục do mình tự thiết kế, bắt đầu ngồi trên giường luyện công, đến cô đại, ăn ngon mặc đẹp, thân thể cũng béo lên không ít, ở hiện đại nàng cũng rất chú trọng thân thể a.. như nào lại để cho mình dễ dàng béo lên như này?

Nàng nhẹ nhàng hít 1 hơi, giờ tai ra phía trước, quý gối lên giường, nửa thân trên cúi dính xuống giường mong thì ở phía trên cao, lấy thân thể chống đỡ 1 cách nhân nại cao độ nhất. (Cái này người ta gọi là trông cây chuối J)

“Uỳnh...” Đột nhiên cánh cửa bị đập mạnh ra, Bắc Thần Hàn lo lắng trực tiếp tiến thẳng vào trong, lại nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt đang ở trên giường cùng với tư thế vô cùng quý dị.

Hần cho rằng Tô Duyệt Duyệt đã bị hại rồi, rất buồn....

“Duyệt Duyệt, ngươi không sao chứ! Chỗ nào không thoải mái?” Hần lo lắng vội bước đến bên giường, vội vàng ôm lấy đôi vai của nàng ta, muốn ôm nàng vào trong lòng.

Đột nhiên, Tô Duyệt Duyệt thân hình bỗng chợt run rẩy, điều này càng làm nỗi lo âu trong lòng Bắc Thần Hàn tăng thêm, hần cứ có cảm giác khẳng định nàng đã bị làm tổn thương, không thì như nào nàng không dám đối mặt với mình.

“Duyệt Duyệt, ngươi đứng dậy, bốn vương nhìn xem ngươi bị thương ở đâu?” Bắc Thần Hàn nói, tay cũng ra sức muốn nâng nàng dậy.

Tô Duyệt Duyệt đầu đầy mồ hôi, cắn răng, ngữ khí có phần nhẫn nại: “Đừng chạm vào ta, ta.. ta chuột rút rồi...”

Bắc Thần Hàn nhất thời nghe không hiểu lời nói của nàng, chuột rút? Hần chỉ nghe qua cước tay cước chân, còn chưa nghe thấy chuột rút bao giờ.

“Duyệt Duyệt, ngươi đứng dậy, mau...” Bắc Thần Hàn muốn khẳng định nàng thật sự không có chuyện gì mới dám an tâm.

Hần rất nghi hoặc, Uyên ương hồ điệp như nào lại đưa Tô Duyệt Duyệt quay lại phủ, nhìn thấy hình dáng của Duyệt Duyệt, hoàn toàn không giống với bị người khác làm nhục. Đây rốt cuộc là chuyện gì, Tô Duyệt Duyệt cùng Uyên ương hồ điệp đã nảy sinh ra chuyện gì.

“Há...” Ngang hét lớn, bắt buộc mình nâng nửa thân lên, hồi phục tư thế ban đầu.

Trời a!! Vừa rồi chuột rút đau muốn chết, xem ra sau này phải luyện tập nhiều hơn mới được.

Bắc Thần Hàn vội vàng đỡ lấy thân của nàng, lo lắng hỏi: “Duyệt Duyệt, ngươi không sao chứ? Uyên ương hồ điệp có làm gì ngươi không?”

Hần vẫn không dám tin, Tô Duyệt Duyệt có thể đủ may mắn tháo chạy khỏi móng vuốt của Uyên ương hồ điệp.

“Hần muốn làm gì ta cũng không có cách nào. Hơn nữa, hần ta trong 3 tháng tới khẳng định sẽ không động vào nữ nhân nữa...” Tô Duyệt Duyệt nghĩ đến biểu tình vừa lo lắng vừa thất bại của Uyên ương hồ điệp khi đó lại cảm thấy rất buồn cười.

Khi nàng đang chuyên tâm học tập, thì có 1 khóa học đào tạo chuyên gia trong việc dùng thuốc, bắt luận là thuốc tây hay là thảo dược, đối với nàng mà nói tất cả đều dễ như chớ bàn tay, loại thuốc mà để cho nam nhân không cử động được, với nàng lúc đó là chuyện đáng cười nhất.

Bắc Thần Hàn nhìn thấy nụ cười kì quái trên mặt nàng ta, nổi lo lắng từ sâu trong thâm tâm cũng nhẹ bớt, xem ra Tô Duyệt Duyệt phải là không có chuyện gì mới đúng. Lúc đó vừa nghĩ đến nữ nhân này cư nhiên suýt nữa bị Uyên ương hồ điệp ức hiếp, trong đáy lòng Bắc Thần Hàn dâng lên một nỗi khí vô cùng.

Tô Duyệt Duyệt trong nháy mắt phát hiện nội khí trên mặt của Bắc Thần Hàn, cũng biết hắn ta đang tức cái gì: “Này, Mặt của ngươi như nào lại trở nên khó coi như vậy? Là ta bị bắt, ngươi đang tức cái gì a?”.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng, tầm nhìn dần dần chuyển xuống bên dưới, lúc này mới phát hiện trên người nàng đang mặc bộ y phục từ trước đến nay chưa từng thấy qua. Bố trí kì cục chỉ ôm trọn bộ ngực của nàng, bờ vai trắng nõn cùng cái eo hết sức mảnh mai thon gọn đều để lộ ra trước mắt hắn ta, còn có cặp đùi trắng dài lả lả ra kia, tất cả mọi thứ trước mắt làm hốc mắt của Bắc Thần Hàn bỗng chốc trở nên nóng rực.

Người đàn bà này, không biết như này là đang dụ người sao? Nàng ta đây là đang câu dẫn sao?

____ Lâm HiHi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Người không phải thích chơi SM chứ!

Tô Duyệt Duyệt miễn cưỡng phát hiện cặp mắt nóng lên của Bắc Thần Hàn, cảnh giác vội trèo xuống giường: “Này này, đầu của ngươi đừng bao giờ mơ tưởng đến những việc không bao giờ có nhé!”.

Nàng lúc này chỉ mặc 1 chiếc quần đáng yêu ngắn tũn mà thôi, tuy nàng không cảm thấy có vấn đề gì, nhưng nàng biết, khi đứng trước mặt tên đại biến thái này, chẳng qua là cho hắn ta sự dẫn dụ chết người.

Quả nhiên...

Tô Duyệt Duyệt mới xuống giường, Bắc Thần Hàn sớm bước nhanh đến mang nàng quay trở lại vị trí cũ, và nhanh lợi điểm huyết nàng, hắn thật không muốn lại 1 lần nữa bị nữ nhân vô tình này quăng xuống dưới giường.

“Con mèo nhỏ, lần này xem ngươi chạy đường nào, chúng ta kéo dài việc động phòng đã rất lâu rồi.” Hắn nở nụ cười ta mị, phả hơi nóng vào bên tai của nàng.

Tô Duyệt Duyệt trong mâu mắt hiện lên vẻ kinh hoàng, muốn giơ tay lên nhưng lại bị hắn khống chế ép xuống, đáng ghét, không phải vừa mới chạy thoát khỏi móng vuốt của tên háo sắc, bây giờ lại bị tên biến thái này nuốt trọn mất rồi.

Bắc Thần Hàn nhanh tay tháo đai áo của mình, trực tiếp để đôi tay nhỏ bé của nàng buộc gọn phía đầu giường, để phòng sau này Uyên ương hồ điệp lại chú ý đến Tô Duyệt Duyệt, Vậy tối nay nhất định phải để Tô Duyệt Duyệt đường đường chính chính trở thành nữ nhân của hắn.

“Này, Soái ca, ngươi đây là đang làm gì a?”. Tô Duyệt Duyệt hoảng hốt nhìn hắn, tên thái tử gia này cư nhiên dám trối nàng, tình cảnh lúc này làm cho nàng nghĩ đến cảnh tình sắc trong phim ảnh... tình tiết SM...(XXX=))

“Thái tử điện hạ, ngươi không phải thích chơi SM chứ! Loại ngược đãi như này chơi không có thích a! Ngươi vẫn là mau đi tìm bác sĩ giúp ngươi điều trị bệnh tâm lí của nhà ngươi đi, nếu không thì càng ngày càng nghiêm trọng không tốt đâu.” Tô Duyệt Duyệt sớm đã quên tình cảnh nguy hiểm lúc này của mình, thành thật khuyên hắn ta.

“Câm miệng...” Bắc Thần Hàn thở ra 1 hơi, nghiêng răng nghiêng lợi quá lớn.

Đáng chết, nữ nhân này cư nhiên bảo hắn có tính ngược đãi, là nàng ta tự nói ra.

“KHông phải sao? Ngươi xem ngươi bây giờ...ư” Tô Duyệt Duyệt vẫn nói, chỉ là lời nói chưa dứt đã bị nuốt vào trong mồm của Bắc Thần Hàn rồi.

Nàng chỉ là hơi lạ lẫm, kinh ngạc. sau đó cũng hoàn toàn không phản kháng, để mặc cho hắn ta phát tiết.

Bắc Thần Hàn trong mâu mắt nghi hoặc, đối với sự đồng tình không phản kháng của Tô Duyệt Duyệt cảm thấy có gì đó kì lạ, nhưng nghĩ kĩ, tay của nàng ta đã bị trối rồi, muốn chạy thoát đêm nay là điều không thể.

Con mắt của hắn ta dần dần chìm vào dục vọng, hôn cuồng nhiệt vào làn môi nhỏ nhắn của nàng. Sự ngọt ngào trên đôi môi này đã làm hắn say mê có

được biết bao lần. hần ta cuối cùng cũng biết cái đó như nào, từ trước đến nay bản thân hần chưa từng bị nữ nhân mê hoặc, nhưng gần đây lại bị người phụ nữ đang phía dưới hần thu hút, hần không thể hàng ngày hàng đêm có thể có nàng ở bên...

Tô Duyệt Duyệt mở to mắt, nhìn đáng điệu hôn say mê của hần, cùng với cảm giác ảm áp từ nam nhân anh tuấn này truyền lại, khiến nàng không tự giác được cũng bị mê hoặc mất rồi.

Đột nhiên, nàng bỗng chốc trọn trùng mắt đối diện với ánh mắt của hần, trong con mắt kia có tình cảm, có dục vọng, có đấu tranh, nàng rốt cuộc đột nhiên cảm thấy dao động.

Nàng là có bệnh sao? Không thì như nào lại nảy sinh tình cảm với cái tên đại biến thái này? Những soái ca thế này chính là không phải của mình a! Nhìn xem nhìn xem. Tâm tình nhỏ bé bắt đầu không nghe lời rồi...

“Duyệt Duyệt, thật lòng tiếp nhận bốn vương được hay không?” Bắc Thần Hần rời khỏi môi của nàng, kim chế dục vọng, thấp giọng hỏi.

Tô Duyệt Duyệt lo lắng nhìn hần ta, gương mặt mê người kia có những tình cảm khiến người khác không hiểu được. Thật lòng? Ăn đấm!!! Tên thái tử này hần có đến 4 tiểu thiếp rồi, còn thật lòng cái gì a!!

“Soái ca, ta khuyên người tốt nhất nên tránh ta xa hơn 1 chút, nếu không thì đừng trách ta nữa.” Nàng cười kì dị, bỏ tất cả mọi thứ ở bên ngoài tai.

“Người đêm nay chạy không thoát đâu.” Tuy Tô Duyệt Duyệt không nguyện ý, nhưng hần cũng không có ý định buông tha cho nàng.

Nói xong, Hần tiếp tục hôn lên vành tai của nàng, rồi tiếp tục lần xuống bờ vai nàng, bàn tay to lớn lần mò đến bộ ngực mềm mại của nàng. Máu mắt của hần càng ngày càng đậm, cổ họng khàn đặc, dùng lưỡi của mình tách hai hàm răng của nàng ra và thâm nhập sâu vào bên trong, hôn 1 cách bá đạo.

Tô Duyệt Duyệt phía dưới thân hình nhất thời run rẩy, đầu óc cũng dần dần trở nên trống tuếch, nàng ta phát hiện dường như lúc này nàng cũng muốn có hần, nhưng tất cả đã không kịp rồi, xem ra dục vọng trong người hần càng ngày càng lớn, sớm biết thì đã không hạ thuốc nữa, hối hận, hối hận a!!

Trong đáy mắt của Bắc Thần Hần toàn hình ảnh khuôn mặt đỏ hồng của nàng, máu mắt hiện lên 1 tia đắc ý, xem ra nữ nhân này cũng không phải hoàn toàn mất cảm giác, quả nhiên thân thể của nàng là phản ánh thành thực nhất.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Thái tử gia sao có thể không cương lên được chứ

Bắc Thần Hần chăm chú nhìn khuôn mặt ửng hồng của Tô Duyệt Duyệt như muốn ghi sâu vào trong đáy mắt, máu quang xuất hiện một tia đắc ý, xem ra, nữ nhân này cũng không phải hoàn toàn không có cảm giác a, quả nhiên phản ứng của thân thể mới là chân thực nhất.

Bắc Thần Hần đứng dậy, không chút do dự ở ngay trước mặt nàng cỡi phăng tất cả y phục trên người.

Tô Duyệt Duyệt không tự giác há hốc mồm, nhìn chăm chăm thân thể được coi là cực phẩm kia, nước da màu đồng, cơ bụng sáu múi cường tráng, lại còn vùng eo hoàn mỹ ngay cả một vết sẹo cũng không có, thậm chí ngay cả quả dưa chuột còn chưa phản ứng cũng lộ ra trước mắt nàng.

Chúa ơi, Nàng thật sự muốn phun máu mũi a.

“Ai Phi, sao rồi? Có vừa ý với thân thể của bốn vương không?” trên mặt Bắc Thần Hần ngay lập tức xuất hiện một nụ cười vô cùng tự tin, tà mị nhìn toàn bộ biểu tình ngây ngốc của Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt vội vàng lắc lắc đầu, như muốn loại bỏ những ý nghĩ xấu xa trong đầu mình ra. Tên yêu quái này quả thực có sức tàn phá mạnh mẽ các mầm non nhỏ của quốc gia mà!

Bắc Thần Hần thờ ơ dựa vào thành giường, từ trên cao chăm chú nhìn nàng, hài hước nói: “Ai Phi là đang thăm tán dương thân thể hoàn mỹ của ta sao? Ta thấy máu mũi nàng cũng muốn phun ra rồi?”

Hần đối với thân thể của bản thân là vô cùng tự tin, bất kỳ nữ nhân nào nhìn qua hần, sao có thể không có phản ứng được chứ? Xem ra mèo hoang nhỏ này cũng không ngoại lệ a!!

Tô Duyệt Duyệt liếc mắt về phía hần, tầm mắt lại một lần nữa từ đầu đến chân ngó qua một lượt: “Cho ta xin, thân thể của người thì có gì đẹp chứ, một mắt liền nhìn hết rồi, người tự mình xem xem, nhân vật chính vẫn còn chưa tỉnh, có thể làm được trò chống gì chứ?”

Nàng hữu ý vô ý liếc mắt nhìn xuống quả dưa chuột vẫn còn mềm oặt của Bắc Thần Hàn, khẩu khí cũng thêm một tia châm biếm.

Bắc Thần Hàn trên đỉnh đầu ngay lập tức xuất hiện mấy con quạ đen, cái gì gọi là một mắt liền nhìn hết rồi, nữ nhân này thật sự mồm miệng cũng đủ độc đi.

Thuận theo tầm nhìn của nàng, hắc cũng cúi đầu nhìn, nổi nghi hoặc trong lòng ngày càng gia tăng, kỳ thực khi hắc bắt đầu cõng y phục, liền phát hiện thân thể của bản thân có chút không bình thường, nếu như mọi lần, ngọn dục hỏa trong cơ thể đã đủ để khơi dậy “tiểu đệ” mới đúng, sao bây giờ.....

“Ai Phi đừng lo, chờ một chút nó sẽ tỉnh” Hắc nhả lại dục hỏa nghiêng răng nói, tuyệt đối đây là do ham muốn lúc này của hắc vẫn chưa đủ nên mới có tình trạng như vậy.

Tô Duyệt Duyệt không lưu tâm, liếc mắt về phía quả dưa chuột của hắc ta: “Soái ca, thật sự như vậy sao? Ta thấy người đầy đầu đều là mồ hôi a, có vẻ như đã muốn bị dục hỏa thiêu cháy rồi”

“ai ya, sẽ không phải là người thật sự giống như lời ta trước đây đã từng nói chứ, hoang dâm vô độ, kết quả không cương được nữa rồi!! bây giờ phải làm thế nào a, Thái tử gia” Tô Duyệt Duyệt trong mắt xuất hiện ý cười, nhìn biểu tình khổ sở có phần giống với tên hái hoa tặc của hắc, ngay lập tức cảm thấy thật khôi hài J).

“Câm mồm!” Bắc Thần Hàn mặt đen lại như mực, trực tiếp leo lên trên giường, tính toán muốn để cho Tô Duyệt Duyệt một lần nữa khơi dậy dục vọng trong người.

Một lúc sau, trên mặt Bắc Thần Hàn đều là biểu tình thất bại và tuyệt vọng ngồi ở trên giường, thần sắc phức tạp nhìn “tiểu đệ” của bản thân. Rốt cuộc là cái sự tình gì, hắc hôm nay tại sao lại không bình thường như vậy chứ, sao lại có thể hoàn toàn không có phản ứng?

Tô Duyệt Duyệt mặt đầy tiểu ý, giả ra cái bộ dạng vô cùng kinh ngạc: “Ai, sao lại có thể như vậy chứ? Thái tử gia sao có thể không cương lên được a? Làm thế nào đây!!”

(ôi chắc mình chết vì buồn cười mất, Duyệt tỷ toàn dùng chiêu độc, cũng vô cùng biến thái, ko đỡ dc J)

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Y thuật chữa “cái ấy” trong phim “Nhục bồ đoàn 3D”

“A! đúng rồi, ta đã từng xem qua phim “Nhục bồ đoàn 3D”(đây là một bộ phim sex 3D của trung quốc)trong đó có nói đến mọi loại y thuật chuyên dùng để chữa trị cho “cái ấy” của nam nhân các người, soái ca, người chi bằng tốt nhất nên đi tìm thử xem đi, nói không chừng, cổ đại các người thật sự có loại y thuật đó, muốn dài bao nhiêu được dài bấy nhiêu, muốn to cỡ nào có to cỡ đấy a”

“Tô Duyệt Duyệt, câm miệng” trong mâu quang của Bắc Thần Hàn ngay lập tức xuất hiện một tia phẫn nộ, thiếu chút nữa kìm chế không được mà muốn động thủ giết chết nữ nhân chết tiệt này.

Đáng chết, nữ nhân này cư nhiên bảo hắc đi chữa “cái ấy”, còn nói dài ngắn to nhỏ có thể tùy chỉnh, hắc đường đường một thái tử gia chỉ vì không thể cương được mà đi tìm thuốc chữa trị, nếu truyền ra ngoài hắc còn có thể ngẩng mặt mà sống sao?

Tô Duyệt Duyệt nhếch nhếch góc miệng, tỏ ra vô tội lắm lắm: “Người ta cũng là vì muốn tốt cho người thôi mà!!”

“Tô Duyệt Duyệt, có phải hay không đây là do người làm” sắc mặt hắc trầm đi mấy phần, phẫn nộ trừng mắt nhìn nữ nhân đang dương dương tự đắc này.

Hắc đã suy nghĩ cẩn thận, khẳng định là do nữ nhân này, từ lúc thấy nàng ta không phản kháng, hắc đã hoài nghi, hiện giờ “tiểu đệ” của mình cư nhiên lại không tỉnh, tuyệt đối có liên quan đến nàng ta.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt, cái miệng bắt đầu hoạt động: “soái ca, trước tiên có thể buông tay của ta ra được không?”

Bắc Thần Hàn nhả lại cổ phẫn nộ trong lòng, một tay tháo chiếc thắt lưng trói nơi tay, trả lại tự do cho nàng.

“mau đưa thuốc giải cho bản vương” Hắc khuôn mặt vô cùng khó khăn trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt.

“ai, không có thuốc giải, tuy nhiên mới này người trúng thuốc, hàm lượng trong đó cũng không quá nhiều, coi như người có thể ít hơn tên hái hoa tặc kia 2 tháng đi, cho nên người tốt nhất nên ngoan ngoãn nhẫn dục trong một tháng a!!” Tô Duyệt Duyệt nhún nhún vai giải thích.

Sắc mặt Bắc Thần Hàn lại một lần nữa lạnh như băng, nghiêng răng lạnh lùng nói: “Y của ngươi là, bốn vương trong vòng một tháng không thể động qua nữ nhân?”

“No No No...ngươi vẫn có thể đung nào nữ nhân, nhưng là quả dưa chuột của ngươi vẫn sẽ chìm trong trạng thái ngủ say a, nếu như ngươi không muốn để cho tất cả nữ nhân trong phủ này biết ngươi không thể cương lên, ta khuyên ngươi vẫn nên là nhẫn nhịn một tháng là tốt nhất.” Tô Duyệt Duyệt hảo tâm nhắc nhở hắn.

“Tô Duyệt Duyệt” Bắc Thần Hàn nộ khí ngất trời hét lên bên tai nàng.

Tô Duyệt Duyệt cau mày, bịt tai lại nói: “soái ca, ngươi có cần phải hét lên bên tai ta vậy không, sắp bị ngươi làm thủng màng nhĩ rồi!!”

“Ngươi...” Bắc Thần Hàn trừng mắt như muốn thiêu chết nàng.

Hắn từ trước đến nay chưa từng có qua tình trạng nào thảm hại như vậy, cư nhiên hôm nay lại bại dưới tay nữ nhân này, thật là tức chết hắn mà.

“Được rồi, thái tử gia xin mời về, ta muốn ngủ rồi” Tô Duyệt Duyệt ngáp một cái, sau đó liền nằm xuống giường.

Bắc Thần Hàn hít một hơi dài, trong mắt xuất hiện một tia tinh quang, cũng theo đó nằm xuống, dường như có ý đêm nay muốn qua đêm ở đây.

“Uy Uy Uy, ngươi làm gì mà ngủ ở đây chứ?” Tô Duyệt Duyệt trừng to mắt nhìn hắn kháng nghị.

Bắc Thần Hàn thở dài một hơi, khẩu khí tràn ngập sự bất đắc dĩ nói: “trong phủ chỉ có mình ngươi biết tình trạng hiện giờ của ta, vậy thì trong một tháng, bốn vương chỉ có thể lưu lại ở Duyệt Tâm Các, cho đến khi nào Tiểu Dưa chuột của bốn vương tỉnh lại mới thôi”

Nếu Tô Duyệt Duyệt không thể chịu được, khẳng định sẽ giúp hắn khôi phục lại trạng thái ban đầu, nhưng nếu như nàng ta kiên trì không đưa thuốc giải, vậy thì hắn đành phải cầm cự một tháng. Tuy nhiên mỗi ngày ôm nữ nhân này ngủ cũng là một sự lựa chọn không tồi a.

“Ngươi...” Tô Duyệt Duyệt đang muốn phản bác, lại bị hắn ta một tay ôm lấy.

Khỏe miệng Bắc Thần Hàn cong lên, bàn tay to không yên phận ép nàng sát vào vòm ngực của mình: “nếu như không muốn bốn vương tiếp tục như vậy, vậy thì ngoan ngoãn ngoan ngoãn ngủ cho ta”

“Uy Uy...biến thái...ngươi...” Tô Duyệt Duyệt trút một tiếng thở dài.

“hửm?” Bắc Thần Hàn nghe được thanh âm của nàng, bàn tay to như muốn trừng phạt trực tiếp thâm nhập vào trong lớp quần áo.

Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa thở dài, ngoan ngoãn nằm im không nói gì, nhưng trong nội tâm thì đang không ngừng chửi rủa.

Cái đồ Biến thái, Vương bát đản, dâm ma, cuồng dâm, đại vương SM.....

Mặt trắng lên cao sáng rọi, đêm nay, thật là dài.....

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Còn ồn nữa là cho cô cưới lừa

Bầu trời thật quang đãng. Trên thảo nguyên xanh ngợp, một đoàn người đang dắt ngựa thong dong.

“Lão tứ, nghe nói trong trận vừa rồi đệ đã thu được một con ngựa tốt lắm hả?” Nhị hoàng tử mỉm cười nói.

“Nhị ca quả là nắm bắt tin tức nhạy bén a! Trên đời này có việc gì giấu qua nổi mắt huynh không? Quả không sai, con ngựa này quả thực là báu vật...” Tứ hoàng tử vốn là một kẻ đam mê ngựa, ngựa tốt hay xấu, hắn chỉ nhìn thoáng qua là biết được.

“Thế mà đệ không đem đến cho ta xem chút được sao?” Tam hoàng tử cũng vội hòa theo.

“Ngựa quý sao có thể tùy tiện đem ra cho người ta ngắm nghía, giữ trong nhà nuôi là được rồi” Tứ hoàng tử coi nó như báu vật, sao nỡ để nó phải dãi dầu sương gió.

Người phía trước thì nói liêm mồm, Tô Duyệt Duyệt cứ luôn cau mày, khuôn mặt hằn rõ 3 chữ “tôi khó chịu”. Bắc Thần Hàn dắt hai con

ngựa một đực một cái theo sau, nhìn thấy khuôn mặt đầy vẻ khó chịu của cô, bất giác vừa cảm thấy động lòng vừa thấy buồn cười.

Sáng ngày hôm nay, Tô Duyệt Duyệt nghe thấy mọi người muốn cùng đi cưỡi ngựa, trong lòng vui muốn chết đi được. Chỉ có điều, Bắc Thần Hàn biết cô vốn không biết cưỡi ngựa, thế nên vì sự an toàn của cô mà đã chọn cho cô một con ngựa cái hiền lành. Kết cục cô lại thành ra thế này...

“Tôi muốn cưỡi ngựa đực, không cần ngựa cái!” Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa bất mãn kiến nghị.

Tên Thái tử gia này rõ ràng là cố tình mà, hắn thì cưỡi một con ngựa đực vừa cao to vừa khí chất, nhưng lại chỉ cho cô cưỡi một con ngựa cái đã lùn lại yếu ớt. Cô đã mở miệng cầu xin hãn khẩn thiết, nhưng hãn vẫn khăng khăng từ chối.

“Không được! Cô còn chưa biết cưỡi ngựa, cứ bắt đầu từ con ngựa cái này đi đã.” Đấy đấy, lại bị từ chối nữa rồi.

Tô Duyệt Duyệt nhếch nhếch mép, tức tối cầu nhàu: “Cất, ngựa đực thì hay lắm đấy! Chống mắt lên mà xem tôi cưỡi ngựa cái cũng thẳng được các người.”

Nếu đã cứ khăng khăng ngựa cái thì đành ngựa cái thôi! Dù sao thì tên Bắc Thần Hàn đó cũng đã nói lúc vừa mới bước ra khỏi phủ “còn ờn nữa là cho cô cưỡi lừa”, thế cũng được!

“Duyệt Duyệt, nàng vừa nói sẽ dung ngựa cái để thắng ngựa đực của chúng tôi, khẩu khí có vẻ to quá rồi đó” Nhị hoàng tử nghe thấy những lời giận dỗi của Tô Duyệt Duyệt, vội dừng bước quay lại nói với cô.

Tô Duyệt Duyệt lè lưỡi, nhìn về phía anh ta bằng ánh mắt khiêu khích: “Thử thì là biết ngay...”

Mọi người đều cười vì lời nói của Tô Duyệt Duyệt, cũng gần đến nơi rồi, thì bất chợt bị thu hút bởi một giọng nữ lạnh lạnh.

“Áy? Mấy vị hoàng tử sao lại nhàn rồi thế này? Tới để cưỡi ngựa hả?” Một cô gái khoảng chừng 17 tuổi nhẹ nhàng tiến tới.

“Thì ra là Phúc Hương quận chúa! Nàng cũng đến cưỡi ngựa hả?” Nhị hoàng tử khách khí gật đầu nói.

Thiên liệt hoàng triều có ba vị phiên vương, họ tuy không có huyết thống hoàng gia, nhưng nhờ có những chiến tích lẫy lừng, cả đời tận lực tận trung với triều đình, nên tiên đế đã phá lệ phong vị cho họ.

Lãnh Phúc Hương là con gái duy nhất của một trong số ba phiên vương ấy, tính tình danh đá chưa ngoa, chẳng có chút gì đáng vẽ của tiểu thư con nhà khuê các.

“Đến đây không cưỡi ngựa thì còn làm gì?” Cô ta chẳng thèm nhìn hãn nói.

Ngay sau đó phát hiện ra mục tiêu, cô ta chạy vội đến chỗ Bắc Thần Hàn, tá hỏa nín lấy cánh tay hãn.

“Thái tử đệ hạ cũng đến ư? Phúc Hương nhớ ngài quá chừng” Gương mặt Phúc Hương đỏ ửng lên, e lệ nhìn về phía hãn.

Mọi người đều biết, Phúc Hương từ bé đã thích Bắc Thần Hàn, lúc nào cũng ganh đua đố kỵ với Tô Duyệt Duyệt để chiếm cảm tình của hãn, rốt cuộc hoàng đế đã hạ chỉ, phần thắng cũng coi như thuộc về Tô Duyệt Duyệt.

Nhưng Lãnh Phúc Hương không dễ dàng chịu thua như vậy, cho dù thái tử gia đã lấy Tô Duyệt Duyệt làm thái tử phi nhưng chỉ cần chàng đồng ý, kể cả có phải làm trắc phi cô cũng cam lòng.

Khuôn mặt Bắc Thần Hàn sa sầm trong phút chốc, hãn từ nhỏ đến giờ ngoài Tô Duyệt Duyệt ra, vẫn còn một quân chúa phiên phúc hơn cả Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt lẳng lặng đứng một bên nhìn hai người họ.

Nhị hoàng tử thấy chướng mắt, vội mở miệng: “Lãnh Phúc Hương, không thấy thái tử phi đang đứng ở đây sao? Nàng nên chú ý cư xử”.

Bắc Thần Hàn quay đầu lại nhìn Tô Duyệt Duyệt, tay lập tức vùng khỏi sự nhiệt tình của Phúc Hương.

Gương mặt Phúc Hương có chút biến sắc, đến trước mặt Tô Duyệt Duyệt khiêu chiến: “Tô Duyệt Duyệt, cô chẳng qua là vì chiếm được sự sủng ái của hoàng thượng nên mới có được cái ngôi thái tử phi này. Chúng ta nhất định phải tái chiến.”

Quận chúa muốn so cái gì nào?” ánh mắt Tô Duyệt Duyệt sáng rực, chiếc miệng khê cong cong.

Quần chúng như sắp được xem kịch hay, dù rằng họ đã xem những trận thi thố thế này từ nhỏ đến giờ, nhưng mỗi lần xem hai người này tranh chấp, đều thấy rất có hứng thú.

Bắc Thần Hàn từ đầu đến cuối giống như người phải mùi hổ xí, hãn đâu phải là giải thưởng để các cô xâu xé tranh giành.

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Cuộc đua ngựa (1)

“chúng ta so tài cưỡi ngựa, thấy thế nào?” Mâu quang của Lãnh Phúc Hương xuất hiện một tia tinh quang, nhìn Tô Duyệt Duyệt nói.

Tuy kỹ thuật cưỡi ngựa của nàng không thể gọi là xuất sắc, nhưng nàng biết Tô Duyệt Duyệt ngay cả lên ngựa cũng là một vấn đề, đừng nói đến cưỡi ngựa, cho nên trận đấu này nàng thắng chắc rồi.

“Không được” Bắc Thần Hàn và tam hoàng tử cùng đồng thời lên tiếng phản đối.

Bắc Thần Hàn vội vàng nói: “Duyệt Duyệt nàng ấy từ nhỏ ngay cả ngựa cũng chưa từng cưỡi qua, sao có thể thắng được người chứ”

Khóe miệng Tô Duyệt Duyệt giật giật, hận ý trừng mắt nhìn hấn ta, tên thái tử này lại có thể nói ra lời quý quái như vậy, thực sự là quá coi thường nàng mà.

“Đúng đúng, quận chúa vẫn là nên đổi cái khác đi, Duyệt Duyệt tâu ấy thật sự không biết cưỡi ngựa đâu” Tam hoàng tử Bắc Thần Lâm cũng khàn trương nói.

Lãnh Phúc Hương đột nhiên nở một nụ cười kỳ lạ, lại lần nữa nhìn Tô Duyệt Duyệt: “Tô Duyệt Duyệt, cuộc thi của chúng ta có 3 phần, nếu như người đã không biết cưỡi ngựa, vậy thì trận đầu tiên coi như là ta thắng”

Tô Duyệt Duyệt sao có thể dễ dàng nhận thua chứ, cuộc thi vẫn còn chưa đấu liền nhận thua, đây hoàn toàn không phải là tác phong của nàng: “Được, vậy thì thi cưỡi ngựa, xem ai sợ ai”

“Duyệt Duyệt, người không biết cưỡi ngựa, đừng loạn nữa” Bắc Thần Hàn vội vàng ra mặt ngăn cản.

“Phải a! Duyệt duyệt, như vậy quá mạo hiểm, nhất quyết không cần thi nữa” Bắc Thần Lâm cũng góp lời khuyên can.

Lãnh Phúc Hương nhếch nhếch lông mày, miệng cong lên tạo thành một nụ cười có phần gian xảo nhìn Tô Duyệt Duyệt: “Tô Duyệt Duyệt, người bây giờ nhận thua vẫn còn kịp a!”

“Ai muốn nhận thua, đấu thì đấu, nhanh nói đấu như thế nào? Còn cả nếu thua thì phải chịu trừng phạt gì?” Tô Duyệt Duyệt không bình tĩnh nói.

“chúng ta tổng cộng đấu 3 mục, chỉ cần một trong hai người thắng 2 trận thì coi như thắng, nếu như ta thắng, ta sẽ vào phủ thái tử sống 3 tháng, mà trong 3 tháng đó, người không được thân mật cùng thái tử điện hạ” Lãnh Phúc Hương trên mặt treo một nụ cười tràn đầy tự tin nói.

Tô Duyệt Duyệt suy nghĩ một lúc, gật gật đầu, tiếp tục nói: “vậy còn nếu như người thua?”

Lần này Nàng đồng ý không phải vì tên thái tử biến thái này mà là vì mặt mũi của nàng, thể diện của nàng tuyệt đối so với tên thái tử kia còn quan trọng hơn nhiều lần.

“Nếu như ta thua, tùy người muốn làm gì cũng được” Lãnh phúc Hương cười một tiếng, nàng tuyệt đối phải nắm chắc cơ hội vào thái tử phủ lần này, chỉ cần nghĩ đến trong vòng 3 tháng mỗi ngày đều có thể cùng thái tử gặp mặt, liền cảm thấy trái tim nở đầy hoa a!!

“được, nếu như người thua, thì phải làm a hoàn ở trong phủ ta 3 tháng, như thế nào, có dám không?” Tô Duyệt Duyệt trào phúng nói.

Để một quận chúa cảnh vàng lá ngọc đến hầu hạ mình, cơ hội này thật sự hiếm có nha!!

“Người nói cái gì? Người muốn ta làm a hoàn của người?” Lãnh Phúc Hương không tự giác được nâng cao thanh âm.

Tô Duyệt Duyệt tỏ ra bộ dáng không có gì ngạc nhiên, cười cười nhìn nàng ta: “Đương nhiên, ta đã lấy thái tử gia nhà ta ra đặt cược rồi, người đương nhiên cũng phải lấy tôn nghiêm của người ra đặt cược a! nếu không ta là người phải chịu thiệt sao?”

Khuôn mặt Bắc Thần Hàn sớm đã tràn đầy hắc tuyến, thật đáng chết, nữ nhân này cư nhiên đáp ứng, hấn sao lại cảm thấy có một loại ảo giác, giống như mình đang bị đem ra bán đấu giá, ai trả giá cao thì người ấy được.

“được, ta đáp ứng người, nhưng ta tin người tuyệt đối sẽ không thể có được cơ hội đó” Lãnh Phúc Hương hào hứng đáp ứng điều kiện của Tô Duyệt Duyệt.

Khẩu khí của hai người đều tràn đầy mùi thuốc súng nồng đậm, ai cũng quyết tâm tất phải trở thành người chiến thắng cuối cùng của trận so

tài này, Tô Duyệt Duyệt cũng không thêm quan tâm đến lời ngăn cản của Bắc Thần Hàn và Bắc Thần Lâm, vẫn cứ tiến đến dắt con ngựa mà nàng cho là rất có khí chất đến điểm xuất phát.

“Duyệt Duyệt, ngươi đừng náo loạn nữa, lần này còn có thể liên quan đến tính mạng đấy” Bắc Thần Hàn vội vàng kéo cánh tay của Tô Duyệt Duyệt to tiếng nói.

Nếu như Tô Duyệt Duyệt thật sự biết cưỡi ngựa, thì hẳn sẽ thuận nhiên cho nàng tham gia trận đấu, nhưng đằng này nàng ta hoàn toàn không biết cưỡi ngựa, ngay cả kỹ thuật cơ bản cũng không có, nếu như ngã từ trên ngựa xuống, không chết cũng thành tàn phế a.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cuộc đua ngựa 2

Tô Duyệt Duyệt nhìn hán mặt không hề có chút sợ hãi, đột nhiên ánh mắt hướng về Lãnh Phức Hương đang cười trên lưng ngựa, lúc này mặt của nàng đang sực mùi đồ kị, nhìn 2 người bọn họ, Tô Duyệt Duyệt nở 1 nụ cười kì lạ, nhìn thấy quận chúa kia càng tức, nàng càng cảm thấy vui vẻ.

Giống như đang trâu tức vậy, Tô Duyệt Duyệt không hề do dự ôm lấy cổ của Bắc Thần Hàn, trực tiếp đứng trước mặt Lãnh Phức Hương, ôm hôn Bắc Thần Hàn. Nàng chính là không tin, Lãnh Phức Hương nhìn thấy màn kịch này tâm tình còn yên ổn, người xưa nói, muốn dành được phần thắng thì phải đánh đòn tâm lý. Quả nhiên....

“A... Tô Duyệt Duyệt... ngươi như nào có thể thân ái với điện hạ...” Lãnh Phức Hương gầm lên giận dữ.

Lão nhị và lão tứ lần lượt đứng sang 1 bên, cười cười nhìn biểu cảm khác nhau của 3 người, mà lão tam Bắc Thần Lâm thì lại thống khổ nhìn bộ dạng thân mật của vợ chồng họ, cũng cảm thấy hơi khản trương.

Bắc Thần Hàn nhất thời lạng người, nhưng khi mà hán cảm nhận thấy Tô Duyệt Duyệt muốn rời xa hán, lập tức ôm lấy đầu nàng, không để nàng rời xa, khó lắm đây là lần đầu tiên nàng chủ động, hán làm sao có thể để kết thúc dễ dàng như vậy được.

Tô Duyệt Duyệt tròn tròn mắt kinh ngạc, cái miệng nhỏ cũng bất giác nở 1 nụ cười, lại cũng để cho cái lưỡi quả quyết của hán thoải mái mà thâm nhập vào. Khi mà nàng đã phục hồi lại tinh thần, bàn tay nhỏ bé muốn kháng cự thì lại bị Bắc Thần Hàn giữ chặt lại.

Đáng ghét, tên biến thái này cứ nhiên ăn đầu hũ của nàng, nàng chỉ là muốn hôn nhẹ nhàng mà thôi, cuối cùng cái miệng nhỏ này cứ nhiên bị hán hôn cho vừa đỏ vừa sưng, mặt mặt chết được.

“Miệng của ngươi thật ngọt...” Bắc Thần Hàn lấy tay xoa xoa cái môi đỏ ửng của nàng, dịu dàng nói.

Tô Duyệt Duyệt lườm Bắc Thần Hàn 1 cái: “Ngươi cứ nhiên dám lừa ta...”.

“Oan uổng a! Đường như là nhà ngươi chủ động thân thiết với bản vương, không phải sao? Duyệt Duyệt ngoan, đừng thi đấu nữa, như vậy quá nguy hiểm” Bắc Thần Hàn nhìn Tô Duyệt Duyệt nghiêm túc nói.

Tô Duyệt Duyệt lúc này mới nghĩ đến còn có cuộc thi phải thi a! “May có ngươi nhắc nhở ta, ngươi đứng sang 1 bên đi...”

Nàng không nói nhiều nữa, trực tiếp đến trước con ngựa, giả vờ trèo lên lưng ngựa, quay đầu lại thì phát hiện Lãnh Phức Hương đã tức mặt đỏ gay gắt lên rồi.

“Vừa rồi điện hạ hôn ta thật đau a! Ngươi còn chưa biết nụ hôn của điện hạ ngọt như nào đâu...” Tô Duyệt Duyệt tặc lưỡi nói.

Tức đi, tức đi... tốt nhất là ngươi tức chết đi.. há há!!

Quả nhiên, Lãnh Phức Hương không chịu nổi khiêu khích, lại 1 lần nữa hét lớn: “Tô Duyệt Duyệt, ngươi chết chắc rồi...”.

“Quận chúa còn chưa nói rõ luật chơi, như nào mới là thắng đây?” Tô Duyệt Duyệt nhún vai, nhìn nàng ta hỏi.

“Phía trước có 1 lá cờ, chúng ta lấy đó làm đích, đoạt lấy lá cờ và đem về đây, người trở về đầu tiên sẽ thắng trong trận này.” Lãnh Phức Hương kim nén con tức giận, giải thích rõ ràng.

Tô Duyệt Duyệt gật đầu, đột nhiên chuyển sang nhìn 4 vị hoàng tử.: “Này, Các người đã nghe rõ quy tắc rồi chứ.. do các ngươi làm trọng tài nhé...”

“Duyệt Duyệt...” Bắc Thần Hàn còn muốn nói gì, lại nhìn thấy Duyệt Duyệt cơ bản không thêm để ý đến hán, đồng thời cùng quận chúa quát roi ngựa đi

mất.

“Duyệt Duyệt, cẩn thận...” Bắc Thần Hàn và Bắc Thần Lân nhìn thấy thân ảnh của Tô Duyệt Duyệt, lần lượt hét lớn.

Tô Duyệt Duyệt 1 tay cầm chắc yên ngựa, 1 tay cầm chắc roi quất ngựa, đáng tiếc cuối cùng là không bằng người ta, dần dần bị bỏ rơi. Đầu tiên là nửa đầu, tiếp đến là nửa thân, cuối cùng bị con ngựa của Lãnh Phúc Hương vượt hẳn lên.

Lãnh Phúc Hương vừa phi ngựa, vừa quay đầu cười nói: “Tô Duyệt Duyệt, người thua chắc rồi...” Nói xong, phũ phàng thân ngựa, hai chân thúc ngựa, con ngựa trong không gian hí lên 1 tiếng, ngựa nài ta càng phi càng nhanh.

Sau khi 2 người dành được cơ, lần lượt quay đầu trở về, Tô Duyệt Duyệt nhìn thấy nài ta càng đi xa càng kiêu ngạo, đột nhiên hận lòng, bỏ roi ngựa, thuận tay lấy cái kim vàng ở trên đầu xuống, cầm chắc yên ngựa, cắn răng hít 1 hơi lấy kim châm đâm vào đất ngựa. Chỉ nghe thấy con ngựa lồng lên, gầm 1 tiếng, rồi phi như bay. Tô Duyệt Duyệt vội nắm ____ chắc yên ngựa, hai chân dùng toàn lực bám chắc lấy thân ngựa, lắc lư trên lưng ngựa mà đi.

__ Lâm HiHi __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cuộc đua ngựa (3)

Liều thuốc gan dạ quả nhiên có tác dụng, cuối cùng đuổi kịp ngựa của Lãnh Phúc Hương, nài ta vừa ngẩng đầu lên thấy Tô Duyệt Duyệt bên cạnh, vô cùng ngạc nhiên mà không dám tin vào mắt mình, vội vàng quất ngựa, nhưng cuối cùng cũng đuổi không kịp con ngựa đang phát cuồng của Tô Duyệt Duyệt, dần dần bị bỏ lại phía sau.

Tô Duyệt Duyệt đã bị hoảng sợ đến mức hồ đồ, chỉ nghe thấy không xa phía trước có mấy âm thanh vô cùng nghiêm khắc vọng lại: “Tô Duyệt Duyệt, người điên rồi a!!”.

Bốn vị hoàng tử đang đứng ở điểm cuối của đích, dần dần lo lắng và kinh ngạc. Bọn họ sớm đã biết Tô Duyệt Duyệt vứt bỏ roi ngựa, lợi dụng kim châm trên đầu làm thương ngựa, bọn họ đã toàn thân đổ mồ hôi. Họ hoàn toàn không dám tin, Tô Duyệt Duyệt cư nhiên vì 1 cuộc thi đấu nhỏ nhặt này mà không cần đến tính mạng của mình.

Sắp đến đích, lại không thấy Lãnh Phúc Hương đuổi kịp, Tô Duyệt Duyệt nở 1 nụ cười thắng lợi, nhưng cũng bị cái yên ngựa lỏng lẻo làm cho bộ não nhất thời phản ứng chậm chạp, chỉ biết dầm chắc bàn đạp ngựa và vội vã nắm chắc lấy roi ngựa.

Ngựa phát cuồng chạy đến điểm đích, nhưng dường như quá phát cuồng rồi, hoàn toàn không thể dừng được, mặc cho Tô Duyệt Duyệt kéo như nài, con ngựa cũng không có cách nào dừng lại được.”

“Duyệt Duyệt, nắm chắc dây cương.. mau...” Bắc Thần Hàn sợ hãi hét lớn.

Tô Duyệt Duyệt vội vã nắm chắc dây cương, lại suýt chút nữa bị rơi từ trên ngựa xuống, theo phản xạ Tô Duyệt Duyệt nắm phủ phục xuống, ghì chặt lấy cổ ngựa, con ngựa vẫn như phát cuồng lao thẳng về phía trước, không có sự cản trở của dây, càng làm nó phi nhanh hơn.

“Duyệt Duyệt...” Bắc Thần Hàn tâm trí rối loạn, lập tức trèo lên con ngựa của mình đuổi theo.

Mà các hoàng tử khác cũng vội vàng đuổi theo, bọn họ hoàn toàn không ngờ cư nhiên lại phát sinh ra sự việc như này, mà Lãnh Phúc Hương phía sau cũng hoàn toàn hoảng hốt, phát hiện mình dường như đã gây họa rồi, vội vàng cưỡi ngựa đuổi theo, nài ta chỉ hi vọng Tô Duyệt Duyệt không xảy ra bất cứ chuyện gì.

“Ngựa đại ca, Ca mau dừng lại a!! Ca dừng lại ta sẽ giúp người dưỡng thương, có được không...” Tô Duyệt Duyệt sắc mặt trắng bệch ôm lấy cổ của con ngựa.

Lúc này, Con ngựa dường như càng ra vẻ trách móc Tô Duyệt Duyệt vậy, nó càng ra tăng tốc độ, hại Tô Duyệt Duyệt càng ôm càng chặt.

“Ngựa đại ca, nếu không thì ta sẽ giúp ca tìm 1 vị phu nhân xinh đẹp để giúp người sáng khoái a, ca nhìn em ngựa mà phu quân ta cười như thế nào? Có hợp với khẩu vị của ca không? Ca mau dừng lại...” Tô Duyệt Duyệt vội vã cùng ngựa thương lượng.

Chú ngựa nghe xong, sắc mặt càng khó coi, giống như là cực kỳ chán ghét con ngựa cái kia vậy, thân mình nó giống như không khống chế nổi đang đưa, muốn tổng cổ nữ nhân Tô Duyệt Duyệt đáng ghét trên lưng xuống dưới.

“A... Ngựa đại ca, cho dù ca không thích em ngựa kia, vậy ta giúp ca tìm mấy chàng ngựa khỏe mạnh là được rồi, Ca không cần vứt bỏ ta a!!” Tô Duyệt Duyệt cho rằng con ngựa này tuyệt đối bị đồng tính, nếu không thì như nài lại tức giận vậy?

Con ngựa lập tức hí lên 1 tiếng, lập tức không chế con điên cuồng của mình lại, dường như để chứng minh rằng nó trăm phần trăm bị đồng tính.

“Duyệt Duyệt... mau nhảy xuống khỏi lưng ngựa”.. Lúc này phía sau, Bắc Thần Hàn lo lắng hết lớn cắt ngang cuộc thương lượng của Tô Duyệt Duyệt và chú ngựa.

Tô Duyệt Duyệt cơ bản không biết hắn đang nói gì, tên biến thái này nói như vậy là muốn hại cô chết sao? Không nhìn thấy ngựa của cô đang phi với tốc độ như nào sao? Nhảy xuống không chết thì cũng trọng thương...

“Duyệt Duyệt, mau nhảy xuống...” Bắc Thần Hàn lại một lần nữa hét lớn, chiếc roi cầm trong tay cũng như phát cuồng, ra sức quất vào đít ngựa, muốn lập tức phi đến bên cạnh Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt cau mày, vừa ngẩng đầu, mờ to mắt kinh ngạc, cuối cùng cũng biết tên biến thái kia tại sao lại bảo nàng nhảy xuống ngựa rồi, vì phía trước hoàn toàn là những vách núi, nhảy xuống khẳng định chết người.

“Ngựa.. Ngựa đại a.. người mau dừng lại!! Phía trước là quý môn quan a!! Người không muốn tự sát chứ! Mau dừng a...” Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cảm thấy sợ hãi hết lớn.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Cuộc đua ngựa (4)

“Ngựa.. Ngựa đại ca.. người mau dừng a!! Phía trước là quý môn quan a!! Người không phải muốn tự sát a...” Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cũng cảm thấy sợ hãi..hét lớn.

Nhưng con ngựa này vẫn chạy phát cuồng về phía trước, hoàn toàn không có ý nghĩ muốn dừng lại.

Mấy vị hoàng tử phía sau nhìn thấy cũng cảm thấy sợ hãi: “Duyệt Duyệt, mau nhảy xuống ngựa.... mau..”.

Khi mà yên ngựa của Bắc Thần Hàn cách yên ngựa của Tô Duyệt Duyệt chỉ còn 2 thân ngựa, ngựa của Tô Duyệt Duyệt đột nhiên cảm nhận thấy nguy hiểm đang ở rất cận kề, móng ngựa bỗng nhiên cứng lại.

“A.....” Tô Duyệt Duyệt cơ bản không chịu đựng được sự mãnh liệt của chú ngựa này, toàn thân hoàn toàn bị quăng ra ngoài, hướng tới chỗ vách núi.

“Duyệt Duyệt...” Bắc Thần hàn vô cùng hốt hoảng, sợ hãi lập tức rời khỏi lưng ngựa, trực tiếp hướng tới phía vách núi.

Ba vị hoàng tử phía sau và Lãnh Phúc Hương kinh ngạc nhìn thấy thân ảnh của Tô Duyệt Duyệt bị quăng ra.. tạo thành trên không trung 1 hình cung rất đẹp, cuối cùng bị treo lơ lửng nơi vách núi.

Tô Duyệt Duyệt chỉ cảm thấy toàn thân bỗng nhiên nhẹ bỗng, ngay cả khái niệm chết ở trong đầu cũng có rồi, đi đòi nhà ma rồi, không phải sẽ như này mà chết chứ!!! Khi mà toàn thân sắp trượt xuống, đột nhiên cổ tay nhỏ nhắn của nàng bị người nào đó nắm lấy.

Nàng thuận mắt nhìn theo phía bàn tay to lớn đó, lại nhìn thấy khuôn mặt của tên yêu quái đáng ghét kia, trong lòng bỗng dâng lên sự cảm động vô cùng.

Bắc Thần Hàn cuối cùng trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc đã nắm được tay của Tô Duyệt Duyệt: “Duyệt Duyệt, không sao rồi! Dừng sợ...”

Sau khi nói xong, dùng lực nhẹ nhàng kéo Duyệt Duyệt từ phía vách núi lên.

“Ôi mẹ ơi... Ta cho rằng ta... ôi ôi...” Dường như nỗi sợ hãi quá lớn làm cho Tô Duyệt Duyệt khóc lớn lên.

Bắc Thần Hàn vội vàng ôm lấy thân hình đang không ngừng run rẩy của nàng, vỗ về: “Tốt rồi, không sao rồi...”.

Đừng nói là chỉ có Tô Duyệt Duyệt sợ hãi mà thôi, lúc đó ngay cả hắn đều cảm thấy tay của mình đang run lên, nếu như vừa rồi hắn không bắt kịp tay của nàng, vậy hậu quả như nào thật hắn không dám nghĩ đến, nhưng giờ tốt rồi, nàng đã không sao rồi.

Tô Duyệt Duyệt khóc nức nở, dựa khuôn mặt nhợt nhạt của mình vào lồng ngực vững trãi của Bắc Thần Hàn. Các hoàng tử khác và Lãnh Phúc Hương vội vàng đến bên cạnh hai người họ.

“Duyệt Duyệt, có bị thương không...” Bắc Thần Lãm lo lắng hỏi.

Tô Duyệt Duyệt từ từ ngẩng đầu lên, lắc lắc, thấp giọng nói: “Không.. không có..”

“Duyệt Duyệt, ngươi không sợ chết à! Như nào có thể dùng kim châm trên đầu mình mà sát thương ngựa? Ngươi không biết là như vậy rất nguy hiểm.” Lão nhị đột nhiên nghiêm khắc quát mắng.

“Phải à! Duyệt Duyệt, ngươi như nào không màng đến tính mạng, lại gây ra việc nguy hiểm như vậy.” Lão tứ cũng mở miệng trách móc nàng.

Vừa nghĩ đến chuyện vừa xảy ra, nỗi sợ hãi đến bây giờ vẫn cảm nhận được, ngộ nhờ Tô Duyệt Duyệt thật sự xảy ra chuyện, vậy phải làm như nào mới được đây?

Tô Duyệt Duyệt cúi thấp đầu xuống, méu máo: “Đúng. xin lỗi mà...”

“Được rồi, việc hôm nay đến đây kết thúc, sau này không để cho ngươi cười ngựa nữa.. còn trận đấu kia cũng đừng ai nhắc đến nữa..” Bắc Thần Hàn l tay ôm Duyệt Duyệt, mắt nhìn đồng phạm của nàng lãnh Phúc Hương.

Tô Duyệt Duyệt nghe thấy, vội vàng ngẩng đầu bất mãn nói: “KHông được, lần thi này ta thắng, quận chúa, ta thắng trận đấu đấy!!”

“Tô Duyệt Duyệt...” Đột nhiên, bốn vị hoàng tử đồng thanh hét lớn.

Chính là như vậy, hạng mục thi đấu đầu tiên, kỹ thuật cưỡi ngựa — Tô Duyệt Duyệt thắng.

Nghe nói sau khi từ hôm đó trở về, con ngựa hoang không biết nghe lời đã bị Tô Duyệt Duyệt hãm thấu xương, đánh đập và cũng hạ lệnh phải cho nó kìm hãm dục vọng trong vòng 3 năm, từ đó về sau trong trại nuôi ngựa đêm đêm truyền đến tiếng kêu kháng nghị của con ngựa này. (Biến thái =.=)

_____Lâm HiHi_____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Sân nhà có một nữ nhân ngớ ngẩn

Buổi tối....

Có một thân ảnh sát khí đằng đằng, đội tuần tra trong thái tử phủ vẫn đang cẩn mẫn đi tuần, lúc đi qua một khoảng sân, đột nhiên....

“Lắc mông, một, hai, ba, Duyệt Duyệt không muốn mông to” một chuỗi âm thanh vừa trong trẻo vừa kích động đã thu hút sự chú ý của hắc y nhân, hắc tò mò đi đến chỗ phát ra âm thanh, lại gặp phải một nữ nhân đang lắc mông không ngừng.

Tô Duyệt Duyệt sớm đã có thói quen, mỗi ngày vào buổi tối trước khi đi ngủ đều phải tập thể dục mới có thể dễ dàng tiến vào giấc ngủ được, tối hôm nay đương nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ thấy nàng mồm không ngừng hô khẩu hiệu, thân thể cũng không ngừng lắc.

“Nâng cao đùi, một...hai...ba...Duyệt Duyệt không muốn giống chân voi” Tô Duyệt Duyệt vừa hô vừa tập rất hăng say.

Hắc y nhân nhìn nhìn nữ nhân trước mắt, trên khuôn mặt ngay lập tức xuất hiện đầy hắc tuyến, nữ nhân này là đang làm cái gì? Hắc như thế nào cũng nhìn không hiểu.

“lắc hông, trước, sau, lắc lắc lắc, Duyệt Duyệt không muốn bụng thùng phi” Tô Duyệt Duyệt hai tay chống vào phần hông mảnh mai của nàng, nhịp nhàng lắc trước lắc sau.

Khóe miệng của Hắc Y nhân bất giác giật giật, trên đầu dường như đang bay một bầy quạ đen, tất cả hình ảnh không đúng đắn của nữ nhân trước mắt đều được hắc thu vào tầm mắt, đột nhiên nội tâm hắc xuất hiện một tia đồng tình và cảm khái, lắc lắc đầu, đầu óc của nữ nhân này chắc chắn hỏng rồi, thật đáng thương à!!

Tô Duyệt Duyệt chuyên tâm tập thể dục, hoàn toàn không biết được phía sau mình có một người đang dùng ánh mắt thương hại chăm chú nhìn nàng, chỉ đến khi cô nàng bỗng nhiên cảm giác được một trận sắc lạnh, ngay sau đó....

“Nói, Bắc Thần Hàn ở đâu?” Hắc Y nhân tuy rất thương cảm cho nữ nhân đáng thương này, nhưng hắc đã tìm ở trong thái tử phủ rất lâu, chính là không thể tìm thấy thân ảnh của Bắc Thần Hàn, đành phải tìm một người để thăm dò.

Tô Duyệt Duyệt có hơi chút giật mình, quay người lại cư nhiên phát hiện bản thân đang bị một tên hắc y nhân uy hiếp, đã muộn như vậy vẫn còn có người đột nhập vào thái tử phủ sao? Nhưng đây không phải là trọng điểm.

“Ngươi muốn ám sát thái tử, vậy võ công của ngươi khẳng định rất cao cường đi!! Vị công tử này, huynh có muốn thu nhận đệ tử không, chỉ bằng thu nhận ta đi, thấy thế nào?” Tô Duyệt Duyệt trên mặt tràn đầy hưng phấn hỏi hắc ta, nếu nàng ở đó đại có một thân hảo cung phu,

vậy thật sự quá tốt a!!

Khóe miệng hắc y nhân giật giật, hắc tuyến trên mặt cũng ngày càng nhiều, nữ nhân này không nhìn thấy thanh kiếm đang đặt trên cổ nàng ta sao? Chỉ cần cử động nhẹ một chút cũng đủ mất mạng, vậy mà nàng ta cứ nhiên còn có thể có tâm trạng cùng hắn bàn chuyện bái sư học nghệ.

“Ta không có hứng thú thu nạp đồ đệ không có tố chất như ngươi, mau nói, Bắc Thần Hàn ở đâu?” hắc ngữ khí băng lãnh mang theo phần uy hiếp nói.

Khuôn mặt Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức biểu hiện bất mãn: “ta sao lại không có tố chất chứ, công tử, chỉ bằng để ta đánh thử mấy quyền cho ngươi xem”

Vừa nói xong, ngay lập tức lùi lại 2 bước, dự định múa thái cực quyền, đột nhiên nhớ đến bài hát bắt hủ trong phim hoàng phi hồng, thế là nàng bắt vừa múa võ, vừa hát ca khúc “nam nhi tự cường”.

“Nam nhi đương tự cường, Ngạo khí đối diện ngàn con sóng, Nhiệt huyết tựa như mặt trời hồng, Gan đồng dạ sắt, xương như thép, Uốn ngực, mắt nhìn vạn lý xa, Ta phấn khích làm một hảo hán, Một hảo hán mỗi ngày phải tự cường, Nhiệt huyết nam nhi mở cả ánh thái dương” Nàng cố tình hát cho giọng khàn đi, tay cũng không ngừng khua khoắc múa mấy quyền trong thái cực quyền mà nàng cho là vô cùng bất mất.

Tô Duyệt Duyệt một màn độc diễn, phô ra sự lợi hại của bản thân, lại không biết đàn quạ đen trên đầu tên Hắc y nhân, sớm đã bay đầy làm cho hắn tối tăm mặt mũi.

Nữ nhân ngớ ngẩn này rốt cuộc có biết suy nghĩ hay không? Hắn lúc này thật sự vô cùng hối hận khi đã đến cái sân này, cũng phi thường hối hận đã cùng nữ nhân này nhiều lời.

“Ta là nam nhi phải tự cường, Chân bước thẳng, ngực uốn cao làm hảo hán, Phát ra ngàn ánh sáng bản thân, Làm một trang hảo hán, Phải nhiệt huyết nhiệt tâm, Ất cả ánh thái dương rực sáng....” Bên cạnh đó Tô Duyệt Duyệt vẫn rất chăm chú vừa hát vừa múa thái cực quyền.

Hắc Y nhân không muốn tiếp tục xem nữa, xem ra sự uy hiếp của hắn đối với nữ nhân này là hoàn toàn vô dụng, ngay lập tức trên mặt tràn đầy vẻ thất bại, quay người định rời đi.

Tô Duyệt Duyệt nhìn thấy thế, vội vàng dừng lại động tác, hét lên: “ Uy Uy Uy...công tử, ngươi muốn đi sao? Ngươi còn chưa nói với ta là ngươi có muốn thu nhận ta làm đệ tử không a...ta vừa mới thể hiện không tồi ma!”

Trên mặt Hắc y nhân lại một lần nữa toàn la hắc tuyến, khóe miệng cũng giật giật không ngừng, nghiêng răng nghiêng lợi.

“Nữ nhân ngớ ngẩn” Vừa nói xong, ngay lập tức rời đi cái sân đã để lại ấn tượng sâu đậm trong hắn này.

Sai khi hắc y nhân rời đi, Tô Duyệt Duyệt nhìn theo bóng dáng dần dần lẩn vào bóng tối của hắn, trong đôi mắt xuất hiện một tia hào quang, sau đó tiếp tục tập bài thể dục của mình.

“Lắc hông, một, hai, ba, Duyệt Duyệt không muốn lắc hông to” khẩu hiệu vẫn khuấy động cả một khoảng sân rộng lớn, ngay cả ánh trăng ở trên bầu trời đêm cũng như muốn lắc theo.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Giết tên biến thái, trừ hại cho dân

Bắc Thần Hàn bận rộn cả ngày trời, đến tận đêm khuya mới có thể hồi phủ, đang lúc chuẩn bị hưởng Duyệt Tâm các đi đến, đột nhiên có một đạo tinh quang xuất hiện, hắn ngay lập tức nhanh nhẹn xoay người né tránh mấy mũi châm độc đó.

“Mau ra đây” Bắc Thần Hàn nghiêm mặt, hét lớn.

Lời vừa nói xong, liền có một tên hắc y nhân từ trên cây nhảy xuống, trực tiếp đi đến trước mặt Bắc Thần Hàn.

“Thật từ quả nhiên thân thủ bất phàm a” Trong mâu quang của tên hắc y nhân xuất hiện một tia tiếu ý, chăm chú quan sát đánh giá người trước mắt từ đầu đến cuối.

Bắc Thần Hàn cười lạnh một tiếng, kinh thường liếc nhìn hắn ta: “Ngươi là ai? Đến đây với mục đích gì?”

Hắn không muốn vòng vo, ngay lập tức liền hỏi thẳng vấn đề, trong thâm tâm dường như cũng đã rõ 8-9 phần, quả nhiên.

“Mau đưa chìa khóa của hoàng lăng ra đây” Hắc Y nhân trực tiếp nói.

Bắc Thần Hàn chăm chú nhìn hắn ta, như muốn nhìn xem người kia rốt cuộc là ai, hắn đương nhiên biết người này muốn dùng chìa khóa hoàng lăng để làm gì, cũng nắm rõ bí mật trong hoàng lăng.

Nhưng người biết bí mật này không nhiều, ngay cả người trong hoàng thất cũng chỉ có vài người biết, đừng nói người hành tẩu trên giang hồ, lẽ nào hắn là người do hoàng thất phái đến?

“là Ai phái ngươi đến đây?” Bắc Thần Hàn nghi vấn hỏi.

“Việc này ngươi không cần biết, chỉ cần giao chìa khóa ra đây là được” Hắc y nhân lạnh lùng nói.

Bắc Thần Hàn khước miệng cong lên tạo thành một nụ cười trào phúng: “Nếu như ta nói không giao?”

Mâu quang của tên hắc y nhân bắt chợt lóe lên, gương kiếm trực tiếp hướng phía Bắc Thần Hàn đâm đến, Bắc Thần Hàn cười lạnh, cũng nhanh chóng rút kiếm ra phản kích, hai thân ảnh cao lớn đang ở trên không trung không ngừng tranh đấu với nhau, thanh âm va chạm giữa hai thanh kiếm trong nháy mắt liền khuấy động cả phủ đệ.

Bắc Thần Hàn lúc này mới phát hiện, đối phương không đơn giản chỉ là một tên sát thủ tầm thường, võ công của hắn ta tuyệt đối không hề thua kém bản thân, hai người dây dưa cả nửa tiếng đồng hồ mà vẫn bất phân thắng bại.

Tô Duyệt Duyệt dựa theo thanh âm phát ra cũng đi về phía Duyệt Tâm các, lại vô tình nhìn thấy hai thân ảnh đang không ngừng bay qua bay lại trên không trung, lại còn có cả ánh lửa liên tục phát ra, mà nàng, người còn chưa hiểu rõ sự tình gì đang diễn ra, không tự giác mở miệng khen ngợi: “oa, hảo cung phu a!”

Tuy thanh âm của nàng phát ra rất nhỏ, nhưng cũng không thoát khỏi tai của hai thân ảnh đang dây dưa kia, cả hai người ngay lập tức đều đồng lòng nhìn về phía Tô Duyệt Duyệt.

Bắc Thần Hàn đình chỉ động tác, nhanh chóng quay người bay đến bên cạnh Tô Duyệt Duyệt: “ô đây quá nguy hiểm, mau đi vào”

Hắc Y nhân cũng lùi một bước, trên mặt lại tràn đầy hắc tuyến, đây chẳng phải nữ nhân ngớ ngẩn hắn vừa mới gặp sao? Hắn vốn tưởng nữ nhân này chỉ là một nha hoàn trong phủ mà thôi, nhưng xem ra là một trong các tiểu thiếp của Bắc Thần Hàn a.

“Ya! Công tử ngươi vẫn chưa đòi đi sao? Ngươi còn chưa nói có muốn thu nhận ta làm đệ tử không a!!” Tô Duyệt Duyệt ngay cả nhìn Bắc Thần Hàn cũng không thèm nhìn qua, liền trực tiếp đi đến trước mặt Hắc y nhân.

Bắc Thần Hàn nhất thời không hiểu chuyện gì đang diễn ra, ngây ngốc đứng tại chỗ nhìn hai người bọn họ.

Hắc y nhân khước miệng giật giật, thanh âm cũng có phần không nhẫn nại: “Ta đã nói không thu nhận đệ tử, ngươi mau tránh ra”

Nếu không phải đồng cảm vì đầu óc của nữ nhân này có vấn đề, hắn thật sự muốn ngay lập tức vung một chưởng đánh cho nàng bay xa xa.

“Nhưng là ta...” Tô Duyệt Duyệt bất mãn vẫn còn muốn tiếp tục nói.

“Câm mồm, ngươi mau tránh qua một bên cho ta, nếu còn tiếp tục nhiều lời, cho dù đầu óc ngươi có vấn đề, ta cũng giết không tha” Hắc y nhân nghiêm uy hiếp nói.

Vừa nói xong, lại một lần nữa giơ kiếm lao vào phía Bắc Thần Hàn, hai thân ảnh lại lao vào nhau tiếp tục trận đấu, chỗ tiếp xúc hai thanh kiếm không ngừng phát ra ánh lửa. Một bên Tô Duyệt Duyệt lại vô cùng hưng phấn theo dõi trận đấu.

“Sur phụ cố lên, Sur phụ mau giết hắn, Sur phụ nhanh chút....giết tên biến thái này, trừ hại cho dân” Tô Duyệt Duyệt vô cùng kích động, không ngừng la hét.

Haiz!! tại ta đi học cả ngày nên toàn đêm hôm mới bắt đầu dịch và post chương mới được, mọi người thông cảm nhé:X

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Sát thủ máu lạnh Tu La Sát

Sắc mặt Bắc Thần Hàn ngay lập tức đen lại, Tô Duyệt Duyệt rốt cuộc là đang nói cái gì? Cư nhiên kêu người ngoài giết phu quân của mình, nữ nhân này thật sự đáng chết mà.

Hắc y nhân trên mặt tức thì bay đầy quạ đen, hắn không phải mới này đã cự tuyệt nàng ta rồi sao, nữ nhân này cư nhiên còn gọi hắn là sư phụ, nếu để cho giang hồ biết hắn có một đệ tử ngu ngốc như vậy, e rằng sẽ làm trò cười cho thiên hạ mất.

“Sư phụ, cẩn thận chân, A...bên trái...bên phải bên phải....cẩn thận ở tay, A, phía sau...đằng trước đằng trước, A...bên trái lại đến một kiếm....” Tô Duyệt Duyệt kịch liệt hò hét, còn không ngừng ra lệnh nhắc nhở hắn.

Dưới sự nhắc nhở của Tô Duyệt Duyệt, chính là cho dù người có võ công cao cường cũng sẽ cảm thấy bị quấy rầy, Hắc y nhân đương nhiên cũng không ngoại lệ. Hắn hận ý trừng mắt nhìn cái người đầu sỏ đang cố tình gây họa kia, cố gắng nhẫn nhịn cái ý nghĩ muốn ngay lập tức bay đến trước mặt nàng ta làm cho nàng ta mãi mãi không thể mở miệng, vẫn tiếp tục không ngừng công kích Bắc Thần Hàn.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn là chịu không nổi sự quấy rầy của Tô Duyệt Duyệt, đột nhiên chỉ vì một câu “sư phụ, bên trái bên trái..” của Tô Duyệt Duyệt mà né người tránh sang bên phải, nhưng chính vì như vậy mà bị Bắc Thần Hàn đánh cho một chưởng, loạng choạng rơi xuống nằm trên mặt đất.

Tô Duyệt Duyệt trừng lớn mắt, vội vàng đi đến trước mặt hắn, ngữ khí mang theo phần trách móc: “Sư phụ, người sao lại ngốc như vậy a! ta mới này không phải liên tục nhắc nhở người sao”

Hắc Y nhân khoe miệng lại một lần nữa giật mạnh, trên mặt cũng toàn là sương mù, hắn còn chưa tìm nữ nhân này tinh sỏ, nàng ta cư nhiên còn dám trách hắn.

“Nếu không phải mới này ngươi hét bên trái bên trái, ta còn có thể đến nông nỗi này sao” Hắn nghiêng rằng, thân thể bởi vì phẫn nộ mà toàn thân phát run.

Tô Duyệt Duyệt gõ gõ vào đầu hắn: “sư phụ, đầu óc người hỏng rồi sao? Ta vừa mới là có ý bảo người tránh sang bên trái mà! Thật ngốc”

“Ngươi...nữ nhân ngu ngốc này” Hắc y nhân hận ý trừng mắt nhìn, nữ nhân ngớ ngẩn này cư nhiên dám mắng hắn ngốc, rốt cuộc là ai ngốc, vì quá tức giận nên đã làm ảnh hưởng đến nội thương, trong khoảnh khắc ngay lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

“A sư phụ, người vẫn ổn chứ?” Tô Duyệt Duyệt vội vàng chạy đến định đỡ hắn dậy.

Hắc y nhân lên tiếng dọa nạt làm đình chỉ cước bộ của nàng: “Nữ nhân ngu si, người đừng có lại đây, còn có, cảm người không được gọi ta là sư phụ”

Nếu không phải do nữ nhân ngớ ngẩn này, hắn có thể sẽ có tình trạng tệ thảm như này sao? Xem ra nhiệm vụ của hắn hôm nay thất bại rồi, hắn từ trước đến nay chưa bao giờ thất thủ, đây là lần đầu tiên, còn là bị hủy trong tay một nữ nhân ngu ngốc.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt nhìn hắn, nhỏ giọng nói: “Sư phụ”

Hắc y nhân lúc này thật sự muốn dùng một kiếm giết chết nàng, hắn cư nhiên cùng nữ nhân ngớ ngẩn này nhiều lời như vậy, xem ra đầu óc của bản thân cũng bắt đầu lú lẫn theo nàng ta rồi.

Bắc Thần Hàn nhìn thấy thân thể trọng thương của hắn đứng lên, liền bước nhanh lên phía trước, nhân lúc hắn ta chưa kịp phản ứng, vội vàng giật đi chiếc khăn che mặt của hắn, ngay lập tức một khuôn mặt vừa lạnh lùng vừa anh tuấn phi phàm hiện ra trước mắt.

Tô Duyệt Duyệt tròn mắt, hít một ngụm lạnh khí, trời a!! Sao lại là một yêu quái nữa thế này.

Bắc Thần Hàn vô cùng kinh ngạc, khoe miệng cũng nở ra một nụ cười lạnh: “không ngờ lại là ngươi, Tu la sát, xem ra người phải người đến đây tuyệt đối không phải người bình thường a”

Tu La Sát là sát thủ nổi tiếng nhất trong ngũ đại sát thủ, tính cách lãnh đạm ngoan hiểm, do từ nhỏ không thích cùng người khác chung sống, nên bình thường toàn là độc lập một mình, vì vậy cũng khiến cho trên mặt hắn lúc nào cũng treo một bộ mặt mang biểu tình lãnh đạm, không màng đến người khác.

Hắn tuy là một sát thủ máu lạnh, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều có thể thuê được hắn ta, người có đủ tư cách mời hắn, thường thường đều là những nhân vật có thân phận bất phàm. Chỉ cần hắn ra tay, từ trước đến nay chưa bao giờ thất bại, nhưng lần này cư nhiên lại bại trong tay một nữ nhân ngớ ngẩn, nếu truyền ra ngoài nhất định hắn sẽ bị thiên hạ cười chết.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Trời a! Tô Duyệt Duyệt giết người rồi

“Ta cũng không ngờ mình cứ nhiên lại thất bại thảm hại như này...” Hắc lạnh lùng nói, sau đó liếc mắt nhìn về mặt ngây ngốc của Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt nháy nháy mắt, thấp giọng nói: “Sư phụ, người đẹp trai như vậy hà tất phải làm sát thủ chứ? Không bằng ta nuôi người, có được hay không?”

Bắc Thần Hân tối sầm mặt, dường như rất bất mãn với kiến nghị của nàng, nữ nhân này cứ nhiên trước mặt hắc đòi nuôi 1 nam nhân khác.

Hắc lại lần nữa lại rời ánh mắt lên người của Tu La Sát, đặt kiếm lên ngực của Tu La Sát.

“Nói, là ai phái người đến?”

Tu La Sát sắc mặt vẫn không hề có chút sợ sệt, đối với sự uy hiếp của Bắc Thần Hân hắc hoàn toàn xem thường, lại là Tô Duyệt Duyệt bên cạnh, ánh mắt lóe sáng, lập tức hướng lên phía trước, cướp lấy kiếm trong tay Bắc Thần Hân.

“Tô Duyệt Duyệt, người đang làm gì?” Bắc Thần Hân phẫn nộ trừng mắt nhìn nàng.

Tu La Sa vô cùng ngạc nhiên, đồ ngu ngốc này là đang giúp hắc sao? Ách.. nói sai rồi, không phải là đồ ngu ngốc mà là nữ nhân ngu ngốc.

“Soái ca, người không được phép làm hại sự phụ ta...” Tô Duyệt Duyệt đồng dạng nói, thanh kiếm vội vàng ôm trong tay.

Bắc Thần Hân nghe thấy nàng cứ nhiên lại bảo vệ nam nhân khác, sự phẫn nộ trong lòng càng lúc càng lớn, sắc mặt tái nhợt nhìn nàng: “Tô Duyệt Duyệt, trả kiếm lại cho bốn vương...”

Tô Duyệt Duyệt không hề sợ hãi nhìn lại, bất chấp đạo lý nói: “Không giả, thanh kiếm này quá nguy hiểm”.

Nói xong, nàng trực tiếp dùng lực cầm thanh kiếm đâm vào cây đại thụ phía sau của Bắc Thần Hân, Bắc Thần Hân thật muốn phẫn nộ, đột nhiên 1 âm thanh lạnh lạnh của kim loại vang lên.

“A.....” Một tiếng thét thảm thương từ phía sau cây truyền lại.

Bắc Thần Hân kinh ngạc, hắc vội bước đến bên phía sau cái cây, lại nhìn thấy 1 hắc y nhân đang nằm trên vũng máu, thanh kiếm mà Tô Duyệt Duyệt vừa cầm đâm trúng ngực hắc, tuyệt đối mất mạng.

Hắc kinh ngạc nhìn Tô Duyệt Duyệt bước lại, trong lòng nảy sinh sự nghi hoặc, hắc vừa rồi cứ nhiên hoàn toàn không phát hiện phía sau cây có 1 người, nhưng hắc rất nghi ngờ, động tác Tô Duyệt Duyệt vừa làm rơi kiếm là có ý hay vô ý, lẽ nào nàng biết phía sau cây có người?

Khi hắc vẫn còn đang miên man suy nghĩ, bên tay đã truyền đến tiếng thét thất thanh đầy sợ hãi của Tô Duyệt Duyệt: “Trời a! Ta giết người rồi, ta không phải cố ý... làm như nào giờ?...”

Nghe thấy nàng ta nói như vậy, Bắc Thần Hân càng nghi hoặc hơn, nhìn sắc mặt trắng bệch của nàng không giống giả tạo, lẽ nào nàng lại tinh xảo như vậy?

Bắc Thần Hân nhìn Tô Duyệt Duyệt, sau đó bước đến kiểm tra thân phận của tên hắc y nhân kia, lại phát hiện trên người hắc ngoài cái tiêu độc ra, không có bất cứ đồ vật đáng nghi nào khác, phía trước không xa cũng có 1 cây tiêu độc, nếu như Bắc Thần Hân phán đoán không sai, cây tiêu độc này phải là từ cây kiếm bắn ra, nghĩ đến sự nghi hoặc trong lòng hắc lại càng đậm.

“Duyệt Duyệt, người sớm đã phát hiện hắc rồi đúng không?” Bắc Thần Hân dùng ánh mắt sắc bén nhìn Tô Duyệt Duyệt hỏi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tràn đầy vẻ sợ hãi, nước mắt tràn trề lác lác đầu: “Không có a! Ta không phải cố ý muốn giết hắc...”

Nhìn xem nhìn xem! Bộ dạng của nàng ta xem ra thành thực như vậy, sợ hãi như vậy, bộ dạng giống như sống lần đầu tiên giết người, làm Bắc Thần Hân không nhẫn tâm hỏi tiếp, nhưng trong đáy lòng hắc vẫn có một chút gì đấy nghi ngờ.

Tu La Sát nhìn hắc y nhân trên mặt đất, mâu mắt nhảy lên 1 tia sát ý, xem ra chủ nhân của hắc sợ sau khi nhiệm vụ thất bại hắc lại quay về, cứ nhiên phái người đến trông chừng hắc.

Hắc cũng dùng ánh mắt nghi hoặc chuyển sang Tô Duyệt Duyệt, hắc cũng Bắc Thần Hân vừa rồi không phát hiện ra người này, mà nữ nhân này cứ nhiên biết, xem biểu tình đầy sợ hãi trên mặt nàng ta, mâu quang của hắc hiện lên 1 ý cười, sự giả ngây giả dại của nàng ta thật lợi hại a!!

Xem ra nàng ta không phải là nữ nhân ngu ngốc ngốc, ngược lại là một nữ nhân rất thông minh, thật là có hứng thú.

“Tô Duyệt Duyệt, ta nhớ ngươi rồi...” Tu La Sát nói xong, trong chớp mắt phi thân rời khỏi thái tử phủ.

Bắc Thần Hàn cũng không muốn đuổi theo, nhưng nội tâm lại như ăn phải dấm chua, ý vừa rồi Tu La Sát nói như nào giống như là đang dòm ngó con mèo nhỏ nhà hắn? Đáng chết, con mèo nhỏ này hắn còn chưa thuần phục đã bị kẻ khác dòm ngó rồi.

“Đi thôi, quay trở về...” Hắn cuối cùng nhìn hắc y nhân trên mặt đất, nói...

Nói xong chuyển mình hướng đến Duyệt Tâm Các, mà Tô Duyệt Duyệt cũng quay mình, nhìn thi thể đang nằm trên mặt đất, khóe miệng không ngừng gật gật, sau đó cũng trở về Duyệt Tâm Các.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Bát canh đặc biệt (1)

Sáng sớm, Duyệt Tâm Các —

Một bữa sáng thịnh soạn, ngoài Bắc Thần Hàn và Tô Duyệt Duyệt ra, còn có thêm 4 vị tiểu thiếp, 4 vị tiểu thiếp này dường như nghiện đến Duyệt Tâm Các rồi, mỗi buổi sáng hầu như đều đến đây dùng bữa.

“Thái tử gia, sắc mặt của ngài dường như hơi khó coi, có phải là bị bệnh không?” Lâm Diệp Nhi sắc mặt chất chứa tình cảm, ôm bả vai của Bắc Thần Hàn quan tâm hỏi.

Thái tử gia đã 1 tháng không đến chỗ nàng ta rồi, hơn nữa cả 3 vị tiểu thiếp khác cũng vậy, mà điều làm nàng ta phẫn nộ nhất là, thái tử gia cứ nhiên đêm đêm lưu lại Duyệt Tâm Các, nàng ta luôn luôn cho rằng Tô Duyệt Duyệt không thể được sủng ái, nhưng không ngờ rằng gần đây thái tử gia đều qua đêm tại Duyệt Tâm Các, bảo nàng ta không tức sao được.

Bắc Thần Hàn dờ mắt ra, không trả lời nàng ta, đêm đêm ôm ấp cơ thể mềm mại kia, kìm hãm ham muốn hơn 1 tháng, sắc mặt làm sao có thể tốt được.

Hắn đột nhiên quay nhìn sang bên cạnh kẻ cầm đầu tội ác này, chỉ nhìn thấy nàng ta điềm nhiên ngồi húp cháo, mà Lâm Diệp Nhu cơ bản không biết Bắc Thần Hàn xảy ra chuyện gì, thuận theo ánh mắt của Bắc Thần Hàn mà nhìn Tô Duyệt Duyệt.

“Thái tử gia, có phải thái tử phi phục vụ ngài không chu đáo, cho nên sắc mặt ngài mới xấu như vậy?” Lâm Diệp Nhi không hề do dự nói những gì mà nàng phỏng đoán, lại không biết lời của nàng ta làm cho sắc mặt của Bắc Thần Hàn càng trở nên âm u hơn.

Mắt của Tô Duyệt Duyệt đảo qua đảo lại, cuối cùng dùng ánh mắt hoàn toàn vô tội nhìn 2 người bên cạnh: “Là thái tử gia của các người không phục vụ nổi ta, có thể trách ta sao?”

“Tô Duyệt Duyệt, ngậm miệng của ngươi lại...” Bắc Thần Hàn cắn răng, nhìn nàng

Lâm Diệp Nhi và 3 vị tiểu thiếp khác lần lượt nhìn 2 người bọn họ, các nói của Tô Duyệt Duyệt, bọn họ không thể hiểu được, cái gì gọi là thái tử gia phục vụ không nổi?

Bắc Thần Hàn rõ ràng cảm thấy xung quanh tràn đầy ánh mắt nghi hoặc, mâu quang lạnh lợi liếc nhìn bọn họ: “Dùng cơm...”

Sau khi 4 vị tiểu thiếp dùng cơm xong rồi đi, Bắc Thần Hàn đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng mở miệng.

“Duyệt Duyệt, tháng giêng sau trong hoàng cung có tổ chức lễ hội ngắm hoa, phụ hoàng đích danh mời ngươi tham dự, bốn vương sẽ cho người giúp ngươi chuẩn bị mấy bộ y phục”. Hắn nhìn nàng nói.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt, ngữ khí có vẻ không đồng ý: “Nhất định phải tham gia sao? Ta không muốn đi”.

Vừa nghĩ đến hoàng cung, khẳng định là nơi mà đám đá nhau, nàng liền cảm thấy chán ngán.

“Không được, ngươi nhất định phải đi.” Bắc Thần Hàn ngữ khí kiên quyết.

Tô Duyệt Duyệt bĩu môi, không nói lời nào tiếp tục cúi đầu húp cháo, lúc này 1 người nô tì ở thiện phòng bưng 1 bát canh nóng đến bên cạnh nàng.

“Thái tử phi, đây là canh nóng mà người cần nô tì chuẩn bị”. Người nô tì sắc mặt hoài nghi nói.

Tô Duyệt Duyệt nháy nháy mắt, vội vàng tiếp nhận bát canh: “Có đun giống như lời ta nói không?”.

Người nô tì nge xong, đột nhiên cảm thấy khó xử, vội vàng gật đầu: “Dạ, nô tì đã làm đúng theo lời thái tử phi dặn rồi.”

Bắc Thần Hàn nhìn rõ sắc mặt hoài nghi của người nô tì đó, lúc này đối với bát canh đó có 1 chút háo kì.

“Duyệt Duyệt, canh này là gì?” Sau khi nô tì lui xuống, hắn không kìm được hỏi.

Tô Duyệt Duyệt mắt lóe sáng làm cho người khác không thể nhận ra bất cứ điều gì, nàng đưa bát canh nóng đến đặt trước bàn Bắc Thần Hàn.

“Ta đặc biệt sai người làm bát canh này cho ngươi uống, coi như kì hạn cấm dục của ngươi cũng sắp kết thúc rồi... uống xong bát này độc tố trong người ngươi sẽ được cho ra ngoài, ngày mai ngươi liền có thể hồi phục như bình thường rồi”.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Bát canh đặc biệt (2)

“là ta dặn riêng với nha hoàn nấu cho ngươi ăn, thời hạn cấm dục của ngươi coi như cũng sắp hết rồi, cho nên ta cố tình bảo người nấu cho ngươi bát canh này, uống xong bát canh của độc môn ta, ngày mai ngươi liền có thể bình phục lại như cũ”

Trong mâu quang Bắc Thần Hàn xuất hiện một tia kích động, nhưng ngay lập tức liền bị sự hoài nghi thay thế, hắn ánh mắt tràn đầy sự phòng bị nhìn nhìn bát canh, chiếc muỗng trên tay cũng bắt đầu múc, chỉ thấy bên trong bát canh đều là những thứ mà từ trước đến nay hắn chưa từng thấy qua.

“Duyệt Duyệt, những cái này là gì? Ngươi là sẽ không có ý hại bốn vương đấy chứ!” hắn hoài nghi hỏi nàng.

Không thể trách hắn được, hắn đã bị hoa trao của Tô Duyệt Duyệt hại rất nhiều lần rồi, tuy hắn rất muốn giải khai thời kỳ cấm dục, nhưng hắn cũng không muốn vì uống bát canh này mà thời gian càng kéo dài thêm a, hơn nữa, hắn thật sự không tin Tô Duyệt Duyệt lại có lòng hảo tâm như vậy, lại nấu canh cho hắn ăn.

Tô Duyệt Duyệt thấy sự cảnh giác của hắn, nhún nhún vai, không lưu tâm nói: “Ngươi không ăn thì thôi vậy, nhưng ta nói trước, nếu ngươi có mãi mãi không thể hồi phục lại như ban đầu thì đừng có trách ta”

Y của nàng chính là, Bắc Thần Hàn có thể hồi phục lại bình thường hay không chính là phải dựa vào bát canh này.

Trong mắt Bắc Thần Hàn xuất hiện một tia do dự, tuy nhiên cuối cùng vẫn là chịu thảo hiệp, bắt đầu uống hết bát canh. Nguyên là lúc đầu hắn cho rằng bát canh này sẽ rất khó ăn, hóa ra ăn vào lại có vị ngọt như vậy, những thứ kỳ dị ở trong đây dường như đều là những mỹ vị của nhân gian.

Trên khuôn mặt của Tô Duyệt Duyệt xuất hiện một nụ cười vô cùng ngây thơ, chăm chú nhìn Bắc Thần Hàn từng ngậm từng ngậm đưa vào mồm, từng ngậm từng ngậm nuốt xuống.

Rất nhanh, bát canh liền cạn, Bắc Thần Hàn xoa xoa mép, hiếu kỳ mở miệng hỏi: “Duyệt Duyệt, cái thứ tròn tròn vừa mới ở trong bát canh là gì vậy? Thật sự rất ngon, bốn vương từ trước đến nay chưa từng ăn qua cái này”

Tô Duyệt Duyệt trừng lớn mắt, khoe miệng giật giật: “ngươi là nói hai cái viên này sao? đó là hai của trứng của heo a”

“heo từ lúc nào thì có trứng? Tại sao bốn vương lại không biết?” Bắc Thần Hàn trên mặt tràn đầy hoài nghi hỏi/

Tô Duyệt Duyệt không nghiêm túc nói: “hai quả trứng đó, chính là.....”

“là cái gì?” hắn tiếp tục hỏi.

Tô Duyệt Duyệt giả ra cái bộ dáng thẹn thùng, ngại ngại tát nhẹ hắn một cái, mấp máy môi: “ai da! Chính là 2 quả trứng giống như 2 trái ở bên cạnh quả dưa chuột của nam nhân các ngươi a! có hiểu không?”

Bắc Thần Hàn đầu tiên là lặng người, đột nhiên như là tỉnh ngộ, tiếp đó khuôn mặt biến thành vô cùng khó coi, nghiêng nghiêng rằng: “ý của ngươi thứ bốn vương vừa mới ăn chính là.....”

Trên mặt Tô Duyệt Duyệt nở ra một nụ cười chết người, ra sức gật gật đầu, chứng minh lời hắn ta nói hoàn toàn không sai.

“Tô Duyệt Duyệt” Bắc Thần Hàn nộ khí ngất trời, phát ra tiếng hét vang vọng khắp cả phủ đệ, kèm theo đó là một trận nồm mưa vô cùng lợi hại.

Hắn biết nữ nhân này sẽ không có lòng tốt như vậy mà, đáng chết, nàng ta cư nhiên để cho hắn ăn hai trái.....của heo, càng đáng chết chính là hắn lại cho rằng hai trái đó là mỹ vị nhân gian!! Hiện giờ chỉ cần nghĩ đến hình dáng của heo, là liên tưởng đến hai cái ghê tởm đấy, hắn lại một trận buồn nôn.....

oe.....oe.....oe.....

mà Tô Duyệt Duyệt vẫn giữ một nụ cười tà mị đứng ở bên cạnh người nam nhân đang nôn thốc nôn tháo.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Lạ ông tôi ở bụi này

Buổi chiều, Tô Duyệt Duyệt giả trang thành nam nhân, mang theo nha hoàn lên lút trốn ra khỏi phủ, hai người chủ tớ thông dong chốn này chốn nọ hết cả một buổi chiều, đây được coi như là cuộc dạo chơi lần đầu tiên của Tô Duyệt Duyệt kể từ lúc nàng đến cổ đại này.

“Tiểu thư, chúng ta đã rời phủ rất lâu rồi, nên về thôi! Nếu không để thái tử gia biết được hậu quả sẽ rất khôn lường a” Tiểu Thúy lắc lắc cánh tay của Tô Duyệt Duyệt nhỏ giọng nói.

2 người chủ tớ bọn họ là lén lút trốn ra khỏi phủ, ngộ nhờ tên Bắc Thần Hàn biết được, khẳng định sẽ trách phạt rất nặng.

Tô Duyệt Duyệt dùng ánh mắt nhắc nhở nhìn tiểu thúy: “Tiểu Thúy, ta nói rồi, phải gọi ta là công tử, đừng có gọi sai nữa, chúng ta muốn một chút hơi phủ cũng được. Đi, chúng ta lên đằng trước xem xem”

Vừa nói xong nàng liền kéo Tiểu Thúy cùng chạy lên phía trước. Nhưng không ngờ, trong lúc quay người lại đụng phải một bờ ngực săn chắc, khiến nàng ngay lập tức ngã nhào ra đất.

“Ai dõ, tên vương bát đần nào không có mắt vậy?” Tô Duyệt Duyệt xoa xoa móng, vừa ngẩng đầu nhìn ngay lập tức lặng người.

Bắc Thần Liệt hùng dũng đứng ở phía trước, từ trên cao nhìn xuống nói: “vị công tử này, ngươi không sao chứ?”

Nhìn nhìn khuôn mặt ngay ngốc của người trước mắt, hắn bất giác thấy có cảm giác quen thuộc, dường như đã gặp ở đâu đó rồi, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra.

“Công tử, ngươi không sao chứ?” Tiểu Thúy nguyên là lúc nhìn thấy Nhị hoàng tử liền bị dọa chết, nhưng vẫn vội vàng chạy đến đỡ Tô Duyệt Duyệt dậy.

Tô Duyệt Duyệt ngay khi vừa đứng dậy liền phui phui móng, cười cười nhìn Bắc Thần Liệt: “Lão nhị, chúng ta thật có duyên a!”

“Ngươi là....” Mâu quang Bắc Thần Liệt xuất hiện một tia vô cùng ngạc nhiên, chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt, đột nhiên như bừng tỉnh ra vấn đề gì: “Duyệt Duyệt, tẩu sao lại ở chỗ này, hoàng huynh đâu?”

“là ta trốn ra ngoài chơi, còn ngươi? Sẽ không phải là cũng như ta chứ?” Tô Duyệt Duyệt đột nhiên liếc mắt về phía tấm biển của một cửa hiệu, trên đó viết to 3 chữ Túy Tiên Lâu.

Khuôn mặt của Bắc Thần Liệt ngay lập tức đột biến, ho nhẹ một tiếng: “Bốn vương là đến tìm bạn hữu, Duyệt Duyệt tẩu đừng hiểu nhầm a, bốn vương tuyệt đối không phải như tẩu nghĩ”

Tô Duyệt Duyệt dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn nhìn hắn ta, mở miệng cười nói: “lão nhị, cách nói của ngươi tại sao lại giống như lậy ông tôi ở bụi này a!!”

Đang lúc Bắc Thần Liệt muốn phản bác, Tô Duyệt Duyệt lại tiếp tục nói: “ kỳ thực chuyện này cũng không có gì, nam nhân mà!! Có rất nhiều nhu cầu muốn giải quyết, tuy nhiên, ngươi có thể tiện thể đưa ta vào đó nhìn qua không, ta thật sự rất háo kỳ a, không biết nữ tử ở đây tài mao như thế nào?”

Nghe nói, những nhân vật nữ chính khi xuyên về cổ đại, dường như đều đã từng đến đây dạo chơi, vậy nàng cũng phải thử qua a.

Bắc Thần Liệt kinh ngạc nhìn nhìn nàng, ngữ khí có phần hoài nghi hỏi: “Duyệt Duyệt, tẩu là nói muốn đi vào thanh lâu sao?”

Hắn thật sự không dám tin, một người nữ nhân cư nhiên lại dám phát ngôn là muốn vào thanh lâu, còn nói muốn ngắm xem nữ tử thanh lâu là bộ dáng như thế nào.

“công tử, cái này thật sự không tốt đâu” Tiểu thủy vội vàng ra mặt ngăn cản, ngộ nhờ để thái tử gia biết được thái tử phi vào thanh lâu chơi, còn có thể giữ được cái mạng sao.

“Tiểu Thủy, người về phủ trước đi, một lúc nữa nhị hoàng tử sẽ đưa ta về, nếu như thái tử có hỏi, người cứ bảo là nhị hoàng tử đang dẫn ta đi chơi” Tô Duyệt Duyệt nhanh chóng giao nhiệm vụ cho nàng, sau đó không thèm nghe thêm lời nào nữa, trực tiếp kéo tay Bắc Thần Liệt vẫn còn đang bàng hoàng đi vào Túy Tiên Lâu.

Túy Tiên Lâu———

Bắc Thần Liệt từ khi bước vào cửa liễn kinh ngạc hoảng hốt trừng lớn mắt, khắp nơi đều là những nữ tử đậm mùi son phấn, Tô Duyệt Duyệt này sau khi mất trí nhớ tại sao lại có sự thay đổi lớn như vậy chứ, hắn nhớ Tô Duyệt Duyệt trước đây chỉ cần nghe đến hai từ “thanh lâu” liền nhăn nhó mặt mũi, mà hiện giờ cư nhiên lại một bộ dáng còn hào hứng hơn cả hắn ta.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42: Đưa phu quân nhà ta đến kỹ viện

“Lão nhị, đầu của người ngấm nước rồi sao? Không nhìn thấy 3 chữ Túy Tiên Lâu to đùng treo ở bên trên à? Kỹ viện a!” nàng chỉ chỉ về phía tấm biển đang treo trên tường.

Khuôn mặt Bắc Thần Liệt ngay lập tức tràn đầy hắc tuyến, hắn đương nhiên biết đây là kỹ viện: “táo biết đây là kỹ viện, vậy mà táo vẫn dám bước vào, Táo không sợ hoàng huynh trách phạt sao?”

“Lão nhị, người rớt cuộc là có muốn vào không, lại còn nhiều lời như vậy, thật giống các bà mẹ già đang than thở a” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hắn sau đó liền hùng hổ bước vào.

Bắc Thần Liệt khóe miệng giật giật, Tô Duyệt Duyệt quả nhiên không còn giống như trước nữa, nghĩ thế hắn cũng vàng bước theo vào.

Tô Duyệt Duyệt vừa bước vào, đột nhiên có một tú bà nhảy ra ngăn cản nàng: “nơi này người không thể vào, mau ra ngoài”

“tại sao ta lại không thể vào, người lại không phải là người trả tiền a” Tô Duyệt Duyệt kháng nghị nói.

“Người là nữ nhân, ở đây chỉ tiếp nam nhân đến tìm lạc thú, nữ nhân tuyệt đối không được vào, mau đi ra, nếu không đừng trách ta”

Tuy Tô Duyệt Duyệt mặc trang phục của nam nhân, nhưng tú bà này cũng không thuộc dạng dễ mắc lừa như vậy, mục ta chỉ cần liếc qua cũng biết được nàng là nữ giả trang nam.

Tô Duyệt Duyệt từ trong túi móc ra một thỏi bạc trắng nhét vào tay mục ta, sau đó ra hiệu cho Bắc Thần Liệt: “bỏ cô nương là mang phu quân của ta đến ngoạn thú, người có ý kiến gì sao?”

Lời vừa nói ra, ngay lập tức tất cả mọi người xung quanh đều nín lặng, cái không khí huyền ảo ban đầu chớp mắt liền yên tĩnh hẳn, ai cũng mắt tròn mắt dẹt, coi Tô Duyệt Duyệt giống như một người vô cùng cao thượng, thật sự không dám tin, cư nhiên lại có nữ nhân mang chồng của mình đến thanh lâu chơi.

Tú bà có chút kinh ngạc, nhìn thấy thỏi bạc trắng ở trên tay liền nở một nụ cười vô cùng sáng lạng: “ hóa ra là như vậy, không có ý kiến gì, mama ta sao dám có ý kiến chứ, chỉ là ta chưa từng thấy cô gái nào lại kỳ lạ như phu nhân đây a! cư nhiên còn đặc biệt đưa phu quân của mình đến kỹ viện, thật đúng là nữ trung hào kiệt”

Ngay lập tức, khuôn mặt của Bắc Thần Liệt liền trở nên xanh trắng, nhìn nhìn những ánh mắt hiếu kỳ đang hướng về mình, sao lại giống như có chút coi thường, dường như ý nói nghệ thuật phòng the của hắn không được tốt, mới phải cần nương tử đưa đến kỹ viện luyện tập.

“không có ý kiến thì tốt rồi, cho ta căn phòng sang trọng nhất, phu quân của ta rất khó tính, còn nữa mang hoa khô của Túy Tiên Lâu các người ra đây” Tô Duyệt Duyệt không chút tỏ ra keo kiệt nói, dù sao tiền trên người nàng cũng là trộm từ phủ của Bắc Thần Hàn, cứ coi như là hắn ta chi đi.

Bắc Thần Liệt từ đầu đến cuối không chen được một lời nào, hắn lúc này có phần giống như một con dê đang bị Tô Duyệt Duyệt mổ xé.

Hắn cúi đầu nhìn duyệt duyệt đang kéo mình, ngắm nhìn dáng vẻ không giống người của nàng, đột nhiên có một cổ xao xuyên, giống như con tim của hắn đang rối loạn.

Kể từ lúc Tô Duyệt Duyệt bắt đầu mất trí nhớ, nàng ở trong mắt hắn đã biến thành một người nữ nhân vô cùng đặc biệt, hắn từ trước đến nay chưa từng gặp qua nữ nhân nào như vậy, thật sự cảm thấy hứng thú. Tuy nhiên, nàng rốt cuộc đã là chị dâu của mình, cho nên hắn chỉ có thể không chế con tim không được tiếp tục loạn động nữa.

“Vị phu nhân này, thật ngại quá, Vân Sương cô nương đã có khách nhân phải tiếp rồi, không bằng ta giới thiệu cho phu nhân mấy người khác, cũng không tồi a” Tú bà trên mặt mang nụ cười tà mị vội vàng nói.

Tô Duyệt Duyệt nhàu nhàu lông mày, hỏi: “đối phương trả ngươi bao nhiêu tiền?”

“Hai trăm lượng bạc trắng”

“vậy ta trả ngươi 500 lượng, mau đi gọi hoa khô đến đây tiếp phu quân ta” nàng cũng không chịu thua kém, nàng là lần đầu tiên đến kỹ viện, nói gì cũng phải được nhìn qua dung mạo của hoa khô a.

Tú bà nghe thấy thế, ngay lập tức hai mắt liền sáng lên: “được, được, được, ta ngay lập tức sẽ đưa hoa khô đến, Tiểu Hoa, mau mời hai vị khách nhân này lên phòng”

Phòng riêng——

Tú bà vội về mặt nguyệt ngừng quay trở lại đứng trước mặt hai người: “Thật ngại quá, vị khách nhân kia kiên quyết giữ hoa khô ở lại, đã trả một vạn lượng”

Đã trả nhiều bạc như vậy, Tú bà đương nhiên lấy giá cao ra buôn bán a.

__Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tranh đêm đầu của hoa khô

“cái gì? Một vạn lượng, vậy ta ra giá 1 vạn 500 lượng, ngươi nhanh đi mời người” Tô Duyệt Duyệt hô to chỉ tay về phía tú bà.

Nàng hôm nay là đặc biệt đến đây để xem hoa khô, nói gì cũng phải nhìn được tận mắt mới thỏa a.

Bắc Thần Liệt nhìn nhìn tú bà vội về mặt hớn hờ dờ đi, vội vàng nói: “Duyệt Duyệt, nữ tử thanh lâu bình thường sao lại có thể đáng giá 1 vạn 500 lượng bạc chứ, hoa khô cùng lắm cũng không qua 100 lượng, tấu lại ra giá 1 vạn 5, thật quá khoa trương rồi”

“Ngươi quản cái gì, ta thích là được rồi” Tô Duyệt Duyệt đột nhiên nói một câu, ngay lập tức làm Bắc Thần Liệt chỉ biết á khẩu.

Lúc này, tú bà lại một lần nữa một mình quay trở lại phòng riêng, trên mặt lại tràn đầy tiểu ý, vui vẻ nói: “vị công tử đó đã ra giá 3 vạn lượng bạc trắng, kiên quyết muốn Vân Sương cô nương”

Trên mặt tú bà lúc này tuy là vẻ mặt vô cùng ngại ngùng, nhưng nội tâm lại là đang kỳ vọng Tô Duyệt Duyệt sẽ trả giá cao hơn nữa, như vậy vụ lần này chính là bội thu a.

“3 vạn lượng, nói với hắn, vì phu quân nhà ta, ta trả 5 vạn lượng” Tô Duyệt Duyệt đáp bần nói.

“Duyệt Duyệt, tấu...” Bắc Thần Liệt đang muốn ngăn cản, lại bị lão tú bà chặn họng.

Tú bà sớm đã nở một nụ cười tươi như vàng thái dương, 5 vạn lượng, lần này vụ phát tài rồi: “được được được, lần này tôi nhất định mang Vân Sương cô nương đến cho hai người”

Vừa nói xong, không để cho Bắc Thần Liệt cơ hội phản bác, liền vội vàng rời đi.

Bắc Thần Liệt lại lần nữa nói: “Duyệt Duyệt, 5 vạn lượng, tấu điên rồi sao? Một hoa khô mà 5 vạn lượng có đáng không?”

Hắn như thế nào cũng thuộc vào hạng công tử phong lưu, từ trước đến nay để mời hoa khô đến, hắn chưa từng trả ra cái giá nào cao đến vậy.

Tô Duyệt Duyệt không thèm để tâm lời hấn ta nói, cười tà mị rót cho hấn một chén rượu: “uống rượu đi!”

Ở một gian phòng khác——

Bên trong có hai vị công tử với dáng vẻ bất phàm, mà Vân Sương cô nương lại đang ngồi trong lòng của vị bạch y công tử.

Vân Sương nghe thấy vị công tử này cư nhiên trả giá 3 vạn lượng, trong tâm lại là càng vui vẻ, điều này chứng minh nàng trong mắt vị công tử này là vô cùng quan trọng.

“Lục ca, sao huynh lại có thể ra giá 3 vạn lượng chứ” vị lam y công tử thắc mắc hỏi.

Bạc y công tử không có trả lời, chỉ cầm chén rượu lên 1 ngụm uống hết.

Lúc này, tú bà vui vẻ bước vào.

“nàng ta nói như thế nào?” hấn liếc mắt nhìn tú bà hỏi.

Tú bà ngại ngùng cười mấy tiếng, vội vàng nói: “vị cô nương đó nói, vì phu quân của mình, nàng ta sẽ trả giá 5 vạn lượng”

Lam y công tử trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc mở to đôi mắt: “ người nói người đó là một vị cô nương, hơn nữa còn đưa phu quân của mình đến đây tìm nữ nhân sao?”

“phải phải phải cho nên công tử, thật ngại quá, Vân Sương cô nương e rằng...”

Bạc y công tử khòe miệng giật giật, mâu quang xuất hiện một tia hứng thú: “7 vạn lượng”

Lời vừa nói ra làm cho 3 người còn lại ở trong phòng đều kinh ngạc, tú bà đương nhiên vui đến mặt mũi cũng nở hoa: “được được được, Vân Sương hầu hạ hai vị công tử đây cho từ tế biết không?”

Vân sương vô cùng vui vẻ, đứng dậy giúp hấn rót một chén rượu, đưa cho hấn ta: “ Công tử, Vân Sương mời ngài một chén”

Bạc y công tử cười cười, tiếp lấy chén rượu từ tay nàng, một lần nữa uống cạn, dường như rất mong đợi tin tức tiếp theo từ tú bà.

Ở một căn phòng khác——

Một lát sau tú bà trên mặt tràn đầy hưng phấn chạy vào.

“phu nhân, vị công tử đó ra giá 7 vạn lượng a”

“cái gì, dám tranh với bản cô nương sao, nói với hấn ta, 8 vạn lượng, đêm đầu tiên của Vân Sương cô nương, phu quân nhà ta mua chắc rồi” Tô Duyệt Duyệt từ trong người móc ra tờ ngân phiếu đặt ở trên bàn.

Bắc Thần Liệt khòe miệng giật giật, nếu thật sự có cô nương đáng giá như vậy, e rằng hấn ăn cũng không tiêu a, nếu người ngồi đây lúc này là hoàng huynh, chỉ sợ sớm đã nổi điên rồi.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chúc hấn khai bao vui vẻ a!

Tú bà 1 lúc chạy ra, lại chạy vào, lại chạy ra, lại chạy vào....

“Cô nương, vị công tử đó đã ra giá 22 vạn lượng bạc rồi, cô nương có muốn tiếp tục ra giá nữa không?” Tú bà đã bị làm cho hớn hờ tới mức nội thương, 22 vạn bà ta phải buồn bán trong bao lâu mới được a!!

“22 vạn, Duyệt Duyệt, ti không phải còn muốn tăng thêm chứ!” Bắc Thần Liệt nắm bàn tay nhỏ bé của Duyệt Duyệt hỏi.

Ánh mắt của Tú Bà lóe sáng, dường như đang chờ đợi Tô Duyệt Duyệt lên giá.

Tô Duyệt Duyệt gòe miệng giật giật, phẩy phẩy tay nói: “Kẻ ngốc mới tốn 22 vạn đi mua đêm đầu tiên của 1 hoa khôi, bản cô nương ra giá 500 lượng đã

hiếm rồi, không ngờ có 1 kẻ ngu đần cư nhiên vượt mặt bốn cô nương, không đùa giỡn hần 1 chút làm sao được a! Hần đã nhiều tiền như vậy thì để cho hần tiêu 1 chút tiền a!!”.

Tô Duyệt Duyệt cầm 1 bức thư đã viết sẵn đưa cho Tú Bà: “Cái này, bà giúp ta gửi cho vị công tử đó, bốn cô nương chúc hần khai bao vui vẻ a!...”

“Duyệt Duyệt, Hóa ra tí là có ý?” Bắc Thần Liệt rút cục thờ phào 1 hơi, còn tưởng rằng Tô Duyệt Duyệt cùng người đó đấu đến cùng.

Tô Duyệt Duyệt cười hi hi nhìn hần nói: “Ngươi thấy bộ dạng của ta giống kẻ ngốc lắm sao? 500 lượng bạc đã là giá cao nhất để mua hoa khô đó rồi. bị thần kinh mới trả giá nhiều hơn...”

Trong phòng khác ——

Bạch y công tử nhắm nháp chút rượu, chờ đợi xem vị cô nương đó ra giá như thế nào.

“Lục ca, 22 vạn a! Người rốt cục đang muốn cái gì?” Lam y công tử dùng con mắt vô cùng bất mãn nhìn vị hoa khô kia.

“Thất đệ, ta vốn không hề gì, chỉ là 1 vị hoa khô mà thôi, không có gì to tát, nhưng vừa rồi tú bà nói, đối phương là 1 cô nương, còn mang phu quân của mình đến tuyển kỹ nữ, cô nương như vậy thật có hứng thú, bỏ ra 22 vạn trên đầu cô ta cũng đáng” Bạch y công tử về mặt đầy mãn nguyện nói.

Vân Sương nghe xong lý do đích thực của nam tử đó, nhất thời thần sắc âm u, nàng ta vốn cho rằng vị công tử này là thích nàng, không nỡ giao nàng cho kẻ khác, cho nên mới trả giá cao như vậy giữ nàng lại, không ngờ chỉ là đem nàng ra làm thứ mua vui.

“Hóa ra là như vậy a! Đích thực, vị cô nương này làm ta háo kỳ rồi, thật muốn xem diện mạo của nàng ta...” Lam y công tử bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lúc đó, Tú Bà mặt mày hớn hờ bước vào.

Bạch y công tử vội vàng mở miệng hỏi: “Như nào? Vị cô nương đó lại ra giá bao nhiêu rồi?”

Còn ra giá cao hơn 22 vạn, khẳng định là 1 kẻ ngốc, chính là không biết nàng không ngốc như hần nghĩ.

Lão Bà hớn hờ cười nói: “Êy.. Vị cô nương đó không trả giá nữa rồi, cho nên công tử đã đạt được mục tiêu rồi.”

Trong lòng tú bà nghĩ, tuy không có cách nào kiếm được thêm nhiều tiền nữa, nhưng 22 vạn cũng đã đủ rồi.

“Cái gì? Không ra giá nữa?” Bạch y công tử buồn bực rồi,

Vừa rồi, nữ tử đó còn khí thế bùng bùng, như nào lại dễ dàng nhận thua như vậy?

“Vị cô nương đó bảo tôi đưa cho công tử tờ giấy này...”

Bạch y công tử vội vàng tiếp nhận tờ giấy, mở ra, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

“Viết cái gì? Cho ta xem...”

Lam y công tử háo kỳ tiếp nhận tờ giấy, từng chữ từng chữ 1 đọc rỗng rạc.

“Kẻ ngốc đã trả giá 22 vạn này, bốn cô nương không chơi với ngươi nữa, Hm.. Đây là 1 chút giáo huấn dành cho nhà ngươi.. Lần sau nhớ đừng chiếm đoạt đồ vật của nữ nhân, đồ ngốc...” Phía dưới tờ giấy còn vẽ hình mặt cười.

Lam y công tử không nhịn được cười thành tiếng: “Hóa ra nàng ta là có ý a! Xem ra nàng ta không có ngốc mà!!! Lần này huynh thật đã tốn tiền oan rồi.”

____ Lâm Hi Hi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Hần ta cư nhiên là lục thái tử

Bạch y công tử khuôn mặt đen đi mấy phần, giận dữ cầm chén rượu trên bàn uống cạn, đột nhiên đứng dậy: “ta nhất định phải đi xem xem, là nữ nhân nào dám to gan mang ta là đồ ngốc”

Lời vừa nói xong, trừng mắt nhìn tú bà, mụ ta ngay lập tức gật gật đầu dẫn hần đến căn phòng của Tô Duyệt Duyệt, lam y công tử cũng tràn

đầy hiếu kỳ vội bước theo.

Hai người vừa đến cửa phòng liền trực tiếp đẩy cửa bước vào, hai người bên trong cũng nhất thời hướng mắt nhìn ra, trên khuôn mặt của cả 4 người đều tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

“Tô Duyệt Duyệt” bạch y công tử kinh ngạc trừng mắt nhìn nàng.

“Uyên ương..ô..ô..” Tô Duyệt Duyệt cũng kinh ngạc gọi ra tên của hắn, đột nhiên bị hắn một tay chế trụ cái miệng nhỏ.

Bắc Thần Liệt khuôn mặt tràn đầy vẻ nghi ngờ mở miệng nói: “lục đệ, thất đệ các người sao lại quay về”

Hai người đang đứng ở trước mắt chính là lục hoàng tử Bắc Thần Ngạo và thất hoàng tử Bắc Thần Tường, do lục hoàng tử và thất hoàng tử ngay từ nhỏ đã bị hoàng đế gửi đến phía bắc, cho nên rất ít hồi kinh thành, cũng rất ít hồi hoàng cung.

Tô Duyệt Duyệt nghe được lời của Bắc Thần Liệt, ngay lập tức liền vô cùng ngạc nhiên, nàng không dám tin tên uyên ương hồ điệp này cư nhiên lại là lục hoàng tử, trời ạ! Hắn đã là một hoàng tử, sao có thể lại đi làm một tên hái hoa tặc chứ? Hơn nữa hắn rõ ràng biết nàng là chị dâu của hắn, sao còn có thể đột nhập vào phủ thái tử mang nàng đi à?

“lục đệ, đệ quen biết Duyệt Duyệt sao? Ta nhớ, đệ từ nhỏ đến lớn là chưa từng gặp Duyệt Duyệt mới phải, sao có thể quen biết vậy?” Bắc Thần Liệt hoài nghi nhìn cử chỉ của hai người.

Bắc Thần Ngạo khuôn mặt không tỏ ra một biểu tình gì nhìn hắn nói: “Nhị huynh trước tiên nói chuyện với thất đệ một lúc a, đệ có việc tìm nàng ấy” vừa nói xong, trực tiếp nắm cánh tay của Tô Duyệt Duyệt kéo sang một căn phòng khác.

Bắc Thần Ngạo sau khi ra khỏi phòng, liền buông cánh tay của Tô Duyệt Duyệt ra: “Tô Duyệt Duyệt, thật không ngờ lại gặp người ở đây, lại càng không ngờ nữ nhân vừa cùng ta tranh đấu lại chính là người”

Tô Duyệt Duyệt nheo nheo lông mày: “ta cũng thật không ngờ Uyên ương hồ điệp cư nhiên lại đến kỹ viện, người từ trước đến nay không phải đều thích xử nữ sao? Còn có, người sao lại có thể là một hoàng tử à?”

“cái này người không cần quản, nhớ rõ, không được nói với bất kỳ ai ta chính là uyên ương hồ điệp, đã rõ chưa?” trong mâu quang Bắc Thần Ngạo xuất hiện một tia cảnh cáo.

“tại sao chứ? Người thật là kỳ lạ, hoàng tử không làm, lại muốn làm một tên hái hoa tặc, còn nữa, người rõ ràng biết ta chính là chị dâu của người, tại sao vẫn còn đến bắt ta, người và thái tử có thù oán gì sao?” Tô Duyệt Duyệt nghi ngờ hỏi.

Thân thể cao to của hắn đột nhiên ép sát nàng vào góc tường, một tay chế trụ cằm của nàng: “Người đừng có nhiều chuyện, nhớ rõ, không được tiết lộ thân phận của ta, nếu không thì người chết như thể nào cũng không biết đâu”

Trong mâu quang Tô Duyệt Duyệt xuất hiện một tia khó hiểu, nhìn nhìn hắn một lát, sau đó gật gật đầu đáp ứng.

“Như vậy mới đúng, ta rất thích phụ nữ biết nghe lời” Bắc Thần Ngạo khóe miệng xuất hiện một nụ cười băng lãnh, hôn phớt qua môi nàng.

Tô Duyệt Duyệt vô cùng kinh ngạc, vừa mới hắn ta cư nhiên hôn trộm nàng, nhưng hắn rốt cuộc là người như thế nào? Tại sao nàng lại có cảm giác lúc này hắn đang có một âm mưu rất nguy hiểm, nếu không cẩn thận chọc giận hắn sẽ chết rất bị thảm a.

Hắn cùng Bắc Thần Hàn rốt cuộc là có thù oán gì? Nhưng nhìn thái độ của Bắc Thần Liệt mới này, dường như là không hề có ân oán nào, vậy rốt cuộc là tại sao chứ?

Bắc Thần Ngạo buông cằm của nàng ra, khóe miệng nở ra một nụ cười vô cùng hấp dẫn, sau đó quay người bước trở lại phòng, mà Tô Duyệt Duyệt nhìn theo bóng dáng của hắn ta, lại phát hiện từ hắn có một cảm giác cô độc, lại càng tăng thêm nỗi hoài nghi trong lòng nàng.

Hắn rốt cuộc là người như thế nào? Tại sao lại trở thành uyên ương hồ điệp, mà cái cảm giác hắn đem lại cho nàng lại so với Bắc Thần Hàn còn nguy hiểm hơn.

Đêm khuya yên tĩnh, cổng Thái tử phủ——

Một cỗ xe ngựa vội vàng dừng lại, Bắc Thần Liệt cẩn thận đỡ Tô Duyệt Duyệt đã uống say bi tỉ xuống xe ngựa, từ lượng của Tô Duyệt Duyệt rõ ràng rất kém, vậy mà còn cùng mấy vị hoàng tử uống, nếu không phải hắn kịp thời ngăn cản, e rằng nữ nhân này đã sớm say đến hôn mê rồi.

“Ta vẫn muốn uống, cạn...cạn một ly, lão gia ta hôm nay đang rất vui, hahaha...” Tô Duyệt Duyệt say đến nỗi khuôn mặt đỏ hồng, mồm không ngừng nói loạn.

Khuôn mặt Bắc Thần Liệt tràn đầy hắc tuyến, nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt dáng vẻ sắp ngã, vội vàng đỡ nàng, mà Tô Duyệt Duyệt cũng thình lình trực tiếp nhảy vào lòng của Bắc Thần Liệt.

“Rượu, ta muốn uống rượu” nàng mê mải ngẩng đầu nhìn hắn nói.

Bắc Thần Liệt cúi đầu nhìn dáng vẻ say rượu với khuôn mặt đỏ hồng của nàng, đôi mắt bỗng chốc sáng rực, hai người sát nhau đến nỗi hẳn có thể cảm nhận được nhịp thở của nàng, đột nhiên.....

“Nhị đệ, đệ đang làm gì vậy?” Bắc Thần Hàn không biết từ lúc nào đã đứng ở trước cổng, ánh mắt phẫn nộ nhìn hai người trước mắt.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Người là muốn ăn tươi nuốt sống ta

“Nhị đệ, ngươi đang làm gì?” Bắc Thần Hàn không biết từ khi nào đã đứng trước cửa rồi, sắc mặt tối sầm nhìn 2 người họ

Bắc Thần Liệt rùng mình, quay đầu lại, lại phát hiện sắc mặt của Bắc Thần Hàn vô cùng khó coi, hẳn ảo não vừa rồi như nào lại có thể muốn thân mật với Tô Duyệt Duyệt.

“Ô, hoàng huynh đừng hiểu lầm, vừa rồi trên miệng Duyệt Duyệt dính hột com, cho nên.... ta muốn giúp nàng lau sạch...” Bắc Thần Liệt vội vàng giải thích.

Tô Duyệt Duyệt cau mày, hoài nghi hỏi: “Lão nhị ngươi nói phét, ngươi không phải muốn lau sạch, mà là muốn ăn tươi nuốt sống ta mà!”

Bắc Thần Liệt lo lắng cực điểm, nhìn Bắc Thần Hàn, quả nhiên sắc mặt của Bắc Thần Hàn so với hồ xí còn thúi hơn (haha... mệnh cho cái so sánh này 1 like)

“Duyệt Duyệt ngươi uống say rồi, ngươi vừa rồi nhìn nhầm rồi... ta.... Ta là muốn giúp ngươi lau miệng thôi...” Hắn vội vàng giải thích.

Tuy nhiên nói ra lý do này ngay cả bản thân hắn cũng không quá tin tưởng, nhưng có giải thích so với không giải thích còn tốt hơn.

Bắc Thần Hàn phát hiện hai người họ cư nhiên còn ôm nhau, con phần nộ trong lòng cũng trào lên: “Tô Duyệt Duyệt, ngươi qua chỗ bồn vương.”

Tô Duyệt Duyệt nở 1 nụ cười, toàn thân nồng nặc mùi rượu, chân nam đá chân chiêu, lao đảo bước lại gần Bắc Thần Hà.

“Kì quặc, mặt đất như nào lại lắc lư a!”

Bắc Thần Hàn kéo toàn thân mềm nhũn của Tô Duyệt Duyệt vào trong lòng, cảm thấy nàng cư nhiên say thành như vậy, sắc mặt càng đậm lên mấy phần, 1 cô nương tối muộn như vậy rồi cư nhiên cùng nam nhân uống rượu như vậy, không ra sao cả mà!!

“Hoàng huynh, cái đó...” Bắc Thần Liệt ngập ngừng.

Bắc Thần Hàn quay mặt sang nhìn, lạnh lùng hỏi: “Còn có chuyện gì?”

“Ta muốn nói là lục đệ đã trở về rồi, tốt rồi, ta về đây...” Hắn nhìn Bắc Thần Hàn nói, sau khi nói xong, trực tiếp lên xe ngựa rồi khỏi thái tử phủ.

Bắc Thần Hàn mâu quang phức tạp, ngay cả xe ngựa rồi đi lúc nào cũng không biết, cho đến khi có âm thanh líu ríu truyền lại mới kéo được sự chú ý của hắn.

“Vân Sương, phu quân ta tối nay bao người rồi, phục vụ cho tốt a! mau đèn rót rượu...” Tô Duyệt Duyệt sờ sờ khuôn mặt anh tuấn của Bắc Thần Hàn, mù mờ nói.

Bắc Thần Hàn sắc mặt lạnh như băng, đáng chết, nữ nhân này cư nhiên chạy đi uống hoa tửu, thật phải giáo huấn nàng ta rồi.

“Tô Duyệt Duyệt, đợi ta tính nợ ngươi...” Bắc Thần Hàn mạnh mẽ bế Tô Duyệt Duyệt vào Duyệt Tâm Các.

Duyệt Tâm Các —

Tô Duyệt Duyệt từ khi vừa bắt đầu bước vào, chưa có 1 phút giây yên tĩnh nào, bây giờ cũng vậy....

“Ta muốn nhảy, ta muốn hát, la la la... La la la...” Tô Duyệt Duyệt nhảy điên cuồng trong men rượu, chân tay khoáng loạn xạ.

Bắc Thần Hàn cau mặt, bưng thuốc giải rượu tiến lại: “Tô Duyệt Duyệt, uống bát nước này đi.”

“Ta quay quay quay, la la la... la la la...” Tô Duyệt Duyệt cơ bản không nghe lời của hắn, đôi chân liêu siêu không ngừng nhảy múa.

Bắc Thần Hàn cơ bản không hiểu nàng đang nhảy điệu gì, lúc này, sự nhẫn nại của hắn đã sắp dùng hết rồi, hắn nắm lấy bắp tay của Tô Duyệt Duyệt, trực tiếp đổ bát nước vào trong miệng nàng.

“Tô Duyệt Duyệt, đừng có điên loạn như thế nữa, mau uống vào.” Hắn nghiêng răng nói.

Nếu không phải nàng ta phận nữ nhi, hắn sớm đã làm cho nàng ta hôn mê rồi.

Lúc nàu hắn cuối cùng phát hiện Tô Duyệt Duyệt say rượu, so với bình thường còn ngang tang khó bảo hơn.

Tô Duyệt Duyệt cau mày, không nói năng gì nhờ hết bát nước ra ngoài: “Ta chưa say, nào có điên loạn a! Ngươi... Ta nhận ra ngươi rồi, ngươi là con rùa đáng ghét...”

___ Lâm HiHi ___

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thái tử gia ngươi càng đáng đánh

Nàng đột nhiên níu lấy vạt áo của Bắc Thần Hàn, tức giận bắt bình nhìn hắn.

“Tô Duyệt Duyệt, bỏ tay ra...” Bắc Thần Hàn mâu mắt âm u, lạnh lùng sắc bén, sự nhẫn nại của hắn đã quá đủ rồi.

Tô Duyệt Duyệt không những không buông, càng ngày càng cầm hờn, dường như là nghĩ đến chuyện thương tâm gì vậy, vội vàng níu chặt hơn vạt áo của hắn.

“Ngươi- nam nhân thôi tha đáng ghét này, lúc đầu ta yêu ngươi như vậy, nhưng ngươi cư nhiên lợi dụng ta... đồ con rùa...” nàng căm thù nhìn hắn, ngữ khí cũng mang sự hận thù sâu đậm.

Bắc Thần Hàn cứng người, nữ nhân này rốt cuộc đang nói gì? Nàng cư nhiên coi hắn thành 1 nam nhân khác.

Nhìn thấy trong con mắt của nàng tràn ngập đau khổ, sự phẫn nộ trong lòng hắn trong nháy mắt biến mất, lẽ nào nàng đã từng chịu tổn thương, nếu không thì như nào lại hận nam nhân kia như vậy? Nghĩ đến nàng đã từng bị ức hiếp, trong lòng hắn cư nhiên cảm thấy khó chịu.

“Duyệt Duyệt...” Hắn thở dài 1 hồi, muốn kéo tay của nàng lại.

“Nếu như không phải ngươi, ta sẽ không bị đưa vào tổ chức, ngươi có biết những ngày tháng rèn luyện ở tổ chức, ta đã phải sống như thế nào không? Ngươi thì tốt rồi, cư nhiên cảm tiền của ta đi vui đùa cùng người con gái khác, đáng ghét....” Tô Duyệt Duyệt càng nói càng tức, bàn tay vô thức đánh liên hồi vào mặt của Bắc Thần Hàn.

Khi Bắc Thần Hàn còn chưa kịp phản ứng, liền bị nàng đè xuống mặt đất, liên tục đánh vào mặt.

“Nam nhân thôi, ngươi cũng biến thái giống tên thái tử đó, đều là những nam nhân thôi nát trong thế giới này...” Tô Duyệt Duyệt ngồi trên mình Bắc Thần Hàn, tay trái 1 phát, tay phải 1 phát cứ liên tiếp như thế đánh lên mặt Bắc Thần Hàn.

Mặt của Bắc Thần Hàn sớm đã xuất hiện vết thương, hắn nhìn đau hô lớn: “Tô Duyệt Duyệt, ngươi dừng tay lại cho bản vương, mau...”

“Ta nói cho ngươi, đừng cho rằng nữ nhân rất dễ bị ức hiếp, nam nhân các người chẳng có cái gì tốt cả...” Tô Duyệt Duyệt nắm lấy tà áo hắn, phẫn nộ hét lớn.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi nhìn rõ xem bản vương là ai?” Bắc Thần Hàn nghiêng răng thức tỉnh nàng.

Đáng chết, hắn từ trước đến giờ chưa bao giờ thăm hại như này, cư nhiên bị 1 nữ nhân đánh như vậy, hắn còn chưa tính nợ với nàng ta, nàng cư nhiên dám đánh hắn.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt, đột nhiên buông vạt áo của hắn ra, dụi mắt, ôm đầu.

“Ôi! Thái tử gia như nào lại là ngươi? Mặt của ngươi như nào lại bị thương a?” Nàng kinh ngạc.

Lúc này, bộ dạng của nàng dường như ít nhiều đã tỉnh, nhưng đối với sự việc vừa mới xảy ra cảm thấy vô cùng mù mịt

Bắc Thần Hàn nhìn thấy nàng đã tỉnh, nghiêng răng, lạnh lùng nói: “Ngươi nói xem?”

Bây giờ đổi lại sẽ là Bắc Thần Hàn tính sổ cùng Tô Duyệt Duyệt, tuy nhiên với bộ dạng vừa rồi của nàng làm cho hắn bớt giận đi nhiều, nhưng chuyện nàng vào hoa lâu uống rượu hắn vẫn chưa có ý định buông tha.

“Như ta nói, thái tử gia ngươi càng đáng đánh... nam nhân thôi...” Tô Duyệt Duyệt lại 1 lần nữa tay trái rồi tay phải đánh liên tiếp lên mặt Bắc Thần Hàn.

“Tô Duyệt Duyệt.. ngươi dùng tay lại cho bọn vương.” Hắn tức giận nhìn nàng.

Tô Duyệt Duyệt dường như không nghe thấy gì, bắt đầu vừa đánh vừa hô khẩu hiệu.

“Trái 3 trường, phải 3 trường, tóm lấy cái mông lại 1 trường, trái 3 trường, phải 3 trường...”=))))))

Không biết qua bao lâu, Tô Duyệt Duyệt cuối cùng mệt mỏi dừng lại, nàng đứng dậy uốn nắn tay của mình.

“Nam nhân thôi, da mặt như như nào lại dày như vậy, đánh đến đau cả tay của ta a!..”

Bắc Thần Hàn tối sầm, miệng hít 1 ngụm khí lạnh, đánh chết, rốt cuộc là ai bị tổn hại a!! Hắn đột nhiên đứng dậy, thân hình cao lớn thông thả đến gần Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt bất giác bé họng lại, lùi ra sau mấy bước. “Ngươi... Ngươi muốn làm gì?”

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Sau này phải cách xa hắn hơn 1 chút

“Ngươi nói xem, bây giờ đến lượt bọn vương tìm ngươi tính sổ rồi...” Bắc Thần Hàn ép nàng vào vách tường, hai tay nắm chắc lấy vai nàng không cho nàng ngộ nguậy, áp sát mặt vào nhìn nàng.

“Tính sổ gì a?” Tô Duyệt Duyệt dùng ánh mắt vô tội nhìn hắn hỏi.

Bắc Thần Hàn nhìn nàng 1 lúc, rõ ràng bản thân muốn nổi cáu, nhưng khi nhìn thấy đôi mắt trong trẻo đẹp mê hồn của nàng, lại nghĩ đến ánh mắt bị tổn thương của nàng vừa rồi, hắn muốn nổi cáu nhưng không làm được.

“Bỏ đi, lần sau không cho phép ngươi đến những nơi như vậy uống rượu nữa.” hắn thở dài 1 hơi, ngữ khí vô cùng ôn hòa nói.

Vừa nghĩ đến phu nhân của mình chạy đến kỹ viện, sự phẫn nộ trong đáy lòng hắn lại ngóc đầu dậy.

Tô Duyệt Duyệt ánh mắt mập mờ, vị thái tử này tối nay như nào lại có chút bất thường, nàng chónh hắn đi chơi, lại chạy đi kỹ viện, vừa rồi đánh hắn nhiều như vậy, hắn cư nhiên không tức giận, quái lạ, quái lạ... lẽ nào hắn sinh bệnh rồi?

“Này...” Cái miệng nhỏ của nàng động đậy, nhìn hắn.

Bắc Thần Hàn lờm lờm, ý bảo nàng tiếp tục nói,

Tô Duyệt Duyệt từ từ hít 1 hơi, chậm chậm mở miệng, “Ngươi với lục hoàng tử không có cảm tình tốt?”

Đã từ chỗ Bắc Thần Ngao hỏi không ra cái gì, vậy thì từ chỗ Bắc Thần Hàn tìm hiểu vậy.

“Hắn đi tìm ngươi? Các ngươi gặp nhau ở đâu?” Mặt Bắc Thần Hàn biến sắc, vội vàng hỏi.

Vừa rồi ở chỗ nhị hoàng tử biết được tin Bắc Thần Ngao trở về kinh thành, thật không ngờ hắn cư nhiên tìm đến Tô Duyệt Duyệt, hắn lần này quay trở về không biết có mục đích gì, lẽ nào vì năm đó...

“Ồ, Vừa rồi say rượu ở hoa lâu có chạm mặt qua, ngươi cùng hắn...” Tô Duyệt Duyệt rất muốn hỏi tiếp, nhưng nhìn thấy sắc mặt của Bắc Thần Hàn càng ngày càng khó coi, tự động nuốt mất câu phía sau lại.

Bắc Thần hàn nhìn nàng, cảnh cáo: “Sau này ngươi cách xa hắn ra 1 chút, nghe rõ chưa?”

Tô Duyệt Duyệt ngẩng mặt nhìn hắn, phản ứng của tên thái tử gia này như nào lại cũng giống lục hoàng tử a! lẽ nào thực sự có thù?

Dường như lại phát hiện bản thân quá nghiêm túc, sắc mặt Bắc Thần Hàn ôn hòa trở lại, 2 người cứ đứng trong tư thế gần gũi áp sát vào tường, tận cho đến khi Tô Duyệt Duyệt chịu không nổi đẩy hắn ra.

“Làm gì?” Hắn hỏi.

Mâu mắt Tô Duyệt Duyệt có chút áy náy, cười cười nhìn hắn. “Soái ca, vừa rồi ngại quá, ngươi còn đau không a?”

Nói rồi, bàn tay bé nhỏ của nàng nhẹ nhàng sờ lên mặt hắn, không biết là mặt của hắn thực sự quá dày rồi, còn tay của nàng thì quá mềm yếu, trên mặt Bắc Thần Hàn cư nhiên chỉ có 1 vết thương nho nhỏ.

Hắn kéo Tô Duyệt Duyệt lại gần mình hơn, lắc lắc đầu.: “không việc gì, đều do ngươi, nam nhân vừa rồi mà ngươi nhắc đến là ai a?”.

Hắn vẫn còn nhớ rõ, Tô Duyệt Duyệt đối với nam nhân đó dường như rất căm ghét, vì là bị nam nhân đó làm tổn thương rất nặng, nếu không thì như nào lại đau lòng như vậy?

Tô Duyệt Duyệt mâu quang mập mờ, dường như không muốn trả lời hắn, giả bộ ngốc nghếch đi đến bên chiếc giường. “Ngươi nói gì, ta không nghe thấy gì hết a! Ta mệt rồi... ngươi ngủ ngon”.

Bắc Thần Hàn thần sắc phức tạp nhìn nàng nằm lên giường, hắn đương nhiên biết nàng là cố ý, những hắn cũng không nhẫn tâm lại làm tổn thương nàng hơn, hắn thở 1 hơi dài, cởi áo ngoài đi đến bên giường nằm xuống bên cạnh nàng,

“Này này, ngươi rốt cuộc còn muốn ngủ ở chỗ ta bao lâu? Ngươi không phải đã hồi phục rồi, làm gì lại còn ở chỗ của ta thế.” Tô Duyệt Duyệt nhìn hắn hỏi.

Từ sau khi Bắc Thần Hàn hồi phục bình thường, trong nửa tháng này cư nhiên vẫn hàng ngày đến Duyệt Tâm Các, tuy nói là hắn không có hành vi gì mờ ám đối với nàng, nhưng Tô Duyệt Duyệt vẫn không rõ, hắn còn có 4 vị tiểu thiếp khác chăm sóc, làm gì phải hằng ngày đến Duyệt Tâm Các.

“Bốn vương thích, ngươi quản được sao? Hắn bình thần trả lời.

Thực ra bản thân hắn cũng biết, chính là hằng ngày muốn được ôm nàng ngủ, dường như mùi hương trên cơ thể nàng mới là liều thuốc khiến cho hắn yên tâm ngủ ngon, nghĩ đến đây, hắn bất giác kéo nàng ôm vào lòng, ngửi mùi hương trên người nàng, chỉ là...

“Duyệt Duyệt, ngươi trước tiên nên tắm rửa sạch sẽ, đổi quần áo, mùi phấn son trên người ngươi rất nặng a!”. Hắn cau mày nói.

Lúc đó trên người Tô Duyệt Duyệt ngoài mùi rượu ra, còn có mùi phấn son của những nữ tử thanh lâu lưu lại, mà mùi hương thuần khiết trên người nàng đã không còn dấu tích, hắn không thích mùi này trên người của nàng.

Tô Duyệt Duyệt mặt mày nhăm nhăm lại, chỉ nói 1 câu: “Ngươi quản được sao?”

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 49: Tiến cung tham dự hội thưởng hoa

Mấy ngày sau. Hoàng cung——

Hôm nay ở trong hoàng cung tổ chức hội thưởng hoa, hầu như tất cả các phi tần và hoàng tử cũng đều tham gia, khi Bắc Thần Hàn đưa Tô Duyệt Duyệt tiến cung, hoa viên rộng lớn sớm đã chen chúc đầy người với người.

Tô Duyệt Duyệt giống như mới phát hiện ra một vùng đất mới, không ngừng đi qua đi lại khắp hoa viên, nàng lớn đến từng này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều loại hoa như vậy, hoa tràn ngập trong hoa viên, mỗi loại một màu sắc, tạo nên cảnh tượng vô cùng sinh động.

Bắc Thần Hàn nhìn theo nàng, lúc này đang vận một thân y phục màu hồng, dáng vẻ an tĩnh đứng dưới tán cây anh đào, ánh nắng mặt trời lách qua khe lá chiếu rọi xuống khuôn mặt nhỏ bé của nàng, làm cho khuôn mặt bất giác sáng bừng sức sống, càng làm cho hắn không thể dời đi ánh mắt.

“Thái tử điện hạ, hoàng thượng tìm người” đột nhiên một thái giám đi đến bên cạnh hắn nhỏ giọng nói, mới làm hắn bừng tỉnh lại.

Bắc Thần Hàn bỗng có chút khó hiểu, tại sao bản thân mới này lại nhìn Tô Duyệt Duyệt đến thất thần như vậy, hắn gật gật đầu, sau khi vội

vàng cùng Tô Duyệt Duyệt trao đổi mấy câu, liền nhanh chóng đi về một hướng khác.

Tô Duyệt Duyệt vẫn lặng đứng dưới tán hoa anh đào, muốn an tĩnh thưởng hoa, nhưng lại có người đến quá nhiều.

“Duyệt Duyệt” một âm thanh vừa dịu dàng vừa nồng đậm tình ý vang lên sau lưng nàng.

Nàng vừa quay người lại liền phát hiện tam hoàng tử Bắc Thần Lãm đang đứng ở đó, không biết tại sao, mỗi lần nhìn thấy hắn, trong mâu quang của hắn luôn lộ ra ánh mắt đang chứa rất nhiều tình cảm.

“lão tam, có chuyện gì sao?” Tô Duyệt Duyệt cười cười, khách khí nói.

Bắc Thần Lãm đi đến bên cạnh nàng, mâu quang sáng rực, dịu dàng nói: “Duyệt Duyệt, trước đây nàng toàn gọi ta là Lãm ca ca, nàng không nhớ sao?”

Lãm ca ca? trời ạ, chỉ nghĩ thôi cũng thấy rùng mình rồi, nàng sao có thể gọi ra mồm chứ?

“Ta vẫn nên gọi ngươi là lão tam a, lão nhị cùng lão tứ đâu? F3 các người không phải thường đi cùng nhau hay sao?” Tô Duyệt Duyệt cố tình chuyển chủ đề nói.

Bắc Thần Lãm khuôn mặt tràn đầy hoài nghi hỏi: “F3 là cái gì?”

“chính là 3 người soái ca các người tụ lại một chỗ, vừa hay có thể trở thành F4 thời cổ đại a” Tô Duyệt Duyệt vội vàng giải thích.

Soái ca nhà ta chính là Đạo Minh Tự (chắc rằng nàng cũng biết đây là ai a! chính là trưởng nhóm F4 bây giờ), vừa bá đạo vừa lạnh lùng, ánh mắt luôn tỏ ra là muốn giết người, mà Bắc Thần Lãm người lại tương đối hợp với vai diễn này, cảm thấy vừa dịu dàng lại nho nhã, còn về hai vị hoàng tử còn lại, tính cách phong lưu, hoàn toàn phù hợp với hai người còn lại.

“Duyệt Duyệt, nàng rốt cuộc là đang nói cái gì? Ta thật sự nghe không hiểu?” Bắc Thần Lãm khuôn mặt tỏ ra mù mờ hỏi.

Tô Duyệt Duyệt lắc lắc đầu, nhỏ giọng nói: “nếu ngươi mà nghe hiểu, vậy chính là có quỷ rồi?”

Cùng một người cổ đại nói về bộ phim thân tượng ở thời hiện đại, chả khác nào tự tìm phiền phức.

Bắc Thần Lãm cười nhẹ một tiếng, dịu dàng giơ tay xoa xoa đầu của Tô Duyệt Duyệt: “Duyệt Duyệt, sau khi nàng mất trí nhớ, thật sự thay đổi rất nhiều, đến nỗi ngay cả ta cũng không thể nhận ra nữa”

Tô Duyệt Duyệt nâng mắt nhìn hắn ta, từ trong ánh mắt của hắn nàng có thể nhìn thấy sự thất vọng và bất đắc dĩ đang ngập tràn, sau đó cẩn thận gỡ cánh tay của hắn ra khỏi đầu mình. vị tam hoàng tử này rốt cuộc bị sao vậy, lẽ nào không biết quanh đây đang có rất nhiều người sao? Hắn ta cư nhiên không để tâm đến thân phận của mình, công khai thân mật với nàng như vậy.

Tô Duyệt Duyệt cảm thấy khó xử quay đầu nhìn về hướng khác, đột nhiên phát hiện ra vị cứu tinh, to tiếng hét: “vị quận chúa chua ngoa kia, ngươi cũng tiến cung sao?”

Lãnh Phúc Hương nghe thấy thế liền quay đầu, lại phát hiện hai cánh tay của Tô Duyệt Duyệt đang không ngừng vẫy trong không trung, mà mồm thì không ngừng hét.

“quận chúa chua ngoa, ở đây..đến đây đến đây”

Lãnh Phúc Hương với sắc mặt vô cùng khó coi bước lại chỗ nàng, phản nộ quát: “Tô Duyệt Duyệt, ngươi đang gọi chó sao?”

“Y của ngươi không phải đang thừa nhận bản thân ngươi chính là chó chứ? Nếu không thì tại sao ngươi lại qua đây?” Tô Duyệt Duyệt vỗ vỗ vào bả vai của nàng ta, cười cười nói.

Lãnh Phúc Hương ngay lập tức trừng mắt với nàng, không có hảo ý nói: “ai là chó, cái đồ chết tiệt nhà ngươi la lối to như vậy, ta có thể không qua sao?”

Nàng lúc này mới phát hiện ra Bắc Thần Lãm đang đứng ở bên cạnh, lễ phép gật gật đầu, sau đó lại nhìn nhìn 4 phía, như đang tìm kiếm thân ảnh của một ai đó.

Tô Duyệt Duyệt phi thường tốt bụng nhắc nhở: “quận chúa chua ngoa, ngươi không cần nhìn nữa, cho dù ngươi có nhìn đến nỗi mắt lồi ra, cũng không tìm thấy phu quân nhà ta đâu”

Lãnh Phúc Hương có một tia thất vọng, đưa tầm nhìn trở lại trên người Tô Duyệt Duyệt: “Thái tử hôm nay không tiến cung sao?”

Nàng hôm nay chính là cố tình trang điểm thật xinh đẹp để có thể thu hút được sự chú ý của Bắc Thần Lãm, làm cho hắn say mê mình, nhưng thật không ngờ tìm đi tìm lại, cũng không nhìn thấy bóng dáng của hắn.

__Hồng Trần__

Chương 50: Thái tử không để cho thần đệ chút mặt mũi nào sao?

Tô Duyệt Duyệt hai tay chấp vào nhau, tỏ ra cái bộ dáng của một thái tử phi, hất cằm nói: “quận chúa, người ngang nhiên tìm phu quân của ta như vậy, dường như không quá hợp lý a, người không nhìn thấy thái tử phi đang đứng trước mặt người sao?”

“ta không hề coi người là thái tử phi, hơn nữa thái tử điện hạ lại không phải chỉ có thể có mỗi mình người” Lãnh Phúc Hương lạnh lùng nói.

Tô Duyệt Duyệt nhũ nhũ lông mày, giã ra cái bộ dáng tràn đầy thất vọng, thở ra một hơi dài: “vốn dĩ ta vẫn coi người là bạn, nhưng nếu người không thích thì bỏ đi vậy”

“sao có thể là bạn hữu chứ? Chúng ta là địch nhân, đừng có quên, cuộc so tài vẫn chưa kết thúc đâu” Lãnh Phúc Hương trừng mắt nhìn nàng nói.

Tô Duyệt Duyệt không thêm để tâm giả vờ quay mặt bước đi: “ai! Được rồi! chúng ta là địch nhân! Ta vốn dĩ là định nói cho người nghe về vóc dáng của phu quân ta a! người không biết ánh sáng phát ra từ trên người thái tử là có bao nhiêu huy hoàng đâu! Nhưng thôi bỏ đi, nếu người đã không muốn nghe thì thôi vậy”

Nàng không tin chiều này lại không thể khiến nàng ta động tâm, nữ nhân luôn luôn rất hiếu kỳ, đặc biệt là với nam nhân mà mình thích.

Quả nhiên.....

“Tô Duyệt Duyệt, người đứng lại cho ta, mau nói rõ ràng đi..hừ” Lãnh Phúc Hương mâu quang sáng rực hất lên, muốn ngăn không cho Tô Duyệt Duyệt đi, vội vàng chạy theo nàng.

“Người đuổi theo ta làm gì” Tô Duyệt Duyệt không dừng cước bộ mở miệng nói.

Lãnh Phúc Hương giống như con bạch tuộc, bám lấy người nàng, kích động nói: “Người vừa nói vóc dáng của thái tử điện hạ làm sao? Nhanh nói cho ta, “cái ấy” có phải rất dài không?” =)))) (trời ơi thật bó tay với quận chúa này)

Lúc này trong đầu của nàng ta là một mảnh xuân sắc bao trùm, không ngừng ảo tưởng về thân hình hoàn mỹ của Bắc Thần Hàn, ảo tưởng đến cái tượng trưng của đàn ông, có phải là giống trong sách nói, vừa dài vừa to a!

“Ya, quận chúa, thật không ngờ người cư nhiên lại là một sắc nữ nha!” Tô Duyệt Duyệt trợn trừng mắt, vô cùng kinh ngạc quay lại nhìn nàng ta.

Nữ nhân cổ đại không phải đều rất bảo thủ sao, sao vị quận chúa này lại có thể nghĩ thoáng như vậy chứ, tuy nhiên, thật đúng với khẩu vị của nàng, cuối cùng cũng gặp được người có cùng chí hướng ở cổ đại này.

“được rồi. được rồi, nhanh nói đi, điện hạ phương diện này có phải rất oai phong không? Kích thước là bao nhiêu vậy?” Lãnh Phúc Hương không ngừng bám theo Tô Duyệt Duyệt đang đi ở phía trước mà lải nhải.

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị nói: “rất lớn, cũng rất oai phong, thường làm người khác phải kêu trời, còn có a! tư thế mà hán thích nhất chính là la hán đẩy xe (mọi người tự tưởng tượng a, ta nghĩ mãi cũng không biết dịch cái tên tư thế này thế nào cho thỏa đáng =)))”

“là thật? tư thế đó không phải sẽ rất mệt sao?”

“ai, quận chúa cũng biết la hán đẩy xe sao?”

“Phí lời, xuân cung đồ ta đã xem cả mấy trăm lần rồi”

Hai người nữ nhân không hề kiêng kỵ to tiếng bàn luận, dần dần cũng rời đi chỗ ban đầu, mà Bắc Thần Lâm từ đầu đến cuối lại vô cùng kinh ngạc đứng yên tại chỗ. Người nữ nhân ngang nhiên bán chuyện phòng the này, thật sự là Tô Duyệt Duyệt sao?

Hoàng cung. Ngự thư phòng——

Bắc Thần Hàn vừa bước vào cửa liền thấy hai thân ảnh đang đứng ở đó, nhìn thấy tướng mạo của hai người, hần có chút ngạc nhiên.

“lục đệ, thất đệ, đã lâu không gặp, không ngờ các đệ cư nhiên lại trở về” hần lạnh lùng nói.

Bắc Thần Ngao khỏe miệng giật giật, nhìn hần: “Thái tử mấy năm nay chắc sống cũng không tồi, chắc hẳn không muốn nhìn thấy hai người bọn đệ”

“Lục đệ nghĩ quá nhiều rồi, bốn vương vui mừng còn không kịp, sao có thể không muốn gặp hai người chứ” Bắc Thần Hàn cười cười, khách khí nói.

Xem ra Bắc Thần Ngao giờ đây quả thực đã trưởng thành lên rất nhiều rồi, nhưng lại đem đến cho người khác một cảm giác rất thần bí, loại cảm giác này ngay cả Bắc Thần Hàn cũng không thể nói rõ được, luôn luôn cảm thấy trong lòng hần đang ẩn chứa rất nhiều tâm sự.

“Thái tử, lần trước vào ngay tân hôn của huynh, thần đệ không thể đến tham dự được, đợt hôm khác đệ sẽ mời huynh cùng thái tử phi đến phủ đệ dùng bữa, đây coi như là chút tâm ý của đệ” Bắc Thần Ngao nhìn hần cười nói.

Sắc mặt Bắc Thần Hàn ngay lập tức liền biến đổi, lạnh lùng từ chối: “không cần thiết, tâm ý của đệ bốn vương ghi nhận, hà tất phải phiền phức như vậy”

“nói như thế, huynh là không muốn cho thần đệ chút mặt mũi nào sao?” hần tựa tiểu phi tiểu hỏi.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Bắc Thần Ngao lạnh lùng

“Nói như vậy, thái tử là không cho thần đệ chút mặt mũi nào rồi?” Hần cười như không cười nói.

“Lục đệ nghĩ quá nhiều rồi, bốn vương chỉ là không muốn phiền người, lục đệ đã kiên trì như vậy, vậy bốn vương đành phải theo ý người, ngày khác sẽ đến làm khách ở phủ nhà người.” Bắc Thần Hàn ôn hòa nói.

“Như vậy mới đúng, huynh đệ chúng ta vẫn giống như trước đây, đúng rồi, khi đi nhớ dẫn theo thái tử phi, lần trước thần đệ gặp nàng, rất thích nàng ta, thái tử phi thật thú vị.” Bắc Thần Ngao cười nói.

Thái độ trong lời nói của hần lại làm cho sắc mặt của Bắc Thần Hàn trở nên âm u.

Khi 2 người đang trầm mặc không nói, hoàng thượng đột nhiên từ ngoài đi vào, đến bên cạnh 3 người bọn họ: “Các người đều đến rồi à!”

“Ngao nhi, Tường nhi, trăm đã nhiều năm không gặp các người rồi, các người đều đã trưởng thành không ít, cũng thành những người trưởng thành như này rồi...” Hoàng đế cười tươi, vỗ vỗ vai Bắc Thần Ngao, lại bị hần lạnh lùng trốn tránh.

“Không biết hoàng thượng ngày hôm nay tìm bọn ta đến là có chuyện gì? Nếu như không có chuyện gì, bốn vương muốn rời đi trước.” Bắc Thần Ngao lạnh lùng nói.

Hoàng đế thu hồi lại tay của mình, đành chịu lắc lắc đầu, nhìn hần. “Ngao nhi còn trách trăm năm đó bắt người cùng Tường nhi phải xuất cung sao?”

Bắc Thần Hàn mu quang lóe sáng, thực ra sự việc này đối với Bắc Thần Hàn mà nói, hần rõ ràng nhất.

Bắc Thần Ngao là do hoàng hậu sinh ra, đúng ra hần là thái tử chính thức của vương triều, nhưng hoàng thượng từ đầu đến cuối chỉ sủng ái mẫu thân Diệp phi của Bắc Thần Hàn, 10 năm trước hoàng hậu ở trong cung Du phi, cũng chính là mẫu thân của Bắc Thần Tường, âm mưu hãm hại Diệp phi, Diệp phi vì bất cẩn sa xuống hồ nước, cuối cùng nhiễm phải trọng bệnh mà qua đời.

Năm đó hoàng thượng nổi trận lôi đình, cho rằng hoàng hậu cùng Du phi không đủ tư cách làm mẹ, 1 hồi hai lệnh tước bỏ ngôi vị thái tử của Bắc Thần Ngao, và cho Bắc Thần Ngao năm đó chỉ có 8 tuổi cùng Bắc Thần Tường 7 tuổi xuất cung, phong Bắc Thần Hàn làm vương gia.

Đối với việc này, Bắc Thần Ngao từ nhỏ đã ghi hận trong lòng, hần hận mẫu hậu ác độc của mình, cũng hận phụ vương vô tình của mình, cho nên từ nhỏ đến lớn đối với tình thân càng không coi ra gì, dẫn đến tính cách lạnh lùng cô đơn của hần ngày hôm nay.

Mà năm đó thái tử chính thức của vương triều rõ ràng đã giao cho hần, sau khi hoàng thượng đau lòng, kết luận cuối cùng là chọn đứa con của phi tần mà mình sủng ái nhất, cũng chính là Bắc Thần Hàn, Bắc Thần Hàn cũng chính năm đó được phong cho ngôi vị thái tử.

“Hoàng thượng nặng lời rồi, bốn vương như nào dám trách hoàng thượng.” Bắc Thần Ngao lạnh lùng nói, ngữ khí cũng không có gì thay đổi/

Hoàng thượng thở dài 1 hơi, vội vàng nói. “Như này đi! Tối nay gia đình chúng ta tập trung lại cùng nhau ăn cơm, mẫu hậu của người cũng nhiều năm không được gặp người rồi, tối nay cho mẫu thân 2 người chuyện trò vui vẻ”.

“Vâng, Hoàng thượng còn có chuyện không? Nếu như không có, Ngao nhi xin phép cáo từ trước...” Bắc Thần Ngao thái độ không quen, càng làm cho hoàng thượng không biết làm thế nào.

Khi mà Bắc Thần Ngao và Bắc Thần Tường 2 người lui xuống, hoàng thượng lại lần nữa cười cười nhìn Bắc Thần Hàn.

“Hàn Nhi, đừng trách, Ngao nhi như vậy là bình thường, trăm tin 1 thời gian nữa sẽ khác.” Hoàng thượng cười nói.

“Phụ vương, hài nhi biết rồi” Bắc Thần Hàn gật đầu đáp.

Hoàng thượng vội vàng chuyển đề tài, trực tiếp hỏi: “Duyệt Duyệt cũng vào cung rồi chứ! Vợ chồng các người gần đây quan hệ như thế nào?”.

Hoàng thượng luôn biết Bắc Thần Hàn từ nhỏ đến lớn luôn không thích Tô Duyệt Duyệt, cũng biết hắn rất không hài lòng về cuộc hôn nhân này, cho nên hoàng thượng rất lo lắng sau khi kết hôn, Tô Duyệt Duyệt có làm sai chuyện gì hay không.

“Quan hệ của hài nhi và Tô Duyệt Duyệt cũng không tồi...” Hắn mu quang lóe sáng, nét mặt bất giác trở nên ôn hòa.

Đích thực là không tồi, cũng rất tuyệt, mỗi ngày có Tô Duyệt Duyệt ở thái tử phủ để quả trách, sống những ngày tháng phong phú cũng rất có hứng thú.

Hoàng thượng mâu quang phát hiện vẻ mặt ôn hòa ấm áp của Bắc Thần Hàn, xem ra, sự việc tiến triển không tồi a!

“Trẫm nghe nói, Duyệt Duyệt mất trí, chuyện này là thật sao?” Hoàng thượng lại lần nữa mở miệng hỏi.

____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: NGười đó đã đến rồi

Bắc Thần Hàn mâu quang có phần phức tạp, gật gật đầu: “Vâng, Duyệt Duyệt không cẩn thận bị va chạm ở đầu, sau khi tỉnh lại thì bị mất trí rồi”.

Hắn đương nhiên không muốn nói cho hoàng thượng biết Tô Duyệt Duyệt trước đây đã chết rồi, Tô Duyệt Duyệt bây giờ là linh hồn xuyên không, chuyện này mà nói ra sợ rằng hoàng thượng sẽ sợ chết luôn.

“Như vậy a!! Chỉ cần Duyệt Duyệt không sao thì tốt rồi”. Hoàng thượng mâu quang lóe sáng, nội tâm dường như đang tính toán cái gì, cuối cùng cười mà nói.

“Tốt rồi, người mau đi mời Duyệt Duyệt, Các người nhớ tới nay lưu lại dự yến tiệc” Hoàng thượng tiếp tục nói.

Sau khi Bắc Thần Hàn gật đầu, liền rời khỏi ngự thư phòng hướng tới phía hoa viên, còn hoàng thượng nhìn cánh cửa trống không, sự thân thiết ôn hòa trên khuôn mặt liền biến mất, đột nhiên mang vẻ mặt thần bí.

“Xem ra, người đó đã đến rồi...” Hắn hạ giọng nói.

Hoàng cung— Hoa viên

Tô Duyệt Duyệt cùng Lãnh Phúc Hương lướt vài vòng cảm thấy vô cùng vô vị, lúc này đột nhiên bên cạnh xuất hiện 1 thân ảnh hết sức mảnh mai, trên đầu đội mũ phượng, Tô Duyệt Duyệt nhìn thấy nàng ta trang điểm rất cầu kì liền biết đối phương khẳng định là 1 nhân vật vô cùng quan trọng, quả nhiên...

“Hoàng hậu nương nương cát tường”. Lãnh Phúc Hương cung kính thỉnh an, khi mà nàng ta phát hiện Tô Duyệt Duyệt vẫn không hề động đây, vội vàng kéo kéo góc quần của Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt không hiểu ý của Lãnh Phúc Hương, lớn tiếng hỏi: “Người làm gì mà kéo y phục ta?”

Lãnh Phúc Hương tròn tròn mắt, Tô Duyệt Duyệt này giả điên hay là giả dại a! Lẽ nào nàng ta quên hoàng hậu là người có địa vị như nào sao?

“Ô, Đây không phải thái tử phi sao? Chim sẻ khi mà thành phượng hoàng rồi liền có thể vô lễ vậy sao? Ngay cả lễ nghĩa cơ bản cũng quên rồi?” Khi Lãnh Phúc Hương định mở miệng nói, Hoàng hậu đã đến trước mặt 2 người, lạnh lùng nhìn Tô Duyệt Duyệt nói.

Tô Duyệt Duyệt cười lạnh 1 tiếng, không hề sợ hãi nói: “Người lại không phải vương phi nương nương hay là quan thế âm bồ tát, ta sao phải thỉnh an nhà người a!!”

“Ngươi quá láo xược rồi, Lý mama...” Hoàng hậu sắc mặt thay đổi, bà ta từ trước đến giờ chưa gặp ai dám vô lễ với bà ta như vậy.

Chỉ thấy 1 bà vú già khoảng năm mươi mấy tuổi, biểu tình trên mặt âm u, vừa nhìn liền biết là cùng một ruột với nhau.

“Có lão nô...” Lý mama đứng dậy lớn tiếng nói.

Hoàng hậu lườm Tô Duyệt Duyệt, lạnh lùng nói: “Thay ta giáo huấn nó cho tốt, dạy nó biết quy luật của hoàng cung, để nó biết lễ nghĩa cơ bản là gì?”

“Lão nô tuân mệnh”. Lý mama gương mặt hưng phấn đi tới phi Tô Duyệt Duyệt, dường như rất lâu rồi không có ai láo xược như vậy, khó lắm mới có 1 lần để bà ta phát huy năng lực dạy dỗ của mình, chỉ đáng tiếc, bà ta dường như tìm sai đối tượng rồi.

Tô Duyệt Duyệt nở nụ cười nhìn Lý mama bước tới, nhìn thấy vẻ mặt đắc ý của chủ nô bọn họ, lập tức nâng liền nhớ đến hoàng hậu trong Hoàn châu cách cách và bà Dung Mama, Oa... quá giống rồi!! Quả thực quá giống luôn... (*vỗ tay*)

“Lão điều nô kia, ta khuyên bà tốt nhất nên quay lại, nếu không thì đừng trách ta hạ thủ vô tình.” Tô Duyệt Duyệt thành tâm thức tỉnh bà ta.

Lý mama sắc mặt biến đổi, bà ta rõ ràng cảm thấy khí thế của Tô Duyệt Duyệt không giống với ngày trước, Tô Duyệt Duyệt bây giờ toàn thân phát ra 1 loại sát khí, loại sát khí này ngay cả bà ta cũng nghĩ đến mà sợ, nhưng bà ta vẫn giả bộ không hề sợ sệt, bước nhanh đến trước mặt nàng, giờ tay muốn giáo huấn nàng.

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên nghiêng mình, tránh bàn tay của bà ta, 1 tay nhanh chóng nắm lấy tay phải của bà ta, tay kia đặt vào gáy của bà ta, Lý mama vốn đã rất đỏ, nhưng khi bà ta quay đầu lại, nhìn thấy thứ mà Tô Duyệt Duyệt đặt ở phía sau cổ mình, sắc mặt ngay lập tức trở nên trắng bệch.

“Thái... thái tử phi tha mạng a!!!” Lý mama run rẩy xin tha mạng.

Sắc mặt của hoàng hậu đậm lên vài phần, phần nộ hết: “Lý mama ngươi đang làm gì? Còn không mau động thủ, giáo huấn nó.”

Lý mama run rẩy cơ bản không dám cử động lung tung, Tô Duyệt Duyệt cười cười đi tới chỗ của hoàng hậu, khi mà 2 người đến trước mặt của hoàng hậu, hoàng hậu sớm đã hết kiên nhẫn, nụ cười của Tô Duyệt Duyệt thì càng ngày càng lớn, mà Lãnh pHức Hương đứng phía sau nhìn thấy đồ vật trên tay của Tô Duyệt Duyệt, cũng hoàn toàn bị dọa cho sợ chết rồi.

Lâm HiHi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ta nhảy ta nhảy ta nhảy

“Hoàng hậu nương nương, lão nô...lão nô không dám” Lý mama run run nói.

hoàng hậu hờn hển trừng mắt nhìn bà ta, sau đó lại nhìn sang Tô Duyệt Duyệt gào lên giận dữ: “Tô Duyệt Duyệt, bổn cung ra lệnh cho ngươi ngay lập tức thả lý mama ra”

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị nhìn mục ta: “vậy trước tiên hoàng hậu nên xin lỗi ta a, nếu chịu xin lỗi thì ta sẽ không tính toán với các người nữa”

“hỗn xược, để xem bổn cung giáo huấn ngươi như thế nào” Hoàng hậu sắc mặt đen hắc, không chút do dự đánh qua.

Tô Duyệt Duyệt cười cười, trực tiếp dùng con vật dài dài dễ thương đang cầm trên tay quăng qua chỗ hoàng hậu: “thay ta chăm sóc nó cho tốt nhé hoàng hậu”

“aaaaaaaaaaaa.....” một âm thanh hình dung vô cùng đau khổ và hoảng sợ vang lên xuyên cả bầu trời.

Hoàng hậu nhìn thấy con rắn xanh đang ngo nguẩy trên người mình, sắc mặt ngay lập tức trắng bệch, không ngừng nhảy lên nhảy xuống để hất con vật kinh tởm này đi.

Những người đi thưởng hoa hôm nay, sau khi nghe được chuỗi thanh âm đó, tất cả đều rầm rộ kéo đến chỗ của Tô Duyệt Duyệt và hoàng hậu, khi đến nơi ai cũng phải trừng to mắt ngạc nhiên nhìn đáng vẻ thất thố của hoàng hậu đang diễn ra trước mắt.

“Hoàng hậu nương nương, ngươi có biết hiện giờ ngươi rất giống một con chuột túi không, ta nhảy ta nhảy ta nhảy =))” Tô Duyệt Duyệt vô cùng sung sướng trước việc người khác gặp họa, cũng cố tình mô phỏng theo bộ dáng của con chuột túi, không ngừng nhảy qua nhảy lại.

“Aaaa, người đâu? mau đến đây.....nhANH...nhANH lấy con rắn trên người ta ra!!! người đâu.....” Hoàng hậu căn bản là không hề nghe thấy lời của Tô Duyệt Duyệt, vẫn nhảy nhót như người có bệnh tâm thần, chỉ là dường như con rắn đó vô cùng yêu thích mùi vị ác độc trên người mụ ta, vẫn ngoan cố bám trụ ở thắt lưng mụ.

hoàng hậu bị dọa cho đến nỗi toàn thân phát run, đầu tóc lúc này đã loạn xạ hết, mũi phượng do sự kích động mạnh của mụ ta mà rơi xuống, toàn thân hình dung vô cùng nhếch nhác.

đột nhiên có một đạo kiếm bắn ra, con rắn đang quấn ở thắt lưng của hoàng hậu ngay lập tức bị cắt làm đôi, Tô Duyệt Duyệt nhú nhú lông mày nhìn về phía thanh kiếm vừa bắn ra, lại phát hiện Bắc Thần Ngạo đang thông thả đi đến, sau đó đi đến bên cạnh hoàng hậu.

“Mẫu hậu” hắt lạnh lưng hành lễ.

Hoàng hậu nhìn thấy con rắn kia đã bỏ mạng, lúc này mới nhẹ nhàng thở dài một hơi, lúc nhìn thấy Bắc Thần Ngạo lại càng vô cùng kích động: “Ngạo nhi, con....con đã trở về rồi”

Bắc Thần Ngạo chỉ là nhẹ gật đầu, cũng không cùng bà ta nói thêm gì nữa, hoàng hậu lúc này mới nhớ đến sự tình của Tô Duyệt Duyệt vừa rồi, ngay lập tức quay người trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi cư nhiên dám trêu đùa bốn cung, người đâu!!!” Hoàng hậu phẫn nộ hét lên.

bà ta đường đường là chi mẫu một quốc gia, thế mà lại bị một tiểu nha đầu thấp kém mang ra đùa cợt đến cái bộ dáng này, nỗi tủi nhục này bà ta nói thế nào cũng không thể giải tỏa hết uất ức.

” Bà cô già, ta khuyên ngươi tốt nhất nên đi tìm thái y xem thử, nếu không thì độc tố của con rắn kia sẽ chạy vào tim ngươi, như vậy thật là thảm a!” Tô Duyệt Duyệt nhú nhú lông mày hảo tâm nhắc nhở.

hoàng hậu không rõ ý tứ của Tô Duyệt Duyệt, mụ lại không có bị con rắn đó cắn, vậy cái gì mà nọc độc đến tim, đang lúc mụ ta tỏ ra nghi hoặc, mọi người xung quanh sớm đã bị bộ dạng thảm hại của 2 người dọa cho kinh ngạc, mà mụ ta thì lại mù tịt không hay biết gì.

Lý mama vội vàng chạy đến, lo lắng hỏi: “Hoàng hậu nương nương, người....người trúng độc rồi”

Lúc này, nhìn thấy sắc mặt của lý mama, cũng hoàn toàn kinh ngạc: “Lý...lý mama, mặt của ngươi tại sao lại biến thành đen như vậy?”

” Bà cô già, không chỉ mặt của mụ ta bị biến thành đen đâu, ngay cả ngươi cũng như vậy a, khắp mặt đều biến đen rồi” Tô Duyệt Duyệt cười tà mị nói.

Hoàng hậu không dám tin lắc lắc đầu, vội vàng quay đầu nhìn lý mama, Lý mama gật gật đầu biểu thị lời của Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn không sai, lúc này cả hai người chủ tớ khắp mặt phủ một màu đen sì, chỉ có thể nhìn thấy hai hàm răng trắng bóng.

“Tô Duyệt Duyệt, bốn cung sẽ không tha cho hai người các ngươi, thái y....nhANH truyền thái y” hoàng hậu trước khi đi còn phẫn nộ trừng mắt với nàng, sau đó kinh hoàng khiếp sợ chạy về phía tấm cung của mình.

Lãnh Phúc Hương lúc này mới hồi phục tinh thần, vội vàng kéo kéo góc áo của Tô Duyệt Duyệt: “Tô Duyệt Duyệt, hoàng hậu sẽ không phải thật sự trúng độc chứ?”

“quận chúa có muốn thử xem không?” Tô Duyệt Duyệt cười cười nói.

kỳ thực nàng vừa nãy khi bắt con rắn đó, đã loại bỏ hết nọc độc từ răng nó rồi, sở dĩ khuôn mặt của hoàng hậu và lý mama đen như vậy, là do Tô Duyệt Duyệt âm thầm tung mực vào mặt của bọn họ, hoàn toàn không phải do độc rắn, chỉ cần rửa mặt liền có thể trở lại bộ dáng như cũ.

Lãnh Phúc Hương vội vàng lùi một bước, lắc lắc đầu một cách điên loạn. Tô Duyệt Duyệt này ngay cả rắn mà cũng dám chơi, thật quá khủng bố rồi....

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Người vốn phải là của ta

Lúc này, 1 vị thái giám vội vàng đến bên cạnh Lãnh Phúc Hương: “Phúc hương quận chúa, vương gia đang tìm người, người mau đi gặp vương gia 1 chuyến”.

Sau khi Lãnh Phúc Hương rời khỏi, nhất thời chỉ còn lại 2 người là Tô Duyệt Duyệt và Bắc Thần Ngạo, những người xung quanh sớm đã rời đi hết rồi.

Tô Duyệt Duyệt mở miệng hỏi trước: “Vừa nghe thấy người gọi bà ta là mẫu hậu, người là do hoàng hậu sinh ra a?”.

Một nam nhân lớn lên đẹp rạng rỡ như vậy, thật khiến người ta nhìn không ra lão yêu bà nào đã sinh hắn ra.

Bắc Thần Ngạo rảo bước đến bên nàng, hoàn toàn không có ý muốn trả lời nàng ta, mà nhìn chằm chằm nàng.

“Cùng ta đi...” Hắn đột nhiên thấp giọng nói.

Tô Duyệt Duyệt đang muốn gật đầu, đột nhiên nhìn thấy thân ảnh của Bắc Thần Hân ở mọi phía, vội vàng cười nói: “Ồ, tướng quân nhà ta đến tìm ta rồi, xin lỗi không tiếp được...”

Sau khi nói xong, đang định quay bước rời đi, Bắc Thần Ngạo nở 1 nụ cười lạnh, trực tiếp nắm lấy tay của Tô Duyệt Duyệt, cúi thấp đầu phủ lấy đôi môi của nàng.

Tô Duyệt Duyệt kinh ngạc mở to mắt, Lục hoàng tử này đang làm gì? Khi nàng nhìn thấy trong mâu mắt của hắn xuất hiện ý cười, nhất thời hiểu rõ, hắn là cố ý, quả nhiên....

“Tô Duyệt Duyệt, người qua đây cho bốn vương”. Phía trước truyền đến âm thanh của Bắc Thần Hân.

Bắc Thần Hân phần nội, dùng ánh mắt giết người nhìn người 2 người phía trước, nhìn thấy bộ dạng 2 người đó thân mật, càng thêm tức giận, 2 bàn tay vô thức nắm chặt thành nắm đấm.

Bắc Thần Ngạo nhìn thấy sự phẫn nộ trên mặt Bắc Thần Hân, sau đó rời khỏi cái miệng nhỏ nhắn của Tô Duyệt Duyệt, khẽ mép nói: “Thực ra người cơ bản phải là của ta, môi của người thật ngọt...”

Tô Duyệt Duyệt nghi hoặc nhìn thân ảnh hắn rời đi, ý mà Lục hoàng tử đó vừa nói là gì? Hơn nữa hắn tại sao phải cố ý công kích sự phẫn nộ của Bắc Thần Hân? Giữa hai huynh đệ bọn họ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bắc Thần Hân phùng phùng nộ khí đến trước mặt Tô Duyệt Duyệt, nắm lấy tay của nàng, phẫn nộ nói: “Đáng chết, Tô Duyệt Duyệt, người coi bốn vương là người chết sao? Người lại dám cùng Lục đệ...”

“Người bị thần kinh a? Người không nhìn thấy là hắn cố ý a?” Tô Duyệt Duyệt ra sức thoát khỏi tay của hắn.

Bắc Thần Hân cơ bản không muốn nghe nàng giải thích, càng ngày càng tức giận, nhân lúc nàng còn chưa kịp phản ứng trực tiếp điểm huyệt của nàng, vác nàng lên vai hướng về phủ của mình đi.

“Bắc Thần Hân, người là con rùa, thả ta xuống a!!” Tiếng gào thét của Tô Duyệt Duyệt ở hoa viên dần dần biến mất.

Lúc này, Bắc Thần Ngạo từ 1 góc bước ra, nhìn thân ảnh của 2 người bọn họ, góc miệng lại 1 lần nữa nở 1 nụ cười, sau đó cũng rảo bước đi.

Tầm cung thái tử.

Bắc Thần Hân phùng phùng nộ khí khi Tô Duyệt Duyệt trở về tầm cung, trực tiếp ném thân người không thể cử động được của nàng xuống giường.

“Tất cả cứ hết ra cho bốn vương” Hắn tức giận đuổi hết cung nữ ở trong phòng ra/

“Biến thái, người muốn làm gì? Mâu quang của Tô Duyệt Duyệt hoảng hốt, hồng bét, lần này ngàn trăm không mang bên mình, lại bị điểm huyệt rồi, lần này phải chôn như nào đây.

Bắc Thần Hân lạnh lùng đến bên giường, căm ghét nhìn nàng.

“Người và Lục hoàng tử có mối quan hệ gì?” Bàn tay to dài vuốt nhẹ mặt của nàng, lạnh lùng hỏi.

Tô Duyệt Duyệt nhìn hắn, nàng vừa rồi không phải đã nói rồi sao. “Ta với hắn chẳng có quan hệ gì, vừa rồi hắn là cố ý, hắn là cố ý chọc tức người, huynh đệ hai người rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thật sự là 1 người biến thái 1 người khủng bố...”

“Tô Duyệt Duyệt, chú ý thái độ của người”. Hắn liền chỉ vào miệng nàng, cảnh cáo.

Tô Duyệt Duyệt hít 1 ngụm khí lạnh. Tục ngữ nói khi con người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

__ Lâm HiHi __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Đợi đến khuya rồi tiếp tục có được không?

“Ách, soái ca... xin lỗi nhưng... Đừng nổi nóng nha... làm ơn giải huyết đạo trên người tôi đi, thật sự rất khó chịu a!” Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt nói.

Bác Thần Hàn cười khẩy, những ngón tay thon dài tiếp tục lướt xuống phía dưới và cuối cùng dừng lại ở núm vú (eo >”<) nhẹ nhàng vôn quanh hai vòng.

“Đồ biến thái, ngươi đang làm cái gì vậy?” Tô Duyệt Duyệt trong chốc lát bỗng cảm thấy cơ thể trở nên tê dại.

Hắn cười giễu, cả thân hình cao to vội đề lên cơ thể bất động của cô. “Ngươi nói xem là bốn cung muốn làm gì?”

“Cái đó, soái ca... Giờ hãy còn sớm mà, chúng ta đợi đến khuya rồi hãy tiếp tục có được không...” Tô Duyệt Duyệt hoang mang nói với.

Bác Thần Hàn nào có chịu nghe lời của cô, cúi đầu thấp hết mức có thể mà cười nói: “Đợi bốn vương ăn thịt ngươi xong, về đến phủ thì cũng khuya rồi, lúc đó chúng ta tiếp tục cũng được mà...”.

“Ngươi... Không...” Tô Duyệt Duyệt đang định cãi thì liền bị miệng hắn bịt lại.

Bác Thần Hàn vốn định nhẹ nhàng với cô, nhưng cứ nghĩ đến bờ môi cô vừa bị kẻ khác chiếm đoạt là trong lòng hắn lại như có lửa thiêu đốt, hắn cắn nhẹ vào môi cô như để trừng phạt, rồi nhân lúc cô định há miệng kêu đau thì thọc lưỡi của mình vào quẹt chặt lấy cái lưỡi đang lẩn trốn của cô.

Tô Duyệt Duyệt chau mày, không ngừng muốn vùng lên quay đầu đi, không để hắn ta tiếp tục hôn cô, nhưng Bác Thần Hàn không cho cô có cơ hội nào để cử động, thẳng tay ghì chặt lấy cằm cô, bắt cô phải từ từ tận hưởng sự trừng phạt của hắn.

“Đồ khùng... Đã đủ chưa...” Tiếng la kháng cự của cô không ngừng dâng lên trong cổ họng.

Bác Thần Hàn buông tha cho cái miệng của cô, cười ra mặt mà nói: “Mở to mắt mà xem bốn vương làm thế nào để dạy dỗ con mèo hoang như ngươi”.

Hắn đã nhẫn nhịn lâu lắm rồi, từ ngày hắn và cô thành thân đến giờ cũng gần nửa năm rồi, vậy mà đến giờ vẫn chưa từng động phòng, nói gì đi chăng nữa thì hắn cũng quyết không bỏ qua cơ hội lần này.

“Ha, ngươi sẽ không làm thật chứ!” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hắn.

“Ngươi cảm thấy là giả sao?” Bác Thần Hàn cười cười, ngay lập tức tháo đai áo rồi cởi phăng áo ngoài, chiếc yếm đào cùng lúc ấy cũng hoàn toàn lộ ra.

Gương mặt Tô Duyệt Duyệt càng ngày càng bối rối, không ngừng tìm cách phá giải huyết đạo trên người, nhưng đều phí công vô ích.

Đôi tay không chịu an phận của Bác Thần Hàn nhanh chóng xé toạc chiếc áo yếm của Tô Duyệt Duyệt, hai bầu ngực tròn trĩnh mịn màng này ra ngoài, Tô Duyệt Duyệt rên lên khe khẽ, ánh mắt Bác Thần Hàn thật sự như có lửa cháy, không chút do dự mà thò tay xoa bóp hai bầu vú căng mọng.

“Ngươi xem, phản ứng của ngươi thật trung thực...” Bác Thần Hàn cười khẩy, ngón trỏ và ngón cái tha hồ mà chà nắn hai đầu vú, khiến chúng dần se lại. (tha lỗi cho mình nhé)

Trời ơi! Chẳng nhẽ cô lại cứ thế để hắn ta ăn thịt sao!! Phải làm sao bây giờ??

“Bốn vương giờ sẽ cho ngươi biết, cơ thể của ngươi trung thực đến cỡ nào” Bác Thần Hàn mỉm cười như nịnh nọt, gục đầu ngậm lấy một quả đầu mút người, đầu lưỡi mạnh mẽ không ngừng trêu đùa nó, quả còn lại cũng được đối xử hết sức công bằng, hai ngón tay thon dài vẫn không ngừng vôn về nó.

Tô Duyệt Duyệt không ngừng cảm thấy ngọn lửa dục trong lòng đang dâng lên mạnh mẽ, bên dưới cũng càng ngày càng khó chịu. Thật sự rất muốn vùng dậy, nhưng cơ thể lại bị bất động, khiến cô cảm thấy còn khó chịu hơn cả cái chết.

“Á, đồ biến thái mau dừng tay!” Cô đỏ mặt vì giận mà trợn mắt mắng hắn.

Nhưng Bác Thần Hàn đáng ghét chẳng những không ngưng tay mà ngược lại còn đưa dần tay xuống phía dưới, trước ánh mắt hoảng hốt của cô mà thọc thẳng tay vào lớp đồ lót tung hoành.

“Ngươi...” Tô Duyệt Duyệt tức muốn chết nhìn hắn trừng trừng, muốn khép ngày hai chân lại. Nhưng rốt cuộc, cái cơ thể bất động của cô chỉ

có thể bắt lực nhìn Bắc Thần Hàn khẽ dạng hai chân của mình.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Ái phi kêu thật dễ nghe

“Bốn vương làm gì chứ? Nàng xem nàng “ướt” cả rồi... Xem ra cũng thích “tiếp xúc” với bốn vương đúng không?” Bắc Thần Hàn buông tha cho trái dâu đã đỏ tấy, nói bằng một giọng châm biếm.

Tô Duyệt Duyệt vốn định mắng ngay cho hắn một trận, nhưng lại vì bị bàn tay không báo trước của hắn thọc vào trong cơ thể mà thờ hất, âm thanh phần nộ nhảy mất đã biến thành tiếng rên rỉ miễn cưỡng. “Aa...”

Bắc Thần Hàn lại một lần cười khẩy, ám muội ghé vào tai cô mà nói: “Ái phi kêu thật dễ nghe.”

“Đồ khùng nhà người, đồ biến thái chết tiệt, bỏ tay ra...” Tô Duyệt Duyệt cuối cùng cũng hiểu được cái cảm giác người cảm ngậm Hoàng Liên, chịu cực mà không thể nói.

Tên thái tử này quả là bệnh hoạn, đáng ghét, tức chết mất...

Ánh mắt của Bắc Thần Hàn càng rạo rực, hắn chẳng đếm xỉa đến lời kháng cự của cô, bờ môi ấm nóng mơn chớn lên cái cổ trắng ngần, những ngón tay đang thọc sâu vào cơ thể cô cũng bắt đầu hoạt động trở lại, động tác của chúng mạnh dần, tăng theo cùng những cái mơn trớn đầy kích thích.

“Người... Khó chịu quá a!!! Dừng... Mau dừng lại...”

Đúng lúc ấy, những ngón tay của Bắc Thần Hàn đột nhiên thu lại, hắn rời khỏi giường một cách nhanh chóng. Và khi hắn quay trở lại, Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa được chiêm ngưỡng cái thân hình trần truồng vạm vỡ ấy. Trời ơi! Không phải chứ!! Xem ra lần này thật sự thoát không nổi rồi.

Hắn lại áp thân hình nóng hầm hập của mình lên, đồng thời nhẹ nhàng tách hai chân của Tô Duyệt Duyệt, để cho cơn dục vọng đang bùng cháy thiêu đốt cô. Đôi tay hắn rất nhẹ nhàng, chỉ trong nháy mắt đã khiến thân hình cứng đờ ở bên dưới trở nên than nhuyễn.

Tô Duyệt Duyệt phát giác ra huyết đạo trên cơ thể đã được hóa giải, không chút do dự mà chống tay kháng cự, nhưng không may là Bắc Thần Hàn sớm đã liệu được ý đồ của cô, bèn dùng một tay khống chế đôi bàn tay yếu ớt mà không chịu an phận.

“Nàng nghĩ là bốn vương sẽ để cho nàng có cơ hội kháng cự sao?” Hắn cười nham hiểm, sau đó thẳng tay tổng toàn bộ cơn dục vọng đang như thiêu như đốt vào người cô.

Tô Duyệt Duyệt rùng mình, cảm nhận thấy cái vật to lớn đó đang từng tác từng tác đi vào người cô, Bắc Thần Hàn nghiêng răng, sự bối rối của Tô Duyệt Duyệt càng khiến hắn trở nên điên cuồng, hắn dứt vào rồi lại rút ra, nhẹ nhàng đưa đẩy tại cửa mình của cô.

“Người...” Tô Duyệt Duyệt tức muốn xi khói, cái cơ thể khó chịu này đang khiến cô trở nên phát điên, đồ biến thái này nhất định là cố ý dùng trò trên người chí mạng này để trừng phạt cô.

“Bốn vương làm sao? Muốn bốn vương vào thêm một chút nữa đúng không? Như thế này à...” Hắn nham hiểm nói, vừa nói vừa đẩy vào cơ thể cô sâu thêm chút nữa, sau đó lại rút ra.

Tô Duyệt Duyệt thật sự bút rút, cái không gian rộng tuếch ấy khiến cô thật sự phát điên rồi, đồ biến thái này còn không mau dứt khoát, cứ dứt thẳng vào không phải là xong sao!! Hắn tự dưng lại cứ cố tình đẩy vào rút ra.

“Khó chịu chưa? Có muốn bốn vương không?” Hắn cố gắng kiểm soát ngọn lửa của cơn nhục dục, nhẫn nại hỏi.

Tô Duyệt Duyệt tuy tức tối không thèm quay lại nhìn hắn. Nhưng những biểu hiện của cơ thể sớm đã phơi bày ham muốn của cô.

Bắc Thần Hàn cười khẩy, không muốn trừng phạt cô nữa, cũng không muốn trừng phạt bản thân, hắn thờ dãi đánh thượt, cơn dục vọng đang thiêu đốt lại một lần nữa hướng vào cơ thể cô, hắn muốn thật nhanh chóng biến cô hoàn chính là người con gái của hắn.

Khi đầu “gậy” nóng hổi vừa cảm nhận được tấm màng trinh bạch ấy, hắn tức thì nín thở, tiếp đó...

Gấu

Chương 57: Điện hạ người còn không bằng người già

Bác Thần Hàn cười cười, không muốn lại giầy vò nàng, hắt thở 1 hơi dài, thứ dục vọng cuồng nhiệt kia lại 1 lần nữa phả lên người nàng, gấp rút muốn Tô Duyệt Duyệt chính thức trở thành nữ nhân của hắn.

Khi mà hắn sắp cảm nhận được sự trong sáng tinh khiết của tấm màng mỏng kia, hắn hít một hơi, tiếp tục chuẩn bị cho lần chinh phục phòng tuyến cuối cùng.

“Cảm tình của thái tử và thái tử phi thật tốt a! Ban ngày ban mặt cũng có thể nóng bỏng như vậy...” Một giọng nói hài hước đột nhiên từ phía cửa hướng vào.

Giọng nói quen thuộc này nhất thời làm 2 người trên giường rùng mình, Tô Duyệt Duyệt sợ hãi co rúm người lại, Bác Thần Hàn hít 1 hơi dài, sự cuồng nhiệt trong cơ thể không cách nào khống chế được.

“Đáng chết...” Khuôn mặt sắc lạnh của hắn đan lại, hạ thấp giọng, từ trước đến giờ chưa gặp phải chuyện như này, ngay khi ra trận còn chưa bắt đầu đã kết thúc rồi.

Tô Duyệt Duyệt cảm nhận được một luồng nhiệt trong cơ thể của mình, dần dần đi ra ngoài, đột nhiên nàng cười thành tiếng...

“Mẹ của ta a! Điện hạ, người so với người già cũng không bằng... sớm như vậy liền tiết rồi a... hahaha...”

Bác Thần Hàn sắc mặt khó coi vội kéo chăn che kín 2 người lại, phần nộ trọn mắt nhìn thủ phạm cầm đầu ngoài kia.

“Người vào như nào không gõ cửa...” Hắn lạnh lùng nói.

Bác Thần Ngao sắc mặt có ý cười, nhún vai: “Thần đệ gõ cửa rồi, chỉ là không có ai trả lời, cho nên mới bước vào...”

“Người cút ra cho bốn vương, ngay lập tức...” Hắn phần nộ nhìn Bác Thần Ngao nói.

Đáng chết, tên này rốt cuộc là có ý hay là vô ý, như nào lại tùy tiện đi vào tẩm cung của người khác?

Khi bác Thần Ngao rời đi, hắn lại lần nữa nhìn nữ nhân đang cười bên cạnh hắn, vừa nghĩ đến tình huống vừa xảy ra, sắc mặt của hắn lại càng thêm khó coi, nữ nhân này cư nhiên còn nói hắn so với người già còn không bằng, đáng ghét...

“Rất buồn cười sao?” Hắn cắn răng nói.

Đôi mắt to của nàng chuyển động, gạt đầu lia lịa, không hề sợ hãi nam nhân sắc mặt càng ngày càng giận dữ bên cạnh.

Sắc mặt Bác Thần Hàn tràn ngập sự thất bại, kéo chiếc chăn ra bước xuống giường, bắt đầu mặc y phục của mình lên người.

“Này, nhà tắm ở đâu a?” Tô Duyệt Duyệt nhìn hắn hỏi.

Trên mình dơ dáy, lại thêm vào thứ mà hắn vừa mới lưu lại trên người nàng, lúc này nàng chỉ muốn tắm rửa sạch sẽ.

“Người muốn làm gì”. Hắn hoài nghi hỏi.

Tô Duyệt Duyệt lườm hắn, không hề khách khí nói: “Người thật không muốn để cho ta mang cái thứ người tiết ra lúc sớm này đi ăn cơm chứ!”

Khi nghĩ đến khuôn mặt khó coi của Bác Thần Hàn, nàng lại lần nữa cười, đường đường là 1 thái tử cư nhiên tiết sớm, thật khó coi.

“Tô Duyệt Duyệt, lần này là ngoài ý, lần sau ta sẽ chứng minh cho người xem” Bác Thần Hàn không phục phần nộ nhìn nàng.

Miệng tuy nói như vậy, nhưng trong thâm tâm hắn đã ghi nhớ sâu đậm cái ám ảnh nhỏ này rồi, sự sỉ nhục này, hắn mãi mãi không quên được.

Mắt của Tô Duyệt Duyệt nhìn qua nhìn lại, thành tâm thức tỉnh hắn: “Sự phụ, người lần này gọi là buông thả dục vọng quá độ, bảo người đừng phong lưu như vậy, người không nghe, người xem người xem! Người ngoài cửa vừa dọa như vậy, người liên giống như lão già không khống chế nổi tiết của mình nữa...”

“Tô Duyệt Duyệt, người cảm miệng cho ta, chuyện này không được chuyển ra ngoài, người nghe rõ chưa...” Bác Thần Hàn phần nộ quát lớn.

“Nghe thấy rồi, Ngươi không cần lớn tiếng như vậy a!” Tô Duyệt Duyệt bịt tai, cần nhẫn.

Và như vậy, sự thanh bạch của Tô Duyệt Duyệt vẫn được giữ nguyên, thật hiếm thật hiếm. . .

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Hộp mộc có vấn đề

Buổi tối. Yến tiệc hoàng cung

Hoàng thượng ngồi ở vị trí cao nhất sắc mặt rạng rỡ, bên dưới lần lượt là các hoàng tử được sắp xếp ngồi theo thứ tự lớn bé.

“Yến tiệc lần này là để chào đón Ngao nhi và Tường nhi quay trở về, nào, trăm trước tiên kính các ngươi 2 ly” Hoàng thượng cười nói, sau đó uống cạn ly rượu.

Bắc Thần Ngao vẫn không có động tĩnh gì, dường như không nghe thấy lời hoàng thượng nói, không gian xung quanh như đóng băng, lần này, Bắc Thần Tường ở 1 bên vội vàng lộ diện hóa giải bầu không khí này, tự mình uống cạn 2 ly rượu.

Mọi người xung quanh nhìn nhau, chỉ là không có ai dám nói gì, hoàng hậu vội vàng mở miệng nói: “Ngao nhi, mấy năm nay con sống như nào? Mẫu hậu quả thật rất nhớ con”.

“Xem ra tâm tư của mẫu hậu chưa bao giờ đặt lên đứa con này, nếu không thì như nào hỏi con cái vấn đề này?” Bắc Thần Ngao lạnh lùng, tự rót rượu cho mình rồi uống cạn.

Sắc mặt hoàng hậu thay đổi, lúc này không biết phải nói như nào, không khí lúc này lại lần nữa vì câu nói của Bắc Thần Ngao, trở nên hết sức kỳ lạ.

Mu quang của Tô Duyệt Duyệt nhìn Bắc Thần Ngao, hoàng thượng và hoàng hậu như nào cũng là thân sinh của hắn, hắn như nào có thể dùng thái độ như vậy đối đãi với bọn họ?

“Lục thái tử có phải hơi quá đáng rồi không? Ngươi như nào cũng không nên dùng thái độ đó đối đãi với những người thân sinh ra mình.” Tô Duyệt Duyệt nhìn hắn, mở miệng nói.

Tô Duyệt Duyệt từ nhỏ đã không có bố mẹ, sinh ra và lớn lên 1 mình ở cô nhi viện, cho nên nàng từ trước đến giờ luôn luôn hi vọng có bố mẹ, có thể cảm nhận sự đầm ấm của gia đình.

Chỉ cần nhìn thấy con cái không hiếu thuận với bố mẹ, nàng liền không chịu đựng được, lên tiếng trách móc hắn, chính như vậy nên. . .

Bắc Thần Hàn kéo kéo góc áo của nàng, nhỏ tiếng nói: “Ngươi không biết nguyên nhân hậu quả, ngậm miệng lại”.

Nàng quay đầu nhìn hắn, ngoan ngoãn không nói nữa.

“Thái tử phi cảm thấy bốn vương phải đối đãi với bọn họ như nào? Ngươi nói xem. . .” Bắc Thần Hàn góc miệng giật giật, nhìn nàng hỏi.

“Ngươi nên phải. . .” Tô Duyệt Duyệt không nhịn được, muốn mở miệng nói, lại bị hoàng hậu chặn đứng.

“Tô Duyệt Duyệt, đủ rồi, việc của chúng ta không tới lượt ngươi chen vào”. Hoàng hậu sắc mặt khó coi nhìn Tô Duyệt Duyệt nói.

Tô Duyệt Duyệt nhún nhún vai, gật gật đầu biểu thị nàng không thêm quản nữa, người ta đã không cảm kích rồi, nàng hà tất phải lấy khuôn mặt nóng ấm của nàng đi giúp cho cái mông lạnh băng của người ta chứ.

Như vậy, yến tiệc trong sự kì lạ này lại càng thêm không khí khó hiểu.

Hoàng hậu đột nhiên nhìn Tô Duyệt Duyệt, sau đó dấn dò vào tai của Lý mama, chỉ nhìn thấy chủ nô hai người lại lần nữa lộ ra nụ cười nham hiểm.

Không lâu sau, cung nữ mang đến một hộp mộc, Bắc Thần Hàn phát hiện ra là hộp mộc này chính là hộp mà hôm nay hắn mang vào cung tặng hoàng thượng, hắn không biết hoàng hậu tại sao lại cầm vật này trong tay?

“Bốn cung nghe nói lễ vật này là thái tử điện hạ muốn dâng tặng hoàng thượng, có thể làm phiền thái tử phi tận tay mở lễ vật dâng tặng này để biểu thị thành ý hay không?”. Hoàng hậu cười cười nhìn Tô Duyệt Duyệt nói, trong mâu quang lại lóe sáng.

Sự việc Tô Duyệt Duyệt sớm nay trên đũa, hoàng hậu vẫn canh cánh trong lòng, bà không cam tâm bị nàng đũa cột như vậy, đường đường là 1 mẫu nhi thiên hạ, bà cũng muốn để cho Tô Duyệt Duyệt thử nếm mùi vị như vậy.

“Soái ca, thứ mà ngươi tặng là thứ gì?” Tô duyệt Duyệt háo hức hỏi nhỏ vào tai Bắc Thần Hàn.

“Một miếng ngọc bội, bốn vương cũng không biết hoàng hậu đang có chủ ý gì?” Hắc hoài nghi nhìn chiếc hộp mộc đó, trong đầu luôn cảm thấy nó có vấn đề.

Mâu quang hoàng thượng lóe sáng, nhìn Tô Duyệt Duyệt, cười nói: “Duyệt Duyệt, ngươi thay Hàn nhi lại đây mở lễ vật cho trẫm xem nào”.

Sau khi nói xong, mâu quang hoàng thượng đầy phức tạp nhìn thân ảnh ung dung của Tô Duyệt Duyệt đang bước tới, trong lòng dường như đang tính toán cái gì.

___ Lâm HiHi ___

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Hoàng hậu nương nương bị quỷ nhập

Mọi người vô cùng hiếu kỳ, không biết ở bên trong chiếc hộp kia là cái thứ gì, ai cũng chăm chú nhìn Tô Duyệt Duyệt, mà hoàng hậu kia lại đang nở một nụ cười quỷ dị, Bắc Thần Hàn vô tình bắt gặp được nụ cười ấy, hắn đang định đứng lên ngăn cản, nhưng là đã không kịp.

Lúc Tô Duyệt Duyệt mở chiếc hộp đó ra, khuôn mặt ngay lập tức trở nên trắng bệch, tiếp đó là một tiếng hét vô cùng chói tai.

“aaaaaaaaaaaa, rân.....!!!! Chuột.....aaaaaaaaaaaa” Nàng bị dọa đến nỗi ngay lập tức quăng chiếc hộp về phía hoàng hậu.

Bắc Thần Hàn vội vàng chạy đến bên cạnh Tô Duyệt Duyệt, muốn trấn an nàng một chút, bản thân hắn ta cũng không biết, trong chiếc hộp kia cư nhiên lại có một con rắn và một con chuột.

Điều kỳ lạ chính là, lần này hoàng hậu khi bị ném hai con vật đó vào người lại không tỏ ra cuồng loạn như lần trước, mà còn trực tiếp cầm trên tay, khuôn mặt tỏ ra vô cùng đắc ý nhìn Tô Duyệt Duyệt.

Mụ ta hài lòng nhìn bộ dáng sợ hãi của Tô Duyệt Duyệt, lại thấy trên mặt nàng là biểu tình bị dọa cho đến nỗi thất kinh, khuôn mặt lại càng đầy tiểu ý.

“Thái tử phi, ngươi có cần bị dọa cho đến nỗi như vậy không? Thật là mất hình tượng a” hoàng hậu đắc ý cười cười nói.

Khuôn mặt Tô Duyệt Duyệt không chút huyết sắc, nhìn hai con vật trên tay hoàng hậu, run rẩy nói: “Lẽ...lẽ nào ngươi....ngươi không sợ rắn và chuột?”

Trong mâu quang Bắc Thần Hàn và Lãnh Phúc Hương ngay lập tức xuất hiện một tia nghi hoặc, sáng nay chẳng phải Tô Duyệt Duyệt còn dám chơi đùa với rắn sao, sao bây giờ lại bị dọa cho ra nông nỗi này chứ.

Hoàng hậu không chút sợ sệt cầm lấy hai con vật đang ở trong tay, đưa đi đưa lại trước mặt mọi người, to giọng nói: “Đây chẳng qua chỉ là hai con vật mà thôi, có cần thiết phải sợ hãi như vậy không? Nhìn bộ dáng thất kinh của ngươi bây giờ, thật là không ra thể thống gì”

Tiếng bàn luận xung quanh càng ngày càng nhiều, hoàng hậu lại càng được thể đắc ý, chỉ là.....

Mâu quang Tô Duyệt Duyệt đảo mấy vòng, khắp mặt đều là vẻ vô cùng ngạc nhiên: “ai d a, hoàng hậu nương nương thật dũng cảm a, ta ngay cả khi hai con vật đó chết rồi cũng vẫn còn cảm thấy sợ hãi, vậy là hoàng hậu nương nương cư nhiên còn không sợ cả khi bọn chúng còn sống nha?”

Đang nói, nàng liền cầm hai con vật đã chết ở trên tay đưa đến trước mặt của hoàng hậu lắc qua lắc lại.

Ngay lập tức, hoàng hậu nhất thời đứng người, mụ kinh ngạc nhìn nhìn hai con vật đã không thể động đậy được nữa trên tay của Tô Duyệt Duyệt.

“tại sao ngươi lại có được con chuột và con rắn chết đó, vậy thứ bốn cung đang cầm là.....” Hoàng hậu vội vàng di chuyển tầm mắt về phía hai con vật trên tay mình.

Chỉ thấy con rắn bên tay phải đang lè cái lưỡi bé bé quấn quanh tay mình, còn con chuột bên tay trái lại đang không ngừng ngo ngoáy, dường như muốn phản kháng lại bàn tay của mụ ta.

“AAAAAAAAA.....” hoàng hậu kinh hoàng hét lên một tiếng làm vang vọng khắp cả cung điện.

Con chuột bị mụ ta không chút thương tiếc ném ra xa, nhưng chính là con rắn kia lại đứt khoát không chịu buông cái cổ của mụ ra, dường như muốn dán vào khuôn mặt của mụ, dùng chiếc lưỡi ướt ướt liếm lên khuôn mặt đó.

“AAAAAAAAAAAAA, NGƯỜI ĐÂU....., Nhanh...nhanh lôi con rắn này ra khỏi người ta” hoàng hậu bị dọa cho khuôn mặt trắng bệch, không còn giữ nổi hình tượng cao quý của mình, trực tiếp ở trước mặt tất cả mọi người nhảy qua nhảy lại không ngừng lắc lắc đầu, giống như bị quỷ nhập vào, nhảy nhảy lắc lắc, một chút hình tượng của vị mẫu nghi thiên hạ đã không cánh mà bay.

Hoàng đế vô cùng sốt ruột nhìn hoàng hậu nhảy nhót ở dưới điện, không kiên nhẫn hết: “người đâu, mau lấy con rắn trên người hoàng hậu xuống”

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị nhìn hoàng hậu khắp mặt vẫn còn kinh hoàng ngồi lại vào vị trí của mình, mâu quang xuất hiện một tia tinh quang, sau đó đi đến bên cạnh hoàng hậu như muốn an ủi mụ ta.

“Hoàng hậu nương nương, hóa ra người cho rằng ta bị mất mặt còn chưa đủ độ, cho nên muốn tự mình làm mẫu cho ta sao?” Tô Duyệt Duyệt cười cười nhìn mụ ta nói.

“Người...” Hoàng hậu khắp mặt vô cùng khó coi, phát hiện ở dưới điện có rất nhiều người đang cười mụ ta, liền oán khí ngút trời trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt, thật đen đủi, rõ ràng mụ là muốn để cho Tô Duyệt Duyệt mất mặt trước đám đông, ai ngờ người lại gây ông đập lưng ông.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Bụng của người đã đau thì nhanh đi nhà xí a

Tô Duyệt Duyệt cười cười, sau đó quay người đi về vị trí của mình.

Mâu quang Bắc Thần Hàn bỗng chói sáng rực, chăm chú nhìn mụ cười trên mặt Tô Duyệt Duyệt, đột nhiên góc miệng cũng bất giác cong lên nở ra một nụ cười vô cùng dễ coi, nàng lại vừa thay hẳn chiếc một cốc rượu ngon.

Hoàng đế cũng đem ánh nhìn đặt trên người Tô Duyệt Duyệt, thu từng động tác của nàng vào trong mắt, mụ cười cũng ngày càng lớn.

Cứ như vậy, buổi tiệc cũng dần dần đến hồi cuối, Bắc Thần Hàn đột nhiên phát hiện Tô Duyệt Duyệt đang không ngừng nhìn về phía hoàng hậu, trong lòng liền cảm thấy có chút hoài nghi.

“Duyệt Duyệt, người đang nhìn cái gì vậy?” hần hỏi.

Tô Duyệt Duyệt nở một nụ cười, chỉ nhìn liếc qua hần, sau đó lại quay đầu tiếp tục nhìn khuôn mặt của hoàng hậu.

“Ta nhìn chơi thôi a!!” nàng cười cười nói.

Nhìn chơi? Bắc Thần Hàn vô cùng hoài nghi, hần thật sự không biết nàng nói như vậy rốt cuộc là ý gì.

Hoàng hậu sắc mặt ngày càng khó coi, tay cũng theo đó cúi người ôm lấy bụng, không biết vì sao bụng của mụ bỗng nhiên đau thắt từng cơn từng cơn, làm cho cả khuôn mặt đều chảy mồ hôi hột.

Mụ ta hơi hơi di chuyển thân thể, bỗng một tiếng xì hơi vô cùng rõ ràng phát ra: “Bùm...”

Cả đại điện đang vô cùng yên tĩnh, một tiếng xì hơi vô cùng lớn ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Mọi người ta nhìn người, người nhìn ta, liên tục lắc đầu biểu thị không phải mình.

Khuôn mặt của hoàng hậu ngay lập tức đỏ đến tận mang tai, cúi đầu không dám nhìn thẳng mọi người, cố gắng kiểm soát bản thân, chỉ là.....

“Bùm....Bùm bùm bùm....” Một chuỗi âm thanh không ngừng phát ra, ngày càng rõ ràng hơn.

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên cười lớn, trực tiếp chỉ về phía hoàng hậu, tỏ ra vô tội nói: “Hoàng hậu nương nương, bụng của người nếu đã đau thì nhanh đi nhà xí a, cứ như vậy xì hơi thật là không tôn trọng mọi người”

Hoàng hậu vừa tức vừa ngại trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt, ánh mắt của mọi người cũng dần dần đổ dồn lên trên người hoàng hậu, có người cười, cũng có người tỏ ra xem thường.

“Tô Duyệt Duyệt, Người đã đủ chưa....Bùm....bùm...” Hoàng hậu to tiếng hét, do dùng lực quá mạnh nên lại một lần nữa không kìm được mà xì hơi.

Tô Duyệt Duyệt nhăn nhăn lông mày, vội vàng đưa tay lên bịt mũi của mình lại.

“Ai...thật khó ngửi a! Hoàng hậu nương nương người khẳng định là đã ăn quá nhiều thịt rồi, nếu không thì sao có thể thối như vậy chứ?”

Mọi người ai cũng đưa tay lên bịt mũi, không muốn bản thân phải hít cái loại khí thối này.

Hoàng hậu nhìn thấy mọi người bộ dáng xem thường như vậy, khuôn mặt lại càng lúc càng đỏ, bất giác lệ rơi đầy mắt, không muốn nói thêm gì nữa, ngay lập tức đứng dậy chạy đi.

“Bùm Bùm....Bùm...” trong lúc chạy, do không kiểm soát được, tiếng xì hơi cứ thế tiếp tục phát ra.

Sau khi hoàng hậu rời đi, cả đại điện mới hồi phục được không khí trong lành ban đầu.

Hoàng thượng nhìn nụ cười của Tô Duyệt Duyệt, trong mâu quang của ông cũng vô cùng khó nói, kỳ thực lúc Tô Duyệt Duyệt lén lút bỏ thuốc vào chén trà của hoàng hậu, ông đã nhìn thấy rồi.

“Duyệt Duyệt, người vào ngự thư phòng gặp ta, những người còn lại sau khi dùng cơm xong, có thể hồi phủ” hoàng đế nghiêm túc nhìn mọi người nói.

Tô Duyệt Duyệt nhăn nhăn lông mày, không biết hoàng thượng tìm nàng có việc gì?

Bắc Thần Hàn cho rằng hoàng thượng muốn trách phạt tính hiếu động của Tô Duyệt Duyệt, vội vàng nói: “phụ hoàng, Duyệt Duyệt nàng ấy không phải cố ý”

Hoàng thượng nhìn hần ta, sau đó cười cười nói: “con đến điện thái tử trước đi, trẫm có việc cần nói với Duyệt Duyệt”

Cứ như vậy, Tô Duyệt Duyệt khắp mặt tràn đầy vẻ hoài nghi cùng hoàng thượng đi vào ngự thư phòng, mà Bắc Thần Hàn lại có chút lo lắng nhìn theo bóng dáng của hai người họ.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Trẫm đã đợi ngươi 10 năm rồi

Hoàng cung. Ngự Thư phòng——

Hoàng thượng sau khi tiến vào thư phòng, liền không ngừng đánh giá Tô Duyệt Duyệt, cuối cùng đi đến trước kệ sách lấy ra một chiếc hộp nhỏ đưa cho nàng.

“Mở nó ra xem” Hoàng thượng nói.

Tô Duyệt Duyệt vô cùng hiếu kỳ tiếp nhận chiếc hộp từ chỗ hoàng thượng, vừa nhìn qua, liền vội vàng mở nó ra, ngap lập tức một miếng ngọc bội trong suốt vô cùng lấp lánh lọt vào mắt Tô Duyệt Duyệt, nàng kinh ngạc tròn tròn mắt, không dám tin vào thứ mà mình đang nhìn thấy.

“Thương hải minh nguyệt” nàng chăm chú nhìn miếng ngọc thạch nói.

Lúc đầu nàng chính là vì miếng ngọc bội này mà mới xuyên về cổ đại, không ngờ miếng ngọc này cư nhiên lại nằm ở đây, như vậy có phải chứng minh nàng còn cơ hội quay về không?

“quả nhiên là ngươi, ngươi cuối cùng cũng đến rồi” Hoàng đế nhìn biểu tình của Tô Duyệt Duyệt, ông cuối cùng cũng đợi được đến lúc nàng xuất hiện.

Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa ngạc nhiên, nhìn hoàng đế nói: “Ông....ông biết ta”

Vị hoàng đế này lẽ nào cũng là xuyên không sao, đây rốt cuộc là chuyện gì chứ?

Hoàng đế cười cười nhìn nàng, gật đầu nói: “trẫm đã chờ ngươi 10 năm rồi”

“đội ta, có ý gì? Ta nghe không hiểu?” nàng hoài nghi hỏi.

“mười năm trước, khi mà trẫm mới phong Hàn nhi làm thái tử, đã từng có một là Nê bỏ tát tiên đoán, Thiên Liệt hoàng triều về sau sẽ gặp một đại họa mất nước, còn về Hàn nhi có thể sống sót trong trận chiến hay không, còn phụ thuộc vào Tô Duyệt Duyệt người”

“đó chẳng qua chỉ là một lời phỏng đoán” Tô Duyệt Duyệt cười lạnh một tiếng, hoàn toàn không tin vào cái mà hoàng đế vừa nói.

“Không sai, trăm lúc đó cũng giống như ngươi, không tin vào lời mà người đó nói, vì để chứng minh cho trẫm thấy lời nói là thật, hắn đã sai người mang một bé gái đến giao cho trẫm, nói rằng mười năm sau, sẽ có một cô nương đến từ tương lai, nhập vào thân thể của đứa bé này, đó là người duy nhất có thể giúp đỡ Hàn nhi phục quốc, người nói, hiện tại trẫm nên tiếp tục cho rằng lời tiên đoán kia là giả không?” Hoàng đế nghiêm túc nói.

Tô Duyệt Duyệt mâu quang lóe sáng, lẽ nào việc nàng xuyên không về cổ đại, Nê bỏ tát đó từ mười năm trước đã biết rồi.

Vong quốc, thật sự sẽ phát sinh sao? Nàng vẫn thật sự không dám tin, điều đó sẽ thật sự xảy ra, chỉ dựa vào 1 người nữ nhân như nàng, sao có thể phục quốc chứ.

“Người nói sẽ vong quốc, nhưng ta thấy tình hình hiện nay thật không có gì đáng lo a” Tô Duyệt Duyệt hoài nghi nhìn hoàng đế nói.

Bình thường mà nói, một vị hoàng đế khi biết được đất nước của mình sẽ diệt vong, đáng nhẽ phải sớm làm mọi việc để phòng từ trước rồi, nhưng vị hoàng đế này sao lại còn có thể cười chứ, giống như là việc không hề liên quan đến ông ta vậy.

“Trăm tuổi tác cũng đã cao rồi, Sức khỏe Trẫm như thế nào Trẫm là người rõ nhất, mấy năm nay cũng cố gắng chống cự, chính là hy vọng mười năm sau lời tiên đoán của người đó sẽ không xảy ra, nhưng mà hiện giờ.....Người, người con gái của trời đã đến rồi, điều đó chứng minh lời tiên đoán kia chắc chắn sẽ phát sinh” Mâu quang của hoàng đế xuất hiện một tia lo lắng.

Tô Duyệt Duyệt vẫn là không quá tin tưởng, một nhà tiên tri tại sao lại có thể tiên đoán nhiều sự việc như vậy chứ.

“Nê bỏ tát đó, ta có thể thấy hắn không?” Tô Duyệt Duyệt hỏi.

Nếu như có thể nhìn thấy người đó, nói không chừng, hắn còn có thể đưa nàng về nhà, nàng mới không muốn quản chuyện vong quốc hay là diệt quốc, chỉ muốn nhanh chóng được về nhà.

“Chết rồi” Hoàng đế nói ra hai từ đơn giản nhưng đã dập tắt tia hy vọng trong lòng Tô Duyệt Duyệt.

Chết rồi, sao có thể chết chứ? Vậy nàng làm thế nào để trở về a!!!

Hoàng đế dường như biết được Tô Duyệt Duyệt đang nghĩ gì, trong mắt xuất hiện một tia tinh quang, cười cười nói: “Người muốn về tương lai sao?”

Tô Duyệt Duyệt khắp mặt tràn đầy vẻ kinh hỷ, vội vàng gật đầu, lẽ nào vị hoàng đế này biết cách đưa nàng trở về sao?

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Người muốn ta đi yêu kẻ biến thái kia

“Ngọc bội Minh Nguyệt này hồi đó do Nê Bỏ tát lưu lại, hắn đã từng nói ngọc bội Minh Nguyệt đã mang người đến, cũng có thể mang người quay trở về”. Hoàng thượng nhìn nàng, tay chỉ xuống ngọc bội Minh Nguyệt nói.

Tô Duyệt Duyệt nhìn ngọc thạch ở tay mình, gật gật đầu, tán thành nói: “Không sai, Nếu không phải viên ngọc thạch này, ta cũng không biết sao lại đến được đây.”

Sau khi hoàng thượng nghe xong, mâu quang hiện lên 1 nỗi lo âu, xem ra Nê bỏ tát thật sự là có thật, nhưng cũng tốt, thiên nữ đã đến, vậy Hàn nhi cùng Thiên Liệt hoàng triều sớm muộn gì cũng phục quốc.

“Người biết phương pháp làm cho ta có thể quay về tương lai có đúng không?” Tô Duyệt Duyệt lo lắng vội hỏi.

Hoàng đế cười, cầm ngọc bội Minh Nguyệt trên tay nàng lại “Trẫm cần người ở bên cạnh Hàn nhi, giúp đỡ nó, cho đến ngày phục quốc, nhiệm vụ của người sẽ hoàn thành, cũng có thể trở về tương lai.”

Tô Duyệt Duyệt lườm hần, không bằng lòng nói: “Ngươi khẳng định là sẽ bị mất nước như vậy, nếu như tất cả đều mưa thuận gió hòa, vậy không phải ta sẽ phải chờ đợi ở chốn này cả đời sao?”

“3 năm, Nê bồ tát đã dự báo, 3 năm sau khi thiên nữ đến, tiên đoán mất nước đã xảy ra, nếu như 3 năm sau, vẫn không có chuyện gì, vậy trăm cũng sẽ bảo ngươi cách để quay trở về” Hoàng đế nhìn nàng nói.

Tô Duyệt Duyệt suy nghĩ 1 chút, cuối cùng thỏa hiệp nói: “Được, chỉ 3 năm, đến khi đó hoàng thượng phải thực hiện lời hứa của mình”.

“Nhất ngôn cửu đỉnh, đúng rồi, ngươi phải quay về còn có 1 việc cần ngươi bắt đầu làm từ bây giờ, đây là việc lúc đó Nê bồ tát bảo trăm, cách mở ngọc bội minh nguyệt.” Hoàng thượng tiếp tục nói, ý nghĩ trong đôi mắt khiến cho người khác khó có thể nắm bắt được.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt nhìn hoàng thượng, chờ đợi hần nói tiếp.

“Bắt đầu từ bây giờ, ngươi cần phải để cho mình yêu Hần nhi, cũng nhất định phải để cho Hần nhi yêu thương ngươi, khi mà các ngươi yêu thương nhau rồi, thì hãy sinh lấy 1 đứa con, khi trích 1 chút máu của đứa con đó, rỏ lên trên ngọc bội Minh Nguyệt, thì có thể trở về tương lai rồi.” Hoàng đế nghiêm túc nói.

Có nàng dâu tốt như vậy, hần như nào có thể để cho nàng có thể đơn giản như vậy mà rời đi, chỉ hi vọng có thể giữ nàng mãi mãi ở bên cạnh Bắc Thần Hần, để cho Thiên Liệt hoàng triều có thể phát triển trường tồn.

Mà lí do duy nhất để cho nàng cam tâm tình nguyện ở lại, đó chỉ có thể là tình yêu.

“Cái gì? Ngươi bảo ta đi yêu cái tên biến thái đó Đây.... Tên thái tử đó, chỉ nghĩ thôi cũng không muốn nghĩ, còn bảo ta giúp hần sinh con, nực cười...” Tô Duyệt Duyệt cười lạnh 1 tiếng.

“Nếu như ngươi trong 3 năm, không có cách nào sinh con cho Hần nhi, vậy coi như sau khi ngươi hoàn thành xong nhiệm vụ, ngọc bội Minh Nguyệt vẫn không có cách nào mở ra, ngươi cũng không có cách nào mà quay trở về nữa.” Hoàng thượng cười nói.

Chân mày của Tô Duyệt Duyệt càng ngày càng nhăn lại, dựa vào cái gì? Yêu Bắc Thần Hần, ách... thật khó a! Làm cho Bắc Thần Hần yêu thương nàng, ách... nực cười, thành quả kết tinh của tình yêu... ôi mẹ ời.

Trên xe ngựa...

Tô Duyệt Duyệt cúi đầu, trong não không ngừng nghĩ đến những lời nói cuối cùng mà vừa rồi hoàng thượng nói với nàng.

“3 năm sau, mang con của các ngươi đến hoàng lăng, ngọc bội Minh Nguyệt và cách rửa ngọc bội đều đã được đặt trong hoàng lăng”

“Duyệt Duyệt, Duyệt Duyệt...” Bắc Thần Hần từ khi lên ngựa liền bắt đầu để ý đến Tô Duyệt Duyệt, phát hiện từ sau khi ở thư phòng hoàng thượng ra, liền buồn bã không vui, 1 câu cũng không nói.

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên hồi phục lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn Bắc Thần Hần, phải yêu hần, còn phải khi 2 người yêu thương nhau sinh hạ 1 đứa con, nhưng tên thái tử biến thái này nhiều nữ nhân như vậy, vốn là phong lưu đa tình, như nào có thể khiến hần yêu thương nàng.

Hơn nữa, hồi đó khi mà nàng toàn tâm toàn ý yêu thương tên nam nhân đáng chết kia, nhưng cuối cùng lại để lại trong mình vết sẹo, từ đó trở đi, nàng không có khả năng để yêu thêm bất kì người đàn ông nào, loại đả kích về tình cảm này, nàng thật không muốn lại tiếp nhận thêm lần nữa.

Nhưng không yêu hần, 3 năm sau lại không có cách nào quay trở lại. Rốt cuộc phải làm như nào?

____ Lâm HiHi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Cái đồ Ngựa giống, loại nữ nhân nào ngươi cũng có thể thích sao

“Duyệt Duyệt, ngươi đang nghĩ cái gì? Từ lúc lên xe ngươi đều là thấp thòm không yên, rốt cuộc phụ hoàng đã nói gì với ngươi?” Bắc Thần Hần hiếu kì hỏi.

Tô Duyệt Duyệt lắc lắc đầu cười, nhỏ giọng nói: “Không có gì, chỉ là muốn ta huấn luyện một con chó điên thôi” (chắc mọi người cũng biết Duyệt tỷ là đang ám chỉ ai a J)

“Người nói cái gì?” Bắc Thần Hàn nghe không rõ lời của nàng, hỏi lại lần nữa.

“không có gì, ta hỏi người, người.....người có tin vào quỷ thần không?” Tô Duyệt Duyệt giả vờ thăm dò hỏi.

Bản thân nàng một trăm phần trăm tin, nhưng là rất khó để có thể tin vào một lời tiên tri nha.

Bắc Thần Hàn nhìn nhìn nàng, cả khuôn mặt là một vẻ rất nghiêm túc: “Bổn vương vốn không tin, nhưng kể từ sau khi gặp người thì đã tin rồi”

Nếu không phải thái tử phi của hắn bị tá thi hoàn hồn, lại còn bởi một người tương lai, hắn cả đời này tuyệt đối sẽ không đi tin vào những thứ quỷ thần này.

“Người trước đây đã từng nghe qua vị Nê bồ tát chưa?” Tô Duyệt Duyệt tiếp tục hỏi.

“Nê bồ tát? Người tại sao lại biết hắn?” Bắc Thần Hàn có chút kinh ngạc nhìn nàng, nói.

Nê bồ tát đã qua đời từ mấy năm trước rồi, mà người duy nhất biết về Nê bồ tát, ngoại trừ hắn ra, chỉ có phụ hoàng và Tô Duyệt Duyệt của trước kia mà thôi, Tô Duyệt Duyệt bây giờ sao có khả năng biết chứ, lẽ nào là phụ hoàng nói với nàng ta.

“rất hiếm kỳ phải không?” Tô Duyệt Duyệt vô cùng hoài nghi.

“Bổn vương chỉ mới nhìn thấy hắn ta một lần lúc còn nhỏ, về sau cũng không biết hắn nói với phụ hoàng cái gì, chỉ biết lúc đó phụ hoàng nổi trận lôi đình, ra lệnh bắt Nê bồ tát vào thiên lao, cho đến khi Tô Duyệt Duyệt ngày trước tiến cung, Nê bồ tát không lâu sau cũng được phụ hoàng thả ra, Phụ hoàng mấy năm trước có phái người đi tìm tung tích của hắn, nhưng nghe nói hắn đã không còn sống nữa rồi.” Bắc Thần Hàn đem những chuyện mà mình biết kể lại cho Tô Duyệt Duyệt nghe.

Lúc này, hắn cũng rất hoài nghi, Nê bồ tát và Tô Duyệt Duyệt ngày trước là có quan hệ gì, hắn cũng đã từng suy nghĩ về vấn đề này, phụ hoàng thương yêu Tô Duyệt Duyệt có phải hay không là do quan hệ của nàng ta với vị Nê bồ tát kia, nhưng hắn cuối cùng vẫn không thể chứng minh được điều đó.

Tô Duyệt Duyệt gật gật đầu, quả thực, một vị quân vương, bất kể là ai nghe được tin nước mình sẽ diệt vong sẽ vô cùng phẫn nộ, nhưng vị Nê bồ tát này thật sự biết về tương lai sao, hay còn có mục đích gì?

“Duyệt Duyệt, người tại sao đột nhiên lại hỏi về hắn?” Bắc Thần Hàn hiếu kỳ hỏi.

Tô Duyệt Duyệt không trả lời câu hỏi của hắn, tiếp tục nhìn hắn hỏi: “ta hỏi người, người.....người đã từng thật lòng yêu thương một người chưa?”

Nhìn thấy vẻ mặt kinh hoàng của hắn, Tô Duyệt Duyệt lại cường điệu một chút: “ta nói là thật tâm thật ý, người không muốn nói với ta về cảm tình của người với bốn vị tiểu thiếp kia sao?”

Bắc Thần Hàn mâu quang tràn đầy vẻ phức tạp, bắt đầu tỉ mỉ suy nghĩ về câu hỏi của Tô Duyệt Duyệt, thật tâm yêu một người, trước đây phụ nữ đối với hắn mà nói chỉ là một công cụ để tiết dục, tình yêu đối với hắn, thật sự vô cùng mờ mịt.

“Người có thích Lâm Điệp Nhi không?” Tô Duyệt Duyệt không nhẫn nại hỏi.

“Thích...” Bắc Thần Hàn ngay lập tức gật đầu, nói.

Nếu không thích sao có thể nạp nàng ta làm thiếp thứ, câu hỏi này thật buồn cười.

Tô Duyệt Duyệt tiếp tục hỏi hắn: “vậy người có thích Vương Nghê Thường không?”

“Thích” hắn không chút do dự gật đầu, thật là, nếu không thích sao lại lấy nàng ta chứ, còn cùng nàng ta động phòng.

“vậy Vân YY thì sao? Nàng kìm chế sự giận dữ tiếp tục hỏi.

“Thích” hắn gật đầu thừa nhận

Tô Duyệt Duyệt đến lúc này đã không thể nhẫn nại được nữa, to giọng quát: “ Người đi chết đi! Cái đồ ngựa giống, nữ nhân nào người cũng có thể thích sao, thật là phóng túng vô độ”

Một vị thái tử biến thái cư nhiên có thể thích nhiều người như vậy, Ai! Muốn hắn toàn tâm toàn ý yêu nàng hoàn toàn là không có khả năng a, mà đối với tên nam nhân phóng túng này, nàng cũng không có khả năng tiếp nhận, xem ra muốn quay về, thật sự rất khó a!!

Bắc Thần Hàn khuôn mặt tràn đầy hoài nghi nhìn biểu tình giận dữ của nàng, hắn đâu có nói gì sai, nữ nhân này sao đột nhiên lại phát hỏa chứ, hắn quả thực rất thích 4 người tiểu thiếp trong phủ mà!!

Chỉ là, tình yêu mà nàng vừa hỏi, hần cũng không biết, mà hần chỉ biết cảm giác của hần đối với Tô Duyệt Duyệt, là vô cùng phức tạp và mờ mịt, cùng với cái cảm giác thích 4 người tiểu thiếp kia hoàn toàn không giống nhau, Nhưng cái loại tình cảm đó, hần không hề biết.....

___ Hồng Trần ___

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Con gà nhỏ mau tới ấp trứng a!

Đêm tối, Bên ngoài Duyệt Tâm Các.

Một thân ảnh áo đen vút qua như con thoi vào trong thái tử phủ, cuối cùng vào đến hoa viên của Duyệt Tâm Các.

“Gà con, mau mau lớn a!” Tô Duyệt Duyệt ở bên 1 góc của hoa viên, mọi người đứng bên ngoài chuông giúp đàn gà cắt cỏ.

Người áo đen ung dung đến phía sau nàng, muốn nhìn xem nữ nhân phía trước rốt cuộc đang bận việc gì, cái cổ vừa thò ra, chỉ nhìn thấy mấy con gà nhỏ ở bên trong chạy qua chạy lại, mà ở bên cạnh còn có mấy quả trứng gà.

“Gà con, mau mau đến ấp trứng a! Như vậy anh em của các ngươi mới ra đời a!...” Tô Duyệt Duyệt giống như người mẹ hiền từ nói.

Tu La Sát thổi gió ở miệng, đồ ngốc này rốt cuộc là ngốc thật hay đang giả điên? Gà con như nào có thể ấp được trứng, thật sự là bá phúc nàng ta rồi.

Tối nay hần là đến để thực hiện nhiệm vụ, nhưng hần cũng không biết tại sao trước tiên hần lại muốn đi qua xem cái nữ nhân ngốc nghếch đã để lại cho hần ấn tượng sâu đậm lần trước kia, quả nhiên mỗi lần nhìn thấy nàng, nàng đều có thể làm ra những việc vô cùng ngốc nghếch.

Sau khi Tô Duyệt Duyệt đặt xong mấy quả trứng vào ổ, trực tiếp quay đầu lại, lại bị người áo đen phía sau dọa cho nhảy dựng lên, theo phản xạ với lấy chiếc bản mộc ở bên cạnh nhắm vào người hần ta mà đánh.

“Trộm a! Đánh chết người đánh chết người... ta.... Ta ở đây không có đồ dùng gì, người đừng đến tìm ta... đánh chết người... Đánh chết người...” Tô Duyệt Duyệt sợ hãi hét lớn, tay cũng đánh càng ngày càng mạnh.

“Đau, đừng đánh nữa...” Tu La Sát đầu óc choáng váng lùi ra sau mấy bước.

Tô Duyệt Duyệt nghe thấy âm thanh vội vàng dừng động tác, mặt vô cùng kinh ngạc hỏi: “Ya! Sư phụ như nào lại là người a? Người làm gì mà lại không lên tiếng, muốn dọa ta sao?”

“Ta dọa người khi nào?” Tu La Sát hỏi vặn lại.

“Sư phụ, người không sao chứ! Cũng may là vừa rồi ta chỉ dùng 1 chút sức lực, nếu không thì võ công của đồ nhi mà phát huy ra, người đã mất mạng rồi...” Tô Duyệt Duyệt vỗ ngực cười nói.

Tu La Sát đầu óc tối sầm, võ công mà nàng nói là thứ quái chiêu lần trước mà nàng đã đánh sao? Còn có, nàng rõ ràng đã đánh cật lực, như nào có thể nói là không dùng lực,

“Người cảm thấy vết thương ở trên mặt của ta, giống như là không có chuyện gì sao?” Tu La Sát sờ sờ mặt, góc miệng còn lưu lại 1 chút máu.

Hần hoài nghi nữ nhân này cơ bản là có ý, lần trước nàng dễ như trở bàn tay có thể phát hiện ra sát thủ, như nào có thể không phát hiện ra hần ở phía sau nàng.

“Ya! Sư phụ... da mặt của người như nào lại mỏng như vậy, da mặt phu quân của ta so với đồng sắt còn dày hơn a, người như nào mới đánh có mấy cái liền bị thương đến như vậy?” Tô Duyệt Duyệt tiếp tục nói.

“Tô Duyệt Duyệt, người rốt cuộc là giả ngây hay giả ngố? Tu La Sát thẳng thắn hỏi.

Tô Duyệt Duyệt chân mày cau lại, bất mãn nhìn hần nói: “Sư phụ, chỉ số thông minh của người chưa chắc cao hơn ta, như nào có thể nói ta ngốc?”

Tu La Sát nhất thời cảm thấy giao tiếp của mình và nàng ta không được thông, nữ nhân này rốt cuộc có nghe hiểu lời hần nói không, hần nghiêng rằng tiếp tục nói: “Lấy câu trả lời người vừa rồi, liền có thể chứng minh người rất ngốc, còn có, ta đã từng nói qua là ta không tiếp nhận đồ đệ...”.

“Sư phụ, người như nào có thể nói ta như vậy, nếu không thì, chúng ta cùng nhau chứng minh xem 2 người chúng ta ai thông minh hơn, dám không?” Tô Duyệt Duyệt không chịu thua nhìn hần nói.

Tu La Sát giống như nghe thấy chuyện cười vậy, cười lớn.

“Ngươi cười gì? Nếu như chứng minh ta thông minh hơn ngươi, vậy.. ngươi phải bái ta làm sư phụ, dám hay không a! Ta nghĩ Tu La Sát cái gì cũng phải không sợ mới đúng? Phải nói là, ngươi cơ bản không dám thừa nhận đồ nhi thông minh hơn ngươi..” Tô Duyệt Duyệt khiêu khích hắn nói.

Tu La Sát suy nghĩ 1 lúc, gật đầu đáp ứng. “Được, ngươi muốn chứng minh như nào?” Dù sao thì hắn tuyệt đối cũng không muốn hắn chưa đánh trận đã thua.

____ Lâm HiHi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Sư phụ rất thích nghe tiếng của ngươi a!!

Tô Duyệt Duyệt nở nụ cười kì dị, nhìn đông nhìn tây, cuối cùng dừng lại tại cái ghế đầu trước mặt của hắn.

“Ngươi muốn làm gì?” Tu La Sát nghi hoặc hỏi.

Tô Duyệt Duyệt cười nói: “Đứng lên”.

Sau khi Tu La Sát đứng yên trên ghế, Tô Duyệt Duyệt tiếp tục giải thích: “Ta trước tiên sẽ nói quy tắc chơi, ngươi có tin là trong 5 lần, ta sẽ để cho ngươi cam tâm tình nguyện bước xuống khỏi cái ghế này?”

“Không tin, chỉ cần ta không bước xuống, ta có thể làm gì ngươi?” Tu La Sát lộ ý cười nhìn nàng, dường như đang cười sự ngốc nghếch của nàng.

Tô Duyệt Duyệt không thèm để ý, tiếp tục cười nói: “Vậy nếu như ngươi bước xuống, coi như ngươi thua, đúng không?”

“Không sai, nhưng ta không tin ngươi có cách làm cho ta phải bước xuống, bắt đầu nhé! Cơ hội 5 lần...” Tu La Sát vận khí công, đứng yên trên chiếc ghế đầu.

Hắn chính là không tin mình sẽ thua nữ nhân ngốc nghếch này.

“Trò chơi bắt đầu” Tô Duyệt Duyệt cười cười, sau đó đột nhiên sắc mặt biến đổi, chỉ tay xuống chân chiếc ghế đầu nói: “Ya! Sư phụ, ngươi mau xuống đây, có rắn a...”

Tu La Sát không hề động đậy, cười nói: “Rắn a? Ta thích nhất là kết bạn với rắn. không xuống...”

Tô Duyệt Duyệt thờ 1 hồi, gương mặt khiêu khích hỏi: “Sư phụ, ngươi có tin không, ta có cách để cho ngươi trong đúng 3 giây cam tâm tình nguyện đứng trên chiếc ghế đầu này.”

Tu La Sát theo phản xạ bước xuống, đứng sang 1 bên, trực tiếp nói: “Ta không tin, ngươi mau thử xem a! xem ta quay trở lại đứng trên chiếc ghế kia như nào?”

Tô Duyệt Duyệt cười lớn, trực tiếp nhìn hắn nói: “Sư phụ, ngươi thua rồi... Ngươi xem, ta mới dùng có 2 lần cơ hội liền có thể khiến ngươi bước xuống, ngươi thật rất ngốc a!”

Tu La Sát nhất thời hiểu rõ bản thân đã bị nàng lừa, sắc mặt đại biến: “Ngươi chơi ta...”

“Đồ nhi, tôn sư trọng đạo, cái đạo lý đơn giản này ngươi cũng không biết sao? Xong rồi, ngươi có thể bái ta làm sư phụ rồi...” Tô Duyệt Duyệt cười tà mị nói.

Tu La Sát sắc mặt khó coi, lườm nàng, hận không thể 1 đao chém chết nữ nhân ngốc nghếch này, hắn là sát thủ trên giang hồ, cư nhiên hết lần này đến lần khác bị nữ nhân này lừa gạt, bây giờ lại phải bái nàng ta làm sư...

“Đồ nhi, ngươi đừng nói rồi không giữ lời nhé! Gọi sư phụ cho ta nghe, mau...” Tô Duyệt Duyệt mặt mày hớn hờ nói.

Tu La Sát mâu quang tóe lửa, phẫn nộ nhìn nữ nhân có bộ dạng ngốc nghếch này, kìm nén, nghiêng răng mở miệng nói: “Sư...ph...ạ...”

Ai bảo hắn từ nhỏ đã trọng chữ tín, quân tử trả thù 10 năm chưa muộn a.

“Đồ nhi ngoan, sư phụ ta rất thích nghe tiếng của ngươi a! nói nhiều hơn mấy câu ta nghe...” Tô Duyệt Duyệt bộ dạng mãn nguyện, xoa xoa đỉnh đầu của hắn.

“Sư phụ... sư phụ...” hần lờm Tô Duyệt Duyệt, cắn răng cắn lợi nói.

“Tu La Sát, ngươi cư nhiên còn dám vào thái tử phủ...” Đột nhiên có 1 âm thanh phần nộ từ trong rừng cây, làm dán đoạn bộ dạng thân mật của 2 người.

Bắc Thần Hàn vừa về đến Duyệt Tâm Các, liền nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt cùng nam nhân khác nói nói cười cười, nộ hỏa trong người nhất thời dâng trào.

Càng không nghĩ đến, Tu La Sát cư nhiên còn dám vào thái tử phủ, thật là không muốn sống rồi!!

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Chú lùn, ăn chuối tiêu nhé!!

Sau khi Tu La Sát nghe thất tiếng động, khuôn mặt lại tràn đầy sát khí: “Tại sao ta lại không dám? Đưa chìa khóa ra đây...”

Bắc Thần Hàn cười lạnh 1 tiếng, nhìn hần nói: “Lần trước bị thương rồi, cư nhiên còn không sợ chết, rốt cuộc là ai đã phái ngươi đến lấy chìa khóa?”

“Việc này ngươi không cần biết, có giao ra không?” Tu La Sát cảm kiếm hỏi lại lần nữa.

“Này, Các ngươi là đang nói đến chìa khóa gì a? Nó là đồ vật gì?” Tô Duyệt Duyệt háo hức.

“Duyệt Duyệt, vào trong phòng...” Bắc Thần Hàn không yên tâm mở miệng nói.

Tô Duyệt Duyệt lờm hần, không phục nói: “Ta lại không phải chó, ngươi bảo ta vào là ta phải vào a!!”

“Lần trước ta thua ngươi, lần này ta sẽ không thua nữa...” sau khi Tu La Sát nói xong, không đợi Bắc Thần Hàn đáp, trực tiếp vận nội lực tấn công.

Bắc Thần Hàn mâu quang đen láy, nhanh nhạy tránh mũi kiếm: “Xem ra ngươi vẫn muốn lấy mạng của ta?”

“Ngươi đã chọn không giao chìa khóa, vậy ta chỉ có thể lấy mạng ngươi” Tu La Sát lạnh lùng.

“Tìm chết.” Bắc Thần Hàn lạnh lùng nói, lời vừa phát ra, trong tay liền xuất hiện 1 thanh nhuyễn kiếm.

Hai người binh khí tương giao, chỉ cảm thấy thân ảnh qua trái, qua phải, bay lên bay xuống, trong nháy mắt đã có mấy chục chiêu phát ra rồi.

Tô Duyệt Duyệt thì ngồi im trên ghế đầu xem kịch hay, giống như đang xem phim trường vậy, không ngừng vỗ tay khen hay.

Âm thanh tranh đấu làm kinh động các vệ sĩ trong thái tử phủ: “Có thích khách, bảo vệ thái tử điện hạ”.

Không bao lâu sau, trong ngoài của Duyệt Tâm Các đều bị bao vây.

“Mau, mau bắt tên thích khách kia lại” Cẩm đầu đám thị vệ vô cùng lo lắng, hô lớn, đột nhiên có người hỗ trợ, hần chuyển người, lại nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt cười nhìn hần.

“Thái tử phi, người mau rời khỏi đây, trong này quá nguy hiểm” Tên thị vệ hô.

Tô Duyệt Duyệt cau mày, vội vàng nói: “Tất cả các người đều không được động đây, xem kịch là được rồi, thật đặc sắc a!”.

“Nhưng, thái tử điện hạ, người...um.um...” Tên thị vệ đó đang muốn nói gì, đột nhiên bị Tô Duyệt Duyệt bịt mồm lại.

Tô Duyệt Duyệt vỗ vai hần, cười tà mị nói: “Chú lùn, ăn chuối tiêu nhé! Đừng làm ồn...”

Và như vậy, cả 1 đám thị vệ không ai dám tùy tiện tiến lên trước giúp đỡ, mà Tô Duyệt Duyệt thì đứng 1 bên cười rộ rộ thường thức.

“Tu La Sát, bốn vương khuyên ngươi khoanh tay chịu trói, chỉ cần ngươi nói ra kẻ đứng sau ngươi là ai, bốn vương sẽ tha mạng cho ngươi.” Bắc Thần Hàn vừa đánh vừa nói, hần chỉ muốn biết rốt cuộc là ai đã phái Tu La Sát năm lần bảy lượt đến lấy chìa khóa của hoàng lăng.

“Bắc Thần Hàn, ngươi xem thường Tu La Sát ta rồi, nếu như 1 chút bản lĩnh còn con như này ta cũng không có, ta còn có mạng mà sống đến ngày hôm

nay sao?” Tu La Sát cười lạnh nói.

Thứ thiết yếu của 1 sát thủ chính là giết người chốn chạy, nếu như ngay cả mạng của mình cũng không giữ nổi, làm sao có thể đòi đi giết người khác.

“Ngươi rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt, vậy đừng trách bản vương không khách khí, người đâu! Tiến lên bắt hần cho ta”. Bắc Thần Hàn không chần chừ, ngữ khí lạnh lùng, hạ lệnh.

Cần đầu đám thị vệ gật gật đầu, lại bất an nhìn Tô Duyệt Duyệt, dường như là đợi sự đồng ý của nàng. “Đạ, điện hạ....ách... thái tử phi... cái đó....”

“Tên lùn, ngươi nhìn ta làm gì, lên a! thật ngốc...” Tô Duyệt Duyệt giống như hồ mẹ găm lớn, tên cầm đầu gật đầu lia lịa, vội vàng xông lên.

Đám thị vệ đồng loạt bước lên, lại thêm vào Bắc Thần Hàn không ngừng tấn công, tuy võ công của Tu La Sát rất cao, nhưng thị vệ thực sự quá nhiều.

Hần không muốn lại lãng phí thể lực, nhanh như chớp đánh qua 1 đám thị vệ, ngấm trúng Bắc Thần Hàn, 1 chiếc ám khí bay qua, xoay người, mâu quang của hắn nhìn qua Tô Duyệt Duyệt rồi bay ra khỏi thái tử phủ.

Bắc Thần Hàn bắt ngờ, ám khí đã đâm trúng ngực của mình.

____ Lâm HiHi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Người cầm đoản kiếm làm gì?

“Thái tử điện hạ, ngươi bị thương rồi, mau truyền thái y...” Tên thị vệ cầm đầu lo lắng phân phó.

Tô Duyệt Duyệt nhìn theo hướng Tu La Sát biến mất, dần dần thu hồi lại tầm mắt, mâu quang phức tạp, ngón châm trên tay lập tức thu hồi vào cổ tay áo, khuôn mặt hồi phục lại nụ cười tà mị, vội vàng đến bên Bắc Thần Hàn.

“Ya! Thái tử gia, võ công của ngươi không phải rất mạnh sao, như nào lại bị thương vậy? xem ra ngươi cũng không lợi hại lắm mà!” Tô Duyệt Duyệt vẻ mặt ngây thơ, cười tà mị nói.

Bắc Thần Hàn trừng mắt nhìn nàng, ra lệnh tất cả các thị vệ lui xuống, trực tiếp kéo Tô Duyệt Duyệt vào Duyệt Tâm Các.

“Bản vương bị thương có phải ngươi rất đắc ý hay không? Có phải nếu bản vương chết rồi, ngươi sẽ càng vui!” Bắc Thần Hàn phẫn nộ nói.

Nữ nhân này rõ ràng biết hắn bị thương rồi, cũng nói được vài câu dễ nghe để an ủi hắn, cư nhiên còn cười trên nỗi đau của người khác.

“Không thể, ngươi tuyệt đối không thể chết...” Tô Duyệt Duyệt vội nói.

Bắc Thần Hàn nghe thấy lời nói của nàng, sắc mặt nhất thời ảm áp hơn, ngữ khí cũng trở nên ôn tồn hơn: “Ngươi ít ra còn có lương tâm, yên tâm, ám khí này không khiến bản vương chết được...”

“Ách... Ý của ta là ngươi tuyệt đối không thể chết ở phủ của ta, nếu như chết mời ngươi ra chỗ khác chết, nếu không thì ta lại phải tốn tiền mời đại sư đến trừ tà ma, rất tốn kém a!!!” Tô Duyệt Duyệt mắt chớp chớp nói.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi...” Bắc Thần Hàn sắc mặt tối sầm, phẫn nộ găm lên.

Đáng chết, hóa ra nữ nhân này không muốn mình chết là có tính toán a!!

“Ta làm sao, cảm miệng a!” Tô Duyệt Duyệt nói tiếp, trực tiếp xé y phục trên người hắn ra, để lộ 1 vết đỏ nho nhỏ ở trên ngực.

Tô Duyệt Duyệt quan sát kỹ lưỡng, vội vàng lấy đoản kiếm ra.

“Ngươi cầm đoản kiếm làm gì? Ngươi muốn mưu sát chồng mình a!!” Bắc Thần Hàn tròn mắt nhìn nàng hỏi.

Thực ra bản thân hắn cũng không biết, rõ ràng bị ám khí đâm trúng rồi, lại chỉ có 1 vết đỏ nho nhỏ, xem ra thì không có chuyện gì. Nhưng ngực của hắn đã âm ỉ đau rồi.

“Ngươi biết sợ a?” Tô Duyệt Duyệt khinh thường cười.

“Nực cười, bản vương như nào phải sợ?” Bắc Thần Hàn nói.

Tô Duyệt Duyệt cười nói: “Không sợ thì tốt...” Sau khi nói xong cầm đoản đao nhanh chóng và chuẩn xác đâm vào ngực Bắc Thần Hàn.

“Tô Duyệt Duyệt... người... Người cư nhiên muốn giết bốn vương...” Bắc Thần Hàn kinh ngạc nhìn nàng, biểu tình như đang đùa cũng nhanh chóng trở nên nghiêm túc, đáng chết, vốn dĩ cho rằng nàng cầm đoản đao chỉ để dọa hấn, nhưng không ngờ nàng thực sự ám sát hấn.

Tô Duyệt Duyệt không thèm để ý đến hấn, tiếp tục cầm đoản đao quay 1 vòng, nhất thời vết thương càng ngày càng lớn, máu tươi trên ngực cũng rơi càng ngày càng nhiều.

Bắc Thần Hàn mặt xanh ngắt, phần nộ nhìn nàng hét: “Cút ra, người lập tức dừng tay cho bốn vương... Người... um...”

Những lời nói phía sau của hấn đã bị cái miệng nhỏ của Tô Duyệt Duyệt nuốt gọn.

Hấn kinh ngạc mở to mắt, nhìn Tô Duyệt Duyệt, 2 người bốn mắt nhìn nhau, Bắc Thần Hàn nhất thời không biết phải phản ứng như nào, Tô Duyệt Duyệt thì lườm hấn, cái tay nhỏ lại không ngừng khều khều ngực của hấn, cuối cùng khều ra được 1 chiếc ngân châm.

Nàng ung dung rời khỏi cái miệng của hấn, đặt ngân châm vào tay hấn: “Đoản đao của ta sẽ không giết người, nhưng chiếc châm nhỏ này có thể sẽ lấy mạng của người, ngốc a!!”

Mâu quang của Bắc Thần Hàn hiện lại vẻ hoài nghi, cúi thấp đầu nhìn chiếc ngân châm nhỏ bé trên tay mình, quả thực, nếu không kịp thời lấy được chiếc ngân châm này ra, nó nhất định sẽ ở trong ngực, cuối cùng thì sẽ phát tán ra khắp nội tạng.

Hấn ngẩng đầu nhìn người vừa giúp hấn trị thương, hóa ra mình vừa rồi trách nhầm nàng rồi, hóa ra nàng là muốn cứu hấn a!!

___ Lâm HiHi ___

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Ta muốn có một đứa con

Tô Duyệt Duyệt sau khi băng bó vết thương cho hấn xong, vừa ngẩng mặt liền bắt gặp cái nhìn nóng bỏng của Bắc Thần Hàn, thật là đáng chết, tên yêu quái này lớn lên soái như vậy làm gì chứ, lại còn lộ ra cái ánh mắt mê người đấy, thật khiến người ta muốn phạm tội mà.

“Duyệt Duyệt, cảm ơn người” hấn cúi đầu nhỏ giọng nói.

Tô Duyệt Duyệt trừng lớn mắt, tên thái tử này cư nhiên còn biết cảm ơn người khác, hôm nay mặt trời mọc ở hướng tây sao?

“Thật ngốc, hay là ái phi cảm thấy cảm ơn bằng lời nói vẫn chưa đủ, còn muốn bằng hành động thức tế sao?” Bắc Thần Hàn cười tà mị nói.

Tô Duyệt Duyệt nhìn nhìn hấn, trong đầu đang không ngừng hiện ra lời nói của hoàng đế, chỉ cần cùng tên thái tử biến thái này sinh một đứa con, sau đó lấy máu của đứa trẻ liền có thể trở về tương lai.

“nam nhân các người như thế nào mới có thể yêu một người?” Tô Duyệt Duyệt đột nhiên hỏi, vấn đề này nàng nghĩ đi nghĩ lại cũng không nghĩ ra, phải như thế nào mới có thể làm cho một người nam nhân tình nguyện yêu một người nữ nhân thật lòng chứ.

Bắc Thần Hàn lặng đi 1 lúc, Tô Duyệt Duyệt này rốt cuộc làm sao vậy, sao lại hỏi về tình yêu rồi, bản thân hấn là chưa từng yêu qua ai, sao có thể biết được vấn đề này.

“Sinh hoạt vợ chồng” hấn đơn giản nhả ra 4 chữ.

Tô Duyệt Duyệt nhìn hấn, tức giận nói: “Sinh hoạt vợ chồng, người đúng là con ngựa giống, thật lòng yêu một người sao có thể chỉ thông qua sinh hoạt vợ chồng chứ”

“Bốn vương chỉ biết nam nhân khi làm chuyện ấy với người mình yêu, sẽ tỏ ra vô cùng dịu dàng, đặc biệt ôn nhu, đó còn không phải là yêu sao?” Bắc Thần Hàn cảm thấy kỳ lạ cười nói.

“Thật là một tên biến thái....Người dứt khoát nói, nữ nhân khi quan hệ với người mình yêu, sẽ tỏ ra vô cùng ham muốn” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hấn.

“Người nói đúng rồi, giống như lần trước ở trong hoàng cung, thân thể của người đối với bốn vương không phải đã có cảm giác sao, nói không chừng người sớm thì đã yêu bốn vương rồi” Bắc Thần Hàn tỏ ra thần nhiên, cười lớn nói.

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên chăm chú nhìn hán ta, nói: “Ta muốn có một đứa con”

Bắc Thần Hàn vừa nghe xong liền lặng hán người, một lúc lâu sau mới hồi phục lại tinh thần, nữ nhân này rốt cuộc muốn làm cái gì, sao đột nhiên lại nói muốn có con chứ, lẽ nào nàng ta lại đang có chủ ý quái quỷ nào sao.

“Người lại có ý định gì” hán hoàn toàn không tin vào lời mà Tô Duyệt Duyệt vừa nói.

Tô Duyệt Duyệt không trả lời hán, mà trực tiếp đề hán xuống giường, dưới con mắt vẫn còn đang kinh ngạc, nàng ngồi lên người của hán, chủ động cúi đầu hôn vào môi hán, có lẽ thực sự như Bắc Thần Hàn nói, sinh hoạt vợ chồng có thể làm cho một người nam nhân yêu một người nữ nhân.

Lẽ nào lúc đầu khi nàng toàn tâm toàn ý yêu tên nam nhân đó, là do nàng không hiến thân cho hán, nên mới bị hán phản bội sao? Vậy lần này nàng quyết định hiến thân mình, có hay không có thể có được tấm chân tình của Bắc Thần Hàn, để có thể quay về, nàng đành phải nỗ lực mới được.

Bắc Thần Hàn có chút giật mình, vội vàng đẩy nàng ra, khàn giọng hỏi: “Duyệt Duyệt, người...”

Thật là kỳ lạ, hán mấy lần đều muốn ăn nàng sạch sẽ, nhưng không lần nào thành công, hôm nay lại đổi là nàng chủ động, hán cảm thấy có gì đó không đúng.

“sau khi ta và người sinh hoạt vợ chồng, người không được đi tìm nữ nhân khác nữa, có thể không?” Tô Duyệt Duyệt đột nhiên nghĩ đến bốn vị tiểu thiếp kia, muốn có được tâm của hán, thì không được để hán có cơ hội đi thượng người khác.

Bắc Thần Hàn lại một lần nữa kinh ngạc, lẽ nào Tô Duyệt Duyệt lần này là thật lòng muốn vậy, nhưng rốt cuộc nguyên nhân gì đã khiến nàng ta đột nhiên thay đổi chứ.

Tô Duyệt Duyệt nhìn thấy hán không có phản ứng gì, ngay lập tức liền phần nộ, trực tiếp đứng lên rời khỏi người hán: “Bỏ đi, ta cũng quá buồn cười rồi, cư nhiên muốn có được trái tim của người”

“Duyệt Duyệt” Bắc Thần Hàn kinh ngạc ngồi thẳng dậy, hán không dám tin vào điều mà mình vừa nghe thấy.

Tô Duyệt Duyệt muốn có được trái tim của hán, đây là có ý gì? Lẽ nào nàng hy vọng hán yêu nàng sao? Lẽ nào nàng trước đây liên tục hỏi về chuyện tình cảm của hán, là vì nàng yêu hán? Đột nhiên cảm thấy có một cổ ấm áp chảy vào nơi tận cùng trong trái tim hán.

Bắc Thần Hàn bước xuống giường, trực tiếp ôm lấy nàng từ phía sau, đặt cằm lên vai của nàng, dịu dàng nói: “Duyệt Duyệt, chúng ta động phòng nhé!”

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tiểu đưa chuột của người sắp chịu không nổi rồi!

“Người có thể không đụng đến nữ nhân khác sao?” Tô Duyệt Duyệt quay người lại đối mặt với hán nói.

Bắc Thần Hàn nhếch môi cười, kẻ sát môi đến bên tai nàng nói: “Bốn vương có thể đáp ứng nàng, không đi tìm nữ nhân khác, nhưng những ngày về sau chỉ cần bốn vương muốn, người vợ là nàng cũng phải tùy lúc đáp ứng bốn vương a ”

Tô Duyệt Duyệt suy nghĩ 1 lúc, quả thật cũng rất công bằng, hán không thể tìm nữ nhân khác, vậy chỉ có thể tìm nàng. Nhưng tại sao lại có một cảm giác kỳ lạ chứ.

“được” Tô Duyệt Duyệt gật đầu đáp ứng, vừa nói xong ngay lập tức liền bị ôm về giường.

Tô Duyệt Duyệt có chút khần trương, đây chính là lần đầu của nàng: “A, soái ca, người xem, chúng ta đổi ngày khác được không, người hôm nay thân thể bị thương, không tiện làm chuyện nay nha”

“vết thương trên người bốn vương cũng không thể làm khó ta được” Bắc Thần Hàn cười tà mị nói.

Một lúc sau, Bắc Thần Hàn trực tiếp chế trụ eo của nàng, đột nhiên có một quyển sách từ trên người nàng rơi ra.

“đây là cái gì”

“Cái đó...cái đó...không có gì” Tô Duyệt Duyệt đang muốn cất đi, lại bị hấn đi trước một bước cướp mất.

Không xem còn tốt, xem rồi ngay lập tức làm Bắc Thần Hàn nào phun đầy huyết, hấn gầm nhẹ 1 tiếng, nhìn vào cuốn sách nói: “ hóa ra ái phi thích xem xuân cung đồ a!, vừa hay, nàng nói xem nàng thích tư thế nào, bốn vương sẽ thể hiện cho nàng xem”

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức mặt đỏ hồng đến tận mang tai, quyển sách đó là nàng mượn từ chỗ Lãnh Phúc Hương, đến nay đã xem qua 3 lần rồi, những tư thế đó nàng sớm đã ghi nhớ vô cùng rõ ràng trong đầu.

“Hóa ra ái phi cũng biết đồ mất sao? Tuy nhiên đáng về ngưỡng ngưỡng của nàng cũng thật là bắt mắt nha” Bắc Thần Hàn quăng quyển sách trên tay đi, một lần nữa ép nàng vào người mình.

Tô Duyệt Duyệt đối với chuyện phòng the hoàn toàn mờ mịt, chỉ có thể bị động để hấn dẫn dắt.

“cái đó.....nghe nói lần đầu sẽ rất đau, có thật là như vậy không?” nàng trước tiên nên tìm hiểu một chút để còn hảo hảo chuẩn bị.

Bắc Thần Hàn mâu quang nóng rực nhìn nhìn nàng, hôn lên đôi má hồng của nàng, sau đó chậm rãi di chuyển đến bờ môi căng mọng: “Lần đầu tiên đúng là sẽ có chút đau, về sau sẽ là.....”

Hấn thật sự không thể chờ thêm được, vội vàng chế trụ đôi môi của nàng, bây giờ không phải là lúc nói chuyện nữa, Bắc Thần Hàn từ từ mút lấy đôi môi nàng, không lâu sau Tô Duyệt Duyệt cũng đã đáp lại hấn, nàng nhẹ nhàng mở miệng ra, để cho chiếc lưỡi nóng bỏng của hấn sục sạo trong miệng nàng, cùn lưỡi của nàng đẩy đưa, sau đó lại kéo chiếc lưỡi của nàng sang bên miệng hấn, hai chiếc lưỡi linh hoạt, không ngừng truy đuổi nhau.

“Nàng còn dám trêu chọc bốn vương” hấn nói với một giọng khàn khàn, ngay lập tức thắt chặt vòng bụng của nàng, một cổ dục hòa bắt đầu đứng thẳng lên.

Tô Duyệt Duyệt khuôn mặt tràn đầy khiêu khích nói: “chúng ta so xem ai lợi hại hơn, người nào không chịu được trước, 3 tháng về sau đều phải nằm dưới đất, người thắng sẽ nằm trên giường, người thua nằm dưới, soái ca ngươi có dám thi không?”

“vậy đợi xem bốn vương sẽ làm nàng mở miệng xin tha như thế nào” nụ cười của Bắc Thần Hàn ngày càng trào phúng, ngay lập tức cởi bỏ quần áo trên người nàng, dùng hành động chứng minh cho nàng thấy.

Hấn lại một lần nữa hôn lên chiếc miệng nhỏ nhắn đó, chiếc lưỡi nóng bỏng của hai người không ngừng truy đuổi nhau, bàn tay to của Bắc Thần Hàn tré chụ đôi gò bồng đào mềm mại của nàng, không ngừng chà xát hai quả mận trên đó, rất nhanh, chúng cũng căng cứng hẳn lên.

Tô Duyệt Duyệt đồng dạng cũng không chịu thua, đưa bàn tay bé nhỏ của mình nhẹ nhàng đụng vào hạ bộ của hấn, ngay lập tức cảm giác sung sướng làm hấn nhất thời phải run lên.

“soái ca, ngươi không thể xuất sớm như lần trước nha! Ta thấy tiểu dưa chuột của ngươi sắp không chịu nổi rồi!”

___Hong Trần___

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Bỏ hung khí của người ta, ta không đùa a

“Soái ca, ngươi không thể ra sớm như lần trước a!! bảo quả dưa chuột của ngươi phải kiên trì a!”

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị thức tỉnh hấn, trong đầu Bắc Thần Hàn tràn ngập cảnh tượng lần trước, tối nay hấn sẽ biểu hiện tốt để cho nàng xem.

“Bốn vương sẽ cho ngươi tâm phục khẩu phục..” Bắc Thần Hàn nhần dục nghiêng răng nói.

Hấn hạ thấp đầu trực tiếp cắn vào môi nàng, cái lưỡi xâm nhập thưởng thức sự ngọt ngào của nàng, bàn tay thì dần dần mò xuống dưới phần bụng, rồi xuống bên dưới bốn cợt nàng.

Tô Duyệt Duyệt toàn thân bị kích thích, run nhẹ, không thể phủ nhận, tên thái tử biến thái này đối với chuyện phòng the thực sự rất lợi hại, thật phải cho anh ta 1 danh hiệu là công tử đệ nhất phong tình.

Mặt Tô Duyệt Duyệt đỏ ửng, run rẩy, bàn tay nhỏ cũng vội vã dừng lại, mò vào trong quần của hấn, lần tìm tới quả dưa chuột nhỏ mà nàng chưa từng được sờ qua.

“Ân...” Hấn hạ thấp giọng.

Tô Duyệt Duyệt mắt mở to vô tội hỏi hân: “Ý? Ta làm sai gì sao? Ngươi không thoải mái à?”

“Không, ngươi làm rất đúng, ta thoải mái chết đi được...” hân vì chịu đựng mà trên trán đã đổ mồ hôi nóng.

Tô Duyệt Duyệt cười hề hề, tay nhỏ càng nắm càng chắc hơn quả dưa chuột, cảm nhận được sự thay đổi của nó, càng nồng nhiệt thì nó càng trở nên cứng và nóng bỏng.

“Soái ca, chịu không nổi rồi à?”

Đều nói nam nhân là động vật chỉ dùng nửa thân để suy nghĩ, quả nhiên quá đúng, trình độ nhận dục vọng của nam nhân cuối cùng so với nữ nhân phải nói là kém.

Bắc Thần Hân lột bỏ y phục đang mặc của 2 người ra, lại cũng không nhận được mà banh khế 2 đùi của nàng ra, để cho thứ cứng cứng của hân ung dung xâm nhập vào cơ thể của nàng.

“Này, Không phải ngươi thua phải ở dưới, ta phải... um... um...” Tô Duyệt Duyệt cau mày muốn kháng nghị nhưng lời còn chưa nói xong đã bị hân nuốt gọn vào trong miệng.

#ABC#

Tô Duyệt Duyệt dùng 2 tay mình ôm hân, cảm nhận được thân dưới dần dần bị hân xâm phạm, có chút đau nhưng không phải là đau, lẽ nào đây chính là cảm giác lần đầu tiên mà mọi người nói... nhưng như nào nàng lại cảm thấy không đau lắm à!!”

Nàng rời khỏi nụ hôn của hân, vội vàng động dậy nói: “Soái ca, ta chỉ đau có 1 chút mà thôi, không chứng minh được gì, ngươi mau gần hơn 1 chút a! Như nào lại chậm chậm giống như ông già vậy.”

Bắc Thần Hân mặt mày tối sầm, thờ 1 hồi, hân là nghĩ cho nàng, nhưng nàng lại không biết, cứ nhiên lại vội vã như vậy.

“Đây là ngươi nói...” Bắc Thần hân nghiêng răng giọng khàn đặc nói, tiếp đó ôm lấy chiếc eo nhỏ nhắn của nàng, mạnh mẽ, tốc độ xâm nhập nàng, khiến cho nàng có thể hoàn toàn trở thành người của hân.

“Không sai ta..... a~~~~~” Tô Duyệt Duyệt vốn tươi cười nói, lời còn chưa nói xong, 1 cơn đau đã dâng lên làm cho nàng không kịp nghĩ gì nữa.

Bắc Thần Hân sau khi tiến vào rồi thì dừng động tác, cười nói: “Ngươi có cần bây giờ bổn vương nhanh thêm 1 chút không?”

“Đồ biến thái, như nào lại đau như vậy a! Mang hung khí của ngươi ra, ta không chơi nữa a!!” Tô Duyệt Duyệt đau đến hét lớn.

Con đau vừa rồi vốn dĩ không coir a gì, bây giờ mới là cơn đau chính thức, trời a! Quả dưa chuột nhỏ của người ta rốt cuộc là to bao nhiêu a! làm nàng đau sắp chết rồi, thật là phải để cho quả dưa chuột của hân giảm béo.

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ta lại không phải là cái phách.. Phải to tiếng như vậy làm gì?

“Duyệt Duyệt, bây giờ rất muộn rồi, nhẫn nại 1 chút, rất nhanh sẽ không còn đau nữa”. Bắc Thần Hân kiên trì hôn lên khắp mặt của nàng.

Một lúc sau, Bắc Thần Hân lùi 1 chút, từ từ xâm nhập, muốn thử xem nàng có còn đau hay không.

“A! Ngươi đừng động a! Rất đau.” Tô Duyệt Duyệt thảm thiết kêu lên để cho hân dừng lại động tác, chỉ sợ sẽ làm hại đến thân thể của nàng.

Bắc Thần Hân nhẫn dục nghiêng răng hỏi: “Duyệt Duyệt, bây giờ còn đau sao?”

“Vâng, rất đau rất đau, ngươi đừng động.” Tô Duyệt Duyệt nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp nói.

Mồ hôi ở trán Bắc Thần Hân càng ngày càng nhiều, dục vọng nóng bỏng lưu lại trên cơ thể nàng cũng càng ngày càng nóng bỏng, nữ nhân này không biết lúc này đây hân đã tổn thất bao nhiêu nhẫn nại để dừng lại, chính thức mà nói, phải là không đau mấy mới đúng.

Hắn ung dung lên xuống mấy lần, bên tai lại vang lên tiếng kêu thảm thiết: “A! Bão người đừng động a! Đau lắm”

“Duyệt Duyệt, người rốt cuộc là đau thật hay là đau giả a!” Hắn nghiêng răng, lấy một chút lí trí cuối cùng của mình hỏi.

“Đau a, đau a! Ừm...” Nàng vẫn lớn tiếng, những âm thanh cuối cùng lại bị Bắc Thần Hàn nuốt gọn.

Bắc Thần Hàn không thể kìm chế được, bắt đầu nhanh hơn, cơ thể của Tô Duyệt Duyệt làm cho hắn chớ nên phát cuồng, sự ngọt ngào của nàng làm cho dục vọng của hắn không tiêu được, nhất thời giống như con ngựa hoang đứt cương, vừa thả ra liền không thể thu hồi lại được, tốc độ tấn công cũng càng ngày càng nhanh.

“Duyệt Duyệt, Người như nào lại nói nhỏ vậy, thoải mái thì lớn tiếng hơn 1 chút...” Bắc Thần hàn vừa tấn công vừa nghi hoặc hỏi.

Bốn vị tiểu thiếp ở trong phủ hắn, mỗi lần động phòng toàn kêu kinh thiên động địa, nhưng Tô Duyệt Duyệt như nào lại kêu nhỏ tiếng như vậy, lẽ nào mình không đáp ứng nổi nàng, cho nên muốn nàng phải giống các nữ nhân khác, lớn tiếng rên rỉ.

Đương nhiên, hắn tuyệt đối không cho rằng là vấn đề của mình.

“Gọi mẹ người a! Ta lại không phải cái phách, lớn tiếng như vậy làm gì?” Tô Duyệt Duyệt lườm hắn,

Làm tình chính thức như nào có thể giống con đào vậy, kêu lớn tiếng, nữ nhân sẽ kêu lớn tiếng, trừ khi chỉ là muốn đả úng lòng tự tôn của nam nhân mà thôi.

Một giờ qua đi, Tô Duyệt Duyệt đau đớn, không nói nổi câu nào, Bắc Thần Hàn đột nhiên lật cơ thể của nàng lại, để cho nàng cống hiến nàng trên giường.

“Người làm gì?” Tô Duyệt Duyệt mệt mỏi hỏi

Bắc Thần Hàn cười 1 chút, từ phía sau 1 lần nữa xâm nhập nàng, và bên tai nàng nói: “Ái phi không phải cùng với Lãnh Phúc Hương quận chúa bàn về tư thế động phòng của bốn vương sao? Người không phải nói bốn vương thích nhất là ông cụ già đẩy xe sao? Vừa đúng lúc, chúng ta thử xem...”

Tô Duyệt Duyệt thật muốn phản bác, hắn lại bắt đầu lên xuống, tiếng khánh nghị của nàng chính thức chuyển thành những tiếng rên rỉ.

Nàng nghi hoặc, Tên Bắc Thần Hàn này như nào biết việc mà mình cùng Lãnh Phúc Hương quận chúa bàn bạc?

Đương nhiên, Bắc Thần Hàn không để cho nàng tốn nhiều thể lực để đi suy nghĩ vấn đề này, 1 trận cuồng phong cuốn 2 người lại với nhau suốt 1 đêm đông...

Sáng sớm, Tô Duyệt Duyệt toàn thân đỏ ửng, đau khổ bước xuống giường, 2 chân đau không ngừng run rẩy.

“Con ngựa đáng chết như người, làm đến tận bây giờ, cái gì mà lão già đẩy xe, cái gì mà thử rồng bay, ngày khác.. a!!” Nàng còn chưa mắng xong lại lần nữa bị kéo xuống giường.

“Ái phi đừng đổi ngày, hay là bây giờ chúng ta lại thêm lần nữa” bắc Thần Hàn mỉm cười, lại bắt đầu phương thức mới tấn công nàng.

Cứ như vậy không ngừng mây mưa ở trong phòng 1 ngày 1 đêm.....

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Bên cạnh Bắc Thần Hàn có người hỗ trợ

Đêm khuya yên tĩnh, một bóng đen di chuyển với tốc độ rất nhanh đi đến bên bờ hồ.....

“Chuyện kia người xử lý như thế nào rồi, chìa khóa đâu” Nam tử phía trước lạnh lùng quay người lại

Tu La Sát cười lạnh một tiếng, từ trong người móc ra một tờ ngân phiếu: “thất bại, bên cạnh Bắc Thần Hàn có người hỗ trợ, đồ vật mà người muốn e rằng không thể lấy được, chỗ tiền này giả lại cho người, nhiệm vụ này ta từ bỏ”

Sắc mặt của người nam tử trầm hẳn xuống, phần nộ trùng mắt nhìn hắn, tức giận nói: “Không ngờ Tu La Sát người cũng có việc không làm được, xem ra người cũng không lợi hại như giang hồ đã đồn đại a”

Không ngờ, nhiệm vụ mà hán phân phó lại 3 lần thất bại, bất kể như thế nào, hán cũng phải lấy được chiếc chìa khóa đó.

“ngươi không cần phải dùng chiêu khích tướng, số tiền của ngươi ta cũng sẽ đưa lại đầy đủ, từ trước đến nay chưa ai có thể làm chủ nhân của Tu La Sát ta, ngươi cũng không ngoại lệ” Tu La Sát lạnh lùng nói, trực tiếp đưa chỗ ngân phiếu giả lại cho hán, sau đó quay người rời đi.

“Ngươi nói bên cạnh Bắc Thần Hàn có người hỗ trợ, là ai? Tô Duyệt Duyệt sao?” nam tử tiếp tục hỏi.

Tu La Sát ngay lập tức dừng lại cước bộ, tay không tự giác sờ lên chỗ vết thương trên ngực của mình, nghiêm túc trừng mắt nhìn hán.

“Ngươi muốn đối phó với Bắc Thần Hàn như thế nào ta không quản, nhưng nàng ta.....ta không cho phép ngươi động đến nàng....”Tu La Sát lạnh tỉnh cảnh cáo hán, sau đó một mạch đi xa hán bờ hồ.

Người Nam tử nhìn theo bóng dáng dời đi của hán, tay nắm chặt thành quyền, mâu quang xuất hiện một tia mờ ám.

Chiều Tối ngày hôm đấy, Tô Duyệt Duyệt lại trốn ra khỏi thái tử phủ, quanh quẩn ở một góc khuất bên cạnh Túy Hồng Lâu giống như một tên trộm.

“lão Nhị đáng chết, không phải nói gặp nhau ở đây sao?, sao giờ này vẫn còn chưa đến” Tô Duyệt Duyệt nhìn đông nhìn tây nói.

Nàng khó khăn lắm mới từ mồm của Bắc Thần Hàn nghe được một tin, hán tối nay có việc, phải rất muộn mới quay về phủ được, cho nên nàng vội vàng lén lút trốn ra khỏi phủ, Bắc Thần Liệt là hảo tâm nói sẽ đưa nàng đi dạo kỹ viện, ai biết được? Bấy giờ người vẫn chưa thấy đâu, sẽ không phải là hán cho nàng leo cây rồi chứ?

Đang lúc Tô Duyệt Duyệt khắp mặt tối đen, bỗng có một bàn tay từ đằng sau đặt lên vai của nàng, nàng theo phản xạ quay đầu lại, vung tay định cho hán một quyền nói: “Lão Nhị đáng chết, ngươi đến rồi sao?”

Nhưng vừa quay đầu lại, mới phát hiện đó là một người mà nàng không hề quen, mà khuôn mặt thoỉ đó lại là một tên yêu quái đáng chết, Tô Duyệt Duyệt suýt nữa thì bị nước bọt của chính mình làm sặc chết.

“một vị cô nương mà lại thích động tay động chân, dường như không tốt lắm” người này mặc một chiếc áo bào màu xanh lá cây, khuôn mặt tràn đầy tiếu ý giữ chặt tay của nàng, cười cười nói.

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức phản ứng, muốn rút tay của mình ra, đối phương lại cũng ko chịu buông, càng nắm càng chặt, cuối cùng trực tiếp kéo thân thể của nàng ngã vào lòng hán.

“Buông tay” Tô Duyệt Duyệt vô cùng tức giận nói.

Thật là đáng chết, hôm nay rốt cuộc là cái vận xui quỷ gì, bị cho leo cây, lại còn bị ăn đậu hũ.

Vị công tử đó không để ý đến sự phản kháng của nàng, càng cố ép chặt thân thể đang khua khoắng của nàng vào người hán, ngửi thấy mùi hương ngọt ngào trên người nàng, đột nhiên trong lòng nổi lên một cỗ động tâm, mùi hương trên người nha đầu điều ngoa này thật dễ chịu nha.

“nói với ta tên của nàng, ta lập tức buông tay” nam tử cười tà mị nói, còn không ngừng ăn đậu hũ của nàng.

Hán vốn là lúc đầu chỉ muốn hỏi đường, không ngờ nha đầu này vừa quay người liền định cho hán một bạt tai, từ trước đến nay chưa có ai dám đối với hán làm ra cái hành động vô lễ này, nàng là người đầu tiên, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang tràn đầy nộ khí, thật sự càng nhìn càng thấy đáng yêu.

Tô Duyệt Duyệt hận ý trừng mắt nhìn hán, dùng lực dẫm mạnh vào chân hán, nhân cơ hội hán còn đang kêu la đau đớn, trực tiếp vật người của hán ngã xuống đất.

“ta nói cho ngươi biết, muốn tìm nữ nhân, ngay bên cạnh có rất nhiều, còn dám động đến ta....thật sự là muốn tìm chỗ chết rồi” Tô Duyệt Duyệt phát ra âm thanh băng lãnh, sau khi nói xong, trong lúc hán còn đang kinh ngạc liền một mạch chuồn thẳng.

____Hồng Trần____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 73: Người muốn nói đến nam kỹ sao?

Nam tử sau khi hồi phục tinh thần liền đứng dậy, kinh ngạc nhìn theo bóng dáng của nàng, góc miệng khẽ nhếch nhếch lên, hần hiện tại đối với nữ nhân này là vô cùng hứng thú, cư nhiên dám to tiếng với hần, lại còn đẩy ngã hần, thật hiếm kỳ.

“Bệ hạ, người không sao chứ?” đột nhiên có một người hộ vệ xuất hiện bên cạnh hần lo lắng hỏi.

Hần vừa nãy cũng đã nhìn thấy vô cùng rõ ràng, không ngờ nữ nhân đó lại dám đối với chủ tử của hần làm ra cái hành động này, điều kỳ lạ hơn chính là, chủ tử cư nhiên còn cười, rốt cuộc đây là việc gì chứ?

Người Nam tử này chính là hoàng đế của Đông tinh quốc, Hiền Viên Thần, đang cơ khi hần còn rất nhỏ, gần đây hần đến Thiên Liệt quốc làm khách, hôm nay cũng là rút chút thời gian đi dạo chơi, không ngờ lại gặp phải sự cố ngoài ý muốn.

“Mặc Tử, người mau đuổi theo cô nương lúc này, tìm hiểu xem cô nương đó rốt cuộc là thiên kim nhà ai?” Hiền Viên Thần mâu quang xuất hiện ý cười nói.

Mặc Tử khấp mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn hần ta, cẩn thận dò hỏi: “bệ hạ, người sẽ không phải là.....”

Chủ tử của hần không phải đã nhìn trúng cô nương đó rồi chứ? Sẽ không phải lại muốn lấy nàng ta mang về nước đi.

“không sai, chính là như người nghĩ, mau nhanh chút....” Hiền Viên Thần cười cười thừa nhận.

Hần thật muốn xem xem, nha đầu đó khi biết thân phận của hần, phản ứng sẽ như thế nào, giống những người phụ nữ khác ngoan ngoãn phục tùng hần, hay là giống như vừa nãy đánh ngã hần a? đương nhiên, điều hần hy vọng cái thứ 2.

Mặc Tử không dám chậm trễ, vội vàng đuổi theo, men theo con đường mà Tô Duyệt Duyệt đi, cuối cùng nhìn thấy, cuối cùng nhìn thấy nàng đi vào Lãnh Vương Phủ, lúc này mới nhận thức được.

“hóa ra ha đầu này là Lãnh Phúc Hương quận chúa, quả nhiên tính cách vừa đánh đá vừa chua ngoa” Mặc tử nhỏ giọng lẩm bẩm, sau đó vội vàng quay người trở lại báo cáo.

Tô Duyệt Duyệt sau khi phát hiện người bám đuôi đã rời đi, mới nhẹ nhàng từ Lãnh Vương Phủ đi ra, cười cười: “cư nhiên còn dám phải người đi theo ta”

“ai đi theo người” đột nhiên một giọng nói làm nàng giật nảy mình.

“người là quý à? Làm gì lại lén lút đứng sau lưng ta như vậy?” Tô Duyệt Duyệt vỗ vỗ ngực, không hảo khí trách mắng.

Bắc Thần Ngạo cười cười, nói: “là do người đang mãi suy nghĩ cái gì, ngay cả ta đến cũng không biết”

“người đến đây làm gì?” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hần nói.

Bắc Thần Ngạo đứng dựa vào thân cây, nhìn nàng nói: “vậy sao người cũng đến đây làm gì?”

“Ta.....đến tìm Phúc Hương quận chúa” Tô Duyệt Duyệt chột dạ nói.

Kỳ thực nếu không phải nàng phát hiện ra có người đang theo dõi mình, nàng tuyệt đối sẽ không đến nơi này.

“thật vậy sao? Vậy vừa nãy người chạy đi thanh lâu làm cái gì?” Bắc Thần Ngạo lại tiếp tục hỏi.

Tô Duyệt Duyệt kinh ngạc nhìn hần, tên gia hỏa này sao lại biết nàng đi thanh lâu?

“Người theo dõi ta?”

“Người đáng để ta theo dõi sao? Còn có, một vị cô nương như người sao lại thường xuyên đi đến thanh lâu? Ta nghĩ người hôm nay chắc hẳn là trốn ra ngoài đi!” Bắc Thần Ngạo nói.

Tô Duyệt Duyệt ngại ngùng cười mấy tiếng, Bắc Thần Ngạo nhìn thấy thế cười nói: “Người muốn đi thanh lâu cũng nên đến chỗ người nên đi a! nếu không thì để ta đưa người đi dạo một chuyến”

“Người là nói nam kỹ sao? Hóa ra ở đây cũng có nam nhân chuyên đi làm cái việc đó” Tô Duyệt Duyệt trợn trừng mắt, hiếm kỳ hỏi.

Cổ đại cũng có nam kỹ viện, thật hay giả đây? Nàng chưa từng đến những nơi như thế, xem ra hôm nay được mở rộng tầm mắt rồi.

“Nam nhân có nhu cầu, nữ nhân đương nhiên cũng có nhu cầu, có muốn đi không?” Bắc Thần Ngạo cười khẩy nói.

Tô Duyệt Duyệt gật đầu như được mùa, cơ hội tốt như vậy đương nhiên không thể bỏ qua nha.

Bắc Thần Ngạo kẹp người nàng, một mạch rời đi Lãnh Vương Phủ, không lâu sau cũng dừng lại dưới một kỹ viện.

Chương 74: Hay là chủ tử muốn nhanh chóng một chút, trực tiếp lên giường!!

“eei, đây chính là nam kỹ viện sao? Không có người a!” Tô Duyệt Duyệt hiếu kỳ nhìn quanh bốn phía.

Trên con đường, hai bên là các dãy nhà to nhỏ, nhưng ngoài họ ra thì không có bất kỳ ai đi lại, lẽ nào buôn bán không tốt?

“Người xem người thích dạng nam nhân như thế nào, chỉ cần gõ cửa thì có thể vào rồi” Bắc Thần Ngạo cười cười giải thích cho nàng.

Tô Duyệt Duyệt quay đầu nhìn nhìn hắn, trong mâu quang xuất hiện một tia kinh ngạc và hoài nghi.

“Người có phải là khách thường xuyên ở đây không, cho nên mới có thể biết rõ ràng như vậy” nàng hỏi, tên hái hoa tặc này sẽ không phải thích cả nam nhân chứ.

Bắc Thần Ngạo trên đầu là một đàn quạ đen bay, hận ý trừng mắt nhìn nàng, ngữ điệu kiên trì nói: “có người mới có vấn đề, ta rất bình thường”

Tô Duyệt Duyệt nhần nhần lông mày, bắt đầu đi về phía trước, bước đến gian phòng thứ hai, từ lỗ hổng ở trên cửa sổ nhìn vào bên trong, lại phát hiện hai người nam nhân đang dây dưa không dứt, tư thế này chính là “La hán đẩy xe” (mọi người tự tưởng tượng nhé :)), ngay lập tức làm nàng nhớ đến tư thế của nàng và Bắc Thần Hân hôm động phòng, khuôn mặt bỗng chốc đỏ hồng.

“Người đã đến rồi, người còn đồ mặt cái gì?” Bắc Thần Ngạo lạnh lùng nói.

Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hắn, tiếp tục đi lên phía trước, đi đến căn phòng thứ 8, nhìn thấy một người nam nhân lớn lên vô cùng nho nhã, đang ngồi lặng lẽ đàn một bản nhạc rất buồn, cái loại khí chất này cùng với những nam kỹ thanh lâu không hề giống nhau.

“Thích hắn? Vậy thì vào đi! Một lúc sau ta sẽ đến đón người” Bắc Thần Ngạo nói xong liền trực tiếp đẩy nàng vào phòng, sau đó liền rời đi.

Tô Duyệt Duyệt hiếu kỳ nhìn khắp căn phòng, lại phát hiện chỉ có một chiếc giường, bàn ghế cùng chiếc đàn cổ, liền đi lại phía bàn sau đó ngồi xuống.

“Người tên là gì?” Tô Duyệt Duyệt hỏi.

Nam tử khắp người phát ra khí chất cao quý, lại càng làm cho Tô Duyệt Duyệt động tâm, nàng hoài nghi, nam nhân này phải hay không đi nhằm vào thanh lâu, nhìn thế nào cũng không ra đó là một nam kỹ.

“ta là Mục Tiêu (thật ra người này tự xưng mình là thiếp, nhưng mà ta thấy nghe không thuận tai lắm nên cứ để là ta vậy), chủ tử thích nghe khúc nào, ta có thể đàn cho người nghe, hay là người muốn nhanh chóng một chút, trực tiếp lên giường” Mục Tiêu cười lạnh một tiếng.

Tô Duyệt Duyệt khóe miệng giật giật, vội vàng vừa lắc đầu vừa xua tay: “Ai, ta chỉ là vào nhìn xem mà thôi, bỏ đi, ta không làm phiền người nữa, ta đi trước”

Lời vừa nói xong, nam tử vội vàng chạy đến chắn trước cánh cửa, đỉnh chỉ cước bộ của nàng.

“Người làm gì?” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hắn.

“Cô nương còn chưa có trả tiền, tổng cộng ba nghìn lượng” Mục Tiêu cười cười nói.

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức kinh ngạc, nghiêng răng nói: “ba...ba nghìn lượng, ta ngay cả tay còn chưa có chạm a! người định cướp của à”

Đây là nam kỹ viện hay là hắc điểm chứ? Phí cư nhiên đắt hơn rất nhiều so với các kỹ viện bình thường khác.

“cô nương một khi đã bước vào cửa, bất kể là có làm chuyện gì hay không, đều phải trả 3 nghìn lượng” Mục Tiêu khắp mặt ngay lập tức thay đổi, nghiêm nghị nói.

Tô Duyệt Duyệt tặc lưỡi, bỏ đi, không phải 3 nghìn lượng sao, vẫn la nên nhanh chóng rời khỏi đây, chỉ là.....

“ơ, tiền của ta đâu, sao lại không thấy rồi?” nàng lần mò khắp y phục của mình, lại phát hiện một vụn hai đã không cánh mà bay, sao lại có thể như thế chứ?

Mục Tiêu khắp mặt càng thêm phần nộ trùng mắt nhìn nàng: “cô nương không phải muốn ăn quýt chứ?”

“ngươi nói cái gì? Ta cũng không có nói là không giả tiền, ngươi cho rằng ta là kẻ ngang ngược sao?” Tô Duyệt Duyệt hận ý trùng mắt nhìn hắn, tên gia hỏa này thật quá thực tế, đây là cái thái độ gì?

Hồng Trần____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Thái tử phi đi nhà thổ, thái tử gia chịu lép!

“Này cô nương, thế còn tiền?” Mục Tiêu sắc mặt khó coi hỏi.

Tô Duyệt Duyệt cẩn thận tìm khắp lại một lượt, nhưng vẫn không thấy chút vết tích nào của ngân phiếu, chẳng nhẽ đã làm mất trên đường đi rồi.

“Ngươi đợi chút, một canh giờ nữa thôi, người bạn vừa nãy sẽ đến đón ta, lúc ấy ta sẽ trả cho ngươi ba ngàn hai lượng” Tô Duyệt Duyệt cười híp mí.

Xem ra chỉ có thể chờ Bắc Thần Ngao đến mà thôi, tự trách bản thân quá vô ý, đương đương làm mất trắng số ngân phiếu kia.

Lúc ấy ở phía trên nóc nhà, Bắc Thần Ngao đang mỉm cười theo dõi nhất cử nhất động trong phòng, gói hai tờ ngân phiếu trong tay vào bọc rồi lập tức quay người rời khỏi thanh lâu.

Phù thái tử. Duyệt Tâm Các.

Bắc Thần Hàn mệt nhọc về đến Duyệt Tâm Các, thì phát hiện Tô Duyệt Duyệt lại không ở trong phòng, mới nghi ngờ mà hỏi: “Thái tử phi đâu?”

“Bẩm Thái tử điện hạ, Thái tử phi... Người... Người xuất phủ rồi ạ, đến giờ vẫn chưa thấy quay về” Tiểu Thúy toàn thân run rẩy mà quỳ phục xuống.

Gương mặt Bắc Thần Hàn bỗng dưng tối sầm lại, tức giận thét: “Xuất phủ? Lúc nào?”

Nữ nhân này quả thực là không một ngày nào là không gây phiền toái cho hắn, lại dám cả gan sau lưng hắn lén lút trốn đi chơi, lần này mà bắt được à thì nhất định phải dạy bảo cho tơi.

“Thưa thái tử điện hạ, là chiều tối xuất phủ ạ” Tiểu Thúy bị dọa tới mồm miệng mấp máy.

Bắc Thần Hàn nộ khí xung thiên bước ra ngoài, đột nhiên quân gia vội vàng vàng chạy đến trước mặt hắn.

“Thái tử điện hạ, có người báo lão nô đưa cái này cho người” Quân gia vội vàng đưa mẫu giấy cho Bắc Thần Hàn.

Bắc Thần Hàn mở mẫu giấy ra, mặt mày lập tức tái mét, trên mẫu giấy chỉ viết đúng một hàng chữ.

“Thái tử phi đi nhà thổ thiếu nợ, mời thái tử gia mang ba ngàn hai lượng đến chuộc người – Tư Mộng Lâu, phòng số tám.”

“Chết tiệt, đồ nữ nhân đáng chết...” Hắn tức giận vò nát mẫu giấy, vội vã rời khỏi phủ.

Tư mộng lâu, không phải là kỹ nam viện sao? Á tự dưng lại dám đi tìm nam nhân vui chơi, thật đáng ghét... Dám công khai đi nhà thổ mà ăn tàn phá hại, thật mất mặt.

Thái tử phi đi nhà thổ, thái tử gia chịu lép... Truyền ra ngoài mà được sao.

Hắn nhất định sẽ bắt cô về trừng phạt nghiêm khắc, để cô không còn thể lực mà đi tìm kỹ nam, thật bực mình...

Trên nóc của phủ Thái tử, cái vóc dáng cao to của Bắc Thần Ngao đang đứng im lặng, hắn khẽ mỉm cười nhìn cái bóng của Bắc Thần Hàn phần nộ rời đi.

Tư Mộng Lâu, Phòng số tám.

Tô Duyệt Duyệt sột sắng trông về phía cửa, cái tên Bắc Thần Ngạo này rốt cuộc có đến hay không vậy, không phải đã nói là một canh giờ sao, giờ thì đã gần ba canh giờ rồi, thế mà vẫn chưa nhìn thấy hắc đầu, không phải hắc đầu đã quên mất con cừu dễ thương như cô rồi chứ!!

“Bạn của cô rốt cuộc bao giờ mới đến hả?” Mục Tiêu hết chịu nổi hỏi.

Tô Duyệt Duyệt nhìn hắc “ sắp rồi sắp rồi, cứ đợi đi...”

“Dù sao thì cô nương cũng đã trả ba ngàn hai rồi, hay là chúng ta làm chút thư giãn, giết thời gian cũng tốt...” Mục Tiêu đột nhiên đứng dậy đi về phía cô.

Tô Duyệt Duyệt tròn mắt, gã này không phải muốn cưỡng bức cô chứ!!

“Người cứ thử bước thêm một bước xem” đột nhiên một giọng nói lạnh lùng giặn dữ chặn im hai người ở trong phòng.

Tô Duyệt Duyệt quay đầu lại nhìn, kinh ngạc nhìn Bắc Thần Hàn, cái gương mặt thoải của hắc còn thoải hơn cả phân trong hồ xí, tại sao người đến không phải Bắc Thần Ngạo mà lại là Bắc Thần Hàn chứ? Thật sự, muốn giết người sao.

Ánh mắt của cô đảo qua đảo lại, đột nhiên chạy bỏ về phía hắc, làm bộ nũng nịu gọi: “Phu quân...”

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76

Bắc Thần Hàn rung mình, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ngây thơ vô số tội kia, rút kiếm phi chuyển thân đến trước mặt mục tiêu, dùng kiếm chỉ vào bộ hạ của hắc.

“Người chưa động vào cô ấy...” Hắc lạnh lùng nhìn sắc mặt đang tái nhợt đi của mục tiêu.

“Chưa... vẫn chưa, muốn chết a! ta ngay cả ngón tay của nàng ta cũng chưa động đến, xin người đừng chặt mắt công cụ kiếm tiền của ta a!” Mục tiêu vội vàng dùng hoa sen chỉ chỉ Tô Duyệt Duyệt, sau đó ôm lấy đứa em bé nhờ của mình.

Tô Duyệt Duyệt tròn tròn mắt, cái tên Mục Tiêu này như nào đột nhiên lại trở nên đàn bà như vậy, nàng thật là mù mắt mới bước vào căn phòng này.

Bắc Thần Hàn thu kiếm, trực tiếp mang ngân lượng vứt xuống bàn: ‘3 ngàn 2 lượng, dẫn người đi’

Hắc nói xong, trực tiếp vác nha đầu không biết sống chết này lên vai rồi đi.

Thái tử phủ. Duyệt Tâm Các.

“Phu quân, Người đặt ta xuống a! Như này rất không thoải mái a!” Tô Duyệt Duyệt làm ầm suốt quãng đường trở về phủ.

Bắc Thần Hàn bùng bùng nộ khí, quăng nữ nhân ở trên vai xuống giường.

“Tô Duyệt Duyệt, người cư nhiên dám phiêu ki” Hắc hét lớn.

“Ách, nhỏ tiếng 1 chút nào! Người muốn để cho mọi người đều nghe thấy sao” Tô Duyệt Duyệt nói.

Bắc Thần Hàn mặt lạnh nói: “Người cũng biết sợ, nếu muốn người khác không biết thì trừ khi đừng bao giờ làm”.

Tô Duyệt Duyệt vội vàng trèo xuống giường, đến bên cạnh hắc, dụi khuôn mặt nhỏ nhắn vào bộ ngực của hắc.

“Phu quân, đừng tức giận nữa mà!”

Bắc Thần Hàn lạnh lùng đẩy nàng ra, quay mình càng tức giận hơn. Nữ nhân này làm ra chuyện mất mặt như vậy, hắc nào có thể dễ dàng bỏ qua cho nàng như vậy, nếu như không phải biết nàng với nam nhân kia không có chuyện gì xảy ra, hắc sớm đã đâm chết nàng rồi.

Tô Duyệt Duyệt ôm hắc từ phía sau, khuôn mặt nhỏ không ngừng dụi dụi vào lưng hắc, hai tay cũng xoa xoa ngực hắc.

“Phu quân, nếu không thì ta thân mật với người 1 chút, coi như là trả người 3 ngàn 2 lạng, đừng tức giận nữa.”

Bác Thần Hàn sắc mặt ôn hòa trở lại, không khách khí nói: “miệng mở ra là 3 nghìn 2, người xem cái miệng của người là trân châu a!”.

Tô Duyệt Duyệt nhìn xung quanh, lập tức bỏ tay ra, bước vào phía sau bức bình phong.

Bác Thần Hàn lộ rõ vẻ nghi hoặc, Nữ nhân này không phải là tức giận rồi chứ, nàng biết nói nhiều hơn vài câu a! Chỉ cần nàng nói thêm vài câu nữa, hẳn sẽ không tức giận nữa mà.

“Người ở phía sau đó làm gì?” Bác Thần Hàn có 1 chút hồi hận hỏi.

Tô Duyệt Duyệt không trả lời hẳn, nửa tiếng sau đột nhiên bước ra, yếu điệu nói: “Phu quân, hoa cúc cho người 1 bữa tối, như vậy được rồi chứ!”

Bác Thần Hàn kinh ngạc mở to mắt, nhìn nàng từ đầu xuống dưới chân, cổ họng có chút khàn khàn.

“Y phục này của người ở đâu ra?” Hân giọng khàn khàn nói.

Tô Duyệt Duyệt cười, vội vàng đến bên hẳn, lúc đó trên mình nàng mặc 1 chiếc áo ngủ mỏng màu đen, bên trong là chiếc yếm xanh và 1 chiếc váy cực ngắn màu trắng, lúc ẩn lúc hiện trước mặt Bác Thần Hàn, cặp đùi non trắng trẻo lượn qua lượn lại trước mặt Bác Thần Hàn câu câu.

“Phu quân, thích ta trang điểm sao?” Tô Duyệt Duyệt cười tà mị.

Bác Thần Hàn lập tức gạt đầu,; “Thật là ta thích chết được”.

Nói xong, trực tiếp ôm Tô Duyệt Duyệt lên giường, Tô duyệt Duyệt vui vẻ nhìn dã thú đang phát tình, nụ cười cũng càng ngày càng lớn.

____ Lâm HiHi ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Ta cũng muốn ăn hoa cúc của người

Bác Thần Hàn hạ thấp đầu, điên cuồng hôn vào cái miệng nhỏ của Tô Duyệt Duyệt, bàn tay lớn do dự dừng trước tám voan mỏng trên người nàng, cuối cùng luôn vào trong áo mỏng đến nơi cao nhất, uốn nắn.

Hai người triền miên bên nhau, Tô Duyệt Duyệt bị nụ hôn cuồng nhiệt của Bác Thần Hàn làm cho khó thở, chịu không nổi mở miệng nói mấy tiếng.

“Phu quân, yêu ta không” Tô Duyệt Duyệt cười tà mị, nàng đã từng nghe 1 sư tử đồng môn nói, nam nhân mỗi ngày nói 1 câu anh yêu em, sau khi nói lâu thì cũng biến thành thật, cũng không biết là thật hay là giả.

Bác Thần Hàn sắc mặt tối sầm, nữ nhân này như nào mỗi ngày đều hỏi hẳn vấn đề này: “Yêu người...”

Nói xong lại bắt đầu mút 2 bả vai của nàng, bàn tay lớn cởi bỏ lớp áo người của nàng ra, tiếp đến không ngần ngại trút bỏ nốt chiếc váy của nàng.

“Phu quân, người nắm bánh bao của người ta rất đau a!” Tô Duyệt Duyệt cau mày nói.

Bác Thần hàn đột nhiên cười, bắt giắc nhẹ nhàng: “ Như này không đau rồi chứ!! Chồng sờ như vậy có phải thoải mái rồi không?”

Tô duyệt Duyệt toàn thân run rẩy, tay nhỏ bắt đầu thò vào bên trong y phục của hẳn, đến chỗ bộ ngực rắn chắc của hẳn.

“Phu quân, ta cũng muốn hẳn hoa cúc của người” Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt nói.

Bác Thần Hàn hít 1 hơi, hoa cúc? Nàng cứ nhiên nói 2 cái đó là hoa cúc? Hắn lật thân mình của con mèo bé nhỏ này đặt lên người hẳn.

Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt vô tội, ngẩng đầu nhìn hẳn, bộ dạng vô tội như vậy càng làm cho người khác mơ mộng, dường như là đang bảo hẳn, ta có ngoan ngoãn phục vụ người.

Bác Thần Hàn nuốt nước bọt.

Khi mà nàng cảm nhận thấy Bác Thần Hàn liên tục nói, cái miệng nhỏ của nàng men theo bộ ngực của hẳn dần dần đi xuống, cuối cùng đến

cơ bụng, chuẩn bị xuống thấp nữa, đột nhiên...

“Đủ rồi, không chịu nổi nữa rồi...” Bắc Thần Hàn chuyển mình, lại lần nữa ép nàng xuống giường, và tự cỡi y phục của mình, cùng bắt đầu phát cuồng với thân thể của nàng,

Hắn hạ thấp đầu ngậm ngậm mút mút quả mọng của nàng, từ từ nếm thử mùi vị của nó, tay lớn thì không kìm nổi trực tiếp lần xuống bên dưới chiếc váy ngắn của nàng, đột nhiên sờ thấy cái gì đó khô ráp, hắn kinh ngạc ngẩng đầu nhìn nàng.

“A! Phu quân, ngại quá, hôm nay ta đến ngày rồi, ta quên mất...” Tô Duyệt Duyệt cười vô hại, mắt chớp chớp nói.

“Đáng chết, người là cố ý...” Bắc Thần Hàn nói.

Con mắt lang sói mở to nhìn nàng, tiếp đó rời giường, ung dung mặc lại y phục đi ra ngoài.

“Phu quân, muộn như này rồi, người muốn đi đâu?”

“Tắm lạnh dập tắt lửa...” Hắn kìm hãm dục vọng, từ 1 nơi rất xa dùng nội lực truyền lại.

Tô Duyệt Duyệt cười, từ trong chiếc váy ngắn móc ra tờ giấy trắng, sau đó yên tâm ngủ một giấc ngon. Thật không biết nam nhân dục vọng khắp mình kia đang đau khổ dùng nước lạnh dội xối xả lên người.

“Lão nhị, lui xuống, lui xuống... mau... đáng chết lui xuống...”

_____ Lâm HiHi _____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Người muốn bị ta bạo trước giết sau, hay giết trước bạo sau?

buổi chiều, bên ngoài phủ

hôm nay là trận đấu thứ hai giữa Tô Duyệt Duyệt và Lãnh Phúc Hương quận chúa, các vị hoàng tử ai cũng háo hức đến xem cuộc thi đấu này.

Tô Duyệt Duyệt ánh mắt đảo qua đảo lại, đột nhiên phát hiện một thân ảnh cao to, ngay lập tức nộ khí lên đầu, tức tốc chạy đến trước mặt hắn ta.

“Người.....lần trước tại sao dám cho ta leo cây, người không phải nói 1 canh giờ sau đến đón ta sao, sao người đến đó lại là phu quân nhà ta?” Tô Duyệt Duyệt tức giận trừng mắt nhìn Bắc Thần Ngạo nói.

Bắc Thần Ngạo mu quang bỗng chớp sáng rực, khóe miệng nhếch nhếch: “quên rồi”

“kỳ thực người là cố ý có đúng không? người trộm đi ngân lượng của ta, sau đó quăng ta vào kỹ viện, lại chạy đi báo với phu quân ta, người là muốn phá hoại mối quan hệ tốt đẹp của phu thê chúng ta có đúng không?” Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nói.

nàng tối hôm đó đã suy nghĩ rất kỹ càng, nàng cho rằng sự việc này chắc chắn là do tên Bắc Thần Ngạo cố ý, nếu không thì Bắc Thần Hàn sao có thể biết nàng đang ở kỹ viện chứ, lại còn biết nàng thiếu nợ 3 nghìn 2 trăm lượng.

“không sai, vậy thì đã làm sao?” Bắc Thần Ngạo không hề ngại ngần thừa nhận, thân thể to lớn dần dần ép sát vào người nàng.

Tô Duyệt Duyệt đẩy đẩy hắn ra, vội vàng nói: “Người...Người đừng qua đây, còn có, người sao lại có thể không biết xấu hổ như vậy, muốn phá hoại hạnh phúc của vợ chồng ta? phu quân ta là hoàng huynh của người đấy, ta là chị dâu của người! nói gì chúng ta với người cũng là người thân, người sao lại có thể.....”

“câm mồm, đứng trước mặt ta đừng có nhắc đến hắn, đã nghe rõ chưa, đừng có để ta từ mồm của người nghe thấy người gọi hắn là phu quân” Bắc Thần Ngạo ánh mắt lạnh lùng, liếc mắt nhìn về hướng Bắc Thần Hàn đang đứng nói chuyện, sau đó lại nhìn sang Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt khắp mặt là vẻ hoang mang nhìn hắn, cái tên ác ma này thật là khó hiểu, không biết tại sao, nàng hoàn toàn không thể biết được tên gia hỏa này đang nghĩ cái gì? hắn thật sự quá nguy hiểm.....

“Người sợ ta sao?” Bắc Thần Ngao nắm lấy cằm của nàng, hần nhìn thấy được trong ánh mắt của nàng là tia hoang mang, liền cười lạnh 1 tiếng.

Tô Duyệt Duyệt vô cùng thành thật gật gật đầu, hạ thấp thanh âm nói: “người cả người âm u quái khí, ai không sợ chứ?”

“có biết không, uyên ương hồ điệp thường đối đãi với nữ nhân như thế nào?” Bắc Thần Ngao kẻ sát mặt vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nham hiểm hỏi.

Tô Duyệt Duyệt nhần nhần lông mày, ánh mắt không ngừng đảo qua đảo lại, lắc lắc đầu.

Bắc Thần Ngao cười một tiếng, thả lỏng tay nơi cằm của nàng ra, chuyển sang đặt lên vai của nàng, làm cho cả thân thể của nàng dán vào người hần, sau đó nhắm mắt lại, hít hà hương thơm thoang thoang mà dịu nhẹ trên người nàng.

Tô Duyệt Duyệt cảm thấy vô cùng không thoải mái, muốn đẩy hần ra, nhưng lực bắt tòng tâm.

“Người muốn bị ta bạo trước giết sau, hay là gết trước bạo sau?” đột nhiên hần cười tà mị hỏi.

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức kinh ngạc, không tự chủ hỏi: “có lựa chọn thứ 3 không?”

“Có, vừa giết vừa bạo” hần nói.

Tô Duyệt Duyệt trong chốc lát khóe miệng cứng đờ, cái tên quái thai này đúng là khác người.

“người có thể nói cho ta không? người rút cuộc tại sao lại biến thành Uyên ương hồ điệp?” Tô Duyệt Duyệt nhú nhú lông mày hỏi.

Bắc Thần Ngao trong mắt nhất thời xuất hiện một tia thống khổ, nhìn chăm chăm nàng: “Người muốn biết?”

Tô Duyệt Duyệt vội vàng gật gật đầu.

Hần suy nghĩ một lát, đột nhiên buông nàng ra, từ trong ngực móc ra một lọ thuốc mỡ, sau đó mở lọ ra, không chút do dự xoa lên hay tay trắng nõn của nàng.

“Người làm gì?” Tô Duyệt Duyệt kinh ngạc thu hồi tay lại, ngửi ngửi mùi của thuốc mỡ đó.

“Việc mà người muốn biết, hôm khác ta sẽ nói cho người nghe, còn về lọ thuốc này.....đợi rồi sẽ biết” Bắc Thần Ngao vừa nói xong liền trực tiếp quay người rời đi.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Ta thân mật với phu quân nhà ta là lẽ đương nhiên nha!

Tô Duyệt Duyệt nhìn bóng dáng hần rời đi, sau đó lại cẩn thận hít ngửi mùi hương của vị thuốc đó.

“Hóa hủ cao” nàng kinh ngạc nói.

Tên quái thai này tại sao lại bôi Hóa hủ cao ở trên tay của nàng chứ? lẽ nào hần cho rằng trong trận đấu sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sao?

Nửa canh giờ sau Tô Duyệt Duyệt cùng Lãnh Phúc Hương bắt đầu đi đến bãi cỏ.

Hai người họ hôm này sẽ thi bắn tên, ai bắn được vào hồng tâm nhiều nhất thì xem như người ấy thắng. Trên mặt Lãnh Phúc Hương lúc này là một nụ cười vô cùng tự tin.

Tô Duyệt Duyệt không thèm để ý đến gật gật, trong đầu không ngừng hiện lên những lời mà Bắc Thần Ngao nói với nàng, hần ta rút cuộc là có ý gì? lẽ nào có người muốn ở lợi dụng trận đấu này để hạ kịch độc.

Kịch độc?

Tô Duyệt Duyệt mu quang nhất thời hiện lên vẻ vô cùng khẩn trương, đi đến trước mặt Lãnh Phúc Hương: “đưa cung và tên của người đây cho ta xem?”

“cung của chúng ta đều là cùng một loại, rất công bằng” Lãnh Phúc Hương không quan tâm đưa cung của mình cho nàng xem.

Tô Duyệt Duyệt tỉ mỉ ngửi mùi trên cung tên, quả thực không có vấn đề gì. vậy rốt cuộc là ở đâu có vấn đề? Hay là cái tên quái thai đang chinh nàng.

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Bắc Thần Ngạo, phát hiện khoe miệng hân cong lên tạo thành một nụ cười khẩy, bộ dáng vô cùng mờ ám.

Duyệt Duyệt, người sao rồi? sắc mặt sao lại kỳ quái như vậy?” Bắc Thần Hàn đi đến bên cạnh nàng lo lắng hỏi.

Hắn từ này đã phát hiện ra bộ dáng như người mất hồn của Tô Duyệt Duyệt, cho rằng thân thể của nàng không thoải mái, cho nên mới vội vàng chạy đến hỏi.

“Tô Duyệt Duyệt, phu quân của người đang đứng ở trước mặt, cái đồ chết tiệt nhà người lại nhìn đi đâu vậy?” hắn nắm chặt tay của nàng phần nộ nói.

Tô Duyệt Duyệt nhú nhú lông mày, đưa khuôn mặt nhỏ nhắn của mình gục vào lồng ngực vững chắc của hắn cọ cọ, nũng nịu nói: “Phu quân, đừng giận mà! thiếp sắp thi đấu rồi, phu quân nên khích lệ thiếp mới đúng a!”

Lãnh Phúc Hương trên mặt tràn đầy hắc tuyến nhìn bộ dáng mờ ám của hai người, nghiêng răng nói: “Tô Duyệt Duyệt, mau bỏ cái mặt của người ra, người còn chưa có thắng, không thể chạm vào điện hạ”

Tô Duyệt Duyệt cười tà mị, lè lưỡi với nàng ta, khiêu khích nói: ” ta tại sao lại không thể chạm, người không muốn cho ta chạm, ta lại càng phải chạm”

vừa nói xong liền trực tiếp hôn lên đôi môi mỏng của Bắc Thần Hàn, đột nhiên một thanh âm vô cùng tức giận vang lên.

“Tô Duyệt Duyệt, người tại sao lại có thể phạm quy” Lãnh Phúc Hương phần nộ trừng mắt nhìn khuôn mặt vẫn còn đang cười của Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt cười nhe nhom nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang bùng bùng lửa của nàng ta, vị quận chúa này thật đáng yêu a.

“quận chúa nói là ý gì? ta thân mật với phu quân nhà ta là lẽ đương nhiên nha!”

vừa nói xong liền cảm giác có ba ánh mắt như muốn giết người rơi trên người nàng, một là của quận chúa trước mặt, một lại là của Bắc Thần Lẫm, cuối cùng là của tên yêu quái cả ngày âm u kỳ quái, Bắc Thần Ngạo.

Hai người nam nhân này là có bệnh sao? làm gì lại dùng cái ánh mắt đó nhìn nàng chứ?

Bắc Thần Hàn lại như mùa xuân hoa nở âu yếm nhìn nàng, phu quân phu quân, thật dễ nghe.

Trận đấu chính thức bắt đầu, Tô Duyệt Duyệt trở về vị trí của mình, cầm lấy cung tiễn.

Lãnh Phúc Hương đồng dạng cũng cầm lấy cung tên, đặt tên vào dây cung: “Tô Duyệt Duyệt, trận này ta thắng chắc rồi”

“Quận chúa vẫn là không nên tự tin quá sớm a, lần trước người cũng nói người thắng chắc rồi, kết quả thì thế nào, vẫn là ta thắng” Tô Duyệt Duyệt giống như dội một gáo nước lạnh vào nàng ta nói.

Cuộc thi cưỡi ngựa lần trước nàng ta quả thực không ngờ đến, nhưng lần này sau khi đã trải qua huấn luyện, một chút cự li ngắn ngắn này sao có thể làm khó được nàng chứ? bắn tên, có thể nói nàng rất lợi hại nha.

Lãnh Phúc Hương nghiêng răng, vội vàng phản bác: “lần trước là cho người giỏi thủ đoạn, cho nên mới.....”

“Ai! thua thì cũng thua rồi, còn nói nhiều lời vớ vẩn làm gì” Tô Duyệt Duyệt tặng cho nàng ta ánh mắt chê cười.

__Hong Tràn__

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 80: Xuân cung đồ Khi nào mới trả lại cho ta!

“Người.....tóm lại hôm nay ta nhất định thắng, hừ!” Lãnh Phúc Hương đột nhiên nghĩ đến quyển sách mà Tô Duyệt Duyệt mượn nàng, vội vàng lớn tiếng hỏi: “đừng rồi, quyển xuân cung đồ lần trước người mượn ta, khi nào mới trả lại cho ta đây?”

Tô Duyệt Duyệt ngại ngùng cười, nhìn nàng ta một cách trêu chọc: “người gấp như vậy đã muốn đòi về rồi, là muốn cùng nam nhân hoang dã nào đó thực hành sao?”

Mấy vị hoàng tử ở đây giống như hít phải một ngụm khí lạnh, hai người nữ nhân này cứ nhiên ở trước mặt mấy người họ không chút xấu hổ nói đến cái loại chuyện này.

“Tô Duyệt Duyệt, người đừng có nói bừa, cái gì mà nam nhân hoang dã” Lãnh Phúc Hương khuôn mặt ngay lập tức đỏ hồng, sau khi liếc nhìn Bắc Thần Hàn, vội vàng phản bác.

Tô Duyệt Duyệt nhìn về phía Bắc Thần Hàn, sau đó lại quay đầu nhìn khuôn mặt đang ngượng ngùng của Lãnh Phúc Hương, cười tà mị nói: “không phải nam nhân khác, nói như vậy, quận chúa là chỉ xem sách, sau đó tự dùng tay của chính mình, hoang tưởng đến phu quân nhà ta, có đúng không?”

Lãnh Phúc Hương giống như bị nói trúng tim đen, khuôn mặt nhất thời khảm trương đỏ hồng như quả táo chín, tức giận nói: “Tô Duyệt Duyệt.....Người.....người đừng có nói bừa!! Ta không có”

Sắc mặt Bắc Thần Hàn lúc này bắt đầu tái nhợt, nghiêng răng nói: “Nữ nhân, cầm mồm”

Thật đáng chết, nữ nhân này cứ nhiên trước mặt nhiều người nói ra những lời này, lại còn cái gì mà tưởng tượng nữa.....

“Quận chúa a, sao mặt người tại đỏ như vậy?” Tô Duyệt Duyệt chớp chớp mắt hỏi.

Lãnh Phúc Hương phần nộ trừng mắt nhìn nàng, nàng ta còn dám hỏi đến vấn đề này? nàng ta sao có thể ở trước mặt điện hạ nói ra những chuyện này chứ? thật sự quá mất mặt, đáng chết...đáng chết...

“Vậy còn người? Người mượn quyển sách đó, là muốn cùng nam nhân nào làm chuyện mờ ám sao?” Lãnh Phúc Hương hỏi lại Tô Duyệt Duyệt.

Tô Duyệt Duyệt cười cười, nhìn nàng ta nói: “Còn có thể là ai? chính là Phu quân nhà ta a! người không biết trong quyển sách đó có mấy tư thế rất tốt, phu quân nhà ta cũng thử qua hết nha, hại tiểu hoa cúc của ta đau đến muốn mất mạng”

Quần chúng xung quanh lại thở một hơi dài, Xuân cung đồ? tư thế? Bắc Thần Hàn bỏ sức lực ra thử? Tiểu hoa cúc?

Lúc này những hình ảnh sống động như thật lần lượt hiện lên trong đầu của những người đứng ở đây.

Bắc Thần Hàn sau khi nghe những lời này, sắc mặt ngay lập tức đỏ ửng, vô cùng đáng yêu.

Lãnh Phúc Hương lặng người đi một lát, vội vàng đẩy những hình ảnh mờ ám đang tưởng tượng trong đầu đi, phần nộ nói: “ Tô Duyệt Duyệt, ta hảo tâm cho người mượn sách, người cứ nhiên lại đi thực hành cùng Thái tử điện hạ, người tại sao lại có thể như vậy?”

Vừa nghĩ đến những cảnh thân mật của hai người bọn họ, tâm của nàng lại như bị ngàn mũi kim châm.

“Quận chúa, ta là vì người làm thực nghiệm a! trên sách ta có viết lại những cảm nghĩ của ta ở từng tư thế, như vậy sau này mỗi lần người tưởng tượng sẽ chân thực hơn nhiều lần a” Tô Duyệt Duyệt vô cùng hào tâm nói.

“Tô Duyệt Duyệt, nói như vậy là người còn muốn ta phải cảm ơn người sao?” Lãnh Phúc Hương nghiêng răng, trừng mắt nhìn nàng hỏi.

“Quận chúa chỉ cần đánh giá cao tiểu hoa cúc của ta là được rồi, không uống công nó bị cái gậy của thái tử gia giày vò cả một đêm, thật sự như muốn để lại sẹo a” Tô Duyệt Duyệt nói.

Bắc Thần Hàn lúc này khuôn mặt tràn đầy hân hoan trừng mắt nhìn nàng, “cái gậy” của hắn rõ ràng đã rất nhẹ nhàng, nào có tàn bạo như những lời nàng ta nói.

ở một góc, Bắc Thần Ngạo sắc mặt càng ngày càng khó coi, bàn tay to bất giác nắm chặt lại thành quyền, hận ý trừng mắt nhìn Tô Duyệt Duyệt và Bắc Thần Hàn.

“Được rồi, không nói linh tinh nữa, bắt đầu” Lãnh Phúc Hương nghiêm nghị trừng mắt nhìn nàng, nhanh chóng giương cung lên, bắt đầu cuộc thi.

vù vũ vũ...Năm mũi tên lần lượt được bắn ra, cuối cùng bay thẳng vào hồng tâm trên chiếc bia.

“Tô Duyệt Duyệt, Người thăm rồi, chỉ cần có một mũi tên không trúng hồng tâm, vậy coi như thua” Lãnh Phúc Hương đắc ý cười nói.

Tô Duyệt Duyệt sắc mặt nhất thời thay đổi một chút, lấy bốn mũi tên ở phía sau đặt lên giây cung, sau đó giương cung bắn đi.

Vút một tiếng...chỉ nhìn thấy bốn mũi tên cùng tốc độ, cùng chuẩn xác đâm thẳng vào hồng tâm của tám bia, Lãnh Phúc Hương vô cùng kinh ngạc, đang muốn mở mồm. Cùng lúc đó, Tô Duyệt Duyệt lại một lần nữa lấy nốt mũi tên còn lại đặt lên giấy cung, nhắm vào không trung, dưới con mắt kinh ngạc của mọi người, bắn mũi tên đó đi..

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Âm sát (1)

Vút một tiếng, mũi tên đó trực tiếp lao vào không trung nhắm thẳng vào con chim ưng đang bay trên bầu trời, mũi tên đâm xuyên qua bụng con chim, dính đầy máu, cuối cùng đâm thẳng vào hồng tâm của tám bia.

Tất cả mọi người có mặt ở đây lúc này ai cũng bị nàng làm cho kinh ngạc, từ trước đến nay họ chưa bao giờ biết rằng Tô Duyệt Duyệt đối với bắn cung lại tinh thông như vậy.

“Tô Duyệt Duyệt, tài bắn cung của người từ lúc nào lại lợi hại đến vậy? bắn chết động vật lại còn có thể nhắm trúng vào hồng tâm, thật quá lợi hại rồi! đây ta được không?” Lãnh Phúc Hương dùng ánh mắt kính phục nhìn nàng.

Tô Duyệt Duyệt cười nhẹ một cái, không thèm để tâm đến nàng ta, mà trực tiếp đi đến chỗ con chim ưng rơi xuống, nhìn thấy xác con chim đã bị đập nát, ngay lập tức cảm thấy rợn tóc gáy.

Nếu lúc đó con chim này tấn công qua đây, mọi người vì để phòng vệ, sẽ đưa tay ra chắn trước, mà trên thân của con chim ưng này lại toàn là chất kịch độc, tay của con người chỉ cần chạm qua một lần, khẳng định sẽ bị ăn mòn.

Kịch độc? Hóa hủ cao? Bắc Thần Ngạo.....

Tô Duyệt Duyệt ngay lập tức quay đầu lại, lại phát hiện Bắc Thần Ngạo sớm đã không còn thấy bóng dáng, lẽ nào tất cả một màn này đều là hân bày ra, hân muốn hại tất cả mọi người ở đây, trừ nàng.....

“Duyệt Duyệt, người đang nghĩ.....” Bắc Thần Hàn hiểu kỳ chạy qua chỗ nàng, lại bị xác chết của con chim ưng trên mặt đất làm cho chấn động.

ở trên thân của con chim này có độc, hơn nữa lại còn là kịch độc.

Bắc Thần Hàn vội vàng giắt lấy tay của nàng kiểm tra, lo sợ nói: “vừa mới tay của người có chạm vào con chim đó không? có bị thương không?”

Tô Duyệt Duyệt ngẩng đầu nhìn nét mặt lo lắng của hân, đẩy lòng dâng lên một cổ ấm áp, vội vàng lắc đầu nói: “ta không sao”

Lúc này, đột nhiên bốn phía xuất hiện khoảng 20 tên sát thủ áo đen, bắt đầu tấn công tất cả mọi người.

“To gan, chúng ta là người của hoàng thất, các người cư nhiên dám đến đây ám sát” nhị hoàng tử Bắc Thần Liệt phẫn nộ hét lớn.

tên áo đen cầm đầu cười lạnh một tiếng, rút kiếm ra lao thẳng về phía lão nhị: “tất cả những người có mặt ở đây đều phải chết”

“Duyệt Duyệt, ở đây giao cho bọn ta, người cùng quận chúa không được chạy loạn” Bắc Thần Hàn rút kiếm của mình ra, dặn dò Tô Duyệt Duyệt, sau đó trực tiếp xông vào trận chiến.

Hân thật sự không ngờ tới, cuộc thi bắn cung hôm nay sẽ có người muốn ám sát bọn họ, rốt cuộc là ai đứng sau giết dây vụ ám sát này?

Một tên hắc y nhân tay giữ chặt đao lăm le lao về phía Lãnh Phúc Hương, Lãnh Phúc Hương từ trước đến nay chưa từng trải qua hoàn cảnh nguy hiểm như vậy, sớm đã bị hân dọa cho ngây ngốc, hai chân phát run, chỉ biết đứng đó nhìn hân lao đến, chạy cũng không chạy được.

“Aaaaaaa!” Lãnh Phúc Hương hai mắt mở to nhìn thanh đao đang lao về phía mình, hoảng loạn hét toáng lên.

Choang một tiếng, đột nhiên thanh đao của tên hắc y nhân bị một hòn đá ném qua làm lệch đi phương hướng, Lãnh Phúc Hương bị kéo sang một bên.

“Ta nói người quận chúa a! người bình thường không phải rất chua ngoa sao? sao bây giờ lại giống như con tôm hai chân mềm nhũn vậy, vừa nãy sao người không tránh ra chứ? Tô Duyệt Duyệt chỉ tay vào trán nàng ta nói.

Nhìn bộ dáng của vị quận chúa lúc này, khuôn mặt bị dọa cho ngây ngốc, sắc mặt trắng bệch, trên trán ra đầy mồ hôi, đôi môi nhợt nhạt, toàn thân phát run, chỉ có thể dùng hai từ để hình dung, chính là “Vô dụng”

“Ta....Ta....ta rất sợ a!” Lãnh Phức Hương sống chết bám lấy góc áo của Tô Duyệt Duyệt, thanh âm có phần run rẩy nói.

Tô Duyệt Duyệt lườm nàng ta một cái, đột nhiên tên hắc y nhân lúc này lại quay lại công kích 2 người, Lãnh Phức Hương sợ hãi định quay người bỏ chạy, lại bị Tô Duyệt Duyệt vô tình cầm vạt áo kéo lại, đẩy lên chắn trước thân nàng, làm bìa đỡ đạn.

“Tô Duyệt Duyệt, ngươi....ngươi sao có thể.....aaaaaaaaa!” Lãnh Phức Hương phần nộ oán tránh, lời còn chưa nói xong, chân phải của nàng ta không tự chủ đá về phía trước.

Chỉ thấy một tiếng kêu vô cùng thảm thiết vang lên trên không trung...

Hắc y nhân đau đến nổi tay buông lỏng đao, vừa nhảy vừa dùng tay ôm chặt quả dưa chuột của mình.

“Nữ nhân đáng chết, ngươi cư nhiên dám chặt đứt đường nối đời của ta”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Âm sát (2)

“Nữ nhân khôn kiếp, ngươi dám cả gan làm ta tuyệt tự tuyệt tôn...”

Gương mặt sát thủ áo đen hết sức khó coi, hắn trợn mắt nhìn về phía Lãnh Phức Hương còn đang ngơ ngác, ngọn lửa phần nộ trong mắt hắn như muốn nung chảy nữ nhân trước mặt.

Lãnh Phức Hương tròn mắt hoảng hốt, kinh hoàng mà vội vã lắc đầu. “Không... Sao lại là tôi... Không phải tôi đâu!”

Tô Duyệt Duyệt này muốn hại chết cô sao! Sao có thể hãm hại cô chứ!

Tên sát thủ áo đen dồn hết phần nộ mà vung tay về phía Lãnh Phức Hương, Tô Duyệt Duyệt chỉ khẽ cười, nắm lấy áo của Lãnh Phức Hương kéo lại, tiếp đó điều khiển cánh tay của cô ta văng thẳng vào mặt tên sát thủ.

“Oa, quân chúa thật lợi hại a! Nàng xem, nàng vừa đánh bại được hắc rồi...” Tô Duyệt Duyệt vừa vỗ tay vừa không ngớt lời khen ngợi.

Lãnh Phức Hương hoảng hốt nhìn xuống kẻ áo đen đang nằm bất động, lẽ nào là cô vừa rồi đã tự tay xử hắc?

“Áy! Chuyện này có nhầm nhò gì đâu!” Lãnh Phức Hương xoa xoa bàn tay trắng nõn đang đỏ ửng, gương mặt không giấu nổi sự kiêu ngạo trả lời.

Khóe miệng Tô Duyệt Duyệt khẽ giật giật, giấu cây châm bạc vào ống tay áo, nàng quận chúa này vừa rồi rõ ràng còn sợ chết khiếp, thế mà bây giờ còn dám giả bộ nữ đại hào kiệt khí phách.

Cùng lúc đó, Bắc Thần Hàn cùng với nhị, tam, tứ hoàng tử cũng đã dần dần xử lý được không ít lũ áo đen.

“Khai mau, kẻ nào sai các người đến ám sát bọn ta?” Bắc Thần Hàn giương ánh mắt lạnh lẽo về phía những kẻ áo đen, vừa tấn công vừa tra hỏi.

Toán áo đen này rõ ràng là những kẻ sát thủ chuyên nghiệp, mà hơn nữa mục tiêu của chúng còn là bọn hắc – đều là hoàng thân quốc thích, hắc nghĩ một hồi, nhưng vẫn không nghĩ ra được rốt cuộc là ai đã ra tay, thậm chí đến Tô Duyệt Duyệt và Lãnh Phức Hương cũng không tha.

Lũ áo đen vốn chẳng để ý đến lời của Bắc Thần Hàn, tiếp tục tấn công như điên như dại.

Đột nhiên một toán áo đen còn đông hơn cả toán vừa rồi nhào về phía họ.

Bắc Thần Hàn nhân thấy thật sự giết không nổi lũ này, nếu tiếp tục chiến đấu, e rằng mọi người đều không thể thoát, thế nên hắc thẳng tay giết ba tên áo đen trước mặt, sau đó lập tức đến bên cạnh Bắc Thần Liệt, vừa đáp trả vừa nghĩ kế.

“Nhị đệ, mau nghĩ cách thoát khỏi chỗ này, mấy người bọn đệ hộ tống quận chúa, ta và Tô Duyệt Duyệt sẽ chạy đường khác, các đệ hãy cẩn thận...” Bắc Thần Hàn vừa dứt lời lập tức hạ tiếp bốn tên trước mặt, chuyển mình đến bên Tô Duyệt Duyệt.

Nhưng Bắc Thần Liệt lại kéo Lãnh Phúc Hương, ám thị cho hai hoàng tử còn lại chạy về những hướng khác nhau, đồng thời phân tán lực lượng của lũ sát thủ.

Bắc Thần Hàn kéo Tô Duyệt Duyệt chạy theo hướng Bắc, khi mà bốn bề đã yên tĩnh trở lại, từ cây cổ thụ bước ra hai kẻ nam nhân.

“Bốp” Nam nhân độ trung niên phẫn nộ giáng cho chàng trai trẻ còn lại một cái bạt tai.

“Nghĩa phụ...” Chàng trai trẻ khóe miệng rớm máu, hoảng loạn nhìn về phía người kia.

Ánh mắt của người đàn ông kia vô vùng nghiêm khắc, lạnh lùng nói: “Người vẫn còn gọi ta là nghĩa phụ, vừa rồi sao người dám cứu Tô Duyệt Duyệt, nếu người không rách việc thì làm sao Tô Duyệt Duyệt có thể phát hiện ra con chim ưng đó, kế hoạch của ta sao có thể thất bại được”

Người đàn ông đó càng nói càng kích động, tiếp tục giáng cho chàng trai một cái tát. Chàng trai ngậm ngùi thừa nhận mà hoàn toàn không chút phản kháng.

“Ta nói cho con biết, đừng để ta phát hiện ra con đã yêu nữ nhân đó, bằng không kết cục ra sao thì con biết rồi đấy...” Người đàn ông lạnh lùng nói, sau đó ngay tức khắc quay mặt đi mất.

Chàng trai kia khẽ lau vết máu còn vương nơi khóe miệng, ánh mắt trong suốt nhìn về hướng Bắc Thần Hàn và Tô Duyệt Duyệt vừa chạy.

—Gấu—

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Ta không muốn cùng người quyền sinh

Lúc này, Bắc Thần Hàn vẫn tiếp tục kéo Tô Duyệt Duyệt tháo chạy lên đỉnh núi, đằng sau họ là một toán áo đen tầm ba chục tên vẫn đang theo sát, khi cả hai chạm chân đến vách núi Tô Duyệt Duyệt mới kinh hoàng mở to mắt.

“Phu quân, chàng thật biết dẫn đường, có phải chàng đang giúp Diêm Vương kiểm ăn không! Lần này chỉ có đường chết a!” Tô Duyệt Duyệt nuốt nước bọt rên rỉ.

Bắc Thần Hàn khẽ cau mày, nhìn chăm chăm xuống đáy vực như đang tính toán điều gì.

“Xem các người còn định trốn đi đâu?” Kẻ áo đen cầm đầu tay lăm lăm cây kiếm chỉ về phía họ mà cười nhạt.

Bắc Thần Hàn đột nhiên khẽ mỉm cười, giữ chặt lấy Tô Duyệt Duyệt đồng thời ghé vào tai cô thầm thì: “Có biết bơi không?”

Tô Duyệt Duyệt chết lặng mất một lúc, còn chưa kịp lên tiếng trả lời, thì tên phu quân chết tiệt này đã lôi nàng nhảy xuống, hai người nhảy xuống vực trước ánh mắt bàng hoàng của bọn áo đen.

“Phu quân, ta không muốn cùng người quyền sinh...” Lời than oán đầy hối hận của Tô Duyệt Duyệt từ dưới vách núi vọng lên.

Bọn áo đen nhìn xuống cái đáy thâm sâu cùng cốc ấy, hai người bọn họ nhảy xuống, chắc chắn đến tám chín phần là mất mạng rồi. Nhưng vì không muốn có sơ suất gì nên cả toán người vẫn đứng bên bờ vực đợi tới một canh giờ, sau đó mới an tâm bỏ đi.

Đáy vực...

“Thùm”, mặt hồ đang yên ả bỗng dâng lên những đợt sóng mạnh, Bắc Thần Hàn nhanh chóng nổi lên khỏi mặt nước, không thấy khuôn mặt của Tô Duyệt Duyệt đâu, hần sốt sáng nhìn quanh bốn bề.

“Duyệt Duyệt...” Hần hốt hoảng lặn lại xuống nước mong tìm thấy chút dấu tích của Tô Duyệt Duyệt.

“Ôi trời... Cứu mạng... Cứu...” Tô Duyệt Duyệt vùng vẫy nhô lên khỏi mặt nước, nước không ngừng chui vào cổ họng cô.

Tô Duyệt Duyệt đúng là có biết bơi, nhưng vấn đề nằm ở chỗ nhiệt độ cơ thể của cô trước khi tiếp nước không đủ, kết quả là đôi chân đáng yêu của cô đã bị chuột rút!! Tên phu quân chết tiệt này chạy đi đâu rồi cơ chứ!!

Bắc Thần Hàn lại một lần nữa hấp tấp trôi lên khỏi mặt nước, bất ngờ nhìn thấy cảnh tượng Tô Duyệt Duyệt đang vùng vẫy trong nước, nhìn thấy bộ dạng đau đớn của cô, lòng hần bắt chợt đau nhói, vội vã bơi đến bên cô.

“Duyệt Duyệt, nàng không sao chứ!” Bắc Thần Hàn kéo cô vào bên bờ, lo lắng mà gào lên.

Giương mặt của Tô Duyệt Duyệt trắng bệch vì sợ, co rúm lại như trái khế quạ. “Phu quân, anh nhảy mà cũng không thềm báo trước một tiếng, hại tôi suýt chút nữa thành Hà bá rồi.”

Bắc Thần Hàn thấy cô có vẻ không sao mới yên lòng đôi chút, bây giờ trời sắp tối rồi, bọn họ phải tìm được chỗ nào nghỉ chân đã, hấn bẻ thóc thân hình ướt nhẹp của Tô Duyệt Duyệt lên, rào bước rời khỏi bờ hồ.

Tô Duyệt Duyệt âm thầm ngước lên nhìn gương mặt anh tuấn đó, khuôn mặt bắt gặp nóng bừng, lại nhìn thấy đôi tay chẳng chít những vết thương của hấn. . . Vừa rồi lúc ở bên hồ, cô có thể cảm nhận được cái ôm ghì của hấn dành cho cô, như thể hấn thả rằng để bản thân bị thương chứ quyết không chịu để cô nhận bất kì tổn thương nào. Nghĩ đến đó, đáy lòng cô dường như cũng gọn lên từng đợt sóng.

Thì ra đây là cảm giác được người khác che chở! Thật hạnh phúc a!

Đêm khuya, ở một phủ nọ. . .

Người đàn ông khi nãy gương mặt đùng đùng nộ khí gạt phăng toàn bộ đồ đạc trên bàn, ánh mắt tức giận tột độ mà nhìn kẻ áo đen trước mặt.

“Một lũ phế vật, chỉ có mấy tên nhãi hoàng tử mà cũng giết không nổi, còn muốn ta sai các người làm chuyện gì?”

Lũ áo đen cúi gầm mặt, không dám có chút phản kháng nào, bọn chúng đã để mục tiêu chạy thoát, nên không có lấy một cái đầu nào dám ngẩng lên nhìn chủ tướng, bọn chúng cũng biết cái giá của sự thất bại là như thế nào chứ?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Động tình (1)

“Đều rút ra ngoài cho ta, nhiệm vụ thất bại thì các người đừng mơ mộng đến thuốc giải nữa” nam tử trung niên lạnh lùng ra lệnh.

Lão ta sau khi thấy đám hắc y nhân đã lui xuống hết, liền quay đầu trừng mắt nhìn nam tử trẻ tuổi đang hoang mang đứng ở bên cạnh, nổi phần nộ ngay lập tức lại trào dâng như muốn giết chết người thanh niên trước mắt này.

Hôm nay là đêm trăng tròn, đêm nay ta sẽ không đưa thuốc giải cho người, để cho người phải tiếp tục làm một con thú, đó là cái giá cho việc lần này người dám phản bội ta” lão tử trung niên tức giận trừng mắt nhìn hấn.

Nam tử trẻ tuổi kinh ngạc mở to mắt, sau đó vội vàng quỳ xuống: “Nghĩa phụ, con cầu xin người, cho con thuốc giải, con không muốn lại tiếp tục bị biến thành cái hình dạng đó”.

Vừa nghĩ đến những tháng ngày không có thuốc giải của trước đây, tư vị thống khổ đó, hấn không muốn ném nữa, cũng không muốn tiếp tục thương tổn những người vô tội”.

“không kịp rồi, nếu người sau này lại tiếp tục làm trái vơi mệnh lệnh của ta, ta sẽ hủy đi tất cả thuốc giải, làm cho người biến thành cái bộ dạng nửa người nửa thú” lão tử trung niên lạnh lùng nói.

Đêm khuya. Lúc trăng tròn—

“aaaaaaaaaaaaa.....”.một thanh âm vô cùng sắc nhọn thảm thiết kêu gào trong đêm khuya thanh tĩnh.

Một đôi mắt màu xanh lục xuất hiện trước mắt lão tử trung niên, trong đôi mắt ấy tràn ngập sự phần nộ lẫn bi thương, sau đó quay đầu nhảy vọt qua chiếc cửa sổ trong phòng, len lỏi vào màn đêm thăm thẳm và biến mất sau rừng cây.

Son động—

Tô Duyệt Duyệt toàn thân phát run ngồi ở trên mặt đất, lúc này nàng cảm thấy cả đầu choáng váng quay cuồng, sẽ không phải là cảm mạo rồi chứ?

Bắc Thần Hàn sau khi cởi bỏ áo ngoài và áo trong ra để hong khô, mới phát hiện sắc mặt Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn tái nhợt: “Duyệt Duyệt, sắc mặt của người sao lại kém như vậy? người mau cởi y phục ra đi, người như vậy sáng sớm ngày mai mới khô được a!”

Tô Duyệt Duyệt nhủ hàng lông mày, cũng nghe theo cởi bỏ quần áo của mình ra đưa cho Bắc Thần Hàn hong khô, Bắc Thần Hàn treo tất cả quần áo của hai người lên trên đồng lửa, sau đó từ từ tiến lại ngồi xuống bên cạnh nàng.

“Phu quân, cánh tay của người bị thương rồi, người có mang theo thuốc không?” Tô Duyệt Duyệt nắm lấy cánh tay của hắn ta, quan tâm hỏi.

Bắc Thần Hàn cười cười, sự quan tâm của nàng đối với hắn làm cho nội tâm hắn nhất thời cảm thấy vô cùng ấm áp, đang định mở mồm nói thì đột nhiên phát hiện cánh xuân đập vào mắt, chiếc cổ trắng và bờ vai mịn màng cùng với dáng người thon thả của nàng lơ mơ hiện ra trước mắt hắn, thật sự là muốn mê hoặc hắn mà, đáng chết! hạ thân bắt đầu có phản ứng rồi.

“Duyệt Duyệt, Vi phu đôi rồi, làm thế nào đây?” Bắc Thần Hàn mu quang tràn đầy dục hỏa chăm chú nhìn cái miệng xinh xắn của nàng, khàn giọng hỏi.

Tô Duyệt Duyệt lúc này không hề lĩnh hội được ý tứ của hắn, còn cho rằng hắn thật sự đang đói bụng, trực tiếp hỏi: “ta cũng đói rồi, người mau đi tìm chút gì ăn mang về đây đi”

Bắc Thần Hàn khoe miệng bắt giắc cong lên tạo thành một nụ cười quý dị, trực tiếp vỗ lấy Tô Duyệt Duyệt, đề lên thân thể của nàng: “Nương tử cũng đói rồi, vậy chúng ta cùng nhau thỏa mãn đói phương nhé!”

Tô Duyệt Duyệt trừng lớn mắt, hóa ra tên biến thái này nói hắn đói là cái ý tứ này, nàng đang muốn phản kháng, nhưng Bắc Thần Hàn hoàn toàn không cho nàng cơ hội kháng cự, ngay lập tức đánh đòn phủ đầu lên khuôn miệng mê người của nàng.

“ừm...” Tô Duyệt Duyệt giơ tay lên muốn đẩy hắn ra, lại bị hắn dùng tay áp chế lên trên đầu, nụ hôn của hắn ngày càng điên cuồng, cũng ngày càng mãnh liệt, dường như muốn nuốt chửng luôn con mèo nhỏ là nàng vào bụng.

Dần dần, Tô Duyệt Duyệt cũng bắt đầu trầm luân trong sự điên cuồng của hắn, thân thể ngày càng nóng, khi tay của hắn buông lỏng nàng ra, nàng ngay lập tức dùng tay ôm chặt vào cổ của hắn.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Động tình (2)

Tô Duyệt Duyệt toàn thân cảm thấy từng trận tê dại, hai mắt mơ hồ nhìn người nam nhân đang ngụp lặn trước ngực mình: “Phu quân”.

Một tiếng “phu quân” mang về nỗi nhục này, khiến tâm Bắc Thần Hàn rạo rực như thủy triều lên, vội vàng lột bỏ quần dưới của nàng, sau đó mang theo những nụ hôn nóng bỏng chu du khắp trên người nàng, từ trên xuống dưới, bàn tay to vĩ đại ác ôn trên đầu hai bầu ngực non mềm, chiếc lưỡi nóng bỏng của hắn sau đó di chuyển xuống vùng bụng bằng phẳng, sau khi hôn nhẹ nhàng lên đó, lại cứ thế tiếp tục di chuyển xuống dưới.

Tô Duyệt Duyệt cảm nhận được ý đồ của hắn, ngay lập tức kinh ngạc trừng lớn mắt, hắn hắn hắn sẽ không phải là muốn hôn vào chỗ đó chứ??

“Phu quân, không cần” Tô Duyệt Duyệt khắp mặt bắt đầu đỏ hồng lên, theo phản xạ khép chặt chân lại.

Bắc Thần Hàn hừ hừ không để cho nàng giấu đồa hoa cúc đẹp để đó đi, dưới con mắt kinh ngạc của nàng, cúi đầu hôn trụ lên đồa hoa mê người đó.

“Á! Phu quân, thật khó chịu a” Tô Duyệt Duyệt cảm nhận được hắn đang cố tình giở trò, điên cuồng lắc đầu kêu lên.

Trời ạ! Cảm giác này thật quá mãnh liệt, hắn sao có thể đùa giỡn “tiểu muội” của nàng như vậy chứ? Chịu không nổi, chịu không nổi nữa rồi.

Tiếng rên rỉ oán trách của nàng hoàn toàn không làm gián đoạn hành vi gian ác của Bắc Thần Hàn, hắn một tay không ngừng xoa nắn bầu ngực của nàng, dùng ngón tay chà sát viên bi nhỏ trên đó, bàn tay còn lại lại đang không ngừng sờ soạng bắp đùi trắng nõn, mà miệng của hắn cứ nhiên còn đang tỉ mỉ thưởng thức hương vị mật ong tuyệt hảo từ nơi hấp dẫn chết người của nàng tiết ra. Đáng chết! thật sự là quá ư ngọt ngào.

Tô Duyệt Duyệt bị hắn ta không ngừng công kích đến nỗi toàn thân vô lực, nàng chỉ cảm thấy thân thể của nàng dưới sự trêu đùa của hắn, đồa hoa của nàng ngày càng tiết ra nhiều nhựa hoa, mà chất nhựa chết người này lại bị Bắc Thần Hàn nuốt vào đến một giọt cũng không thừa.

“Phu quân, ta không xong rồi, không xong rồi” Tô Duyệt Duyệt khắp mặt đỏ hồng nhìn hắn, trong người truyền đến từng trận từng trận

khoái cảm, làm cho tâm hồn của nàng giống như lơ lửng trên mây, cái loại cảm giác sung sướng đến tê dại này, khiến cho ngay cả ngón tay ngón chân của nàng cũng không tự giác mà run rẩy.

Cuối cùng Bắc Thần Hàn cũng buông tha cho đóa hoa của nàng, hất lộn phăng vật cản cuối cùng trên người hắn, lại một lần đưa cái thứ nóng hổi sớm đã đứng thẳng dưới hạ thân mình đặt vào giữa hai chân trắng nõn của nàng, từ từ tiến vào trong đóa hoa cúc mê người.

Hắn cúi thân người xuống, mãnh liệt hôn lên đôi môi non mềm của nàng, dục vọng dưới hạ thân cũng từ trạng thái chậm chậm bắt đầu tăng tốc, chạm đến đỉnh điểm sung sướng của nàng.

“Duyệt Duyệt, có thoải mái không?” Bắc Thần Hàn tiến vào bên trong nàng, cảm nhận được sự thít chặt của cơ thể, mỗi một nhịp đều có thể làm hắn trở nên điên cuồng, một nhịp lại một nhịp liên tục thúc vào đấy ra, hắn muốn nhiều, nhiều hơn nữa.

Thân thể mềm mại đáng yêu của Tô Duyệt Duyệt cùng với sự công kích mãnh liệt của hắn cũng đang không ngừng lắc động, nàng vòng tay của mình lên tấm lưng rắn chắc của hắn, biến những khoái cảm mãnh liệt mà Bắc Thần Hàn đem lại thành một cổ sức mạnh, phát tiết trên lưng của hắn. chỉ thấy những vết cào ngày càng nhiều, một đường lại một đường không ngừng hiện ra.

Cuộc kích tình không biết đã qua bao lâu...

“Duyệt Duyệt, Duyệt Duyệt” lúc này, Bắc Thần Hàn bắt đầu nhấc người lên, bàn tay to ôm chặt vòng eo mảnh mai của nàng, lại điên cuồng tiếp tục tấn công, tiến vào bên trong nàng, tiến vào trong tâm nàng, linh hồn nàng.

Sự mãnh liệt của hắn làm cho Tô Duyệt Duyệt chỉ biết bám chặt vào hai cánh tay chắc khỏe của hắn, âm thanh ma thuật của hắn phát ra, làm cho trái tim của nàng cùng với sự tiến nhập của hắn cũng bắt đầu không ngừng dao động, nàng động tâm rồi, nàng động tâm vì hắn rồi, điều đó là thật sao?

“Không xong rồi, ta không xong rồi” Tô Duyệt Duyệt không ngừng lắc đầu cầu xin hắn buông tha, nàng khẩn trương nắm chặt cánh tay của hắn, phía dưới cũng bắt đầu không ngừng co lại, thắt chặt lại dục vọng của hắn, thắt chặt dục vọng của hắn, thắt chặt tâm của hắn, cũng thắt chặt tâm hồn của hắn.

Bắc Thần Hàn mu quang nóng rực nhìn nàng, nhìn bộ dáng vì hắn mà động tình của nàng, nhìn khuôn mặt của nàng đỏ hồng vì hắn, nhìn bộ dáng vì hắn mà không ngừng rên rỉ, hắn rất thích bộ dáng lúc này của nàng, tâm của hắn lúc này đã hoàn toàn trao cho nàng, trao cho nữ nhân cả ngày luôn chinh hắn, người mà hắn quyết định đi cùng suốt cuộc đời- Tô Duyệt Duyệt.

“Phu quân, Phu quân” Tô Duyệt Duyệt phát ra tiếng khóc lẫn trong tiếng rên rỉ.

Bắc Thần Hàn lại một lần nữa ngụp lặn trên người nàng, đem dục vọng của bản thân công kích lần cuối cùng, mãnh liệt tiến vào bên trong nàng, còn nhẹ nhàng thủ thi bên tai: “Duyệt Duyệt, nói nàng yêu ta, mau nói nàng yêu ta”

“ân...ta...ta yêu chàng” Tô Duyệt Duyệt bám chặt vào cổ hắn, cùng với sự công kích của hắn, thờ dốc nói.

Bắc Thần Hàn nở một nụ cười hạnh phúc, hạ thân điên cuồng công kích, cuối cùng tiến vào nơi sâu nhất trong cơ thể nàng, không chút do dự để lại dấu ấn tình yêu trong đó, bắn những giọt tình yêu nóng bỏng vào nơi sâu nhất.

Cuộc kích tình ngọt ngào đêm nay, đã đem hai tâm hồn gắn kết lại gần nhau, mà hạt giống nóng bỏng đó, dường như là minh chứng cho hạnh phúc của hai người, lặng lẽ ở trong bụng của Tô Duyệt Duyệt, đâm chồi nảy nở.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Công chúa tiền triều

Đêm khuya thanh tĩnh. Tại một đại viện nào đó.

Mấy người nữ nhân cùng vài người nam nhân sắc mặt nghiêm trọng ngồi ở trên ghế, đột nhiên có một người phụ nữ trung niên ước chừng khoảng 50 tuổi đang chậm rãi từ cửa tiến vào.

“Mai đi, thế nào rồi? tháng này có nghe ngóng được tin tức gì của công chúa không?” một người nữ nhân vội vàng đi đến trước mặt người phụ nữ trung niên gấp gáp hỏi.

Người phụ nữ đó nhìn nàng ta, sau đó nhìn tất cả mọi người, chán nản lắc lắc đầu: “không có, vẫn không có tin tức gì”

Đột nhiên một vị nam tử đập tay vào bàn, phần nộ nói: “đã tìm kiếm 7,8 năm rồi, tại sao ngay cả một tin tức nhỏ nhoi của công chúa cũng không thấy chứ? Vậy Nam Chiếu Quốc của chúng ta đến khi nào mới có thể phục quốc đây? Không có công chúa, chúng ta căn bản là không đủ khả năng”

Mọi người tức giận trừng mắt nhìn hắn, đột nhiên một vị nam tử khác vội vàng đứng ra nói: “Tuồng thúc, người không muốn sống nữa sao? Nói to như vậy có thể sẽ khiến người khác nghe thấy a!!”

Tuồng thúc nổi giận đùng đùng đứng lên, hung hăng đánh vị nam tử kia một quyền, phần nộ nói: “người có tư cách gì nói ta, lúc đầu nếu không phải người giao công chúa cho vị hòa thượng đó, chúng ta bây giờ cũng không cần phải phiền lòng cả ngày ảo não như này, người nói xem, người xứng đáng làm hoàng đế sao? Người làm mất công chúa, bây giờ lại còn không biết xấu hổ mà nói ta”.

“Đủ rồi, hai người các người một ngày không cãi nhau là không được sao, Nam Chiếu Quốc chỉ còn duy nhất mấy người chúng ta, lúc này các người vẫn còn muốn chiến tranh nội bộ sao? Đến lúc đó còn chưa lật đổ được Thiên Liệt Quốc, thì chúng ta đã bị đánh bại rồi” Mai di nhìn thấy hai người cãi nhau kịch liệt, đột nhiên tức giận quát.

Tuồng thúc hận ý trừng mắt nhìn người nam tử trước mắt, nộ khí đùng đùng quay trở lại ghế ngồi của mình.

“Mai di, chúng ta đến giờ vẫn chưa tìm được công chúa, vậy phải làm thế nào đây? Nè bỏ tất đã qua đời rồi, sẽ không phải công chúa cũng....” Một nữ tử trẻ tuổi dè dặt nói.

“Yi Yi, đừng nói bừa, công chúa phúc lớn mệnh lớn, sẽ không xảy ra chuyện gì được, ta sẽ tiếp tục nghĩ biện pháp đi tìm, nhất định có thể tìm được” Mai di vội vàng nói.

Yi Yi suy nghĩ một lát, lại tiếp tục hỏi: “Mai di, đã 7 năm rồi, tính đến thời điểm này công chúa cũng đã 17 tuổi, chúng ta làm cách nào để nhận ra nàng?”

Mai di thở dài một tiếng, lắc lắc đầu: “đó cũng là điều khiến ta lo lắng, công chúa hiện giờ khẳng định đã thay đổi rất nhiều rồi, muốn nhận ra nàng quả thực vô cùng khó, trên người nàng có một vết bớt màu đỏ hình con bướm, nhưng ta cũng không dám công khai tung ra tin tức này để tìm nàng, chính là sợ sẽ thu hút sự nghi ngờ”

“YY, người không phải là tiểu thiếp của Bắc Thần Hàn sao? Không bằng để cho hắn dựa vào quan hệ của mình tìm kiếm, như vậy rất nhanh chúng ta liền có thể tìm ra tin tức rồi, người chỉ cần nói với hắn ta, đó là em gái thất lạc từ nhỏ của người, hắn thương người như vậy, chắc chắn sẽ đáp ứng người!” Tuồng thúc đột nhiên quay đầu nhìn YY, mở miệng nói.

Mọi cùng đồng loạt cùng nhìn về phía YY, dường như cũng tán thành với ý kiến này, YY trên mặt lúc này lại là biểu tình vô cùng ngại ngùng lần bất đắc dĩ, Bắc Thần Hàn sao có thể thương nàng chứ, 4 người tiểu thiếp trong phủ chỉ là công cụ làm ấm giường cho hắn, căn bản không hề được sủng, nàng cũng không chắc Bắc Thần Hàn sẽ vì việc này mà giúp nàng.

“đã hơn nửa năm nay, Bắc Thần Hàn đêm đêm chỉ sủng duy nhất Tô Duyệt Duyệt, thái tử phi của hắn ta, hắn căn bản coi bốn người tiểu thiếp là không tồn tại, cho nên ta cũng không biết có thể thuyết phục được hắn giúp ta tìm công chúa hay không, hắn nữa, ngộ nhờ Bắc Thần Hàn thật sự tìm thấy, phát hiện nàng ta là công chúa tiền triều, vậy sẽ không phải đẩy công chúa vào nguy hiểm hay sao? Cho nên ta cho rằng biện pháp này không hề khả quan” YY chậm rãi nói.

Mai di gật gật đầu, hoàn toàn đồng ý với cách nói của YY: “không sai, YY hiện giờ là gián điệp, vẫn là không nên quá mạo hiểm, sự việc của công chúa chúng ta sẽ tiếp tục nghĩ cách, nhất định có thể tìm ra.”

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Việc này e rằng rất khó từ chối

Sáng sớm, hoàng cung....

Hoàng đế khép mắt là vẻ lo lắng nhìn mấy vị hoàng tử, vừa biết được sự tình hôm qua bọn họ bị ám sát, mà Bắc Thần Hàn cùng Tô Duyệt Duyệt lại cả đêm vẫn chưa hồi thái tử phủ, thật lo sợ hai vợ chồng họ phát sinh sự việc ngoài ý muốn.

“Mau phái người đi tìm, bằng bất kỳ giá nào cũng phải đưa được Hàn nhi cùng Duyệt Duyệt trở về đây” hoàng đế mắ nhìn Bắc Thần Liệt nói.

Bắc Thần Liệt ngoan ngoãn gật đầu, sau đó vội vàng lui xuống trước, dẫn đại quân thị vệ bắt đầu đi tìm Bắc Thần Hàn cùng Tô Duyệt Duyệt, chỉ hy vọng hai người họ sẽ không phát sinh chuyện xấu gì.

“Trữ vương, Ngạo nhi hôm nay tại sao không lên triều?” hoàng đế hoài nghi quay đầu nhìn lão nam tử khoảng hơn 50 tuổi hỏi.

Trữ vương gia là một trong 3 vị hoàng thân quốc thích, do từ nhỏ Bắc Thần Ngạo đã bị đưa đến trữ vương phủ, do một tay Trữ vương nuôi lớn, cũng chính là Nghĩa phụ của Bắc Thần Ngạo, lần này Trữ vương gia cũng cùng với Bắc Thần Ngạo trở về kinh thành, sống trong phủ của Bắc Thần Ngạo.

Trữ vương gia mâu quang nhất thời sáng rực, vội vàng cung kính nói: “bẩm hoàng thượng, lão thần cũng không rõ, đứa trẻ này cả tối hôm qua vẫn chưa hồi phủ, hôm nay cũng không nhìn thấy người đâu, có lẽ là do ham chơi, quên mất việc phải lên triều vào sáng nay”

“ham chơi? Trẫm còn tưởng rằng nó đã trưởng thành hơn nhiều rồi, thật không ngờ vẫn không có tiến bộ gì, ngay cả thượng triều buổi sáng quan trọng như vậy cũng có thể quên...” hoàng đế nghe xong sắc mặt ngay lập tức liền thay đổi, nghiêm nghị chỉ trích.

Trữ vương gia vội vàng cúi đầu, nói: “hoàng thượng bớt giận, lão thần nhất định sẽ giáo huấn lại đứa nhỏ này”

Nghe vậy, sắc mặt hoàng đế cũng có phần dịu lại, quay đầu nhìn Lãnh Tiêm Trần đang đứng ở bên cạnh, do dự một lúc, cuối cùng vẫn là đưa bản tấu trên tay cho hắn ta.

“Thạc vương, người xem nội dung ở bên trong đi, có ý kiến gì không?” hoàng đế chậm rãi nói.

Lãnh Tiêm Trần xem qua nội dung của bản tấu, ngay lập tức kinh ngạc trợn trừng mắt, hoàng đế của Đông Hưng quốc cư nhiên phái người dâng tấu, muốn hai nước kết thông gia, mà đối tượng liên hôn cư nhiên lại là Lãnh Phúc Hương, hoàng đế Đông Hưng quốc sao lại muốn lấy nữ nhi của hắn chứ, họ ngay cả mặt cũng chưa từng gặp qua, sao có thể đường đột như vậy?

“Hoàng thượng, lão thần chỉ có duy nhất một đứa con gái, quả thực không nỡ để nó một thân một mình lưu lạc nơi đất khách” Lãnh Tiêm Trần vội vàng khước từ, hy vọng hoàng đế niệm tình hân chỉ có độc nhất một đứa con gái mà hủy đi hôn sự này.

Hoàng đế lại thở dài một hơi, ông cũng biết Lãnh Phúc Hương từ bé đã thích Bắc Thần Hàn, phỏng đoán đối với hôn sự này sẽ một mực từ chối, nhưng hai nước liên hôn căn bản không phải chỉ một mình ông liền có thể hủy bỏ.

Hơn nữa, nhìn vào bản tấu này, vị hoàng đế của Đông Hưng quốc dường như đối với Lãnh Phúc Hương đã mang tâm niệm nhất định phải có được, nếu không thì sẽ không lấy việc cắt đứt quan hệ hai nước ra để uy hiếp, phải làm gì mới tốt đây?

“Thạc vương gia, người trước tiên trở về phủ cùng thương lượng với quận chúa xem sao, việc này e rằng rất khó từ chối” hoàng đế không còn cách nào nói.

Lãnh Tiêm Trần nắm chặt bản tấu chương trong lòng bàn tay, bất đắc dĩ gật gật đầu, hắn cũng biết việc liên hôn này liên quan đến quan hệ của hai nước, xem ra hắn phải nhanh chóng trở về thuyết phục nữ nhi, chỉ cần nghĩ đến bộ dáng phản kháng của Lãnh Phúc Hương, ngay lập tức liền cảm thấy đau đầu.

Son động——

Hai khối thân thể lỏa lồ gắt gao dính chặt vào nhau, hai bên tham lam hưởng thụ nhiệt độ ấm áp từ cơ thể đối phương, Tô Duyệt Duyệt cũng đã mơ màng tỉnh dậy, vừa mở mắt liền nhìn thấy bộ dáng say ngủ của Bắc Thần Hàn, khuôn mặt anh tuấn phi phàm làm cho nàng không khỏi chảy nước miếng, phu quân của nàng thật sự là rất soái a!!!

Tô Duyệt Duyệt liếc nhìn hắn, phát hiện hắn dường như đang ngủ rất say, âm thầm nhấc đầu lên, từ từ tiến lại gần làn môi mỏng của hắn, nhẹ nhàng đặt lên đó một nụ hôn nhẹ, đang lúc muốn rời ra, đột nhiên lại bị một bàn tay to giữ chặt ở sau đầu, nàng kinh ngạc trợn lớn mắt, lại phát hiện trong mắt Bắc Thần Hàn xuất hiện hai ngọn đục hỏa, cái gì gọi là chơi với lửa có ngày chết cháy, nàng cuối cùng cũng lĩnh hội được rồi.

Bắc Thần Hàn nhấc người lên, lại một lần nữa áp chế nàng ở dưới thân, hôn trụ lên cái miệng mê người của nàng.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Hương nhi không muốn lấy hoàng đế

Bắc Thần Hàn nhấc người lên, lại một lần nữa áp chế nàng ở dưới thân, hôn trụ lên cái miệng mê người của nàng.

“Phu quân, dậy thôi, trời sáng rồi” mấy tiếng kháng nghị của Tô Duyệt Duyệt khó nhọc từ trong nụ hôn phát ra.

Bắc Thần Hàn buông cái miệng của nàng ra, mu quang nóng rực nhìn nàng, bộ dáng trần trụi lúc này của nàng thật sự là quá hấp dẫn, sáng sớm chính là thời điểm dục hỏa mãnh liệt nhất của nam nhân, bàn tay to của hắn nhẹ nhàng đặt lên tấm lưng trần của nàng ma vuốt ve.

“Duyệt Duyệt, vì phụ vẫn còn muốn” Bắc Thần Hàn ôn nhu hôn lên vành tai của nàng, nhẹ nhàng nói.(HT: anh đừng là lang sói mà, bắt quá ta thích ~(≥ ∇ ≤)/~).

Hắn cũng không biết tại sao, chỉ cần động qua Tô Duyệt Duyệt liền muốn nàng, dường như mãi mãi không bao giờ thấy đủ.

Tô Duyệt Duyệt khuôn mặt ngay lập tức phỉếm hồng, trực tiếp đẩy hắn ra: “ta hiện giờ rất lạnh, ta muốn mặc quần áo, nhanh chút đi!”

Bắc Thần Hàn hít một hơi dài, đem dục vọng bên dưới kiềm chế lại, bắt đắ dĩ đứng lên đi lấy quần áo, sau khi hai người đã trang phục chỉnh tề, Tô Duyệt Duyệt vội vàng đi ra cửa động.

“Duyệt Duyệt, mặt của nàng sao lại đỏ như vậy, vẫn còn xấu hổ sao....” Bắc Thần Hàn đột nhiên hỏi nàng một câu.

Hắn cho rằng Tô Duyệt Duyệt là vì chuyện dây dưa của hai người tối hôm qua mà cảm thấy xấu hổ, nhưng càng nhìn lại càng thấy không đúng, vội vàng đi đến trước mặt sờ sờ trán nàng, lại phát hiện nóng đến dọa người.

“nàng phát sốt rồi” Hắn khuôn mặt lo lắng nói, vội vàng ôm thân thể đang nóng hầm hập của nàng vào lòng. (ta nói hàn ca a!! ôm có thể hết sốt sao =. =!!!)

Tô Duyệt Duyệt lại giờ bàn tay nhỏ lên từ sờ vào trán của mình, cười cười nói: “không sao, chúng ta nhanh một chút, trở về thôi”

“nàng khẳng định nàng không sao? Có cần nghỉ ngơi một chút không?” Bắc Thần Hàn lo lắng hỏi.

Nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt lắc đầu, hắn suy nghĩ một lát, cuối cùng trực tiếp đem áo khoác của mình khoác lên người Tô Duyệt Duyệt, sau đó một tay ôm lấy nàng, mới bắt đầu rời sơn động.

“Nàng mệt nên ngủ một lúc a, đừng ở đây ta rất quen thuộc, khoảng chừng một canh giờ thì có thể về đến phủ rồi” khuôn mặt hắn áp sát trán của nàng, nhỏ giọng nói, lúc này hắn cũng không tự xưng mình là bốn vương nữa.

Sự quan tâm cùng bảo vệ của Bắc Thần Hàn làm cho Tô Duyệt Duyệt cảm thấy đầu ngày càng nóng, từ nhỏ đến lớn, mỗi lần nàng sinh bệnh đều là tự mình chăm sóc bản thân, hoàn toàn không có người nào giống như lúc này quan tâm nàng, hắn là người đầu tiên.

Tô Duyệt Duyệt gật gật đầu, cảm thấy đầu ngày càng choáng váng, nàng đem khuôn mặt nhỏ của mình rúc sau vào trong lòng hắn, rất nhanh liền ngủ lúc nào không biết.

Chiều tối. Lãnh Vương phủ——

“Phụ vương, con không muốn lấy chồng, không muốn....oa oa....” tiếng khóc vô cùng lợi hại của Lãnh Phúc Hương từ trong phòng ngủ truyền ra ngoài.

Lãnh Tiêm Trần thở dài, ngồi bên cạnh bàn, khắp mặt đều là biểu tình không nở nhìn nữ nhi của mình, nhìn thấy bộ dáng tràn đầy bi thương của nàng, tâm của ông lại đau, ông cũng không hi vọng hạnh phúc của nữ nhi bị đặt trong hoàng cung, sự đấu tranh trong hậu cung thật sự rất nguy hiểm, ông cũng biết điều đó, nhưng đây là thánh chỉ, còn có thể từ chối sao?

“Hương nhi, hoàng đế của Đông Hưng quốc đã chỉ đích danh con, phụ vương cũng là bắt đắ dĩ, việc này liên quan đến giao tình của hai nước, con chắc chắn không thể kháng cự được” Lãnh Tiêm Trần chán nản nói.

Lãnh Phúc Hương nước mắt lưng tròng, hai mắt không ngừng tuôn lệ nói: “phụ vương, Hương nhi không muốn đến Đông Hưng quốc, Hương nhi không muốn gả cho hoàng đế, oa oa...phụ vương người mau nghĩ cách gì đi”

Vị hoàng đế này nàng ngay cả mặt cũng chưa từng thấy qua, khẳng định hắn là một nam nhân vừa già vừa xấu, nàng không muốn hành phúc của mình bị hủy trong tay hắn.

“tóm lại, việc này hoàng đế đã ban thánh chỉ rồi, con không muốn lấy cũng phải lấy, mau chuẩn bị tốt đi, 3 tháng sau Đông Hưng quốc sẽ phái người đến đón” Lãnh Tiêm Trần ngừng khi khẳng định nói.

Lãnh Tiêm Trần vừa nói xong, nhìn cũng không nhìn liền trực tiếp li khai.

“Phụ vương, phụ vương.....Hương nhi không muốn.....ô ô...” Lãnh phúc Hương nhìn theo bóng dáng của phụ thân mình, cuối cùng trực tiếp nhào lên trên giường khóc lóc thảm thiết. (tự nhiên thấy thương vị quận chúa này quá. ˊ(˘ ˘) ˊ)

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Nữ nhân chính là chúa phiền phức

Một tháng sau. Thái tử phủ —

Hôm nay Bắc Thần Hàn cùng mấy bị hoàng tử ngồi ở đình nghỉ mát nói chuyện phiếm.

“Hoàng huynh, huynh thật sự muốn hưu bốn vị tiểu thiếp kia sao? Là do ý của Tô Duyệt Duyệt à? Nếu không thì huynh tại sao đột nhiên lại muốn hưu họ?” Bắc Thần Liệt khắp mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc nhìn Bắc Thần Hàn hỏi.

Ba bị hoàng tử còn lại cũng đồng dạng dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn Bắc Thần Hàn, từ xưa đến nay có vị hoàng tử nào là không tam thê tứ thiếp, huống hồ còn là thái tử, hẳn cư nhiên vì một đóa hoa, mà từ bỏ cả một rừng cây.

“không liên quan đến Duyệt Duyệt, chỉ là không muốn trong phủ có nhiều nữ nhân, đệ cũng biết, nữ nhân chính là chúa phiền phức” Bắc Thần Hàn uống một ngụm trà, tươi cười nói.

Kỳ thực hẳn đúng là vì Tô Duyệt Duyệt, tuy Tô Duyệt Duyệt không nói ra, nhưng hẳn biết trong tâm của nàng không hy vọng trong phủ có nhiều nữ nhân khác ngoài nàng, dù sao thì hiện tại chỉ cần có Tô Duyệt Duyệt là hẳn cũng thấy đủ rồi, còn về bốn người tiểu thiếp kia, muốn tốt cho bọn họ, chỉ bằng trả lại tự do cho họ là tốt nhất.

“cũng đúng, nữ nhân luôn thích tranh đấu đến một sống một còn, thật sự quá khủng bố” bốn vị hoàng tử gật đầu tán thành.

Bắc Thần Lâm sắc mặt có phần phức tạp nhìn Bắc Thần Hàn, phát hiện ra nụ cười trên mặt có hẳn có bao nhiêu là hạnh phúc, xem ra hẳn cùng và Tô Duyệt Duyệt tình cảm rất tốt, mà bản thân hẳn cũng nên từ bỏ rồi.

Bắc Thần Hàn cố ý không để tâm đến ánh mắt của Bắc Thần Lâm, hẳn biết vị tam đệ này của hắn đang nghĩ cái gì, nhưng đến nay, hắn không thể buông tay Tô Duyệt Duyệt nữa rồi, cho nên vẫn là nên để cho Bắc Thần Lâm suy nghĩ thông suốt là tốt nhất.

“đúng rồi, huynh hưu bốn người tiểu thiếp trong phủ, nhưng vẫn còn Tuyết nhi, huynh tính xử lý như thế nào?” Bắc Thần Liệt đột nhiên hỏi.

Bắc Thần Hàn cười nhẹ một tiếng, trực tiếp nói: “cái gì mà xử lý như thế nào? Tuyết nhi giống như muối muối của ta, có gì đáng lo lắng chứ”

“huynh là giả vờ ngốc sao? Huynh sao có thể không biết tình cảm của Tuyết nhi đối với huynh chứ? Nghe nói thái hậu sắp trở về rồi, đến lúc đó xem huynh làm thế nào” Bắc Thần Liệt khắp mặt một bộ nghiêm trang nói.

Nam Cung Tuyết là người nhà của thái hậu, bởi vì bố mẹ sớm đã qua đời nên từ nhỏ nàng ở bên cạnh thái hậu, do thái hậu chăm sóc nuôi lớn, mà Nam Cung Tuyết từ nhỏ đã rất thích Bắc Thần Hàn, thái hậu cũng có ý muốn gả nàng cho Bắc Thần Hàn làm thái tử phi, nhưng là vào lúc Nam Cung Tuyết 13 tuổi liền cùng thái hậu rời hoàng cung đến Long Sơn tự sống.

“Dù sao thì Tô Duyệt Duyệt cũng trở thành thái tử phi rồi, thái hậu còn có thể làm gì được nữa chứ” Bắc Thần Hàn mâu quang nhất thời có chút lo lắng, nhưng vẫn là cười nhẹ nói.

“huynh rốt cuộc là có suy nghĩ cẩn thận không, thái hậu vốn đã không thích Duyệt Duyệt, nếu chuyện này trở về lại phát hiện thái tử phi là Duyệt Duyệt, e rằng sẽ giận dữ đến long trời lở đất, lại thêm tính cánh đánh đá của Tô Duyệt Duyệt, e rằng sẽ càng khiến cho thái hậu cảm ghét a” tứ hoàng tử lo lắng lên tiếng nhắc nhở.

Bắc Thần Hàn vẫn chưa phản ứng gì, Nhị hoàng tử cũng vội vàng gật đầu tán thành: “Tứ đệ nói rất đúng, tính cánh của Duyệt Duyệt cùng với hành vi cử chỉ hoàn toàn không giống với các khuê tú, chỉ sợ thái hậu một khi tức giận sẽ phế bỏ ngôi thái tử phi của Duyệt Duyệt, sau đó lập Tuyết nhi làm thái tử phi, đến lúc đó huynh thật sự là khóc không ra nước mắt a”

Bắc Thần Hàn sắc mặt ngay lập tức liền thay đổi, bọn họ nói không sai, thái hậu luôn luôn thích những nữ nhân dịu dàng nhu thuận, Tô Duyệt Duyệt của ngày trước cho dù là bộ dáng điềm đạm thẹn thùng thái hậu cũng đã không thích nàng rồi, đừng nói đến Tô Duyệt Duyệt của bây giờ vừa đánh đá vừa hung hăng, thái hậu khẳng định sẽ càng thêm ghét nàng.

“các đệ có cách gì không?” Bắc Thần Hàn dùng ánh mắt thỉnh cầu nhìn các đệ đệ của mình.

Bắc Thần Liệt suy nghĩ một lát, mở miệng nói: “từ bây giờ đến lúc thái hậu trở về còn khoảng 3 tháng, chúng ta trước tiên nên dạy cho Tô Duyệt Duyệt các nghi lễ trong cung, thái hậu khi trở về khẳng định sẽ triệu kiến Tô Duyệt Duyệt, tốt nhất là nên rèn lại hành vi cử chỉ của nàng cho tốt”

Bắc Thần Hàn gật gù đầu, đúng là phải nên dạy dỗ lại tính cách của nàng một chút.

“Không sai, hoàng huynh, trong cung có mấy người mama chuyên dạy những nghi lễ phép tắc trong cung, huynh đi mời họ về dạy Duyệt Duyệt, chuyện này phải càng nhanh càng tốt, 3 tháng chỉ cần chớp mắt cũng qua rồi” tứ hoàng tử khẩn trương nói.

Bắc Thần Lãm nhìn Bắc Thần Hàn, cuối cùng cũng mở mồm nói: “Hoàng huynh, hy vọng thái hậu sẽ không thật sự phế truất Duyệt Duyệt, để cũng hy vọng huynh có thể bảo hộ tốt cho nàng”

Bắc Thần Hàn nhắc mắt nhìn hắn, gật gật đầu, ngữ khí kiên định nói: “ta nhất định sẽ không để chuyện này xảy ra”

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Mỗi đêm đều bị tên nam nhân này dày vò

Sáng sớm. Duyệt Tâm các—

Tô Duyệt Duyệt nằm ở trên giường, ôm lấy chiếc chăn dày trong một tư thế vô cùng không đứng đắn nhắm mắt ngủ, chỉ là bên ngoài ồn ào tiếng khóc đến long trời lở đất, khiến nàng từ trong giấc mộng đẹp, vô cùng miễn cưỡng tỉnh dậy.

“Khóc cái đầu người! Là ai ở bên ngoài nào loạn vậy?” Tô Duyệt Duyệt khắp mặt đều là nộ khí ngời dậy mắng người.

Vừa mới sáng sớm tinh mơ, bị người khác làm tỉnh giấc, bất luận là ai cũng sẽ vô cùng tức giận.

Tiểu Thúy bê đến một chậu nước lạnh tiến vào, vừa đứng lúc nhìn thấy bộ dáng không mấy vui vẻ của Tô Duyệt Duyệt, vội vàng chạy đến bên giường.

“Thái tử phi, là bốn vị tiểu thiếp trong phủ” Tiểu Thúy khấn trương giải thích cho nàng.

Bọn họ cũng là sáng sớm hôm nay mới biết được thái tử gia hạ lệnh, muốn bốn vị tiểu thiếp rời khỏi phủ, nghe nói, trước chiều tối hôm nay phải rời đi, nàng vừa nghe đến đây, khắp mặt cũng là một bộ kinh ngạc.

“tiểu thiếp? bọn họ mới sớm ra khóc lóc cái rắm!” Tô Duyệt Duyệt nhũ hàng lông mày, lại nằm xuống giường nói.

Tiểu Thúy khắp mặt đều là hắc tuyến, tiểu thư nhà nàng sao có thể nói ra cái lời thô bỉ như vậy chứ?

“Thái tử phi, là thái tử điện hạ tối hôm qua hạ lệnh, muốn bốn vị phu nhân rời phủ, cho nên bọn họ mới khóc lóc nào loạn như vậy, nhưng người yên tâm, quân gia đang xử lý bên ngoài kia, chắc chắn một lúc nữa bọn họ sẽ rời đi” Tiểu Thúy nở một nụ cười vui vẻ nói.

Nàng thật sự cao hứng thay cho chủ tử của mình, thái tử điện hạ muốn hưu bốn vị tiểu thiếp kia, lại thêm đêm đêm lưu lại ở Duyệt Tâm các, chủ tử được sủng, ngay cả một nha hoàn nhỏ nhoi như nàng ở trong phủ địa vị cũng được nâng lên mấy phần.

“Tiểu Thúy, người nói thái tử gia muốn bọn họ nhanh chóng rời khỏi phủ, là thật sao?”

Tô Duyệt Duyệt khuôn mặt là vẻ kinh ngạc mở lớn mắt.

Tiểu Thúy vội vàng gật gật đầu, khắp mặt là vẻ hưng phấn nhìn nàng: “thật ạ, thái tử điện hạ ngày hôm qua đã ra lệnh, nô tỳ cũng là sáng sớm nay mới biết, thái tử phi, hiện tại thái tử điện hạ là rất sủng người, nô tỳ thật sự rất vui”

Tô Duyệt Duyệt ngại ngùng cười một cái, nội tâm nhất thời cũng trào lên một nỗi cảm động khó nói thành lời, Bắc Thần Hàn coi trọng nữ nhân như mạng sống, vậy mà cư nhiên nở để cho bốn vị tiểu thiếp kia rời phủ, là vì nàng sao?

Tuy rất cảm động, nhưng là trong phủ không còn nữ nhân khác, vậy không phải từ nay về sau mỗi tối đều do nàng thị tẩm sao?, mẹ của ta a! với cái kiểu yêu thương theo phương thức đói khát của Bắc Thần Hàn, vậy nàng khẳng định mỗi đêm đều bị tên nam nhân đó dày vò rồi.

Nghĩ đến đây, nàng bất giác toàn thân phát run.

“không quân họ nữa, mau bảo bọn họ muốn khóc thì đi ra xa chút, đừng làm phiền giấc ngủ của ta” Tô Duyệt Duyệt không để tâm nói, tuy biểu tình là tỏ ra không quan tâm, nhưng thật ra nội tâm vẫn là có điểm đồng tình với bốn người tiểu thiếp kia.

Nữ nhân cổ đại mà đã mất đi trinh tiết, lại bị phu quân hưu, thật sự là còn thảm hơn cả chết.

Tên Bắc Thần Hàn này cũng thật là, chơi chán chê rồi, lại không chút do dự đuổi họ đi, thật đáng hận.

“Thái tử phi, đừng ngủ nữa! nhanh rời giường rửa mặt” Tiểu Thúy nhìn thấy Tô Duyệt Duyệt ôm chăn tiếp tục ngủ, vội vàng giật chăn ra,

không để cho nàng tiếp tục mộng đẹp.

Tô Duyệt Duyệt nhủ hai hàng lông mày, khuôn mặt là một biểu tình không vui, miễn cưỡng giữ chân lại: “Tiểu Thúy, ta còn muốn ngủ thêm một lúc, thật sự rất mệt”

Đêm qua bị tên nam nhân đói khát ấy dày vò đến tận sáng mới được nghỉ ngơi, vừa mới sáng lại bị một đám bên ngoài kia làm ồn, hiện tại nàng thật sự rất mệt, phải nhanh chóng ngủ bù mới được.

“Nhưng là... Thái tử phi... nhưng.....” Tiểu Thúy sắc mặt khó coi nhỏ giọng nói, còn chưa nói xong đã bị Tô Duyệt Duyệt chặn họng.

“Không có nhưng nhị gì hết, đừng ồn nữa, ra ngoài đi” vừa nói xong, nàng ngay lập tức trùm chăn kín đầu, không để tâm đến bất kỳ cái gì xung quanh.

Tiểu Thúy miễn cưỡng quay người đi, kỳ thực nàng là muốn nói, nhưng, thái tử điện hạ đã từng dặn dò, không lâu nữa các mama trong hoàng cung sẽ đến, nói là muốn dạy thái tử phi các nghi lễ trong cung.

Nàng cảm thấy rất kỳ quái, thái tử phi rõ ràng lớn lên trong hoàng cung từ nhỏ, những loại lễ nghi như vậy còn cần các ma ma phải dạy sao?

Chỉ là nàng không biết, Tô Duyệt Duyệt này sớm đã không còn là Tô Duyệt Duyệt rồi.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Đồ Nữ quỷ dạ xoa đáng chết, ta muốn đánh chết người

Còn chưa ngủ được bao lâu, căn phòng một lần nữa lại bị đẩy ra, tiếp đó là hai người vác người vạm vỡ, hai vị mama khuôn mặt u ám cùng với bốn người cung nữ trực tiếp tiến vào, trên người hai vị mama này phát ra một khí làm làm người khác khó lòng phản kháng, đến ngay cả Tiểu Thúy đứng ở trong phòng, chỉ vừa nhìn qua cái toàn thân liền phát run.

“Hai vị mama, thái tử phi do hôm qua quá mệt, cho nên hiện tại vẫn chưa rời giường, hai vị trước tiên ra ngoài đợi, một lúc nữa thái tử phi tỉnh dậy sẽ triệu kiến hai vị.” Tiểu Thúy thanh âm có chút run rẩy nói.

Chỉ thấy hai người đồ tròn trĩnh mắt, Tiểu Thúy ngay lập tức biết điều không nói thêm gì nữa.

“mặt trời cũng đã sắp xuống xuống núi rồi, đường đường là một thái tử phi, sao có thể lười nhác như vậy?” một trong hai lão mama là Chương mama thanh âm sắc nhọn nói, sau đó quay đầu nhìn bốn người cung nữ đứng ở phía sau: “mau, mau đánh thức thái tử phi dậy.”

Bốn người cung nữ sau khi nghe được mệnh lệnh, liền trực tiếp đi đến bên cạnh giường, Tiểu Thúy có chút lo lắng nhìn chủ tử nhà mình, nàng biết tiểu thư một khi bị đánh thức nhất định sẽ không vui vẻ gì mà phát hỏa, nhưng nàng là cũng rõ ràng, hai vị Chương mama cùng Quế mama trước mắt này từ lâu đã nổi tiếng trong hoàng cung với biệt danh là “quỷ dạ xoa”.

Họ là người chuyên dạy các nghi thức lễ nghi ở trong cung, cũng là những chuyên gia trong việc đối phó với các vị công chúa, quận chúa ngang ngược, bất kể vị công chúa đó có ngang ngược, chua ngoa như thế nào, dưới sự huấn luyện dạy bảo của hai vị mama, thông thường đều sẽ trở nên ngoan ngoãn như một chú mèo.

Không lâu sau, trên giường ngay lập tức truyền đến tiếng cần nhân, Tô Duyệt Duyệt mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn một đám cung nữ đang kéo nàng dậy, hôm nay rốt cuộc là cái ngày đen đủi gì, nàng chỉ là muốn ngủ một giấc thật ngon, vậy mà liên tục bị người ta làm phiền.

“Các người vào phòng của ta làm gì?” Tô Duyệt Duyệt hận ý trừng lớn mắt nhìn hai người giống như hung thần ác bá trước mắt.

“Thái tử điện hạ đã hạ lệnh cho lão nô đến chỉ dạy cho thái tử phi một vài nghi lễ phép tắc trong cung, bắt đầu từ hôm nay, mỗi sáng lão nô cùng Chương mama sẽ đến đây dạy cho thái tử phi, cho đến khi thái tử phi học hết mới thôi.” Quế mama khuôn mặt nghiêm trang nói ra từng câu từng chữ rõ ràng cho Tô Duyệt Duyệt nghe.

Tô Duyệt Duyệt lo lắng nhủ hai hàng lông mày, tên Bắc Thần Hàn này rốt cuộc là muốn làm cái gì, được lắm, lại còn tự ý yêu cầu nàng học phép tắc, ngay cả hoàng đế cũng không quản nàng, hẳn dựa vào cái gì mà bắt hai lão mama này đến dạy nàng chứ?

Hơn nữa, nàng từ đầu đến chân đều không phải là người cổ đại, một người của tương lai như nàng học những cái quy tắc vớ vẩn có đó làm gì chứ, Bắc Thần Hàn thật sự là nhàn rồi không có việc gì làm nên tìm phiền phức cho nàng mà.

“Ra ngoài, ta không muốn học, rút ra ngoài.” Tô Duyệt Duyệt vô cùng không vui nói, vừa nói xong lại muốn quay lại giường ngủ tiếp, chỉ là bốn người cùng nữ kia sau khi nhận được ánh mắt ra lệnh của hai lão mama, hai lời không nói liền trực tiếp dựng Tô Duyệt Duyệt dậy, tiếp đó cưỡng ép nàng mặc y phục, không để tâm đến sự phản kháng của nàng, kéo nàng rời xa giường, ra khỏi phòng ngủ.

Chiều tối, Bắc Thần Hàn mệt mỏi đi về Duyệt Tâm Các, vừa vào tới cửa liền nhìn thấy bộ dạng không còn sức sống của nàng ngủ gục trên bàn.

“Duyệt Duyệt” hần đi đến bên cạnh nàng, nhẹ nhàng vỗ lên vai của nàng nói.

Hần hoài nghi, tại sao hôm nay Tô Duyệt Duyệt lại có thể mệt thành cái bộ dạng như vậy, rõ ràng vừa mới qua bữa tối, Tô Duyệt Duyệt đã mệt đến nổi lăn ra ngủ rồi.

Tô Duyệt Duyệt mắt nhắm nghiền, khóe miệng giật giật: “quý dạ xoa đáng chết, ta muốn giết ngươi.”

Bắc Thần Hàn khuôn mặt bất ngờ toàn là hắc tuyến, Quý dạ xoa? Ai là quý dạ xoa, đột nhiên nghĩ đến quân gia vừa mới nói, hôm nay trong cung có Chương ma ma cùng Quế mama đến huấn luyện thái tử phi, lẽ nào là bởi vì liên quan đến việc học phép tắc sao, nếu không sao lại có thể mệt như vậy.

“Duyệt Duyệt, nàng vất vả rồi.” Bắc Thần Hàn mâu quang nhất thời xuất hiện một tia đau xót, nếu có thể, hần đương nhiên cũng không muốn ép buộc Tô Duyệt Duyệt học mấy cái quy tắc phức tạp như vậy, nhưng là hiện giờ không học không được.

Hần biết, thái hậu một khi quay về, khẳng định sẽ nháo một trận lớn.

“đồ quý dạ xoa đáng chết, thái tử biến thái đáng chết.” Tô Duyệt Duyệt trong mộng không ngừng mắng chửi, hoàn toàn không biết đến sự tồn tại của người bên cạnh, từ trong mồm không ngừng nói ra những lời chửi rủa.

Bắc Thần Hàn bất đắc dĩ thở dài, tiếp đó ôm lấy Tô Duyệt Duyệt đã mệt là đến không biết trời đất là gì, đi đến bên giường.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Thương lượng giữa vợ chồng (1)

Sau khi Tô Duyệt Duyệt được bế lên giường, cũng mơ hồ tỉnh lại, người đầu tiên đập vào mắt nàng chính là cái tên tội phạm đã hại nàng mệt mỏi cả ngày, nàng ngay lập tức ngồi thẳng dậy, bực tức véo lấy tai của hần, mặc kệ hần la hét kêu đau.

“Đau, Duyệt Duyệt, nàng định ám sát phu quân sau?” Bắc Thần Hàn nhủ hàng lông mày, u oán kêu.

Tô Duyệt Duyệt hận ý trừng mắt nhìn hần, lại càng tăng thêm lực ở tay, quay đầu hần về phía mình.

“Ngươi nói, tại sao lại sắp xếp hai lão quý dạ xoa đây đến, ta vì cái gì lại phải học quy tắc trong cung?” Tô Duyệt Duyệt đem nỗi tức giận của cả ngày hôm nay trút giận lên người tên nam nhân xấu xa này, là hần hại nàng thảm hại như vậy.

Bắc Thần Hàn mu quang đều là vẻ thâm tình, giờ tay ra muốn gỡ bàn tay nhỏ bé của nàng xuống, ai ngờ vừa muốn gỡ ra, tai hần lại càng bị véo đau, quay đầu lại đối diện với nương tử lúc này so với quý dạ xoa còn khủng bố hơn, đang trừng mắt nhìn hần chửi rủa.

“Nói, còn không nói, ta sẽ kéo cho đứt tai ngươi luôn” Tô Duyệt Duyệt nghiêm nghị rống lên, bàn tay nhỏ cũng càng tăng thêm lực.

Bắc Thần Hàn bị cơn đau làm cho choáng váng, vội vàng xin tha: “Nương tử, nhẹ tay một chút a! nàng trước tiên buông tay ra, rồi ta sẽ từ từ nói mà!”

Tô Duyệt Duyệt cả khuôn mặt đều là vẻ khó chịu, buông lỏng tay ra, trừng mắt nhìn hần như chờ đợi một lời giải thích.

Nương tử của hần thật sự quá khủng bố, hạ thủ cư nhiên không lưu tình.

Bắc Thần Hàn một bên nghĩ thầm, một bên nhẹ nhàng xoa xoa cái tai đáng thương của hần.

“Còn không mau nói” Tô Duyệt Duyệt không nhẫn nại lên tiếng nhắc nhở hần, Bắc Thần Hàn đầu toàn hắc tuyến vội vàng gật đầu.

Chỉ là không biết có nên nói sự thật với nàng không?

Có nên nói với nàng la thái hậu sắp trở về, bên cạnh còn có một Nam Cung Tuyết, mà Nam Cung Tuyết đó lại là thái tử phi mà thái hậu chọn.

Không, không được, nếu nói như vậy, sợ rằng Tô Duyệt Duyệt sẽ hiểu lầm mất.

“Duyệt Duyệt, Thái hậu sắp trở về rồi.” Bắc Thần Hàn mâu quang có vẻ lo lắng, nhìn nàng nói.

Tô Duyệt Duyệt nghĩ cũng không thèm nghĩ liền trực tiếp hỏi: “việc đó có liên quan gì đến ta?”

Chính là có quan hệ rất lớn tới nàng a, nếu không thì hẳn cũng không phải hao tâm tổn trí sắp xếp hai vị mama đến phủ dạy bảo nàng, đương nhiên những lời này hẳn chỉ dám giấu trong lòng.

“Bởi vì nàng là thái tử phi, thái hậu về nhất định sẽ triệu kiến nàng, điều thái hậu chú trọng nhất chính là hành vi cử chỉ, mà hành vi của nàng.....” Bắc Thần Hàn dè dặt nói, càng nói, sắc mặt của nữ nhân trước mắt càng khó coi, còn về những lời tiếp theo, hẳn đều nuốt trở lại.

Tô Duyệt Duyệt làm ra bộ dáng linh hoạt trừng mắt nhìn hắn.

Ý của hắn ta có phải là thái hậu chú trọng hành vi cử chỉ, mà tính cách ngang ngược của nàng vừa đúng là điều mà thái hậu ghét.

Nhưng là, nàng trời sinh vốn đã như vậy, tính cách này của nàng đã tồn tại 20 năm rồi, muốn nàng ngay lập tức trở thành một thực nữ, bộ dáng của tiểu thư khuê các, nàng sao có thể làm được chứ?

“Ta không muốn học: Tô Duyệt Duyệt dùng ngữ khí kiên định nói.

Nàng không muốn tiếp tục bị hành hạ nữa, bốn người cung nữ bên cạnh hai lão quý dạ xoa kia, tưởng chừng như vô cùng yếu đuối kia không ngờ lại có một thân công phu vô cùng lợi hại, nếu không thì hôm nay nàng sẽ không thảm hại như vậy.

Không học, nàng không muốn như vậy nữa, tính cách từ bé đã như vậy rồi, cho dù cho nàng một năm, cũng không thể thay đổi nó được.

“Không được, nàng nhất định phải học” Bắc Thần Hàn nghĩ cũng không nghĩ liền nói.

Hắn sẽ không để cho thái hậu có cơ hội hủy đi địa vị của Tô Duyệt Duyệt, cho dù rất không đành lòng, nhưng hắn bắt buộc phải ép nàng học.

“Tại sao?” Tô Duyệt Duyệt bất mãn hét lên.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Thương lượng giữa vợ chồng (2)

Hắn sao lại có thể bắt ép nàng, nàng chính là không muốn học, hắn sao có thể nhẫn tâm như vậy, ngày đầu tiên đã thảm hại đến mức này rồi, vậy những ngày về sau không phải muốn nàng trực tiếp quy thiên sao.

“bởi vì nàng là thái tử phi, cho nên nhất định phải học.” Bắc Thần Hàn nghiêm nghị nói.

Chỉ là câu tiếp theo của nàng, làm sắc mặt hắn ngay lập tức vô cùng u ám.

“vậy ta không muốn làm thái tử phi nữa” Tô Duyệt Duyệt quay mặt đi, vô cùng tức giận hét lên.

Đột nhiên, bàn tay nhỏ của nàng truyền đến một trận đau đớn, nàng cúi đầu xuống nhìn, nhìn thấy biểu tình trên khuôn mặt của Bắc Thần Hàn, nhất thời cảm thấy lạnh sống lưng, nàng đã lâu lắm rồi chưa nhìn thấy biểu tình này của hắn.

Nàng có thể khẳng định, hắn tức giận rồi.

Nhưng người nên tức giận là nàng mới phải a! hắn dựa vào cái gì mà tức giận, Tô Duyệt Duyệt dứt khoát muốn rút tay của mình ra, lại bị khí bức chết người của hắn ép xuống.

Đáng chết, nữ nhân này sao có thể nói ra lời đó một cách nhẹ nhàng như vậy, nàng sao có thể tùy tiện nói không muốn làm thái tử phi.

Bắc Thần Hàn mang trên mặt là vẻ u ám, tức giận trừng mắt nhìn nàng, nhìn thấy nàng ra sức ngo ngoáy muốn kháng cự, bàn tay của hắn lại càng dùng lực nắm chặt hơn, hoàn toàn không biết rằng khí lực của mình làm nàng đau đến nỗi sắp khóc.

“Người buông tay” Tô Duyệt Duyệt hốt hển muốn gỡ từng ngón tay của hắn ra, chỉ là vừa gỡ được một ngón, lại bị ngón khác ngay lập tức ép xuống, hoàn toàn không có khả năng rời lỏng.

“Có học không?” Bắc Thần Hàn tối sầm mặt, thanh âm mang đầy nộ khí.

Tô Duyệt Duyệt bởi vì bị đau ở tay, làm cho nàng căn bản là nghe không ra thanh âm như đang phát hỏa của hắn, nàng chỉ cảm thấy Bắc Thần Hàn thật sự quá vô lý.

“Không học, nếu làm thái tử phi mà lại khổ sở như vậy, vậy ta không làm nữa.” Tô Duyệt Duyệt lên cơn thịnh nộ trừng mắt nhìn hắn rống lên.

Lời vừa nói xong, ngay lập tức liền bị hắn kéo qua, Bắc Thần Hàn vô cùng tức giận trực tiếp hung hãn hôn lên cái miệng nhỏ của nàng.

Hắn không muốn những lời đó phát ra từ miệng của nàng, không làm thái tử phi tức là không muốn làm nương tử của hắn.

Hắn không cho phép.

Nụ hôn cuồng bạo mà vội vã của hắn, ngay khi vừa dán lên cái miệng của nàng, hắn phát hiện, hoa ra bản thân lại khao khát nàng đến như vậy. khóa chặt lại hai bàn tay của nàng, vội vàng ép sát thân thể nàng vào người hắn. thân thể mềm mại của nàng nép vào lòng hắn, làm tim hắn không ngừng loạn nhịp.

“um...không” Tô Duyệt Duyệt không ngừng ngọ nguậy, muốn thoát ra khỏi nụ hôn cuồng bạo của hắn.

Môi của hắn rất nóng, ngay cả nụ hôn cũng vô cùng nóng bỏng, ở khoảng cách gần như vậy, hơi thở của hắn như muốn nhấn chìm nàng, những tiếng rên rỉ cùng kháng cự yếu ớt phát ra, toàn thân nàng hoàn toàn vô lực.

Chiếc lưỡi nóng rực của Bắc Thần Hàn khơi mở khớp hàm đang đóng kín, không ngừng càn quét bừa bãi mọi ngóc ngách trong miệng nàng, điên cuồng cướp lấy cái lưỡi ngọt ngào của nàng mà mút vào.

Chỉ khi cảm thấy thân thể mềm mại trong lòng hắn dường như mệt mỏi là đến sắp ngất đi, hắn mới từ từ buông nàng ra.

“về sau nàng còn dám nói những điều như vậy, ta nhất định sẽ trừng phạt nàng một cách nghiêm khắc” cùng với hơi thở hỗn hển, Bắc Thần Hàn dùng lời lẽ uy hiếp, nói nhỏ bên tai nàng.

Tô Duyệt Duyệt khắp mặt bừng bừng tức giận, không thèm nhìn hắn.

Bắc Thần Hàn nhìn thấy nàng không nói gì, vẻ u ám vừa nãy cũng dần dần tiêu tan, hắn nhẹ nhàng nâng cằm của nàng lên, bởi vì hắn không thích cảm giác bị Tô Duyệt Duyệt phớt lờ.

Hắn biết sự khổ sở cùng mệt mỏi của nàng, nhưng hắn thật sự là không biết phải làm thế nào mới tốt.

“Duyệt Duyệt, coi như là vì ta, học tập thật tốt có được không?” Bắc Thần Hàn cẩn thận xoa lên cái miệng nhỏ vừa bị hắn hôn đến sưng tấy.

Hắn dùng ngữ điệu vô cùng bắt buộc, làm cho Tô Duyệt Duyệt có chút áy náy nhìn hắn.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Nương tử, ta đói rồi!

“Vậy có thể rút ngắn thời gian luyện tập một chút được không, buổi sáng để cho ta ngủ nhiều một chút” Tô Duyệt Duyệt thấp giọng thương lượng.

Nàng biết, Bắc Thần Hàn là thái tử, từ xưa đến nay vị thái tử phi nào lại đánh đả ngang ngược như nàng đâu chứ, đương nhiên, nàng không phải là người cổ đại, sẽ không thể có được khí chất của các tiểu thư khuê các được, nhưng đúng như hắn nói, vì Bắc Thần Hàn, nàng cũng nên ngoan ngoãn học một chút lễ nghi của người cổ đại.

“được, vậy đổi thành buổi chiều, có được không?” Bắc Thần Hàn ôm nàng vào lòng, sự lo lắng trên mặt cũng giảm đi một phần nào, chỉ cần Tô Duyệt Duyệt quyết định học là được rồi.

Tô Duyệt Duyệt nghe thấy thế, mới vui vẻ nở ra một nụ cười, nét mặt đỏ nhát thoir làm Bắc Thần Hàn ngây dại, mà mùi hương trên người nàng ngxa lập tức cũng khơi dậy dục hỏa trong hân.

Hân cũng không biết rốt cuộc là làm sao, chỉ cần vừa chạm vào Tô Duyệt Duyệt, hạ thân ngay tức thì liền có phản ứng. (HT: trời ạ! Ca là sắc lang vô sỉ ==)

“Duyệt Duyệt, chúng ta mau đi nghỉ thôi” Bắc Thần Hàn khàn giọng nói.

Tô Duyệt Duyệt buông hân ra, sau đó liền cời y phục trực tiếp nhảy lên giường, kéo chăn chuẩn bị đi ngủ, nàng quả thực cần phải ngủ sớm một chút, bởi vì ngày mai còn một cuộc huấn luyện vô cùng khủng bố đang đợi nàng.

Bắc Thần Hàn cũng vội vàng cời y phục, nhanh chóng lên giường, chỉ là bàn tay không an phận của hân không ngừng quấy nhiễu trước ngực nàng, làm cho Tô Duyệt Duyệt muốn ngủ cũng không được.

“Đừng loạn nữa, mau ngủ đi” Tô Duyệt Duyệt bắt mẫn bỏ cánh tay của hân ra.

Bắc Thần Hàn vô lại dúi đầu vào cổ nàng, hơi thở nóng hổi phả vào chiếc gáy mẫn cảm.

“Nương tử, ta đói rồi.” vừa nói, bàn tay to của hân vừa thâm nhập vào trong lớp áo mỏng của nàng, đề tiện đùa giỡn.

Tô Duyệt Duyệt trừng mắt nhìn hân, vội vàng gỡ nanh vuốt ma quỷ của hân ra.

“Để có thể bảo đảm chắc chắn mỗi ngày ta đều có tinh thần để học phép tắc, cho nên trong khoảng thời gian này, người không được động vào ta.” Tô Duyệt Duyệt phớt lờ dục hỏa đang bùng bùng của hân, vừa nói xong liền trực tiếp quay người, không giúp hân dập tắt ngọn lửa trong người.

Bắc Thần Hàn cuối cùng cũng hiểu ra một đạo lý, hai mục đích không thể cùng đồng thời có thể đạt được. Ba tháng, thật sự là quá dài a!

Hân nặng nhọc thở dài một tiếng, tiếp đó ôm lấy nàng từ phía sau, đã không thể làm chính sự, vậy chỉ còn có thể ôm nàng ngủ thôi.

Đêm khuya, trong một phòng gỗ ở bên ngoài.

Mặt trăng treo trên bầu trời về đêm, những ánh sáng yếu ớt len lỏi phản chiếu vào trong căn phòng, không khó để có thể thấy có một nữ tử đang nằm ở trên giường.

Nữ tử từ từ trong hôn mê dần dần tỉnh lại, điều đầu tiên lọt vào mắt chính là một màu đen thăm thẳm đang hiện hữa trong căn phòng, đang lúc còn cảm thấy hoang mang, đột nhiên có một thân ảnh thon thả bước vào.

“Tỉnh rồi, Phúc Hương quận chúa.” Một thanh âm trầm thấp làm cho Lãnh Phúc Hương còn đang hoảng sợ ngồi ở trên giường toàn thân ngay lập tức phát run.

Lãnh Phúc Hương hoảng sợ nhìn tên nam nhân đứng ở bên cạnh, nàng không nhìn rõ được tướng mạo của hân, nhưng nàng có thể cảm nhận được một luồng khí lạnh từ trên người hân phát ra, lại còn có một đôi mắt màu xanh lục, hân- không phải người.

“Người, người là ai? Người bắt ta là có mục đích gì?” Lãnh Phúc Hương vô thức lùi sâu vào trong góc tường, toàn thân run rẩy nhìn quái vật có đôi mắt màu xanh lục trước mắt.

Nam tử mâu quang nhất thời xuất hiện một tia thống khổ, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bộ dáng lạnh lùng ban đầu, hân thông thả bước về phía chiếc giường, sau đó không nói năng gì liền nhét một viên thuốc vào cái miệng còn đang hơi loạn của nàng.

Lãnh Phúc Hương run sợ nhìn hân, khi nàng đã nhìn rõ được khuôn mặt trước mắt, ngay lập tức liền kinh ngạc trừng lớn mắt.

“Là người?” lời còn chưa nói xong, tức thì lại chìm vào hôn mê.

Đôi lục động của hân lấp lánh, nhẹ nhàng nắm lấy cổ tay của Lãnh Phúc Hương, sau khi xác định thuốc đã ngấm vào cơ thể, mới từ từ buông tay.

“Xin lỗi” một thanh âm tràn đầy cảm giác tội lỗi cùng bất đắc dĩ từ bờ môi mỏng lạnh lùng phát ra.

__Hồng Tràn__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Phức Hương quận chúa tự sát rồi

Hắn thông thả ngồi trên giường, đôi mắt từ màu xanh lục nhìn chăm chú khuôn mặt đang ngày càng trở nên trắng bệch của Lãnh Phức Hương, hắn bắt đầu đi tháo đai lưng của nàng xuống, cởi tất cả quần áo trên người nàng.

Lúc này trên người của cả hai đều đã không còn một mảnh vải che thân, hắn nhẹ nhàng lật thân thể mềm mại của nàng lại, hai chiếc răng nanh vô cùng sắc nhọn ở trong bóng đêm, vừa nhanh vừa tàn nhẫn cắn vào cổ của nàng, có lúc nhẹ nhàng có lúc lại trở nên điên cuồng hút lấy những giọt máu được pha lẫn với hiệu quả của thuốc.

Sau khi hắn đã uống đủ máu tươi, đôi đồng tử màu lục dần dần âm thầm trở lại, màu sắc cũng biến dần sang màu đen.

Hắn nhả chiếc cổ của nàng ra, thần sắc phức tạp nhìn nàng, bàn tay to bắt đầu di chuyển trên người nàng, không có lấy một tia dục cảm, chỉ có cảm giác bắt đầu đi cùng thống khổ vô cùng, từ chiếc cổ trắng nõn của nàng, dần dần di chuyển xuống dưới, cuối cùng đến vùng ở giữa hai chân.

Hắn mâu quang tràn đầy cảm giác hồ thẹn, chăm chú nhìn Lãnh Phức Hương đang còn hôn mê. Nhắm mắt lại, dứt khoát đưa ngón tay của mình thâm nhập vào nơi bí mật bên dưới. Cuối cùng không chút do dự phá đi lớp màng trinh mỏng manh chứng minh sự trong trắng của nàng.

Hắn có thể nghe được tiếng rên đau đớn của Lãnh Phức Hương, hắn vội vàng rút ngón tay của mình ra, trên ngón tay hắn lúc này là một dịch thể không màu trong suốt sáng lấp lánh, dưới ánh trăng lại càng tỏ ra động lòng người, tiếp đó từ bên trong đóa hoa đang co lại, từ từ chảy ra một dòng máu tươi, nam tử cổ họng nhất thời nghẹn lại, ngay lập tức cúi đầu xuống, hôn vào nơi tỏa ra hương vị của máu.

Nam tử từ từ trên giường bước xuống, kéo chăn lên che lại thân thể trần trụi của Lãnh Phức Hương, sau đó thông thả mặc lại quần áo, lúc này hai chiếc răng nanh cũng không còn nữa, hắn trước khi rời đi còn quay đầu lại nhìn khuôn mặt đang hôn mê của nàng, ánh mắt nhất thời xuất hiện một tia mù mịt làm cho người khác không thể đoán được, cuối cùng trực tiếp rời đi căn phòng nhỏ.

Sáng sớm ngày hôm sau, thái tử phi.

Tiểu Thúy gấp gấp trực tiếp tiến vào phòng ngủ của Duyệt Tâm các, ngay lập tức đi đến bên người Tô Duyệt Duyệt, nhìn thấy thái tử phi vẫn còn đang ngủ, nàng vội vàng lay Tô Duyệt Duyệt dậy, khuôn mặt có phần lo lắng cùng sốt ruột.

“Thái tử phi, nhanh tỉnh dậy, xảy ra chuyện lớn rồi!” Tiểu Thúy gấp đến cực điểm, vừa lay vừa nói.

Tô Duyệt Duyệt khó chịu nhíu hai hàng lông mày, Bắc Thần Hàn không phải là đã đáp ứng nàng để cho nàng ngủ đến trưa sao, sao vừa sáng sớm lại bị đánh thức rồi.

“Tiểu Thúy, đừng ồn nữa” Tô Duyệt Duyệt ôm lấy đầu mình chui vào trong chăn, ý đồ muốn tránh xa thanh âm của người đang đứng bên cạnh.

Tiểu Thúy muốn kéo chăn của nàng ra, nhưng lại kéo không nổi.

“Thái tử phi, đừng ngủ nữa, thật sự xảy ra chuyện rồi, Phức Hương quận chúa tự sát rồi”

Lời của Tiểu Thúy vừa dứt làm cho Tô Duyệt Duyệt từ trong chăn bật dậy, khắp mặt là vẻ kinh ngạc nhìn Tiểu Thúy, thậm chí còn hoài nghi là mình nghe nhầm.

“Tiểu Thúy, ngươi vừa nói cái gì?” nàng muốn xác nhận lại một lần.

Lãnh Phức Hương tự sát, sao có thể chứ? Với Tính cách của nàng ta, thật không nghĩ nàng ta có thể làm ra hành động như vậy, sao lại có thể tự sát được?

“Thái tử phi, nô tỳ muốn nói Phức Hương quận chúa tự sát” Tiểu Thúy sốt ruột nói lại lần nữa, nàng biết cảm tình của Tô Duyệt Duyệt cùng Lãnh Phức Hương thời gian gần đây đã có chuyển biến, trở thành bạn bè, cho nên Tô Duyệt Duyệt khẳng định sẽ rất để tâm đến Lãnh Phức Hương.

Quả nhiên, Tô Duyệt Duyệt vừa nghe xong, sắc mặt ngay lập tức liền thay đổi, nàng vội vàng nhảy xuống giường, bắt đầu mặc quần áo.

“Tiểu Thúy, rốt cuộc đã phát sinh sự tình gì, mau nói cho ta” Tô Duyệt Duyệt vừa mặc quần áo vừa lo lắng hỏi.

Lãnh Phức Hương tự sát, vậy khẳng định đã xảy ra chuyện lớn, mấy ngày trước nàng cũng có nghe qua Lãnh Phức Hương bị ép hôn với hoàng đế của Đông Hưng quốc, lúc đó nàng ta cũng không làm loạn đến mức tự sát, sao bây giờ lại đột nhiên làm vậy chứ?

“sáng sớm hôm nay nô tì nhìn thấy nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử gấp gấp đến tìm thái tử điện hạ, nô tì vô tình nghe được tin Phức Hương quận chúa tì hôm qua bị Uyển vương Hồ Điệp bắt đi, sáng nay thị vệ của Lãnh Vương phủ phát hiện ra ra quận chúa ở vùng ngoại thành, hơn nữa....hơn nữa quận chúa nàng ấy....” Tiểu Thúy còn chưa nói hết, Tô Duyệt Duyệt đã biết phát sinh chuyện gì.

Uyên ương hồ điệp, thật đáng hận, tên Bắc Thần Ngạo này ngay cả Lãnh Phúc Hương cũng không tha.

Lẽ nào Lãnh Phúc Hương sẽ tìm đến đường chết, một nữ nhân cổ đại, mất đi thứ quan trọng nhất, còn nam nhân nào muốn nàng ta chết.

“Tiểu Thúy, quận chúa bây giờ sao rồi?” Tô Duyệt Duyệt lo lắng hỏi.

Tiểu Thúy không dám giấu diếm, vội vàng nói: “nô tì cũng không biết, hiện tại thái tử điện hạ cùng mấy vị hoàng tử cùng đều đến Lãnh Vương Phủ tìm hiểu sự việc, tình hình cụ thể nô tì cũng không rõ ràng, thái tử phi, chỉ bằng đợi thái tử điện hạ về, hỏi lại rõ ràng.”

Tô Duyệt Duyệt sau khi nghe Tiểu Thúy thuật lại, vội vàng đi ra ngoài.

Nàng hiện tại một phút cũng không thể đợi thêm được, chỉ muốn biết Lãnh Phúc Hương rốt cuộc bây giờ như thế nào, nàng phải đến Lãnh Vương phủ một chuyến, còn về sự việc này, nàng sau đó sẽ đi tìm Bắc Thần Ngạo hỏi cho rõ ràng.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Nguy hiểm gần kề (1)

Lãnh Vương Phủ lúc này người ra người vào nhộn nhạo như một mảnh hỗn loạn, Lãnh Tiêm Trần lo lắng ngồi bên cạnh giường con Gái bảo bối của mình, chỉ sợ vừa rồi đi, Lãnh Phúc Hương sẽ làm ra chuyện ngốc nghếch.

Ông không thể ngờ được rằng Lãnh Phúc Hương cư nhiên bị bắt đi, lại càng không thể ngờ nữ nhi bảo bối của ông có thể gặp phải sự tình này, hiện giờ ngoài nỗi lo lắng sau khi Lãnh Phúc Hương tỉnh lại sẽ muốn tự sát, còn có một việc vô cùng nan giải.

Không lâu nữa, Đông Hưng quốc sẽ phái người đến đón dâu, mà Lãnh Phúc Hương giờ đã không còn nguyên vẹn nữa, muốn thành thân e rằng là điều không thể, hoàng đế của Đông Hưng quốc khẳng định sẽ không chịu bỏ qua cho sự việc này.

Hơn nữa, việc này muốn tiến hành điều tra cũng không thể, Lãnh Phúc Hương cũng giống như những nạn nhân trước đây của uyên ương hồ điệp, sau khi tỉnh dậy không còn nhớ được tướng mạo của thủ phạm, chỉ biết là mình đã thất thân, ngay cả một tia manh mối cũng không có.

“Thế nào rồi? quận chúa không có việc gì chứ?” Lãnh Tiêm Trần lo lắng đứng ở bên giường hỏi mấy vị thái y.

Mấy người thái y sau khi băng bó vết thương trên tay và xem xét sức khỏe xong liền vội vàng trả lời: “bẩm vương gia, vẫn may là kịp thời phát hiện, hiện giờ đã không còn nguy hiểm nữa rồi, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là được, chỉ sợ quận chúa vừa tỉnh dậy, lại sẽ.....”

Các thái y đối với sự việc mà Lãnh Phúc Hương gặp phải cũng vô cùng thương cảm, đường đường là một vị quận chúa, cư nhiên lại gặp phải nạn này, ngay cả trình tiết cũng bị hủy hoại rồi, về sau biết sống như thế nào chứ.

“được rồi, đều ra ngoài hết đi” Lãnh Tiêm Trần mệt mỏi xua xua tay, thái y vừa ra ngoài, ông liền quay đầu nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của Lãnh Phúc Hương, tâm không khỏi xót xa nắm chặt bàn tay nhỏ của nàng.

“Hương nhi, đưa con đáng thương của ta”

Lúc này, có một a hoàn bê thuốc đi vào, vội vàng đi đến bên cạnh Lãnh Tiêm Trần.

“Vương gia, thái tử điện hạ cùng nhị hoàng tử, tứ hoàng tử đều đang đợi ở đại phòng, Vương gia có muốn đi gặp họ một lúc không?” a hoàn toàn thân lục y khẩn trương hỏi.

Kỳ thực Bắc Thần Hàn cùng hai vị hoàng đế đến Lãnh Vương phủ đã được hai canh giờ rồi, nhưng Lãnh Tiêm Trần còn đang chăm sóc Lãnh Phúc Hương, họ cũng ngại không tiện tiến vào phòng ngủ của nữ nhân, cho nên chỉ có thể ngồi đợi ở đại phòng, đợi Lãnh Tiêm Trần xuất hiện.

“ta biết rồi, quận chúa giao cho các người chăm sóc, không được để nó làm ra chuyện ngu ngốc gì tiếp, đã rõ chưa?” Lãnh Tiêm Trần lúc này mới nhớ đến đoàn người của thái tử điện hạ, cho nên sau khi vội vàng giao phó lại cho mấy người nha hoàn, liền trực tiếp đi đến đại phòng.

Tô Duyệt Duyệt lúc này cũng vừa đến Lãnh Vương phủ, được quản gia đưa đến đại phòng.

“thế nào rồi? Phúc Hương quận chúa không có chuyện gì đáng lo ngại chứ, người đâu?” Tô Duyệt Duyệt vừa vào đại phòng liền nhìn thấy mấy người Bắc Thần Hàn, sắc mặt nghiêm trọng, nội tâm nhất thời khẩn trương thêm mấy phần.

Bắc Thần Hàn ngay lập tức đứng lên, đi đến bên cạnh Tô Duyệt Duyệt: “Duyệt Duyệt, sao nàng lại tới đây?”

“ta đến thăm quận chúa, nàng ây không sao chứ?” Tô Duyệt Duyệt sốt ruột hỏi lại lần nữa.

Bắc Thần Hàn đang muốn nói gì đấy, Lãnh Tiêm Trần cũng đang hỏi hà từ của đi vào, đi đến trước mặt mấy người bọn họ.

“đề Thái tử điện hạ cùng nhị vị hoàng tử đợi lâu rồi, quả thực có lỗi, quận chúa hiện giờ đã không còn gì đáng lo ngại nữa rồi, mọi người yên tâm” Lãnh Tiêm Trần nói, khuôn mặt đều là sự mệt mỏi cùng lo lắng, cả người giống như già thêm mấy tuổi.

Tô Duyệt Duyệt sau khi nghe xong, nỗi lo lắng trong lòng cũng giảm đi ít nhiều, đột nhiên Bắc Thần Hàn nói.

“Vương gia có thể thuật lại tỉ mỉ sự việc phát sinh ngày hôm qua được không?”

Tô Duyệt Duyệt mâu quang có điểm sáng rực, nàng có nên nói chân tướng sự việc cho Bắc Thần Hàn biết không?, nói rằng Bắc Thần Ngạo chính là Uyên ương hồ điệp, nhưng nàng dường như cảm thấy Bắc Thần Ngạo là có nỗi khổ tâm, mỗi lần nhắc đến chuyện này, trong mắt hắn chỉ toàn là nỗi niềm phức tạp, chỉ là, hắn rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì, tại sao cứ phải đi làm tổn hại những nữ nhân vô tội.

Không được, nàng nhất định phải đi hỏi cho rõ ràng.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Nguy hiểm gần kề (2)

“Phức Hương quận chúa đã không sao rồi, vậy ta về trước đây.” Tô Duyệt Duyệt ghé vào tai Bắc Thần Hàn nói khẽ.

Bắc Thần Hàn có chút lo lắng nhìn cô. “Đội một lúc cũng đâu có sao, chốc nữa chúng ta cùng về.”

Hắn không yên tâm để Tô Duyệt Duyệt phải đi một mình, tuy rằng hiện đang là ban ngày nhưng tên hồ điệp kia xuất quỷ nhập thần, lại đã từng khiến cho Tô Duyệt Duyệt sợ suýt, vậy nên hắn thật sự không an lòng để Tô Duyệt Duyệt rời khỏi mắt.

“Không sao đâu, ta về trước đây, chàng còn có chuyện phải thương lượng với họ cơ mà! Ta không quấy rầy mọi người nữa!” Ánh mắt của Tô Duyệt Duyệt có chút né tránh cái nhìn quyết liệt của Bắc Thần Hàn. Cô không muốn nói dối, nhưng cô nhất định phải tìm Bắc Thần Liệt hỏi cho ra nhẽ mới được.

Bắc Thần Hàn bất giác phát hiện ra sự mập mờ và lo lắng đó trong ánh mắt của cô, đột nhiên nghĩ đến việc Tô Duyệt Duyệt đã từng bị tên hồ điệp đó bắt đi, sau đó lại vẫn an toàn trở về, lúc ấy hắn hoàn toàn không để ý đến, giờ nghĩ lại bất giác cảm thấy có gì đó bất thường.

Chẳng nhẽ Tô Duyệt Duyệt biết tên uyên ương hồ điệp ấy? Chẳng có nhẽ?

“Thôi được rồi, ta đi trước vậy.” Tô Duyệt Duyệt như rất sợ bị hắn cản lại, không đợi trả lời đã vội vã rời khỏi đại sảnh.

Ánh mắt của Bắc Thần Hàn dán chặt sau lưng cô, những nghi ngờ trong lòng càng sâu sắc, mãi đến khi nghe thấy có tiếng người bên t

ai, hắn mới sức tỉnh, tiếp tục lắng nghe Lãnh Tiêm Trần thuật lại quá trình.

Tô Duyệt Duyệt sau khi rời khỏi Lãnh Vương phủ, chắc chắn không còn ai theo sau mới yên tâm đi về phía phủ của Bắc Thần Liệt, che mặt bước vào phủ, rồi được chúng nô tài đưa vào đại sảnh, chỉ còn đợi Bắc Thần Liệt xuất hiện.

“Thì ra là thái tử phi!” đột nhiên một giọng nói trầm mặc từ phía cửa truyền vào.

Tô Duyệt Duyệt ngẩng đầu nhìn, một người đàn ông bận y phục đen tuyền lông lẩy, tuổi tác chạc ngũ tuần, gương mặt tươi cười rạng rỡ bước vào đại sảnh, Tô Duyệt Duyệt bất giác bị nụ cười ấy làm cho cảnh giác.

“Ta tới tìm Bắc Thần Liệt, mau gọi hắn ra đây.” Tô Duyệt Duyệt khẩu khí bất hảo nói thẳng tuột, hoàn toàn không để ý tới việc mình là khách nhập gia, phải tùy tục của chủ nhà.

Gương mặt Trữ Vương có chút đỏ sẫm, tuy trong lòng khó chịu nhưng vẫn cố gắng gượng cười vui vẻ.

“Liệt nhi đến sáng hôm nay mới về tới, bốn vương lập tức đi gọi nó.” Trữ Vương cười cười nói nói, lập tức quay người rời khỏi, nhưng vừa bước ra khỏi cửa, nụ cười hân hoan vụt biến mất, thay vào đó là nụ cười lạnh lẽo đầy sát khí.

Tô Duyệt Duyệt nghe thấy hần tự xưng là bốn vương mới chột ngộ ra, hần là một vương gia ư! Cô vẫn còn cho rằng hần chỉ là quân gia... Nghĩ đến thái độ vô lễ vừa rồi của mình, đột nhiên có chút xấu hổ, nhưng mà biết làm sao được, ai bảo chuyện của Bắc Thần Liệt khiến cô đầy một bụng hỏa nộ.

Sáng nay mới quay về, vậy là rõ rồi, sự việc bị ối tới hôm qua không phải hần mới là lạ!

Càng nghĩ càng tức, trong lúc đầu đang bốc hơi, Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn không để ý tới tách trà đầy khả nghi mà một nôi vừa bùng tới, cô một hơi uống cạn, sau đó lại đưa trả lại cho nôi tì kia.

Thời gian cứ từng khắc trôi đi, đã nửa canh giờ trôi qua, Bắc Thần Liệt vẫn chưa thấy xuất hiện.

“Tên Bắc Thần Liệt chết dẫm này rốt cuộc có chịu đến không đây?”

Tô Duyệt Duyệt thật sự không thể chờ đợi được nữa, định đứng dậy, tự mình đi tìm đến tận phòng hần nói chuyện. Tuy nhiên, vừa mới đứng dậy, toàn thân bỗng nhiên mềm nhũn, đầu óc cũng hoàn toàn trở nên mơ hồ.

“Sao lại thế này?” Tô Duyệt Duyệt chau mày, giờ mới chợt nhận ra, tách trà đó, tên Bắc Thần Liệt chết tiệt dám hạ dược với cô, chết tiệt.

Nhưng bất luận cô có gắng chửi thế nào, cũng không thể kháng lại hiệu lực của thuốc, liền ngã ra đất bất tỉnh nhân sự.

_ Gấu _

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Sự phản bội của Bắc Thần Hàn

Lúc ấy, Trữ vương vẫn luôn nấp ở ngoài, gương mặt lạnh lẽo mới bước vào, tiến lại phía Tô Duyệt Duyệt.

Lần trước ám sát không thành, giờ cô ta lại tự động mò đến, sao hần có thể để thoát được. Hần luôn cảm thấy Tô Duyệt Duyệt đã phá hỏng quá nhiều đại sự của hần rồi, nhất định không thể bỏ qua mỗi hậu họa này.

“Thế nào?” Trữ vương lập tức chuyển ánh mắt về cái bóng vừa mới bước vào, lạnh lùng hỏi.

“Bẩm vương gia, thái tử phi một mình vào phủ, thuộc hạ khẳng định, chắc chắn không ai biết cô ta đang ở trong vương phủ.” Bóng đen ấy cung kính trả lời.

Trữ vương đắc ý cười, một nụ cười nham hiểm, mưu toan.

“Đưa xuống dưới, lấy hoa cửu thái nhét vào người cô ta.” Trữ vương lạnh lùng sai bảo.

Bóng đen đó vừa nghe thấy ba chữ Hoa cửu thái, không cảm nổi rung mình đôi chút, Cửu thái hoa xưa nay vốn là một trong những loại kịch độc, người trúng độc lúc bắt đầu sẽ không có cảm giác gì, nhưng ngày qua ngày rồi sẽ cảm nhận được đau đớn, nếu bị một ngày mà chưa giải được thì nội tạng ba ngày sẽ mất mạng.

“Vâng...” Sự đồng cảm trong ánh mắt của bóng đen ấy chỉ là phút chốc, ngay lập tức đã quay lại bản chất lạnh lùng.

Vừa lúc bóng đen kia định chạm vào Tô Duyệt Duyệt, một cái ám khí bay tới, tiếp đó một bóng đen khác nhanh chóng lao vào bế Tô Duyệt Duyệt tháo chạy, chỉ trong một cái chớp mắt, hắc y nhân và Tô Duyệt Duyệt đang bất tỉnh đã hoàn toàn biến mất khỏi đại sảnh.

“Vương gia, thuộc hạ lập tức đuổi theo...” Âm ảnh đã bàng hoàng trong phút chốc, đang định hướng người đuổi theo thì bị Trữ vương giữ lại.

“Không cần...”

Trữ vương gương mặt tràn đầy phần nộ và tà khí, dán mắt lên mái hiên phía ngoài, Bắc Thần Ngao ư, giỏi lắm, ngươi lại lần nữa phản bội bốn vương, thật đúng là nghĩa tử tốt của ta mà!

Bắc Thần Liệt đưa Tô Duyệt Duyệt nấu nhừ ở một nhà trọ, hần cũng hiểu rằng Trữ vương sẽ không dám ra tay ở chỗ đông người qua lại, nỗi lo trong lòng cũng phần nào được giải quyết, chỉ có điều, cứu Tô Duyệt Duyệt rồi, hần biết bản thân sẽ phải chịu hình phạt gì chứ.

Tô Duyệt Duyệt từ trong hôn mê dần dần hồi tỉnh, lại nhìn thấy cái bóng dáng cao lớn đứng bên cửa sổ, những dải sáng của hoàng hôn, kéo bóng của hần trải dài trên nền đất, khiến cho người ta có cảm giác cô độc, tẻ ngắt một cách khó hiểu.

Bắc Thần Liệt cảm nhận thấy động tĩnh từ phía giường, chợt bừng tỉnh khỏi trầm tư, hướng về phía giường mà bước tới.

Tô Duyệt Duyệt nhìn chăm chăm vào kẻ trước mặt, nộ khí lúc ấy cũng bộc phát, không nói lời nào, vội nhảy xuống khỏi giường, cầm phần giáng cho hắn hai chưởng, còn bồi thêm hai phát bạt tai.

Đồ nam nhân đáng ghét, gây ra bao nhiêu sự vụ, vậy mà vẫn còn có thể bình thản như không, thật không biết xấu hổ!

“Cô gái, đây là cách cô cảm ơn người vừa cứu cô đấy hả?” Bắc Thần Ngao khẽ liếm những vết máu nơi khóe miệng.

Cứu cô? Bắc Thần Ngao vừa cứu cô?

Tô Duyệt Duyệt đột nhiên nhớ lại những chuyện vừa rồi ở vương phủ, hình như cô bị hôn mê, cô ngược đầu nhìn, mới phát hiện ra mình đang ở trong một phòng trọ, chuyện rốt cục là như thế nào vậy?

“Không phải ngươi đã hạ độc ta sao, còn dám nói đã cứu mạng ta?” Tô Duyệt Duyệt gương mặt đầy nộ khí nhìn thẳng hắn, cô không hề quên những gì mà Lãnh Phúc Hương đã gặp phải, hôm nay nhất định phải làm sáng tỏ mọi chuyện.

Ánh mắt của Bắc Thần Ngao chợt bàng hoàng, hắn quay người, bước tới bên cửa sổ.

Tô Duyệt Duyệt thấy hắn không nói lời nào, trong lòng cũng không còn chút ngần ngại, bước thẳng đến trước mặt hắn mà nói.

“Ta hỏi ngươi, chuyện của Phúc Hương quận chúa là như thế nào?” Tô Duyệt Duyệt căm phẫn nhìn hắn.

Loại người chuyên phá hoại trình tiết của những cô gái như hắn, cô từ đầu đến chân đều thấy phi nhỏ.

Nhưng cô càng giận dữ, Bắc Thần Ngao đến một chút biểu hiện của hổ thẹn lẫn áy náy đều không có, chẳng nhẽ hắn không cảm thấy rằng, đây là một chuyện hết sức vô liêm sỉ sao?

_ Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Giải thích (1)

Trong ánh mắt của Bắc Thần Ngao hiện rõ sự bối rối, nửa muốn nói gì đó, nhưng lại giống như bị mẩu xương cá chặn họng vậy, khiến hắn lại ngập ngừng buông xuôi, hắn lo ngại nhìn khuôn mặt phần nộ của Tô Duyệt Duyệt, bao nhiêu lời muốn nói rốt cuộc vẫn thốt không ra.

Hắn càng im lặng, Tô Duyệt Duyệt lại càng bốc đại hỏa, cô nắm chặt cánh tay của hắn, nói bằng một giọng hết sức căm phẫn: “Sao ngươi không nói gì cả? Quận chúa cô ấy vô tội, tại sao ngươi lại bức hại cô ấy, ngươi có biết trình tiết đối với một người con gái mà nói quan trọng đến nhường nào không? Ngươi nghĩ xem sau này cô ấy sẽ sống ra sao?”

“Không phải việc của tôi.” Bắc Thần Ngao lẳng lặng gỡ bỏ tay của Tô Duyệt Duyệt, lạnh lùng buông lời.

Không phải việc của hắn, sao hắn lại dám nói thế cơ chứ.

“Lãnh Phúc Hương hôm qua không phải đã bị nhà ngươi bắt đi sao?” Tô Duyệt Duyệt hỏi dồn.

Bắc Thần Ngao hoàn toàn không phủ nhận, liền gật đầu thừa nhận. “Đúng.”

Lừa trên đầu Tô Duyệt Duyệt lại bốc cao ngàn ngạt, cái tên âm dương quái khí này, đúng là không bằng cảm thú, thật khiến cô tức điên người, muốn ngay tức khắc xé nát cái lớp mặt nạ lạnh lùng ấy. Thế nhưng, dù có xé nát cái bản mặt hắn thì thân thể không còn toàn vẹn của Lãnh Phúc Hương vẫn là một sự thật không thể chối cãi.

Bây giờ chỉ còn cách là bù đắp cho cô ấy, mà cách bù đắp tốt nhất chính là...

“Nếu như thân thể của Phúc Hương quận chúa đã là của ngươi rồi, thì ngươi nên gánh lấy cái trách nhiệm này, cưới cô ấy.” Tô Duyệt Duyệt chẳng để tâm đến khí sắc lạnh lẽo trên gương mặt của hắn, tiếp tục nói: “Ngày mai ta sẽ cầu xin hoàng thượng hạ chỉ, đưa quận chúa về chỗ ngươi.”

“Thân thể của Lãnh Phúc Hương ta chưa từng chính thức xâm phạm vào.” Bắc Thần Ngao cười nhạt một tiếng, lãnh đạm trả lời.

Những cô gái mà hắn bắt đi, trước nay hắn đều chưa từng thật sự xâm phạm tới, nếu nói có, thì chỉ có những ngón tay của hắn mà thôi.

Vậy nên hắn không cho rằng, hắn phải gánh cái trách nhiệm này, phải lấy Lãnh Phúc Hương ư?

Tô Duyệt Duyệt thấy hắn nói vậy, thì lập tức kinh ngạc tròn tròn mắt, miệng lắp bắp, mãi mới nói nên lời. “Ngươi không phạm đến cô ấy, sao lại như thế được?”

Đôi mắt Bắc Thần Ngạo ánh lên vài tia giận dữ, sự nghi ngờ của Tô Duyệt Duyệt thật sự khiến hắn khó chịu.

“Nàng không tin.” Hắn mỉm cười, nhanh tay tóm nhẹ lấy cổ của cô. “Trong mắt nàng, ta thật sự chỉ là một kẻ mặt dạn mày dày thôi sao?”

Tô Duyệt Duyệt bị hắn ghi chặt, phải đến lúc đó cô mới có dịp ngẩng đầu nhìn sâu vào đôi mắt ấy, nhìn gương mặt lạnh lùng ấy, cô lo lắng nuốt nước miếng.

Nguy hiểm rồi! Ánh mắt của gã này hiện giờ thật sự trông rất nguy hiểm!

“Ngươi... thật sự không hại gì đến cô ấy.” Cô đành nhẹ nhàng hỏi.

“Không có...”

Tô Duyệt Duyệt lại lần nữa hạ giọng hỏi: “Nhưng mà, nếu ngươi không hề xâm phạm đến cô ấy, thì cô ấy hà có gì lại đòi tự sát?”

“Cô ta chỉ là lạc hồng (chảy máu... =.=), chứ chưa có mất trinh tiết.” Bắc Thần Ngạo trả lời nhẹ hẫng, khiến cho nộ khí của Tô Duyệt Duyệt lại bốc lên.

Cái gì gọi là lạc hồng, những cô gái ngày xưa bị như vậy chẳng phải chính là đã mất... rồi sao.

Cái tên ác nhân này còn dám nói ra những lời lẽ động kinh như vậy.

“Lạc hồng với mất trinh tiết còn không phải là một sao.” Cô giận dữ nhìn hắn.

Gương mặt Bắc Thần Ngạo đang lại, bức xúc tới cùng trừng lại cô. “Nói tóm lại, ta không có đụng đến cô ta, đừng có mong ta lấy cô ta hay gì nữa.”

“Vậy bây giờ ngươi có thể nói rõ cho ta biết, sao ngươi lại muốn làm cái trò bê hoa, nếu không muốn ta coi ngươi là cái hạng vô liêm sỉ thì mau mau đưa ra đây một lời giải thích hợp lý.” Tô Duyệt Duyệt nhìn hắn, hoàn toàn không bỏ sót bất cứ biểu hiện nào trên gương mặt ấy.

Cô cũng không tin, dường dường là một hoàng tử lại vì dục vọng mà đi dùng những thủ đoạn hạ đẳng như vậy để cưỡng bức con gái nhà người ta.

Nhưng Bắc Thần Ngạo vừa nói, không chính thức chạm vào Lãnh Phúc Hương, rốt cuộc là có ý gì? Nhất định có ẩn tình gì ở đây.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Giải thích (2)

“Chẳng có lý do.” Đôi môi mỏng tang của Bắc Thần Ngạo chẳng hề do dự nhả ra đúng bốn từ đơn giản.

Tô Duyệt Duyệt tròn mắt, cô bắt đầu cảm thấy rằng mình và hắn hình như không thể hiểu nổi nhau.

“Ngươi không nói thì cũng đành, nhưng còn việc ngươi – một tên yêu râu xanh, ta sẽ không giấu cho ngươi nữa, bởi ta không muốn phải nhìn trinh tiết của các cô gái tiếp tục bị bại hoại dưới tay ngươi.” Tô Duyệt Duyệt vừa dứt lời, lập tức quay đầu toan bỏ đi.

Bắc Thần Ngạo lạnh lẽo nhìn theo, Tô Duyệt Duyệt còn chưa bước tới cửa, đã bị một bàn tay chắc khỏe kéo lại, đôi môi lạnh giá ấy khóa chặt lấy miệng cô đang chuẩn bị há hốc vì kinh ngạc.

Cô sợ hãi, ngay lập tức kháng cự lại vòng tay của Bắc Thần Ngạo, Bắc Thần Ngạo khéo léo khóa chặt hai tay của cô, nhanh nhẹn ép cô vào cánh cửa.

“Không... Cút ra...” Tô Duyệt Duyệt ngo ngoáy đầu kháng cự, quyết né tránh những cái hôn điên cuồng của hắn.

Bắc Thần Ngạo điên rồi sao? Sao hắn lại dám như vậy, chẳng nhẽ thú tính của hắn lại tái phát rồi!

Bắc Thần Ngạo dùng một tay giữ, một tay còn lại tóm chặt lấy cổ cô, không để cô trốn thoát, hắn tiếp tục hôn hít, những nụ hôn điên cuồng như muốn ăn tươi nuốt sống cô, những cái nút giận dữ hắn lên bờ môi mềm mại.

“A...”

Bị đau, Tô Duyệt Duyệt không kim được kêu lên, cái lưỡi mạnh mẽ chóp lấy cơ hội mà luồn sâu vào cái miệng còn thơm mùi gỗ đàn hương, tóm gọn lấy cái lưỡi mềm như bún, hần mát điên cuồng, chỉ còn mỗi nước chưa cắn đứt lưỡi của cô.

Hần hít hà không biết chán mùi hương ngọt ngào của cô, nữ nhi trong lòng hần, nàng ngọt ngào thanh khiết như vậy sao, giống như thác nước tinh khiết chưa bị vấy bẩn, nếu năm đó chức thái tử của hần không bị phế, thì Tô Duyệt Duyệt ắt đã là nữ nhân của hần, Bắc Thần Hần đừng hòng động tới.

Sự kháng cự của cô, càng khiến lửa dục trong hần dâng lên như sóng, từng đợt từng đợt cuộn trào lên mãnh liệt.

Tô Duyệt Duyệt hoàn toàn có thể cảm thấy chỗ đó của hần đang căng cứng chạm cả vào dưới eo cô, trong đầu như vang lên một hồi chuông báo động, chẳng biết sức lực từ đâu tới, cô đẩy mạnh hần ra.

“Bắc Thần Ngao, nguoi thôi ngay...” Tô Duyệt Duyệt đưa tay lên miệng, ra sức chà như muốn xóa sạch những vết tích hần để lại.

Bắc Thần Ngao mím môi, đôi tay mạnh mẽ vùng tới, ôm chặt lấy thân hình đang ra sức vẫy vùng của cô.

“Đừng động đây, cho ta mượn vai.” Bắc Thần Ngao thấp giọng, gục cằm lên vai cô, tuy vậy những lời anh ta nói hoàn toàn không thấm thía gì với Tô Duyệt Duyệt, trước sự kháng cự quyết liệt của cô, hần bắt lực điểm vào huyết.

“Ta nói rồi, ta thích những cô gái thông minh.” Bắc Thần Ngao thì thầm vào tai cô, sau đó an tâm tận hưởng bờ vai của nữ nhi trong mộng, hần tha thiết hít hà hương thơm đang tỏa ra từ người cô.

Tô Duyệt Duyệt nộ khí xung thiên, trong lòng hết sức lo lắng, cô không biết Bắc Thần Ngao rốt cuộc muốn làm gì, nói thật ra, cô hoàn toàn không thể nắm bắt nổi con người hần, luôn có cảm giác hần đang rất giận dữ, giống như một vết thương dai dẳng, khiến hần phải cô độc giải thoát mình trong dục thú.

Từ cơ thể hần, cô có thể cảm nhận rõ ràng sự cô đơn, đau khổ,

Cô thật sự nhạy cảm với hai thứ cảm giác ấy, bởi cô hai mươi năm nay cũng sống trong cô độc và đau khổ như thế.

Cô từ nhỏ đã là cô nhi, mười mấy tuổi đã bị tống vào tổ chức, bắt đầu sống với những bài luyện tập máu lạnh, nên cô rất hiểu cái cảm giác cô đơn ấy, cái cảm giác mà Bắc Thần Ngao đang phải chịu đựng.

Sự cô đơn của hần, khiến cô có cảm giác đau xót thay, rốt cuộc hần đã trải qua những chuyện gì, tại sao cô không thể cảm nhận thấy chút hơi ấm nào từ cơ thể hần?

_ Gấu _

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Duyệt Duyệt, nói cho ta, uyên ương hồ điệp là ai?

Thời gian cứ từng giờ từng khắc trôi qua, lâu đến mức Tô Duyệt Duyệt bắt đầu nghi ngờ nam nhân đang gục trên vai cô này đã ngủ mất.

“Này, nguoi ngủ đó hả?” Tô Duyệt Duyệt rốt cuộc cũng không chịu nổi nữa.

Những cô đơn, đau khổ trên người hần, đối với cô thật sự là đồng bệnh tương liên, những giận dữ ban nãy dường như cũng tiêu tan.

“Duyệt Duyệt, ta có nỗi khổ của riêng mình, nhưng ta không muốn nàng cho ta là hạng người vô liêm sỉ, ta có thể đảm bảo với nàng, những cô gái ấy, ta thật sự chưa từng chạm qua, họ đều chỉ là bị lạc hồng, trinh tiết không hề bị tổn hại.” Mất một lúc, Bắc Thần Ngao mới đau khổ thốt ra lời, từng câu từng chữ cứ vang lên bên tai Tô Duyệt Duyệt.

Hần không hề bỏ đầu ra khỏi vai cô, nhưng từ giọng điệu của hần, cô hoàn toàn có thể cảm nhận những đau đớn và xúc động.

Bắc Thần Ngao dứt lời, không nói thêm câu nào, Tô Duyệt Duyệt hướng mắt nhìn về xa xăm, có nên tin hần không?

“Ta muốn biết những khổ tâm ấy.” TDD hết sức bình tĩnh nói.

Bàn tay to lớn của Bắc Thần Ngao vốn đang quàng qua hông cô, bỗng đột nhiên níu chặt, tuy TDD không nhìn thấy những biểu cảm của hần lúc này, nhưng con run lấy bầy của hần lúc này đã nói lên tất cả, là ân hận hay sợ hãi.

Cứ như vậy, sự nghi ngờ trong cô càng lớn lên, rốt cuộc là vì có gì, rốt cuộc là khổ tâm gì, có thể khiến kẻ lạnh lùng này phải sợ hãi?

“Ta không muốn nàng biết.” Giọng hần ù đột.

Cô gái nào nhìn thấy cặp mắt xanh lè của hần cũng đều sợ hãi kêu hần là quái thú, tuy những sợ hãi của họ vốn đã tê liệt đối với hần, nhưng, hần vẫn không muốn để TDD phải nhìn thấy bộ dạng xấu xí, đáng sợ ấy của mình.

Hần không muốn trên gương mặt của cô phải xuất hiện những nỗi sợ hãi như những cô gái kia, hần không muốn.

TDD khẽ trau mày, nói bằng một giọng không vui: “BTN, lần trước chẳng phải người đã hứa sẽ nói với ta nguyên nhân sao, giờ lại nuốt lời!”

“DD, ta...”

“Nói, ta cần phải biết chân tướng.” TDD vội ngắt lời hần, kiên quyết làm cho ra nhẽ.

BTN khẽ động đậy, muốn nói gì đó, nhưng lại không nên lời.

Chân tướng này nếu như thật sự bị nói ra, e rằng TDD sẽ càng rời xa hần.

Đến cuối cùng, chân tướng vẫn chìm trong sự im lặng của BTN, cho dù TDD có gào thét thế nào, tra hỏi thế nào, BTN vẫn cứ trầm tư gục đầu lên vai cô, không nói nửa lời.

Đêm đã khuya, BTH mệt nhọc lết về đến Duyệt Tâm Các, chợt thấy TDD đang đứng thẩn thờ bên cửa sổ, hần nghi hoặc bước qua, lấy chiếc áo toí đặt trên bàn, dịu dàng khoác lên cho cô.

“Nàng nghĩ gì mà nhập tâm vậy?” BTH nhẹ nhàng giữ lấy cô, ân cần hỏi.

TDD có chút giật mình, vừa rồi cô làm sao vậy, tại sao trong đầu lại tràn ngập những hình ảnh về BTLN, cô quay người lại nhìn BTH, đột nhiên có cảm giác ân hận như đã đi ngoài tình vậy.

Đặc biệt là khi nhớ lại màn cường hôn lúc chiều của BTN, trong lòng cô lại dấy lên sự áy náy vô cùng với BTH.

Tuy rằng ở hiện đại, một nụ hôn chẳng đáng là bao, cô cũng đã hôn qua rất nhiều người đàn ông rồi, nhưng chẳng hiểu sao, sự áy náy lẫn tự ti dường như đang vẫn vù trái tim cô thành thịch.

“Có chuyện gì ư? Sao tự dưng lại nhìn ta như vậy?” BTH nhìn cô nghi hoặc.

TDD bị nói trúng tim đen vội vã lắc đầu. “Không có, bởi vì chàng đẹp trai, ta nhìn nhiều một chút không được sao!”

BTH khẽ cười, ấn đầu cô vào ngực mình, ánh mắt cùng lúc ánh lên u tối, những dự cảm trong lòng rốt cuộc cũng phải thốt ra.

“DD, nói cho ta biết, uyên ương hồ điệp đó là ai?” Hần vừa dứt lời, ngay lập tức cảm nhận thấy cái rùng mình của cô, vậy là những suy nghĩ của hần không phải là không có căn cứ.

TDD biết gã uyên ương hồ điệp, cô áy quen hần.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Chiến tranh lạnh (1)

TDD chợt dạ, không dám ngẩng đầu nhìn hần, sao đột nhiên BTH lại hỏi về uyên ương hồ điệp, nghe khẩu khí của hần, dường như đang khẳng định TDD chắc chắn biết thân phận thật sự của uyên ương hồ điệp.

Cô có nên nói sự thật với hần không? Nhưng nếu như BTH mà biết được, liệu BTN sẽ thế nào?

“Phu quân, chàng đang nói gì vậy? Sao thiếp lại biết uyên ương hồ điệp là ai được? Phải rồi, Phúc Hương quận chúa thế nào rồi, tình lại rồi có nhớ ra chút gì không?” TDD đặt tay lên hông hần, cố tình nói lái sang chuyện khác.

BTH chăm chú phân tích từng biểu hiện của TDD, hần thật sự nghi ngờ, rốt cuộc là ai mà TDD phải che giấu như vậy, nghĩ đến việc TDD bao che chọn

ham nhân khác, lòng hấn lại sôi lên sùng sục.

Mọi người hôm nay ở Lãnh vương phủ nói chuyện cũng lần ra được chút manh mối, có thể khẳng định chắc chắn, tên uyên ương hồ điệp này hoặc là hoàng thân quốc thích, không thì cũng là người của triều đình, về hình thức có vẻ là một vụ cường bức, nhưng ẩn sau nó lại là một âm mưu to lớn.

Bởi từ cô gái đầu tiên đến nay, những nạn nhân mà uyên ương hồ điệp ra tay đều là thiên kim tiểu thư con nhà quan lại hoặc tiểu thư con nhà phú thương giàu có. Lại vừa lúc Đông Thịnh quốc chuẩn bị đến rước Lãnh Phúc Hương, thì Uyên ương hồ điệp đó ra tay với cô ấy, không phải là muốn triều Đường náo loạn, hai nước tuyệt giao sao.

Vì vậy có thể khẳng định, kẻ đó hoặc là hoàng thân quốc thích, không thì cũng là người của triều đình, nhưng dù kẻ đó là ai, sớm muộn cũng sẽ bị tóm gọn dưới tay hắn.

“Cô ấy không sao, có điều không biết phải giải quyết thế nào với những khó dễ mà Đông Thịnh quốc gây ra. LPH đã không thể kết thân nữa rồi, giờ chỉ mong hoàng đế của Đông Thịnh quốc có thể chọn một cô gái khác.” BTH cố nén nhịn những bức xúc trong lòng, bỏ tay của TDD lạnh lùng nói.

Chỉ lo là, hiện nay chuyện trong triều cũng đủ đau đầu rồi, mục đích của tên uyên ương hồ điệp cũng sắp đạt được, bọn họ thật sự không biết giải quyết thế nào với Đông Thịnh quốc, nếu như không bắt được uyên ương hồ điệp, e rằng Lãnh Tiêm Trần luôn một lòng trung thành rồi cũng sẽ như bao quan viên đại thần phải chịu tổn hại trước đây, sẽ vô cùng thất vọng về triều đình!

TDD cảm nhận thấy sự lạnh nhạt của BTH, khẽ kéo hắn đi tới bên bàn, ép hắn ngồi xuống, với điệu bộ hết sức thành tâm rót trà.

“Đừng nghĩ nhiều nữa, chuyện chưa chắc đã đến mức nghiêm trọng như thế đâu, nên...” TDD bung tách trà đến trước mặt hắn, muốn an ủi hắn đôi chút, tuy nhiên còn chưa nói hết lời đã bị BTH gạt phăng.

“Chuyện đã phức tạp như thế rồi đây, bây giờ tình hình nguy cấp, chỉ cần tên uyên ương hồ điệp ấy lộ mặt, chỉ có bắt được hắn, mới có cách để giải quyết với mọi người.” BTH gần giọng, muốn nén lại cơn tức này, nhưng đến giờ mà TDD vẫn không chịu khai ra tên uyên ương hồ điệp ấy, hắn cũng hết chịu nổi.

TDD khép mắt lại, đặt tách trà xuống bàn, cô không cố tình muốn giấu giếm BTH, nhưng BTN có nỗi khổ riêng, tuy cô không biết rốt cuộc nỗi khổ ấy thế nào, nhưng cô tin hắn. tin hắn nhất định có một nỗi khổ không thể nói bằng lời.

“DD, uyên ương hồ điệp là ai? Nàng mau nói thật đi.” BTH nắm chặt lấy tay cô, mắt dán chặt lấy cô, ánh mắt chứa đầy chờ đợi và lo lắng.

TDD ngẩng đầu nhìn hắn. Cô hết sức gần gũi từng từ một: “Thiếp không biết.”

BTH ngay tức khắc cảm thấy vô cùng thất vọng và phẫn nộ, cô ấy nhất định không thành thật với hắn, cô thật sự muốn bao che cho gã đàn ông kia?

“Nàng nghĩ sớm đi.” Hắn buông tay cô, nỗi thất vọng ăn sâu vào trong ánh mắt, lập tức đứng dậy, bước ra ngoài.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chiến tranh lạnh (2)

TDD ái ngại nhìn hắn, thắc mắc: “Chàng... hôm nay không ở lại sao?”

Cô nhớ ra là trong phủ đã chẳng còn tiểu thiếp nào có thể chăm sóc cho BTH, giờ hắn đi, vậy sẽ đi đâu để qua đêm?

“Đêm nay ta ngủ ở thư phòng.”

BTH chẳng buồn quay đầu lại, lạnh lùng buông lời, sau đó lập tức đảo bước rời khỏi Duyệt Tâm Các.

TDD nhìn theo bóng hắn khuất dần, cánh mũi bỗng thấy cay cay, con tim âm thầm đau đớn, cô biết, BTH đang tức giận, giận cô đã nói dối, nhưng dù biết phải làm hắn tức giận thì cô cũng vẫn phải giúp BTN.

“Phu quân, thiếp xin lỗi.” Lời xin lỗi của TDD nghẹn ứ trong cổ họng.

Đêm khuya tịch mịch, BTH gương mặt anh tuấn vẫn ngồi yên lặng trong thư phòng, đột nhiên một cận vệ từ cửa bước vào.

“Sao vậy?” BTH nhìn gương mặt của tên cận vệ trước mặt.

Tên cận vệ không dám thất lễ, vội vàng bẩm báo: “Thưa chủ nhân, thái tử phi sau khi rời khỏi Lãnh vương phủ đã lập tức đi đến phủ của Lục hoàng tử, bởi vì vương phủ canh phòng nghiêm ngặt nên thuộc hạ không thể xông vào, thái tử phi ở trong phủ được tám canh giờ thì chẳng hiểu sao lại bị Lục hoàng tử bế ra khỏi vương phủ trong tình trạng hôn mê.”

BTH có chút kinh ngạc, không giấu nổi thốt lên: “Hôn mê?”

TDD chạy đến chỗ BTN làm gì vậy, tại sao lại bị hôn mê?

Chẳng nhẽ BTN muốn làm hại cô, nhưng cũng không phải, nếu hấn làm hại gì TDD thì tại sao lại đưa cô ấy trong tình trạng hôn mê ra khỏi vương phủ, rốt cuộc là trong một canh giờ đó đã xảy ra những chuyện gì?

“Không sai ạ, Lục hoàng tử bế thái tử phi rời khỏi vương phủ, rồi đưa đến một nhà trọ, sau đó thái tử phi tỉnh lại và không lâu sau Lục hoàng tử đã đưa cô ấy về phủ Thái tử.” Tên cận vệ cố tình giấu diếm chuyện Lục hoàng tử cưỡng hôn TDD, nếu chủ nhân mà biết, nhất định sẽ phát điên mất.

“Lúc bọn họ ở trong nhà trọ, người có nghe thấy họ nói gì không? Họ đã làm những chuyện gì?” BTH ánh mắt phần nộ, hỏi bằng một giọng rất tức giận.

Tên cận vệ không sợ hãi gì trước sự phần nộ của BTH, nói vội: “Bẩm, Lục hoàng tử có nội lực, nên thuộc hạ không dám tiếp cận, cũng không thể nghe được điều gì, chỉ là nhìn từ cửa sổ vào, đến lúc Thái tử phi tỉnh dậy là độ khoảng một canh giờ, chỉ vậy thôi ạ.”

Cận vệ trả lời một cách thành thực, hấn thật sự không nghe thấy cuộc đối thoại giữa hai người, lúc đó hấn cũng đang bàng hoàng trước những hành vi bất chính của TDD và BTN.

Chết tiệt thật, TDD và BTN, hai người bọn họ...

Con thịnh nộ của BTH ngày một dâng cao, hấn nắm chặt tay, nghe răng rắc, hấn nhắm mắt thở dài, rồi lại mở mắt ra, ánh mắt phần nộ bỗng trở nên u ám.

TDD rời khỏi Lãnh vương phủ xong không trở về phủ thái tử ngay, mà còn đến phủ của Lục thái tử, lẽ nào, BTN với uyên ương hồ điệp có liên quan, lẽ nào, BTN biết uyên ương hồ điệp là ai?

Rốt cuộc là ai, mà khiến cả TDD và BTN đều phải giấu diếm hấn?

“Mau đi điều tra, thái tử phi ở trong vương phủ một canh giờ đã làm những việc gì, gặp những ai, tại sao lại bị hôn mê,” BTH lạnh lùng nói.

Xem ra, vương phủ của BTN đang che giấu một bí mật, và chắc chắn có liên quan đến uyên ương hồ điệp. Ta nhất định phải điều tra đến cùng.

Gấu

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Chiến tranh lạnh (3)

Từ lúc BTH nổi giận, TDD đã gần một tháng phải chịu cảnh chặn đơn gối chiếu, đến Tiểu Thúy cũng vô cùng lo lắng, sao Thái tử điện hạ và Thái tử phi lại coi nhau như những người xa lạ vậy.

Cũng có lúc TDD chủ động đến tìm BTH, nhưng hấn vẫn cố chấp không chịu ra gặp mặt, hay những khi TDD mơn mõi đợi hấn hạ triều hồi phủ, mới có cơ hội để nói chuyện với BTH, nhưng BTH chỉ nói dăm ba câu rồi lại quay đầu đi về thư phòng.

Hôm nay cũng vẫn vậy.

BTH vừa hạ triều hồi phủ, đã thấy TDD bung một khay điểm tâm, khuôn mặt tươi cười hân hoan.

“Phu quân, chàng về rồi à, có đói không? Thiếp vừa làm chút điểm tâm” TDD vừa cười vừa nắm lấy tay hấn, đúng mực vờ hiền.

BTH chẳng chút do dự buông tay cô, lạnh lùng từ chối: “Ta mệt rồi, về thư phòng trước đã.”

Vừa dứt lời, cánh tay vừa vùng ra đã bị thê tử giữ lại.

“Phu quân, nếu chàng mệt thì chi bằng hãy về Duyệt Tâm Các đi, thiếp giúp chàng xoa bóp? Tay nghề của thiếp cũng khá được đó, chàng thử nhé.” TDD cố gượng cười nịnh nọt, nhưng dù cô cố gắng thế nào thì BTH vẫn chẳng chút động lòng.

“Không cần đâu.” BTH lại gạt tay cô ra, quay đầu đi về phía thư phòng.

TDD quan sát thân hình lạnh nhạt của BTH mà thật sự không thể nén nổi cơn tức giận: “BTH, ngươi đứng lại! Người tốt cuộc là muốn như thế nào đây?”

Những kẻ tội đồ nhìn thấy bộ dạng tức giận như cọp của Thái tử phi mà sợ đến lui sạch, BTH cũng vì thế mà dừng bước, sự vui vẻ trong ánh mắt của TDD vụt tắt, những lời nói vừa rồi của BTH khiến niềm vui trong cô hoàn toàn biến mất.

“Nàng tốt nhất nên học thế nào là lễ nghĩa của một người vợ đi, đợi đến khi Thái hậu về rồi không chừng chức Thái tử phi của nàng khó mà bảo toàn.” BTH lạnh lùng nói, cũng chẳng thèm quan tâm đến cô, lập tức sai bước.

TDD lặng người kinh ngạc, nàng thật sự không thể chịu đựng được thái độ của BTH nữa, cô đã thật sự hối hận mong làm lành với hắn, hắn lại tỏ thái độ kiêu căng như thế.

Cô tiếc nuối gì cái ngôi Thái tử phi này chứ.

“Thái tử phi, chúng ta quay về thôi! Có lẽ là đạo này thái tử điện hạ bận quá, không có thời gian ở bên người.” Tiểu Thúy cố gắng an ủi TDD đang thất vọng lộ rõ.

TDD nhìn đĩa bánh TT bụng mà do cô tự tay làm, đó là bao nhiêu tâm huyết của cô, cô phải làm đi làm lại mới được, BTH lại nở đến nhìn cũng chẳng thèm nhìn.

TDD lúc nào cũng cố gắng làm lành với hắn, tên đàn độn đó lại nở không trân trọng, vậy thì từ giờ trở đi, cô cũng không gượng ép bản thân nữa.

Cô hậm hực gạt đồ đĩa điểm tâm xuống đất, không cần bận tâm đến tiếng hét thất thanh của TT, bước vội ra khỏi phủ.

“TTP, người muốn đi đâu?” TT kinh hãi hét lên, mấy tên thị vệ ngay lập tức lao đến ngăn cản TDD, nhưng còn chưa kịp chạm vào cô thì cả toán đã lăn ra đất bất tỉnh.

TDD nhếch miệng cười lạnh, nhanh chóng nhét những chiếc kim châm vào trong tay áo trong nháy mắt đã biến mất ngay trước mắt bọn thị vệ, cả đám người há hốc miệng nhìn, chết lặng.

Không ngờ thân thù của TTP lại lợi hại đến vậy, dường như đã từng được rèn qua những kì huấn luyện hết sức chặt chẽ, tất cả bỏ nhào đuối theo, vài tên quay lại thư phòng báo cho BTH.

_ Gấu _

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Xích mích hóa thù (1)

Đêm đã khuya, BTN một mình quay về phủ, vừa vào đại sảnh đã nhìn thấy gương mặt lạnh lẽo ngồi ngay chính vị, hắn đã một tháng không về phủ, khi hắn quyết định quay trở về cũng là lúc hắn đã sẵn sàng cho hình phạt của mình.

“Nghĩa phụ...” BTN cung kính gọi.

Vừa dứt lời, cả tách trà nóng đã tạt ngay vào mặt hắn, tách trà nóng đã khiến nửa bên phải của khuôn mặt hắn đỏ ửng lên, tiếng chiếc tách bị giáng mạnh xuống nền nhà đã phá tan cái nghiêm trang của đại sảnh, không khí càng trở nên lạnh lẽo.

BTN không chút sợ hãi nhìn sắc mặt của Trữ Vương, hắn nhìn gương mặt phẫn nộ ấy, hắn nhìn đường cước đang tiến tới chỗ hắn, cuối cùng dừng lại ngay trước mặt hắn.

Ánh mắt của Trữ vương long lên vì sát khí và hận thù, chỉ giận không thể ngay lập tức hạ thủ.

“Ngươi cũng biết hậu quả của việc phản bội ta rồi chứ? Nếu ngươi đã chọn TDD thì từ giờ ngươi sẽ kẻ thù của ta.” Trữ Vương giận dữ quát lớn.

“Nghĩa phụ, trừ TDD ra thì những cái khác con đều sẽ nghe theo người, chỉ cần người đồng ý bỏ qua...”

TV biết hắn muốn nói gì, vô cùng tức giận ngắt lời: “Hừ, ngươi nói sẽ không bỏ qua cho bất cứ kẻ nào cản đường ta, TDD lại là người của BTH. Ngươi dám chọn nó mà phản bội ta.”

Nói xong hắn lại giáng cho BTN những cái bạt tai liên tục.

“Nghĩa phụ con không phản bội người, con chỉ muốn người tha cho TDD, con là con người mà.” BTN không quan tâm đến sự đau đớn trên khuôn mặt, liên tục cầu xin hộ TDD.

Hắn không muốn TDD bị cuốn vào âm mưu này, càng không muốn TDD chịu bất cứ tổn thương nào, nghĩ tới những thủ đoạn thâm độc của TV, đến hắn còn thấy nổi da gà huống hồ là TDD.

“Người dựa vào cái gì mà đặt điều kiện với ta, người đâu...” TV tròn mắt nhìn hắn, tiếp đó nói vọng ra ngoài.

Những bóng đen ập vào phòng.

“Vương gia...”

“Mau giam kẻ phản bội này vào mật thất, từ giờ trở đi, không cho nó ăn bất cứ cái gì, đến nước lã cũng không được cho nó uống.” TV tàn nhẫn hạ lệnh, kẻ nào dám phản bội hắn, hắn sẽ cho kẻ đó phải hối hận, kẻ cả kẻ đó có là nghĩa tử của hắn đi nữa.

Trái tim của BTN đã phản bội hắn, không thể tiếp tục dung nó làm quân cờ cho hắn nữa rồi, một con cờ vứt đi như vậy, đối với hắn sống cũng chẳng ích gì.

BTN nhìn hắn, đôi mắt ánh lên sự đau đớn và giận dữ. Từ nhỏ đến giờ, mối quan hệ giữa hắn và nghĩa phụ, chẳng qua chỉ là lợi dụng.

Tuy hắn căm hận cách TV đối xử với hắn, đau đớn hơn cả là TV đã khiến hắn trở thành một người sói người không ra người, ngậm không ra ngậm, nhưng từ lúc mất đi cha mẹ chỉ có TV đã nuôi nấng hắn từ nhỏ đến lớn.

Hắn hận mà cũng kính.

“Vương gia, có nhất thiết không?” những bóng đen cũng có chút động lòng, nhưng dưới sự huấn luyện của TV, tình cảm trong chúng đã hoàn toàn không còn chút dấu tích.

TV nhìn ánh mắt của BTN, hắn biết BTN đang chờ mong hắn động lòng trắc ẩn mà yêu thương, xót xa cho hắn, nhưng nó nhầm rồi, TV đối với những kẻ phản trắc như nó chỉ có đúng một chữ, không phải yêu, mà là giết.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Xích mích hóa thù (2)

“Đem tất cả thuốc giải đi hủy cho ta, một viên cũng không được bỏ sót.” TRỮ VƯƠNG nhìn sự bàng hoàng và giận dữ trên mặt BẮC THẦN NGẠO, trong lòng cũng dâng lên sự phẫn nộ, ai bảo nó dám phản bội hắn, đừng mong hắn sẽ cho nó bất cứ con đường sống nào.

“Nghĩa phụ...” BẮC THẦN NGẠO đau khổ nhìn cha, muốn nói nhưng nói không nên lời.

Chẳng nhẽ, tình cảm trong bấy nhiêu năm qua giữa hắn và TRỮ VƯƠNG, chỉ trong khoảnh khắc đã tan biến, hoàn toàn không còn chút giá trị gì.

Nghĩa phụ, nghĩa tử đều không thể so với hai chữ lợi dụng.

“Đưa nó đi...” TRỮ VƯƠNG lạnh lùng nhìn hắn, phẩy phẩy tay.

Đúng lúc lũ áo đen chuẩn bị lôi BẮC THẦN NGẠO đi, một tên cận vệ chạy từ ngoài vào, gương mặt hết sức hoảng hốt: “Vương gia, không xong rồi, kho thuốc bị cháy rồi, gia nhân đang ra sức cứu vớt, nhưng lửa thật sự quá to, thuốc hạ vội về đây bẩm báo.”

TRỮ VƯƠNG nghe thấy bảo kho thuốc bị cháy, sắc mặt càng trầm xuống, kho thuốc sao tự dung lại cháy được.

“Tổng kê phản trắc này cắt ngay cho ta, những kẻ khác mau đi theo ta.” TRỮ VƯƠNG giận dữ nhìn BẮC THẦN NGẠO, lập tức chạy hướng kho thuốc.

Hắn nghi ngờ nghi ngờ chính BẮC THẦN NGẠO đã châm lửa, nhưng cũng không thêm BẮC THẦN NGẠO hủy kho thuốc, không phải chính là hủy cả thuốc giải của chính nó sao, nó sao có thể ngu xuẩn đến vậy, rốt cuộc thì là ai đã châm lửa?

BẮC THẦN NGẠO nhìn ngọn lửa phía đằng xa với gương mặt phức tạp, xem ra hắn không thể lấy được thuốc giải nữa rồi, trong lúc âm ảnh áp giải hắn xuống mật thất, đột nhiên tên âm ảnh kêu lên một tiếng, nằm lăn ra đất.

BẮC THẦN NGẠO đứng lặng một lúc, ngay lập tức quay đầu lại nhìn, hắn hoàn toàn kinh ngạc khi nhìn thấy kẻ phía sau mình.

“Duyệt Duyệt...” Hần kinh ngạc kêu lên, TÔ DUYỆT DUYỆT sao lại ở đây, chẳng nhẽ trận hòa hoãn vừa rồi là do cô ấy gây ra, nhưng Vương phủ canh phòng nghiêm ngặt như vậy, một cô gái như cô ấy sao có thể đột nhập vào.

“Nàng... nàng sao lại vào đây, con hòa hoãn đó có phải nàng gây ra?” BẮC THẦN NGẠO hỏi.

TÔ DUYỆT DUYỆT không trả lời, cô ngay lập tức cảm thấy có kẻ đang kéo tới đây, vội chạy đến BẮC THẦN NGẠO.

“Có người đến, rời khỏi đây đã rồi hãy nói.

BẮC THẦN NGẠO gạt đầu, lập tức bế TÔ DUYỆT DUYỆT, nhún chân, phút chốc đã khinh công ra khỏi Vương phủ.

Lúc ấy, lại có một tên cận vệ chạy tới kho thuốc, lo lắng chạy tới chỗ TRỮ VƯƠNG. “Vương gia, Thái tử điện hạ đến, nói là muốn gặp Lục hoàng tử.”

TRỮ VƯƠNG chợt biến sắc, ngọn lửa còn chưa được chế ngự, giờ BẮC THẦN HÀN lại tới nữa.

“Mau đưa Lục hoàng tử đến đại sảnh.” TRỮ VƯƠNG vội vàng ra lệnh, hẳn tin BẮC THẦN NGẠO không dám phát ngôn bừa bãi trước mặt BẮC THẦN HÀN.

“Bẩm Vương gia, nguy rồi, Lục hoàng tử đã được cứu thoát ạ.” Một tên âm ảnh vội vàng đến trước mặt TRỮ VƯƠNG bẩm báo.

TRỮ VƯƠNG nghe tin, gương mặt trùng xuống, BẮC THẦN NGẠO được người cứu thoát, giới lâm, không ngờ tên phản bội ấy lại có cả đồng đảng đến cứu thoát, xem ra hẳn sớm đã có dã tâm phản bội, giới lâm, thật sự là nghĩa tử tốt!

Hần phần nộ nhìn âm ảnh trước mặt, lạnh lùng nói: “Lôi cái thứ vô dụng này đi, xử tử...”

Nói dứt lời, hắn lập tức rời khỏi đại sảnh, hẳn biết âm ảnh không dám phản kháng, mà có muốn phản kháng cũng chẳng thể. Đã làm hỏng việc thì chỉ có nước chết, chúng hiểu điều đó chứ.

BẮC THẦN HÀN ngồi chờ đợi, từ lúc TÔ DUYỆT DUYỆT rời khỏi Thái tử phủ, hắn đã sai người đi tìm, đã tìm cả một buổi chiều mà vẫn không thấy bóng dáng TÔ DUYỆT DUYỆT đâu, trong lòng hết sức lo lắng.

Hắn thật sự không ngờ được TÔ DUYỆT DUYỆT lại có thể rời khỏi phủ Thái tử, nếu là nhi nữ thường tình thì chẳng có gì là khó khăn tìm kiếm, nhưng TÔ DUYỆT DUYỆT thân thủ siêu phàm, hẳn thật sự lo lắng, nếu muốn tìm được TÔ DUYỆT DUYỆT, e rằng sẽ rất khó khăn.

_ Gấu _

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Chúng ta đến vách núi này làm gì?

Hôm nay đến đây, chủ yếu là muốn nhìn xem TDD có đến tìm Bắc Thần Ngạo hay không? ở cổ đại, nơi mà nữ nhân này có thể đi cũng chỉ có Lãnh Vương Phủ và phủ điện của mấy vị hoàng tử.

Hắn vừa nãy đã đến những vương phủ khác, vẫn không tìm được TDD, hiện tại cũng chỉ còn mỗi nơi này là chưa tìm kiếm.

“Muộn như vậy còn ghé thăm, không biết Thái tử điện hạ là có việc gì muốn tìm?” Trữ Vương vừa ra cửa liền nở một nụ cười khách sáo, cùng khuôn mặt âm hiểm vừa nãy hoàn toàn không giống nhau, dường như hình vi của lão lúc nãy chỉ là ảo giác.

“Trữ vương, thật ngại quá, muộn như vậy còn đến làm phiền, bốn vương đến tìm lục đệ, đệ ấy đâu?” BTH nhìn ra đằng sau trữ vương, chỉ có vài người tùy tùng, hoàn toàn không thấy thân ảnh của Bắc Thần Ngạo.

Lẽ nào, Bắc Thần Ngạo không ở trong vương phủ?

Hắn vừa mới nghĩ như vậy, Trữ vương đã giúp hắn giải khai hoài nghi, lão thở dài một tiếng, trên mặt không giấu vẻ buồn bã và thất vọng.

“Không giấu thái tử điện hạ, Ngạo nhi đã một tháng nay chưa về vương phủ, bốn vương cũng không biết hắn đã đi đâu. Đứa nhỏ này luôn khiến bốn vương phải lo lắng.”

Một tháng chưa về vương phủ, một tháng trước, chính là cái lần mà TDD cùng Bắc Thần Ngạo gặp mặt, lẽ nào kể từ sau hôm đó, hắn không về lại vương phủ, vậy rốt cuộc là hắn đã đi đâu?

Mà TDD lúc này lại chạy đi nơi nào rồi?

BTH nghe Trữ vương nói như vậy, cũng không tiếp tục quấy rầy nữa, trực tiếp đứng lên: “nếu lục đệ đã không có ở phủ, vậy bốn vương cũng không làm phiền nữa, nhưng ta muốn hỏi nốt một việc? thái tử phi hôm nay có đến đây không?”

Trữ Vương không dám chậm trễ, ngay lập tức trả lời.

“Thái tử phi? Không có, lẽ nào thái tử phi không ở thái tử phủ?”

BTH chăm chú nhìn biểu tình của Trữ vương, muốn tìm ra một tia xảo trá nào trong đó, nhưng sự kinh ngạc trên khuôn mặt lão, làm cho hắn tin là TDD không đến vương phủ tìm Bắc Thần Ngạo, lúc này trong lòng ngoại trừ thất vọng ra, còn có một tia vui mừng.

Nhưng là, TDD không đến tìm BTN, vậy rốt cuộc nàng đã đi đâu? Hiện giờ trời cũng tối rồi, một thân một mình nhờ gặp phải nguy hiểm gì, biết làm thế nào?

Hắn thật sự tức giận, sao nàng lại có thể tùy tiện ra khỏi thái tử phủ như vậy, nhưng hắn càng giận bản thân mình, là hắn làm cho nàng tức giận bỏ đi.

“Thái tử phi hôm nay xuất môn, bốn vương nghĩ chắc bây giờ cũng đã hồi phủ rồi, vậy bốn vương cáo từ, không quấy rầy nữa.” BTH vừa nói xong liền trực tiếp rời đi, trước khi đi còn quay đầu nhìn Trữ vương, trong lòng dường như lại đang suy đoán cái gì.

Sau khi BTH rời đi, nét cười trên khuôn mặt trữ vương cũng không còn nữa, đổi lại là một khuôn mặt lãnh khốc vô tình.

TDD không ở trong thái tử phủ? Nhìn sắc mặt lo lắng của BTH, lẽ nào TDD đã bỏ đi?

“Phải một nhóm người, diệt trừ TDD cùng tên phản bội kia cho ta.” Trữ vương dường như đã đoán ra việc gì, người cứu BTN đi, khẳng định cùng TDD có quan hệ, như vậy, tên phản bội kia lúc này chắc chắn đang ở cùng TDD, vừa hay, có thể một lần giết gọn cả hai.

ở một nơi khác, BTN kéo TDD đến một vách núi, TDD hoài nghi nhìn xuống đáy vực, nàng không biết BTN mang nàng đến đây làm gì, lẽ nào muốn tìm đến cái chết?

“Chúng ta đến vách núi này làm gì? Người sẽ không phải là muốn....” TDD nhìn nụ cười trên khóe miệng của BTN, lo lắng hỏi, lời còn chưa nói xong, BTN đã kéo nàng nhảy xuống.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Hắc Diễm Môn

Đang lúc TDD cho rằng bản thân sẽ rơi xuống nơi gần hồ nước, Bắc Thần Ngạo đột nhiên bám vào một cái dây leo cạnh vách núi, dường như biết là dưới chân có một vách đá nhỏ, nhẹ nhàng nhảy vào hang động bên trong vách đá.

“Đây....đây là nơi nào?” TDD kinh ngạc mở to mắt, trước mắt có một cánh cửa bằng đá, nàng thật sự không ngờ, dưới vách núi này, hóa ra lại có một nơi bí mật như vậy.

Bắc Thần Ngạo nhanh chóng xoay tròn đá trên vách, không gian đột nhiên vang lên mấy tiếng, tiếp đó cánh cửa bằng đá chậm chậm mở ra, một luồng ánh sáng chói mắt từ bên trong hắt ra, làm TDD nhất thời không mở nổi mắt.

TDD còn chưa kịp phản ứng đã bị Bắc Thần Ngạo kéo đi vào bên trong, sau đó cánh cửa lập tức đóng lại.

Mấy người ám vệ một thân hắc y đứng ở cạnh cửa, trong một khắc cánh cửa mở ra, nhất loạt đều nâng cao tinh thần cảnh giác lẫn chiến đấu, chỉ sợ có kẻ thù xâm nhập, khi nhìn thấy rõ đó là Bắc Thần Ngạo mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Môn Chủ” mọi người đồng loạt cung kính hô, sự chú ý của họ không hện mà cùng di chuyển sang nữ nhân nhỏ nhắn đứng ở sau lưng Bắc Thần Ngạo, đây là lần đầu tiên môn chủ dẫn nữ nhân trở về, nàng ta rốt cuộc là ai?

Lúc nhìn thấy 2 bàn tay đang nắm chặt của TDD và Bắc Thần Ngạo, mới bình tĩnh đại ngộ, người này hóa ra không phải người ngoài, mà là nữ nhân của môn chủ.

TDD đang muốn hỏi BTN, lại nhìn thấy ánh mắt bất thường của mấy người ám vệ phía trước, nhất thời cảm thấy đau đầu. đấm nam nhân này sao lại có thể dùng ánh mắt như thể nhìn nàng chứ? Giống như đang nhìn xem chỗ thịt lợn này đáng giá bao nhiêu tiền.

“ừ, các người tiếp tục làm việc của mình đi.” Bắc Thần Ngạo gật gật đầu, sau đó không thèm để ý đến ánh mắt bí ẩn của ám vệ, trực tiếp kéo TDD vẫn còn đang ngỡ ngàng đi đến phòng của mình.

Ngay khi thân ảnh của hai người vừa biến mất, mấy người ám vệ liền tập trung lại, bắt đầu bàn luận về mối quan hệ giữa BTN và TDD, trong lòng cũng đã chắc chắn, TDD chính là nữ nhân của BTN, cũng chính là nữ chủ nhân của môn phái.

Trong phòng, TDD dùng ánh mắt vô cùng kinh ngạc xen lẫn hoài nghi nhìn BTN, dường như đang đợi một lời giải thích từ hắn.

Vừa mới bước vào cửa liền nghe thấy một đám ám vệ gọi BTN là môn chủ, vừa mới, trên đường trở về phòng, nàng đã quan sát rất kỹ, môn phái này không đơn giản chỉ là một môn phái nhỏ bình thường, cảm giác dường như đã được lập ra từ rất lâu rồi, hơn nữa cái loại khí tức bức người toát ra từ những người trong môn phái, nàng có thể khẳng định, môn phái này tuyệt đối có tiếng trên giang hồ.

Chỉ là, BTN là môn chủ ở đây, đây là do hắn sáng lập, hắn không phải là hoàng tử sao?

Sao có thể có năng lực quản lý một môn phái to như vậy, thêm vào đó, thế lực của hắn rõ ràng đã quá cường đại, còn hà tất phải ở bên cạnh lão tặc trữ vương để giữ an toàn.

Hắn rốt cuộc là người như thế nào, là lực hoàng tử của hoàng thất, cũng là uyên ương hồ điệp, hiện tại lại là môn chủ của một môn phái.

“nàng rất hoài nghi thân phận của ta sao?” BTN sao có thể không biết TDD đang nghĩ gì, hắn nhìn thấy nàng gật đầu, sau đó liền chậm rãi giải thích cho nàng nghe.

“kỳ thực Hắc Diễm Môn này, ta đã sớm tiếp nhận từ năm 14 tuổi, nghĩa phụ đã từng vì muốn ta trở nên can đảm, ác độc mà ném ta vào trong rừng, lúc đó ta ở trong rừng chờ 10 ngày 10 đêm, ta không những không thể ra khỏi rừng, ngược lại còn rơi vào hang sói, mà tiền môn chủ của Hắc Diễm môn, cũng chính là sư phụ của ta, đã cứu ta thoát chết, lúc đó ta chỉ mới 13 tuổi. Về sau, nghĩa phụ cho rằng ta đã mất mạng ở trong rừng, nhưng thật ra, ta là theo sư phụ cùng trở về Hắc Diễm môn, sư phụ dùng tất cả tâm huyết của mình truyền dạy võ công cho ta, trước khi chết người còn giao lại Hắc Viêm môn cho ta quản giáo. Khi ta trở về bên cạnh nghĩa phụ, đã là chuyện của 3 năm sau, mà việc ta là môn chủ của Hắc viêm môn, nghĩa phụ đến bây giờ vẫn còn chưa biết”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Nữ nhân, nàng là đang thương tâm vì ta sao?

TDD chăm chú nghe hắn kể lại, nhìn thấy biểu tình thống khổ cùng giãy giụa trên gương mặt Bắc Thần Ngạo, nàng dường như cũng có thể cảm nhận được tâm tình lúc này của hắn, không ngờ trên thế gian lại có người tàn nhẫn như vậy, ném đứa con của mình chỉ mới 13 tuổi vào rừng sói, đây hoàn toàn không phải là muốn rèn luyện hắn, mà chính là đẩy hắn vào chỗ chết.

Thật không ngờ lão Trữ vương này còn có thể ác độc như thế.

Nếu như, không nghe thấy những lời này của Bắc Thần Ngạo, e rằng nàng sẽ bị nụ cười hiền lành giả tạo kia của lão ta lừa gạt.

“Nghĩa phụ của người nếu đã nhẫn tâm vứt bỏ người giữa rừng sói, vậy người còn vì cái gì vẫn muốn trở lại bên cạnh lão ta?” TDD nhìn hắn hỏi.

Nếu như là nàng, nàng tuyệt đối sẽ không muốn nhận người như vậy làm cha.

Bắc Thần Ngạo nhìn thấy khuôn mặt trắng nhỏ của nàng đang bộc lộ vẻ giận dữ, hỏi ra một câu: “Nếu là nàng....có sợ đàn sói không?”

TDD bị hắn hỏi một cách đường đột như vậy, nghĩ cũng không nghĩ liền trực tiếp trả lời.

“Sợ chứ! Tại sao không sợ? nói đến sói, ánh mắt sắc nhọn của chúng khi nhìn thấy chúng ta thật khiến người ta rét run, chúng như muốn ăn tươi nuốt sống, uống máu con mồi, ai có thể không sợ.”

TDD tự mình tưởng tượng, lại không biết sự sợ hãi của nàng đã thật sự đã kích người nam nhân trước mắt.

Bắc Thần Ngạo ánh mắt vẫn chăm chú nhìn biểu tình giả dạng sợ hãi của nàng, tuy hắn biết TDD lúc này là đang cố ý, nhưng chính là, nếu như nàng thật sự nhìn thấy hình dáng xấu xí của mình, còn có thể giả vờ mà đùa cợt như lúc này không?

“Nghĩa phụ là người đã nuôi ta từ nhỏ đến lớn, về tình về lý ta cũng nên hiếu thuận với ông ta.” Bắc Thần Ngạo tiếp tục nói, ngoài cảm tình này ra, chủ yếu nhất vẫn là thuốc giải trong tay lão.

Hiện tại, năm ngày sau chính là ngày trăng tròn, hẳn nên làm thế nào đây?

“ta khinh! Nghĩa phụ của ngươi hoàn toàn là một lão tặc máu lạnh, ngươi còn hiểu thuận lão.” TDD tặng hẳn một ánh mắt khinh thường.

Nàng thật muốn bỏ đầu của Bắc Thần Ngạo ra, xem rốt cuộc bên trong đấy chứa cái gì, rõ ràng bản thân chịu nhiều ủy khuất như vậy, vẫn còn muốn nói giúp hẳn.

Bắc Thần Ngạo nhất thời cảm thấy cao hứng, nhìn nàng: “nữ nhân, nàng là đang thương tâm vì ta sao?”

“Ai thương tâm vì ngươi.”

TDD không nghĩ ngợi liền trực tiếp phân bác, nhưng chỉ có nàng biết, vừa mới nàng quả thật đau lòng thay cho Bắc Thần Ngạo, tuy nhiên, nếu đổi lại là người khác, nàng cũng sẽ đau lòng sao, một người nam nhân từ nhỏ liền bị nghĩa phụ của mình khống chế, thậm chí nhẫn tâm đem hẳn ném vào chỗ nguy hiểm.

Lẽ nào, bởi vì như vậy, mới tạo nên một Bắc Thần Ngạo với tính cách lạnh lùng như bây giờ.

“đúng rồi, nàng biết võ công sao?” đang lúc TDD lâm vào trầm mặc, Bắc Thần Ngạo đột nhiên hỏi.

Hắn vừa mới ở trong vương phủ, hoàn toàn không ngờ được TDD sẽ tới cứu hắn, càng không thể ngờ TDD có thể lên được vào vương phủ.

“biết một chút” TDD khiêm tốn dùng ngón tay giờ lên, cười cười nói.

Bắc Thần Ngạo nhìn nàng, biết một chút?, biết một chút thì lúc bay qua tường vào vương phủ sớm đã bị ám vệ giết chết rồi, còn có thể có cơ hội ngồi đây cười với hắn sao?

Xem ra, TDD quả thực không phải là một nữ nhân đơn giản, thảo nào Trữ vương lại ra sát lệnh đối với nàng.

“Trữ vương tại sao lại muốn dùng thuốc khống chế ngươi?” TDD hoài nghi hỏi.

Trong mắt Bắc Thần Ngạo nhất thời xuất hiện một tia kinh ngạc, TDD tại sao lại biết việc trữ vương dùng thuốc với hắn?

“Nàng biết?”

“Biết! ta thật ra đã nghe được cuộc đối thoại của các ngươi, còn biết trữ vương muốn giết ta. Nhưng mà, ngươi thực sự trúng độc sao? Hiện tại vẫn không có thuốc giải, vậy ngươi phải làm thế nào?” TDD gật đầu, trực tiếp nói.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Nam nhân có thể tử bỏ trốn

Bắc Thần Ngạo sau khi nghe nàng nói, mới nhẹ lòng, hóa ra nàng chỉ nghe được lúc đầu, không nghe được đoạn sau của cuộc đối thoại.

Hắn hoàn toàn không phải trúng độc, mà là Trữ vương đã truyền máu sói được tinh chế vào cơ thể hắn, dẫn đến bộ dạng nửa người nửa thú của hắn như bây giờ.

Không có thuốc giải, mỗi tháng vào đêm trăng tròn, hẳn đều phải chịu sự giày vò thống khổ trong ba ngày. Ngày đầu tiên hoàn toàn biến thành sói, ngày thứ hai sẽ khôi phục lại hình dáng con người, nhưng với ánh mắt và nanh sói vẫn còn đó, cộng thêm đôi tai sói, hẳn cũng không thể ra ngoài, ngày thứ ba thì cũng coi như đã khôi phục gần hết, duy chỉ còn màu mắt và nanh sói là không mất đi, mà vào ngày cuối cùng, hẳn phải dùng máu của xứ nữ mới có thể khôi phục lại hoàn toàn.

“không sao, ta sẽ nghĩ cách.” Bắc Thần Ngạo hoàn toàn không bận tâm nhìn TDD nói, hẳn không hy vọng TDD sẽ vì việc này mà lo lắng, càng không muốn TDD đặt hết suy nghĩ lên vấn đề thuốc giải, nếu không thì, với sự miễn cảm của TDD, khẳng định nàng sẽ phát hiện ra việc hắn là người sói.

TDD vẫn cảm thấy có phần lo lắng thay hắn, nàng không biết BTN rốt cuộc là trúng kịch độc gì, kỳ thực trên đường họ trở về đây, nàng đã bí mật kiểm tra tình trạng thân thể của hắn, ngoại trừ một vài nhân tố không đáng ngại, dẫn đến hỏa khí trong người quá lớn ra, hoàn toàn không có gì gọi là bất thường.

Đương nhiên TDD không biết, cái mà nàng gọi là hóa khí, chính là “ham muốn” của hân, nàng không hề biết, thân thể phấn nộn mông manh của nàng, đối với hân có bao nhiêu sức hấp dẫn, hân phải nhẫn nại rất nhiều mới có thể không đem thân thể của nàng ra để dập tắt dục vọng của hân.

Bác Thần Ngao cảm thấy thời gian cũng không còn sớm nữa, ngay lập tức đứng lên.

“Được rồi, có gì để mai nói tiếp, đêm nay nàng ngủ ở đây, nghỉ sớm một chút.” Vừa nói xong, liền trực tiếp quay người đi ra ngoài.

TDD đột nhiên nghĩ đến một việc vô cùng quan trọng, vội vàng kéo cánh tay của hân lại.

“còn có một việc, ta muốn hỏi ngươi.” Nàng nhìn hân nói.

Bác Thần Ngao cũng dừng lại cước bộ, cánh tay cũng giật nhẹ một cái, lẽ nào TDD muốn hỏi về chuyện uyên ương hò đệp?

“Ân” hân gật gật đầu, biểu thị nàng cứ nói tiếp.”

“Tại sao người mà ngươi ra tay đều là những thiên kim tiểu thư nhà quan phủ, có âm mưu gì đúng không?” TDD nhìn chăm chăm Bác Thần Ngao, không bỏ qua bất kỳ một biểu tình nào trên khuôn mặt hân.

Bác Thần Ngao nhìn nàng một lúc, cuối cùng mới nói ra một câu, làm cho TDD vô cùng ngạc nhiên.

“Trừ vương muốn âm mưu soán vị.”

ở một nơi khác. Thái tử phi—

Bác Thần Hàn sắc mặt vô cùng khó coi ngồi trong gian chính của Duyệt Tâm Các, ánh mắt trừng lớn nhìn đám thị vệ đang quỳ trước mặt.

“Người đâu?” chỉ vờn vờn hai từ lạnh lùng, lại làm cho đám thị vệ toàn thân phát lạnh, dường như cảm thấy bản thân mình sắp lãnh án tử hình rồi.

Nhưng cho dù họ có sợ hãi bao nhiêu, vẫn phải có người tiến lên báo cáo, thế là người lãnh đạo đám thị vệ run rẩy ngẩng đầu lên, ai kêu hân bình thường tiến công nhiều hơn người khác, đương nhiên vào lúc chịu trận, hân sẽ là người đầu tiên.

Thật đúng là chết vì tiền mà!!!

“hồi...hồi bẩm thái tử điện hạ, chúng nô tài vẫn chưa tìm được thái tử phi.” Thủ lĩnh thị vệ nhìn ánh mắt ngày càng sắc nhọn của Bác Thần Hàn, bị dọa đến nổi tiểu ra quần.

Đây là lần đầu tiên bọn hân thấy biểu tình khủng bố như vậy của thái tử điện hạ, người ta đều nói tình yêu sẽ làm nữ nhân mất đi lý trí, nhưng bây giờ bọn hân có thể khẳng định, tình yêu cũng có thể khiến cho nam nhân mất đi lý trí, lại càng thêm khủng bố, giống như vị đang ngồi trước mắt này, một nam nhân có thể tử bỏ trốn, nhìn xem nhìn xem, nhìn cái biểu tình vừa mất mát vừa phẫn nộ, liền biết thương tổn vô cùng sâu sắc.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Ép buộc TDD về phủ

Bác Thần Hàn vẻ mặt u ám trừng mắt nhìn đám thị vệ trước mắt khiến toàn thân họ phát run, thật đáng chết, nữ nhân này thật sự định không quay trở về sao.

Tiểu Thúy lúc này đang đứng núp ở một bên cũng vô cùng lo lắng, thái tử phi sao lại không nói tiếng nào liền rời phủ chứ, mà nữ nhân chân yếu tay mềm như nàng ở bên ngoài ngộ nhỡ xảy ra chuyện gì, thì phải làm thế nào?

Tiểu Thúy còn đang lo lắng, đột nhiên bị ánh mắt lạnh lùng của BTH nhìn đến, bị dọa đến nổi vội vàng quỳ xuống.

“Thái tử điện hạ tha mạng, nô tì lúc đó đã cố gắng ngăn cản thái tử phi, nhưng đều vô ích.” Tiểu Thúy toàn thân phát run, gương mặt trắng bệch cầu xin tha mạng, chỉ sợ BTH sẽ trút giận lên đầu nàng.

BTH nhìn chăm chăm Tiểu Thúy, đột nhiên nghĩ ra một chủ ý không tồi.

“Đem Tiểu Thúy giam vào ngục, ngay lập tức ra ngoài cáo thị và tranh vẽ, nếu Thái tử phi hạn trong 3 ngày không trở lại phủ, liền xử Tiểu Thúy tội chết.” BTH lạnh lùng nhìn Tiểu Thúy đang không ngừng cầu xin bị đám thị vệ kéo lùi ra khỏi Duyệt Tâm Các.

Hắn không tin, TDD thật sự sẽ không màng đến tính mạng của Tiểu Thúy mà bỏ trốn, hắn tin tưởng, nàng rất nhanh sẽ trở lại để cứu nha hoàn tâm ái của mình. Vừa nghĩ đến khuôn mặt trắng nhợt đầy tội nhưng không dám kháng nghị của nàng, khóe miệng hắn bất giác cong lên.

Ba ngày, sẽ qua nhanh thôi.

Nhưng BTH đã đánh giá TDD quá thấp rồi. Lúc này, đang có một nữ nhân đứng trước tờ cáo thị và bức tranh vẽ, chăm chú đọc.

“Đáng hận, dám lấy Tiểu Thúy ra để uy hiếp ta, cũng quá dễ tiện rồi!” TDD thấp giọng chửi thề.

Bắc Thân Ngao cười trên lưng một con ngựa đi đến bên cạnh nàng, nhìn nhìn tờ cáo thị một lúc, hoàn toàn không dám tin BTH có thể dùng phương thức này để ép buộc TDD về phủ.

“DD, nàng có muốn quay về không, nàng không về, nha hoàn đó chắc chắn sẽ vì nàng mà mất mạng.” BTN nhìn TDD nói, nội tâm cũng khẩn trương theo.

Hôm nay hai người bọn họ dự định đi Đông Hưng quốc một chuyến, còn muốn tiến cung diện kiến Đông Hưng hoàng đế để giải quyết sự việc của Lân Phúc Hương, nhưng thật không ngờ lại vô tình nhìn thấy tờ cáo thị của BTH.

Hắn cũng không biết TDD lựa chọn như thế nào, dù sao đó cũng là một sinh mạng vô tội.

“Không cần, chúng ta xuất phát thôi!” TDD bình thản nói.

Nàng nhanh chóng ghi dưới bức chân dung một hàng chữ đỏ, sau đó trèo lên lưng ngựa, cùng BTN phóng đi, rời đi khỏi Thiên Liệt Quốc, chạy về hướng Đông Hưng quốc.

ở cổng thái tử phủ, tiểu thủy đang không ngừng run rẩy quỳ dưới nền đất, toàn thân bị trời không thể nhúc nhích, hôm nay chính là ngày cuối, đợi đến giờ sữu, nếu TD vẫn còn không xuất hiện, BTH thật sự sẽ dùng hình đối với Tiểu Thúy.

“Thái tử điện hạ tha mạng! thái tử điện hạ tha mạng....” Tiểu Thúy khắp mặt toàn là nước mắt nói.

BTH hoàn toàn không để ý đến lời cầu xin của nàng, ánh mắt lạnh lùng quét qua các đám đông tụ tập gần đó, xem có thể tìm thấy thân ảnh của TDD lẫn trong đó không, nhưng bất luận hắn nhìn kỹ như thế nào, cũng không hề phát hiện thấy TDD.

Lẽ nào nàng không định trở về, lẽ nào nàng thật sự không màng đến sự sống chết của Tiểu Thúy.

“Hành hình” hai chữ lạnh lùng từ đôi môi mỏng phát ra.

Tiểu Thúy lúc này sắc mặt càng trở nên tái nhợt, khóc vô cùng thảm thiết, nàng thật sự không ngờ được thái tử phi lại bỏ mặc mình, nhưng nàng cũng đã chấp nhận rồi, dù sao cùng chỉ là mạng của một nô tỳ, thân là một kẻ hạ tiện, hoàn toàn đáng để chủ tử quan tâm.

BTH nhìn tên thị vệ với cánh tay lực lưỡng, khi đang chuẩn bị hạ đao xuống, đột nhiên có ám khí được ném ra, làm thanh đao trên tay thị vệ rơi xuống.

BTH nhìn thấy cảnh này, nội tâm dâng lên một niềm vui sướng, ngay lập tức quay người nhìn về hướng của.

“Duyệt Duyệt” hắn kinh hãi hét lên một tiếng, nhưng khi nhìn thấy người đi vào, vui sướng nhất thời bị dập tắt.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Có tin tức của thái tử phi rồi

Người đến không phải TDD, mà là tam hoàng tử Bắc Thần Lãm.

“tam đệ, sao lại là đệ?” BTH che dấu ánh mắt thất vọng dưới lớp vỏ lạnh lùng, ngữ khí cũng bởi vì thất vọng mà có chút lãnh đạm.

TDD cuối cùng vẫn không quay về thái tử phi, vậy nàng rốt cuộc là đang ở đâu? Đã bốn ngày rồi, trong bốn ngày vừa rồi, trong đầu hắc toàn là bóng dáng của TDD, nụ cười hồn nhiên của TDD.

Hắn thật đúng là tên hỗn đản, rõ ràng biết cá tính của TDD là ăn mềm không ăn cứng, hắn cứ nhiên lại bởi vì bức bối trong lòng mà không để ý đến nàng, chẳng trách TDD thật sự tức giận, còn bỏ đi, bây giờ thì tốt rồi, nàng nhất định sẽ không quay lại, mà hắn cũng không cách nào tìm được nàng.

“Hoàng huynh, chỉ là một nô tỳ mà thôi, không cần bởi vì liên quan đến TDD mà đổ hết tội lỗi lên đầu người khác.” Bắc Thần Lâm khuyên nhủ.

Hắn đã biết việc TDD bỏ đi, hôm nay đến đây cũng là muốn nhìn xem TDD đã hồi phủ chưa, chỉ là còn chưa nhìn thấy TDD, đã trông thấy một màn kinh dị.

BTH còn chưa trả lời, Tiểu Thúy đã vội mở miệng cầu cứu.

“Tam hoàng tử, xin cứu nô tỳ, nô tỳ không muốn chết, Tam hoàng tử cứu mạng.” chỉ cần có một tia hy vọng, nàng sẽ không bỏ qua, cái gì nói được đều nói, nàng vẫn còn trẻ như vậy, thật sự không muốn chết.

BTH một lời cũng không nói, kỳ thực hắn không phải thật sự muốn giết Tiểu Thúy, chỉ là hy vọng dùng biện pháp này để buộc TDD trở về, nhưng không ngờ chiêu này đối với TDD là vô dụng.

Hắn quay đầu lại, một lần nữa nhìn vào trong đám người bên ngoài kia, quả nhiên vẫn không phát hiện ra thân ảnh của TDD, đột nhiên có một tên thị vệ tiến từ ngoài vào, vội vàng chạy đến bên cạnh BTH, lúc nhìn thấy Tiểu Thúy không xảy ra chuyện gì, cũng nhẹ nhõm thở ra một hơi.

“Thái tử điện hạ, có tin tức của thái tử phi rồi.” thị vệ nhanh chóng đến gần BTH nhỏ giọng nói, sau đó mang bức họa trên tay giao cho BTH.

BTH vừa nghe thấy ba chữ “thái tử phi”, không nói lời nào liền giật lấy bức họa, đột nhiên nhìn đến giòng chữ đỏ bên dưới, quả thực là nét chữ của TDD, hắn căng thẳng nắm chặt bức họa, đọc kỹ giòng chữ đó.

“hoàng huynh, sao rồi?” Bắc Thần Lâm hoài nghi nhìn BTH.

BTH thu lại bức họa trên tay, quay người nhìn về phía mấy tên thị vệ cùng Tiểu Thúy: “thả Tiểu Thúy ra, từ hôm nay các mama phải chăm sóc tốt cho Tiểu Thúy, nếu nàng xảy ra chuyện gì, thì mang đầu đến gặp bốn vương.”

BTH chỉ lạnh lùng nói ra mấy câu, liền quay trở lại Duyệt Tâm Các, cũng không nói thêm lời nào, Bắc Thần Lâm nhìn theo bóng dáng của hắn, khắp mặt đều là vẻ mờ mịt hoang mang, sao vừa mới vẫn còn ra sát lệnh, hiện tại lại đột nhiên đổi tính rồi.

BTH sau khi trở lại Duyệt Tâm Các, đem bức họa đặt lên trên bàn, trên tờ giấy màu trắng, dòng chữ màu đỏ bắt mắt kia lại càng hiện lên một cách rõ ràng trước mắt hắn.

[biến thái, ta có việc phải đến Đông Hưng Quốc một chuyến, nếu sau khi ta trở về, phát hiện Tiểu Thúy mất đi một sợi tóc, thì người chuẩn bị tâm lý nhận hưu thư của ta đi. Tô Duyệt Duyệt đáng yêu]

Nhìn dòng chữ đỏ đó, hắn cũng có thể nghĩ được, vì sao tên thị vệ lúc cầm bức họa tiến vào sắc mặt lại quái dị như vậy, TDD cứ nhiên dám viết những lời này dưới tờ cáo thị, còn dám viết ra hai chữ “Hưu thư”, e rằng rất nhiều người đã đọc được dòng như này, mà tin tức hắn thả Tiểu Thúy được lan truyền, càng có thể chứng minh hắn chính là một thái tử sợ vợ.

“DD, ta nên xử nàng như thế nào đây?” BTH bắt đầu đi thờ dài.

Đông Hưng quốc, TDD đến Đông Hưng quốc làm gì? Hơn nữa, nàng một thân một mình, không hiểu rõ những vùng đất bên ngoài, nàng sao có thể một mình đến Đông Hưng quốc, lẽ nào có người đi cùng nàng sao?

Đáng chết, phải chăng là Bắc Thần Ngạo.

“Người đâu. Chuẩn bị ngựa” BTH vội vàng ra khỏi Duyệt Tâm Các, hắn hiện tại một khắc cũng không thể chờ, chỉ nghĩ đến khả năng TDD sẽ đi cùng BTN, hắn liền cảm thấy khó chịu, còn có vị chưa.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 113: Giup bốn vương có được hoàng vị

Chiều tối, tại một tấm điện trong hoàng cung, có một đôi mẫu tử đang vừa cười vừa nói chuyện.

“Mẫu phi, gần đây sức khỏe của người như thế nào?” nam tử trẻ tuổi lo lắng hỏi.

Người phụ nữ trung niên lắc đầu cười cười, không muốn làm cho đứa con của mình lo lắng: “Mẫu phi không có việc gì, nhưng còn con, gần đây thời tiết chuyển lạnh, con nhớ mặc thêm nhiều áo, đừng để bị cảm lạnh.”

Nam tử trẻ tuổi cười dịu dàng nắm lấy bàn tay của mẫu thân, mới phát hiện bàn tay của nàng vô cùng lạnh.

“Mẫu phi, đám thái y tại sao lại vô dụng như vậy, đã uống bao nhiêu thuốc, sao thân thể người vẫn còn lạnh thế này.” Nam tử có chút phần nộ mắng chửi, trong thâm tâm càng vì mẫu thân của mình mà đau lòng.

“không sao, mẫu phi sẽ bảo cung nữ tăng thêm vài cái lò sưởi, bàn tay cũng sẽ không lạnh nữa, con đừng lo lắng.” bà vỗ vỗ tay của hắn, nhẹ nhàng an ủi.

Lúc này, có một cung nữ vội vàng chạy vào.

“Nương Nương, Trữ vương đến rồi.”

Trong mắt bà ngay lập tức xuất hiện một tia kinh hỷ, nhưng khi quay lại nhìn thấy sắc mặt thoáng chốc u ám của con trai, lại nhìn đến vẻ nhạo báng cùng khinh miệt trong mắt hắn, nội tâm cũng trầm xuống theo.

Người phụ nữ trung niên nắm chặt bàn tay của nam tử, khi đang định nói gì đó, nam tử đột nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói: “Nếu mẫu phi và Trữ vương đã có việc muốn bàn bạc, vậy nhi thần xin cáo lui trước.”

Vừa nói xong liền trực tiếp đi thẳng ra ngoài, lúc này Trữ vương cũng đang từ ngoài tiến vào, lúc lão nhìn thấy vị nam tử trẻ tuổi, khuôn mặt già nua nhất thời tràn ngập vẻ kinh hi cũng kích động, nhưng đáp lại lão chỉ là một ánh mắt vô cảm của hắn.

“Trữ vương, đây là hoàng cung, tốt nhất nên chú ý thời gian ông lưu lại, còn có cả hình vi cử chỉ của ông.” Nam tử trẻ tuổi dừng lại ở trước mặt Trữ vương, sau khi lạnh lùng thốt ra một câu, liền bỏ đi.

Trữ vương nhìn theo bóng dáng lãnh đạm của hắn, trong tâm cũng cảm thấy bất đắc dĩ cùng đau lòng, lão thở dài một tiếng, sau đó quay người đi vào bên trong, khi vào đến nơi, người phụ nữ trung niên đã cho tất cả cung nữ lui xuống, cả một căn phòng rộng lớn chỉ còn lại bà và Trữ vương.

“Sao ông lại đến đây?” người phụ nữ có chút kích động đứng lên, lại bị Trữ Vương ấn ngồi trở lại.

“Nàng thân thể yếu đuối, nên ngồi xuống tốt hơn.” Trữ vương cũng ngồi xuống theo, lén lút nắm lấy bàn tay đã lạnh đi của bà, đau lòng nói: “Lan nhi, những năm nay vất vả cho nàng rồi, tuy con trai vẫn chưa chấp nhận ta, nhưng mấy năm nay ta có thể cảm nhận được, hắn đối với ta cũng không còn vẻ bài xích như ban đầu.”

“Nhưng, đứa trẻ này vẫn....” phụ nữ trung niên bất đắc dĩ thở dài, còn chưa nói hết đã bị Trữ vương ngắt lời.

“Không sao, như vậy là đủ rồi, ít nhất hắn không như lúc đầu muốn đuổi ta đi, ta nghĩ, chỉ cần ta giúp hắn có được hoàng vị, lúc đó hắn sẽ hoàn toàn tiếp nhận ta.” Trữ vương cười nói, trong đầu bất giác hiện lên cuộc nói chuyện giữa lão và nam tử trẻ tuổi.

Đêm hôm đó, lão đã nghe rõ ràng lời chấp thuận từ hắn.

“Muốn bốn vương tiếp nhận ông, cũng có thể, trừ phi bốn vương có được hoàng vị, chỉ cần ông có thể giúp bốn vương có được nó, bốn vương sẽ tha thứ cho tất cả chuyện mờ ám của ông và mẫu phi.”

Mâu quang Người phụ nữ trung niên nhất thời xuất hiện một tia do dự, kéo lấy tay của Trữ vương, thấp giọng nói: “nhưng việc này, ngộ nhờ không cần thận, một nhà ba người chúng ta đều sẽ phải mất mạng.”

Mưu đồ cướp ngôi có thể bị xử vào tội chết, còn bị tru di cửu tộc, tuy Trữ vương đã lập kế hoạch nhiều năm, đến nay vẫn còn chưa bị phát hiện, nhưng chính là giấy không bọc được lửa, ngộ nhờ có một ngày bị bại lộ, đến lúc đó, họ có chạy cũng không thoát.

“Lan nhi, đừng lo lắng, vì nàng cùng con trai, ta đã bố trí tương đối ổn thỏa rồi, chỉ cần đợi thêm một thời gian nữa, rất nhanh thiên hạ này sẽ là của chúng ta, rất nhanh thôi” Trữ vương ánh mắt hiện lên vẻ ác độc.

Rất nhanh, bầu trời của Thiên Liệt quốc này, sẽ trở thành thiên hạ của gia đình Trữ vương hắn.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 114: Nàng chỉ cần hầu hạ một mình ta là đủ rồi!

Mặt trời bắt đầu lặn về phía tây, ánh sáng của một nửa bầu trời đã bị dập tắt, có lẽ chỉ khoảng nửa canh giờ nữa, toàn bộ sắc trời sẽ trở nên âm u. lúc này một con tuấn mã chạy vào trong rừng, BTN cùng TDD đã trải qua chặng đường mệt mỏi ngay, cuối cùng cũng tiến được đến địa phận của Đông Hưng quốc.

“DD, chỉ cần qua cánh rừng này, thì có thể nhìn thấy cổng thành rồi.” BTN nhìn xung quanh nói.

Bọn hạ cuối cùng cũng đến được Đông Hưng quốc rồi, vẫn còn kịp trước khi đến giờ máu sói trong người hấn phát tác, Tối nay nó sẽ xảy ra, hấn nhất định phải nhanh chóng đưa được TDD đến một khách điểm, sau đó rời đi 3 ngày.

TDD mệt mỏi ngẩng đầu, luôn cảm thấy phía trước có rất nhiều nguy hiểm đang đợi, mà xung quanh cũng có nhiều tia sát khí, không biết là nàng nghĩ quá nhiều hay tại mệt mỏi nên sinh ra cảm giác như thế.

“DD, nàng không thoải mái sao? Tại sao sắc mặt lại kém như vậy?” BTN giảm tốc độ của ngựa lại, lo lắng nhìn TDD đang ngồi ở trong lòng.

Mấy hôm nay bọn họ gấp rút chạy đến Đông Hưng quốc, đã bốn ngày, mà chỉ ngủ có 6 canh giờ, hiện tại cả 2 đều đã mệt đến đầu óc choáng váng rồi, cuối cùng hôm nay cũng có thể ngủ một giấc ngon lành, nhưng là, chỉ có TDD.

“BTN, ta không sao, chỉ là có chút buồn nôn, có thể là tại đường đi quá xấu.” TDD nhẫn nại cảm giác buồn nôn nói, mấy hôm nay cũng không biết tại sao, luôn cảm thấy buồn nôn, sự thèm ăn một chút cũng không có.

Có lẽ là tại quá mệt mỏi nên sinh bệnh.

“nhân nại một chút, sắp đến rồi.” BTN vừa nói xong, lại tiếp tục gia tăng tốc độ, chỉ hy vọng nhanh chóng đến được cổng thành trước khi trời tối.

Chỉ là đang lúc ngựa phi được một đoạn đường, BTN đột nhiên kéo ghim cương ngựa. TDD nhắm mắt, quay đầu nhìn thấy sắc mặt trầm trọng của hấn, dường như cũng hiểu được phần nào.

“người cũng cảm nhận được?” TDD hoàn toàn không có một tia kinh ngạc.

BTN gật gù đầu, buông TDD ra, sau đó nhảy xuống ngựa, nhanh chóng nhặt một hòn đá dưới đất, sau đó lại tiếp tục nhảy lại lên lưng ngựa.

“DD, nắm chắc dây cương.” BTN đem tô TDD ôm ở trong lòng, quát mạnh vào thân ngựa, chạy nhanh về phía trước.

Đang lúc hai người chuẩn bị ra khỏi khu rừng, hàng chục mũi tên từ trong bụi rậm bay như mưa về phía BTN và TDD, chỉ là khi mũi tên còn chưa đến gần, đã bị ám khí của BTN đánh ra, đẩy ngược lại phía bụi rậm, sau đó còn nghe thấy rất nhiều tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Rất nhanh, một đám hắc y nhân ào ạt nhảy ra khỏi bụi rậm, lao thẳng đến chỗ BTN và TDD.

“BTN, hôm nay chính là ngày chết của ngươi.” Trong mắt hắc y nhân tràn ngập sát khí, tay lăm lăm cây đao, to giọng hét.

TDD hơi quay đầu, nhìn BTN, ngỡ khi có phần nhẹ nhàng nói.

“không ngờ nhân duyên của ngươi lại kém như vậy, đến giết ngươi kìa.” Nàng cười tà mị nói.

Chỉ là vừa mới nói xong, một giây sau lại có một hắc y nhân hét: “TDD, hôm nay cũng là ngày chết của ngươi, tuy nhiên, trước khi chết, còn phải thỏa mãn đám huynh đệ chúng ta đã.”

Sắc mặt TDD đột biến, tức hận trừng mắt nhìn đám hắc y nhân đang cười vô cùng buồn nôn, bên tai còn truyền đến tiếng cười của BTN.

“xem ra, thân thể của nàng vẫn còn rất có sức hấp dẫn nha, bọn chúng là dự định đem nàng cưỡng bức trước rồi mới giết, có cần ta giúp nàng một tay xử lý bọn chúng không? Nàng chỉ cần hầu hạ một mình ta là đủ rồi.” hấn cố ý ở bên tai mẫn cảm của nàng phả ra một cỗ nhiệt khí, càng tỏ ra vô cùng ám muội.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 115: Có thể đem “Tiểu dưa chuột” của người hoại đi cũng được

“Này nam nhân, nếu người không muốn phải nhớ lại cái cảm giác muốn cương không được như lần trước, có thể đem “Tiểu dưa chuột” của người hoại đi cũng được.” TDD khinh bỉ giơ tay ra, ngay lập tức hất liền dùng tay che lại cái chỗ đó của mình, bên tai còn truyền đến tiếng rít lên của nam nhân.

BTN nhân lúc nàng thu tay lại, một tay chế trụ bàn tay trắng nhỏ đang có ý đồ xấu của nàng, trong thanh âm còn mang một tia căng thẳng.

“Nữ nhân, nàng muốn châm lửa cũng không sao, tin hay không ta có thể vừa giết địch vừa cường bạo nàng.” TDD cảm nhận được dục vọng của hắn ngày càng lớn, thậm chí còn chạm vào cái mông nhỏ của nàng, bên tai cũng không ngừng truyền đến tiếng hít thở gấp gáp, tục ngữ có câu, chơi với lửa rất dễ dẫn đến bị lửa thiêu quả không sai..

“Người đứng đắn một chút cho ta, địch nhân còn đang ở phía trước.” TDD vội vàng cắt đứt chủ đề ám muội này, thân người cũng không tự chủ ngồi tiến lên phía trước một chút, muốn tránh xa cái vật đang cương cứng của BTN, ai ngờ, mới vừa động thân lại vô tình chà sát vào phân thân của hắn, khiến ngọn lửa dục vọng ngày càng tăng, ngay lập tức bên tai truyền đến tiếng mắng chửi của nam nhân.

“Đáng chết, nàng có ý, đừng có loạn động.” BTN mạnh bạo nắm lấy vạt eo của nàng, kéo nàng trở lại vị trí.

TDD tức giận trừng mắt nhìn hắn, nghiêm túc cảnh cáo: “người tránh xa ta ra một chút.”

Kỳ lạ, nam nhân cổ đại sao đều có thể dễ dàng liên cương như thế chứ, BTH cũng thế, giờ đến cả BTN, quả nhiên mấy vị hoàng tử bình thường không có việc gì làm, chỉ biết đắm chìm trong cuộc sống no đủ, lây hoan ái làm thú vui, mới có thể dễ dàng đòi khát như thế này!

BTN vô cùng tà mị dán sát vào tai của nàng, ác ý nói: “Chính nàng là người châm lửa, vậy cũng nên có trách nhiệm dập lửa a”

Trong lời nói này có ý tứ, không những thế còn nồng đậm sắc ý, làm cho TDD nghĩ cũng không nghĩ liền trực tiếp rút ra ngân châm, liếc nhìn phân thân của hắn.

“Có tin chỉ một giây nữa, ta sẽ khâu lại cái lỗ trên thứ đó của người.” TDD hận ý trừng mắt nói.

Quả nhiên, BTN vừa nghe xong lời này, sắc mặt cũng trở nên cứng ngắt đỏ lên, nữ nhân này cư nhiên có thể nói ra những lời xấu hổ như vậy, cái gì khâu lại cái lỗ trên thứ đó của hắn, đáng chết, con cháu của hắn còn phải dựa vào cái lỗ này để duy trì, sao có thể khâu lại chứ.

Lúc này, đám hắc y nhân đang đứng chặn ở phía trước, khắp đầu toàn là hắc tuyến, bọn chúng lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này, rõ ràng sát thủ đang ở trước mặt, lại vẫn còn có tâm tình đùa giỡn, hoàn toàn không để bọn chúng vào trong mắt.

“hừ, ta nói hai người các người, chết đến nơi rồi, còn ở đó mà ân ân ái ái, thật khiến chúng ta buồn nôn.” Một tên không nhẫn nại to giọng hét, muốn đem sự chú ý của hai người trên lưng ngựa trở về.

“Người quân được sao? Buồn nôn....vậy thì đừng nghe nữa.” TDD cười tà mị nhìn đám hắc y nhân, vừa nói xong, một cây ngân châm ngay lập tức được bắn ra, làm cho tên hắc y nhân ban này muốn nghe cũng nghe không được, ngay cả mắt cũng không kịp nhắm lại, liền đi gặp diêm vương.

Trong mắt BTN xuất hiện một tia kinh ngạc, ngay cả hắn cũng không cảm nhận được TDD xuất thủ lúc nào, chỉ nhìn thấy tên sát thủ ngay lập tức ngã xuống, ban đầu vốn có hơn hai mươi tên, không ngờ mới chỉ trong một cái chớp mắt, chỉ còn lại 8 tên đang vô cùng kinh ngạc đứng ngây ngốc tại chỗ chờ chết.

Trên mặt mỗi tên đều là vẻ mặt sợ hãi, bọn chúng hoàn toàn không biết mấy người huynh đệ vì sao lại đột nhiên lăn ra chết, đang lúc bọn chúng định thần lại, lại nhìn thấy nét cười vô hại của TDD, nụ cười đó so với nụ cười của thân chết còn âm hiểm hơn nhiều.

“các anh em, lên....” Một tên hắc y nhân liều mạng xông lên, dù sao cũng là chết, không bằng trực tiếp xông lên, không chừng may mắn còn có thể sống sót trở về.

Nhưng, thái độ quyết tâm của chúng, rất nhanh liền bị TDD và BTN dập tắt, chỉ nhìn thấy một hòn đá bay qua, đâm trúng vào đầu của hắc y nhân, khiến cho bọn chúng thật sự không tình nguyện cùng không dám tin, liền quy thiên.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 116: Bí mật của BTN(1)

Đêm khuya. Khách điểm—

BTN yên lặng đi vào bên trong phòng của TDD, hần đi đến bên cạnh giường của nàng, nhìn khuôn mặt trắng nhỏ đang say giấc của nàng, muốn sờ lên đó, nhưng lại sợ nàng tỉnh giấc.

Hần giải một ít mê hồn tán lên mặt TDD, làm TDD hoàn toàn lâm vào hôn mê.

“Duyệt Duyệt” BTN nhẹ nhàng vuốt nhẹ khuôn mặt của nàng, trong đáy mắt tràn đầy sự phức tạp.

Trước lúc tối, hần đã nói qua với TDD, bởi vì muốn tiến cung diện kiến, đầu tiên phải dâng tấu, cho nên bọn họ phải đợi mấy ngày nữa mới có thể tiến cung, mà hiện tại hần có việc phải rời đi 3 ngày, trong 3 ngày này, để TDD ở khách điểm đợi hần.

Đương nhiên, ba ngày này hần không phải là có việc, mà là tối hôm nay là đêm trăng tròn, hần chỉ có thể như thường lệ, trốn vào một chỗ nào đó, không để người khác phát hiện thân phận người sói của hần.

Hần nhìn TDD một lúc, sau khi xác định nàng đã ngủ sâu, mới yên tâm quay người rời đi.

Sau khi hần rời khỏi khách điểm, một thân ảnh nhỏ bé cũng rời đi theo, lén lút đi theo người ở phía trước.

TDD hoàn toàn không bị hôn mê, mê hồn tán đó đối với nàng mà nói, hoàn toàn không có tác dụng, cho nên nàng từ đầu đến cuối đều vô cùng tỉnh táo.

Tối nay BTN có việc phải rời đi, nàng luôn cảm thấy có gì đó mờ ám, đặc biệt là cả ngày hôm nay BTN đều vô cùng kỳ quái, giống như lo lắng lại giống như sợ hãi cái gì đó.

Cho nên, tối nay nàng âm thầm theo dõi hần, muốn xem xem BTN rốt cuộc là muốn làm cái gì.

Khó có thể nói, khéo hôm nay Uyên Ương hồ điệp lại xuất hiện rồi, không được! nhất định phải đi theo, nhất định phải ngăn cản hần đi làm hại những cô nương khác.

Trong rừng rậm, TDD ngó nghiêng bốn phía, phát hiện bóng dáng phía trước đã biến mất không còn dấu tích.

“Kỳ lạ, vừa mới còn ở đây, sao đột nhiên lại không thấy rồi?” TDD hoài nghi tự lẩm bầm.

Lấy thân thủ của nàng, không có khả năng đánh mất dấu vết được, hơn nữa vừa nãy BTN rõ ràng còn ở đây, sao chớp mắt liền không thấy nữa chứ.

TDD đi về phía trước mấy bước, đột nhiên nhìn thấy có một tảng đá lớn, mà đằng sau tảng đá đó dường như đang phát ra tiếng động gì đó, nàng đề cao cảnh giác, nắm chặt ngân châm ở trong tay, để phòng xảy ra bất trắc.

Khi nàng tiến về phía trước hai bước, đột nhiên có một giọng hét vô cùng thống khổ từ đằng sau tảng đá truyền đến.

“Aaaaa....”

thanh âm này, vô cùng quen thuộc, là tiếng của BTN.

TDD không dám chậm trễ, trực tiếp chạy về phía tảng đá, đi đến phía sau.

“BTN” khi nàng nhìn thấy người ở sau tảng đá, lập tức hét to.

Lúc này BTN ngồi trên mặt đất, thân thể cao to hoàn toàn trốn đằng sau tảng đá, còn không ngừng run rẩy, là đang nhẩn nại, cũng là sợ hãi. Mà khắp mặt của hần đều là vẻ thống khổ cùng giãy giụa, đau đớn cắn chặt răng.

TDD nhìn thấy một cảnh này, đột nhiên đầu ong lên một tiếng.

BTN sao lại biến thành bộ dạng như vậy, hần không phải nói có việc phải đi sao? Sao lại trốn ở đây, lại còn thống khổ như vậy?

Lẽ nào, độc trong người hần đang phát tác.

“BTN, độc được phát tác sao? Nói với ta, người có chỗ nào không thoải mái?” TDD lo lắng chạy đến trước mặt hần, gấp gáp nắm lấy tay hần, bắt đầu giúp hần bắt mạch, muốn xác nhận xem có đúng là độc phát tác không.

Kỳ lạ, không có dấu hiệu của độc dược, nhưng mạch tượng của hắn rất loạn, cảm giác giương như có một sức mạnh to lớn nào đó muốn bộc phát ra.

“DD, nàg nhanh đi đi, nhanh đi đi!” BTN khẩn trương nói, ánh mắt màu đen cũng dần dần chuyển sang màu xanh lục, dường như đang dần dần biến thành một đôi mắt khác, khuôn mặt cũng đang co lại.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Bí mật của BTN(2)

TDD sao đột nhiên lại xuất hiện ở đây, nàg rõ ràng đã trúng mê hồn tán rồi mà.

Hắn không thể để cho TDD nhìn thấy bộ dáng xấu xí này của mình, không thể. Nhưng là, hắn đã không còn sức lực để ngăn cản nữa rồi.

“ta không đi, không đi, ta sao có thể để người một mình chứ, người hắn là rất thống khổ, rốt cuộc là đau chỗ nào, mau nói với ta, chúng ta trở về tìm đại phi, để ta điều người về.” TDD lo lắng nhìn hắn, hoàn toàn không chú ý đến ánh mắt hắn lúc này đã chuyển sang màu lục.

Tên BTN này thật đáng chết, rõ ràng đau đớn như vậy, còn muốn đuổi nàg đi.

Hắn rốt cuộc là trúng phải độc gì, tại sao lại thống khổ như vậy.

“nhanh đi đi, DD, cầu nàg nhanh đi đi” BTN điên cuồng hét lên, sau đó dùng răng cắn chặt môi của mình, cho dù đã bị cắn đến chảy máu, hắn vẫn không chịu nhả ra.

Nếu hắn bây giờ có đủ sức để nói, cũng chỉ có thể nói được mấy câu ngắn ngủn, còn lại hắn đã không thể nói ra lời nữa rồi.

Chỉ hy vọng, TDD có thể nhanh chóng rời đi, nếu không thì thật sự đã không kịp rồi.

Nhưng TDD sao có thể biết được sự đau đớn cùng khổ trong tâm hắn, nàg nghe thấy BTN đuổi nàg đi như vậy, cũng vô cùng phản nộ.

“BTN, người có ý gì, nếu người dám đuổi ta đi, ta ngay lập tức liền đoạn tuyệt với người.” TDD tức giận trừng mắt nhìn hắn gầm lên.

Sau khi nói xong, ngay lập tức chạy đến bên cạnh BTN còn đang run rẩy muốn đi, nhưng khi nàg vừa chạm vào tay hắn, mới phát hiện toàn thân hắn vô cùng nóng, giống như lửa đốt, vô cùng nóng rất.

“nhanh đi đi, cầu nàg” lúc này có thể nói ra lời đã là cực hạn của hắn.

TDD hoàn toàn không quan tâm lời nói của hắn, muốn đỡ hắn dậy, nhưng BTN ngay cả đứng cũng đứng không nổi.

Hắn nhìn thấy TDD vẫn như cũ không rời đi, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, nhủ hai hàng lông mày, lúc này đã không thể nói gì được nữa rồi, người ngón tay lúc này đột nhiên biến thành móng vuốt sói, vô cùng sắc nhọn.

“aaaaaaaaaaaa” hắn không chịu được hét lên một tiếng.

Nghe thấy thanh âm thống khổ như vậy của hắn, TDD bỗng nhiên dừng lại động tác, ngẩng đầu nhìn hắn.

Lúc này, TDD cuối cùng cũng chú ý đến đôi mắt của hắn, nàg có chút lạng đi, hoàn toàn không biết nên phản ứng như thế nào, không tự chủ lùi lại mấy bước, kinh ngạc nhìn hắn.

Ánh mắt của BTN, sao lại biến thành màu lục, sao có thể như vậy?

Ánh mắt dần dần dời đi, lại phát hiện mười ngón tay của hắn, cứ nhiên trở thành móng vuốt của động vật.

“aaaaaaaaaaaa” đang lúc TDD còn chưa hồi phục lại tinh thần, BTN lại vì quá đau đớn mà hét lên.

Một tiếng hét này, dọa cho tâm TDD cả kinh, cũng vô cùng lo lắng.

TDD kinh ngạc dần dần mở to mắt, cái mồm nhỏ bất giác cũng há ra, càng há càng to, nàg hoàn toàn không tin vào những gì đang xảy ra

trước mắt mình.

Nàng phát hiện ánh mắt cùng lông mày đang dần dần biến đổi, đặc biệt là lông mày, ngày càng đen, thậm chí còn dài ra. Nhưng cùng lúc lông mày biến dài, khuôn mặt anh tuấn ban đầu của hắn cùng dần dần biến thành xấu xí, sau đó chính là biến thành một khuôn mặt sói, đôi tai cùng cái đầu cũng biến đổi, rồi đến toàn thân, dưới con mắt còn đang kinh ngạc của TDD, biến thành một bộ lông rậm rạp.

Y bài trên người cũng sớm đã không còn thấy đâu nữa, thay vào đó là một lông đen sì, một chiếc đuôi sói đột nhiên dài ra, còn không ngừng vẫy vẫy với TDD, dường như là đang chào hỏi nàng, cuối cùng hoàn toàn biến thành một con sói màu đen.

Tất cả cảnh tượng trước mắt, làm cho TDD không khỏi ngây người, cái mồm nhỏ giờ đây đã trở thành cái miệng lớn có thể nhét vừa một con gà, nàng kinh ngạc từng bước lùi về phía sau, hoàn toàn không dám tin.

BTN, sao lại có thể biến thành một con hắc lang?

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Bí mật của BTN(3)

TDD khắp mặt là một bộ dạng ngây ngốc, không động đậy đứng yên tại chỗ.

“Hú....” BTN lúc này đã biến thành một con hắc lang, thống khổ đứng trên mặt đất kêu lên một tiếng, dùng ánh mắt khát vọng nhìn về mặt Kinh sợ của TDD.

Hắn biết, bất kỳ người nào nhìn thấy cảnh này, đều sẽ bị dọa cho sợ hãi, ngay cả TDD cũng không ngoại lệ.

Nghe thấy tiếng hú của con hắc lang, TDD ánh mắt chết lặng nhìn hắc lang trước mắt, chính là chỉ đứng nhìn hắn như vậy, một câu cũng không nói.

Trời ạ, đây thật sự làm nàng quá chấn kinh rồi, BTN cư nhiên là một con hắc lang, hắn rõ ràng là người mà, sao có thể biến thành sói chứ.

Lẽ nào, đây chính là nguyên nhân khiến hắn thống khổ cùng sợ hãi, lẽ nào đây chính là nỗi khổ tâm của hắn, hắn không muốn để nàng nhìn thấy sự tình này.

“Hú.....” hắc lang yên tĩnh nhìn TDD, hoàn toàn không bỏ qua bất kỳ biểu tình nào trên khuôn mặt nàng, qua một lúc lâu, tuyệt vọng kêu lên một tiếng, sau đó quay người chạy về phía trước, dự định mãi mãi không bao giờ xuất hiện trước mặt nàng nữa.

BTN đã không biết nên đối diện với TDD như thế nào, từ trên khuôn mặt của nàng, có thể nhìn ra bao nhiêu phần sợ hãi, nàng sợ hắn, nàng cũng giống như những nữ nhân khác, sợ hắn.

“Hú....” Thân ảnh của hắc lang dần dần biến mất trước mặt TDD, tiếng gầm cô đơn của hắn đã kéo suy nghĩ của TDD trở về.

Nàng thừa nhận, vừa nãy quả thực đã bị dọa cho kinh hãi, bởi vì nàng từ trước đến nay chưa từng gặp phải sự tình như vậy, một người hoàn toàn biến thành sói, thật sự quá kinh hãi rồi.

Nhưng, thân ảnh cô đơn cùng lạc lõng của BTN, đột nhiên đánh một đòn vào tim nàng, nàng cũng không biết tại sao, bản thân lại có cảm giác đau lòng như vậy.

Lúc này, TDD không tự chủ chạy về phía trước, đuổi theo hắn.

Hắn là sói thì đã sao, hắn vẫn là BTN.

“BTN, đừng chạy” TDD cũng không quản nhiều, trực tiếp chạy lại, khẩn trương ôm lấy thân hình to lớn của hắc lang.

Nàng ghét nhìn thấy hắn biến mất, càng ghét nhìn thấy vẻ cô đơn của hắn, nàng biết, lúc này tâm BTN khẳng định rất khó chịu, đường đường là một nam tử hán, đột nhiên lại biến thành một con sói, hẳn nhất định rất đau khổ.

Ánh mắt sắc bén màu xanh lục của hắc lang, hoàn toàn hiện lên vẻ cảm kích cùng rung động.

TDD không sợ hắn, nàng không để ý hắn là một con sói sao?

“Hử....” BTN kích động ngộ ngộ, không ngừng rúc vào sâu trong lòng nàng, muốn biểu thị niềm hân hoan cùng vui sướng của hân.

TDD cười cười, dùng bàn tay nhỏ bé của mình vuốt ve bộ lông màu đen của hân, sau đó nhẹ nhàng sờ đầu hân, hoàn toàn quên mất trong lòng mình là một BTN lãnh khốc.

Động tác ôn nhu của nàng, làm hắc lang vô cùng thoải mái, một mỗi mấy ngày, thêm nữa thể lực vào ban này cũng đã dùng hết, hắc lang rất nhanh liền thiếp đi trong lòng TDD.

TDD thân sắc phức tạp nhìn hắc lang đang say ngủ, đem bàn tay nhỏ của mình tiền vào trong bộ lông của hân, lúc này nàng thật sự đau lòng, thật đáng thương, nàng không biết bản thân tại sao lại có tâm tình như vậy, loại cảm giác này, cũng giống như lúc nhìn thấy BTH bị thương, nhìn thấy BTN cô đơn cũng chính là như vậy.

Dường như cảm thấy cơ thể BTN run lên một chút, TDD vội vàng thấp giọng ní non bên tai hân, an ủi hân.

“Đừng sợ, bắt đầu từ hôm nay, ngươi còn có ta, ngươi không phải cô đơn 1 mình nữa.” lời này nói ra, TDD đột nhiên lặng đi, nàng cũng không biết tại sao lại có thể nói ra những lời này, nhìn con hắc lang đang nằm im trong lòng mình.

Hân ngủ rồi, xem ra mấy lời vừa này hân hoàn toàn không nghe thấy.

TDD yên tâm ôm lấy con sói, cũng nhắm mắt lại nghỉ ngơi, hơi ấm từ thân thể hắc lang, làm nàng cảm thấy ấm áp trong cái lạnh ban đêm.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Mắt và răng nanh của người phải làm thế nào?

Hắc lang ở trong lòng, đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt màu xanh lục không ngừng chớp, sau đó có một giọt thủy châu ấm áp không tự chủ chảy xuống, thấm vào bộ lông của hắc lang.

Đây là lần đầu tiên, hân thật sự cảm nhận được cái cảm giác được quan tâm, được thương tiếc.

Nữ nhân này, sau khi đã biết bí mật của hân, vẫn quan tâm hân, niềm kích động cùng vui sướng này khó có thể diễn tả bằng lời, trong đầu hân không ngừng suy nghĩ.

DD, cảm ơn nàng—

Ba ngày rất nhanh cũng qua đi, BTN khôi phục lại dáng vẻ con người, nhưng đôi mắt màu lục cùng răng nanh sắc nhọn vẫn còn đó.

“Ngao, mắt cùng răng nanh của người phải làm thế nào?” TDD cùng BTN khi vừa trở lại phòng trong khách điểm, ngay lập tức cởi bỏ mũ cùng áo choàng ở trên người ra.

Để tránh dọa người ở trong khách điểm, chỉ có thể dùng mũ để che đi khuôn mặt, không để cho người khác thấy được đôi mắt màu lục của hân.

“Duyệt, ta cần máu của xử nữ mới có thể hồi phục lại nguyên trạng.” BTN ngòi xuống, bắt đầu nói.

TDD đột nhiên tỉnh ngộ, máu của xử nữ?

“Ngao, người sở dĩ làm Uyên ương hồ điệp, cũng là vì nguyên nhân này?” lời này không phải nghi vấn, mà là khẳng định.

Thảo nào BTN nói, sự trong sạch của mấy nữ tử đó không mất đi, hóa ra BTN chỉ muốn lấy máu của xử nữ. nhưng mà, bây giờ đi đâu tìm máu của xử nữ, lẽ nào lại muốn BTN làm uyên ương hồ điệp, làm hại nữ tử vô tội.

“Duyệt, e rằng ta lại phải đi làm uyên ương hồ điệp rồi.” BTN thân sắc phức tạp nhìn TDD.

“ngoài máu của xử nữ ra, thật sự không còn biện pháp nào khác sao?” TDD lo lắng muốn tìm giải pháp khác.

Nhưng BTN lắc đầu, chặt đứt hy vọng nhỏ bé trong lòng nàng.

Nếu có biện pháp khác, hân đã sớm thoát khỏi sự khống chế của Trữ vương, cũng sẽ không có sự xuất hiện của uyên ương hồ điệp rồi.

Không biết qua bao lâu, trong đầu TDD kêu lên một tiếng, trong đầu nàng đã nảy ra một chủ ý.

“Duyệt, nàng đang cười cái gì?” BTN phát hiện ra nụ cười trên khuôn mặt nàng.

Chiều tối, trên đại lộ, trên một nơi nhiều người qua lại đang dán một tờ cáo thị đơn giản, thu hút sự chú ý của người đi đường.

Trên đó viết rõ ràng hai chữ [mua máu] quần chúng nhìn thấy hai chữ này, đều thở ra một hơi, bán máu? Chả khác nào không muốn sống nữa.

E rằng vừa bán xong liền quy thiên a!

Suy rất nhiều người nghĩ như vậy, nhưng ở trước cổng của một khách điểm người xếp thành hàng dài, toàn là các cô nương, nhỏ nhất 5 tuổi, già nhất 60 tuổi đều có, mỗi người khắp mặt đều là vẻ lo lắng.

Mà các nàng lo lắng, hoàn toàn không phải vì sợ bán máu xong sẽ chết, mà là sợ bản thân sẽ không được chọn mua.

Bởi vì họ chỉ bán một chút máu, liền có thể kiếm được 1500 lượng bạc, bách tính bình thường, thu hoạch một năm cũng chỉ được 20 lượng, số tiền này thật quá hấp dẫn rồi.

1500 lượng bạc này, cho dù là muốn mạng của họ, họ cũng nguyện ý, nhưng là, chỉ chọn một người, sau đó chỉ chọn thêm 5 người dự bị, làm bọn họ đều lo lắng bản thân không kiếm được chỗ bạc này.

TDD nhìn chăm chú các cô nương trước mắt, cũng làm một danh sách điều tra thân thể, cuối cùng chọn ra 6 nữ tử, mà nữ tử hiện đang cần tiền, là một cô nương khoảng 25 tuổi, bởi vì gia đình có phụ thân mắc trọng bệnh nên rất cần tiền, cho nên TDD trực tiếp đem cơ hội ngày hôm nay tặng cho nàng, sau đó đưa nàng lên lầu 2.

Mà 5 nữ tử còn lại cũng lưu lại phương thức liên lạc, đợi tháng sau TDD chủ động tìm đến.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Tình huống xấu hổ

Trong gian phòng, TDD giúp nữ tử lấy máu, sau đó lúng túng dùng ngón tay giúp nàng ta phá thân, lấy ra máu xử nữ quý hiếm, sau đó mới vừa lòng đưa tiền cho nữ tử rời khỏi khách điểm.

Nàng vẫn có thể nhớ rõ, vừa mới lúc giúp nữ tử kia phá thân, ngón tay của nàng phát run, gương mặt cũng đỏ lên, cái sự xấu hổ này, khiến nàng muốn tìm một cái lỗ để chui xuống.

Mà nữ tử kia trước khi đi, còn dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn nàng, giống như cho rằng đó là một sở thích của TDD.

TDD chỉ biết thờ dài, sau đó cầm lấy máu đi đến phòng bên cạnh.

“Ngao, nhanh lên, ta lấy máu cho người rồi.” TDD nét mặt vô cùng gượng gạo, vội vàng đưa máu cho hắn.

BTN nhìn thấy máu tươi ở trong bát, từng ngụm uống vào trước mặt TDD.

Tuy TDD biết hắn phải uống máu, nhưng nhìn thấy bộ dáng một ngụm lớn nuốt xuống này của hắn, giống như máu tươi chính là một mỹ vị, làm cho TDD không tự chủ nuốt nuốt nước miếng.

“Muốn uống sao?” BTN thừa lại một chút máu trong bát đưa đến trước mặt nàng, cười cười nói.

TDD hoàn toàn không kịp phản ứng, ở trước mũi, mùi máu tanh nồng trực tiếp xông thẳng vào mũi nàng, nhất thời khiến dạ dày nàng nhộn nhạo.

“Oẹ..eeee” TDD ngay lập tức quay đầu sang chỗ khác, không chịu được che miệng lại, bắt đầu nôn.

BTN vội vàng đặt cái bát trong tay xuống, đi đến bên cạnh nàng.

“Duyệt, nàng không sao chứ?” hắn nhẹ nhàng vuốt lên lưng nàng lo lắng hỏi.

TDD sau khi nôn được một lúc, ngẩng đầu lên nhìn, tức giận trừng mắt nhìn hắn: “còn dám hỏi, còn không phải tại bát máu đỏ, cái mùi buồn nôn như vậy, làm ta cũng muốn nôn.”

BTN vội vàng đẩy cái bát máu ra xa, mà đôi mắt màu lục của hắn cũng đang dần dần biến thành màu đen, hai chiếc nanh sói sắc nhọn cũng chậm rãi khôi phục lại như ban đầu, trở thành một người bình thường.

“Ngao, người lần trước nói Trữ vương muốn tạo phản là thật sao?” TDD ngồi lại vị trí cũ, đột nhiên nghĩ đến một việc vô cùng quan trọng.

BTN sắc phục tạp gậy gậy đầu, mấy ngày trước hắn từ chỗ thi đấu trở về kinh thành, vô tình phát hiện dưới trướng Trữ vương tập hợp rất nhiều quân đội, mưu đồ đã quá rõ ràng rồi, chỉ là hắn hoàn toàn không có cách nào ngăn cản.

“vậy chúng ta nhanh trở về hoàng cung bẩm báo với hoàng thượng, để ông ấy bắt trữ vương lại, như vậy hắn muốn lật đổ ngôi vị cũng không được.” TDD khẩn trương nói.

Nếu đã biết Trữ vương muốn mưu phản, vậy thì phải giết chết hắn, như vậy dự báo vong quốc mà hoàng thượng lo lắng cũng sẽ không xảy ra nữa.

“Duyệt, không kịp nữa rồi, nếu ta đoán không nhầm, binh lực trong tay trữ vương lúc này đã vượt qua tất cả mọi người, hơn nữa những tướng sĩ dưới tay hắn, tối thiểu nhất cũng có 30 vạn, mà đại quân cũng phải có đến 80 vạn, e rằng không lâu nữa, hắn sẽ bắt đầu tấn công Thiên Liệt Quốc. lại thêm bên cạnh Trữ vương còn có nội ứng, nếu Trữ vương thật sự bị bắt, chỉ sợ đại loạn lập tức phát sinh.” BTN tỉ mỉ giải thích cho TDD nghe.

TDD nhất thời kinh ngạc, nói như vậy, Trong tay Trữ vương lúc này đã có hơn 100 vạn đại quân, vậy thật sự là không kịp rồi.

Nhưng, phải làm thế nào bây giờ? Lẽ nào thật sự đứng nhìn Thiên Liệt quốc bị hủy diệt, lẽ nào thật sự sẽ giống như lời Phật Di Lặc nói sao.

“vậy chúng ta phải làm thế nào? Cũng không thể ngồi chờ chết” TDD lo lắng hỏi.

BTN tiếp tục nói: “kỳ thực, lần này đến Đông Hưng quốc diện kiến, chủ yếu là muốn bàn điều kiện với hoàng đế Đông Hưng quốc, hiện tại có thể giúp Thiên liệt Quốc, chỉ còn lại có Đông Hưng quốc mà thôi.”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Ta chỉ là muốn trả thù BTH

TDD suy nghĩ một lúc, đột nhiên như bình tĩnh ra đại ngộ.

“Y của người, là muốn Đông Hưng quốc đi ngăn chặn Trữ vương, khiến cho binh quyền trong tay lão ngày càng suy giảm, mà phương pháp duy nhất, chính là làm cho Đông Hưng quốc tiến đến đánh Thiên Liệt quốc, đến lúc đó, Trữ Vương tự nhiên sẽ phải xuất ra đại quân của mình.”

BTN cười mỉm, trong mắt cũng tràn ngập vẻ tán thưởng, không ngờ TDD chỉ nói qua liền hiểu ý đồ của hắn.

“Không sai, binh lực của Đông Hưng quốc, tối thiểu cũng phải có 300 vạn, chỉ cần Đông Hưng quốc đồng ý, phái 50 vạn quân sang tấn công, như thế thì 100 vạn quân trong tay Trữ vương, sẽ phải ra chiến trường, mất đi một nửa, như vậy, hắn muốn tạo phản cũng không có khả năng.” BTN tiếp tục nói.

“Nhưng mà, hoàng đế của Đông Hưng quốc, sẽ đồng ý giúp chúng ta sao?” TDD hoài nghi hỏi.

Một quốc gia, haiz, ai sẽ đồng ý phái quân chiến đấu chứ.

“Đây chính là mục đích lần này chúng ta đến đây, chúng ta phải bàn một điều kiện thật hấp dẫn đối với Đông Hưng quốc, nhất định không thể để cho Trữ vương phát hiện ra việc này, nếu không thì Trữ vương bất kỳ lúc nào đều có thể tạo phản.” BTN sắc mặt nghiêm trọng nói.

TDD gật gật đầu, chỉ hy vọng nhanh đến ngày mai để được tiến cung diện kiến hoàng đế, hy vọng hoàng đế Đông Hưng quốc sẽ không tính toán sự tình của Lãnh Phúc Hương, nếu không thì mọi việc đều rất khó thương lượng.

“Đúng rồi, còn có một việc, ta luôn rất hoài nghi, người lúc đầu đến thái tử phủ định phi lễ ta, hoàn toàn không phải là do lang huyết phát tác đúng không? Ngày hôm đó người rõ ràng không có đôi mắt màu lục và nanh sói.” TDD hiếu kỳ hỏi.

BTN chăm chú nhìn nàng, một lúc lâu sau, mới lạnh lùng nói. “Ta chỉ là muốn trả thù BTH mà thôi.”

TDD vô cùng kinh ngạc, Báo thù BTH, hai người này quả nhiên có tư thù, cảm tình giữa hai người hoàn toàn không giống với tình cảm huynh đệ thân thiết, mà giống như địch nhân.

“Tại sao?” TDD hỏi.

BTN nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ của nàng, chậm rãi nói. “Kỳ thực, trước khi BTH trở thành thái tử, ta chính là thái tử.”

TDD kinh ngạc nhìn hắn, hắn trước đây chính là thái tử, vậy tại sao tại sao lại bị phế truất?

“Bởi vì liên quan đến mẫu hậu, cho nên ta bị phế, cũng bị ép ra khỏi hoàng cung, để cho Trữ vương nuôi dưỡng.” BTN nói, trong mắt tràn ngập vẻ hận ý cùng thống khổ.

Nếu như năm đó, không phải hoàng hậu quá mức độc ác, thì hắn cũng không phải sống những ngày đau khổ như vậy, cho nên hắn vô cùng hận hoàng hậu, oán hận hoàng thượng.

“Ngao” TDD chăm chú nhìn hắn.

BTN dường như không nghe thấy tiếng gọi của TDD, tiếp tục trầm mặc: “nàng có thể tưởng tượng được không, một hài tử chỉ mới 8 tuổi bị ép rời khỏi cha mẹ của mình, trải qua cuộc sống vô cùng thê thảm, loại thống khổ đó, ta mãi mãi không bao giờ quên, mà bộ dạng đáng sợ bây giờ của ta, đều do phụ hoàng và mẫu hậu của ta tạo ra, nếu không phải họ ép ta ra khỏi cung, thì ta cũng sẽ không bị Trữ vương khồng chế.”

Hắn nắm chặt bàn tay, vô cùng chặt, âm thanh uất hận vang lên, tất cả sự phẫn nộ trong lòng nhanh chóng bộc lộ ra.

TDD đau lòng nhìn hắn. “ta hiểu, ta đều hiểu được.”

Nàng năm 13 tuổi thì bị đưa vào tổ chức, đối mặt với hàng loạt những trận giáo huấn khốc liệt.

Trong trí nhớ, ký ức ấn sâu vào trong tâm trí nàng chính là lúc ở trong một căn phòng, lúc đó có khoảng 100 nữ nhân, trên tay cầm vũ khí chính mình chọn, sau đó tiêu diệt lẫn nhau, trong 100 người, chỉ quy định 5 người có thể sống, người không giết đối phương, liền sẽ bị đối phương giết chết, cuộc huấn luyện tàn khốc đó, khiến nàng mãi mãi không quên.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Sự phẫn nộ của BTH (1)

cuộc huấn luyện đầm máu đỏ, đối với một cô bé 13 tuổi mà nói, đã trở thành một bóng đen ám ảnh không thể quên.

mỗi tháng đều sẽ có một cuộc chiến đấu như vậy, trong tổ chức, mỗi người đều là một cá thể độc lập, không kết bạn với ai, cũng không dám kết bạn, chỉ sợ có một ngày, bạn tốt sẽ trở thành mục tiêu dưới bàn tay của chính mình.

“Duyệt, nàng hiểu, nàng thật sự hiểu?” BTN nắm lấy bàn tay của nàng, kéo vào trong lòng mình.

TDD không hề phản kháng, cũng không nói lời nào, cứ như vậy an ổn dựa vào lòng hắn.

không biết qua bao lâu, tâm trạng vốn dĩ đang dậy sóng phẫn nộ của BTN cũng từ từ lắng xuống, hắn nhẹ nhàng buông TDD ra, ánh mắt nóng bỏng nhìn nàng.

“Duyệt, chỉ có nàng hiểu ta.” BTN vừa nói xong, liền cúi xuống hôn lên môi nàng.

TDD nhìn sắc mặt tin cậy của hắn, nàng biết lúc này nàng nên tránh đi, nhưng không biết tại sao, nàng lúc này giống như bị hắn mê hoặc, động cũng không động, cứ thế để đôi môi lạnh lẽo của BTN dán vào khuôn miệng nhỏ nhắn của nàng.

đang lúc TDD cảm nhận được sự va chạm đó, thân người bất giác run lên, BTN nhẹ nhàng giữ chặt phần eo của nàng, đem của người nàng ôm vào lòng mình, nụ hôn dịu dàng cùng động tác ôn nhu của hắn cùng với tính cách lạnh lùng bá đạo thường ngày hoàn toàn không giống nhau.

TDD nhìn hắn đang nhắm mắt, cũng không tự chủ nhắm mắt lại, nàng không rõ bản thân mình rốt cuộc bị làm sao, tại sao lại không cự tuyệt

hắn, lúc này nội tâm của nàng vô cùng loạn, nàng cho rằng người nàng yêu là BTH, nhưng tại sao, nàng lại không bài xích nụ hôn này của BTN.

Nàng đã không thể biết được nội tâm lúc này của mình đang muốn gì.

Lúc BTN bắt đầu luồn chiếc lưỡi nóng ấm của mình khẽ cạy khóp răng của nàng, lại có một sức mạnh vô cùng lớn, đình chỉ động tác của hai người.

“Ba” tiếp đó là một cái tát giáng lên mặt TDD.

TDD kinh ngạc ngẩn đầu, lại nhìn thấy sắc mặt âm u phần nộ của BTH đang trừng mắt nhìn nàng, bàn tay cũng đang nắm chặt thành quyền, chỉ hận không thể lập tức giết chết TDD và BTN.

“Phu...phu quân” trong lòng TDD đột nhiên cảm thấy một trận đau đớn, cái đau bỏng rát trên khuôn mặt so với nó cũng không là gì.

BTN từng bước tiến về phía nàng, ấn nàng vào tường, khiến nàng hoàn toàn không có được lui.

“BTH, vừa nãy....” BTN đang muốn nói gì đó, lại bị BTH đánh gãy.

BTH trực tiếp đá một chiếc ghế ở gần đó về phía BTN.

“Cút ra ngoài” ánh mắt phần nộ trừng lên gầm to một tiếng.

BTN thân thủ nhanh nhẹn, tránh được chiếc ghế đang bay đến, tiếp tục đứng ở đó không có bất kỳ hành động nào, lúc này hắn có thể cảm nhận được rõ ràng sự tức giận của BTH, để phòng TDD bị thương, hắn tuyệt đối sẽ không ra khỏi căn phòng này.

“Ngạo, người ra ngoài đi.” TDD nhìn BTN, bình tĩnh nói.

một tiếng Ngạo này, gọi thật sự thân mật, chỉ mới mấy ngày ngắn ngủi, hai người bọn họ cư nhiên đã trở nên thân mật.

Trong mắt BTH lúc này chỉ còn vẻ thù địch hận ý, lí trí đã hoàn toàn mất đi, hắn chỉ có một cách nghĩ, đó chính là TDD đã phản bội hắn.

BTN có chút lo lắng nhìn TDD, hoàn toàn không muốn rời đi, nhưng nhìn thấy vẻ thình cẩu trong mắt nàng, hắn đành phải miễn cưỡng đi ra ngoài.

căn phòng khôi phục lại vẻ yên tĩnh, chỉ còn lại không gian giữa hai vợ chồng, BTH lạnh lùng nhìn nàng.

hắn cả đêm cưỡi ngựa không ngừng nghỉ vội vàng đến Đông Hưng quốc, sau khi nghe được tin tức của TDD, trong lòng tràn ngập sự mong đợi, dự định muốn cho TDD một bất ngờ, thật sự không ngờ được, vừa tiến vào căn phòng lại nhìn thấy cảnh thân mật của hai người.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Sự phần nộ của BTH(2)

Hóa ra, TDD thật sự đi cùng BTN, nhìn bộ dáng thân mật của bọn họ như vậy, nói không chừng, ngay cả giường cũng đã lồi nhau lên rồi.

Cái tư vị bị thê tử của mình phản bội, làm cho tâm hắn không thể bình lặng được, thậm chí còn ngày càng phần nộ.

“Phu quân” TDD có chút lo lắng nhìn hắn, lúc nàng muốn nắm lấy bàn tay của hắn, lại bị hắn lạnh lùng hất ra.

Đang lúc TDD còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp nắm lấy tóc của nàng, ấn nàng về phía tường.

“Người là đồ tiện nhân bại hoại, cư nhiên dám phản bội bổn vương.” BTH ở bên tai của nàng phần nộ gầm lên, bàn tay cũng càng nắm chặt tóc của nàng hơn, hoàn toàn không có một chút thương hoa tiếc ngọc.

Hắn chỉ biết, hắn bị phản bội, thê tử của hắn phản bội hắn.

TDD là nữ nhân đầu tiên hắn toàn tâm toàn ý coi trọng, nhưng nàng lại lựa chọn phản bội hắn.

“Phu quân, buông tay, rất đau....” TDD nhấn hai hàng lông mày, tóc bị kéo đến phát đau, làm cho ngũ khí của nàng cứng rắn hơn.

Lúc này, biểu tình của BTH, nàng hoàn toàn không thể nhìn thấy, thật sự lúc này có chút sợ hãi.

“Đau, có đau bằng tâm của bốn vương không?” BTH ánh mắt đỏ lên trừng mắt nhìn nàng, tức giận hét lên. “Ta....” TDD đang muốn nói gì đó, lại bị BTH mạnh bạo ném lên giường, trực tiếp đè lên người nàng, không cho nàng cơ hội phản kháng.

BTH bá đạo hôn lên cái miệng nhỏ của nàng, đôi môi này vừa nãy đã bị một nam nhân khác chạm vào, chỉ cần nghĩ đến bộ dáng thân mật lúc đó, BTH lại giống như phát điên cuồng đã cắn lên đó, nhân lúc nàng há mồm kêu đau, chiếc lưỡi cũng nhân cơ hội luồn vào trong, quần lấy chiếc lưỡi nhỏ của nàng.

TDD nhìn thấy bộ dáng phần nộ của hắn, lại không tiếp tục giãy giụa nữa, để hắn mặc sức phát tiết.

BTH bá đạo hôn nàng, lại phát hiện nàng không hề phản ứng, cũng không có giãy giụa phản kháng, lúc này hắn thật sự tức giận, nhưng tim cũng hắn cũng đau vô cùng.

“Tại sao không phản kháng?” BTH trừng mắt nhìn nàng.

sự không phản kháng của TDD, đồng nghĩa với việc thừa nhận hành vi phản bội của nàng, bởi vì nàng cảm thấy có lỗi với hắn, cho nên mới lựa chọn không phản kháng, là như vậy sao?

TDD không trả lời hắn, cho dù cái miệng nhỏ đã bị hắn hôn đến vừa sưng vừa đỏ, nhưng nàng vẫn bình tĩnh nằm ở đó, nhìn hắn.

“Trả lời! tại sao không phản kháng, tại sao lại phản bội bốn vương?” BTH không chịu được gào lên, sau đó tức giận vung một tay lên, đập xuống thành giường bên cạnh TDD, “Bang” một tiếng, vô cùng rõ ràng, cũng có thể cảm nhận được rõ ràng lúc này BTH có bao nhiêu bị phần.

TDD tâm lúc này cảm thấy chua xót, cuối cùng cũng có phản ứng, nàng chậm rãi nâng hai tay của mình lên, vuốt ve khuôn mặt của hắn.

Nàng không biết nên giải thích như thế nào, cũng không biết tâm mình đang nghĩ gì, nếu sự việc vừa nãy có thể quay lại, nàng vẫn lựa chọn không cự tuyệt BTN, bởi vì nàng biết, nàng không ghét nộ hôn của hắn.

TDD không biết nên nói gì, chỉ nhẹ nhàng vuốt ve khắp mặt hắn, muốn dùng nộ hôn của mình làm cho BTH bình tâm lại, nhưng khi vừa chạm đến bờ môi của hắn, lại bị hắn mạnh bạo đẩy ra, tức giận nhảy xuống giường.

“KHông cần dùng cái miệng bẩn thỉu của ngươi hôn bốn vương.” BTH lạnh lùng trừng mắt nhìn nàng.

sắc mặt TDD có chút tái nhợt, vừa muốn đứng dậy, lại đau đớn ôm lấy bụng của mình, nàng không biết rốt cuộc bị làm sao, tại sao bụng lại đột nhiên đau dữ dội như vậy, càng ngày càng đau.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: TDD có thai rồi

BTH nhìn thấy nàng cúi đầu, nội tâm lại càng thêm tức giận, lẽ nào TDD ngay cả giải thích cũng không muốn, vậy là nàng đã ngầm thừa nhận rồi, thừa nhận mối quan hệ giữa nàng cùng BTN, không dám nhìn người.

“TDD, bốn vương cho ngươi cơ hội cuối cùng, chỉ cần ngươi nói, bốn vương liền tin ngươi” BTH chằm chằm nhìn nàng, thấp giọng nói.

Hắn thật sự buồn cười, rõ ràng tận mắt trong thấy, lại còn muốn tự lừa dối bản thân mình, hy vọng có thể nghe được một đáp án ngược lại.

“Phu...phu quân, Hàn” TDD đem cái đầu nhỏ của mình cúi vào giữa hai chân, đau đớn ôm bụng.

Từ trước đến giờ nàng chưa từng gặp phải trận đau nào kịch liệt như vậy, nàng cảm thấy có chút không đúng, nhưng lúc này nàng thật sự đã đau đến không thốt ra lời nữa rồi.

BTH lạnh lùng đi đến trước mặt nàng, mạnh bạo nâng đầu nàng lên, vừa nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt cùng bờ môi đã bị cắn đến chảy máu, hắn hoàn toàn bị dọa cho kinh ngạc, đem những lời đang định nói ra nuốt vào lại.

“Duyệt Duyệt, nàng...nàng sao rồi?” BTH lo lắng lớn tiếng hỏi.

vừa này rõ ràng TDD vẫn còn rất khỏe, sao đột nhiên lại thành ra như vậy?

TDD cắn chặt môi, cố chịu cơn đau đớn từ bụng, lúc này nàng cảm thấy có một dòng nước ấm nóng dọc theo hai bắp đùi của nàng chảy xuống.

“Hàn, ta đau quá” TDD run rẩy nói, cả khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy, trán còn chảy đầy mồ hôi.

BTH lo lắng ôm lấy nàng, lại nhìn thấy máu từ đùi nàng chảy ra, TDD bị thương rồi, tại sao lại như vậy? hắn vội vàng ôm nàng đặt lên giường, sau đó mở cửa ra, chạy xuống lầu kêu tiểu nhị gọi đại phu.

Xế chiều, BTN lo lắng đứng ở ngoài cửa phong, kể từ lúc đại phu rời đi, BTH đẩy hắn ra ngoài, không để cho hắn bước vào nhìn TDD.

BTN thân sắc phức tạp nhìn của phòng, cuối cùng vẫn quay người rời đi.

Trong phòng, BTH yên lặng ngồi bên cạnh giường, chăm chú nhìn khuôn mặt tái nhợt của TDD.

Trong đầu không ngừng nhớ lại lời nói của đại phu, TDD có thai rồi, nàng có hài tử rồi, hơn nữa đã được hơn một tháng, hắn cùng TDD có con rồi.

Vẫn còn may, vừa mới không làm bị thương đến hài tử.

Lúc này, người trên giường cũng từ từ tỉnh lại, nàng quay đầu ra, lại đúng lúc bắt gặp ánh mắt của BTH.

BTH lại không có trả lời, chỉ yên lặng nhìn nàng, lời nào cũng không nói.

TDD nhìn thấy hắn không để ý mình, nội tâm cũng một trận chua xót, cuối cùng cả hai người đều chọn cách trầm mặc, một lúc lâu sau, nàng quay lưng về phía hắn, một dòng nước mắt nóng hổi bất giác chảy xuống khuôn mặt nàng, thấm vào cả gối.

BTH chăm chú nhìn tấm lưng nhỏ bé của nàng, ánh mắt không cách nào rời đi được, nhìn thấy vờ vai của nàng khẽ run, tâm giống như bị một nhát đao đâm vào, đau vô cùng.

Nàng...khóc rồi!

Nội tâm cuối cùng đã chiến thắng sự lạnh lùng của chính mình, hắn vội bỏ ngoài bào, trực tiếp nằm lên trên giường, từ phía sau ôm lấy thê tử đang rơi nước mắt.

“Duyệt nhi”

hắn vui chiếc cằm của mình vào hõm vai nàng, hít ngửi mùi hương trên người nàng, nhẹ nhàng gọi tên nàng, từ bây giờ hắn sẽ gọi nàng như thế.

cử chỉ đột nhiên dịu dàng của BTH, lại khiến lòng nàng càng chua xót, nước mắt cũng rơi càng nhiều, dường như tất cả những ủy khuất, sự lạnh lùng trước đó BTH đối với nàng đều được bộc phát hết ra.

“Duyệt nhi, ta rất nhớ nàng” BTH trầm thấp nói, trong thanh âm còn mang theo nỗi nhớ mong cùng bất đắc dĩ.

Kỳ thực hắn lạnh lùng với TDD, đều là vì mối quan hệ của nàng với BTN, cái tư vị ghen tị này quả thực rất khó chịu, mà vừa này hắn sợ đã phản nộ như vậy, đơn giản cũng chỉ vì hắn ghen, hắn thật sự đổ kỵ.

cái nỗi chua xót khi nhìn thấy thê tử của mình ở cùng với người nam nhân khác, làm lí trí của hắn hoàn toàn mất đi.

Nhưng, vừa nghĩ đến sự xúc động của mình xuyết chút nữa đã hại chết đứa trẻ cùng thê tử, hắn lại cảm thấy vô cùng hối hận.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Cùng nhau đi vào giấc ngủ

TDD nghe thấy hắn nói như vậy, tâm lại càng đau, nàng dùng hai tay ôm chặt miệng mình, không muốn khóc ra tiếng, nhưng thân thể nàng không chịu được lại run lên, BTH sao có thể không cảm nhận được điều này.

Hắn nhẹ nhàng muốn ôm thân thể nàng quay lại phía hắn, nhưng TDD lại nhất quyết không chịu quay lại, nàng không muốn để cho BTH nhìn thấy bộ dáng lúc này của mình, từ nhỏ đến lớn, nàng rất ít khi khóc, lại cũng không giống như bây giờ, khóc vô cùng thảm thiết.

Lúc này, nàng chỉ muốn làm cho nước mắt ngừng rơi, nhưng nước mắt lại giống như hồng thủy, cứ tuôn không ngừng.

“Duyệt nhi, xin lỗi, vừa nãy đã dọa nàng sợ, chỉ vì ta quá tức giận, giận nàng lại có thể cùng lục đệ....” BTH vừa nghĩ đến sự việc vừa này, vẫn cảm thấy có chút kích động.

TDD quay người lại, trực tiếp đem khuôn mặt đầm lệ của mình rúc vào lòng hắn, nước mắt vẫn không ngừng rơi, rất nhanh, chiếc áo của BTH cũng bị ướt một mảng lớn.

BTH thở dài, bàn tay to ôm chặt lấy nàng.

Trong lòng hắn đột nhiên truyền ra tiếng nói nức nghẹn của nàng: “Hàn, xin lỗi”

Nghe thấy tiếng khóc của TDD, hắn đau lòng dịu dàng nâng khuôn mặt của nàng lên, vừa nhìn thấy những giọt lệ cùng đôi mắt xinh đẹp đã trở nên ửng đỏ của nàng, tim hắn, đau vô cùng.

Hắn nhẹ nhàng hôn lên giữa trán nàng, sau đó là đôi mắt đầm lệ, chậm rãi hôn lên những hạt châu đang chảy ra, lại đến hai má trắng hồng, cuối cùng hôn lên cái miệng nhỏ của nàng, một nụ hôn thật dịu dàng mang theo cả tia ấm áp.

“Duyệt nhi, còn đau không?” BTH dùng bàn tay to của mình vuốt ve đôi má nàng, nghĩ lại lúc này vì quá tức giận, hắn đã tát nàng một bạt tai, lúc này đang vô cùng hối hận, chỉ muốn giáng cho bản thân mấy cái tát.

TDD vội vàng lắc đầu, những giọt nước mắt trong suốt lại bắt đầu rơi.

“Đáp ứng ta, về sau không cho nàng gặp lục đệ nữa, đã biết chưa?” BTH vô cùng chăm chú nhìn nàng nói.

Nàng không có trả lời, mà vẫn tiếp tục chui vào lòng hắn, cảm nhận mùi hương cùng mùi vị nam tính trên người hắn, đây là mùi hương nàng đã rất quen thuộc, mùi hương chỉ thuộc riêng về BTH

Hai người đã một tháng chưa gần gũi nhau, lúc này, cảm nhận được mùi hương của nhau, khiến cho đôi phương cảm thấy an tâm, cứ thế cùng nhau ngủ say lúc nào không biết.

Đêm đã về khuya, ở một nơi khác lại có một thân ảnh cao to, cô độc ngồi ở trong phòng, hắn ngẩng đầu lặng yên nhìn vào khoảng không, ánh trăng chiếu rọi khiến bóng của hắn dài ra, trong đêm tối lạnh lẽo, lòng của hắn, rất cô đơn.

sáng hôm sau. Hoàng cung Đông Hưng quốc—

3 người ngồi tại một cung điện trong hoàng cung, đợi hoàng đế đến.

Mà TDD đã đem sự việc Trữ vương muốn tạo phản nói cho BTH nghe, đương nhiên, khi vừa nghe xong, hắn cũng không tránh khỏi cảm thấy kinh ngạc, hắn hoàn toàn không dám tin Trữ vương một lòng trung thành với quốc gia, lại có dã tâm muốn tạo phản.

Còn việc Trữ vương không chế BTN, hắn cũng cảm thấy đồng tình, tuy nhiên, TDD không nói ra thân phận hắc lang cùng Uyên ương hồ điệp của BTN nói cho hắn biết.

Cùng lúc đó, tại một cung điện khác của hoàng cung, một đám nữ tử cùng một nam nhân hô to gọi nhỏ vô tư cười đùa.

Chỉ thấy một nam tử trẻ tuổi, đôi mắt bị che bởi một mảnh vải đen, đang không ngừng quờ quạng xung quanh, mà một đám nữ tử khoảng hơn 20 người đứng ở xung quanh, khuôn mặt tươi cười, nô nhau chạy trốn, không muốn để vị nam tử kia bắt được.

“Bệ hạ, đến đây! ở bên này....” Mỗi nữ nhân đều vui cười hét lớn, nhưng khi nhìn thấy Hiên Viên Thần đi về phía đó, lại cuống cuống chạy đi.

Hiên Viên Thần cười cười, không ngừng sờ soạng về phía trước.

“Ai phi, các nàng chạy đi đâu rồi, sao trẫm không bắt được?” hắn trong lời nói mang theo chút oán trách nói.

Mà các cung nữ ở xung quanh cũng cười cười nhìn đám người trước mắt, đang vui vẻ chơi trò ngụy trốn ta bắt, đối với cảnh này, bọn họ sớm đã không còn cảm thấy kỳ lạ nữa rồi.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Hoàng đế Đông Hưng Quốc – Hiên Viên Thần

“Bệ hạ, thần thiếp ở đây...nhanh đến đây..” có một nữ tử trong số đó đang cười nói, đột nhiên bị một cánh tay lớn ôm chặt vùng eo, đem nàng ôm vào lòng.

Hiên Viên Thần tươi cười cười vãi bọt mắt xuống, vội vàng ôm chặt phi tử trong lòng, cả người tràn đầy vẻ hưng phấn.

“Ai phi, trẫm bắt được rồi! tối nay sẽ do nàng thị tẩm, mau, hôn trẫm một cái.” Hiên Viên Thần vui vẻ nói, hồn nhiên trước mặt mọi người, bá đạo hôn lên môi của nàng.

Hành động thân mật của hai người, làm cho đám phi tử trước mặt vô cùng đỏ mặt, chỉ thấy sắc mặt mỗi người đều đang tràn đầy vẻ phẫn nộ cùng ghen tức, ai cũng biết nữ nhân này là cố ý, cố ý đến gần Hiên Viên Thần.

“Bệ hạ, đáng ghét!” nữ tử trong lòng Hiên Viên Thần lúc này đang tỏ ra xấu hổ dựa vào vai hắn, tay còn không ngừng chọc vào người Hiên Viên Thần.

Hiên Viên Thần ngay lập tức nắm chặt bàn tay không an phận của nàng, cười tà mị nói: “hóa ra ái phi đã đợi không kịp rồi, đi, xem trẫm xử nàng thế nào.

Hắn một tay ôm nữ tử, dự định đi đến tẩm phòng của mình, đột nhiên có một vị công công vội vàng từ cửa tiến vào.

“Bệ hạ, xin người dừng bước” vị công công đó khuôn mặt có chút khó xử, hắn cũng không muốn làm hỏng việc tốt của bệ hạ, nhưng mà, đang có sự việc quan trọng, không thể không báo!

Hiên Viên Thần vừa nghe thấy thế, liền dừng bước, ánh mắt có chút tức giận trừng lên, ngữ khí cũng có phần gay gắt: “Mình tổng quản, không biết trẫm đang có việc bận sao?”

“Bệ hạ, Thái tử cùng thái tử phi của Thiên Liệt quốc, còn có cả lực hoàng tử, đang đợi bệ hạ ở Trường Vân điện, nói muốn cùng bệ hạ thương lượng chuyện của Lãnh Phúc Hương quận chúa.” Minh tổng quản vuốt vuốt mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng giải thích.

Lãnh Phúc Hương...

Hiên Viên Thần vừa nghe đến 3 từ này, ngay lập tức thả nữ tử trong lòng ra, không thèm quay đầu trực tiếp đi ra ngoài.

Lãnh Phúc Hương, không phải chính là phi tử mà lần trước hắn muốn lấy sao? Hắn bây giờ vẫn còn nhớ rất rõ ràng, quả ót nhỏ điều ngoa lại có chút ngang bướng đó.

“Bệ hạ” nữ tử vừa nãy khắp mặt đều là biểu tình không cam lòng nhìn về hướng cửa mà hắn rời đi, khó khăn lắm mới khiến Hiên Viên Thần muốn sùng hạnh nàng, thật không ngờ, chuyện tốt lại bị ngăn cản.

Các nữ tử khác lại tươi cười nhìn nàng ta, sau đó ai trở về tẩm cung của người đó.

Trường Vân điện—

TDD đã ngồi đợi ở đây một canh giờ rồi, vẫn chưa thấy bóng dáng của hoàng đế Đông Hưng quốc, nàng lúc này thật sự có chút không nhẫn nại.

“vị hoàng đế này tại sao vẫn chưa đến? chúng ta đã đợi ở đây rất lâu rồi, hắn thật thích ra vẻ.” TDD tức giận nói.

BTH cười cười, buông chén trà trong tay ra, vội vàng trấn an nàng.

“có thể là có việc bận, chúng ta thử đợi thêm một lúc nữa.”

Đang lúc TDD muốn nói gì đó, đột nhiên từ cánh cửa có một nam nhân trẻ tuổi xuất hiện, mà tia nhìn của TDD ngay lập tức cũng lia về phía hắn.

“vừa nãy ai nói trẫm thích ra vẻ, không muốn sống nữa sao?” Hiên Viên Thần còn chưa bước vào cửa đã nghe thấy lời oán trách của TDD, mà giọng nói này có chút quen thuộc, giống như đã từng nghe ở đâu đó.

Hắn vừa mới nói xong, ngay lập tức nhìn sang BTH, sau đó là BTN, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở trên người TDD, hắn vừa nhìn thấy khuôn mặt trắng nhợt của nàng, nhất thời lặng người đi.

“Lãnh Phúc Hương” ánh mắt Hiên Viên Thần vô cùng kinh ngạc nhìn TDD nói.

TDD thật sự cảm thấy hoang mang, nhìn nhìn xung quanh, quận chúa đâu có ở đây chứ! Tên hoàng đế này nhận nhầm người rồi.

Sự hoài nghi trên khuôn mặt BTH và BTN cũng không hề kém so với TDD, tên Hiền Viên Thần này sao có thể nhầm TDD thành Lãnh Phúc Hương được chứ?

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Tiểu Duyệt Duyệt, nàng vẫn bạo lực như trước

“Người đang gọi ta sao?” TDD hoài nghi hỏi.

Hiền Viên Thần đi về phía bọn họ, cuối cùng dừng ở trước mặt TDD, chăm chú đánh giá nàng, trong ánh mắt tràn ngập vẻ thỏa mãn.

“Quận chúa đã đợi không nổi rồi sao? Nhanh như vậy đã tìm đến đây, nếu đã đến rồi, vậy ngày mai trẫm ngay lập tức cử hành hôn lễ, chính thức phong nàng làm Hương phi của trẫm, quận chúa thấy ý kiến này thế nào?” Hiền Viên Thần cười cười kéo tay của nàng, không hề để tâm đến khuôn mặt đã đen lại của 2 người nam nhân đứng cạnh.

Hắn trực tiếp nắm lấy tay nàng, kéo nàng đang đứng giữa hai người nam nhân cao lớn về phía mình.

“Hương phi? Nãi nãi của tôi ơi, người cũng không phải là hoàng đế Càn long.” TDD trừng mắt nhìn hắn, khuôn mặt tràn đầy hắc tuyến.

Hương phi, muốn nói nàng là Hàm Hương, có thể hấp dẫn hồ điệp sao?

Đợi đã, tên hoàng đế này, nhận nhầm nàng thành Lãnh Phúc Hương, lẽ nào hắn ngay từ lúc đầu đã nhầm lẫn rồi? Không phải là hắn nhìn thấy Lãnh Phúc Hương sau đó mới hạ chỉ muốn lấy LPH về làm phi sao?

TDD hoài nghi ngẩng đầu nhìn hắn, lớn lên đẹp trai như vậy, khuôn mặt này hình như nàng đã từng gặp ở đâu rồi, nhưng nàng lại không thể nhớ ra.

“Càn Long?” Hiền Viên Thần thấp giọng nói.

Hắn bắt giác buông tay của nàng ra, ánh mắt chăm chú nhìn nàng, khiến cho người khác không hiểu rốt cuộc hắn đang nghĩ gì.

“Bệ hạ có lẽ nhận nhầm người rồi, nàng ấy là thái tử phi của tại hạ, TDD, không phải LPH quận chúa.” BTH cuối cùng không thể tiếp tục nhẫn nại đi về phía trước, đến bên cạnh TDD, từng câu từng chữ giải thích cho HVT nghe.

BTN cũng đi đến bên cạnh hai người họ, vô cùng hoài nghi hỏi: “Bệ hạ, người không phải là từ đầu đến cuối đều nhận nhầm người đấy chứ?”

“Nàng là thái tử phi? Hóa ra nàng đã thành thân rồi!” HVT vô cùng kinh ngạc nhìn TDD, trong ánh mắt còn có một tia thất vọng.

Nàng hóa ra là thái tử phi, lẽ nào tình báo trước đây có nhầm lẫn, nàng không phải LPH.

“xin hỏi bệ hạ, tại sao người lại cho rằng ta là LPH, chúng ta đã từng gặp nhau rồi sao?” TDD xoa xoa thái dương, nghĩ đến vấn đề này, nàng thật sự không rõ lắm.

BTH và BTN cũng đang đợi câu trả lời của HVT.

HVT nghe thấy TDD ko nhận ra mình, đột nhiên một tay ôm lấy nàng, giả ra bộ dáng vô cùng đau lòng, cố ý ở trước mặt BTH, đau khổ nói.

“ai, TDD thân yêu của trẫm, nàng không nhận ra ta sao? Người ta vẫn luôn luôn nhớ nàng, ngày nhớ, đêm cũng nhớ, không có giờ phút nào ra không nghĩ đến nàng, vậy mà nàng lại nhẫn tâm nói không nhớ ta, thật sự làm ta rất đau lòng.

Cả ba người đang hiện diện ở đây nhất thời trở nên cứng ngắc, trên đầu đều là hắc tuyến, cộng thêm mấy con quạ bay đi bay lại, hoàn toàn không ngờ được, đường đường là một vị hoàng đế, lại có thể có bộ dáng như vậy, thật sự quá ngây thơ rồi.

TDD nhất thời hít một ngụm khí lạnh, cảm nhận được khuôn mặt của hắn đang cọ cọ trong lòng nàng, nàng nghiêng răng, giờ nắm đầm của mình lên, tức giận đẩy khuôn mặt của hắn ra, sau đó lại nghe thấy một âm thanh kêu lên vô cùng thảm thiết.

“Tiểu DD, nàng vẫn bạo lực như vậy” trên đầu HVT sưng lên một cục u, khuôn mặt tỏ ra ủy khuất cùng một bộ dáng vô cùng đáng thương.

TDD bực bội trừng mắt nhìn hắn, nghiêng răng rít lên mấy tiếng: “ta không quen người, đừng có gọi thân mật như vậy.”

Lời vừa dứt, cái tên không biết xấu hổ đó lại tiếp tục nói những lời nhảm nhí.

“sao lại không quen chứ? Chúng ta đã cùng nhau ăn một bữa cơm, cùng nhau uống rượu, sao đó còn cùng lên giường.....! đấp chần tâm sự cả đêm, như thế còn nói không quen sao?” HVT vui vẻ nói, nhìn thấy sát ý phát ra từ TDD, lại cố tình bổ sung thêm một câu.

“Người.....”

TDD kinh ngạc nhìn hấn, HVT vẫn giữ một bộ mặt tươi cười chờ đợi câu hỏi của nàng, giống như hấn đã biết được nàng định hỏi gì tiếp theo.

TDD hoàn toàn trở nên ngơ ngẩn, ăn cơm, uống rượu, lẽ nào hấn....

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Chúng ta đã từng gặp nhau ở một nơi gần kỹ viện

Đang lúc TDD muốn nói gì đó, đột nhiên có một nữ tử từ cửa đi vào, trên người mặc một bộ y phục màu hồng phấn, theo sau còn có thêm hai cung nữ, đang chậm rãi đi đến bên cạnh HVT.

“Hoàng huynh, hóa ra huynh ở đây.” Nữ tử vừa nói xong, đột nhiên ánh mắt dời đến khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng của BTN.

Nàng từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy nam nhân nào đẹp trai như vậy, khuôn mặt nhất thời trở nên si ngốc.

BTN chỉ liếc nhìn nàng, sau đó liền rời ánh mắt đi, không thèm nhìn nàng ta, đối với những nữ tử si ngốc như vậy, từ bé đến lớn hấn đã gặp quá nhiều, ánh mắt này của đám nữ nhân, khiến cho hấn cảm thấy chán ghét.

“Nhu nhi, sao muội lại đến đây?” HVT cười sùng nịnh nhìn nàng.

“Hoàng huynh, vị này là....” Ánh mắt Hiên Viên Nhu tràn tràn ngập vẻ ái mộ, chăm chỉ nhìn BTN, cảm giác dường như trong cả tòa điện rộng lớn này chỉ còn lại mỗi nàng và hấn.

Mà sự ái mộ của nàng, HVT sao có thể không nhìn ra, nghĩ đến muội muội của mình có lẽ cũng đã đến tuổi thành thân rồi, cũng muốn an bài giúp nàng.

“Bệ hạ, hôm nay chúng tôi đến đây, chủ yếu là muốn thương lượng chuyện hòa thân của hai nước, LPH có lẽ không cách nào.....” BTN nhìn thấy sự toan tính trong mắt HVT, cũng đã đoán được hấn muốn gì, vội vàng dừng lời nói lại.

Lời còn chưa nói hết, HVT đã giong tay ra hiệu cho hấn dừng lại.

“Việc này không cần nói nữa, nếu nàng đã không phải LPH, vậy thì việc hòa thân này cũng không còn quan trọng, tiểu DD, nàng có muốn hòa thân không? Ta lúc nào cũng hoan nghênh nàng, ta tuyệt đối còn mãnh liệt hơn thái tử nhà nàng!” HVT cười tà mị nhìn TDD nói.

Lời vừa nói xong, đột nhiên cảm nhận được sát ý từ BTH và BTN, không tự chủ được hơi run lên.

Hai người nam nhân này, sát khí thật lớn.

“Người rót cuộc là ai?” TDD vô cùng hoài nghi nhìn hấn.

Nàng nhớ nàng và tên HVT này rõ ràng không quen biết, nhưng dường như hấn biết nàng.

“Tiểu DD, không nhớ sao! Ngày hôm đó, chúng ta đã từng gặp nhau ở một nơi gần kỹ viện! nàng còn đánh ngã ta, quên rồi sao?” HVT cười tà mị nhắc nhở nàng.

TDD ngại ngùng nhìn qua thân ảnh ở bên cạnh, quả nhiên khuôn mặt điển trai của BTH lúc này đã trở nên vô cùng khó coi.

“Kỹ viện, có sao? Tại sao ta không nhớ?” TDD chớp chớp mắt, đánh chết cũng không thừa nhận mình đã từng đến kỹ viện.

Trời ạ! Hóa ra tên háo sắc hôm đó nàng gặp phải là một hoàng đế.

“không có sao? Tiểu TDD, nói dối mũi sẽ bị dài ra đó.” HVT cười cười nói.

BTH nhìn hai người bọn họ, ta một câu người một câu, trong lòng cảm thấy rất khó chịu, vội vàng kéo hai người họ trở về chủ đề chính.

“Bệ hạ, chuyện hòa thân đã ổn thỏa rồi, nhưng vẫn còn có một chuyện, chúng tôi muốn bàn riêng với bệ hạ.” BTH khuôn mặt nghiêm túc nói.

HVT nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của BTH, sau đó lại nhìn sang sắc mặt nghiêm trọng của TDD, dường như có một đại sự muốn bàn luận.

“Việc gì?” hán lúc này cũng không còn bộ dáng đùa cợt nữa, hoài nghi hỏi.

BTH nhìn mọi người ở xung quanh, lại nói lại lần nữa: “có thể nói riêng được không?”

Trong thư phòng, 3 người bọn họ ngồi trên ghế, mà HVT sau khi nghe xong lời thỉnh cầu của họ, đột nhiên cười lớn.

“hừ, người cười cái gì?” TDD trừng mắt nhìn hán, chán ghét nói.

Việc phản loạn nghiêm trọng như vậy, vậy mà tên hoàng đế này còn cười, nếu không phải đang có việc cần nhờ vả, nàng thật sự muốn đánh cho hán ta một trận.

Khuôn mặt ngu ngốc phong lưu của hán, thực sự làm người ta chán ghét.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Hai nước liên hôn

“Vì sao Trẫm lại phải cho các người mượn quân sĩ, 50 vạn đại quân, không thể nói mượn là mượn?” HVT nói.

“cho nên chúng ta mới đến đây để bàn điều kiện với người.” TDD tiếp tục nói.

HVT trầm tư 1 lúc, sau đó khuôn mặt lại trở nên xảo trá.

“Tiểu DD, nếu dùng nàng để đổi 50 vạn đại quân, nàng có đồng ý không?”

TDD còn chưa lên tiếng, hai người nam nhân đứng cạnh đã phẫn nộ đứng lên, đồng thanh nói.

“Không được” chỉ hai chữ đơn giản, nhưng lại mang mùi sát khí nồng nặc, khiến cho HVT cũng phải co rụt cổ lại, không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt.

Hán chỉ là đề ra một ý kiến thôi, bọn họ có nhất thiết phải hung dữ như vậy không?

“Thật không có khiếu hài hước” HVT nhếch miệng, thấp giọng oán trách.

“HVT, dựa vào thân phận đồng hương của chúng ta, lẽ nào không thể giúp chúng ta một lần được sao?” TDD ánh mắt cầu khẩn, chăm chú nhìn HVT.

BTH có chút kinh ngạc nhìn HVT, đối với từ đồng hương trong lời nói của TDD có chút hoài nghi, lẽ nào tên HVT này cũng giống TDD, đều là người của tương lai.

Lúc này, nụ cười của HVT ngay lập tức càng lớn, quả nhiên TDD biết lí lịch của hán, kỳ thực vừa nãy khi nghe được nàng nhắc đến 4 chữ Càn Long hoàng đế, hán mới biết nàng cũng giống mình, đều là xuyên thời gian đến.

ở cổ đại này, lại có thể gặp được người của tương lai giống mình, loại vui sướng không nói lên lời này, khiến hán không thể ngăn cản sự kích động trong lòng.

“Tiểu DD, nàng biết rồi! có điều, chúng ta tuy là đồng hương, nhưng ta cũng không thể vì như vậy mà điều binh giúp các người, hai nước chúng ta không thân không thù, thật sự là không được, trừ phi.....” HVT trưng ra bộ mặt bất đắc dĩ, trong ánh mắt lại có một tia gian xảo, khiến người khác nóng ruột.

“Trừ phi cái gì?” TDD hoài nghi hỏi.

“Trừ phi hai nước chúng ta liên hôn, như vậy ta mới có lý do để giúp đỡ các người.” HVT nói.

Khuôn mặt BTH ngay lập tức lại trầm xuống, nhìn tên HVT ngang nhiên gạ gẫm thê tử của mình, không tự chủ trừng lớn mắt nói: “bệ hạ, TDD đã là thái tử phi của tại hạ, không thể liên hôn.”

“nếu bệ hạ đã không muốn giúp thì bỏ đi, Duyệt nhi, chúng ta đi.” Lời vừa nói ra, liền trực tiếp kéo bàn tay của TDD, dự định quay người rời đi.

“Đợi đã, Trẫm cũng chưa có nói là TDD, người gấp cái gì?” lời nói của HVT ngay lập tức khiến bước chân của BTH cùng TDD dừng lại.

Cả ba người cùng quay người lại nhìn khuôn mặt tươi cười của HVT, chờ đợi câu nói tiếp theo của hắn.

“Hoàng muội của trẫm, Vân Nhu quận chúa, các người cũng đã gặp qua lúc này rồi, để cho nàng liên hôn, gả cho lục hoàng tử của các người” HVT vừa nói xong, trực tiếp chỉ tay về khuôn mặt băng lãnh của BTN.

BTH cùng TDD kinh ngạc nhìn BTN, thật sự không dám tin, HVT lại muốn gả Vân Nhu quận chúa cho hắn.

Ánh mắt TDD ngay lập tức đảo về phía hắn, ánh mắt hai người đụng phải nhau, nàng có thể nhìn ra được sự phẫn nộ trong đôi mắt hắn.

Hắn không đồng ý.

TDD chỉ vừa nghĩ như vậy, BTN đã lạnh lùng nói: “ta không đồng ý, sự việc này không cần Đông Hưng quốc các người giúp nữa.” vừa nói xong, hoàn toàn không để cho HVT cơ hội mở mồm, trực tiếp quay người đi ra ngoài.

Đêm tối, ở cạnh một cái ao trong cung điện, BTN cô đơn đứng ở trước mặt nước.

Chiều nay HVT đã kiên quyết, trừ phi hai nước liên hôn, nếu không thì sẽ không điều bất kỳ một đội quân nào đến giúp Thiên Liệt Quốc, mà HVT chỉ cho hắn thời gian 3 ngày để suy nghĩ, còn sắp xếp cho 3 người bọn họ ở lại trong hoàng cung.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Trong lòng nàng rốt cuộc có ta không?

Hắn không hề muốn lấy Vân Nhu quận chúa, nhưng sự việc Trữ vương làm phản nên giải quyết như thế nào?

Nếu lúc này không tiêu diệt quân đội trong tay lão, e rằng chỉ không đầy một năm nữa, Trữ Vương sẽ bắt đầu hành động.

“Ngạo” đang lúc hắn đắn đo suy nghĩ, một giọng nói quen thuộc từ đằng sau cắt đứt suy nghĩ của hắn.

BTN nhanh chóng quay người lại, nhìn TDD đang chạy đến trước mặt hắn, hắn giơ tay ra nắm chặt bàn tay nhỏ của nàng. “ngoài này rất lạnh, nàng chạy ra đây làm gì?”

TDD thần sắc phức tạp nhìn hắn, muốn mở mồm nói gì đó, nhưng lại nói không lên lời.

Nàng muốn hỏi việc liên hôn giữa hai nước, nhưng lại không biết nên hỏi như thế nào. Nàng biết BTN không đồng ý, nhưng nếu không có sự giúp đỡ của Đông Hưng quốc, vậy Thiên Liệt quốc phải làm sao đây?

BTN đã sớm đoán được TDD đang nghĩ gì, trong tâm nhất thời có một tia đau xót.

“Duyệt, nàng hy vọng ta lấy quận chúa sao?” trong giọng nói của hắn còn mang theo sự tức giận hỏi.

TDD không trả lời hắn, mà cũng bắt đầu do dự, hy vọng? hay là không hy vọng? nàng cũng không biết.

Nàng chỉ biết, không muốn cưỡng ép BTN lấy người khác.

Sự im lặng của nàng đối với BTN, là một sự đả kích rất lớn, trong ánh mắt hắn tràn ngập vẻ đau khổ.

“Duyệt, cùng ta ngắm trăng.” Vừa nói xong, liền ôm eo nàng, phi thân nhảy lên mái nhà.

Trên mái hiên, ánh trăng in bóng lên mặt ao yên tĩnh, mà hai người đang ngồi cạnh nhau, lặng lẽ ngắm nhìn mặt trăng uốn cong trên bầu trời rộng lớn.

Khoảng không yên tĩnh, một canh giờ đã qua đi, BTN cảm thấy thân thể TDD có chút run rẩy, mới thở dài một hơi, kéo TDD vào lòng mình, dùng hơi ấm của bản thân sưởi ấm cho nàng.

“Duyệt, ta không muốn lấy Vân Nhu quận chúa, chúng ta thử suy nghĩ lại, nhất định có cách khác có thể đối phó với Trữ Vương.” BTN tựa cằm của mình vào đỉnh đầu nàng, ôm chặt lấy thân thể nàng.

“Nhưng ngộ nhỡ....” TDD đang muốn nói ra nỗi phiền muộn trong lòng, lại bị hán cắt ngang.

“nếu thật sự có ngộ nhỡ, vậy thì cùng lắm ta không làm hoàng tử nữa, dù sao hoàng cung đối với ta mà nói, hoàn toàn không có điểm gì đáng lưu luyến.” BTN lạnh lùng nói.

Bất kể là hoàng cung, hay là phụ hoàng mẫu hậu, đối với hán, đều là người lạ, khi bọn họ nhẫn tâm đẩy hán ra khỏi hoàng cung, thì bọn họ đã không còn là phụ mẫu của hán nữa.

“Người tại sao có thể nói như vậy, vậy giang sơn Bắc Thần gia của các người phải làm thế nào? Hàn phải làm sao? Còn có rất nhiều người, hoàng thượng, còn cả mẫu hậu của người, cùng tất cả những người trong hậu cung, bọn họ đều sẽ chết.” TDD ngẩng đầu lên nói, từng câu từng chữ rõ ràng cho hán nghe.

BTN nghe thấy TDD nhắc đến BTH, trong lòng nhất thời cảm thấy phần nộ, buông nàng ra.

“cho nên, nàng hy vọng ta vì BTH, đi lấy vị quận chúa kia, đúng không?” hán lạnh lùng nói.

“ý ta không phải vậy, ta chỉ không muốn nhìn thấy thảm cảnh Thiên Liệt quốc bị diệt vong.” TDD vội vàng giải thích, nhưng BTN nghe vào, lại chỉ giống như nàng đang cố nghĩ cho BTH.

“Duyệt” hán hô lên một tiếng, sau đó bàn tay to nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt trắng nhò của nàng, trầm giọng nói: “trong tâm nàng rốt cuộc có ta không? Nếu như có, vì sao lại muốn ta đi lấy người khác, nếu như không có, tại sao lại quan tâm đến ta, nàng có biết không, nàng như vậy khiến ta muốn hận nàng cũng không thể.”

TDD trong lòng dâng lên một nỗi chua xót, nàng không biết trong lòng nàng lúc này rốt cuộc đang nghĩ gì, chỉ là cảm thấy BTH cùng BTN đều quan trọng như nhau, nàng đương nhiên biết tình yêu chỉ có thể chọn một.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Con của chúng ta, sau này sẽ lấy tên là gì?

Nhưng nếu trong tim không có hán, tại sao lại để ý hán như vậy, thậm chí trong lòng còn có ý nghĩ không muốn hán đi lấy vị quận chúa đó.”

“Ngạo, ta.....um” TDD ngẩng đầu đang định tiếp, lại bị BTN nắm lấy sau gáy, bá đạo hôn lên môi nàng.

Lúc này hán chỉ muốn dùng nụ hôn của TDD để xóa đi nỗi bất an trong lòng mình, hai ngày nay, BTH hoàn toàn không cho hán cơ hội nào để tiếp cận TDD, thậm chí còn ở trước mặt hán thân mật với TDD, có trời biết, hán phải nhẫn nại như thế nào mới có thể kìm lại mong muốn giết người trong lòng.

Hán biết, TDD đã là thái tử phi, là thê tử của BTH, là hoàng tẩu của hán.

Nhưng, ba thân phận này, hán tuyệt đối không chấp nhận bất kỳ một cái nào, hán chỉ biết, hán tuyệt đối sẽ không buông tay, cũng đã vô pháp buông TDD ra.

Chiếc lưỡi nóng bỏng của hán rất nhanh liền luồn vào quần lấy chiếc lưỡi nhỏ của nàng, hán không nhắm mắt, mà cứ thế mở to mắt chăm chú nhìn TDD, nhìn khuôn mặt bất giác đỏ lên cùng đôi mắt mê người của nàng, hán càng lúc càng ôm chặt lấy nàng, càng mạnh bạo, dường như muốn hòa tan nàng vào trong cơ thể mình.

TDD nhìn vào ánh mắt sâu thẳm của hán, từ trong mắt hán, nàng có thể nhìn thấy sự phần nộ cùng với nỗi bất an của hán, càng rõ ràng nhìn thấy sự thống khổ của hán.

Tại sao nhìn thấy BTN đau khổ, tim của nàng cũng như bị rút đi.

Nàng chậm rãi nhắm hai mắt, chủ động hôn lại hán, đáp lại nụ hôn của hán, cùng lúc đấy, BTN cũng nhắm mắt lại, cảm thụ nụ hôn ấm nóng

này, điên cuồng hít ngửi mùi hương trong miệng nàng.

Vàng trắng trên bầu trời, ánh trăng chiếu rọi lên hai thân ảnh đang thân mật hôn nhau, cùng với hơi thở ngọt ngào, tạo nên một bức tranh vô cùng hạnh phúc.

Mà trong một căn phòng nào đó ở phía sau, một thân ảnh cao lớn đang trừng mắt nhìn hai người đang hôn nhau phía trước, bàn tay vô thức nắm lại thành quyền, ánh mắt đen cũng dần dần trở nên đỏ ngầu, phát ra hơi thở lạnh băng.

Hắn một khắc cũng không dời ra, chăm chỉ nhìn hai người bọn họ, rất lâu sau, đầu dần nhắm chặt mắt, nặng nề hít một hơi, sau đó mở mắt ra, quay người dời đi.

Khi TDD trở về tẩm cung, đã là hai canh giờ sau, nàng nhẹ nhàng mở cửa, đi đến bên cạnh giường, phát hiện BTH đã ngủ, cũng vội vàng cúi gập, trèo lên giường, cẩn thận nằm xuống bên cạnh BTH.

“Duyệt nhi, nàng trở lại rồi, đã chạy đi đâu vậy?” BTH tỉnh dậy, ôm lấy vòng eo của nàng, hoài nghi hỏi.

TDD có chút chột dạ nhìn chằm chằm hắn, muốn nhìn xem trên mặt hắn có tia hoài nghi nào không, nhưng khi nhìn thấy bộ dáng mờ mịt của BTH, có lẽ là không biết việc nàng cả một đêm đều ở bên cạnh BTH.

“ta, không có, ta chỉ đi dạo thôi, muốn nhìn xem hoàng cung ở đây có gì khác so với hoàng cung ở Thiên Liệt quốc” TDD vội vàng nói.

Trong mắt BTH nhất thời có một tia đau lòng, nhưng rất nhanh liền hồi phục lại bộ dáng ban đầu, hắn vùi đầu vào ngực nàng, phun hơi thở nóng rực của mình lên cổ nàng, bàn tay to cũng nhẹ nhàng xoa lên bụng nàng.

“Duyệt nhi, con của chúng ta, sau này sẽ lấy lên gì?” hắn không nhấc mắt nhìn nàng, chỉ cất lên một giọng nói khàn khàn có chứa rất nhiều cảm xúc bên trong.

TDD run lên, bàn tay nhỏ nắm chặt bàn tay của hắn, để cho bàn tay ấm áp của hắn càng áp lên bụng của mình.

“bây giờ đặt tên, không phải quá sớm sao, cũng còn chưa biết là con trai hay con gái?” TDD nhẹ nhàng cười nói.

BTH không trả lời nàng, cứ như vậy vùi vào ngực nàng, hít ngửi mùi hương trên người nàng, nỗi bất an ban đầu, cũng dần dần được xoa dịu, cuối cùng cứ thế ngủ thiếp đi.

TDD cười quay đầu lại, cảm giác được tiếng hít thở đều đặn của hắn, còn có bàn tay ấm áp đang đặt trên bụng nàng, nỗi lòng đang vô cùng phức tạp, cũng từ từ bình yên trở lại.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Thái hậu hồi cung trước dự kiến

Buổi chiều, hoàng cung Thiên Liệt quốc, hoàng đế sắc mặt nghiêm túc nhìn mấy vị hoàng tử đang quỳ phía trước.

“Hàn nhi cùng TDD đến Đông Hưng Quốc, rốt cuộc là chuyện gì?” hoàng đế nghiêm mặt hỏi.

BTH từ trước đến nay chưa từng không nói lời nào mà bỏ đi như vậy, tại sao lần này lại có thể bỏ đi không chút tin tức chứ?

Tam hoàng tử Bắc Thần Lâm vội vào đứng ra nói.

“phụ hoàng, hoàng huynh cùng TDD đến Đông Hưng quốc là vì việc hòa thân giữa hai nước, có lẽ mấy ngày nữa sẽ trở về.”

Hắn cũng mới nghe được tin tức này từ quản gia của thái tử phi, BTH vào chiều hôm thả Tiểu Thủy ra, chỉ nói là muốn đi Đông Hưng quốc 1 chuyến, sau đó liền bỏ đi, đến nay đã qua 6 ngày, vẫn chưa quay trở về.

“dạ phải, phụ hoàng, mấy ngày nữa hoàng huynh cùng hoàng tẩu sẽ trở về thôi, phụ hoàng không cần phải lo lắng.” nhị hoàng tử nhìn thấy sắc mặt ngày càng khó coi của hoàng đế, cũng vội vàng khuyên giải.

Hoàng đế chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, sau đó mới chậm rãi nói: “các người mỗi đứa chuẩn bị một chút, ngày kia thái hậu sẽ hồi cung.”

Mấy vị hoàng tử tại đó có chút kinh ngạc, ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, cả 4 người đều hiếu kỳ quay sang nhìn hoàng đế.

“phụ hoàng, không phải thái hậu tháng sau mới hồi cung sao? Sao sớm như vậy đã trở về rồi!”

Lúc này, BTH cùng TDD đều không ở đây, đến lúc đó, nếu thái hậu biết thái tử cùng thái tử phi không đến nghênh giá, e rằng TDD sẽ để lại ấn tượng xấu trong lòng thái hậu.

“đúng là dự tính tháng sau mới quay về, nhưng ta cũng không biết tại sao, đột nhiên thái hậu lại hồi cung trước dự tính, chỉ hy vọng hàn nhi cùng DD có thể về kịp trước lúc thái hậu hồi cung.” Hoàng đế thở dài nói.

Đột nhiên nghĩ đến một việc gì đó, liền quay người nhìn về phía Bắc Thần Tường đang im lặng đứng ở bên cạnh.

“Tường nhi, trẫm có nghe Trữ Vương nói, Ngạo nhi đã hơn một tháng chưa về vương phủ, người có biết hắn đang làm gì không? Sao có thể bận đến nỗi ngay cả Vương phủ cũng không thêm trở về chứ?” hoàng đế dò xét nhìn Bắc Thần Tường.

Ông luôn cảm thấy BTN có việc gì đang giấu ông, mà BTN trở về lần này, quan hệ giữa hai cha con ông dường như cũng đã trở thành người xa lạ, điều này khiến ông cũng không biết làm thế nào mới tốt.

Ông thật không ngờ, việc ông đưa BTN ra khỏi cung lại khiến hắn hận ông như vậy.

“phụ hoàng, hoàng huynh đã quen với cuộc sống bên ngoài rồi, đương nhiên không thích bị ép ở lại trong vương phủ, nên chắc đã tự dọn ra sống ở biệt viện bên ngoài.” BTT vội vàng giải thích.

Kỳ thực, lần này hắn cùng BTN trở về, đều tự mình mua một biệt viện ở bên ngoài, có khi ở vương phủ, có khi lại ở biệt viện.

Hơn nữa hắn cũng biết quan hệ giữa BTN và Trữ Vương, hoàn toàn không được ôn hòa như mọi người vẫn nghĩ, tuy hắn không biết giữa BTN và trữ vương có uân khúc gì, nhưng hắn cảm nhận được, hoàng huynh đối với trữ vương là cảm giác vừa sợ hãi vừa thống hận.

“đứa trẻ này, tại sao ngay cả buổi thượng triều buổi sớm cũng không đến?” hoàng đế tiếp tục hỏi.

Buổi chiều sớm đối với mỗi hoàng tử là một việc vô cùng quan trọng, việc này liên quan đến việc quốc gia đại sự, không thể bỏ qua.

“phụ hoàng, hoàng huynh vì sao lại trở nên như vậy, lẽ nào phụ hoàng không rõ sao?” BTT nhìn ông, những lời nói hàm ý khiến ông ngay lập tức không thể hỏi thêm gì nữa.

Rốt cuộc vẫn là do sự tình năm đó, e rằng nỗi khúc mắc này, mãi mãi không thể hóa giải.

Cuối cùng, bầu không khí ngưng ngưng lúc đó phải do 3 vị hoàng tử đứng ra giải vây, sau đó mới bình yên kết thúc.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Có tin tức của công chúa rồi!

ở đại viện, Mai di có chút kích động nhìn bức mật thám trên tay, nàng vừa xem xong nội dung bên trong, liền không chút do dự đem bức mật thám ném vào ngọn lửa, đốt cháy thành tro.

“Mai di, sao rồi?” một đám người ở xung quanh đều chăm chú nhìn Mai di, từ trước đến nay chưa từng thấy Mai di kích động như vậy, thậm chí lúc này còn có thể nhìn ra nước mắt kích động trong hốc mắt nàng.

“tạ trời tạ đất, có tin tức của công chúa rồi!” Mai di vô cùng vui vẻ nói.

Mọi người xung quanh vừa nghe xong, sắc mặt tức thì cũng nở ra một nụ cười đã lâu rồi không xuất hiện, bọn họ ngày đêm mong ngóng, cuối cùng cũng có tin tức của công chúa rồi, như vậy sự nghiệp phục quốc của bọn họ, cũng sẽ không bị bỏ lỡ.

“Mai di, thật sao? Thật sự có tin tức của công chúa rồi, vậy công chúa đang ở đâu?” YY vội vàng đi đến bên cạnh mai di, kể từ lúc nàng bị BTH đẩy ra khỏi vương phủ, nàng cũng chỉ có thể quay về đại viện, ở cùng với mọi người.

“YY, người tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, công chúa chính là thái tử phi, TDD.” Mai di nhăn mày nói.

Nàng vô cùng ảo não, công chúa tại sao lại trở thành thái tử phi, nếu nàng đã là thái tử phi. Vậy việc phục quốc của chúng ta phải làm thế nào?

“Mai đi, sao có thể chứ? Sao có thể là TDD, nàng là thái tử phi!” YY khuôn mặt kinh ngạc, hoàn toàn không dám tin vào những gì mình vừa nghe.

Những người còn lại cũng không tin thái tử phi chính là công chúa, công chúa của Nam Chiêu quốc bọn họ, sao có thể trở thành người của địch quốc, lại còn là nữ nhân của thái tử, việc này nhất định không có khả năng.

“là thật, mấy ngày trước Thanh tẩu ở Đông Hưng quốc gặp phải BTH và TDD, lúc nàng bắt mạch cho TDD, vô tình phát hiện trên vai TDD có một vết bớt hồ điệp, đó chính là vết bớt của công chúa, hơn nữa tuổi tác cũng giống nhau, tuyệt đối không để nhầm.” Mai đi khẩn trương nói lại nội dung trong bức mật thám cho mọi người nghe.

Thanh tẩu ở Đông Hưng quốc là một nữ đại phu, cũng chính là đại phu của khách điểm mà BTH trợ lại, lúc Thanh tẩu nhìn thấy BTH, có chút lạnh người, thật không ngờ lại nhìn thấy hắc ở Đông Hưng quốc, tuy lúc đó nàng rất muốn ra tay giết chết BTH, nhưng phải nhẫn nại mới có thể hoàn thành đại sự, cho nên nàng lại cố gắng kiềm chế, không muốn đánh rần động cỏ.

Mà lúc nàng giúp TDD bắt mạch, lại vô tình nhìn thấy vết bớt Hồ điệp trên vai nàng, vết bớt này cùng với vết bớt trong trí nhớ của nàng hoàn toàn giống nhau, cùng một màu sắc, cùng một vị trí, cùng một kích cỡ, hơn nữa tuổi của TDD cũng ngang ngửa tuổi của công chúa.

Cho nên nàng có thể khẳng định, TDD chính là đứa trẻ đã bị thất lạc 17 năm của Nam Chiêu quốc, cũng chính là công chúa của bọn họ.

Nhưng TDD lại đang có thai, phải làm thế nào đây?

“Mai đi, công chúa có thai rồi, chúng ta nên làm gì bây giờ?” YY lại một lần nữa kinh ngạc trừng to mắt.

Mai đi lắc lắc đầu, nàng cũng không biết nên giải quyết việc này như thế nào?

Nghìn tình vạn tình cũng không tính được công chúa lại mang thai đứa con của kẻ thù.

Không được, đứa trẻ này tuyệt đối không thể giữ lại, người của Nam Chiêu quốc chúng ta, tuyệt đối không thể sinh ra huyết thống của Thiên Liệt quốc.

“YY, người mau nghĩ cách có thể trở về bên cạnh BTH, cho dù dùng phương pháp gì, cũng phải làm đứa nhỏ trong bụng công chúa biến mất.” Mai đi trong mắt ánh lên một tia ác độc nói.

Nàng cũng không muốn sát hại đứa nhỏ vô tội, chỉ có thể trách đứa nhỏ đó đến nhầm chỗ.

YY bất đắc dĩ nói: “nhưng, BTH đã đuổi tất cả tiểu thiếp trung vương phủ đi rồi, hoàn toàn không có cách nào có thể trở lại bên cạnh hắc.”

YY rất ngưỡng mộ TDD, có thể có được sự sủng ái của thái tử điện hạ, tuy nàng ở bên cạnh BTH là để mật thám, nhưng mấy năm qua, BTH hoàn toàn không hề ngược đãi các nàng.

Nàng cũng là nữ nhân, nói nàng không có cảm giác với BTN là nói dối, chỉ là, nỗi niềm đó chỉ có thể giấu ở trong lòng, mãi mãi không thể nói ra.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Lòng ái mộ của Vân Nhu công chúa

Buổi chiều, Hoàng cung đông hưng quốc, đám người BTH ngồi ở trong đại điện, hôm nay là ngày cuối cùng bọn họ ở lại Đông Hưng quốc, sau khi buổi yến tiệc kết thúc, bọn họ sẽ quay trở về Thiên Liệt quốc.

Khi một ca khúc vừa kết thúc, có mấy cung nữ mặc vũ phục từ cửa tiến vào, mà nữ tử mặc y phục màu hồng đứng ở giữa đám cung nữ, khuôn mặt trắng hồng được trang điểm tỉ mỉ, không ai khác chính là Hiền Viên Nhu, lúc nàng ta tiến vào cùng đám cung nữ, ánh mắt quét một vòng quanh khắp đại điện, cuối cùng còn cố tình dừng lại trên người BTN.

Hắn vẫn mang vẻ tuấn lãng như vậy, loại khí chất mê người này, làm cho Vân Nhu công chúa vừa nhìn đã mất đồ tim đập.

BTN nhìn bộ vũ phục trên người nàng ta, y phục quả thực rất đẹp, nếu mặc trên người của TDD, khẳng định sẽ càng mê người hơn.

Ánh mắt sáng ngời của BTN, khiến khuôn mặt của HVN lại càng đỏ, điệu nhạc từ từ vang lên, HVT cũng bắt đầu nhảy múa, nàng muốn bộc lộ

hết khả năng ca múa của nàng ra, đặc biệt là trước mặt người mà nàng thích.

BTN nhìn cũng không thèm nhìn, lúc này hẳn chỉ cảm thấy người đang biểu diễn trên điện là TDD chứ không phải Vân Nhu công chúa, nếu TDD cũng nguyện ý nhảy cho hắn xem, thật sự là quá tốt.

Vừa nghĩ đến đây, khóe miệng của hắn bất giác nở ra một nụ cười vô cùng đẹp mắt, mà nụ cười mê người của hắn, lại càng khiến Vân Nhu công chúa si ngốc, BTN thế nhưng lại cười với nàng, hóa ra lúc hắn cười lại đẹp như vậy.

Xem ra, BTN này, cũng không phải là không có cảm giác với nàng, việc liên hôn lần này, tuyệt đối sẽ thành công, vừa nghĩ đến việc sắp trở thành thê tử của BTN, khuôn mặt nhỏ của Vân Nhu công chúa lại càng thêm đỏ.

Khi điệu nhạc vừa kết thúc, HVT liền vỗ tay tán dương: “Nhu nhi, nhảy đẹp lắm, tốt, tốt...”

“tạ hoàng huynh khen ngợi” Vân Nhu công chúa xấu hổ nhìn BTN.

Nhìn thấy Ánh mắt ái mộ của nàng, BTN chán ghét quay đầu đi, không muốn nhìn vẻ si mê của nàng ta nữa, hắn tự rót cho mình một chén rượu, lặng lẽ thưởng thức.

“đề tỏ lòng hiếu khách của bốn quốc, Nhu nhi, còn không mau rót rượu.” HVT cười cười ra ám hiệu cho HVN.

Vân Nhu công chúa lập tức hiểu được ẩn ý của hoàng huynh, liền cầm lấy bình rượu đi về phía BTH, rót cho hắn một ly, tiếp đó là đến TDD, cuối cùng nàng ta đi đến bên cạnh BTN, ngượng ngùng rót rượu cho hắn, vừa rót xong, còn trực tiếp ngồi xuống bên cạnh hắn, dường như đã tự nhận mình là vương phi của BTN.

Ánh mắt TDD liếc về phía BTN và HVN, không ý thức cầm chén rượu lên, nhưng khi vừa mới đưa đến miệng, lại bị BTH cản lại, sau đó đoạt lấy chén rượu trên tay nàng.

“Duyệt nhi, nàng đang có thai, không thể uống rượu.: BTN dịu dàng đem chén trà đưa cho nàng.

TDD nhìn thấy cử chỉ quan tâm của hắn, đột nhiên cảm thấy chua xót, nàng làm sao vậy, rốt cuộc nàng đang nghĩ gì?

TDD ối là TDD, lẽ nào người thật sự cùng một lúc yêu hai người nam nhân sao, người đã là vợ của người khác rồi, cũng nên an phận đi.

Tâm của nàng lúc này vô cùng hỗn loạn, thật sự rất loạn.

BTN nhìn thấy HVN ngồi bên cạnh mình, sắc mặt lại càng trở nên lạnh lùng: “công chúa, mời nàng trở về chỗ của nàng.”

“Không cần” biểu tình mê muội của nàng lại càng thể hiện rõ ràng, cứ thế chăm chú nhìn khuôn mặt anh tuấn của BTN, mà cái nhìn này của nàng đối với BTN mà nói, thật sự khiến hắn chán ghét cùng phần nộ.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Mong nàng cách xa ta ra một chút

Lúc này, hoàng đế ngồi ở phía trên nhìn BTN rất lâu, cuối cùng cười cười nói.

“việc liên hôn mà Trẫm nói với các người, các người đã suy nghĩ chưa? Nếu đồng ý, thì tháng sau, trẫm sẽ gả Vân Nhu quận chúa cho BTN, ý của các người thế nào?” HVT nhìn 3 người bọn họ hỏi.

Hắn đương nhiên không bỏ lỡ về hận ý cùng phần nộ mà BTN bắn ra.

BTH và TDD nhìn nhau 1 lúc, cuối cùng quay đầu nhìn về phía BTN.

“Ta đã nói rồi, ta sẽ không đồng ý” BTN hoàn toàn không cho HVT cùng Vân Nhu công chúa chút thể diện nào, lạnh lùng nói ra lời cự tuyệt.

Vân Nhu kinh ngạc nhìn hắn, nàng nói thế nào cũng là công chúa, thế nhưng lại bị người khác cự tuyệt.

“Người nói gì, người dám từ chối!” Vân Nhu công chúa từ nỗi xấu hổ trở thành phần nộ trừng mắt nhìn nam nhân cao ngạo đứng ở bên cạnh.

Sắc mặt HVT ngay lập tức cũng mang theo phần tức giận, nói thế nào HVN cũng là muối muối mà hân yêu quý, nhìn thấy cảnh muối muối bị một tên nam nhân cự tuyệt, hân cũng vô cùng phẫn nộ, Vân Nhu có chỗ nào thua kém hân?

“nếu nàng vẫn còn biết xấu hổ, vậy thì mong nàng tránh xa ta ra một chút, ta từ đầu đến cuối đều không có ý định muốn lấy nàng” BTN không để tâm đến sự phẫn nộ trên khuôn mặt của HVN, tiếp tục nói sự thật vô tình.

TDD có chút lo lắng nhìn hai người bọn ọ, nàng muốn đứng lên, nhưng lại bị BTN ghìm lại, không để nàng rời đi.

“Hân” TDD hoài nghi nhìn hân.

“Duyệt nhi, việc của lục đệ, không nên can thiệp, nếu nàng còn nghĩ đến cảm nhận của ta, vậy thì đồng ý với ta, đừng can thiệp vào việc của hân nữa.” BTH chăm chú nhìn nàng, trong lời nói mang ẩn ý, nhưng TDD lại không hề nghe ra.

Trong ánh mắt TDD lúc này đang không ngừng đấu tranh, nhưng cuối cùng nàng đã chọn ở lại bên cạnh BTH.

Vân Nhu công chúa từ bé đến lớn hoàn toàn chưa từng bị đối xử như vậy, nàng ta tức giận giơ tay lên muốn cho BTN một cái tát, nhưng lại bị bàn tay của hân nắm chặt lại.

“Công chúa, xin tự trọng” BTN hung ác trừng mắt nhìn nàng, sau đó lạnh lùng hất tay của nàng ra.

Vân nhu công chúa uất hận cũng mở to mắt, lòng ái mộ vừa nảy cũng đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó chính là nỗi oán hận cùng sát ý.

“Người dám vô lễ với bốn công chúa, đừng quên, 3 người các người bây giờ vẫn còn đang ở Đông Hưng Quốc, người có tin, ta sẽ khiến cho 3 người các người không thể đi ra khỏi mảnh đất này.” Vân Nhu công chúa lúc này đã hoàn toàn không để tâm đến giao tình của hai nước, trực tiếp buông những lời độc địa.

Từ nhỏ đến giờ, không có thứ gì là nàng không đạt được, nếu nàng đã không có được, vậy thì nhất định phải hủy hoại nó.

Trong ánh mắt HVT lúc này có chút phức tạp, vội vàng lên tiếng: “Nhu Nhi, không được nói linh tinh.”

Vân Nhu công chúa ngẩng đầu nhìn HVT, đang muốn HVT làm chủ cho mình, nhưng nhìn thấy sự trách cứ trong mắt hân, đành phải miễn cưỡng nuốt những lời muốn nói vào bụng.

“Lục hoàng tử nghĩ qua sao? Nếu các người vẫn kiên trì không muốn liên hôn, chỉ e rằng yêu cầu của các người, trăm cũng không cách nào đáp ứng.” HVT trừng mắt lạnh lùng nhìn BTN, sau đó tia nhìn lại hoàn toàn chiếu lên người TDD.

Hân sợ hãi không đáp ứng, một là bởi vì hai nước không thân không thù, quả thực không cách nào thuyết phục được các đại thần xuất binh, thứ hai cũng là vì việc tư, dù sao Vân nhu cũng là muối muối của hân, nếu nàng không đáp ứng, vậy thì hân cũng sẽ không đáp ứng yêu cầu của bọn họ.

“Bệ hạ, việc liên hôn với công chúa, Thiên Liệt Quốc chúng tôi có rất nhiều hoàng tử, chắc chắn công chúa có thể chọn được một người mà mình thích, không nhất định cứ phải là lục hoàng tử.” TDD vội vàng nói.

Nói không chừng, các hoàng tử khác sẽ thích Vân Nhu công chúa.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 136: Quả nhiên người trốn ở đây

“mặc cười, người coi bốn công chúa ta là gì, đừng có giả tình giả nghĩa trước mặt ta, ta không cần sự bố thí của các người.” Vân Nhu công chúa phẫn nộ nhìn TDD.

BTN hung ác trừng mắt nhìn HVN, ngữ khí lạnh băng nói: “nếu công chúa đã nói không cần sự bố thí, vậy nàng còn muốn liên hôn không?”

“Người....”

Vân Nhu công chúa tức giận định giơ tay muốn cho hân một cái tát, nhưng khi nhìn thấy sự lạnh lùng cùng đe dọa trong mắt hân, không tự chủ lùi lại một bước, những lời vừa nảy muốn mắng ra cũng nuốt trở về.

“Bệ hạ, việc này lẽ nào thật sự không còn cách nào khác sao?” TDD khuôn mặt tràn đầy kỳ vọng nhìn HVT.

Chỉ hy vọng HVT có thể nể tình hai người đều là người tương lai mà giúp bọn họ lần này.

Ánh mắt HVT có chút bối rối, nhìn thấy sự kỳ vọng trong mắt TDD, khiến hắn chút nữa đã mở miệng đáp ứng, nhưng ở một bên lại vang lên tiếng nói cảnh cáo của HVN.

“Hoàng huynh, không cần thương lượng nữa! bọn họ đã coi thường ta như vậy, còn thương lượng cái gì.” Vân Nhu công chúa phẫn nộ nhìn HVT.

TDD đem tất cả niềm hy vọng của nàng đặt trên người HVT, HVT nhìn TDD, nhưng khi nhìn thấy biểu tình cao ngạo của BTN, nổi tức giận ngay lập tức trào lên.

“Các người về đi! Việc mà các người nói, Trẫm không cách nào giúp được.” HVT lạnh lùng nói, sau đó trực tiếp quay người đi, hoàn toàn không cho TDD một chút cơ hội nào.

Vân nhu công chúa đắc ý nhìn 3 người bọn họ, sau đó cũng nghênh ngang rời đi.

Khách điểm, 3 người sau khi ra khỏi hoàng cung, liền trở về khách điểm, dự định sáng ngày kia sẽ xuất phát trở về.

“Chủ tử” đột nhiên một tên ám vệ từ bên ngoài nhảy vào, đi đến bên cạnh BTH.

Ánh mắt BTN có chút sáng lên, một mình cùng ám vệ ra khỏi khách điểm, TDD hiếu kỳ dừng nhìn theo hướng hai người họ biến mất, cũng không biết hai người đó có việc gì, nàng cảm thấy sắc mặt tên ám vệ lúc này vô cùng nghiêm trọng, lẽ nào xảy ra chuyện gì sao?

“người tại sao lại nói với Vân Nhu công chúa những lời như vậy, thật sự khiến trái tim của nàng ta bị đã kích rất lớn.” TDD tùy tiện tìm một cái ghế ngồi xuống, BTN cũng ngồi xuống bên cạnh nàng, sau đó hai người uống mấy chén trà, chuẩn bị dùng cơm.

“ta chỉ muốn làm nàng ta tỉnh ngộ ra, hơn nữa, ta cũng đã nói rồi, đối với việc liên hôn này, ta tuyệt đối sẽ không đồng ý.” BTN lạnh lùng nói với TDD.

Hắn đã bày tỏ quan điểm của mình ngay từ đầu rồi, chính là HVT lại không hề để tâm, muốn tự mình làm chủ, đến bây giờ sự tình đã trở nên rắc rối như vậy, cũng không thể trách hắn.

“vậy tiếp theo chúng ta phải làm sao?” TDD lo lắng hỏi.

Không có sự giúp đỡ của Đông Hưng quốc, bọn họ phải làm thế nào để ngăn chặn đội quân của Trữ vương đây.

Lẽ nào, thật sự phải nhìn thấy cảnh Trữ vương làm phản sao?

“đừng lo lắng, đợi sau khi trở về Thiên Liệt quốc chúng ta sẽ tiếp tục nghĩ cách.” BTN nói.

TDD nghe thế gật gật đầu, nhưng khi đang muốn nói gì đó, đột nhiên BTN ôm nàng tránh xa chỗ đó, chỉ nhìn thấy từ bên ngoài có mười mấy chiếc ngân châm được bắn vào, đâm trúng những người khác trong khách điểm.

TDD kinh ngạc nhìn ra bên ngoài, lại phát hiện Trữ Vương đang cười cười tiến vào, phía sau còn có hơn 30 tên áo đen.

“đứa con ngoan của bốn vương, quả nhiên người trốn ở đây.” Trữ vương lạnh lùng nói.

Trên trán BTN lúc này chảy đầy mồ hôi, toàn thân cũng đột nhiên phát run, kỳ thực lúc hắn ôm lấy TDD, hắn phát hiện có một chiếc ngân lao về phía lưng của TDD, nhưng lúc đó thật sự không kịp để tránh đi, hắn đành phải lao thân mình ra đỡ cho nàng.

__Hồng Tràn__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Trộm chìa khóa hoàng lăng (1)

“Ngạo, người sao rồi?” TDD kinh ngạc nhìn hắn, nhanh chóng điểm mấy huyệt đạo của hắn, ngăn ngừa chất độc chạy vào cơ thể.

BTN cố gắng kiềm chế cái đau trong cơ thể, vội vàng kéo TDD ra: “Duyệt, nàng mau tìm cách chạy đi, đường lo cho ta”

Hắn vừa nói xong, liền cầm thanh kiếm lao về phía Trữ Vương, hắn biết, hắn không thể gắng gượng được bao lâu nữa, nhưng cho dù như thế

nào, hấn cũng không thể để TDD rơi vào tay Trữ Vương.

Thật trớ trêu, khi hấn vận nội công, chất kịch độc trong cơ thể lại càng chạy về phía tim, BTN mới chỉ đánh ra một đòn, đã bị Trữ Vương ác độc đánh lại một chiêu, đau đớn ngã nằm xuống đất.

“Ngao” sắc mặt TDD đột biến, nàng đang muốn chạy lại đỡ BTN, nhưng Trữ vương lại nhanh hơn nàng một bước, dùng châm đâm lên thân thể đã không còn sức lực của BTN.

BTN cảm thấy chất độc đã ngấm vào tất cả lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hấn rồi, mùi máu tanh đột nhiên xộc lên, sau đó từ mồm hấn phun ra một ngụm máu đen.

“trữ vương, tại sao ngươi lại đối xử với hấn như vậy, ngươi mau thả hấn ra.” TDD trừng mắt nhìn khuôn mặt đang cười vô cùng ác độc của Trữ vương, ngán châm được giấu trong ống tay áo, cũng chuẩn bị để bắn ra.

Đáng tiếc, Trữ Vương đã sớm biết được TDD thường sử dụng ngân châm để công kích đối phương, lão kéo BTN lên, sau đó lại hung ác đánh lên người hấn một quyền, chỉ khi nhìn thấy BTN lại phun ra một ngụm máu đen, lão mới vừa lòng quăng hấn cho đám thủ hạ ở phía sau.

“TDD, bốn vương khuyên, nếu không muốn hấn chết, tốt nhất ngươi nên thu ngân châm trên tay người lại” Trữ vương lạnh lùng nói.

Ánh mắt TDD lúc này tràn ngập vẻ đau xót, nhìn bộ dáng đau đớn của BTN, tâm của nàng cũng đau theo.

“Trữ vương, rốt cuộc ngươi muốn gì?” TDD trừng mắt lạnh lùng nói.

Nàng không tin, Trữ Vương lặn lội đường xá xa xôi đến đây chỉ là để giết nàng với BTN, nếu hấn thật sự muốn giết người, thì hấn đã sớm ra tay trước khi BTH quay về rồi, chứ làm sao còn có thể đứng trước mặt nàng, cười cười nói nói.

“Bốn vương không muốn gì cả, chỉ muốn giao dịch với ngươi.” Trên khuôn mặt Trữ vương nở một nụ cười, nhưng nụ cười đó lại khiến cho người khác nhìn vào, chỉ muốn xé xác nó ra.

TDD kìm chế sự phẫn nộ trong lòng, lạnh lùng nhìn hấn nói: “giao dịch cái gì?”

“chỉ cần ngươi giúp bốn vương trộm lấy chìa khóa hoàng lăng ở chỗ BTH, ta ngay lập tức sẽ thả tên phản đồ này ra.” Trữ vương lãnh đạm nói.

Trong gian phòng ở khách điểm, TDD lo lắng ngồi ở trước bàn, ánh mắt nhìn vào những món ăn cùng bình rượu có chứa mê hồn tán trên bàn, Trữ vương chỉ cho nàng 6 canh giờ suy nghĩ, hiện tại chỉ còn có 5 canh giờ mà thôi.

Rốt cuộc nàng có nên đi chộm chìa khóa không? Nàng biết chìa khóa hoàng lăng rất quan trọng đối với BTH, nếu như trộm đi rồi, BTH nhất định sẽ vô cùng tức giận, nhưng nếu không trộm, BTN phải tính sao đây?

Nàng không thể không quan tâm đến tính mạng của hấn, nàng nhất định phải cứu hấn.

Tóm lại, cứ phải trộm được chìa khóa trước đã.

Lúc này, BTH cũng đã trở về, đang từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy TDD lặng lẽ ngồi bên cạnh bàn, hấn cũng ngồi xuống theo.

“Duyệt nhi, nàng đang ngây ngốc cái gì vậy? sao còn chưa ăn cơm? Nàng mau ăn đi” BTH nhìn thấy thức ăn trên bàn vẫn còn nguyên. Đường chưa chưa có ai đụng đũa vào, vội vàng gấp cho TDD một chút thức ăn, đặt trong bát của nàng.

TDD nhìn thấy cử chỉ ân cần của hấn, trong tâm lại càng cảm thấy chua xót cùng đau đớn.

Nếu BTH biết, nàng muốn trộm chìa khóa của hấn, như vậy về sau hấn có còn đối xử ân cần như vậy với nàng nữa không?

Nàng rất muốn nói sự thật với BTH, nhưng khắp nơi trong khách điểm này đều có tai mắt của Trữ Vương, nếu Trữ vương biết BTH phát hiện ra chuyện này, đảm bảo BTN sẽ bị giết chết, không được! nàng không thể nói.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Trộm chìa khóa hoàng lăng (1)

“Ngạo, ngươi sao rồi?” TDD kinh ngạc nhìn hấn, nhanh chóng điểm mấy huyệt đạo của hấn, ngăn ngừa chất độc chạy vào cơ thể.

BTN cố gắng kiềm chế cái đau trong cơ thể, vội vàng kéo TDD ra: “Duyệt, nàng mau tìm cách chạy đi, đường lo cho ta”

Hấn vừa nói xong, liền cầm thanh kiếm lao về phía Trữ Vương, hấn biết, hấn không thể gắng gượng được bao lâu nữa, nhưng cho dù như thế nào, hấn cũng không thể để TDD rơi vào tay Trữ Vương.

Thật trớ trêu, khi hấn vận nội công, chất kịch độc trong cơ thể lại càng chạy về phía tim, BTN mới chỉ đánh ra một đòn, đã bị Trữ Vương ác độc đánh lại một chiêu, đau đớn ngã nằm xuống đất.

“Ngạo” sắc mặt TDD đột biến, nàng đang muốn chạy lại đỡ BTN, nhưng Trữ vương lại nhanh hơn nàng một bước, dùng châm đâm lên thân thể đã không còn sức lực của BTN.

BTN cảm thấy chất độc đã ngấm vào tất cả lục phủ ngũ tạng trong cơ thể hấn rồi, mùi máu tanh đột nhiên xộc lên, sau đó từ mồm hấn phun ra một ngụm máu đen.

“trữ vương, tại sao ngươi lại đối xử với hấn như vậy, ngươi mau thả hấn ra.” TDD trừng mắt nhìn khuôn mặt đang cười vô cùng ác độc của Trữ vương, ngân châm được giấu trong ống tay áo, cũng chuẩn bị để bắn ra.

Đáng tiếc, Trữ Vương đã sớm biết được TDD thường sử dụng ngân châm để công kích đối phương, lão kéo BTN lên, sau đó lại hung ác đánh lên người hấn một quyền, chỉ khi nhìn thấy BTN lại phun ra một ngụm máu đen, lão mới vừa lòng quăng hấn cho đám thủ hạ ở phía sau.

“TDD, bốn vương khuyên, nếu không muốn hấn chết, tốt nhất ngươi nên thu ngân châm trên tay ngươi lại” Trữ vương lạnh lùng nói.

Ánh mắt TDD lúc này tràn ngập vẻ đau xót, nhìn bộ dáng đau đớn của BTN, tâm của nàng cũng đau theo.

“Trữ vương, rốt cuộc ngươi muốn gì?” TDD trừng mắt lạnh lùng nói.

Nàng không tin, Trữ Vương lặn lội đường xá xa xôi đến đây chỉ là để giết nàng với BTN, nếu hấn thật sự muốn giết người, thì hấn đã sớm ra tay trước khi BTH quay về rồi, chứ làm sao còn có thể đứng trước mặt nàng, cười cười nói nói.

“Bốn vương không muốn gì cả, chỉ muốn giao dịch với ngươi.” Trên khuôn mặt Trữ vương nở một nụ cười, nhưng nụ cười đó lại khiến cho người khác nhìn vào, chỉ muốn xé xác nó ra.

TDD kìm chế sự phẫn nộ trong lòng, lạnh lùng nhìn hấn nói: “giao dịch cái gì?”

“chỉ cần ngươi giúp bốn vương trộm lấy chìa khóa hoàng lăng ở chỗ BTH, ta ngay lập tức sẽ thả tên phản đồ này ra.” Trữ vương lãnh đạm nói.

Trong gian phòng ở khách điểm, TDD lo lắng ngồi ở trước bàn, ánh mắt nhìn vào những món ăn cùng bình rượu có chứa mê hồn tán trên bàn, Trữ vương chỉ cho nàng 6 canh giờ suy nghĩ, hiện tại chỉ còn có 5 canh giờ mà thôi.

Rốt cuộc nàng có nên đi chộm chìa khóa không? Nàng biết chìa khóa hoàng lăng rất quan trọng đối với BTH, nếu như trộm đi rồi, BTH nhất định sẽ vô cùng tức giận, nhưng nếu không trộm, BTN phải tính sao đây?

Nàng không thể không quan tâm đến tính mạng của hấn, nàng nhất định phải cứu hấn.

Tóm lại, cứ phải trộm được chìa khóa trước đã.

Lúc này, BTH cũng đã trở về, đang từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy TDD lặng lẽ ngồi bên cạnh bàn, hấn cũng ngồi xuống theo.

“Duyệt nhi, nàng đang ngáy giấc cái gì vậy? sao còn chưa ăn cơm? Nàng mau ăn đi” BTH nhìn thấy thức ăn trên bàn vẫn còn nguyên. Đường chưa chưa có ai đụng đũa vào, vội vàng gấp cho TDD một chút thức ăn, đặt trong bát của nàng.

TDD nhìn thấy cử chỉ ân cần của hấn, trong tâm lại càng cảm thấy chua xót cùng đau đớn.

Nếu BTH biết, nàng muốn trộm chìa khóa của hấn, như vậy về sau hấn có còn đối xử ân cần như vậy với nàng nữa không?

Nàng rất muốn nói sự thật với BTH, nhưng khắp nơi trong khách điểm này đều có tai mắt của Trữ Vương, nếu Trữ vương biết BTH phát hiện ra chuyện này, đảm bảo BTN sẽ bị giết chết, không được! nàng không thể nói.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Ta đã trộm chìa khóa đến rồi, BTN đâu?

“Quay người lại đây, nhìn xem đây có phải thứ mà nàng muốn không?” BTH lạnh lùng nhìn TDD nói.

TDD thở dài một hơi, đem tất cả nỗi đau xót cùng bất an trong lòng đè nén xuống, ép buộc bản thân phải bình tĩnh, từ từ quay người lại, nhìn thấy khuôn mặt trầm xuống của BTH, khi nhìn thấy chiếc chìa khóa trên tay hắn, đôi mắt nàng liền hấp háy.

Hai người cứ nhìn nhau như vậy, BTH lạnh lùng nhìn nàng, biểu tình chột dạ cùng giãy giụa trên khuôn mặt nàng đều bị hắn nhìn thấu.

TDD tuy cảm thấy chột dạ, nhưng nghĩ đến BTN đã không còn bao nhiêu thời gian nữa, tâm của nàng cũng gấp theo.

“Hàn, cho ta chìa khóa” TDD kìm lại nỗi đau trong lòng, bình tĩnh nhìn hắn nói.

Ánh mắt BTH ngay lập tức lại phủ thêm một tầng băng, nàng vẫn không nói sự thật với hắn, vẫn không tin tưởng hắn.

Hắn nặng nề thở dài, đi đến bên cạnh bàn sau đó đặt chìa khóa lên đó.

“Chìa khóa của hoàng lăng có liên quan đến vận mệnh của cả quốc gia, nếu như bị mất đi, cũng chính là thái tử ta đã không bảo quản tốt, đến lúc đó phụ hoàng nhất định sẽ phế ngôi vị thái tử của ta, bây giờ ta cho nàng lựa chọn?” BTH lạnh lùng nói, vừa nói xong liền quay người lại, hắn không muốn nhìn thấy khuôn mặt làm hắn đau lòng nữa.

Hắn lại đánh cược một lần, cược lấy sự tin nhiệm cuối cùng của TDD.

Đôi mắt TDD uơu uốt nhìn tấm lưng của hắn, nàng muốn đưa tay ra lấy chìa khóa, nhưng lại không dám. nhưng BTN chỉ còn lại mấy canh giờ nữa mà thôi, nếu nàng không lấy chìa khóa, BTH nhất định sẽ chết.

Phu quân, tha thứ cho sự ích kỷ của ta, đây là lần cuối cùng, ta nhất định sẽ đem chìa khóa an toàn trở về, nhất định!

TDD đau lòng nhìn hắn, hai bàn tay run rẩy, cầm lấy chìa khóa ở trên mặt bàn, sau đó trực tiếp quay người đi ra khỏi phòng.

Lúc BTH nghe thấy tiếng động từ cửa cùng tiếng bước chân đang dần dần đi xa, hắn từ từ quay người lại, nhìn lên vị trí để chìa khóa lúc này, đã không còn nữa rồi, tâm của hắn lúc này cũng trống rỗng theo.

“TDD, cuối cùng nàng vẫn lựa chọn phụ ta, ngay cả một chút tin nhiệm nàng cũng không cho ta, cho dù nàng nói là muốn cứu BTN, chỉ cần nàng nói thật, ta nhất định sẽ giúp nàng, nhưng vì sao cứ nhất định phải phụ lòng ta?” đôi mắt BTH tràn ngập đau khổ nói.

Tất cả đều hết rồi.

Một lúc sau, đôi mắt đau khổ của BTH chỉ trong thời gian ngắn liền trở nên lạnh lùng, sau đó đi xuống lầu, ra khỏi khách điểm.

“Chủ tử” ám ảnh hoài nghi nhìn hắn, vừa này tâm trạng của chủ tử vẫn còn rất tốt

, sao bây giờ lại trở nên u ám như vậy, đã xảy gì chuyện gì sao?

“về kinh thành” BTH chỉ lạnh lùng ra lệnh một câu, trực tiếp nhảy lên lưng ngựa, cũng không thèm ngoái đầu lại một lần cứ thế rời đi.

đêm tối, tại cổ mộ, TDD thần sắc phức tạp tiến vào, bàn tay nhỏ cũng gắt gao nắm chặt mấy viên trân châu, đó là thuốc nổ mà nàng vừa chế tạo lúc chiều, tuy nhìn rất nhỏ, nhưng uy lực của nó lại rất lớn, đủ để giết mấy chục người.

nàng biết trử vương rất âm hiểm giao hoạt, cho nên nàng cũng cần phải có sự đề phòng, lần này bất luận như thế nào, nàng cũng phải cứu được BTN ra, cũng nhất định phải đem được chìa khóa trở về.

sau khi nàng đi vào khu cổ mộ, phía trước đột nhiên vang lên một giọng nói lạnh băng.

“TDD, cuối cùng ngươi cũng đến rồi, chìa khóa đâu?” Trử vương lạnh lùng nhìn nàng hỏi.

TDD đề cao cảnh giác nhìn bốn phía, vội vàng lôi chìa khóa hoàng lăng từ trong lòng ra và nói: “chìa khóa ta đã trộm đến đây rồi, BTN đâu?”

Trử vương vừa nhìn thấy chìa khóa trên tay nàng, hai mắt liền tràn ngập sự kích động cùng vui sướng, đó chính là chiếc chìa khóa mà hắn muốn có được bằng bất cứ giá nào, cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt hắn rồi.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 140: Người có tư cách gì ra điều kiện với bốn vương?

Trữ vương vội vàng ra hiệu cho đám thủ hạ đứng ở bên cạnh, không lâu sau, BTN toàn thân đều là thương tích được 2 tên áo đen lôi ra.

TDD phần nộ trùng mắt nhìn trữ vương: “người dám đánh hần!”

“đối với một tên phản đồ mà đối, một chút vết thương như vậy đã tính là gì.” Trữ vương lạnh lùng nói, sau đó trực tiếp đi đến bên cạnh BTN, lại giáng cho hần một cái tát.

BTN ngã trên mặt đất, phun ra một ngụm máu đen, hần chỉ cảm thấy chất độc trong cơ thể đã lan khắp toàn thân rồi, loại đau đớn này làm hần muốn phản kháng cũng không thể.

“Trữ vương, người dừng tay!” TDD tức giận hét lên.

Nhìn thấy bộ dạng giãy giụa cùng thương tích đầy mình của BTN, trái tim TDD dường như cũng bị rút đi.

“TDD, bớt nói lời thừa thãi đi, mau giao chìa khóa ra đây” Trữ vương lạnh lùng nói.

Chỉ cần lấy được chìa khóa về tay, TDD cùng tên phản đồ BTN này, đều phải chết. Những TDD cũng không phải đùa ngốc, sao có thể dễ dàng giao chìa khóa ra được.

“Trữ vương, trước tiên người hãy giải độc cho BTN đã, đợi khi chúng ta ra đến cửa cổ mộ, sẽ đưa chìa khóa cho người.” TDD cũng lạnh lùng nói.

“người có tư cách gì ra điều kiện với bốn vương?” Trữ vương nói ra một câu, vừa nói xong lại hung ác đâm lên người BTN, khiến cho hần lại phun ra một ngụm máu đen.

“Người có giao không?” Trữ vương lạnh lùng trùng mắt nhìn TDD, ngữ khí cũng đã có phần không kiên nhẫn.

Ánh mắt TDD ngay lập tức lại có một tia đau lòng, những vết thương của BTN như đập vào mắt nàng, nhưng cho dù như vậy, nàng cũng không thể giao chìa khóa ra được, nếu không thì cả hai người bọn họ đều sẽ phải chết.

“Trữ vương, trước tiên người hãy giải độc trên người hần đi, nếu không thì ta ngay lập tức sẽ rời đi, chìa khóa người đừng mong có được.” TDD trùng mắt nhìn lão nói.

Trữ vương vừa nghe thấy lời của TDD, đột nhiên cười lớn.

“Người nữ để mắt hần sao?” Trữ vương vô cùng tự tin nói.

“vậy sao? Nếu người đã không giải, vậy thì bỏ đi!” TDD bình tĩnh nói, vừa nói còn liền quay người đi ra ngoài, nàng không tin, trữ vương luôn mong muốn có được chìa khóa, lại cam lòng bỏ đi cơ hội béo bở trước mắt.

Quả nhiên, nàng vừa đi được mấy bước, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng nói gấp gáp của lão ta.

“đứng lại! được, bốn vương giải, giải độc xong, người phải giao chìa khóa ra.” Trữ vương không cam lòng nhìn theo chiếc chìa khóa trên tay TDD.

Dù sao thì hôm nay TDD và BTN cũng không thể sống tiếp mà đi ra ngoài được, trước tiên cứ giúp tên phản đồ này giải độc đã, phải lấy được chìa khóa về tay.

Trữ vương nhét một viên thuốc vào miệng BTN, một lúc sau liền thấy BTN đau đớn lăn lộn trên mặt đất, từ miệng không ngừng phun ra máu đen, cho đến khi máu đen phun ra, dần dần biến thành màu máu đỏ tươi, mới chậm rãi dừng lại.

TDD sau khi nhìn thấy ngụm máu đỏ hần phun ra, mới chắc chắn rằng độc trên người hần đã được giải.

“đưa BTN qua đây!” TDD lại lạnh lùng nói.

Ánh mắt Trữ vương lúc này đã phát hỏa, trùng mắt nhìn TDD: “người giao chìa khóa ra trước đã.”

“bớt nói nhảm! mau đưa hần qua đây.” TDD ra lệnh.

Trữ vương phẫn nộ nhìn nàng, sau đó ra hiệu cho mấy tên thủ hạ phía sau, hai tên áo đen liền kéo thân thể suy yếu của BTN qua chỗ TDD, mà lúc này ánh mắt của Trữ vương cũng lộ ra vẻ ác độc, bàn tay nắm chặt ám khí giấu bên trong.

Lúc TDD vừa bắt được bàn tay của BTN, liền dùng sức kéo hẳn về phía mình, sau đó ném một hạt chân trâu về phía trữ vương cùng mấy tên thủ hạ.

Ngay lập tức một tiếng nổ lớn vang lên, sau đó nổ ra một tầng lửa lớn, nàng có thể nghe thấy rõ ràng tiếng hét thảm thiết của rất nhiều người.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Người chỉ còn sống được không quá một năm

Cùng lúc đó, khi TDD quay người lại, ám khí trên tay Trữ vương cũng trực tiếp cắm vào cánh tay của nàng, chất kịch độc ngay lập tức khiến nàng nhăn hai hàng lông mày.

Đáng chết, nàng trúng phải ám khí rồi, nhưng lúc này nàng cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng đỡ BTN chạy ra ngoài, lúc hai người chạy ra khỏi cổ mộ, TDD ném tất cả số trân châu còn lại về phía sau, sau đó lập tức rời đi.

Tùng trận từng trận nổ lớn lại vang lên, lửa bao quanh khắp nơi, làm nổ toàn bộ bên trong cổ mộ, cuối cùng cả cổ mộ cũng sụp đổ.

Không biết qua bao lâu, khi tất cả đã khôi phục lại sự yên tĩnh, một tên hắc y nhân bị trọng thương, gian nan kéo Trữ vương từ trong cổ mộ đi ra, cả hai người đều thương tích đầy mình.

“TDD” trữ vương hung ác trừng mắt nhìn về phía xa xa, bàn tay cũng gắt gao nắm chặt lại, toàn thân tản ra vẻ ác độc cùng phẫn nộ.

Lão không ngờ rằng, TDD lại dám giờ trò, nếu hắn đã không chết, vậy thì lần sau nhất định TDD sẽ phải chết.

“chủ tử, mặt của người....” tên hắc y nhân cũng bị thương nghiêm trọng, kinh ngạc nhìn khuôn mặt của Trữ vương.

Lúc này, một nửa bên mặt của Trữ vương, đã bị lửa tàn phá, máu thịt lẫn lộn, dường như còn có thể nhìn thấy được răng cùng xương mặt, mà khuôn mặt của lão ta bởi vì quá phẫn nộ mà lại càng co rút, khiến cho khuôn mặt hắn trông vô cùng khủng bố.

Trữ vương đem sự tức giận trút lên tên thủ hạ bên cạnh, lão hung ác giáng cho hắn một chưởng, khiến cho hắn không kịp nói thêm gì nữa, lập tức tử vong.

“TDD, bốn vương có chết cũng phải kéo người theo cùng, trúng phải Túy hồng nhan, người chỉ còn sống được không quá một năm, ha ha ha!! Không có thuốc giải, người chết chắc rồi, ha ha! Bốn vương muốn nhìn thấy người chết trước, chết vô cùng khó coi! Ha ha ha!” Trữ vương điên cuồng cười lớn, khuôn mặt khủng bố của lão ta cũng càng trở nên khó coi. (lão này bị điên rồi =.=)

— Kinh thành, thái tử phủ, BTH cười ngựa ngày đêm trở về kinh thành, khi hắn quay lại thái tử phủ, đang chuẩn bị tiếng vào của phủ, lại bị tiếng nói từ đằng sau làm cho dừng lại.

“gia, người trở về rồi!” YY nở một nụ cười ngọt ngào, vội vàng đi đến bên cạnh hắn.

Gương mặt mệt mỏi của BTH, lúc vừa nhìn thấy YY, lập tức ngây ngốc, hắn thật không ngờ YY sẽ xuất hiện ở thái tử phủ.

“YY, có chuyện gì?” BTH hoài nghi nhìn nàng.

Tuy hắn vì TDD, đuổi tất cả tiểu thiếp ra khỏi phủ, nhưng hắn cũng không phải người vô tình, chỉ cần những người tiểu thiếp đó có việc cần hắn giúp đỡ, hắn nhất định sẽ giúp.

“Gia, YY khẩn cầu gia để cho YY trở lại phủ, tiếp tục hầu hạ gia.” YY khấp mặt tràn đầy vẻ mong đợi nhìn BTH nói.

BTH ngay lập tức cảm thấy kinh ngạc, hắn thật không ngờ nàng sẽ nói như vậy, hắn móc tử trong ngực ra một sấp ngân phiếu, nhét vào trong tay nàng nói.

“YY, số tiền này nàng cầm đi, thái tử phủ không thích hợp với nàng, nàng có thể sống cuộc sống mà nàng muốn, quay về đi!” BTH lãnh đạm nói.

YY vội vàng lắc đầu, đem số ngân phiếu trong tay nhét lại vào tay BTH.

“Gia, YY không cần tiền, YY chỉ muốn hầu hạ bên cạnh người, chỉ muốn mỗi ngày đều được nhìn thấy người, cho dù muốn YY làm nô tỳ, YY cũng cam lòng, cầu gia để cho YY về phủ, có được không?” YY nước mắt lưng tròng nói, vừa nói xong còn quỳ xuống.

Ánh mắt BTH lúc này cũng đã trở nên lạnh lẽo, lạnh lùng nói: “đủ rồi, YY, trở về đi!”

Vừa nói xong, liền quay người chuẩn bị đi vào thái tử phủ, nhưng chính vào lúc đó, phía sau đột nhiên xuất hiện hai tên hắc y nhân, tay cầm đao, sát khí đằng đằng lao về phía BTH.

__Hong Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Nàng vẫn rất để ý BTH

“BTH, chịu chết đi!”

Tiếng hét này, khiến BTH theo phản xạ quay người lại, lúc hắc còn chưa kịp phản ứng, một thân thể yếu ớt, không màng sống chết của bản thân lao ra chắn trước mặt hắc.

“Gia, cẩn thận” vừa nói xong, thanh đao sắc nhọn liền đâm vào bụng của YY.

BTH hoàn toàn bị dọa cho kinh ngạc, hắc y nhân thu đao lại, hai mắt nhìn nhau, trực tiếp quay người chạy mất hút.

“YY, YY..” BTH lo lắng hét lên, ngay lập tức ôm lấy thân thể đang ngã xuống của nàng. (nham hiểm, nham hiểm, quá nham hiểm =.=)

BTH đau lòng nhìn thân thể không ngừng chảy máu của YY, vội vàng điểm vào huyệt đạo của nàng, sau đó ôm lấy nàng đi vào thái tử phủ.

TDD cùng BTN sau khi ra khỏi cổ mộ, lập tức gửi thư hồi báo về Hắc Viêm môn, mà người của Hắc Viêm môn chỉ trong một khoảng thời gian ngắn đã đưa TDD cùng BTN trở về.

Một ngày trôi qua, TDD ngồi bên cạnh giường, lặng lẽ đợi BTN tỉnh lại, bàn tay nàng gặt gao nắm chặt chiếc chìa khóa, trong đầu còn nghĩ đến hình dáng lạc lõng của BTH.

Tim của nàng lại giống như bị rút đi, nàng không muốn tổn thương hắc, nhưng cuối cùng vẫn khiến hắc phải đau lòng sâu sắc như vậy.

“Duyệt” đang lúc TDD rơi vào sự trầm mặc, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng nói yếu ớt của BTN.

Nàng vội vàng đem chiếc chìa khóa trên tay nhét vào trong lòng, sau đó đỡ BTN ngồi dậy, còn rót một cốc nước đưa cho hắc.

“Người thấy thế nào rồi? thân thể có thoải mái không?” TDD tiếp nhận chiếc cốc đã được uống hết, lo lắng giúp hắc bắt mạch.

Trong tâm BTN đột nhiên cảm thấy ấm áp, nhìn thấy TDD vì hắc mà lo lắng, khóa miệng của hắc bất giác nở ra một nụ cười.

“Duyệt, ta không sao, không cần lo lắng, chính là nàng, sao nàng lại không nghỉ ngơi?” BTN nhẹ nhàng vuốt ve hai má của nàng, nhìn thấy sự mệt mỏi trên mặt nàng, hắc cũng cảm thấy đau lòng. (mệt hai người này quá đây ==)

Ánh mắt TDD háp háp nhìn hắc, nàng không có trả lời, mà lúc này trong đầu nàng chỉ toàn là hình ảnh của BTH khi ở khách điểm, còn có cả ánh mắt phẫn nộ cùng đau đớn của hắc, chỉ nghĩ đến đây, ngực nàng đột nhiên cảm thấy giống như nghẹt thở.

“Ngạo, nếu người đã không sao rồi, vậy ra về thái tử phủ trước.” ánh mắt TDD không ngừng lay động, vừa nói xong, nàng có thể cảm nhận được bàn tay của BTN nắm chặt lấy tay nàng, càng nắm càng chặt.

BTN vội vàng kéo lấy bàn tay nàng, không dám buông ra: “Duyệt, ở lại đây với ta.”

Trong giọng nói của hắc tràn ngập vẻ mong đợi, một chút cũng không muốn buông TDD ra.

Trong tâm TDD lúc này lại đang giằng giũa, nhìn thấy khuôn mặt đang ngày càng tiến gần của hắc, nàng liền trở nên ngây ngốc, không biết nên phản ứng như thế nào, bọn họ đã từng hôn nhau rồi, nàng cũng không hề bài xích nụ hôn của hắc, nhưng vì sao vào lúc này, nàng lại nghĩ đến về mặt đau lòng của BTH.

Khi cảm nhận được sự ấm nóng trên bờ môi mình, khuôn mặt phẫn nộ của BTH lại hiện ra vô cùng rõ ràng, khiến nàng lấy lại được ý thức, quay đầu sang hướng khác, muốn tránh nụ hôn của BTN.

“Duyệt” BTN đối với sự phản ứng của TDD, có điểm kinh ngạc.

TDD không ngừng trốn tránh ánh mắt của hắn, nàng cúi đầu xuống, vội vàng nói: “Ngao, người vừa hồi phục, cần phải nghỉ ngơi, ta đi trước.”

BTN nhìn thấy nàng đang chuẩn bị đứng lên, ngay lập tức kéo lấy tay của nàng.

“nàng vẫn còn rất để ý BTH, có đúng không?” BTN thần sắc phức tạp nhìn nàng, hắn muốn nghe được đáp án từ nàng.

TDD từ từ ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tràn ngập vẻ giãy giụa cùng không nổi, nàng nhất định phải về, cũng vô cùng muốn về, nàng không thích vẻ mặt đau lòng của BTH, cũng không thích ánh mắt tràn ngập vẻ đau khổ của BTH.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Hưu thư (chính là đơn ly dị mà ngày nay vẫn gọi đó =.=)

TDD từ từ ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tràn ngập vẻ giãy giụa cùng không nổi, nàng nhất định phải về, cũng vô cùng muốn về, nàng không thích vẻ mặt đau lòng của BTH, cũng không thích ánh mắt tràn ngập vẻ đau khổ của BTH.

Nàng đã là thê tử của BTH, điều này không thể thay đổi được nữa, nàng cũng không muốn thay đổi.

“Ngao, người cùng Hàn ở trong lòng ta đều quan trọng, nhưng ta đặt Hàn lên trước, ta cũng đã là thê tử của hắn rồi, ta cũng không muốn làm hắn đau lòng, nhưng ta cũng không muốn tổn thương người, đừng khiến tim của ta phải khó xử như vậy, có được không?” khóe mắt TDD bắt đầu ướt, nhưng nàng cố gắng kiềm lại, không muốn để cho nước mắt chảy ra ngoài.

BTN đột nhiên ôm đầu nàng éo vào lòng mình, vội vàng ôm chặt lấy nàng, giữa hai người, dường như không có lấy một khe hở.

“Duyệt, ta không muốn làm nàng đau lòng, nhưng hiện giờ tim của ta cũng rất đau, ta phải làm sao đây?” hắn thấp giọng nói, trong lời nói còn ẩn chứa tia bi ai cùng bất an.

TDD nghe thấy hắn nói như vậy, tâm cũng co rút theo, nhưng nghĩ đến BTH cần nàng, nghĩ đến ánh mắt thất vọng của BTH đối với nàng, tâm của nàng lại giống như bị một nhát dao hung ác cắm vào, đau vô cùng.

“nếu như có thể, ta thật sự hy vọng có thể có hai TDD, hoặc là làm cho ta hoàn toàn biến mất trong cuộc sống của các người, như vậy, hai người các người sẽ không bị tổn thương nữa, ta cũng sẽ không phải đau nữa.”

TDD cuối cùng chỉ nói ra mấy lời lãnh đạm, liền trực tiếp đi khỏi Hắc Viêm Môn, mà những lời này của nàng, lại khiến cho BTN một lúc lâu không thể bình tâm trở lại, tại sao TDD lại giống như đang ám chỉ một điều gì đó.

Buổi chiều ngày thứ 2, TDD ngây ngốc đứng ở trước cửa thái tử phủ, chậm chạp cũng không có tiến thêm nửa bước.

Nàng phải đối mặt với BTH như thế nào đây, nàng nên giải thích tất cả như thế nào.

Do dự một hồi lâu, nàng nặng nề hít vào một hơi, sau đó trực tiếp tiến vào.

Khi nàng tiến vào thư phòng của BTH, hắn cũng không thèm ngẩng đầu lên nhìn nàng, vẫn cúi đầu phê chuẩn tấu chương, sau đó lạnh lùng có: “có việc gì?”

Ánh mắt TDD lay động, vội vàng đem chìa khóa từ trong lòng ra đặt ở trên bàn, trả lại cho hắn.

BTH vừa nhìn thấy chìa khóa hoàng lăng, ánh mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc, hắn cũng không vọng tưởng rằng TDD có thể đem chìa khóa trở về, bởi vì với tính cách của trư vương, sao có thể dễ dàng buông tha cho chiếc chìa khóa trong tay TDD.

Hắn cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, không tự chủ nhìn khắp người nàng, sau khi xác nhận nàng không có bị thương, ánh mắt lại khôi phục lại vẻ lạnh lùng, sau đó từ bên cạnh bàn rút ra một tờ giấy, lạnh nhạt quăng cho nàng.

TDD hoài nghi nhìn hần, vội vàng cầm tờ giấy ở trên mặt đất lên, lại bị hai chữ lớn ở trên giấy đã kích đập vào mắt.

“Hưu thư” TDD thì thầm, trong lòng ngay lập tức dâng lên một nỗi chua xót, trân trối nhìn hai nhữ hưu thư.

Đôi mắt đã từng chan chứa vẻ dịu dàng của hần, lúc này đã trở nên thờ ơ, không có một tia cảm xúc.

Hần nhìn khuôn mặt trắng bệch của TDD, cũng không có một chút đau lòng, chỉ có lạnh nhạt, chỉ có lãnh đạm, giống như đối với một người xa lạ.

“hưu thư đã cho người rồi, đợi sau khi người sinh con xong, người có thể đi tìm cuộc sống mà người muốn, đi theo người mà người thích, kể từ nay, ta và người cũng không còn bất kỳ quan hệ gì nữa, bây giờ có thể đi ra!” BTH lạnh lùng nói, hoàn toàn không nhìn TDD, tiếp tục vùi đầu phê duyệt tấu chương.

TDD gút gao nắm chặt tờ giấy, sự đau đớn ở ngực, khiến nàng đau đến nỗi không đủ khả năng để tiếp nhận, nàng cố gắng kìm lại giọt nước mắt đang trực trào ra, ép buộc bản thân không thể rơi nước mắt, tuyệt đối không được khóc trước mặt BTH.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 144: Phong Tuyết Nhi làm thái tử phi

TDD bước từng bước về phía cửa, cho đến khi ra khỏi thư phòng, mới lặng lẽ ngồi ở một góc kín, đau lòng rơi nước mắt, tại sao vào lúc này, tim của nàng lại đau như vậy, loại đau đớn này nàng chưa từng phải chịu qua, cho dù vào lần đầu tiên nàng bị bạn trai phản bội cũng không đau như thế này.

Đột nhiên, từ trong cổ họng nòng lên một mùi máu tanh, tiếp đó, từ trong miệng nàng phun ra một ngụm máu đen.

Đây đã là lần thứ 3 rồi, lúc ở Hắc Viêm Môn nàng đã thổ huyết 2 lần, đều là máu đen, điều này chính tỏ nàng chắc chắn đã trúng độc.

Nhưng tại sao nàng lại không hề cảm nhận được chất độc trong cơ thể, mạch tượng vẫn rất bình thường, dường như hoàn toàn không bị trúng độc.

Rốt cuộc trên đầu ám khí mà Trữ Vương sử dụng, là cái gì? Nàng biết, chất độc mà không thể tra ra được, mới thật sự đáng sợ.

TDD hoang mang vội vàng lau đi vết máu nơi khóe miệng dùng tay đào một hố nhỏ trên mặt đất, đem vũng máu khiến người khác kinh sợ chôn xuống đó, sau đó mới quay người trở về Duyệt Tâm Các.

Lúc này, tại Từ Ninh điện của hoàng cung, mười mấy vị hoàng tử nghiêm chỉnh đứng ở trước điện, ánh mắt chăm chú nhìn hai người ngồi phía trên, một người là hoàng đế, người còn lại chính là thái hậu mới hồi cung không lâu, mà đằng sau thái hậu còn có một nữ tử vô cùng xinh đẹp, ước chừng khoảng 18-19 tuổi, đó chính là tâm phúc của thái hậu, Nam Cung Tuyết.

Nam Cung Tuyết vừa nhìn thấy vẻ nghiêm túc trên khuôn mặt thái hậu, vội vàng đi đến xoa bóp hai bên vai của thái hậu.

“Hoàng nữ nãi, chúng ta mới hồi cung, sắc mặt của người không cần nghiêm túc như vậy, người xem, các vị hoàng tử đều bị người dọa rồi, thả lỏng một chút đi mà.” Nàng nũng nịu nói, mà tia nhìn gút gao tập trung vào một vị hoàng tử nào đó đang đứng ở hàng phía trước, chính là BTH.

Sắc mặt Nam Cung Tuyết ngay lập tức liền trở nên thẹn thùng, trong tâm cũng dâng lên một nỗi vui sướng cùng hoan hỉ, đã 6 năm nàng chưa gặp lại Hàn ca ca rồi, trên người hần đã không còn toát ra vẻ trẻ con của 6 năm trước nữa, mà thay vào đó là vẻ nam tính mạnh mẽ như ánh dương, loại khí chất trưởng thành này lại càng hấp dẫn nàng, khiến cho tâm mắt của nàng không cách nào rời đi được.

Thái hậu đương nhiên nhìn rõ nhất cử nhất động của Nam Cung Tuyết, tia nhìn cũng theo đó lia về phía BTH, vô cùng vừa ý gật gù đầu.

Thái tử đã không còn là cậu bé lông bông như ngày trước nữa rồi, cũng đã trưởng thành rồi, trở thành một nam nhân anh tuấn phi phàm, đầu đội trời chân đạp đất.

“Hoàng đế, ai gia nghe nói người đã hạ chỉ phong TDD làm thái tử phi, rốt cuộc là chuyện gì?” thanh âm khàn khàn của thái hậu đột nhiên vang lên, phong thái uy nghi này, ngay cả hoàng đế cũng không kiểm được chảy mồ hôi lạnh.

Tuy nhiên, hoàng đế vẫn là hoàng đế, vẫn thật trấn tĩnh giải thích: “thái hậu, Hàn nhi cũng đã đến tuổi kết hôn, cũng nên lấy thái tử phi rồi,

điều này hoàn toàn không có gì sai trái!”

Lời vừa dứt, ngay lập tức nghe được thanh âm phẫn nộ của thái hậu.

“Ai gia cũng đã từng nói qua rồi, thái tử phi tương lai sẽ trở thành chi mẫu của một nước, không thể tùy tiện phong được, TDD lại còn là một nha đầu lai lịch bất minh, người muốn tức chết ai gia có đúng không?”

“Thái hậu, Trẫm tin, chỉ cần người gặp TDD, cũng sẽ yêu thích nha đầu ấy giống trẫm.” hoàng đế vội vàng nói.

“đừng nói nữa! tóm lại, ai gia muốn người ngay lập tức hạ chỉ, phong Tuyết Nhi làm thái tử phi, tháng sau hai đứa nhỏ lập tức thành hôn.” Thái hậu ngữ khí mang theo phần uy hiếp khiến người khác không dễ phản kháng nói, bà đã dự định từ trước, để cho Nam Cung Tuyết làm thái tử phi.

Hoàng đế khó xử nhìn BTH đang đứng yên bên dưới, sau đó vội vàng nói: “thái hậu, DD đã là thái tử phi, điều này là sự thật, không thể nào thay đổi được.”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Sự lạc lõng của TDD

“Ai gia đã nói rồi, chỉ có Tuyết Nhi mới thích hợp làm thái tử phi, cùng lắm, để TDD làm trắc phi, như vậy đối với nó mà nói, cũng không tính là thiệt thòi.” Thái hậu lạnh lùng nói.

Hoàng đế đột nhiên quay đầu nhìn BTH: “Hàn nhi, ý của con thế nào?”

Chỉ cần BTH nói không, thì ông sẽ có lí do để từ chối lời đề nghị của thái hậu, dù sao TDD cũng là thiên nữ, nếu thật sự phải phé nàng, e rằng.....

Hơn nữa, xét đến mối quan hệ đang ân ái giữa phu thê hai người, khẳng định BTH sẽ không đồng ý.

Chỉ là.....

“Nhi thần hoàn toàn nghe theo sự sắp đặt của phụ hoàng và thái hậu, không có ý kiến gì, Nhi thần có việc, xin cáo lui trước.” BTH lạnh lùng nói, ngay cả một câu phản bác cũng không có, liền trực tiếp quay đầu rời đi.

Hoàng đế cùng mấy vị hoàng tử vô cùng kinh ngạc nhìn theo hướng mà BTH biến mất, họ thật sự không thể ngờ được, BTH lại sẽ đồng ý phong Nam Cung Tuyết làm thái tử phi, sao có thể như vậy chứ?

Trong ánh mắt Tam hoàng tử Bắc Thần Lãm lúc này xuất hiện một ngọn lửa phẫn nộ, bàn tay cũng gút gao nắm chặt thành quyền, BTH đã từng đáp ứng hắn, sẽ chăm sóc tốt TDD, nhưng đến bây giờ, hắn đối với ý kiến của thái hậu, lại không thêm phản kháng.

Ánh mắt hoàng đế hấp háy, đột nhiên bên tai truyền đến tiếng nói khàn khàn của thái hậu, kéo suy nghĩ của ông trở về.

“hoàng thượng, nếu Hàn nhi đã không có ý kiến gì, vậy thì ngay lập tức chỉ hôn, chính thức phong Tuyết Nhi làm thái tử phi, cũng chọn một thời gian thích hợp, cho hai đứa trẻ nhanh chóng thành hôn, ai gia thật sự rất muốn có cháu bé rồi.” Thái hậu nhìn hoàng đế nói.

Sắc mặt NCT lộ ra sự vui mừng, chỉ vừa nghĩ đến việc mình sẽ trở thành thái tử phi, lại còn được gả cho nam nhân mà nàng thích, nỗi kích động cùng vui sướng trong lòng không cách nào nén xuống được.

Sắc mặt hoàng đế trở nên khó xử, cuối cùng nói ra một câu: “việc này chúng ta sẽ bàn bạc sau, trẫm còn có việc bận, cáo lui trước.”

Vừa nói xong, còn không cho thái hậu một cơ hội nào để nói lại, đã trực tiếp rời đi.

—

Duyệt Tâm Các— TDD lặng lẽ ngồi trước gương đồng, để cho Tiểu Thúy đứng ở phía sau chải tóc giúp mình.

“Thái tử phi, thái tử điện hạ mấy ngày nay đều ở chỗ YY phu nhân, xem ra thái tử vô cùng sủng ái nàng ấy, rốt cuộc người cùng thái tử điện hạ đã xảy ra chuyện gì?” Tiểu Thúy lo lắng hỏi.

TDD cái gì cũng không nói, cứ như vậy yên tĩnh nghe lời hồi báo của Tiểu Thúy.

Tiểu Thúy nói, BTH tặng cho YY rất nhiều trang sức quý hiếm.

Tiểu Thúy nói, BTH ôm YY ở trong lòng, vô cùng thân mật.

Tiểu Thúy nói, ngoài thư phòng ra, BTH dường như đều ở chỗ của YY.

Tiểu Thúy nói, BTH bây giờ ngày cũng như đêm đều sủng ái YY.

Tiểu Thúy nói, tháng sau, BTH chính thức phong YY làm trác phi.

Tiểu Thúy nói, BTH cho YY cơ hội, YY đã mang thai con của hắn rồi.

Tiểu Thúy nói, Thái tử phi.....đã thất sủng rồi!!!!

3 tháng, 4 tháng, 5 tháng, 6 tháng đã trôi qua, nàng chưa từng nhìn thấy BTH, cũng chưa gặp qua BTN.

Sắc mặt TDD ngưng đọng ngồi ở trước gương đồng, chăm chú nhìn chính bản thân mình trong gương.

Nhìn nàng lúc này, thật tiều tụy, không có lấy một chút sức sống.

TDD cảm lấy cái lược, chậm rãi chải lên mái tóc của mình, từ 3 tháng trước, BTH ngay cả nô tì duy nhất bên cạnh nàng cũng bị điều đến bên cạnh YY.

3 tháng nữa, đứa trẻ cũng sắp được sinh ra rồi, đó cũng chính là lúc nàng phải rời đi.

Vừa nghĩ đến đây, tâm của nàng, lại đau.

Một dòng nước mắt nóng hổi lặng lẽ lăn dài trên đôi má trắng bệch của nàng, rơi vào trong mái tóc, càng ngày càng nhiều, nước mắt không ngừng thấm ướt mái tóc của nàng, chỉ thấy đuôi tóc vốn đen bóng của nàng, đột nhiên chảy ra những giọt nước màu đen.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Rơi xuống nước

Sau đó những nơi bị nước mắt thấm ướt còn có thể nhìn thấy dấu vết của màu trắng, mà lớp bột mực(đại khái như kiểu thuốc nhuộm ý) ở trên tóc TDD, bởi vì gặp phải nước mắt mà biến thành mực, từng giọt từng giọt thấm vào quần áo nàng.

TDD nhìn thấy vết mực màu đen trên tay cùng quần áo, đột nhiên bắt đầu hoang mang.

Nàng ngay lập tức đứng lên, đóng cửa sổ lại, dường như đang sợ người khác nhìn thấy gì đó, sau đó lấy ở trong tủ ra một lọ bột mực, không chút do dự dùng bút lông nhúng vào trong đó, bôi lên chỗ tóc vừa này không cẩn thận để lộ ra màu trắng, cho đến khi không còn nhìn thấy bất kỳ một màu trắng nào trên tóc nữa.

Kỳ thực, sau khi Tiểu Thúy rời khỏi Lạc Tâm Các, nàng vô tình phát hiện mái tóc của mình đã có vài sợi tóc bạc, lúc mới đầu nàng cũng không để ý nhiều, nhưng càng về sau, lại xuất hiện ngày càng nhiều, mỗi ngày nhiều hơn gấp mấy lần, cho đến một tháng trước, mái tóc đen óng của nàng đã hoàn toàn biến thành một màu bạc trắng.

Nàng kinh ngạc, nàng sợ hãi, không biết tại sao lại đột nhiên biến thành như vậy, nàng cũng không dám để cho người khác phát hiện, cho nên mỗi ngày đều sẽ dùng mực bôi lên mái tóc trắng của mình, không để cho nô tì thường xuyên đến đưa cơm cho nàng nhìn thấy.

Nàng tìm mãi cũng không tìm ra nguyên nhân, nàng chỉ biết, điều này nhất định có liên quan đến vụ ám khí của Trữ Vương.

Nhưng nàng lại không thể tìm ra cách giải độc, thậm chí ngay cả bản thân nàng đã trúng phải độc gì nàng cũng không biết.

“TDD, có phải ông trời chuẩn bị đưa ngươi trở về rồi.” TDD tuyệt vọng ngồi lên trên bàn, nàng có một dự cảm, chất độc trong cơ thể nàng sắp phát tác rồi, đến lúc đó nhất định sẽ cho nàng một đòn chí mạng.

Xem ra, yêu cầu mà hoàng đế ủy thác cho nàng, nàng đã không cách nào làm được nữa.

Đêm khuya, TDD một mình đứng ở bên cạnh hồ trong thái tử phủ, chìm vào suy nghĩ, hoàn toàn không phát hiện thân ảnh đang dần dần tiến lại ở phía sau.

YY lúc đầu chỉ là muốn ra ngoài đi dạo, lại vô tình phát hiện thấy bóng dáng của TDD, khi tia nhìn của nàng ta nhìn vào phần bụng của TDD, trong ánh mắt nhất thời nổi lên một tia ác độc.

Sau khi nàng trở lại thái tử phủ, trong 6 tháng nay, nàng đã nhiều lần trộm hạ được vào cơm của TDD, chính là muốn hủy đi đứa trẻ trong bụng nàng, nhưng không biết tại sao, đứa trẻ của TDD cho đến nay vẫn bình an vô sự.

Nàng biết TDD là công chúa, lúc mới đầu nghĩ hủy đi đứa trẻ trong bụng TDD là bởi vì không muốn công chúa sinh ra đứa con của kẻ thù, nhưng lúc này, BTH chỉ độc sủng nàng, thậm chí nàng cũng đã có mang đứa con của BTH, lòng đố kỵ đã dần dần khiến nàng quên đi nàng là người của Nam Chiêu quốc.

Nam Chiêu quốc dù sao cũng đã bị tiêu diệt rồi, hiện giờ nàng lại là người được thái tử điện hạ sủng ái, hà tất phải nghĩ đến việc phục quốc, mà công chúa duy nhất của Nam Chiêu quốc, cũng không cần phải giữ lại, bởi vì nàng không muốn cho Nam Chiêu Quốc cơ hội báo thù, nếu không thì khi BTH bại rồi, nàng sẽ phải làm sao?

Vừa nghĩ đến đây, YY âm thầm đưa hai tay ra, từ từ lấy người TDD, từ từ tiến về phía TDD, đúng lực hướng về phía trước, muốn đẩy TDD vào trong hồ.

TDD đang suy nghĩ xem phải giải chất độc trong cơ thể mình như thế nào, đột nhiên trong cổ họng lại nòng lên vị máu tanh, cả thân cười gập xuống, đầu ngoảnh ra một bên, nôn ra một ngụm máu đen.

Cùng lúc đó, một tiếng “ùm” vang lên, chỉ nhìn thấy YY lao vào trong hồ nước, ma YY vốn không biết bơi, chân lại không chạm tới đáy, vô cùng hoảng sợ kêu cứu.

“cứu mạng” nước ở trong hồ không ngừng tràn vào mũi nàng ta.

TDD kinh ngạc đứng lên, nhìn vào trong hồ, hoàn toàn không hiểu việc gì đang diễn ra, mới nảy rõ ràng không nhìn thấy YY, sao nàng ta đột nhiên lại nhảy vào trong hồ chứ, đây rốt cuộc là chuyện gì?

“cứu mạng a! ta không biết bơi, cứu ta” YY sợ hãi không ngừng quẫy đạp lên mặt nước.

Nàng thật sự không ngờ, TDD lại đột nhiên tránh đi, hại nàng không cẩn thận lao vào trong hồ.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Người đã bị ta bỏ rồi

TDD từ trong kinh ngạc định thần trở lại, theo phản xạ muốn nhảy xuống hồ cứu YY, nhưng khi nàng đang định nhảy xuống, lại đột nhiên dừng lại.

Không được, nàng không thể dưng vào nước, nếu không thì mái tóc bạc của nàng sẽ lộ ra mất, nhưng nếu cứ thế này, YY nhất định sẽ mất mạng.

Nàng suy nghĩ một lát, đang muốn tìm một cái gậy, vớt YY lên, đột nhiên từ đằng sau có một thân ảnh hung ác đẩy nàng qua một bên, sau đó lại một tiếng ầm vang lên, không lâu sau, YY toàn thân ướt sũng được cứu lên.

“YY, nàng không sao chứ?” BTH lo lắng hỏi, lúc hắn nhìn thấy YY lắc đầu, mới cảm thấy yên tâm.

Đột nhiên, đôi mắt lạnh lùng của hắn đảo lên, hắn buông YY ra, không để ý bản thân còn đang ướt sũng, trực tiếp từng bước đi đến trước mặt TDD.

TDD ngẩng đầu nhìn BTH, đã 6 tháng rồi nàng chưa được gặp hắn, hắn gầy quá, lẽ nào không chịu ăn uống tử tế sao?

“Hàn” đang lúc nàng muốn mở mồm, đột nhiên.....

“Ba” một tiếng, gương mặt của TDD ngay lập tức xuất hiện 5 vết ngón tay đỏ rực, cái đau nóng rát như lửa, khiến nàng cảm nhận được BTH lúc này đang vô cùng phần nộ.

Nàng kinh ngạc há miệng, muốn nói gì đó, nhưng lại nói không ra lời.

“Người rõ ràng biết bơi, tại sao không cứu YY?” BTH lạnh lùng trừng mắt nhìn nàng, hung ác găm lên.

TDD không trả lời, chỉ yên lặng đứng nhìn thẳng hấn, nhìn hấn tức giận, nhìn hấn vì YY mà không giữ nổi bình tĩnh.

Sự trầm mặc lúc này của TDD đối với BTH, lại giống ngư đang ngầm thừa nhận, hấn phần nộ dùng lực nắm chặt cổ tay của nàng, không chút thương hương tiếc ngọc, thậm chí mạnh đến nỗi còn có thể nghe thấy tiếng khớp xương của TDD kêu lên, dường như suýt chút nữa đã bị gãy ra.

Một thời gian không thấy, nàng gầy đi, cũng tiều tụy hơn nhiều!

Nhưng, nàng thay đổi rồi, lại có thể lãnh huyết đến mức ngay cả một người đang mang thai cũng không cứu, tại sao nàng lại có thể nhẫn tâm như vậy.

Nếu vừa nãy hấn không nghe thấy tiếng kêu cứu của YY, thì có lẽ giờ này hai mẹ con họ đều đã mất mạng rồi, TDD tại sao lại trở nên đáng sợ như vậy, ác độc như vậy.

“đừng nghĩ rằng người mang thai đứa con của bốn vương, thì có thể làm loạn ở trong phủ, người đã bị ta bỏ rồi, bốn vương tùy ý lúc nào cũng có thể đem đứa con trong bụng người hủy đi, người có tin không?” BTH phần nộ trừng mắt nhìn nàng, tay cũng càng bóp càng chặt, sau đó vang lên một tiếng rắc rắc.

Cổ tay nàng, trật khớp rồi!

TDD có kiểm lại nỗi đau đón sắc nhọn từ cổ tay, lạnh lùng giật tay của hấn ra, trực tiếp quay đầu chậm rãi đi về phía Duyệt Tâm Các.

Tim của nàng đau, vô cùng vô cùng đau.

Thật không ngờ, BTH ngay cả cơ hội giải thích cũng không cho nàng, nàng còn có thể nói cái gì.

“TDD, đứng lại cho bốn vương!” BTH nhìn thấy thân thể yếu ớt của nàng, có vẻ như lúc nào cũng có thể ngất đi, trái tim đang tức giận cũng một trận đau đớn.

6 tháng nay, hấn ép buộc bản thân phải đem tất cả sự sùng ái đặt trên người YY, ép buộc bản thân không đi tìm nữ nhân này.

Chỉ cần không nhìn thấy nàng, hấn sẽ không phải nghĩ ngợi nữa, không nghĩ nữa, hấn sẽ không cảm thấy đau lòng!

Nhưng cho dù hấn cố gắng nói với bản thân không được nghĩ đến TDD nữa, không đi nhìn TDD, thì bóng dáng của nàng vẫn luôn len lỏi vào trong giấc mơ của hấn, làm cho hấn muốn chạy cũng chạy không thoát.

Cho nên, hấn tin, chỉ cần đem tâm ý của mình đặt trên người YY, hấn tuyệt đối có thể quên được nữ nhân đã làm cho hấn vừa yêu vừa hận.

Nhưng tại sao lúc này nhìn thấy nàng, hấn lại nổi lên cảm giác thương xót, thật đáng chết.

TDD nghe thấy tiếng găm phần nộ của hấn, hoàn toàn không dừng lại, cũng không quay đầu, cứ thế trở về Duyệt Tâm Các.

Lúc thân ảnh của TDD dần dần biến mất trước tầm nhìn của hấn, tim của hấn dường như cũng trở nên trống rỗng, vô cùng trống rỗng, thậm chí đứng ngây ngốc tại chỗ, một lúc lâu vẫn không thu hồi lại tầm mắt của mình, cho đến khi thanh âm của YY vang lên, mới khiến hấn định thần trở lại, ôm lấy YY rồi đi.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Mà y là một người kiên cường

Đêm khuya, TDD cô độc đứng ở sân trước, thời gian này nàng đã tự hành hạ mình đến mức sắp không giống hình người nữa rồi, tính cách trầm lặng này một chút cũng không giống TDD nàng.

Không được, nàng không thể tiếp tục như vậy nữa, nàng phải kiên cường lên, từ nhỏ đến lớn, cho dù gặp phải khó khăn gì, nàng cũng luôn vui vẻ lạc quan mà đối mặt.

Chất độc trong cơ thể, năng tin nhất định sẽ có cách giải quyết, cũng chỉ là ho ra máu, cả đầu bạc trắng mà thôi, cũng không chết người.

“TDD, bắt đầu từ bây giờ, mày phải lấy lại tinh thần, chống chọi lại với bệnh tật trong cơ thể!!”

Á, là độc mới đúng.

Nàng quyết tâm hít một hơi, đột nhiên nghĩ đến một nghiên cứu mà nàng đã từng được xem qua, có người nói cười nhiều có lợi đối với sức khỏe, lúc này, nàng quả thực phải bồi bổ thân thể, vậy thì cười, cười lớn lên, đem những nỗi buồn ngày trước đều quăng hết đi.

“ha ha ha! TDD! Cố lên, mày có thể mà, mọi người đều nói mày là một người kiên cường, mày nhất định có thể vượt qua được, Ha ha ha ha....”

TDD cười lớn, hoàn toàn không sợ tiếng cười của nàng sẽ làm ảnh hưởng đến giấc ngủ của người khác, bởi vì muốn đánh thức họ cũng không thể, Duyệt Tâm Các của nàng, ngoài nô tỳ thường xuyên đưa cơm đến ra, hoàn toàn không có bất kỳ một ai nữa.

Nàng tiếp tục cười lớn, liên tục cười, thậm chí ép bản thân mình cười đến nỗi chảy cả nước mắt, vẫn không ngừng cười.

“Ha ha ha, buồn cười chết ta! Ha ha ha....có bí quyết tuyệt diệu nào, nhanh đến đây, lão nương đang chờ” nàng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời ha hả cười.

Nàng sẽ không bị đánh ngã, nàng phải kiên cường, cho dù ngày mai độc phát tác, ra cũng sẽ vui vẻ mà trút hơi thở cuối cùng.

Chỉ là, nàng không cam lòng, không cam lòng ông trời tại sao lại bắt công với nàng như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, nàng không cha không mẹ, lại bị ép trở thành một sát thủ máu lạnh, bàn tay đã nhuộm đầy máu của vô số sinh mạng, sau đó lại bị bức đến cổ đại, bây giờ thì trúng phải kịch độc, ngay cả bản thân khi nào chết cũng không biết, cái loại sợ hãi cùng bất an này, mỗi ngày mỗi đêm đều vây quanh nàng.

TDD nàng kiếp trước rốt cuộc đã làm điều ác gì, để kiếp này phải thảm như vậy.

Tại sao người khác đều có thể an nhàn mà làm một người bình thường, trải qua một cuộc sống bình thường, nàng lại....

“Hahaha.....hahahhahahaha” nàng ngày càng cười lớn, tiếng cười của nàng, trong đêm khuya thanh tĩnh, lại càng thể hiện cho sự cô đơn và lạc lõng.

Mà một tràng cười vừa nãy, lại dọa cho một người vừa nhảy lên một cành cây ở cách đó không xa suýt nữa ngã xuống.

Tu La Sát khỏe miệng giật giật, nửa nhân ngọc ngé này, nửa đêm nửa hôm không ngủ, một mình tự nói tự cười, lúc thì cười vô cùng vui vẻ, lúc lại giống như đang muốn mất đi người thân, vô cùng bi thương.

Tại sao mỗi lần hấn đến thái tử phủ, lúc gặp phải TDD đều khiến hấn quạ bay đầy đầu.

TDD ngừng cười, vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ của mình, sao đó nắm bàn tay lại giờ lên, tự cổ vũ mình.

“TDD, cố lên cố lên!!!”

Nàng vừa nói xong, đột nhiên có một bàn tay đặt trên vai nàng, nàng quay đầu lại, liền nhìn thấy một khuôn mặt yêu quý đã lâu không gặp.

“Sư phụ” TDD kinh ngạc hét lên, nàng thật không ngờ Tu La Sát lại xuất hiện ở đây, tính ra cũng gần 8 tháng rồi nàng chưa gặp hấn, xem ra cuộc sống của hấn cũng không tồi.

“Đồ nhi, người nửa đêm nửa hôm không ngủ, ở đây giả thần giả quỷ làm cái gì? Không sợ làm phiền giấc ngủ của người khác sao?” Tu La Sát lúc đầu vốn định gọi nàng theo cách gọi bình thường, hấn đã từng nói, bản thân sẽ không thu nạp đồ đệ, hơn nữa còn là một nửa nhân đầu óc có vấn đề.

Nhưng vào lúc TDD quay đầu lại, nhìn đến khuôn mặt của nàng, hấn đột nhiên có chút kinh ngạc, khiến hấn không tự chủ nở ra một nụ cười nhẹ, thậm chí còn bất giác gọi nàng một tiếng đồ nhi, điều này thừa nhận hấn đã coi nàng là đệ tử của mình.

__Hong Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Trở thành một oán phụ thâm cung có tiếng không có miếng

lúc này gặp lại, đôi má phúng phính trắng hồng của TDD đã không còn nữa, đôi mắt cũng hiện rõ vết thâm quầng, khuôn mặt vốn trắng lại càng trở nên trắng bệch đến nỗi ko nhận ra, đương nhiên, loại trắng này chính là trắng bệnh.

TDD vô cùng hoài nghi, mới có mấy tháng không gặp, TDD tại sao lại biến thành bộ dạng giống như bị ngược đãi lâu ngày, bộ dáng tiều tụy này thật khiến người khác đau lòng.

“đồ nhi, ngươi đã bao lâu không ăn cơm, bao lâu không ngủ rồi?” hần lo lắng hỏi.

Một tiếng đồ nhi này, gọi thật thuận miệng.

“sư phụ, đợi đã... không đúng nha! Nên là người gọi ta sư phụ mới đúng chứ! Lần trước không phải người đã thua ta rồi sao? Còn bái ta làm sư phụ” TDD đột nhiên nghĩ đến sự việc ngày trước, vội vàng nói.

Nàng nhớ rõ ràng, mấy tiếng sư phụ của Tu La sát lúc gọi nàng, nghe vào thật sự lọt tai.

Tu La Sát hung ác trừng mắt nhìn nàng, nữ nhân này thật không biết điều, nàng không nhắc đến chuyện này còn tốt, vừa nhắc liền khiến hần tức giận, nhưng như vậy cũng tốt, điều này nhắc nhở hần, như thế nào bại dưới tay nữ nhân ngốc nghếch này.

“không có biện pháp, ai bảo người bái ta làm sư phụ trước, tuy ta cũng muốn tuân thủ ước định, bái người làm sư phụ, tuy nhiên người đã nhận ra làm sư phụ của người rồi, điều này không cách này thay đổi được. đã rõ chưa?” Tu La Sát nhẹ nhàng nói, khuôn mặt còn tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Dường như đã hoàn toàn quên mất lúc đầu là ai chết cũng không chịu thu nạp đồ đệ, mà người hần không muốn thu nạp đó, đương nhiên là TDD.

TDD tròn mắt nhìn hần, cũng có chút bất đắc dĩ, ai bảo hần nói thông tình đạt lý như vậy.

“được rồi! Không vãn đề, người một tiếng đồ nhi hai tiếng đồ nhi, gọi còn dễ nghe hơn lúc gọi một tiếng sư phụ, không tồi không tồi.” TDD nở một nụ cười ngọt ngào, khiến đôi má hóp gầy của nàng cũng dễ nhìn hơn một chút.

Khóe miệng và mi mắt Tu La Sát giật giật, cho dù là sư phụ hay đồ nhi, hần tại sao lại có một cảm giác, giống như bản thân từ đầu đến cuối đều bị TDD gài bẫy.

“Đồ nhi, ngươi còn chưa nói với ta, bộ dáng quý này của ngươi rốt cuộc là chuyện gì?” TLS đột nhiên nhìn nàng nói.

Lẽ nào nàng sinh bệnh sao? Có điều sinh bệnh thì nên nằm ở trên giường chứ, sao lại ở trong sân hô thần gọi quỷ được.

Ánh mắt TDD hấp háy, sau đó hung ác trừng mắt nhìn hần.

“cái gì mà bộ dáng quý, có chỗ nào giống quý chứ?” nàng dùng bàn tay của mình sờ sờ lên mặt.

TLS cười cười, nhìn khuôn mặt trắng bệch của nàng đang tức giận, nỗi lo lắng lúc đầu cũng giảm đi phần nào.

Quái lạ, vừa mới ta sao có thể đi lo lắng cho cái đồ nhi ngu ngốc này được chứ?

Cũng đúng, đồ nhi ngốc dễ bắt nạt như vậy, nếu có bệnh chết, vậy thì có lẽ về sau hần sẽ không bao giờ gặp được một người như vậy nữa, cho nên hần nhất định phải quan tâm nàng, còn phải giúp nàng bồi bổ, nuôi thành một con heo béo, cũng không tồi!

Cuối cùng cũng tìm được lý do để thuyết phục bản thân, TLS bất giác cũng đem sự lo lắng lúc này trở thành điều hiển nhiên.

“Đồ nhi, ngươi không phải là bị người ta đẩy vào lãnh cung, trở thành một oán phụ thâm cung có tiếng không có miếng đấy chứ?” TLS nhìn xung quanh vắng lặng, sau đó lại quay đầu lại, bóp bóp mặt của nàng: “nhìn xem, bộ dạng của người có bao nhiêu ai oán đấy!”

TDD vừa nghe thấy hần nói như vậy, trong ánh mắt nhất thời có một tia đau đớn, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại như ban đầu.

Nàng đưa tay ra hung ác đập vào bàn tay to của hần, vô cùng không vừa lòng kêu lên mấy tiếng: “sư phụ, đồ nhi như vậy gọi là bế quan tu thân dưỡng tính, có hiểu không?”

“trên người người đầy mùi mực nước, mỗi ngày đều luyện chữ sao?” mùi mực trên quần áo TDD, xông thẳng vào mũi hần, làm hần có chút hoài nghi hỏi.

__Hồng Trần__

Chương 150: Chúc Lão nhân gia người sức khỏe dồi dào

“*Sư phụ, người có biết tu thân dưỡng tính chính là phải tu kinh niệm phật, ngoài có thể giúp tinh tâm lại ra, còn có thể vì dân chúc phúc, giống như ta mỗi ngày đều chúc phúc cho sư phụ, cầu nguyện cho lão nhân gia người sức khỏe dồi dào, trường thọ trăm tuổi.*” TDD thao thao bất tuyệt nói.

Lão nhân gia?

TLS cảm thấy mấy nếp nhăn trên trán cũng co lại, hần mới hơn 20 tuổi, già chỗ nào chứ, đũa đồ nhi ngốc này lại có thể gọi hần một tiếng lão nhân gia.

TDD nhìn thấy sắc mặt TLS đột biến, vội vàng vuốt vuốt cánh tay của hần, muốn di chuyển sự chú ý của hần: “*sư phụ, muện như vậy người còn tới đây làm gì? Không phải là lại muốn giết thái tử gia đấy chứ?*”

“*người nói xem?*” TLS lạnh lùng nói.

Đôi mắt TDD chớp động, khuôn mặt kinh ngạc nhìn hần nói: “*sư phụ, người vẫn chưa nản lòng sao? Người tới hai lần, cả hai lần đều bị thái tử gia đánh chạy, người còn dám đến nữa?*”

Khóe miệng TLS lại co giật, lời nói của nữ nhân này thật không để cho hần chút mặt mũi nào, hơn nữa hai lần đó, có một lần không phải có liên quan đến TDD sao, làm hại hần phải rời khỏi thái tử phủ trong uất ức.

“*bỏ đi! Dù sao lão nhân gia người cũng đã tận lực rồi, đồ nhi có thể lượng thứ cho người.*”

Sắc mặt TLS lại càng đen, nói như vậy, còn muốn ta phải cảm ơn nàng sao.

“*đúng rồi, sư phụ, người có từng nghe qua, trên giang hồ có một loại độc, người trong độc mỗi ngày đều sẽ thổ ra máu đen, thậm chí tóc còn bạc trắng, người có biết đó là loại độc gì không?*” TDD đột nhiên thay đổi chủ đề hỏi.

Nàng biết TLS lăn lộn trên giang hồ đã nhiều năm, nói không chừng hần biết loại độc đó là gì? Còn có thể có cách giải.

Nghĩ đến đây, nội tâm TDD cũng đang lên một tia hy vọng.

TLS vừa nghe thấy nàng nói vậy, sắc mặt ngay lập tức biến đổi, hần vô cùng nghiêm túc nhìn nàng.

“*người tại sao lại biết loại độc này, người trúng độc rồi có phải không?*” hần ngữ khí mang theo phần gấp gáp hỏi.

Ánh mắt TDD hấp háy, vội vàng cười he he nói: “*không phải đồ nhi, là....là một nô tỳ ở trong phủ, các thái y đều đã khám cho nàng, nhưng lại không tìm ra được nguyên nhân, cho nên ta rất tò mò, muốn hỏi thử xem.*”

Vừa nói xong, nàng chăm chú nhìn TLS, phát hiện sắc mặt hần ngưng trọng, hần biết loại độc này, thật quá tốt! có cách giải rồi.

“*không phải người thì tốt, nô tỳ đó chắc chắn đã trúng phải Túy Hồng Nhan.*” TLS nghe thấy không phải nàng trúng độc, nỗi lo lắng ban nãy cũng dần dần tiêu đi.

“*Túy hồng nhan?*” TDD hoài nghi, tên thật sự mỹ miều nha!

Người ta đều nói đồ càng đẹp càng độc. quả nhiên cái tên đẹp như vậy cũng là một loại độc vô cùng mạnh.

TLS gật gật đầu, chậm rãi nói ra những cái mà hần biết: “*túy hồng nhan, là một loài kịch độc tàn phá ở trong cơ thể người, người trúng độc, mạch tượng không có gì bất thường, lúc mới đầu, mỗi ngày đều sẽ ho ra một đến 2 ngụm máu đen, về sau lại càng ngày càng nhiều, mà mái tóc cũng ngày càng trở thành màu trắng, cho đến thì cả đầu bạc trắng mới thôi.*”

TDD vừa nghe vừa gật đầu, bệnh trạng của nàng hoàn toàn giống với những gì mà TLS nói, xem ra độc mà nàng trúng phải là túy hồng nhan.

“*mà người bị trúng độc, thông thường đều không sống qua được một năm.*” TLS nói.

Lời này của hần nói ra, khiến sắc mặt ngay lập tức trắng bệch, hoàn toàn không có một tia huyết sắc, đầu óc cũng giống như bị ngưng trệ, không thể hoạt động được.

Sống không quá một năm, làm sao lại có thể như vậy?

Như vậy tính ra, nàng chỉ còn có thể sống được 4 tháng nữa thôi.

Đang lúc nàng vẫn còn chưa thoát khỏi bàng hoàng, TLS lại nói tiếp.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Cái đau đớn kéo dài giống như chịu cực hình

“đến khi họ bắt đầu chảy máu mũi, điều này cho thấy chất độc đã tấn công vào lục phủ ngũ tạng rồi, người trúng độc sẽ phải chịu cái đau đớn kịch liệt trong cơ thể, nghe nói loại đau đớn vào tận xương tủy đó, cũng giống như cái đau đớn kéo dài khi chịu cực hình, thường thường người trúng độc, vào lần đầu tiên độc phát tác, đều không thể chịu đựng được, cứ thế liên mất mạng, mà loại đau đớn này sẽ ngày càng gia tăng, người bình thường hoàn toàn không thể chịu đựng nổi.”

Trên trán TDD bắt đầu chảy mồ hôi lạnh, toàn thân cũng bắt giắc run lên.

Không phải chứ, thật sự sẽ thảm như vậy sao? TLS không phải đang cố ý dọa nàng đấy chứ.

Nàng chỉ vừa nghĩ đến cái đau đớn mà hần nói, toàn thân lại nổi da gà.

“người đã biết về loại độc này, vậy khẳng định biết cách giải độc đúng không? Người mau nói đi! Độc này giải như thế nào?” TDD hỏi phục lại tinh thần, đột nhiên kích động nắm chặt cánh tay của hần hỏi.

Xem ra, TLS rất am hiểu về loại độc này, vậy chắc hẳn có cách cứu nàng, nhất định có cách.

TLS có điểm ngây ngốc, đồ nhi ngốc này tại sao lại kích động như vậy, nếu không phải lúc này nghe chính mồm nàng nói nàng không phải là người bị trúng độc, e rằng hẳn sẽ cho rằng người trúng độc mới chính là TDD.

“đồ nhi, cũng không phải người trúng độc, người kích động cái gì?” TLS cười cười nói, nói xong lại nhìn sắc mặt ngưng trọng của TDD, ép hần nở ra một nụ cười, tiếp tục nói: “ta biết tủy hồng nhan, là bởi vì ta có quen một lão đầu, lão ra đang nghiên cứu về loại độc này, tuy nhiên nghe hần nói, đến nay độc này vẫn chưa có thuốc giải, chết là cái chắc.”

TDD lúc này giống như bị dội một gáo nước lạnh, động cũng không động đứng lặng tại chỗ, không có thuốc giải, chết là chắc!

Vậy giống như đã tuyên án tử hình cho nàng rồi, 4 tháng, chỉ còn lại không đến 4 tháng.

“đồ nhi, người làm sao vậy?” TLS phát hiện TDD đứng lặng không động, hoài nghi vỗ vỗ cánh tay của nàng.

Nàng lắc lắc đầu, vội vàng nén nỗi bi thương vừa nảy xuống, nở ra một nụ cười còn khó nhìn hơn khóc.

“sư phụ, ta mệt rồi, người cũng nhanh quay về đi! Người không đánh lại thái tử gia đâu, đừng mất công vô ích.” TDD cười cười, không nói gì thêm nữa, trực tiếp quay đầu trở về duyệt tâm các.

TLS nhìn theo bóng dáng của nàng, ánh mắt hấp háy, hần tại sao lại cảm thấy TDD đang có gì giấu hần.

Lẽ nào, những điều nàng vừa hỏi lúc nãy, là chỉ chính nàng.

“le nào nàng trúng độc rồi?” TLS ánh mắt không ngừng chớp động, chăm chú nhìn cánh cửa đã đóng lại.

Xem ra, hần lại phải đi tìm Lạc lão đầu rồi.

Đêm tối, TDD cô độc ngồi ở trong duyệt tâm các, trên bàn bày đầy các loại dược thảo, trên tay còn cầm một quyển y thuật, nàng đã nhốt mình ở trong này 3 ngày, mà 3 ngày này nàng dường như không nghỉ ngơi, hoàn toàn vui đầu vào trong đóng sách, nàng muốn tìm ra cách giải độc, nàng không tin nàng không thể tìm ra.

“lấy độc trị độc, có hiệu quả không nhý?” trên tay TDD cầm một lọ Hạc đỉnh hồng, chăm chú đọc lời giải thích trong sách.

Suy nghĩ một lát, vẫn là lắc lắc đầu.

Hạc đình hồng này là độc dược mạnh nhất, ngộ nhờ không thành công, ngược lại càng nghiêm trọng, vậy phải làm sao?

Không được, không thể mạo hiểm, tôi thiếu nàng vẫn còn 4 tháng để sống, ngộ nhờ uống Hạc đình hồng không đến nửa canh giờ lại có thể mất mạng.

Suy nghĩ kỹ càng, TDD cuối cùng đem một hộp gỗ đặt trên bàn, lôi một con rắn độc ra.

____Hồng Trần____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Gả cho hoàng tử khác

“trước tiên thử bằng con rắn độc này trước vậy.” vừa nói xong, không chút do dự để con rắn độc cắn vào tay, một trận đau đớn truyền đến, khi TDD buông con rắn ra, chỉ nhìn thấy từ vết cắn chảy ra mấy giọt máu đen.

Nàng có chút kinh ngạc, lẽ nào máu trong cơ thể nàng toàn bộ đã trở thành màu đen rồi?

Đột nhiên, con rắn mới nãy vẫn còn đang sống, chỉ trong nháy mắt bỗng lặn ra chết.

“trời ơi, không phải chứ” TDD kinh ngạc nhìn ném con rắn trong tay xuống đất, nhìn thân thể bất động của nó.

Rắn chết rồi, nàng thật sự không ngờ được, chất độc trong cơ thể mình còn độc hơn cả độc của con rắn.

Khi nàng đang rơi vào trầm mặc, đột nhiên vang lên mấy tiếng tóc tóc, chỉ thấy từ trên cánh tay nàng đang không ngừng chảy ra mấy giọt máu đen, TDD nhủ hai hàng lông mày, đưa tay ra sờ lên mũi của mình, nhìn lại ngón tay toàn là máu đen, nhất thời cảm thấy vô cùng kinh sợ.

Trong đầu lập tức hiện ra mấy lời mà TLS đã nói.

“khi bắt đầu chảy máu mũi, điều đó đại biểu, chất độc đã tấn công vào đến lục phủ ngũ tạng rồi, người trúng độc sẽ bắt đầu phải ném chịu cái đau đớn kịch liệt trong cơ thể, nghe nói loại đau đớn đến tận xương tủy đó, giống như nổi đau khi phải chịu cực hình.”

Tấn công vào lục phủ ngũ tạng, vậy có nghĩa là không thể cứu được nữa rồi.

“không thể nào, TDD, mày sẽ không đoán mệnh như thế chứ?” TDD hoang mang vội vàng lau sạch vết máu đang chảy ra.

Sau đó tiếp tục lật xem cách sách y học, cũng như những sách có liên quan đến độc dược, nàng muốn tìm ra cách giải độc.

Hoàng cung, thư phòng, BTH, BTN cùng mấy vị hoàng tử khác đang lần lượt đứng trước mặt hoàng đế.

“Hàn nhi, ngày hôm qua thái hậu lại đề cập đến việc phong Tuyết nhi làm thái tử phi, trẫm hôm nay muốn hỏi con người một câu cuối cùng, người thật sự không phản đối sao? Nếu như người vẫn không cự tuyệt, vậy thì trẫm đành phải chỉ hôn, tháng sau để cho người cùng tuyết nhi thành hôn, và tuyết nhi cũng thế chỗ thái tử phi của TDD.” Hoàng đế khuôn mặt nghiêm túc nói.

Mấy tháng nay, ông đã hỏi hán rất nhiều lần, lúc đầu chỉ tưởng rằng BTH và TDD giận hờn nhau mà thôi, một thời gian sau sẽ lại tốt đẹp như trước, nhưng thật không ngờ, cả nửa năm nay, hai đứa vẫn như vậy, mà việc này lại khiến cho thái hậu càng có cái có, muốn phong NCT làm thái tử phi.

Thái hậu nói như vậy cũng coi như không tính làm gì, nhưng ngay cả BTH cũng không có ý kiến, thật sự tức chết ông rồi.

Ánh mắt BTH hấp háy, cuối cùng lạnh lùng nói: “Nhi thần không có ý kiến, tất cả đều nghe theo sự an bài của phụ hoàng.”

Lại không có ý kiến, tên tiểu tử thói này, thật sự hoàn toàn không để ý TDD nữa sao? Lẽ nào hán thật sự không yêu TDD, nếu không thì sao có thể bàng quan như vậy.

Nhưng TDD là thiên nữ, ông thật sự ko muốn nàng rời đi, nếu đã không làm được thái tử phi, vậy thì cũng phải để cho nàng làm vương phi.

Có điều, việc này vẫn nên hỏi qua ý kiến của TDD trước.

“Minh tổng quản” hoàng đế hét một tiếng, Minh tổng quản gật gật đầu, sau đó vẫy tay với một tên thị vệ ở phía cửa.

Chỉ nhìn thấy TDD chậm rãi từ phía ngoài đi vào, trước con mắt kinh ngạc của mọi người, đi đến trước mặt hoàng đế.

BTH nhìn thấy nàng tiến vào, ánh mắt liền sáng lên, đột nhiên cảm thấy có một loại bất an nổi lên, phụ hoàng tại sao lại triệu kiến TDD tiến cung.

Khi hắn nhìn đến khuôn mặt của TDD, tim cũng giống như bị co rút, nữ nhân này mấy ngày nay không ngủ sao? lẽ nào nàng không biết cách chăm sóc bản thân mình? Vì sao nàng lại biến thành bộ dáng như vậy?

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Xem người còn có thể ngoan cố đến lúc nào?

BTN vừa nhìn thấy TDD, cả người liền trở nên vui sướng, hắn đã rất lâu chưa nhìn thấy TDD rồi, không phải là hắn không đi tìm nàng, chỉ là mỗi lần đều bị BTH cản lại, khi lên lún lún vào thái tử phủ, cũng bị TDD từ chối gặp, hoàn toàn không nhìn thấy nàng.

Hôm nay nhìn thấy nàng, tại sao nàng lại trở nên tiêu tụy như vậy, lẽ nào nàng sống không tốt? tia nhìn của BTN dần dần chuyển xuống phía dưới, cuối cùng dừng lại trên bụng nàng.

Nàng sắp sinh rồi!

Một góc khác, trên khuôn mặt Bắc Thần Lãm lúc này cũng hiện ra sự vui mừng cùng kinh ngạc, rốt cuộc TDD ở thái tử phủ đã gặp phải chuyện gì, tại sao nửa năm không gặp mà nàng lại trở nên gầy như vậy, khuôn mặt của nàng tuy đã được trang điểm một lớp phấn, nhưng vẫn có thể nhìn rõ được vẻ tiêu tụy của nàng.

Nhìn thấy TDD lúc này, tại sao lại có cảm giác, giống như nàng đang bị bệnh.

“Duyệt Duyệt, người thân thể không khỏe sao? Có phải sinh bệnh rồi không?”

Hoàng đế hỏi đúng câu hỏi mà mấy vị hoàng tử khác cũng đang muốn hỏi, bọn họ thất sự không thể tin được, TDD lại có thể trở thành cái bộ dáng như vậy, thậm chí còn hoài nghi, có phải BTH đã ngược đãi nàng trong thời gian dài, mới khiến nàng trở nên như vậy.

Ánh mắt TDD nhất thời có một hoang mang, vội vàng nở ra một nụ cười, sờ sờ mặt của mình nói: “không có, mấy ngày nay ta ngủ không tốt, không có việc gì, ta không có sinh bệnh, cho nên không cần lo lắng cho ta.”

Nàng trả trả cả một lớp phấn dày, chính là muốn che giấu bộ dáng quý này của mình, nàng không muốn để cho người khác biết việc nàng trúng độc.

“hoàng thượng, hôm nay triệu kiến ta có việc gì sao?”

Hoàng đế nhìn nàng một lúc, đặc biệt là bụng của nàng, có lẽ nàng sắp sinh rồi.

Ông chậm rãi nói: “Hàn nhi đã đồng ý tháng sau sẽ lấy thái tử phi, nhưng thái tử phi này, không phải người, là người khác.”

TDD nghe thấy thế, sắc mặt liền trở nên trắng bệch, tâm của nàng cũng giống như bị đâm cho một nhát chí mạng, đau vô cùng, cho dù nàng đã sớm biết BTH độc sủng YY trong thái tử phủ, nàng cho rằng nàng đã không còn bận tâm nữa rồi, nhưng vào lúc này đây nàng lại cảm thấy vô cùng đau đớn.

Ánh mắt BTH có một tia phức tạp, hắn âm thầm nhìn liếc về phía TDD, nhìn thấy thân thể như sắp ngã của nàng, hắn đột nhiên dâng lên cảm giác hoảng loạn, cũng có chút hối hận về việc mình đã đáp ứng lúc này.

Hoàng đế đương nhiên nhìn rõ biểu tình của BTH và TDD, rõ ràng hai đứa vẫn còn rất quan tâm đến nhau, tên tiểu tử thối này vẫn còn rất để ý TDD, lại còn cố tình tỏ ra không có gì.

Nếu đã ngoan cố như vậy, vậy để xem người còn có thể ngoan cố đến lúc nào?

“DD, nếu việc Hàn nhi cùng Tuyết nhi đã quyết định xong rồi, vậy thì người cũng không còn là thái tử phi nữa, trăm muốn người chọn một người trong số những hoàng tử ở đây, người xem người muốn được gả cho ai, trăm liền gả cho hắn.” hoàng đế vừa nói xong, lập tức nhìn thấy khuôn mặt của BTH đã đỏ đến mức giống như quan vũ.

Một nỗi phần nộ đột nhiên bốc lên, BTH gất gao nắm chặt tay thành quyền, nghiêng răng ken két, hoàn toàn không đồng ý việc TDD sẽ gả cho người khác.

Lão đầu thối đáng chết, không có việc gì lại đưa ra cái chủ ý ngu ngốc này, không hiểu được đạo lý 1 ko gả hai chồng hay sao? Chết tiệt.

Ngược lại với sự phần nộ của BTH, BTN cùng BTL lúc đầu là kinh ngạc, sau đó khắp mặt đều là vẻ vui sướng, thậm chí ngay cả ánh mắt của Bắc Thần Liệt cũng sáng lên, ý của hoàng đế chính là dự định gả TDD cho một trong số bọn họ.

Hồng Trần____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Nàng là nữ nhân của bốn vương

“Duyệt” BTN nhìn nàng, trong ánh mắt tràn đầy thâm tình cùng chờ đợi, hẳn sẽ không để ý đến việc TDD sinh ra đứa con của BTH, hẳn tuyệt đối sẽ coi nó giống như con đẻ mình, hẳn yêu nàng, thì sẽ yêu toàn bộ của nàng.

ánh mắt TDD hấp háy nhìn hắn, nhất thời ánh mắt hai người chạm nhau.

Nàng biết rõ, trong lòng hẳn lúc này có bao nhiêu khát vọng cùng vui sướng, nhưng tại sao, lúc này tâm của nàng một chút cũng không hy vọng được gả cho người khác, rõ ràng BTH đã bỏ nàng rồi, rõ ràng BTH đã yêu người khác, lẽ ra nàng phải nên vui vẻ mà tiếp nhận BTN, nhưng tại sao nàng lại do dự?

BTN nhìn thấy ánh mắt hai người nhìn nhau, trong lòng lại càng sốt ruột, cảm thấy vô cùng bức bối.

hắn không phải không quản chuyện của TDD nữa sao, vì có gì khi nhìn thấy một màn này, trong lòng lại giống như bị đâm một nhát dao, rất không thoải mái, Ko, là vô cùng vô cùng không thoải mái.

chết tiệt, nữ nhân này còn không thêm để ý đến sự tồn tại của hắn.

BTH cảm tức trừng mắt nhìn khuôn mặt của TDD, mà hoàng đế ngồi ở một bên lại nhìn thấy cử chỉ của hắn vô cùng rõ ràng, hóa ra đứa con lớn của ông cũng có nhiều biểu tình trên khuôn mặt như vậy, thật là hiếm thấy.

lúc này, bên tai TDD lại truyền đến một giọng nói, cắt đứt tia nhìn giữa nàng và BTN.

“Duyệt Duyệt, nếu hoàng huynh đã không cần nàng nữa, vậy thì gả cho ta, ta đáp ứng nàng, ta sẽ chăm sóc nàng cả một đời, bao hàm cả đứa con trong bụng nàng” Bắc Thần Lãm một tay nắm lấy tay của TDD, vừa cảm nhận được nàng muốn rút tay lại, lại càng nắm chặt hơn, hoàn toàn không cho nàng cơ hội tháo lui.

Hắn cũng cảm nhận được rõ ràng, bên cạnh đang có hai tia sát ý bắn tới, nhưng hắn không quan tâm, trước đây hắn đã để mất cơ hội này, khiến cho TDD trở thành thái tử phi của BTH, đến nay, nếu BTH đã không biết trân trọng, vậy thì hắn cũng không nề tình huynh đệ nữa, cho dù như thế nào, hắn cũng muốn TDD, muốn nàng trở thành vương phi của hắn.

khuôn mặt BTH lại càng thêm phần u ám, hung ác trừng mắt nhìn bàn tay đang nắm lấy nhau của hai người họ, hận không thể ngay lập tức đi về phía trước, tách hai người ra, sau đó đá BTL ra ngoài, để cho hắn không thể nào nhìn thấy TDD nữa.

BTN cũng bắt đầu tức giận, trực tiếp đẩy BTL ra, sau đó kéo TDD ôm vào lòng, không để cho BTL có cơ hội chạm vào nàng.

“Lục đệ, người làm gì vậy?” BTK giận giữ gầm lên.

Bắc Thần Liệt tuy cũng muốn ra mặt, nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt u ám của BTH, lại áp chế niềm kích động trong lòng lại, hắn vẫn niệm tình huynh đệ giữa hai người.

“Nàng là nữ nhân của bốn vương, huynh tốt nhất không nên động chạm bừa bãi!” ánh mắt BTN lạnh lùng liếc về phía hắn, vô cùng đồng dạng tuyên bố chủ quyền.

hắn không cho phép người khác chạm vào nữ nhân của hắn, một BTH đã khiến hắn phải đau đầu rồi, bây giờ lại thêm một BTL.

không cho phép, tuyệt đối không cho phép! BTN ôm chặt lấy TDD, chỉ sợ buông tay nàng sẽ bị cướp đi.

Ánh mắt BTH u ám, phát ra tia lửa phần nộ, trừng mắt nhìn cánh tay của BTN đặt trên đầu của TDD, đáng chết, cái tay đó thật là chướng mắt, hoàn toàn không nên xuất hiện trên thế giới này mới phải. lúc này đây, hắn thật sự muốn tiến lên phía trước, đem bàn tay đó chặt đi.

Hoàng đế cố nén lại nụ cười trên môi, vội vàng đổi sang một bộ dạng vô cùng nghiêm túc.

“Duyệt Duyệt, nếu Ngạo nhi và Lãm nhi đều muốn lấy người, vậy người chọn lấy một đi” hoàng đế nhìn nàng nói, ánh mắt lại không ngừng liếc về phía BTH, đem nhất cử nhất động của hắn thu vào tầm mắt.

có tiếp tục ngoan cố nữa cũng không sao, trầm không tin, đến đêm động phòng hoa chúc, người vẫn còn có thể nhẫn nhịn được.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Lẽ nào người đã quên chuyện Thương hải minh nguyệt

TDD nhìn BTN và BTL, cuối cùng nhìn về phía BTH, bất giác phải sợ hãi trong mắt hắn.

BTH nhìn thấy TDD đảo mắt về phía mình, liền cố ép tâm tình phần sợ hãi trong lòng xuống, sau đó đổi sang một bộ dáng thờ ơ, ko quan tâm gì, dường như là muốn nói với nàng, nàng thích gả cho ai thì gả, không quan hệ gì đến hắn, hắn không quan tâm.

Khi nhìn thấy thái độ thờ ơ của BTH, tim của nàng lại đau dữ dội, BTH hoàn toàn không để ý đến nàng, cũng đã hơn nửa năm, nàng thật sự chịu đựng đủ rồi.

“Duyệt” BTN thâm tình nhìn nàng.

“DD” BTK cũng không cam lòng khi bị phớt lờ, vội vàng đi đến trước mặt nàng, chờ đợi sự lựa chọn của nàng.

TDD nhìn hai người bọn họ, cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía hoàng đế.

“hoàng thượng, ai ta cũng không gả” lời của TDD ngay lập tức khiến BTN cùng BTL kinh ngạc.

Mà BTH lúc này cũng có chút ngạc nhiên, hắn cho rằng TDD sẽ nhân cơ hội này chọn BTN, nàng không phải yêu BTN, muốn đi cùng BTN sao? Hiện tại có cơ hội rồi, lại không lựa chọn.

Nhưng sau kinh ngạc, trong lòng hắn lại dâng lên một nỗi đắc ý cùng vui sướng, lẽ nào nàng muốn tiếp tục ở lại bên cạnh hắn, tiếp tục làm thái tử phi của BTH hắn.

Vừa nghĩ thế, BTH đang muốn tiến lên phía trước, kéo TDD từ trong lòng BTN ra, đột nhiên giọng nói của nàng lại vang lên.

“ta đã bị thái tử bỏ rồi, ta cũng không muốn tiếp tục gả cho ai nữa, từ nay về sau, TDD ta là của chính mình, không thuộc về bất kỳ một ai hết, hoàng thượng, ta muốn rời thái tử phủ, con về.....việc mà trước đây người nói với ta, e rằng ta không cách nào giúp được.” TDD bình tĩnh nói.

Hoàng đế kinh ngạc nhìn nàng, nàng muốn rời đi, không cho phép, nếu nàng rời đi, vậy Hàn nhi phải làm sao?

BTH vì lời nói của nàng mà sắc mặt ngay lập tức đen lại.

Nàng không thuộc về bất kỳ ai, bao hàm cả hắn sao? Nàng đã không chờ được mà vội vàng muốn cùng hắn cắt đứt quan hệ rồi.

Trong đôi mắt của BTN có một tia thất vọng, nàng không muốn gả cho hắn, xem ra trong lòng nàng vẫn rất để ý đến cảm nhận của BTH.

“DD, lẽ nào người đã quên Thương hải minh nguyệt?” hoàng đế trong lời nói mang theo sự lo lắng nói.

Thương hải minh nguyệt, khi 4 từ này vừa truyền đến tai nàng, hoàng đế có thể nhìn thấy nàng toàn thân run lên, xem ra, nàng ko phải hoàn toàn không từ bỏ thương hải minh nguyệt, hắn cũng không muốn dùng đến thương hải minh nguyệt để ép buộc nàng, nhưng vì giang sơn của Bắc Thần, hắn bắt buộc phải làm như vậy.

Chỉ là....

“hoàng thượng, Thương hải minh nguyệt ta đã không muốn nữa, đợi khi đứa trẻ được sinh ra, nói không chừng, ta liền có thể trở về quê hương của mình.” TDD lạnh lùng nói, nói xong lại nhìn đến ánh mắt kinh ngạc của BTH, sau đó trực tiếp rời khỏi thư phòng.

Nàng nói muốn về quê hương của mình, là ý gì? Lễ nào là tương lai? Trong lòng BTH đột nhiên dâng lên một nỗi bất an.

Lễ nào TDD định mãi mãi biến mất ở cổ đại, trở về tương lai.

Không cho phép, hấn không cho phép....nhưng, hấn có cách nào để ngăn cản, trong lòng TDD căn bản không có hấn.

Ánh mắt của BTN không ngừng hấp háy, cho đến thi thân ảnh của TDD biến mất sau cánh cửa, hấn vẫn không thu hồi lại ánh mắt của mình, cả người giống như rơi vào trầm tư, khiến mọi người không thể biết được hấn đang nghĩ gì.

Sau khi TDD rời khỏi thư phòng, đột nhiên bị hai lão Mama kéo lại, sau đó bị đưa đến Từ Ninh cung.

Khi nàng đi vào Từ Ninh cung, liền nhìn thấy một lão bà bà khoảng 60-70 tuổi, tuổi tuy đã cao, nhưng sát khí mà bà phát ra lại khiến cho người đối diện cảm thấy lạnh cả sống lưng.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Diện kiến thái hậu

người này có lẽ là thái hậu mà vừa mới hai lão mama kia nói qua! Xem ra quả thực rất khủng bố, có điểm giống với Từ Hi thái hậu, vừa nhìn liền biết không phải hạng người tốt đẹp gì.

“To gan! Nhìn thấy thái hậu nương nương, còn không mau quỳ xuống!” TDD còn chưa đánh giá thái hậu xong, lão mama đứng bên cạnh thái hậu đã gầm lên.

TDD nhìn nhìn lão mama, sau đó lại nhìn sang thái hậu, dường như không để lời của bà ta vào tai.

“ta tại sao lại phải quỳ, bà cũng không phải là gì của ta?” TDD từ trước đến nay ghét nhất là phải quỳ, hơn nữa, đầu gối của TDD nàng sẽ không vì những chuyện vô vị này mà chịu khổ.

“hỗn xược! nha đầu này càng ngày càng không biết phép tắc, nhìn thấy ai gia cũng không biết đường hành lễ, người đâu!!” sắc mặt thái hậu ngay lập tức liền tối sầm.

Tuy bà từ nhỏ đã không ưa gì TDD, nhưng ít nhất cũng thấy nàng rất biết phép tắc, mà đến nay 6 năm không nhìn thấy nàng, cư nhiên dám coi thường lời nói của thái hậu bà, ngay cả quỳ thành an cũng không quỳ.

Hôm nay bà nhất định phải giáo huấn nha đầu này, để cho nàng biết, người ở trước mặt nàng chính là thái hậu.

Ngay lập tức, có 6 lão mama từ ngoài cửa đi vào, trong đó có hai lão mama đã từng dạy phép tắc cho TDD ngày trước.

“Thái hậu nương nương” 6 lão mama đồng thanh hô lên.

Thái hậu trừng mắt nhìn TDD, sau đó lạnh lùng ra lệnh.

“lập tức làm cho nha đầu này quỳ xuống, không có sự cho phép của ai gia, không cho nó đứng lên.” Thái hậu sa sầm mặt mày nói, hoàn toàn không để tâm đến việc TDD đang mang thai 8 tháng, muốn ép buộc nàng phải quỳ xuống.

Mấy lão mama đáp lại một tiếng, sau đó đi qua chỗ TDD, lúc hai lão mama ngày trước đã từng dạy nàng định đưa tay ra nắm lấy TDD, lại bị nàng nhanh nhẹn né tránh, sau đó hung ác giơ một chân lên, đạp về phía hai người họ.

4 lão mama còn lại trừng to mắt, bước chân cũng dừng lại, chần chừ không dám tiến về phía trước, thật sự không dám tin, thái tử phi lại có thể trở nên thô bạo như vậy.

“Hỗn xược! ngươi còn dám động thủ với người của ai gia, ngươi rốt cuộc có coi Ai gia ra gì không?” thái hậu phẫn nộ trừng mắt nhìn TDD, đối với hành động của nàng, lại càng thêm khinh ghét.

Nữ tử đánh đá như vậy, hoàn toàn không hợp để trở thành thái tử phi, càng không hợp trở thành quốc mẫu tương lai.

TDD cười cười trả lời: “lão yêu quái nghìn năm, bà lại không phải là gì của ta, ta hà tất phải coi trọng bà, nói cho bà biết, TDD ta không sợ.”

Thái hậu vừa nghe thấy thế xong, sắc mặt lại càng tối lại, bà đường đường là một thái hậu, thế mà lại bị một đứa nha đầu không biết phép tắc coi thường.

“TDD, người thật sự quá hỗn xược rồi, Ai gia hôm nay sẽ khiến cho người biết, đứa giốn với ai gia sẽ có kết quả gì? Người đâu!!” khuôn mặt thái hậu đành lại, bàn tay đập mạnh vào thành ghế.

TDD không chút sợ hãi nhìn bà ta, nàng đã chịu đựng đủ rồi, ở thái tử phủ bị chèn ép suốt nửa năm, chịu sự tức giận của BTH, đến nay ngay cả lão yêu quái mới gặp nàng mới gặp lần đầu cũng muốn giáo huấn nàng, nếu nàng còn tiếp tục nhẫn nhịn, nàng sẽ không mang tên TDD.

Hơn nữa, muốn giáo huấn nàng, còn phải xem bọn họ có khả năng không.

Rất nhanh, một đám thị vệ từ cửa tiến vào, trên tay còn cầm thanh kiếm.

“TDD to gan làm loạn, mau kéo nó xuống.” Thái hậu phẫn nộ gầm lên.

Khóe miệng TDD giật giật, nhìn thấy đám thị vệ hùng dũng lao về phía nàng, muốn bắt nàng, nhưng còn chưa động được đến vạt áo của nàng, đã bị nàng nhanh nhẹn tránh thoát.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Thật sự coi ta như con mèo bệnh

“lão yêu nghìn năm, bà tốt nhất nên để ta đi, nếu không thì về sau đừng hối hận!” TDD có chút không nhẫn nại sờ sờ cái bụng căng tròn của mình.

Nếu không phải hiện giờ nàng đang mang thai, hoạt động mạnh sẽ làm bị thương đứa trẻ, thì nàng đã cùng bọn họ đánh một trận rồi.

Nhưng cảnh cáo của nàng đối với thái hậu hoàn toàn không có tác dụng, thái hậu nhìn thấy thủ hạ nhiều, khí thế cũng tăng cao.

“hừ! Ai gia sợ người sao, nực cười! còn không mau kéo nàng ta xuống, ai gia muốn nhìn xem người còn dám mạnh mẽ không.” Thái hậu lạnh lùng ra lệnh, không để tâm đến lời cảnh cáo của TDD.

Lúc đám thị vệ giờ nanh múa kiếm, rầm rộ lao về phía TDD, TDD ngay lập tức phóng ám khí về phía tên thị vệ đang muốn bắt nàng, sau đó nhân cơ hội hất đầu đón buông lòng kiếm, nàng cướp lấy kiếm trong tay hắn, lao thẳng về phía thái hậu, đem lưỡi kiếm sắc lạnh kề bên cổ bà ta.

Chỉ trong một tích tắc, tất cả mọi người đều quay đầu lại, đám thị vệ hít một ngụm khí lạnh, thật sự không dám tin TDD lại có thể làm ra hành động như vậy.

Sắc mặt thái hậu ngay lập tức trở nên trắng bệch, vẻ đắc ý lúc này đã hoàn toàn tiêu biến, thậm chí toàn thân còn run rẩy.

Bà thật sự không thể ngờ được, TDD lại dám làm ra hành động như vậy với bà, chỉ cần một điểm này, bà cũng có thể xír nàng tội chết.

“TDD to gan, mau thả thái hậu ra, nếu không thì.....” tên thị vệ đứng đầu nói trước, chỉ là lời còn chưa nói xong, TDD hung ác trừng mắt một cái, ngón châm trong tay liền cứ thế bắn ra, cắm trúng vào giữa hai hàng lông mày.

Cả đám đông sợ hãi im lặng, TDD này thật sự là một tội phạm sát nhân, không coi vương pháp ra gì.

“Người....Người....người mau thả ai gia ra!” thái hậu nhìn thấy thi thể phía trước, nỗi sợ hãi trong lòng lại càng tăng lên.

Người trước mắt này chính là TDD của 6 năm về trước, đánh không phân thắng bại, chửi không dám cãi lại sao? Tại sao lại hoàn toàn không giống nhau.

“Thả! Ta vừa nãy không phải đã cảnh cáo bà rồi sao? Là do bà không chịu nghe, ta cũng không muốn rước thêm phiền phức, là do lão yêu quái bà không biết điều, ép ta phải động thủ, bà thật sự coi ta là con mèo bệnh sao?” nói xong, nàng lại tăng thêm chút lực, chỉ thấy thái hậu kêu lên thảm thiết như giết lợn.

Khóe miệng TDD nhếch lên tạo thành một nụ cười giễu cợt, mới có đau một chút mà đã khóc đến long trời lở đất, khí thế hùng hãn lúc đầu chạy đi đâu rồi? đúng là lão yêu quái chỉ biết cậy quyền thế.

“Cầu xin người...buông thái hậu ra, người già rồi thân thể không khỏe, không chịu được sự kích động như vậy” một lão mama run rẩy nói.

TDD trừng mắt nhìn bà ta, chỉ thấy bà ta lại càng run rẩy, giống như là gặp phải quỷ.

“lão yêu nghìn năm, bà tuổi đã cao rồi, cũng không sống được bao lâu nữa, tích chút công đức cho bản thân đi, đừng suốt ngày dùng quyền thế đi ức hiếp người khác” TDD tốt bụng khuyên bảo, lại thấy thái hậu đã rơi vào nỗi sợ hãi không thể định thần lại, e rằng mới này nàng nói gì bà ta cũng không nghe thấy.

Lúc này, TDD đột nhiên gầm to lên một tiếng.

“ĐÃ NGHE THẤY CHƯA?” tiếng gầm phẫn nộ này, ngay lập tức dọa cho cho thái hậu đến nỗi nước tiểu cũng sắp chảy ra.

“Hiểu hiểu hiểu.....ta hiểu...” thái hậu toàn thân run rẩy vội vàng trả lời, ngay cả cách xưng hô là Ai gia cũng quên luôn.

Thậm chí, bà ta hoàn toàn không biết nghe hiểu cái gì, lại cứ gật đầu như máy, chỉ sợ làm TDD bực mình, sẽ giống với tên thị vệ ở dưới kia.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Giữ nàng ở bên người cả đời

Tất cả những người ở đó đều kinh ngạc nhìn một màn của TDD và Thái hậu, nhưng lại không có ai dám tiến lên phía trước ngăn cản, bọn họ đều đã biết được thân thủ cùng sự máu lạnh của TDD, nếu đắc tội nàng, chỉ sợ người chết tiếp theo sẽ là mình.

Đột nhiên, từ cửa truyền đến một giọng nói phẫn nộ.

“TDD, người đang làm cái gì?” TDD ngẩng đầu thì nhìn thấy BTH đang đứng ở cửa, khuôn mặt anh tuấn đen lại, kèm theo đó còn có một tia kinh ngạc.

TDD tại sao lại có thể ngang nhiên ở trong cung, kẻ kiêu vào cổ thái hậu, việc này có thể phạm vào tội chết, nàng lẽ nào không biết bản thân sắp vướng phải tai họa sao?

Hắn từ từ đi đến trước mặt TDD và thái hậu, đưa tay ra hất thanh kiếm trong tay TDD đi, sau đó tức giận nhấc tay lên, muốn giáng cho nàng một cái tát, nhưng khi bàn tay sắp hạ xuống, TDD lại nhanh hơn hắn một bước.

Ba một tiếng, cả điện ngay lập tức rơi vào im lặng, tất cả mọi đều vô cùng kinh ngạc trừng lớn mắt, ngay cả thờ cũng không dám thở.

Trên khuôn mặt BTH hiện lên dấu vết 5 ngón tay đỏ hồng, choáng váng trừng mắt nhìn TDD, ngay cả bàn tay mới này sắp hạ xuống cũng cứng lại trong không trung.

“BTH, người đủ rồi! người thật sự cho rằng ta sợ người sao, người lại còn muốn đánh ta, hết cái tát này đến cái tát kia, người đánh cũng ngày càng thuận tay rồi, ta nói cho người biết, TDD ta về sau sẽ không bao giờ chịu sự vũ nhục này nữa.” TDD phẫn nộ gầm lớn lên.

Nói xong, còn hung ác đẩy bàn tay đang khựng lại của BTH ra, sau đó cứ thế đi rồi đi.

Nàng thật không ngờ, BTH lại muốn động thủ đánh nàng, vào cái khắc nhìn thấy hắn giơ tay lên, tim của nàng...vỡ rồi!

Lúc BTH định thần trở lại, nhìn nhìn bàn tay của chính mình, trong ánh mắt tràn đầy sự thất vọng, bản thân sao lại muốn động thủ rồi.

Nhưng nếu hắn không ngăn cản, lẽ nào gương mặt nhìn nàng tiếp tục làm ra hành vi hoang đường này.

Hai ngày sau, có một đạo thánh chỉ được truyền đến thái tử phủ, hoàng đế cuối cùng cũng vẫn chỉ hôn cho TDD với tam hoàng tử Bắc Thần Lâm, mà hôn sự của BTH cùng NCT cũng sẽ tổ chức sớm hơn sự định, cả hai hôn lễ đều sẽ được cử hành vào 3 ngày sau.

Đạo thánh chỉ này ngay lập tức khiến cho cả thái tử phủ rơi vào đại loạn, hoàn toàn trở tay không kịp, mà hoàng đế biết TDD sẽ không đồng ý, khẳng định sẽ tìm cách bỏ trốn, vì vậy ông đã phái 100 ám ảnh có thân thủ bất phàm vây quanh thái tử phủ, không để cho nàng có cơ hội đào hơn, TDD là thiên nữ, bất luận như thế nào ông cũng không để cho nàng rời đi.

Đêm khuya yên tĩnh, TDD đã sớm chìm vào giấc ngủ, hoàn toàn không biết hiện có một thân ảnh cao lớn đang lặng lẽ đi đến bên cạnh giường.

BTH ngồi xuống, bàn tay to nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt trắng nhỏ của nàng, nàng gầy đi rất nhiều, cũng tiều tụy hơn trước.

3 ngày sau, TDD sẽ trở thành thê tử của người khác, không còn thuộc về riêng hắn nữa.

“Duyệt nhi....Duyệt nhi...” hắn trầm thấp gọi, trong giọng nói còn mang theo vị không nỡ cùng đau lòng.

Hắn không phải đã quyết định buông tay TDD rồi sao? Không phải đã đưa nàng hưu thư rồi sao? Hắn hẳn nên sớm nghĩ đến sẽ có ngày này, nhưng khi thật sự phải đối mặt với nó, tim của hắn, lại bắt đầu đau.

Không được! hắn không cho phép TDD gả cho người khác, không cho phép! Hắn muốn rút lại hưu thư, hắn muốn TDD mãi mãi ở lại bên cạnh hắn, cho dù trong tim của TDD không có hắn, hắn cũng phải bá đạo giữ nàng ở bên cạnh hắn cả đời.

“Duyệt nhi” BTH cười áo khoác ra, trèo lên giường, nằm xuống bên cạnh nàng, sau đó ôm thân thể nàng vào lòng.

Hắn đã rất lâu chưa được ôm nàng rồi, rất lâu chưa cùng nàng đi vào giấc ngủ, cảm giác vô cùng chân thực này khiến nỗi bất an trong lòng hắn dần dần lắng xuống.

__Hong Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Xin phụ hoàng thu hồi thánh chỉ

Buổi chiều, tại thư phòng, hoàng đế an tĩnh ngồi trên long ý, ngón tay còn không ngừng gõ xuống mặt bàn, khóe miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười như có như không, nhìn BTH với khuôn mặt đang đầy vẻ phẫn nộ đứng ở phía trước, vừa hạ triều, khi BTH đến tìm ông, ông đã đoán được lý do hắn tìm đến.

“phụ hoàng, xin người ngay lập tức thu hồi thánh chỉ!” lời của BTH nói ra còn ản theo vô vàn sự tức giận, trừng mắt nhìn ông.

Hắn không cho phép việc TDD gả cho BTL, nhưng hắn lại không cách nào kháng lại được thánh chỉ, cho nên đành phải để cho hoàng đế thu hồi lại thánh mệnh.

Hoàng đế cười cười, trên mặt còn lộ ra biểu tình bối rối, giả bộ ngốc nói.

“thu hồi thánh chỉ, thánh chỉ gì? Hàn nhi muốn nói đến việc đi giám sát công trình cứu giúp vùng lũ lụt mà buổi thượng triều sáng nay đề cập đến sao? Hàn nhi từ lúc nào lại nghĩ muốn tốt cho Trương thừa tướng như vậy, không nỡ để cho người già cả đi đến vùng xa xôi?”

BTH vừa nghe xong, sắc mặt ngay lập tức lại đen lại, phụ hoàng rõ ràng hiểu được ý của hắn, cái hắn nói không phải là việc này, mà là việc hôn sự của hắn, nhưng hắn cũng biết phụ hoàng muốn hắn phải tự mồm nói ra mới cam lòng.

“Phụ hoàng, cái nhi thần nói không phải việc đó, là....là....” BTH ngay lập tức cảm thấy khó xử, khi hắn ngẩng đầu lên lại nhìn thấy nụ cười của hoàng đế ngày càng gian xảo.

“không phải chuyện đó, vậy là chuyện gì? Ai! Cho dù là chuyện gì, hai ngày nữa người cùng tuyết nhi cũng thành thân rồi, việc này lúc này không nói lại nữa, được rồi, lui xuống đi!” hoàng đế phất tay, muốn bảo hắn lui xuống.

BTH nghe thấy hai chữ “thành hôn”, lửa giận lại bốc lên, vội vàng nói: “phụ hoàng, nhi thần không lấy Tuyết nhi, DD cũng không thể gả cho tam đệ, xin phụ hoàng thu hồi thánh chỉ!”

Hoàng đế cười tà mị nhìn BTH, quả nhiên, kích tướng có tác dụng, tên tiểu tử thời này không phải là rất ngoan cố sao? Mới có 1 ngày đã chịu không nổi rồi.

“hoàng đường, thánh chỉ của trẫm không thể muốn ban là ban, muốn thu là thu, đối với việc hôn sự của người cùng Tuyết nhi, người không phải nói không có ý kiến gì sao, sao bây giờ lại phản đối?” hoàng đế bày ra bộ dáng tức giận, đập tay vào bàn hét lên.

“Phụ hoàng, tóm lại thái tử phi của nhi thần chỉ có DD, sẽ không có người khác, nếu phụ hoàng kiên trì muốn Tuyết nhi làm thái tử phi, vậy thì Nhi thần cũng không muốn làm thái tử nữa, Nhi thần sẽ ngay lập tức mang DD cao chạy xa bay, phụ hoàng nên biết, nhi thần nói được làm được.” BTH hoàn toàn không để tâm đến sự tức giận của hoàng đế, trực tiếp nói.

hai hàng lông mày của hoàng đế nhăn lại, trừng mắt nhìn hắn, ngữ khí trách cứ nói.

“người còn dám nói không muốn làm thái tử, vị trí thái tử cũng không phải người nói không làm thì không làm.”

Tuy ông rất vui BTH có thể vì TDD mà hy sinh nhiều như vậy, nhưng hấn là thái tử, sao có thể dễ dàng nói buông tay với vị trí này, điểm này cũng khiến hoàng đế có chút không vui.

“phụ hoàng, xin thu hồi thánh chỉ!” ánh mắt BTH trở nên sắc bén, lại nói lại lần nữa.

Cho dù thế nào, hôm nay hấn cũng đã quyết định, phải khiến cho hoàng đế thu hồi lại thánh chỉ, hấn tuyệt đối sẽ không lấy NCT, mà TDD cũng tuyệt đối không gả cho BTL, bởi vì TDD chỉ thuộc về hấn, một mình BTH hấn.

Còn về bức thư kia, tối nay hấn sẽ đi tìm TDD để lấy lại, không có thư, TDD vẫn là thê tử của hấn.

Hoàng đế nhìn hấn một lúc, đột nhiên cười lớn, cười đến nỗi khắp mặt BTH hiện ra vẻ kinh ngạc lẫn mù mịt.

“Ha ha ha! Hấn nhi, người cuối cùng cũng nói thật lòng với trẫm, một đạo thánh chỉ giả, lại khiến cho người hoang mang như vậy.” hoàng đế vừa cười vừa nói.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Lễ nào không muốn một lần nữa cưới DD về

“Ha ha ha! Hấn nhi, con cuối cùng cũng nói những lời thật lòng với trẫm, một đạo thánh chỉ lại, lại có thể làm con hoang mang đến như vậy.” hoàng đế cười lớn nói.

BTH hoang mang nhìn hoàng đế ở trước mặt, thánh chỉ giả, rốt cuộc là chuyện gì? Thánh chỉ sao có thể là giả chứ?

Hoàng đế nhìn thấy vẻ hoài nghi của BTH, cũng không muốn làm khó hấn nữa, nhanh chóng giải thích: “Trẫm biết tình cảm của con với DD vẫn còn rất sâu sắc, nhưng bất luận trẫm hỏi con như thế nào, con cũng không hề cự tuyệt chuyện thành hôn với Tuyết nhi, vì vậy trẫm đành phải khiến cho con hiểu rõ được lòng của mình, cho nên mới có chuyện thánh chỉ giả, chính là muốn kích thích con, thấy chưa! Con cuối cùng cũng phải nói thật lòng mình.”

Nghĩ đến ông đường đường là đế quân của một nước, lại vì chuyện tình cảm của con trai mà làm ra việc truyền thánh chỉ giả, e rằng lịch sử từ trước đến nay chưa từng có! Tuy nhiên vì hai đứa bọn chúng, ông cam lòng!

“cho nên ý của phụ hoàng là....việc hôn sự của nhi thần với tam đệ cũng là giả sao?” BTH từ trong kinh ngạc định thần lại, vội vàng hỏi.

Tất cả mọi việc diễn ra quá nhanh, chẳng trách vừa nãy lúc thượng triều sắc mặt của BTL hoàn toàn không có biểu tình gì, cũng không có thể hiện niềm vui của một tân lang, hóa ra, thánh chỉ là giả!

Nói như vậy, người bị lừa chỉ có mình hấn, thật không ngờ phụ hoàng lại sử dụng chiêu này.

“giả? Không, là thật, 3 ngày sau hôn sự của con và Lãm nhi vẫn tiến hành như dự định.” hoàng đế đột nhiên nói.

BTH lại một lần nữa trở nên hoang mang, vội vàng nói: “nhưng ban nãy phụ hoàng không phải nói thánh chỉ là giả sao? Tại sao lại vẫn tiến hành?”

Lễ nào phụ hoàng đột nhiên thay đổi chủ ý, muốn hấn lấy NCT, đem thánh chỉ chuyển thành thật.

“Hấn nhi, con gấp cái gì, trẫm còn chưa nói xong.” Hoàng đế tươi cười nói, sau đó đứng lên đi đến trước mặt BTH, tiếp tục nói: “hai người các con vẫn sẽ thành hôn, chỉ là tân nương sẽ hoán đổi cho nhau, trẫm biết con đã đưa thư cho TDD, lễ nào không muốn một lần nữa cưới DD về sao?”

“phụ hoàng muốn gả tuyết nhi cho tam đệ?” BTH yên lặng đứng nhìn hoàng đế.

“sao? Con không nữ? vậy không vấn đề gì, Tuyết nhi gả cho con, DD gả cho Lãm nhi, như vậy cũng không tồi.” hoàng đế nhấc hai hàng lông mày, không chút suy nghĩ nói.

Lời vừa nói xong, ngay lập tức có một tiếng gầm vang lên, truyền vào tai ông.

“không cho phép” BTH giận dữ nói.

Tuy hắn biết hoàng đế chỉ nói chơi, nhưng chỉ nghe đến việc TDD sẽ gả cho người khác, hắn lại không không chế được lửa giận trong lòng.

“được rồi! con mau về chuẩn bị, hai ngày tiếp theo không cần phải thượng triều, đi mà xin lỗi TDD, cũng thuận tiện giải thích cho nó chuyện thánh chỉ giả, để cho ám vệ của trẫm trở về cung.” Hoàng đế vỗ vỗ vai của hắn nói.

BTH gật gật đầu, nỗi bức bối trong lòng cũng đã tiêu tan, mà thay vào đó là niềm vui của một tân lang.

Tuy đây không phải là lần đầu hắn thành thân, nhưng lần trước là với TDD của ngày trước, hoàn toàn không phải TDD của bây giờ, cũng tốt, vừa hay hắn có thể cho TDD một hôn lễ hoàn mỹ, còn về tâm của nàng, hắn sẽ nghĩ cách khiến cho tâm của nàng hoàn toàn thuộc về hắn.

“phụ hoàng, người gả Tuyết nhi cho tam đệ, vậy thái hậu thì sao? Phải nói lại với thái hậu như thế nào?” BTH đột nhiên nghĩ đến một vấn đề quan trọng.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Sự phản bội của Y Y

Thái hậu một lòng muốn gả NCT cho hắn làm thái tử phi, nhưng bây giờ, thái hậu sẽ cam lòng nhìn NCT gả cho BTL sao?

“thái hậu cứ để ta lo, con yên tâm bồi dưỡng tình cảm với DD đi, còn có, tìm mấy vị thái y đến xem bệnh cho DD, trẫm thấy DD dường như có điều gì đó đang giấu chúng ta, sắc mặt của nó quả thật rất kém, quan tâm nó một chút.” Hoàng đế dặn dò hắn.

Hôm qua lúc nhìn thấy TDD, ông nhận ra sắc mặt của nàng rất không bình thường, hơn nữa lúc ông hỏi đến sức của DD, ánh mắt của nàng lại giống như đang trốn tránh, khiến ông cảm thấy vô cùng hoài nghi.

BTH nghe thấy hoàng đế nói như vậy, trong tim cũng dấy lên điểm nghi hoặc, hắn không phải không chú ý đến việc sắc mặt TDD trông rất kém, hắn đã từng đi tìm thái y, nhưng thái y chỉ nói TDD ngoài đang mang thai ra, các điểm khác vẫn bình thường, hoàn toàn không tìm ra nguyên nhân.

“phụ hoàng, Nhi thần biết rồi, vậy nếu không còn việc gì nữa, nhi thần xin cáo lui.” BTH đem sự hoài nghi nuốt lại trong lòng, xem ra hắn phải tìm cơ hội lên quan sát TDD mới được.

Chiều tối, sắc mặt YY vô cùng khó coi, một mình đứng ở cửa phủ, trong tay còn nắm chặt một bức thư, nàng ngẩng đầu nhìn thị vệ đang đứng ở bên ngoài, trong ánh mắt còn ẩn chứa một tia ác độc, sau đó không chút chần chừ đi đến bên cạnh tên thị vệ gác cửa, đem bức mật thư gửi đi, sau đó mới miễn cưỡng rời khỏi quan phủ.

Nam Chiêu Quốc đã bị diệt vong rồi, vậy thì đám người này cũng không nên sống tiếp trên đời nữa, nàng sẽ không để cho họ có cơ hội phục quốc, cho nên nàng sẽ đem những gì mà nàng biết cũng như địa điểm lần trốn của bọn họ, còn có binh quyền mà họ đang nắm giữ, tất cả đều viết trong bức mật thư, gửi cho quan phủ.

Cuộc gặp gỡ tối nay, tất cả bọn chúng sẽ bị quan phủ bắt hết, ngoài TDD ra, người của Nam Chiêu Quốc sẽ mãi mãi biến mất trên thế giới này.

Đêm khuya, trong thư phòng, hai hàng lông mày của BTH nhăn lại, chăm chú nhìn quân gia đang đứng ở trước mặt.

“Điều người nói là thật sao?” hắn xác định lại một lần nữa.

Vừa nãy quân gia đến bẩm báo, nói TDD cả tháng nay, không biết tại sao, lấy rất nhiều thảo dược cũng như sách y học đem về Duyệt Tâm Các, thậm chí còn lấy một vài loại cỏ độc và thuốc độc, quân gia cảm thấy vô cùng kỳ quái, cho nên mỗi ngày đều đến Duyệt Tâm Các, chú ý nhất cử nhất động của TDD, nhưng TDD cả ngày đều nhốt mình ở bên trong, dường như không hề ra ngoài, vì vậy quân gia không yên tâm, cuối cùng lựa chọn đi bẩm báo lại với thái tử.

“đừng a! Thái tử phi cả tháng nay đã đến thái y viện lấy rất nhiều thuốc, thậm chí ngay cả Lạc Đình Hồng cũng lấy, cho nên lão nô không yên tâm, ngay lập tức đến bẩm báo.” Quân gia vội vàng gật đầu nói.

“Lạc đình hồng?” BTH hoang mang trừng mắt nhìn, Lạc đình hồng là độc dược, TDD lấy nó làm gì? Sẽ không phải là muốn làm việc ngu xuẩn chứ?

Đột nhiên trong đầu hắn hiện lên lời cảnh báo mà hoàng đế đã nói với hắn, TDD đang có việc muốn giấu mọi người, hơn nữa trong thời gian này, sắc mặt của nàng vô cùng kém, hắn cảm thấy, nàng đang bị bệnh.

BTH khua tay ý bảo quản gia lui xuống, sau đó đứng lên, trực tiếp đi về phía Duyệt Tâm Các.

Nhưng khi BTH đi vào Duyệt Tâm Các lại không nhìn thấy bóng dáng của TDD đâu, hần nhẩn mày nhìn các loại thảo dược đặt ở xung quanh, nỗi hoài nghi trong lòng cũng ngày càng lớn, cứ thế tiến vào phòng ngủ của nàng, nhưng lại cũng không nhìn thấy nàng đâu.

“kỳ lạ, chạy đi đâu rồi?” BTH hoài nghi lắm lắm, đột nhiên nghe thấy tiếng của TDD từ bên ngoài cửa sổ, hần đang muốn đi ra, nhưng lại có chút do dự, cuối cùng nấp ở một góc bên cạnh giường, nén hơi thở không để cho TDD phát hiện.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Nàng trúng phải túy hồng nhan

Đột nhiên nghe thấy tiếng của TDD bên ngoài cửa sổ, hần đang muốn đi ra ngoài, nhưng do dự một lúc, cuối cùng lại nấp ở một góc bên cạnh giường, nén khí không cho TDD phát hiện.

Lúc này, TDD từ bên ngoài bước vào phòng, nhìn thấy một thùng nước nóng, khẩn trương nhìn bốn phía, phát hiện không có người mới đóng cửa phòng lại, ngay cả cửa sổ cũng đóng kín.

“ai, cuối cùng cũng có thể tắm rồi, không biết thuốc hôm nay điều chế có tác dụng không?” TDD cầm lấy dược thảo ở trên bàn, trực tiếp bỏ vào trong thùng nước.

Sau đó quay lại bên cạnh bàn, trên bàn lúc này đang để một chậu nước ấm, TDD nhanh chóng buông xả mái tóc dài của mình ra, cứ thế nhúng vào trong chậu nước, nhẹ nhàng gội sạch, chỉ thấy nước bên trong chậu từ một màu trong suốt, chỉ trong nháy mắt liền biến thành màu đen, mà mái tóc đen của TDD cũng chuyển sang màu trắng tuyết.

TDD không ngừng gội sạch mái tóc của mình, hoàn toàn không phát hiện có người đứng nấp ở một góc, đang vô cùng hoang mang, cũng vô cùng đau lòng.

BTH kinh ngạc trừng mắt nhìn một màn trước mắt, hần thật sự không dám tin vào những gì mà mình đang nhìn thấy, hần muốn ngay lập tức bước ra, hỏi TDD cho rõ ràng, nhưng bước chân của hần giống như bị đóng đinh, bất động đứng tại chỗ.

Những sợi tóc trắng trên mái tóc của TDD hoáy sâu vào mắt hần, nàng, tại sao lại biến thành như vậy? Sao lại có thể như vậy? Câu hỏi này không ngừng hiện ra trong đầu hần.

Đang lúc hần còn chưa định thần lại, TDD đã cởi bỏ lớp y phục của mình, trực tiếp nhảy vào trong thùng nước tắm, một môi dựa vào thành bồn.

“hài nhi, mẹ đang giải độc, con có phải cũng cảm nhận được? Mẹ biết, con nhất định rất đau, hy vọng lần này kỳ tích có thể xuất hiện” TDD nhắm hai mắt, nhẹ nhàng vuốt ve bụng của mình, tự độc thoại.

BTH vừa nghe thấy lời của TDD, cả người chấn kinh, không tự chủ từ trong góc bước ra, chậm chậm đi đến phía sau TDD, đau lòng nhìn nàng.

Nàng vừa nói giải độc? Nàng trúng độc rồi, lẽ nào mái tóc của nàng bạc trắng là có liên quan đến chất độc.

Đột nhiên 3 chữ túy hồng nhan hiện lên trong đầu hần, đáng chết, nàng trúng phải túy hồng nhan rồi.

TDD hoàn toàn không phát hiện ra BTH đang đứng ở đằng sau nàng, chỉ an tĩnh nhắm hai mắt, ngâm mình trong thùng nước, kỳ vọng có thể giải được chất độc trong cơ thể.

Bỗng một nỗi sợ hãi mạnh mẽ bao trùm khắp cơ thể BTH, khiến hần không tự chủ được toàn thân phát run, trong lòng hần lúc này, vô cùng đau, lại càng sợ hãi lẫn bất an, đột nhiên mũi hần cay cay, khiến hần gần như nghẹt thở.

Hần chăm chú nhìn nàng, mái tóc trắng cùng khuôn mặt nhợt nhạt không có huyết sắc của nàng, giống như một lưỡi dao, hung ác cắm vào ngực hần.

Lúc này, hần có thể cảm nhận được, TDD đang từng bước từng bước rời xa hần, dường như muốn trốn đi, biến mất trong cuộc đời của hần, thậm chí rời xa thế giới của hần.

Hắn đưa hai bàn tay còn đang run rẩy của mình về phía mái tóc trắng của nàng, khi vừa chạm tay vào nó, giống như bị điện giật, đâm mạnh vào tay hắn, đập mạnh vào mắt hắn, khiến mắt cay xè, trái tim cũng giống như bị cắn nát.

Cùng lúc đó, TDD cảm nhận được có người sờ vào mái tóc của nàng, đột nhiên hoảng sợ mở lớn mắt, thần sắc hoang mang hét lên.

“ai?” nàng muốn quay lại, không muốn để người phía sau chạm vào mái tóc của mình.

Nhưng không ngờ, mới vừa cử động, bờ vai ngay lập tức đã bị bàn tay to bản nắm lấy, trực tiếp đem nàng ôm vào lòng, một mùi hương quen thuộc, xộc thẳng vào mũi của nàng.

Nàng lặng người đi, BTH.....tại sao lại ở đây?

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Đau lòng (1)

“chàng....chàng sao lại ở đây?” TDD kinh ngạc hoảng loạn muốn đẩy cánh tay của hắn ra, nhưng lại bị hắn ôm càng chặt.

Nửa năm nay, BTH hoàn toàn không ghé qua Duyệt Tâm các, tới hôm nay hắn lại đến, hơn nữa còn phát hiện ra mái tóc trắng của nàng. Điều trách nàng, vừa này quá sợ hãi, gấp muốn thử được thảo mới, lại không nhìn kỹ xem trong phòng có ai không.

Bây giờ thì phải làm sao?

Nàng không ngừng giãy giụa trong vòng tay hắn, cho đến khi cảm nhận được khuôn mặt của hắn rúc vào hõm vai nàng, nàng lặng người đi, cũng không tự chủ ngừng giãy giụa.

Hai người cứ như vậy ôm lấy nhau, ai cũng không nói lời nào, rất lâu sau, đến lúc TDD cảm thấy nước trong thùng cũng sắp lạnh đi, BTH mới từ từ ngẩng đầu lên, bảo trì im lặng, dịu dàng giúp nàng lau chùi thân thể, sau đó ôm nàng từ trong thùng nước ra, giúp nàng mặc quần áo ngủ.

Cái nhìn của TDD từ đầu đến cuối đều không rời khỏi khuôn mặt của BTH, khuôn mặt của hắn không có bất kỳ biểu tình nào, nhưng hai hàng lông mày lại gắt gao nhăn lại, dường như không có dẫn ra, giống như đang tức giận, nhưng cũng không giống, nàng chăm chú nhìn vào đôi mắt thâm sâu của hắn, bên trong đó có rất nhiều thắc mắc khiến nàng nhìn không hiểu.

Đang lúc TDD còn chưa quan sát xong, cả người đã bị hắn đặt lên giường, hai người cùng ngồi lên đó.

Lông mày BTH nhăn lại, đột nhiên gờ tay lên nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc trắng của nàng, những ngón tay thon dài thâm nhập sâu vào bên trong da đầu, chậm rãi xoa lên xuống.

Bàn tay hắn cứ như vậy, không ngừng vuốt ve, như muốn xoa dịu, cũng có thương xót, vô cùng đau lòng, đau đến nỗi hắn không thể thở được.

TDD nhìn thấy hắn im lặng không nói lời nào, trong lòng mất đầu khấn trương, hắn.....sẽ không phải ghét nàng chứ? Sẽ không phải là bị bộ dáng quý này của nàng dọa cho sợ hãi chứ?

Nàng gờ tay lên nắm lấy bàn tay của hắn, không chút do dự đẩy ra, không để cho hắn tiếp tục chạm vào mái tóc xấu xí này, ngày cả bản thân nàng cũng từng bị dọa cho sợ hãi, huống hồ là hắn.

BTH nhìn rõ được từng biểu cảm trên khuôn mặt của nàng, lại lần nữa gờ tay lên, lần này không phải là mái tóc, mà là khuôn mặt nhợt nhạt của nàng.

“chuyện này xảy ra từ lúc nào?” rất lâu sau hắn mới khó khăn nói ra mấy chữ.

Nàng trừng tím hồng nhan từ bao giờ, từ khi nào thì mái tóc trở nên bạc trắng.

Chết tiệt, hắn lại có thể hoàn toàn không biết gì, lúc này, chỉ cần nghĩ đến TDD một thân một mình ở trong Duyệt Tâm Các, một mình đối diện với nỗi đau đớn cùng dần vật khi độc phát tác, lòng của hắn lại giống như bị cắt đi một miếng thịt, đau vô cùng.

TDD đầu tiên là lặng người đi, sau đó mới hiểu được cái hắn muốn hỏi là về mái tóc của nàng, nàng vội vàng lắc lắc đầu, ép nỗi chua xót trong lòng xuống.

“Hàn, ta không sao!” nàng nở ra một nụ cười yếu ớt, chỉ hy vọng BTH không quá để tâm chuyện mái tóc của nàng.

Trong đôi mắt thâm sâu của BTH, lại xuất hiện thêm một tia đau đớn, hỏi lại một lần nữa: “chuyện này xảy ra từ lúc nào?”

TDD lặng yên nhìn hần, mũi cũng bắt đầu cay cay, thậm chí cay đến nỗi cả mũi đều đỏ lên.

Hần tại sao lại cứ phải quan tâm nàng vào lúc này, hần tại sao không giống như trước đây, không quan tâm đến ý đến nàng, như vậy thì nàng sẽ không cảm thấy đau như thế này.

BTH nhìn thấy nàng trầm mặc không nói lời nào, kích động đến nỗi không kìm chế được nữa.

“tại sao lại không nói, tại sao không nói với ta, nàng trúng phải tủy hồng nhan, tại sao không nói với ta, TDD, lẽ nào ở trong tim nàng, ta mãi mãi đều không đáng để nàng tin cậy?” đôi mắt hần đỏ lên, hung ác trừng mắt nhìn nàng, nắm chặt lấy cánh tay của nàng, cả người cũng kích động đến run rẩy.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Đau lòng (2)

TDD giục vai lại, nàng bị tiếng găm kích động cùng đôi mắt đỏ ngầu của BTH dọa cho sợ hãi, nàng nâng mắt lên nhìn, ngay lập tức lại bị hần hung bạo ôm vào lòng, ôm thật chặt không buông.

“Nàng nguyện một mình cô độc chịu đựng nỗi đau, cũng không muốn nói với ta, TDD, nàng rốt cuộc coi ta là gì, ở trong lòng nàng, ta không quan trọng đến vậy sao? Cho nên nàng luôn không bao giờ để tâm đến, có phải không?”

BTH vô cùng kích động găm lên, càng ôm càng chặt, dường như muốn đem nàng hòa vào trong cả cơ thể mình.

Hần giận nàng, giận TDD luôn luôn không thẳng thắn với hần, giận nàng không để hần ở trong lòng, nếu không thì tại sao không chịu nói với hần, nếu hôm nay hần không đến Duyệt Tâm Các, có phải TDD sẽ định giết hần cả đời không? Cho đến khi nàng rời đi.

“không phải....không phải mà...” TDD nghẹn ngào lắc lắc đầu.

Nàng quan tâm hần, sao có thể không để ý đến hần chứ, chỉ có trời mới biết những ngày này nàng đã nhớ cái ôm của hần nhiều như thế nào, cũng giống như lúc này đây. Nhưng vòng tay cùng khuôn mặt dịu dàng của hần, luôn chỉ xuất hiện trong mộng của nàng, chưa bao giờ là thật.

“vậy thì tại sao?”

Tâm tình BTH vẫn vô cùng kích động, thống khổ găm lên, bàn tay to vẫn ôm chặt lấy nàng, cảm nhận được thân thể của nàng đã gầy đi rất nhiều, hoàn toàn không giống với dáng vẻ mà phụ nữ mang thai nên có, tim của hần lại giống như bị rút ra.

Thân thể TDD không ngừng run lên, những giọt lệ trong hốc mắt cũng ngày càng nhiều, nhòe cả đôi mắt.

“chàng không muốn nhìn thấy ra, chàng có YY của chàng hầu hạ bên người, chàng cũng có hài tử của hai người, chàng căn bản không muốn ta nữa, cũng không cần ta nữa, chàng muốn ta phải nói gì.....” TDD nấc nghẹn nói, toàn thân cũng không tự chủ run lên.

Khóe mắt BTH đột nhiên nóng lên, vuốt ve đôi vai gầy đang run rẩy của nàng.

“sẽ không, ta sẽ không bao giờ để mất nàng, không bao giờ để nàng phải cô đơn 1 mình nữa, không bao giờ....” Hần vội vàng thề thốt.

Dường như sợ TDD sẽ không tin lời mình, hần lại ép đầu của TDD vào ngực hần, để cho nàng cảm nhận được sự tồn tại của bản thân, muốn làm cho nàng không sợ hãi nữa, không cô đơn nữa.

TDD nghe thấy lời hứa của hần, những ủy khuất cùng đau đớn trong đoạn thời gian qua đều hóa thành nước mắt, không nhịn được nữa bộc phát hết ra ngoài, nàng không còn cố gắng kìm nén nữa, mà khóc vô cùng lợi hại, tiếng khóc cũng ngày càng lớn hơn.

BTH không ngăn nàng mà càng ôm chặt hơn, để cằm dựa trên mái tóc trắng của nàng.

Không biết qua bao lâu, khóc có lẽ cũng mệt rồi, tiếng khóc của TDD cũng dần dần nhỏ đi, cuối cùng chỉ còn lại tiếng nấc, BTH nhìn thấy thế,

liền cởi giày ra, ôm lấy nàng nằm ở trên giường, sau đó kéo chăn phủ lên thân thể của hai người.

“Hàn” TDD mở mắt ra, nhìn thấy đôi mắt to tròn động đầy nước mắt của nàng, BTH lại càng cảm thấy đau lòng.

BTH đáp lại một tiếng, dịu dàng giúp nàng lau đi nước mắt.

“chàng không cảm thấy hiện giờ ta rất xấu sao?” hai mắt TDD đỏ hồng, chăm chú nhìn hấn nói.

Hấn.....sẽ không bởi vì nguyên nhân này mà ghét bỏ nàng chứ? Vừa nghĩ đến việc BTH không cần nàng nữa, nỗi đau trong lòng lại dâng lên.

“Duyệt nhi, chỉ có một mình nàng, nàng khỏe, ta muốn, nàng đẹp, ta muốn, nàng không khỏe,ta muốn, nàng trở nên xấu xí, BTH ta lại càng muốn, tóm lại ta chỉ muốn nàng, ta muốn tất cả của nàng, muốn thân thể của nàng, cũng muốn tim của nàng, chỉ cần là của nàng, tất cả ta đều muốn.” bàn tay to của BTH vuốt ve khuôn mặt trắng nhỏ của nàng, chăm chỉ nhìn nàng nói.

TDD nghe thấy hấn nói như vậy, nỗi kích động khó nói thành lời lập tức trào lên, nàng nghẹn ngào nở ra một nụ cười.

Có những lời này của BTH là đủ rồi, thật sự đủ rồi

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Bởi vì tiêu đề của chúng ta cũng uống say rồi

TDD choáng vàng nhìn hấn, cũng cảm nhận được rõ ràng bàn tay hấn cứng tại, nàng vô cùng hoang mang, đang định giơ tay lên lau đi vết máu mũi của mình, lại bị BTH nhanh hơn một bước, dùng góc áo của hấn, nhẹ nhàng lau cho nàng.

Động tác của hấn vô cùng dịu dàng, chỉ sợ sẽ làm đau nàng, TDD nhìn hấn, ánh mắt cũng bắt đầu phủ đầy sương.

“phu quân, chàng xem, đều tại chàng, lớn lên đẹp trai như vậy, hại ta không chịu được chảy cả máu mũi, thật là mất mặt!” TDD cố tình tỏ ra vẻ thân nhiên nói, ánh mắt cũng không ngừng chớp, miễn cưỡng nén lại những giọt nước mắt đang chực trào ra.

BTH nghe thấy thế, trong lòng cũng như bị co rút, hấn biết TDD không muốn làm hấn lo lắng, cho nên mới cố tình nói như vậy, nhưng cho dù nhìn bộ dáng thanh thần của nàng lúc này, cũng không cách nào khiến lòng hấn nhẹ nhõm được.

“Duyệt nhi, ta sẽ không để cho nàng chịu bất kỳ một thương tổn nào.” Sau khi máu mũi ngừng chảy, BTH lại ôm nàng vào lòng, trầm giọng nói.

TDD gật gật đầu, đem khuôn mặt của mình rúc sâu vào lòng hấn, hít hà mùi hương quen thuộc trên người hấn, đã rất lâu rồi nàng chưa được ngửi hương thơm này, cũng rất lâu chưa được ôm hấn cùng đi vào giấc ngủ như vậy giờ, tất cả đều giống như một giấc mơ, không chân thực.

“Duyệt nhi, ta rất nhớ nàng”

Ánh mắt nóng rực của BTH chăm chú nhìn nàng, nhìn chằm chằm khuôn miệng nhỏ xinh của nàng, đã rất lâu rồi hấn chưa được nếm lại vị ngọt trên đôi môi đó.

Không thể nhẫn nại được nữa, hấn cúi xuống hôn lên hai hàng lông mày của nàng, bàn tay không an phận vuốt ve quanh vùng eo mềm mại, cảm thấy vô cùng sung sướng.

Đôi môi mỏng của hấn cố tình trêu chọc lướt qua tai nàng, trượt xuống phía dưới, dừng lại chỗ vành tai đáng yêu, sau đó đưa chiếc lưỡi nóng ấm của mình ra, chậm rãi liếm vào.

“buồn quá! Chàng tránh xa đi”

TDD không chịu được đưa tay ra sờ lên phía tai của mình, đẩy chiếc lưỡi tinh quái của hấn ra, hung hăng trừng mắt nhìn hấn: “chàng nào có nhớ ta, chàng đêm đêm đều sủng hạnh YY, hoàn toàn quên ta luôn rồi.”

Vừa nói xong liền quay người đi, lưng đối diện với hấn, nàng muốn để cho hấn biết, nàng để ý chuyện này nhiều thế nào, cũng cảm thấy buồn bực nhiều thế nào.

Động tác giận dỗi của nàng, khiến BTH nở ra một nụ cười.

“Duyệt nhi, ta chỉ chạm vào YY duy nhất một lần, hơn nữa lúc đó do ta say nên mới tưởng nhầm nàng ta thành nàng, đường giạn nữa, ta bây giờ sẽ nhận lỗi với nàng.” Hân nhẹ nhàng ôn lên chiếc cổ trắng ngần của nàng, mùi hương tự nhiên cùng mùi được thảo trên cơ thể nàng nhanh chóng khơi dậy dục vọng trong hân.

Thật lòng, từ lúc hân trở về thái tử phủ đến nay, ngoài một lần uống say, tưởng nhầm YY thành TDD, nên mới phát sinh quan hệ với nàng ta ra, hân chưa từng chạm qua YY, nhưng cũng thật sự không thể ngờ được, chính vào cái lần đó, lại khiến cho YY mang thai đứa con của hân.

“một lần? nói như vậy, tiểu đệ của chàng cũng rất thích YY rồi, cho nên mới một lần liền mang thai luôn.” Ngờ khi TDD khi nói có phần chua, thò bàn tay của mình ra, đẩy về phía khuôn mặt anh tuấn của hân, muốn ngăn động tác gây buồn của hân lại.

BTH linh hoạt tránh được, nắm chặt lấy bàn tay nhỏ của nàng, cười cười nói: “bởi vì tiểu đệ của chúng ta cũng uống say rồi, cho nên mới nhầm đối tượng.” vừa nói xong, không đợi nàng trả lời, trực tiếp hôn lên cái miệng nhỏ của nàng, tham lam hút lấy dịch vị trong mồm nàng.

Nụ hôn này đến quá đột ngột, vừa mãnh liệt vừa mang đầy dục niệm, khiến TDD trở tay không kịp.

Đôi môi của hân gắn trên môi nàng, không ngừng chuyển động, bá đạo lại nóng bỏng, đôi khát mút lấy chiếc lưỡi mềm mại nóng rực của nàng, tham lam yêu cầu nàng đáp lại hân.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: BTH quái ác

TDD nhất thời bị nụ hôn đôi khát khiến cho đầu óc choáng váng, bàn tay nhỏ áp sát lồng ngực BTH, từ từ đáp lại nụ hôn của hân, chiếc lưỡi nhỏ không ngừng dây dưa với hân, thả mình cùng với sự điên cuồng đó.

“Duyệt nhi, ta rất nhớ nàng, rất nhớ nàng” BTH thở gấp phả ra mấy tiếng, bàn tay to luồn vào áo trong của nàng, vuốt ve làn da mềm mịn ẩm áp.

Hân gấp gáp chạm vào làn da của nàng, dần dần men theo đường cong của cơ thể hướng lên trên, cuối cùng chạm vào đôi gò bồng đảo quen thuộc, lưu luyến không rời.

“um...” bởi vì đang mang thai nên TDD vô cùng miễn cảm, cảm nhận được sự đụng chạm nhẹ nhàng của hân, không tự chủ kêu ra tiếng.

Một lúc sau, nụ hôn của hân dời sang đôi má của nàng, rồi đến tai, chiếc cổ trắng mịn, bờ vai mềm mại giống như cánh bướm, cuối cùng dừng lại trên ngực nàng, chiếc lưỡi linh hoạt không ngừng càn quấy, khiến cho TDD toàn thân run rẩy, không thể phản kháng được.

“um....Hân...” TDD khó lòng nhẫn nại rên rỉ.

#abcxyz#

một lúc sau, bàn tay to bắt đầu chậm rãi hướng xuống phía dưới, vuốt ve phần bụng căng tròn của nàng, hân giống như đang an ủi đứa trẻ, thương tiếc đứa trẻ.

Mà TDD lúc này cũng đã định thần trở lại, vội vàng ngăn chặn bàn tay của hân.

“Hân, ta đã 8 tháng rồi, không thể...không thể được làm cái chuyện kia được.....” nàng ngại ngùng đỏ mặt nói, ánh mắt không ngừng trốn tránh, không nhìn thẳng vào đôi mắt đang tràn đầy dục vọng của hân.

BTH cười nhẹ một tiếng, sau đó lại hôn nàng, nắm lấy bàn tay nhỏ của nàng. #acxyz#

“chàng....chàng...chàng đại biến thái....chàng sao có thể lấy tay của ta chạm vào cái....cái của chàng!!!!” cả khuôn mặt TDD đỏ hồng giống như muốn nổ tung, cảm nhận được hân càng ngày càng nóng, càng lúc càng cứng lên, lại còn trường đại, khuôn mặt của nàng cũng theo đó mà đỏ lên theo.

Hân sao có thể quái ác như vậy, sao có thể lấy tay của nàng giúp hân thỏa mãn dục vọng.

“lẽ nào nàng hy vọng ta đi tìm nữ nhân khác sao?” BTH nhấn nhò nói, cũng càng ép chặt tay của nàng, chủ động giúp nàng cử động, không những không dừng lại, mà tốc độ còn ngày càng nhanh.

TDD hung ác trừng mắt nhìn hân, nhìn biểu tình đang sung sướng hưởng thụ của hân, mà nàng, dục vọng không được đáp ứng đủ, đáng hận,

tên biến thái này sao lúc này lại trên chọc nàng, hai nàng bây giờ cảm thấy không được thỏa mãn.

Vừa nghĩ vậy, nàng ngay lập tức đem tất cả ảm ức trút lên thứ đang không ngừng cử động lên xuống trong tay mình, hung ác bóp mạnh một cái, đột nhiên truyền đến một tiếng gầm thét.

“ư! Duyệt nhi, thật thoải mái!” thanh âm vô cùng ảm muội của BTH, tức thì làm cho TDD vô cùng xấu hổ, khi nàng còn chưa kịp phản ứng lại, một dòng chất lỏng ấm nóng, trực tiếp bắn vào tay nàng.

TDD đột nhiên ngáy người, sau đó nhìn thấy bộ dạng đắc ý cùng nụ cười vô cùng ma mĩnh của hắn, nàng mới bừng tỉnh đại ngộ.

“Aa! BTH, chàng thật là bản” một thanh âm sắc nhọn trong nháy mắt truyền ra từ Duyệt Tâm Các.

Dưới ánh trăng bạc, một thân ảnh đơn độc đứng dưới tán lá cây, trong ánh mắt lúc này đầy ắp sự đố kỵ cùng phẫn nộ, trừng mắt nhìn vào Duyệt tâm các, bàn tay gặt gao nắm chặt thành quyền, tiếng rên rỉ ở bên trong không ngừng truyền ra, lại càng khiến nàng ta lửa bốc lên đầu.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Hai ngày nữa chính là cơ hội tốt

ở một nơi khác, bên cạnh hồ, một nam tử lặng lẽ bước đến, đột nhiên nam tử trung niên phía trước quay người lại, chỉ nhìn thấy trên mặt hắn đeo một chiếc mặt nạ bằng sắt, khiến cho bộ dáng lại càng thêm hung dữ lạnh lùng.

Nam tử trẻ tuổi khi nhìn thấy chiếc mặt nạ trên khuôn mặt của Trữ vương, trong ánh mắt lạnh lùng nhất thời có một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh lại khôi phục lại bộ dáng như ban đầu.

“bốn vương không muốn đợi nữa, hai ngày nữa chính là cơ hội tốt, người có thể hành động rồi.” hắn lạnh lùng nhìn trữ vương nói.

Trữ vương ngạc nhiên hỏi: “hai ngày nữa? đó không phải là ngày BTH và....” Lời còn chưa nói xong, ngay lập tức đã bị nam tử đối diện ngắt lời.

“đủ rồi! bốn vương nói hai ngày nữa là hai ngày nữa, người mau về chuẩn bị đi.” Người nam tử lạnh băng nói, sau đó không nói thêm gì nữa, quay người đi thẳng.

Trữ vương vẫn đứng nguyên chỗ cũ, nhìn theo bóng dáng đang rời đi của hắn, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Buổi chiều, TDD một mình đứng ở trong sân, nụ cười nở rộ trên môi, đang rải thức ăn cho chim ăn, toàn thân không giống bộ dáng trầm mặc trước đây nữa, nàng của lúc này, giống như mùa xuân đang đến, tản ra gió xuân khắp mặt.

Đột nhiên, một trận đau đớn kịch liệt truyền đến, không có dự báo nào trước xộc vào tim nàng, nỗi đau đớn thấm vào tận xương tủy đó, nhanh chóng truyền khắp cơ thể, sắc mặt TDD trở nên trắng bệch, ngay cả thức ăn trong tay cũng rơi vãi khắp mặt đất.

Trên trán nàng không ngừng chảy ra mồ hôi lạnh, cắn chặt môi, cả thân người ngã gục trên mặt đất, toàn thân không ngừng run lên.

“đau....đau quá....” TDD cắn chặt môi đến nỗi chảy ra các tơ máu.

Bỗng nhiên, một thân ảnh nhanh chóng chạy đến bên cạnh nàng, không chút do dự lấy một lọ dược trong ngực ra, lấy ra một viên thuốc, vội vàng nhét vào miệng nàng.

“DD, nuốt vào sẽ không đau nữa, mau nuốt vào” thanh âm gấp gáp không ngừng vang lên bên tai TDD, cho đến khi TDD đem viên thuốc nuốt xuống, mới ngừng lại.

Nỗi đau đớn kịch liệt đó kéo dài thêm một lúc nữa, sau đó dường như thuốc bắt đầu có tác dụng, cái đau đến tận xương tủy cũng dần dần biến mất, lúc này, TDD mới một hơi mở mắt ra, nhìn khuôn mặt trên đỉnh đầu mình.

“sư phụ” nàng mệt mỏi lau đi mồ hôi trên trán, sau đó rời khỏi ngực hắn, từ từ đứng dậy.

Tu La sát cũng đứng dậy theo nàng, xác nhận nàng không có việc gì, mới cúi đầu nhìn vết mực trên tay mình, đó chính là khi hắn chạm vào tóc TDD bị dính ra.

Đồ nhi ngọc này, để che đi mái tóc trắng của mình, lại dùng mực bôi lên đầu, thật sự thua nàng rồi.

Hắn đưa lọ thuốc cho nàng, nói: “mỗi khi độc phát tác, thì hãy uống thuốc này vào, như vậy sẽ không ảnh hưởng đến thai nhi trong bụng ngươi, cái đau của Tủy hồng nhân, ngươi không cách nào có thể chịu đựng được, lọ thuốc này có thể làm cho cái đau dần biến mất.”

Tuy tủy hồng nhân không có thuốc giải, nhưng hắn cũng đã thúc ép lạc lão đầu chế ra thuốc giảm đau, hắn vừa nãy mới bước chân vào thái tử phủ, ngay lập tức nhìn thấy TDD đang phát bệnh, vừa hay có thể dùng luôn.

Xem ra, thuốc này cũng có tác dụng, chỉ là thuốc giải.....

TDD hoang mang nhìn lọ thuốc trên tay, sau đó ngẩng đầu lên nhìn hắn: “sư phụ, người biết rồi?”

“người cảm thấy có thể giấu được ta sao? Thật không biết nên nói người gốc hay là gì nữa....bỏ đi, người đã đủ đáng thương rồi. không mắng người nữa” Tu La Sát đang muốn trách mắng, đột nhiên nhìn thấy khuôn mặt có phần tiêu tụy đi của nàng, lại cố gắng ép sự tức giận trở lại.

TDD cười cười, vội vàng đem thuốc cất vào trong người.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Nhớ mang chân gà nướng cho đồ Nhi

“ta biết sư phụ thương ta nhất mà, ngay cả thuốc cũng mang đến cho ta, sư phụ, lần sau có đến, cứ trực tiếp đưa thuốc giải cho ta, ta sẽ càng cảm kích lão nhân gia người nha.” TDD cười hi hi đưa cọt nói.

Tu La Sát biết nàng đang cố tỏ ra không có việc gì, ngay lập tức, trong ánh mắt xuất hiện một tia đau lòng, đau lòng vì sự kiên cường cùng trấn tĩnh của nàng.

Ai! Nữ nhân ngọc này.

Đột nhiên cảm thấy có người đang từ từ bước đến, Tu La Sát vội vàng nói: “có người đến rồi! ta đi trước, ngày khác ta lại đến thăm ngươi.”

Tức thì hắn quay người nhảy lên cây, chỉ nhìn thấy TDD cười tà mị nhìn hắn nói: “sư phụ, hôm sau đến, nhớ mang chân gà nướng cho đồ nhi, càng thơm càng tốt!”

Sắc mặt Tu La Sát ngày lập tức hiện đầy hắc tuyến, cố ý cười nói: “người không phải theo phật, muốn ăn chay sao?” vừa nói xong, trong nháy mắt quay người rời khỏi thái tử phủ.

TDD vừa thu hồi ánh mắt, phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nói vô cùng ngọt ngào.

“TDD, cuối cùng cũng tìm được người rồi.”

Lãnh Phúc Hương thở hồng hộc chạy đến trước mặt nàng, không tự chủ liếc xuống phía bụng căng tròn của nàng, kinh ngạc nói: “trời ạ, ngươi có thai rồi?”

Nàng cùng TDD đã rất lâu chưa gặp mặt, thật không ngờ lần này gặp lại, bụng của TDD đã lớn thế này rồi.

TDD âm thầm đánh giá LPH, xem ra, nàng ta đã có thể thoát ra khỏi ám ảnh ngày trước, sắc mặt lúc này cũng đã khôi phục lại thần thái chưa ngoa trước đây.

“phải, sắp được 9 tháng rồi, có lẽ sắp sinh. Quận chúa, hôm nay sao ngươi lại có thời gian đến đây vậy?” TDD vừa hỏi, vừa ôm bụng đi vào trong Duyệt Tâm Các, LPH cũng nhanh nhẹn đi theo cùng.

“ngày mai không phải là đại hôn của ngươi sao? Ta nói ngươi cũng thật buồn cười, lại có thể thành thân với thái tử điện hạ đến 2 lần.” LPH trả lời nàng, sau đó đưa một món lễ vật đến trước mặt TDD.

“cầm lấy, đây là tặng cho các ngươi.”

Tuy nàng rất thích BTH, nhưng kể từ sau sự việc của Uyên ương hồ điệp, nàng đã không tham vọng được gả cho hắn nữa, cũng biết bản thân không có tư cách này, vì vậy sự ngưỡng mộ của nàng với BTH cũng dần dần bị mất đi.

TDD nhận lấy lễ vật, giã ra bộ dáng kinh ngạc nói: “ai ya! Mặt hôm hôm nay mọc từ hướng đông sao? Quận chúa nhỏ mọn lại có thể đem quà đến tặng, thật là hiếm thấy a!”

“những lời này của người có ý gì? Ta làm gì mà nhỏ mọn, hơn nữa, lễ vật này còn vô cùng quý hiếm đấy, đó chính là bảo bối của ta, không cho phép người làm mất, nghe rõ chưa?” LPH trừng mắt nhìn nàng, vội vàng nói.

TDD nhếch hai hàng lông mày, hiếu kỳ hỏi: “bảo bối của người? Không phải là quận chúa định tặng ta Xuân cung đồ tập 2 đấy chứ? Ta chờ đã rất lâu rồi nha!” nàng nhớ quyển tập một mà lần trước LPH cho nàng xem, vô cùng đặc sắc, phu thê trăm kiểu tư thế, nhưng nghe nói quyển sau còn hấp dẫn hơn nữa, cho nên nàng cũng rất mong chờ quyển 2 này.

“người nói cái gì vậy? người ta sao có thể tặng người thứ đồ đó chứ?” sắc mặt LPH ngay lập tức hồng lên, bộ dáng vô cùng dễ thương.

Hơn nữa, nàng cũng chưa mua được tập 2, lúc sách được bán ra, nàng đã chạy đi mua, nhưng ai ngờ, khi nàng đến hiệu sách, thì sách đã bị mua hết không còn một quyển rồi, vừa gấp lại vừa bất đắc dĩ, đành phải đợi lượt sau ra.

“được rồi, quận chúa, không trêu người nữa, quà của người ta sẽ nhận, cảm ơn người.” Lần này TDD chân thành nói, ngay lập tức khiến LPH toàn thân cảm thấy lạnh lẽo.

Hai người nói chuyện phiếm cả nửa ngày, đang nói vô cùng hăng say thì đột nhiên có mùi khét cháy truyền vào bên trong duyệt tâm các, cả hai đều nhăn mày vội vàng muốn đứng lên đi ra ngoài, nhưng lúc này, vốn lúc đầu chỉ là mùi cháy trong nháy mắt đột nhiên bùng lên thành một ngọn lửa lớn, tiếp đó lửa không ngừng lan ra, bao quanh cả duyệt tâm các, mà ngọn lửa lớn lại khiến cho cửa sập xuống.

YY cầm trong tay đuốc lửa, lạnh lùng nhìn ngọn lửa đang bùng cháy dữ dội trước mắt, TDD, thứ mà ta không có được, thì người cũng đừng mong có.

Nàng thật sự không ngờ, sáng sớm ngày hôm nay, BTH đã viết thư cho nàng, muốn nàng sau khi sinh hài tử ra, ngay lập tức rời khỏi phủ, bất kể nàng cầu xin như thế nào, BTH cũng vẫn không thay đổi quyết định, nàng không cam tâm, nhìn không khí vui mừng phấn khởi của toàn phủ, lại càng khiến nàng đỏ mắt.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Đại hỏa (1)

“TDD, chúng ta phải làm gì đây?” LPH hoảng sợ nhìn ngọn lửa đang ngày càng lớn dần, hoang mang kéo kéo góc áo của TDD.

Nàng thật sự không thể ngờ được, vừa nãy vẫn còn đang tốt đẹp, sao có thể đột nhiên phát sinh đại hỏa, sẽ không phải là có người cố tình phóng hỏa chứ!

TDD có nén lại nỗi hoang mang ở trong lòng, sau khi suy nghĩ một lát, ánh mắt tức thì liếc về phía cửa sổ ở bên phải, không nghĩ nhiều, vội vàng nói với LPH: “quận chúa, nhanh lên, mau giúp ta chuyển bàn qua chỗ kia.”

LPH ngây ngốc gật đầu, cũng nhanh chóng cùng nàng chuyển bàn ghế, di chuyển đến phía bên phải, bên dưới cửa sổ bằng gỗ.

Đột nhiên, có lẽ là dùng sức có nhiều, TDD cảm thấy bụng vô cùng đau, nàng khó khăn hít vào một hơi.

“con ngoan! Đừng đập nữa! chúng ta phải nhanh thoát khỏi đây.” TDD vừa chuyển bàn, vừa an ủi đứa trẻ trong bụng.

Nhưng đứa trẻ dường như trách nàng quá kích động, tâm trạng cũng kích động theo, không ngừng đập loạn ở trong bụng nàng, TDD đau đến nỗi phải dừng lại, bàn tay nắm chặt thành bàn.

“TDD, người không sao chứ? Làm sao rồi, bụng đau lắm sao? @@” LPH cảm nhận được TDD không đi nữa, vội vàng hỏi.

Nàng lắc lắc đầu, không trả lời LPH, mà sắc mặt trầm xuống, phần nộ trừng mắt nhìn phía bụng đang không ngừng lòi lên lồm xướng của mình.

“đừng đập nữa, nếu còn đập nữa, nương của người chết rồi, người cũng đừng mong sống tiếp.” nàng lạnh lùng gầm lên.

LPH há hốc mồm nhìn, người mẹ này, thật sự quá khủng bố, đứa trẻ còn chưa ra đời, đã bị uy hiếp như vậy, vậy sau này còn phải nghĩ sao? Nàng thật sự cảm thấy đáng thương thay cho đứa trẻ trong bụng TDD.

Nói cũng lạ, sau khi bị TDD uy hiếp, đưa trẻ lại giống như biết nghe lời, ko tiếp tục quấy rối nữa, một cử động nhỏ cũng không dám động.

Sau khi TDD chuyển được chiếc bàn đến phía dưới cửa sổ, tùy tiện nắm lấy một vật nào đó, ném ra bên ngoài cửa sổ, ngay lập tức vỡ tan tạo nên tiếng động lớn.

“quận chúa, nhanh lên, người ra trước đi.” Nàng thò tay ra, kéo LPH lên bàn, sau đó giúp nàng ta trèo qua cửa sổ.

Sau khi LPH thoát được ra ngoài, cũng đã nhìn thấy có rất nhiều người hầu đang kéo đến, đám người bọn họ vô cùng lo sợ chạy đi lấy nước dập lửa, nhưng không biết tại sao, lửa không những không giảm đi, ngược lại còn cháy mạnh hơn, cả Duyệt Tâm các đều bị ngọn lửa hung bạo vây quanh, sắp sửa sụp xuống.

“TDD, đưa tay cho ta, nhanh lên!” LPH khẩn trương đưa tay ra, muốn kéo TDD ra ngoài.

Nhưng vào khoảnh khắc TDD giờ tay ra, đột nhiên một cột gỗ đang cháy rực từ bên trên rơi xuống.

“aaaaa” thanh âm sắc nhọn vang lên, LPH không thể nào nhìn thấy được bóng dáng của TDD nữa, trước mắt nàng lúc này chỉ là những ngọn lửa đang bốc cháy bùng bùng.

“TDD, TDD” LPH bị dọa cho ngây ngốc, đứng đó không ngừng hét lên, nhưng không hề nghe thấy tiếng đáp lại.

Quần gia từ trong đám nô tài phát hiện ra LPH, không dám chậm trễ, vội vàng phái mấy người đến kéo LPH đang tâm tình hoảng loạn đến chỗ an toàn.

“nhanh lên, thái tử phi vẫn còn ở trong đó, nhanh nhanh cứu người.” LPH vẫn kích động gầm lên, nước mắt cũng bắt giạt rơi xuống.

Quần gia nghe được tin TDD vẫn còn mắc kẹt ở trong đó, ngay lập tức sắc mặt trở nên trắng bệch, hoảng hốt phái thêm người tăng cường dập lửa.

ở cửa thái tử phủ, BTH cùng nhị hoàng tử, tứ hoàng tử vừa mới tiến vào, đã nhìn thấy một đám nô tài sắc mặt hoang mang chạy đến trước mặt BTH.

“có chuyện gì? Sao lại khẩn trương như vậy?” BTH hoài nghi hỏi.

Lời vừa nói xong, lại phát hiện, ngoài đám thị vệ đang đứng ở ngoài cửa, xung quanh đều vô cùng vắng vẻ, ngay cả một người cũng không có.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Đại hỏa (2)

“bấm điện hạ, trong phủ vừa phát sinh đại hỏa, là...là....là Duyệt Tâm Các...” tên nô tài nó run rẩy nói, lời còn chưa nói xong, ngay lập tức đã bị một người phản nô xách cổ lên.

“đại hỏa, sao lại có chuyện đấy, lửa đã dập được chưa? Thái tử phi đâu?” BTH nhất thời cảm thấy hô hấp khó khăn, không đợi tên nô tài trả lời, người đã phi như bay về phía Duyệt tâm các.

Sẽ không đâu, nàng nhất định không có chuyện gì, tuyệt đối sẽ không có chuyện gì.

Nhị hoàng tử và tứ hoàng tử cũng trở nên hoang mang, không nói lời lời, trực tiếp đuổi theo.

Lúc 3 người họ đến DTC, chỉ nhìn thấy khắp cả DTC đã bị hủy hết, không còn chỗ nào nguyên vẹn.

“thái tử phi đâu? Thái tử phi ở đâu?” BTH điên cuồng túm cổ áo mấy tên nô tài đang dập lửa.

Nhìn thấy biểu tình khủng bố của BTH, trông mắt căng lên hiện rõ từng tơ máu, mấy tên nô tài toàn thân phát run nói: “hồi...hồi điện hạ....thái....thái tử phi....còn....còn ở bên trong....chưa ra ngoài....”

“KHÔNG!” máu nóng trong người BTH trong chớp mắt như đông lại, hoảng loạn điên cuồng hét lên một tiếng, hung bạo đẩy mấy tên nô tài ra, không chút do dự định chạy vào bên trong DTC.

“Duyệt nhi, Duyệt Nhi” hấn kích động không ngừng gào thét. Đúng vào lúc hấn đang định nhảy vào bên trong ngọn lửa đang bốc cháy ngùn ngụt, đột nhiên bị người khác kéo lại.

Nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử ra tìm lại cơn kích động của hấn.

“hoàng huynh, lửa quá lớn, không thể tiến vào.” Nhị hoàng tử nói.

“Không! Buông ta ra, ta phải cứu Duyệt Nhi, buông ra...” BTH hung dữ trừng mắt nhìn hai người bọn họ, không ngừng giẫy giụa, nhưng sức lực của một mình hấn, lại không thể chống lại được hai người có võ công ngang bằng.

“buông tay, Duyệt nhi còn đang ở bên trong, ta phải vào cứu nàng, các người buông tay, Duyệt Nhi!!!” BTH đau lòng nhìn DTC đang bốc cháy trước mắt, không thể chấp nhận được tin TDD vẫn còn ở trong đó.

Chỉ cần nghĩ đến việc TDD lúc này đang phải chịu đau đớn không có ai giúp đỡ, tim của hấn lại giống như có hàng ngàn lưỡi giao đâm vào, vô cùng thống khổ.

“BUÔNG TAY”

Đột nhiên, BTH không hề cảnh báo trước tiếp hất tứ hoàng tử ở bên phải ra, sau đó lại hung ác đánh nhị hoàng tử một quyền, vừa được buông lỏng, BTH lại không hề chần chừ chạy về phía trước.

“Hoàng huynh” nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử hoang mang hét lên, nhưng lại không kịp ngăn hấn lại.

Lúc BTH sắp chạy đến cửa, đột nhiên ầm một tiếng, cả DTC trong nháy mắt nổ tung, mà lực phát nổ cực đại, bắn về phía BTH, khiến hấn bật lại về phía sau, ngã lên mặt đất cách đó không xa.

“hoàng huynh” “thái tử điện hạ” tất cả mọi người ở đó vội vàng chạy đến bên cạnh BTH, lo lắng hỏi.

BTH cố gắng kìm lại nỗi đau trên thân thể, gian nan đứng lên, lại muốn tiếp tục chạy vào trong DTC. “Duyệt nhi, Duyệt nhi”

“hoàng huynh, huynh đừng ngốc nữa, DD nàng ấy có khả năng đã.....” tứ hoàng tử kích động gầm lên, lời còn chưa nói xong, trên mặt đã bị dính một quyền.

Trong mắt BTH đã trở nên mơ hồ, kích động hét lên: “không, không cho phép người nói linh tinh, Duyệt Nhi không có chuyện gì cả, nàng sẽ không xảy ra chuyện gì...”

Nước mắt nóng hổi không khống chế được cứ thế từng hạt từng hạt rơi xuống, khiến tất cả mọi người lặng đi, bọn họ từ trước đến nay chưa từng thấy thái tử điện hạ có biểu tình bi thương như vậy, huống hồ là rơi nước mắt, ngay cả hai vị hoàng tử sống cùng hấn từ bé đến lớn, cũng chưa từng nhìn thấy qua.

Ngay sau đó, BTH toàn thân thương tích, lại lao vào trong biển lửa, mọi người muốn ngăn cản cũng không kịp.

Đột nhiên bên cạnh truyền đến một giọng nói trầm thấp: “BTH, đứng lại!”

BTH cứng người người, quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Bắc Thần Ngạo khắp người lộ vẻ sát khí từ từ tiến lại, trên tay đang ôm TDD đã hôn mê từ lúc nào, từng bước từng bước đi về phía hấn.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Không để cho nàng lại gả cho BTH

“Duyệt Nhi, Duyệt Nhi” trong khoảnh khắc BTH nhìn thấy TDD, cả người vui sướng chạy qua.

Nhưng vào lúc hấn đưa tay ra định ôm lấy TDD, lại bị BTN xen ngang.

“Lục đệ, trả Duyệt Nhi cho ta!” sắc mặt BTH ngay lập tức trầm xuống, nói.

Ánh mắt BTN cũng trở nên lạnh lùng, trừng mắt nhìn hấn, dường như không để ý đến hấn, cứ thế đi về phía trước, lúc đi qua mấy tên nô tài, mới lạnh nhạt dặn dò: “mau đi gọi tất cả thái y của phủ các người tới đây.”

BTH phần nộ tình mắt nhìn thân ảnh đang dờn đi của hắn, lúc sau cũng vội vàng đuổi theo.

Hàn Duyệt Các, bên trong treo đầy những đại lụa màu đỏ tươi và hai chữ to “song hỷ”, cả căn phòng dường như tỏa ra không khí ấm áp, vui vẻ, đây chính là tân phòng của BTH và TDD, BTN ngồi ở bên giường, nhìn khắp xung quanh một lượt, khoe miệng nhếch lên thành một nụ cười cay đắng.

“Duyệt” hắn nắm lấy bàn tay của TDD, yên lặng ngồi đợi nàng tỉnh lại.

Lúc này, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, BTH với sắc mặt tiêu tụy đi vào bên trong, vết thương trên cơ thể vẫn chưa được chữa trị, hắn chỉ muốn ở bên TDD, muốn để cho nàng khi tỉnh lại người đầu tiên nhìn thấy sẽ là hắn, thật may mắn, thái y nói rằng đã không có việc gì, nếu không thì hắn thật sự không biết nên sống như thế nào.

“Ra ngoài!” BTH không quay đầu lại, lạnh lùng ra lệnh.

BTH không thèm để ý đến hắn, tự động ngồi xuống chỗ trống bên cạnh giường, nhìn thấy BTN đang nắm lấy tay của TDD, nổi tức giận lại dâng lên, đưa tay ra muốn kéo lại tay của TDD.

“BTH, ngươi cảm thấy ngươi có tư cách chạm vào nàng sao? Nếu hôm nay không phải ta kịp thời xuất hiện, nàng sớm đã bị lửa thiêu chết rồi, ngươi có tư cách chạm vào nàng sao? Ngươi ngay cả năng lực bảo vệ nàng cũng không có, ngươi có tư cách gì có được nàng!” BTN đột nhiên hung dữ đẩy hắn ra, phần nộ găm lên.

Nếu hôm nay không phải hắn kịp thời có mặt tại thái tử phủ, không đi vào duyệt tâm các, ôm TDD đã lâm vào hôn mê ra ngoài, thì hắn thật sự sẽ không thể được nhìn thấy TDD nữa, chỉ nghĩ đến đây, hắn vẫn cảm thấy sợ hãi.

Ánh mắt BTH trở nên áy náy, đối mặt với lời trách cứ của BTN, hắn một câu cũng không phản bác.

BTN nói không sai, lúc TDD lâm vào nguy hiểm, hắn lại không ở bên cạnh nàng, hắn có tư cách gì có được nàng, có tư cách gì trở thành phu quân của nàng.

Không biết đã qua bao lâu, TDD cũng từ từ tỉnh lại, nhắm hai hàng long mày nói: “a! đầu đau quá...”

“Duyệt, nàng tỉnh rồi, cũng may nàng không sao, cảm tạ trời đất!” BTN kích động nắm chặt lấy tay của nàng.

TDD hoang mang nhìn hắn, cố gắng nhớ lại xem đã xảy ra chuyện gì với mình, đột nhiên

nghĩ đến sự việc đại hòa hôm nay.

“Ngạo, sao ngươi lại ở đây?” lúc này nàng mới phát hiện mình đang nằm ở trên giường, vậy BTH đâu?

BTN giúp nàng vuốt lại những sợi tóc trên mặt, dịu dàng nói: “là ta đã cứu nàng, hiện giờ nàng có chỗ nào không thoải mái?”

Thân sắc TDD phức tạp nhìn hắn, vội vàng lắc lắc đầu, đột nhiên BTN kéo nàng ôm vào lòng, càng ôm càng chặt, dường như sợ chỉ cần vừa buông tay nàng sẽ biến mất.

“ngạo...” TDD hơi giãy dụa nói.

“Duyệt, đi với ta, ta không muốn nàng thành thân, không muốn nàng tiếp tục lại gả cho BTH, đi với ta” BTN có chút kích động nói, bàn tay cũng gắt gao ôm chặt hơn.

Lần này, hắn thật sự bị nàng dọa cho sợ hãi, hắn sẽ không để cho sự việc này lại xảy ra nữa, phương pháp duy nhất chính là giữ nàng ở bên người, để cho hắn chăm sóc nàng, bảo vệ nàng, mãi mãi.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Lửa là do Y Y phóng

TDD toàn thân run rẩy, không hiểu tại sao hắn lại kích động như vậy, nhưng bảo nàng đi cùng hắn, nàng....không muốn!

“Ngạo, xin lỗi! ta không thể rời xa Hàn” TDD nhìn hắn, nhìn thấy sự đau khổ trong mắt hắn, cũng nhìn thấy được sự giãy dụa trong đó.

Nàng không phải cố ý muốn làm tổn thương hắn, chỉ là trong khoảng thời gian này, cả hai người nàng đều không được gặp, nhưng, hình ảnh của BTH lại xuất hiện trong giấc mơ của nàng nhiều hơn, nàng đối với BTN là thích, nhưng không phải yêu, bởi vì người nàng yêu....là BTH.

BTH chấn động, bất giác buông nàng ra, không muốn tiếp nhận đáp án này, lại càng không cách nào tiếp nhận.

“Duyệt, ta sẽ không từ bỏ!” BTN trầm giọng nói, tiếp đó cúi đầu xuống, nhẹ nhàng hôn lên môi của nàng, sau đó mới rời đi.

Đang lúc TDD còn chưa kịp định thần lại, cửa phòng đã bị đẩy ra, nàng nhìn về phía đó, lại phát hiện BTH ngất ngốc đứng lặng ở cửa, chân chừ không tiến vào.

“Hàn, chàng làm sao vậy?” TDD hoài nghi hỏi.

Đột nhiên nhìn thấy quần áo hắn lấm lem, thậm chí còn dính cả vết máu.

BTH cứ như vậy đứng ở cửa nhìn nàng, TDD vô cùng nghi ngờ, kéo chăn ra, xuống giường đi đến bên cạnh hắn, khi chân vừa chạm xuống nền nhà liền rơi vào một vòng tay ấm áp, cảm nhận được mùi hương quen thuộc ngay lập tức khiến nàng cảm thấy an tâm.

“nàng vừa mới tỉnh, không nên xuống giường,” BTH ôm chặt lấy nàng, nhỏ giọng nhắc nhở.

TDD cười cười, ngay lập tức phản bác: “còn không phải tại chàng sao, chàng đứng ở đó không chịu tiến vào, ta đành phải đi qua thôi.”

BTH không trả lời, rúc đầu vào hõm vai của nàng, bàn tay to cũng ôm nàng chặt hơn, giống như sợ nàng sẽ biến mất.

Hắn cũng giống như BTN, lần này, cả hai người họ đều bị dọa cho sợ hãi, hóa ra sinh mạng của con người cũng có thể dễ tan biến như vậy, thế tử vừa mới hôm qua còn ăn ái bên nhau, hôm nay suýt nữa đã chìm trong biển lửa.

Hắn rất cảm kích BTN, bởi vì hắn đã cứu thể tử của mình, cho nên hắn vô cùng cảm kích, nhưng đồng thời, hắn cũng hận bản thân mình, hận bản thân không kịp thời xuất hiện, hận bản thân không phải là người đầu tiên cứu nàng.

“Hàn, sao chàng không nói gì?” TDD hoài nghi hỏi, BTH làm sao vậy, từ lúc bước vào

cửa đã cảm thấy rất khác lạ.

“Duyệt nhi, xin lỗi, xin lỗi....vẫn may nàng không sao, xin lỗi, xin lỗi....” BTH kích động nói.

TDD đang muốn nói gì đó, lại đột nhiên cảm thấy có một dòng nước ấm nóng đang chảy dọc theo hõm cổ mình, thấm ướt cổ áo của nàng, nàng vô cùng kinh ngạc, BTH đang khóc sao? Nàng từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy hắn khóc, giờ đây hắn lại đang khóc vì nàng.

Nghe thấy hắn liên tục nói xin lỗi, lòng của nàng cũng cảm thấy đau theo, nàng giơ tay chạm nhẹ vào lưng của hắn, muốn xoa dịu tâm tình của hắn.

“Hàn, ta không sao! Thật đấy” TDD cười nói.

“nàng đương nhiên không sao, nàng muốn có chuyện, ta cũng không cho phép điều đó xảy ra, lần sau không được dọa ta nữa, đã nghe chưa?” BTH kích động nói, ngữ khí còn mang theo giọng điệu hống hách.

TDD cười gật đầu, sau đó đem khuôn mặt của mình rúc vào ngực hắn.

“Hàn, lửa là do YY phóng, lúc ta và quận chúa muốn nhảy ra ngoài, đã nhìn thấy nàng ta.” TDD nói.

Nàng từ trước đến nay đều như vậy, nếu nàng ta đã muốn mạng của nàng, nàng cũng sẽ không bỏ qua cho nàng ta.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Người không muốn chết, lẽ nào người khác muốn chết sao?

Chỉ là, xin hay không, nằm ở BTH, dù sao YY cũng là trắc phi của hắn, nghĩ đến trắc phi, lòng của nàng lại bắt đầu thấy bức bối.

BTH nghe xong, cả người cứng lại, nhưng cũng không nói gì, khóe miệng TDD nhếch lên tạo thành một nụ cười khổ, sớm biết hần sẽ không nở.

“Chàng bị thương rồi, để ta băng bó giúp chàng.” TDD đột nhiên nhìn đến vết thương còn đang chảy máu của hần, chạm vào vết trầy xước ở đầu gối của hần, vội vàng buông tay ra.

Vừa nói xong, đang chuẩn bị chạy đi lấy hộp thuốc, BTH cũng đứng dậy, bàn tay to nắm chặt tay của TDD.

“Đi” BTH chỉ lạnh lùng nói một câu, đợi nàng mang giấy liền trực tiếp kéo nàng đi ra ngoài, TDD cứ thế ngây ngốc bị hần kéo đi.

Lúc TDD nhìn thấy lầu các ở phía trước, mới biết là BTH mang nàng đến chỗ YY, nhưng, hần sẽ xử lý nàng ta như thế nào, trong bụng nàng ta dù gì cũng đang mang đứa con của hần, tính ra cũng đã được 6 tháng rồi.

Hai người vừa bước chân vào các, đã bị cảnh tượng trước mặt khiến cho chấn động.

“Gia....cứu....cứu YY....” YY đau đớn nằm trong vũng máu, vào lúc nàng ta nhìn thấy BTH, trong lòng tức thì dấy lên sự vui sướng cùng hy vọng, vội vàng cầu cứu.

Chỉ là nàng ta còn chưa nói xong, ngay lập tức lại bị đập cho một cước, hung ác ép nàng ta vào sát tường, BTH lạnh lùng nhìn bộ dạng thảm hại của nàng ta, cũng không cách nào để nén lại được sự phẫn nộ trong lòng.

“lục đệ, người đang làm gì, dừng tay!” BTH vội vàng gầm lên.

BTN hung ác trừng mắt nhìn hần, sau đó lạnh lùng nói: “sao? Người không nữ? loại đàn bà lòng dạ ác động này, người còn muốn đồng tình?”

BTH nhìn thấy YY toàn thân thương tích, còn có từ giữa chân của nàng ta còn đang không ngừng chảy ra máu tươi, ánh mắt của hần đột nhiên hấp háy.

“Gia....cứu....cứu thiếp.....YY.....không muốn.....chết....” sắc mặt YY trắng bệch nói, bụng cũng ngày càng đau, máu ở bên dưới cũng chảy ngày càng nhiều.

BTH chưa kịp nói gì, BTN lại hung ác giật lấy tóc của nàng ta ngược ra sau, phẫn nộ gầm lên.

“người không muốn chết, lẽ nào người khác muốn chết sao? Há?” đôi mắt căng đầy tơ máu của hần, bởi vì tức giận mà dần dần chuyển sang màu lục, tính cách nóng nảy của người sói cũng dần dần lộ ra.

YY phát hiện ra mắt hần có điểm bất thường, đột nhiên hoang mang trừng lớn mắt, lúc đang muốn hét lên, lại bị hần bắt ngờ thả ra, sau đó giáng cho một cái tát thật mạnh.

TDD phát hiện được sự khác thường của BTN, đột nhiên nghĩ đến lời BTN đã từng nói qua, nếu hần quá tức giận, bản tính người sói cũng sẽ bộc lộ ra, không được, nếu cứ tiếp tục thế này, hần sẽ bị phát hiện mất.

TDD vội vàng đi đến bên cạnh BTN, kéo hần lại: “Ngạo, bình tĩnh lại đi!”

Khi ánh mắt của hai người giao nhau, TDD vội vàng dùng ánh mắt của mình để trấn an nỗi kích động cùng phẫn nộ trong hần, tay cũng nắm chặt tay hần.

BTH quay đầu hung dữ trừng mắt nhìn YY vẫn còn đang run rẩy, sau đó mới tùy cho TDD kéo sang bên cạnh.

YY vừa nhìn thấy hần đã tránh ra, liền định mở miệng nói gì đó, đột nhiên lại bị giáng cho thêm một cái tát, lần này không phải BTN, mà là BTH, hần đánh mặt lại, trong mắt chỉ còn sự hung bạo cùng tức giận, trừng mắt nhìn YY.

“Gia...” YY kinh ngạc há hốc miệng, lại bị dọa cho ko dám nói năng gì, bộ dáng lúc này của BTH, từ trước đến nay nàng chưa từng thấy qua, nhìn hần lúc này, giống như hận không thể ngay lập tức chém nàng thành trăm mảnh.

“lừa là do người phóng?” hần lạnh lùng nói.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Ta là người của Nam Chiêu Quốc

YY vội vàng lắc đầu, khuôn mặt tràn đầy nước mắt, ánh mắt tỏ vẻ oan ức nhìn BTH, hoàn toàn không có ý thừa nhận.

“Gia, YY không có, Gia....người phải tin YY, YY không có phóng hỏa!”

“Người còn dám nói không phải người? Lúc người phóng hỏa, ta sớm đã nhìn thấy rồi, còn dám phủ nhận.”

BTN nghe vậy liền phát hỏa, phần nộ muốn tiến về phía nàng ta, chỉ hận không thể ngay lập tức giết nữ nhân ác độc này, cũng may TDD đã kịp thời ngăn hãm ta lại, nàng tin BTH sẽ xử lý được chuyện này.

“Ta.....ta nói không phải là không phải.....Gia, người phải tin YY, Gia, bụng của YY đau quá, nhanh giúp YY gọi thái y...” YY khóc ngày càng thương tâm, yếu ớt bò đến bám vào chân của BTH, kéo góc áo của hắn.

Vốn cho rằng BTH sẽ giúp mình, nhưng nàng ta sai rồi, BTH đáp trả lại chỉ là một cái hất tay vô tình.

“Gia...” YY Kinh ngạc trừng lớn mắt, thật sự không thể ngờ được BTH sẽ bỏ mặc nàng.

“Người đâu”

Rất nhanh sau đó, có mấy tên thị vệ từ cửa tiền vào, cảm thấy có chút ngạc nhiên khi nhìn thấy YY toàn thân nhuộm đỏ màu máu nằm dưới đất, nhưng cũng vẫn kịp lấy lại bình tĩnh hô lớn: “Điện hạ”

“Vân YY cả gan dám phóng hỏa trong phủ thái tử, tội không thể tha, phải bị hỏa thiêu, ngay lập tức hành hình.” Lời vừa thốt ra, ngay lập tức khiến mấy tên thị vệ lẫn YY bị dọa cho ngất người.

Trong ánh mắt TDD cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng nàng sẽ không đồng tình với YY, ngay từ nhỏ nàng đã quen với cuộc sống hiện thực như vậy, hôm nay nàng không giết kẻ địch, thì ngày sau, nàng sẽ là người phải chết, đối với một địch nhân đã từng hạ thủ với nàng, thật sự không đáng để nàng phải đồng tình.

YY biết lần này nàng ta trốn không thoát, đột nhiên điên cuồng ngẩng đầu cười lớn, nước mắt cũng không ngừng rơi xuống.

“BTH, người thật vô tình, nói gì đi nữa, ta cũng hầu hạ người 3 năm, người lại ép ta phải chết, lẽ nào ta yêu người là sai sao?”

“Ba” một tiếng, BTH phần nộ giáng cho nàng ta một bạt tai.

“Nếu người không phóng hỏa, nếu người không làm tổn thương Duyệt Nhi, thì sẽ không có ngày hôm nay, tất cả những điều này đều là do người tự chuốc lấy, còn dám trách bốn vương?”

“Ha Ha, BTH, người yêu TDD, nhưng bây giờ ta có thể nói với người, người và TDD sẽ không có khả năng đâu, với thân phận của TDD, cô ta sẽ không thể tiếp tục sống ở Thiên Liệt Quốc này.”

YY không còn quan tâm đến điều gì khác, dù sao nàng ta cũng phải chết, muốn chết, thì mọi người cùng chết, nàng ta phải kéo theo cả TDD cùng xuống mộ, nàng ko tin, nếu như tất cả đại thần trong cung biết được thân phận của TDD, hoàng đế, thái hậu cũng biết thân phận của TDD, TDD còn có thể tiếp tục an nhàn hưởng thụ cuộc sống.

Tất cả những người đứng đó tức thì liền bị lời nói của YY làm cho trở nên nghi hoặc, BTH, BTN và TDD lại càng kinh ngạc hơn, thân phận gì?

“rất hiếu kỳ có phải không? Bây giờ ta có thể nói rõ cho các người biết. ta là người Nam Chiêu quốc, là mật thám...” YY bất ngờ cười lớn.

Tất cả mọi người giống như hít phải 1 ngụm khí lạnh, BTH lại càng cảm thấy chấn kinh, Vân YY lại là người còn sót lại của Nam Chiêu Quốc, điều đáng chết hơn chính là hẳn là không hề phát hiện ra nàng ta là mật thám, vừa nãy nàng ta nói đến thân phận của TDD, lẽ nào TDD của ngày trước chính là người của Nam chiêu quốc.

BTN cũng vô cùng kinh ngạc, trong lòng liền dấy lên 1 nỗi bất an không tên, đối với thân phận của TDD, cũng bắt đầu thấy lo lắng.

“Còn không mau kéo ra” BTN vội vàng gầm lên 1 tiếng, ngay lập tức khiến cho đám thị vệ đang đứng ngây ngốc cảm thấy bị dọa cho giật mình, vội vàng tiến lên kéo Vân YY ra ngoài.

“Công chúa tiền triều, nó tì sẽ ở dưới địa phủ đợi người, ha haha...” YY điên cuồng cười lớn.

Tất cả mọi người lại một lần nữa bị làm cho kinh ngạc, lặng người nhìn về phía TDD, bao gồm cả BTH và BTN.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 175: Không thể lấy tính mạng của nàng ấy ra đánh cược

Công chúa tiền triều, sao có thể chứ? TDD sao có thể là công chúa tiền triều được, đương nhiên người mà BTH nghi hoặc là chỉ TDD của ngày trước, bởi vì hẳn biết rõ TDD hiện tại chắc chắn không phải cùng 1 người.

BTN cũng vô cùng kinh ngạc nhìn nàng, hẳn thật sự không dám tin vào những lời mà YY nói, hẳn chỉ nghĩ rằng, TDD có thể là người còn sót lại của Nam Chiêu quốc, cũng giống như kiểu mật thám, nhưng hẳn không thể ngờ được, nàng thế nhưng lại là Công chúa tiền triều.

Nếu như để cho hoàng thượng và hoàng hậu biết, thì với tính cách của bọn họ thà giết nhầm 100, cũng không muốn bỏ sót, khẳng định sẽ tìm cách giết trừ TDD.

Đám thị vệ đứng đó, nhìn về phía TDD, sau đó lại nhìn ra được sát ý trong mắt BTN, ngay lập tức toàn thân phát run, vội vàng cúi đầu xuống, hối hận vì lúc này nên giả vờ như cái gì cũng không nghe thấy, cái gì cũng không biết, lúc này chỉ hy vọng có thể bảo toàn được cái mạng nhỏ của mình.

BTN nhanh tay rút thanh kiếm trên người 1 tên thị vệ, vào lúc mọi người vẫn còn chưa kịp phản ứng lại, đường kiếm trực tiếp đâm vào mồm của Vân YY, nhìn ánh mắt kinh ngạc cùng sợ hãi của nàng ta, khóe miệng của hắn nhếch lên tạo nên một nụ cười lạnh.

“nếu người đã nói người chính là mật thám của tiền triều, vậy thì người phải chết, còn về công chúa tiền triều mà người vừa nói, chúng ta một câu cũng không tin, sự việc này, mãi mãi sẽ không có ai biết.”

BTN lạnh lùng nói, lại dùng thêm chút lực, đâm xuyên vào tim của YY, khiến cho nàng ta chết không kịp nhắm mắt.

“Lục đệ, không nên giết thêm người nữa!” vào lúc BTH nhìn thấy BTN thu kiếm lại, hướng về đám thị vệ, ngay lập tức hiểu ra ý đồ của hắn, vội vàng hét lên ngăn hắn lại.

Đám thị vệ này cũng là vô tội, tin chắc rằng bọn họ cũng không hy vọng nghe được bí mật này, càng không có khả năng sẽ đem chuyện TDD là công chúa tiền triều phát tán ra ngoài.

BTN ngoài người dùng cặp mắt lạnh lùng trừng mắt nhìn BTH, không chút tình cảm nói: “ chỉ có người chết mới có thể mãi mãi ngậm miệng, ta không thể tha cho bất kỳ người nào có khả năng nói ra bí mật này, đây là biện pháp tốt nhất.”

Tuy hẳn không rõ TDD có thật sự là công chúa tiền triều không, nhưng nếu đã có tin đồn này, thì đều có thể có nguy cơ truyền đến tai của thái hậu và hoàng thượng, hẳn vì TDD, cho dù bảo hẳn phải giết tất cả mọi người, hẳn cũng sẽ làm.

BTH nhìn thấy sát ý cùng sự bất cần trong mắt hắn, bất giác run nhẹ, hẳn từ nhỏ chưa từng nhìn thấy mặt máu lạnh như vậy của BTN, vừa giết YY xong, giờ lại muốn giết hết đám thị vệ.

Hắn.....vẫn còn là BTN của ngày trước sao?

“Lục vương gia tha mạng, nô tài lời nào cũng chưa nghe thấy, cái gì cũng chưa nghe thấy, vương gia tha mạng...” đám thị vệ sợ hãi quỳ hết xuống, không ngừng dập đầu xin tha.

Trong nháy mắt, chỉ nhìn thấy đám thị vệ quỳ xuống, ngay cả mắt cũng không kịp chớp, liền chết dưới tay của BTN.

BTH kinh ngạc nhìn hắn, trầm giọng nói: “lục đệ, bọn họ vô tội, đệ việc gì phải làm thế.”

“ huynh chắc hẳn phải rõ hơn ta, nếu như sự việc này bị truyền vào hoàng cung, truyền đến tai hoàng thượng và hoàng hậu, lúc đó sẽ vượt qua tầm kiểm soát của chúng ta, cho dù Duyệt có thật sự là công chúa tiền triều hay không, ta đều không thể đem tính mạng của nàng ra đánh cược” BTN rút thanh kiếm dính đầy máu tươi trên tay xuống nói.

BTH đương nhiên biết tính nghiêm trọng của việc này, phụ hoàng có biết thân phận của TDD không? Có lẽ không biết, nếu không thì sao có thể đem công chúa tiền triều tiến cung, thậm chí còn sủng ái nàng.

Vào lúc BTH vẫn còn chưa định thần lại, BTN nghiêm mặt hướng về phía cửa: “ai đang ở ngoài?”

Ngay sau đó, một nữ tử gương mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy bị BTN thô bạo kéo vào trong phòng, từ biểu tình sợ hãi trên khuôn mặt có thể nhận ra, nàng ta đã nghe được cuộc đối thoại vừa xảy ra của bọn họ, cũng có nghĩa là nàng ta đã biết được bí mật này.

“Tuyệt nhi” BTH kinh ngạc kêu lên.

Chương 176: Ta sẽ không tha cho nàng ta

“Hàn ca ca, hần...hần....hần thật đáng sợ!” Nam Cung Tuyết cố gắng kìm lại sự run rẩy của bản thân, sợ sệt núp sau lưng của BTH, gấp gáp kéo áo hần.

BTH muốn đẩy NTC ra, nhưng lại bị nàng ta cố chết giữ lấy, cách nào cũng không đẩy ra được, BTN tức giận trừng mắt nhìn NCT, nhắc thanh kiếm đang cầm trên tay lên, chém về phía NTC đang đứng.

Hần đã nói rồi, hần sẽ không tha cho bất kỳ ai có khả năng uy hiếp đến TDD.

“Hàn ca ca cứu muội....” NCT sợ hãi khóc thét lên, nàng ta lớn đến từng này, lần đầu tiên nhìn thấy một khuôn mặt khủng bố như vậy.

Lúc đầu vốn chỉ là muốn đến thái tử phủ để thăm BTH, hy vọng BTH có thể thuyết phục hoàng đế, hủy bỏ hôn sự giữa nàng và tam hoàng tử, nhưng lại không thể ngờ được rằng sẽ đụng phải tình cảnh này, đúng là lặt vặt chuốc họa vào thân.

“Lục đệ, mau buông kiếm xuống, Đến cả Tuyết Nhi đệ cũng muốn giết sao?” BTH tiến lên phía trước đứng trước mặt BTN chặt vắn.

Nòi thế nào NCT cũng là người của thái hậu, không thể tùy tiện động vào nàng ta, hơn nữa, NCT cũng giống như muội muội thân sinh của hần, muốn hần trơ mắt đứng nhìn nàng xảy ra chuyện, hần không làm được.

“Ta đã nói rồi, bất kỳ người nào cũng không thể tha.”

BTN trừng mắt với hần, lại một lần nữa tiến lên phía trước, nhưng lúc đi qua người BTH, đã bị BTH cương quyết giữ lại.

“ta không cho phép đệ làm hại Tuyết Nhi, Tuyết Nhi sẽ không có khả năng nói ra chuyện này, hơn nữa chuyện này cũng chưa chắc là thật, có thể là do YY nói láo, cho nên ta không thể cho phép đệ động thủ với Tuyết Nhi.” BTH gắt gao giữ lấy cánh tay của BTN, trầm giọng nói.

BTN còn chưa kịp nói lại, NCT đã rồi rít gật đầu kích động nói: “Lục hoàng tử, ta.....ta sẽ không nói ra, ta thật sự sẽ không nói ra, van cầu người đừng giết ta...”

“Ngạo, bỏ đi! Tha cho nàng ta.” TDD cũng lên tiếng nói.

Việc nàng là công chúa tiền triều cũng khiến nàng vô cùng bất ngờ, nàng thật sự không thể ngờ được hóa ra TDD của ngày trước lại là công chúa, nhưng thật tâm mà nói nàng cũng không để ý, dù sao cũng không phải là nàng.

Hơn nữa, NCT cũng chưa từng đắc tội với nàng, quả thực cũng không nên bị kéo vào chuyện này.

“Duyệt, ta không thể cá cược mức độ nghiêm trọng của kết quả, cho nên ta sẽ không tha cho nàng ta.” BTN vừa nói xong, liền trừng mắt nhìn BTH quát lên: “Tránh xa!”

BTH dùng sắc mặt vô cùng phức tạp nhìn NCT, sau đó lại nhìn sang TDD, trong lòng bắt đầu mâu thuẫn, tuy hần tin NCT sẽ không thể nói ra chuyện này, nhưng hần thật sự cũng không để mạng của TDD để đánh cược, chỉ là, muốn hần trơ mắt nhìn muội muội của hần chết thảm dưới lưỡi kiếm của BTN, hần không làm được.

“Tránh ra!” BTN một lần nữa tức giận quát lên, trực tiếp hung hăng đẩy BTH ra, nhắc kiếm đâm về phía NCT.

“Lục đệ...” “Ngạo, đừng..” BTH và TDD đồng thời kinh hãi hét lên.

Vào lúc NCT nhìn thấy BTH bị đẩy ra, không kịp suy nghĩ gì liền chạy thẳng ra hướng cửa phòng, đẩy cửa chạy ra ngoài, cùng lúc đó TDD đột nhiên ngã quỵ trên nền nhà.

“Duyệt Nhi”

“Duyệt: BTH và BTN nhìn thấy thế, bị dọa cho sợ hãi vội vàng tiến đến kịp thời đỡ lấy nàng.

Sắc mặt TDD ngay lập tức trở nên trắng bệch, nỗi đau đến tận xương tủy cũng bắt đầu kéo đến, nàng đau đớn nắm chặt lấy góc áo của BTH.

“Đau....đau quá!” Tu La Sát nói đứng, nỗi đau khi phát tác của Tủy hồng nhan, càng ngày sẽ càng kịch liệt, thuốc mà TLS cho, lại đã bị hủy

trong Duyệt Tâm Các.

“Duyệt Nhi, nàng sao vậy? đừng dọa ra, nàng đau ở đâu?” BTH hoang mang hét lên.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Trên Tuyết sơn có Lạc thần y

“Duyệt nhi, nàng sao vậy? đừng dọa ta, nàng đau chỗ nào?” BTH hoang mang hét lên.

BTN cũng bắt đầu khẩn trương, đánh rơi cả thanh kiếm trong tay, vội vàng nắm lấy bàn tay nhỏ của TDD. “Duyệt, nàng sao rồi? có phải bụng đau không? Nhanh nói với ta.”

TDD lắc lắc đầu, cắn chặt môi dưới, toàn thân không ngừng run lên, BTH dường như đã nhận ra điều gì đó, căng thẳng hỏi: “Duyệt nhi, có phải là do Túy hồng nhan phát tác không? Có phải không?”

Vào lúc nhìn thấy TDD gật đầu, BTN ngay lập tức cảm thấy vô cùng kinh hãi, nắm chặt bàn tay nàng, miệng bất giác lắp bắp: “Túy hồng nhan? Sao có thể như vậy?”

TDD tại sao lại trúng phải túy hồng nhan, hơn nữa còn là lúc nào, ông trời ơi! Tại sao lại đối xử với nàng như vậy.

Hàn Cừ các—

BTH nhẹ nhàng hôn lên môi TDD đã hôn mê đang nằm im trên giường, nhìn thấy khắp trán nàng đều là mồ hôi, đau lòng giúp nàng lau đi, bộ dáng đau đớn của TDD ban nãy, vẫn không ngừng lớn vồn trong lòng hắn, hắn thật sự hận chính bản thân mình, chỉ biết vô dụng trợ mắt nhìn nàng chịu đựng nỗi đau của độc tố mà không cách nào giúp nàng giảm bớt đau đớn được.

BTH nhìn đến ngón tay đang được quấn gạc của mình, lại nhớ đến bộ dáng nàng cắn vào ngón tay hắn đến mức chảy máu, có thể đoán được, nỗi đau mà TDD đã phải chịu đựng khủng khiếp như thế nào.

“Duyệt nhi, ta sẽ không để cho nàng xảy ra bất cứ thương tổn nào, ta đã bắt đầu nghĩ cách tìm thuốc giải cho nàng, tin tưởng ta, nàng sẽ không xảy ra chuyện gì.” BTH gất gao ôm lấy nàng, thấp giọng nói.

Người trong lòng đột nhiên động đậy, hai hàng lông mày của TDD nhăn lại, vừa mở mắt liền nhìn thấy bộ dạng đau lòng của BTH, trong tim đột nhiên dâng lên một nỗi tội lỗi, nàng có lẽ đã lại khiến cho BTH và BTN lo lắng rồi.

“Hàn” TDD mệt mỏi nói, càng rúc sâu vào trong lòng BTH, nàng thích cái ôm của hắn, cũng không biết bản thân còn có thể được hắn ôm trong lòng bao lâu nữa.

“Duyệt nhi, đợi chút nữa chúng ta chuẩn bị tiến cung, ngày mai sau khi thành thân xong, ta sẽ mang nàng rời xa kinh thành.” BTH kéo đầu của nàng ôm sâu vào lòng hắn, nhẹ nhàng vuốt tóc nàng nói.

“rời khỏi kinh thành, đi đâu?” TDD tò mò hỏi.

Nàng dựa vào ngực hắn, nghe được tiếng tim hắn đập mạnh, lúc này nàng cũng có thể cảm nhận được tim nàng cũng đang đập nhanh, dường như hòa cùng nhịp đập với hắn.

“ta đã thám thính được, trên Tuyết sơn ở phía bắc có một người là lạc thần y, lão ra rất hiểu về túy hồng nhan, có lẽ lão ta sẽ có cách giúp nàng giải được độc tố trên người, ngày mai chúng ta thành thân xong sẽ ngay lập tức lên đường đi tìm lão.” BTH tỉ mỉ giải thích.

Chỉ cần có một tia hy vọng, cho dù nhỏ nhoi, hắn cũng không thể bỏ qua.

“Lạc thần y!” TDD lắp bắp, lẽ nào chính là lạc lão đầu mà Tu La sát đã nhắc đến?

Nếu như vậy, TLS cũng đã từng nói qua, Lạc lão đầu đến nay vẫn chưa tìm được thuốc giải cho túy hồng nhan.

BTH gật gật đầu, tưởng rằng TDD không biết vị thần y này, liền vội vàng nói: “Duyệt nhi, cho dù ra sao, chúng ta đều không được từ bỏ, lạc thần y nhất định sẽ giải được độc trên người nàng, ta tuyệt đối sẽ không để cho nàng xảy ra chuyện gì, nàng cũng không được rời xa ta, nghe rõ chưa?”

TDD vội vàng gạt đầu, tuy nàng biết Lạc lão đầu không có thuốc giải, nhưng nàng không muốn dập tắt hy vọng của BTH, cho dù đó chỉ là một hy vọng hư ảo, phải cố vũ BTH, cũng cố vũ chính bản thân mình tiếp tục bước đi.

Vương phủ, một bóng đen giống như con thoi luồn lách vào các ngõ ngách trong phủ, tránh được tai mắt của bọn thị vệ, lén vào phòng thuốc.

BTN khi đã xác định được bên ngoài không có người, mới bắt đầu lục tìm tất cả các loại thuốc trong phòng.

____ Hồng Trần ____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Ai nói chúng ta là vợ chồng

Khi đã xác định không còn ai, BTN mới từ từ đẩy cánh cửa phòng thuốc, nơi này là phòng thuốc của Ninh Vương phủ, bên trong có rất nhiều dược liệu, độc dược cũng như giải dược.

BTN lục tung tất cả các ngăn kéo thuốc, hần muốn tìm thuốc giải của Túy hồng nhan, nhưng tìm đi tìm lại vẫn không thể tìm thấy, một canh giờ cũng sắp trôi qua rồi, Trữ vương có thể quay lại bất cứ lúc nào.

“Đáng chết, tại sao lại không có thuốc giải chứ?” hần rủa thầm một tiếng, muốn quay người tiếp tục tìm kiếm, đột nhiên bay về phía chồng sách y dược xếp chồng chất trên bàn, suy nghĩ một hồi, liền cầm lên, lật qua vài trang, đột nhiên 3 chữ Túy hồng nhan đập vào mắt hần.

“Túy hồng nhan...” BTN vui mừng như điên, tìm thấy rồi, cuối cùng cũng tìm thấy rồi, nói không chừng trong sách sẽ nói những điều liên quan đến cách giải.

Chỉ là, khi hần tiếp tục lật thêm vài trang nữa, lại bị bốn chữ “không có cách giải” làm cho choáng váng, hần không dám tin cũng như không thể tiếp tục nhìn tiếp nữa, xem xong lời giải thích, hần kinh hãi buông quyển sách trên tay ra.

“Duyệt, ta sẽ không để cho nàng chết, sẽ không.”

BTN hít một hơi dài lấy lại tinh thần, ánh mắt lóe lên chủ ý gì đó, sau đó nhặt quyển sách ở dưới đất lên nhét vào trong ngực, tiếp đó đi đến chỗ tủ thuốc tìm hai lọ thuốc rồi mới rời đi.

Do ngày đại hôn của Thiên Liệt hoàng triều đều tổ chức ở trong hoàng cung, cho nên BTH và TDD, còn cả BTL cũng phải tiến cung từ sớm, chuẩn bị cho hôn sự.

Đêm khuya, điện thái tử, BTH và TDD ngồi trước bàn dùng bữa khuya, đang chăm chú ăn, đột nhiên TDD lên tiếng hỏi.

“một đêm trước khi thành thân, tân lang và nương tử không thể gặp mặt, tại sao giờ lại ở cùng nhau?”

BTH cười cười, ân cần gấp cho nàng một miếng thịt bỏ vào bát, từ tốn giải thích.

“bởi vì chúng ta sớm đã là phu thê rồi, chỉ là thành thân lần nữa, cho nên ta cũng không yêu cầu phụ hoàng sắp xếp thêm phòng làm gì, hơn nữa, hoàng cung khắp nơi đều là người của thái hậu và hoàng hậu, ta không yên tâm khi để nàng rời khỏi ta.”

“ai nói chúng ta là vợ chồng, đừng có quên! Chàng đã đưa ta hưu thư rồi...hừ” TDD hậm hực nói, đặc biệt là hai chữ “hưu thư” ngữ điệu còn tăng lên gấp vài lần.

BTH vuốt mồ hôi lạnh trên đầu, vội vàng ôm lấy eo của TDD, kéo nàng vào lòng.

“Nương tử, hưu thư ta đã hủy rồi, không tính nữa, xin lỗi mà. Lúc đó khẳng định là do ta quên uống thuốc, cho nên đầu óc cũng hổng luôn, vì thế mới viết hưu thư cho nàng, đừng giận nữa!” BTH cười nịnh nọt nói.

TDD hừ một tiếng, ko chút do dự đẩy hần ra, tiếp tục cầm đầu ăn cơm, trên mặt tuy tỏ ra tức giận, nhưng trong lòng lại đầy ắp tư vị ngọt ngào.

BTH tươi cười, sủng nịnh giúp nàng lau đi vết dầu trên miệng, động tác không thể lường trước này làm cho đám cung nữ đứng ở cửa cũng phải tròn mắt nhìn, thái tử điện hạ và thái tử phi thật ngọt ngào nha.

Hơn nữa, bọn họ từ trước đến giờ chưa từng nhìn thấy ánh mắt dịu dàng như vậy của thái tử, thật hiếm thấy.

Lúc này, viên tổng quản luôn theo phục vụ hoàng thượng tiến vào, nhìn thấy bộ dáng tình tứ của hai người, cảm thấy có chút ngại ngùng, nhưng vẫn đẩy cửa quấy rầy.

“Thái tử điện hạ, hoàng thượng có việc tuyên chỉ thái tử phi đến thư phòng một chuyến, phiền thái tử phi mau chóng đi cùng nô tài.”

“phụ hoàng có việc gì sao?” BTH có chút nghi hoặc hỏi.

Lẽ nào NCT thật sự chạy đến chỗ phụ hoàng bẩm báo việc kia? Nếu không thì tại sao phụ hoàng lại triệu gặp TDD vào lúc này?

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Tuyệt nhi chỉ muốn gả cho người

“việc này, lão nô không rõ.” Sắc mặt vị tổng quản có chút ngại ngùng, sau đó quay ra nhìn TDD nói, sau đó làm một động tác tay: “Thái tử phi, hoàng thượng đang đợi người, mời!”

TDD gật đầu, đứng lên định theo tổng quản vào ngự thư phòng, nhưng đột nhiên bị BTH ngăn lại.

“bốn vương sẽ đi cùng” hán nhìn viên tổng quản nói.

“Việc này.....Thái tử điện hạ, ngài nên ngồi đây đợi thì hơn, hoàng thượng chỉ cho truyền thái tử phi.” Tổng quản khó xử trả lời.

Lúc BTH đang muốn phản bác lại, TDD đã vội vàng kéo kéo hán: “Hàn, chàng ở đây đợi ta, ta sẽ nhanh chóng quay lại, tin ta đi, sẽ không có việc gì đâu.”

Nàng tin hoàng thượng tìm nàng lần này không phải vì chuyện công chúa tiền triều kia, nếu không người hiện giờ xuất hiện ở đây không phải là tổng quản mà sẽ là một đám thị vệ mới đứng, cho nên có thể nói, lần này tìm nàng là vì một chuyện khác,

“Duyệt nhi, ta...”

BTH vẫn không yên tâm khi để cho nàng đi một mình, gấp gấp định nói tiếp gì đó, nhưng lời còn chưa nói ra đã bị hôn lên môi, chặn lại những lời mà BTH định nói.

“phu quân, ngoan, đợi ta trở về” TDD vừa nói xong thì cũng theo viên tổng quản rời đi.

BTH nhìn qua khung cửa, tuy rất muốn đi theo, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, vẫn nên nghe lời ngài đây đợi, bàn tay nhẹ nhàng chạm lên bờ môi vẫn còn hơi ấm của TDD để lại.

“mùi hôn của nương tử thật ngọt!” hán ngậy ngốc cười nói.

BTH vẫn đang hưởng thụ dư vị ngọt ngào thì đột nhiên có một thân ảnh bước từ ngoài vào, không chút e ngại đi đến bên cạnh hán, NCT nhìn bộ dáng hạnh phúc của BTH, trong lòng ngay lập tức dâng lên một nỗi đố kỵ cùng không cam lòng.

Dựa vào cái gì TDD có thể có được sự sủng ái của thái tử trở thành thái tử phi, từ trước nay, nàng luôn có thái hậu hậu thuẫn, nàng cho rằng ngôi vị thái tử phi chắc chắn sẽ nằm trong tay nàng, Hàn ca ca cũng sẽ là của nàng, nhưng tại sao lại có thêm sự xuất hiện của TDD, còn là công chúa tiền triều.

Nàng không cam tâm, nàng không muốn gả cho Bắc Thần Lãm, nàng phải được gả cho BTH.

“Hàn ca ca..” NCT nén xuống sự đố kỵ trong lòng, trên mặt lộ ra một nụ cười vô cùng ngọt ngào.

BTH bị giọng nói của nàng ta kéo về thực tại, vội vàng đứng lên, lạng người nói: “Tuyệt nhi, sao muội lại ở đây? Ngày mai muội phải thành thân rồi, mau trở về phòng của muội đi.”

“Hàn ca ca, Tuyệt nhi không muốn gả cho Tam hoàng tử, Hàn ca ca biết là Tuyệt nhi chỉ thích người mà, Tuyệt nhi chỉ muốn gả cho người.” NCT nước mắt lưng tròng dựa vào ngực của hán, nhất quyết ôm hán không buông.

BTH nhất thời không kịp phản ứng, nhưng sau đó khẩn trương kéo xa khoảng cách giữa hai người, tức giận nói: “không cho nói bừa, Tuyệt nhi muội mau về đi, ngày mai muội đã là người của tam đệ rồi, chú ý hành vi cử chỉ của muội.”

NCT hoàn toàn không để những lời của BTH vào tai, tức giận cùng phần hận cũng bốc lên: “Hàn ca ca, TDD nàng ta là công....”

Còn chưa nói xong, BTH đã biết nàng ta muốn nói cái gì, ngay lập tức ngăn lại.

“đủ rồi! Duyệt nhi không phải, nếu muội còn tiếp tục ăn nói hồ đồ nữa, đừng trách bản vương.” BTH lạnh lùng đẩy NCT ra.

NCT nhìn đến đám cung nữ ở ngoài cửa, sau đó dấn dò một người trong đám cung nữ điều gì đó, ánh mắt còn lóe lên sự bí ẩn không thể đoán được.

“Hàn ca ca, người không cần tức giận, Tuyệt nhi sẽ không ăn nói hồ đồ nữa.”

NCT bộ dáng đáng thương nhẹ giọng nói, sau đó lại tiến lại chỗ BTH, kéo kéo cánh tay của hắn: “Hàn ca ca, nếu ngày mai muội đã trở thành tam vương phi rồi, vậy hôm nay người có thể uống cùng Tuyệt nhu mấy chén rượu không, uống xong, muội sẽ lập tức trở về.”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Trầm muốn người tránh xa Ngạo nhi

“Hàn ca ca, nếu ngày mai muội đã trở thành tam vương phi rồi, vậy hôm nay người có thể uống cùng Tuyệt nhu mấy chén rượu không, uống xong, muội sẽ lập tức trở về.”

BTH suy nghĩ một lát, vội vàng đẩy Nam Cung Tuyết ra: “Tuyệt Nhi, ngộ nhờ uống say, lại làm lỡ chuyện hôn sự của ngày mai, như vậy thật sự không tốt, muội nhanh trở về đi.”

“Hàn ca ca, nếu không thì chỉ uống một chén thôi, uống xong Tuyệt nhi hứa là sẽ trở về.” Nam Cung Tuyết không để ý đến lời phản đối của Bắc Thần Hàn, trực tiếp chạy ra ngoài cửa, không lâu sau, liền có một cung nữ chạy đến trên tay bê một bình rượu đưa cho Nam Cung Tuyết, sau đó ngay lập tức lui xuống.

Nam Cung Tuyết bí hiểm lắc lắc bình rượu trong tay, nhanh chóng quay trở lại bàn, rót ra hai chén rượu, một chén đưa đến trước mặt Bắc Thần Hàn.

“Hàn ca ca, chén rượu này coi như muội chúc huynh tân hôn vui vẻ.” Nam Cung Tuyết tươi cười nhét chén rượu vào trong tay Bắc Thần Hàn, nhìn thấy vẻ do dự trong mắt hắn, trên mặt nàng ta lại nở ra một nụ cười: “Hàn ca ca, Tuyệt nhi kính trước.”

Vừa nói xong liền không chút do dự uống cạn chén rượu trên tay.

Bắc Thần Hàn nhìn thấy chén rượu đã cạn trên tay nàng ta, lúc này mới yên tâm, cũng uống hết chén rượu Nam Cung Tuyết vừa đưa cho hắn, hắn chỉ muốn nhanh chóng đuổi được Nam Cung Tuyết đi, tính ra Tô Duyệt Duyệt cũng sắp trở về rồi, ngộ nhờ bị nàng hiểu nhầm, như vậy thật sự nguy to.

“Được rồi! muội có thể trở về rồi.” Bắc Thần Hàn đem chén rượu đặt lên bàn nói.

Nam Cung Tuyết nở nụ cười bí hiểm, ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý, sau đó ngoan ngoãn gật đầu nói: “Hàn ca ca, vậy muội về đây.”

Bắc Thần Hàn nhìn nàng ta ngoan ngoãn đi ra, ngay lập tức cảm thấy vô cùng nghi ngờ, cảm thấy có chỗ nào đó rất mờ ám, tuy nhiên hắn cũng không suy nghĩ nhiều, ngay lập tức ngồi xuống tiếp tục dùng bữa.

Cùng lúc đó, ở ngự thư phòng, hoàng đế sắc mặt vô cùng nghiêm túc nhìn Tô Duyệt Duyệt đang đứng ở trước mặt.

“việc vừa này người nói với trẫm, trẫm đã nghe Hàn Nhi nói qua rồi, đối với việc Trữ Vương có thể tạo phản bất cứ lúc nào, Trẫm cũng vẫn luôn phòng bị, chỉ là không biết có thể phòng bao lâu!” hoàng đế nói.

Thực ra ngay từ lúc ông biết việc Trữ vương chiêu mộ binh mã, đã có chút hoài nghi rồi, sau đó, ông cũng bày bố kỹ lưỡng, để đề phòng Trữ vương mang quân tiến vào thành, ông đã điều động 10 vạn đại quân mai phục ở ngoại thành, thậm chí trong cung cũng sắp xếp 10 vạn đại quân, để phòng trường hợp tiến đánh bất ngờ.

“Hoàng thượng, sợ rằng Trữ vương không dễ đối phó như vậy, nói không chừng trong hoàng cung từ lâu đã có người của lão ta rồi.” Tô Duyệt Duyệt nói tiếp.

Ánh mắt hoàng thượng có chút bất thường, chăm chú nhìn Tô Duyệt Duyệt nói: “Duyệt Duyệt, trầm muốn người tránh xa Ngạo nhi ra.”

Tô Duyệt Duyệt lặng người một lúc, đột nhiên giống như là bình tĩnh đại ngộ, hoàng thượng sẽ không phải cho rằng Bắc Thần Ngạo là nội gián chứ.

“Hoàng thượng, Bắc Thần Ngạo không thể nào là người của Trữ Vương, tôi dám đảm bảo với ông hần không phải là nội gián.”

“Duyệt Duyệt, Ngạo Nhi từ nhỏ đã ở cùng với Trữ vương, lại là nghĩa tử của lão ta, hơn nữa nó thù hận ta và Hàn nhi, e rằng chuyện tạo phản, nó cũng có can dự vào.” Sắc mặt hoàng đế có chút bất đắc dĩ nói.

Tô Duyệt Duyệt vội vàng phản bác lại: “Hoàng thượng, Bắc Thần Ngạo tuyệt đối không phải, hần không phải loại người giống như ông nói, thật sự không phải là hần.”

“Duyệt Duyệt, người đã là thái tử phi rồi, Trẫm không hy vọng chuyện tư tình của người và Ngạo nhi lại lần nữa lọt đến tai trẫm.” Hoàng đế vô cùng nghiêm túc nhìn nàng cảnh cáo.

Mà lời của nói có chưa hàm ý đó, Tô Duyệt Duyệt đương nhiên làm sao lại có thể không nghe ra: “Hoàng thượng, ta không biết!”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Trúng xuân được (1)

Hóa ra hoàng đế từ lâu đã biết được chuyện giữa nàng và Bắc Thần Ngạo, nói như vậy, ông ta cũng biết việc Bắc Thần Hàn viết thư cho nàng?

“Duyệt Duyệt, giữ khoảng cách với Ngạo Nhi, Ngạo nhi đã không còn là đứa trẻ như ngày trước nữa rồi, nó của hiện tại đã trở nên xa lạ đến nỗi ngay cả trẫm cũng không nhận ra, co nên trẫm cũng khuyên người nên để phòng cả nó.” Hoàng đế nghiêm túc nói.

Tô Duyệt Duyệt nhìn thấy hoàng đế nghi ngờ Bắc Thần Ngạo, ngay lập tức con tức giận trong người liền trào lên: “Hoàng thượng, tóm lại, Bắc Thần Ngạo không phải người như ông nghĩ, hần sẽ không tạo phản, càng không có chuyện hần hợp tác với Trữ vương! Nếu hoàng thượng không còn việc gì nữa, thì tôi xin cáo lui trước!”

Vừa nói xong liền quay người rời đi.

Hoàng đế bất đắc dĩ lắc đầu, tuy ông cũng rất muốn tin tưởng Bắc Thần Ngạo, nhưng Bắc Thần Ngạo từ nhỏ đã được nuôi nấng dưới bàn tay Trữ vương, cũng là nghĩa tử của Trữ Vương, sao có thể không biết chuyện Trữ vương muốn khởi binh tạo phản được chứ?

Điện thái tử, BTH đứng trước cửa sổ, muốn để cho gió lạnh bên ngoài thổi bay đi cơn nóng trong người, vừa này không biết chuyện gì xảy ra, thân người hần đột nhiên cảm thấy rất nóng, thậm chí còn có chút ham muốn tình dục nổi lên.

“Đáng chết, tại sao lại càng ngày càng nóng....” BTH vội bốt y phục trên người ra, quay người hét lớn: “Người đâu!”

Xem ra, hần cần phải tắm nước lạnh bây giờ mới có thể giải trừ cơn nóng trong người, hần cảm thấy có gì đó không đúng, bởi vì bụng dưới của hần co rút ngày càng chặt, khiến cho dục hỏa trong người ngày càng dâng lên mạnh mẽ.

Xuân được, chết tiệt, sao có thể trúng xuân được được chứ, đột nhiên nghĩ đến Nam Cung Tuyết, lẽ nào là nàng ta....nhưng rượu đó rõ ràng nàng ta cũng có uống.

Lúc BTH đang hoài nghi, Nam Cung Tuyết từ từ tiến vào, sau đó liền đóng cửa lại.

“Tuyết Nhi, tại sao muội còn chưa đi! Nhanh về đi.” Bắc Thần Hàn phần nộ, càng thêm phần bất an.

Nam Cung Tuyết không hề để ý lời nói của Bắc Thần Hàn, trực tiếp đi đến trước mặt hần, mở ra một chiếc bình sứ, để cho Bắc Thần Hàn ngửi.

“Hàn ca ca, Tuyết Nhi nói rồi, Tuyết nhi chỉ muốn gả cho người.” Nam Cung Tuyết đặc ý nhìn thân thể Bắc Thần Hàn mềm nhũn đổ gục trên sàn, tiếp do không chút do dự treo lên trên người hần.

Bắc Thần Hàn khó nhọc hít mắt lại, muốn đẩy Nam Cung Tuyết ra, nhưng toàn thân lại không còn chút sức lực nào.

“Nam Cung Tuyết, người dám hạ được bốn vương, cút ra ngoài...” Bắc Thần Hàn tức giận gầm lên, hần có thể cảm nhận được rõ ràng, dục

vọng dưới hạ thân cũng không ngừng trưởng lên, hơn thế thân thể mềm mại của Nam Cung Tuyết lại dính sát với hắn khiến thân nhiệt hắn càng ngày càng nóng.

Sắc mặt của Nam Cung Tuyết cũng bắt đầu đỏ lên, bởi vì nàng ta cũng uống bình rượu đó, cho nên cũng trúng xuân dược, sự khó chịu trong người khiến nàng ta không thể chịu nổi mà không ngừng cọ sát vào người Bắc Thần Hàn, giãy vò hắn.

“Hàn ca ca, Tuyết Nhi khó chịu quá, giúp Tuyết Nhi.” Nam Cung Tuyết không ngừng lư thân mình, không để ý đến lời nói tức giận của hắn, không chút xấu hổ kéo quần của hắn xuống, khiến cho dục vọng đã sớm đứng thẳng của hắn lộ ra ngoài.

Bắc Thần Hàn cắn răng, sự đụng chạm cả Nam Cung Tuyết với hạ thân của hắn ngay lập tức khiến lý trí của hắn dần dần mất đi.

Hắn cũng là nam nhân bình thường, muốn nói hắn không có cảm giác là hoàn toàn không có khả năng, hơn nữa lúc này hắn đang trúng xuân dược, lại càng khiến cho hắn không thể không chế được dục vọng.

Đột nhiên, gương mặt tức giận của Tô Duyệt Duyệt hiện lên trong đầu hắn, khiến lý trí của hắn khôi phục trở lại chút ít, nén nhịn gầm lên: “Nam Cung Tuyết, ngươi ngay lập tức đi ra ngoài, nếu không sau việc này, bản vương sẽ không tha cho ngươi.”

Nhưng, sự uy hiếp của hắn hoàn toàn không có tác dụng.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Trúng xuân dược (2)

Nam Cung Tuyết đột nhiên đứng lên, không chút do dự cởi hết y phục ngay trước mặt hắn, dưới con mắt vẫn còn chưa hết bàng hoàng của Bắc Thần Hàn, lại trở lại ngồi lên người hắn, áp sát thân mình xuống, nhẹ nhàng hôn lên vành tai nhạy cảm.

Ngày mai phải thành thân rồi, chỉ có cách đêm nay trở thành người của Bắc Thần Hàn, Nam Cung Tuyết mới có thể không bị bắt gả cho Bắc Thần Lâm, đợi đến lúc thái hậu biết nàng đã trở thành người của Bắc Thần Hàn, nhất định sẽ giúp nàng đoạt lại ngôi vị thái tử phi. Còn về Tô Duyệt Duyệt kia, vốn là công chúa tiền triều, thái hậu khẳng định cũng sẽ không tha cho nàng ta.

“Hàn ca ca, đừng cự tuyệt Tuyết Nhi, Tuyết Nhi đáp ứng người, sẽ không nói ra việc Tô Duyệt Duyệt là công chúa tiền triều, nhưng mà người phải chấp nhận điều kiện của Tuyết Nhi.” Nam Cung Tuyết nũng nịu nói.

Nàng ta Trần trụi dán sát vào Bắc Thần Hàn, cách một lớp quần áo còn không ngừng cọ sát, khiến cho dục hỏa trong người cũng không cách nào thu lại.

“đáng chết, người dám uy hiếp bản vương!” BTH dồn tất cả sức lực đẩy nàng ta ra, không muốn phải chịu sự mê hoặc cũng như uy hiếp đó, lại càng không muốn làm ra những việc có lỗi với Tô Duyệt Duyệt.

Hắn từ trước đến giờ đều cho rằng Nam Cung Tuyết đơn thuần lương thiện, vậy mà lại có thể trở nên đáng sợ, có dã tâm đến chừng này, thậm chí còn quá mức thâm độc.

Toàn thân hắn đã trở nên vô lực, không cách nào đẩy được Nam Cung Tuyết đang dính chặt lên người mình ra, mà độc tố trong cơ thể hắn, lại cũng đang không ngừng thôi thúc khiến hắn có phản ứng lại, trong đầu lúc này cũng bắt đầu tràn ngập dục hỏa, ngay cả một tia lý trí cuối cùng bị xuân dược áp đảo rồi.

“Hàn ca ca, Tuyết Nhi muốn người, Tuyết Nhi chỉ cần người!” Nam Cung Tuyết bộ dáng mê người nói, sau đó lại cúi người xuống, học theo điều mà trong sách dạy, trực tiếp thút đưa ông của BTH ngậm vào mồm, nàng ta rõ ràng cảm nhận được tiếng hít vào nặng nhọc của BTH lẫn cả sự run rẩy của cơ thể.

BTH nắm chặt hai bàn tay thành quyền, cảm giác kích thích đến tiêu hồn này, bức hắn mất đi tất cả khí lực và sự kìm chế.

Chết tiệt, tại sao không phải là Tô Duyệt Duyệt, vừa nghi như vậy, bộ dáng đáng yêu khi tức giận của TDD lại hiện lên trong đầu hắn, khiến hắn như được tiếp thêm sức lực, nhất quyết đẩy NCT ra.

“Ngươi cắt ngay cho ta.” BTH phẫn nộ gầm lên, nhưng sức lực trong nháy mắt lại bị rút cạn, thậm chí còn vô lực hơn cả trước đó.

Trên khuôn mặt đỏ hồng của NCT, không giấu được vẻ tức giận, nàng đã làm đến bước này rồi, BTH còn ngoan cố không tiếp nhận nàng, bất kể như thế nào, tối hôm nay nàng nhất định phải trở thành người của hắn.

Nam Cung Tuyết tiếp tục ngồi lại lên người hẳn, uớt át nói: “Hàn ca ca, Tuyết Nhi yêu người.”

“đáng chết, cú!” BTH vô cùng tức giận hét lên, muốn tránh xa Nam Cung Tuyết đang không ngừng siết chặt thứ cứng rắn của hẳn trong miệng.

Nhưng Nam Cung Tuyết dường như phớt lờ lời nói của hẳn, nhất quyết không chịu dỗi dãi, ngược lại còn tiếp tục chậm chậm ngồi xuống, cảm giác như bản thân đang từ từ bị hẳn mở ra.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Dám mê hoặc phu quân của ta!!!

Lúc này, cánh cửa đột nhiên bị đẩy ra, tiếp đó là hình ảnh TDD mang nét mặt tươi cười xông vào

“Phu quân, ta về rồi!”

TDD vừa nói dứt câu, nụ cười ngay lập tức cũng tắt ngấm, kinh ngạc nhìn hai người đang dây dưa dưới đất.

“Duyệt Nhi...Duyệt Nhi xin lỗi....không phải như nàng nghĩ..” Bắc Thần Hàn sắc mặt trắng bệch, khi hẳn vừa bắt gặp sắc mặt giống như đang bị đã kích của TDD, thật hận không thể ngay lập tức dùng đao tự làm đau mình, chết tiệt! Hẳn lại để cho nàng phải chứng kiến cảnh tượng này.

ngược lại, Nam Cung Tuyết vẫn còn đang áp trên người Bắc Thần Hàn, nàng ta dường như đã không thể chờ được nữa rồi, cứ thế tiếp tục ngồi xuống, nhưng vào lúc màng ngăn cách cuối cùng sắp bị xé rách, đột nhiên trên đỉnh đầu truyền đến một trận đau đớn khiến nàng ta không chịu nổi bị thảm hét lên, trán thế trần chuồng thoáng chốc rời khỏi người Bắc Thần Hàn.

Tô Duyệt Duyệt phấn nộ kéo tóc của nàng ta, tức giận ném nàng ta qua một bên, khiến nàng ta ngã dúi trên mặt đất, không để ý bản thân đang mang thai đã 9 tháng, cứ thế đè lên người Nam Cung Tuyết, giống như phát điên không ngừng kéo giật mái tóc dài.

“Cái đồ hồ ly tinh nhà người, dám mê hoặc phu quân của ta, ta cho người tiếp tục mê hoặc!!!” TDD không màng đến lời kêu khóc của NCT, cầm phấn cho nàng ta một bạt tai, rồi lại tiếp tục giật tóc, khiến cho nàng ta không chịu được xin tha mạng.

Bắc Thần Hàn ngây ngốc nhìn, toàn thân vô lực ngồi dậy, đem quần dài mặc vào.

“TDD, đừng đánh nữa...” NCT thất thanh kêu, nhưng vì tác dụng của xuân dược, nên giọng nói nghe càng thêm phần mờ ám.

TDD đánh đủ rồi, đứng thẳng người dậy nhưng không quên tặng cho nàng ta một cước, lúc này mới tiến đến đỡ BTH dậy, tức hận trừng mắt nhìn hẳn, nửa lời cũng không nói, cứ thế đỡ hẳn rời khỏi điện thái tử.

Chỉ còn lại NCT, bản thân nàng ta vẫn còn đang bị dày vò bởi xuân dược, toàn thân vô cùng khó chịu, nàng ta cố chịu đựng vết thương trên người, với lấy quần áo rơi từ tung trên mặt đất, đang muốn mặc lại thì đột nhiên cơ thể bị một người nào đó dùng lực ôm vào lòng, ngay sau đó là mùi rượu nồng nặc xộc thẳng vào mũi của nàng ta.

“Buông ...tay...buông tay...” NCT ra sức giãy dụa, nàng biết đối phương tuyệt đối không thể là BTH, nhưng do tác dụng của xuân dược, khiến cho sự giãy dụa cũng như phản kháng của nàng ta trở thành sự mời gọi câu dẫn.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Mau rửa sạch quả rửa chuột của chàng đi

Ở một góc trong hoàng cung, có một hồ nước nóng tự nhiên, nơi này thường ngày chỉ có hoàng đế và một vài phi tử có đại vị cao trong cung mới có thể tiến vào. Tuy nhiên, thông thường vào buổi tối, sẽ không còn ai ghé qua đây nữa.

TDD một đường kéo BTH vẫn còn chưa tỉnh táo đến hồ nước nóng, biểu tình trên khuôn mặt còn vô cùng khó coi.

“Duyệt Nhi” BTH hô hấp có chút khó khăn, trong giọng nói còn ẩn chứa sự kìm chế sâu sắc.

Không sai! Xuân được trong người hẳn vẫn còn chưa tan!! Lúc này dục hỏa dưới thân cho dù mượn gió lạnh cũng không thể dập tắt nữa rồi. TDD thế nhưng lại còn kéo hẳn đi tắm nước nóng.

TDD vờ như không nghe thấy tiếng gọi của hẳn, cắn đầu tiếp tục đi, chỉ khi đến trước cửa hồ nước nóng, nàng mới lạnh lùng nói: “cởi y phục ra, đi rửa sạch quả dưa chuột của chàng ngay.”

Vừa nói xong, liền trực tiếp quay người như muốn dời đi, nhưng lại bị BTH ôm lại.

Bàn tay của hẳn ra sức dùng lực, ôm ghì lấy nàng vào trong lòng, tham lam hôn liếm, hút lấy bờ môi đỏ mọng, đầu lưỡi còn điên cuồng thâm nhập vào bên trong dò xét, dầy vò đôi môi đến sưng đỏ.

Hắn hôn ngày càng cuồng nhiệt, khiến cho TDD ngay cả hô hấp cũng khó khăn, khắp mặt đều đã trở nên đỏ ửng, chỉ cho đến khi TDD sắp không thở nổi mới miễn cưỡng buông tha nàng.

TDD nhấn hai hàng lông mày, muốn giải xuân được cho BTH, liền dùng ngón châm đâm vài phát trên người hẳn, khiến cho mê hồn tán trong người hẳn giảm bớt.

“sao rồi? Đỡ hơn chưa?” nàng thở hắt hển nói, sắc hồng trên mặt vẫn chưa lui.

Có lẽ do xuân được lưu lại quá lâu trong cơ thể, cho nên cách của TDD cũng hoàn toàn không có tác dụng, ngược lại dục hỏa trong đáy mắt BTH lại ngày càng mãnh liệt.

BTH nhìn nàng, ánh mắt không ngừng hấp háy, đột nhiên lại vò lấy đôi môi đỏ mọng đã có chút sưng đỏ của nàng điên cuồng dày vò, TDD ngây ngốc chớp chớp mắt, nhìn rõ được dục hỏa còn chưa lui trong mắt hẳn, cũng hiểu ra xuân được đã không thể giải.

BTH hôn nàng, môi lưỡi quấn lấy không rời, TDD cũng dần dần xụi lơ đi trong ngực hẳn, giờ khắc này nàng đã không thể nghĩ được gì nữa, chỉ muốn thuận theo cảm giác.

BTH vừa hôn vừa gấp gấp bắt đầu cởi bỏ y phục của TDD, chỉ cho đến khi cả hai đã không còn mảnh vải trên người hẳn mới chịu buông tha đôi môi của nàng, một tay ôm lấy nàng nhảy vào hồ nước nóng, hẳn ôm nàng ngồi lên bậc thang trong hồ, để nàng đè lên hai chân của hẳn, hô hấp dồn dập nhìn nàng không dứt.

“Duyệt Nhi, vừa nãy không phải do ta tự nguyện, ta thật sự không phải.....ừ..” hẳn cuống quýt muốn giải thích cho TDD chuyện vừa xảy ra trong điện thái tử, hẳn không muốn TDD hiểu nhầm hẳn, càng không muốn bị nàng ghét bỏ.

Nhưng lời còn chưa nói hết, đã bị đôi môi nhỏ của nàng chủ động chặn lại, sau đó là một nụ hôn dài đầy mê mị.

Cả hai người đều trong tình trạng tình triểu đã không thể kìm chế, đang muốn xuôi theo dục vọng thì đột nhiên từ mũi của TDD lại chảy ra hai dòng máu đen, tí tách rơi xuống hồ, nó giống như một chậu nước lạnh, ngay lập tức dập tắt dục hỏa trong người TDD.

Nàng thế mà lại có thể quên, bản thân đang trúng Tủy hồng nhan, ngộ nhờ chất độc trong cơ thể không cẩn thận bị truyền qua cho BTH, vậy thì nàng phải làm sao?

“Hàn, không được” TDD cuối cùng cũng thanh tỉnh trở lại, vội vàng đẩy bàn tay của hẳn ra, giấy dựa muốn đứng lên, rời xa sự đụng chạm của hẳn.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết

TDD lúc này đã hoàn toàn tỉnh táo trở lại, vội vàng đẩy bàn tay của BTH ra, giấy dựa muốn đứng lên, rời ra sự đụng chạm của hẳn.

Nhưng cánh tay của BTH không những không rời lỏng, ngược lại còn ôm chặt hơn, ép nàng ngồi lại lên chân hẳn.

“Duyệt Nhi, ta muốn nàng” hẳn kìm chế giục hỏa trong người, giọng khàn đặc nói.

Bàn tay to nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng của nàng, muốn cho nàng thoải mái.

TDD vội vàng dùng tay lau đi vệt máu trên mũi, ghen ngào nói: “Hàn, ta.....ta đã nói qua rồi, ta có thai, cho nên....”

“Ta hứa, ta sẽ rất cẩn thận.”

#abcxyz#

Một cảm xúc mãnh liệt ngay lập tức khiến nàng toàn thân run rẩy, nghiêng rặng kìm nén nói: “Hàn, không được! Chàng mau dừng lại đi.....ta xin chàng, mau dừng lại đi...”

Túy hồng nhan là chất độc không có thuốc giải, ngộ nhờ ngay cả BTH cũng.... Không được, tuyệt đối không được!

Nhưng hần một chút cũng không đếm xỉa đến lời nói của nàng, tiếp tục trêu đùa, nàng càng giãy dụa, dục hỏa trong người hần lại càng tang lên.

Hần dán vào người nàng. Nơi thắt lưng của hần, cách không chạm nước, nhưng vẫn cảm nhận được một sự ẩm ướt trên đó, phía TDD dường như cũng cảm nhận được vật cứng rắn của hần đang không ngừng cọ sát vào nàng, cảm giác nóng rực đó khiến tầng tầng lớp lớp da gà nổi lên trên làn da mịn màng của nàng.

“Hàn, không được!” TDD không ngừng giãy dụa, muốn thoát khỏi sự trêu đùa của hần.

#abc..#

“Duyệt Nhi, ta biết nàng để ý chuyện nàng trúng túy hồng nhan, nhưng ta không sợ, muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết! Đòi đòi kiếp kiếp, không được phép đánh mất nhau.

hần thủ thi bên tai nàng, làn hơi nóng rực phả vào trong tai.

Muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết! Đòi đòi kiếp kiếp, không được phép đánh mất nhau. Chỉ là những lời nói vô cùng đơn giản, nhưng lại không ngừng chạm vào đáy lòng nàng, cảm hóa trái tim cô độc đã lâu.

“Hàn..... ư....” TDD nước mắt lưng tròng nhìn hần, đang muốn nói gì, thân thể trong nháy mắt đã được lấp đầy, khiến thân thể không tự chủ căng ra.

“đau sao?” bởi vì hơi nồng cộng với tác dụng của xuân dược, lại thêm phải nhẫn nhịn kiềm chế nên mồ hôi trên trán hần không ngừng tuôn ra.

TDD lắc lắc đầu, nhắm chặt mắt lại, đem mặt núp sâu vào hõm vai hần, cảm nhận sự di chuyển dịu dàng của hần.

Mặt nước không ngừng bốc lên hơi nóng, từng trận thờ dốc cùng tiếng rên rỉ không ngừng vang lên, rất lâu vẫn không hề dừng lại.

Sáng sớm, thái tử điện.

Cánh cửa vừa mở ra, tốp người đứng đó ngay lập tức hít mạnh một hơi, rõ ràng là bị hai thân thể trần truồng khiến cho bị chấn động, cả thái hậu lẫn hoàng đế sắc mặt ngay lập tức trở nên ngưng trọng. Ngượng ngập không quay đầu đi, đám cung nữ cùng thái giám đứng sau lưng thái hậu sớm đã quay người đi rồi, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn.

Sắc mặt thái hậu vô cùng khó coi, tay cầm lấy y phục rơi trên mặt đất, vứt ra che lấy thân thể lỏa lồ của Nam Cung Tuyết và nam tử kia.

“Tuyết Nhi, tỉnh dậy ngay cho ai gia.....” thái hậu vô cùng tức giận gầm lên.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 186: Đã là người của hần rồi, không thể không lấy

Tiếng quát của thái hậu trong nháy mắt khiến hai người trên mặt đất tỉnh dậy, nam tử nhả hai hàng lông mày, đang muốn vươn dậy thì đột nhiên nhìn thấy sắc mặt khó coi của thái hậu, tiếp đó lại nhìn thấy ánh mắt trách cứ của hoàng thượng, trong đầu ngay lập tức tái hiện lại cảnh tượng đêm qua.

Vào lúc hần còn chưa kịp phản ứng lại, bàn tay của thái hậu đã vươn ra, cho hần một bạt tai.

“Ai gia biết hai người sắp thành thân, nhưng cũng không thể vào lúc này, làm ra sự việc mất mặt như vậy!” thái hậu tức giận trừng mắt nhìn Bắc Thần Lãm vẫn còn đang bàng hoàng cùng Nam Cung Tuyết đang dầm dụa nước mắt.

Bắc Thần Lãm cố muốn nhớ lại, hần chỉ nhớ tới hôm qua, khi nhìn thấy TDD lại một lần nữa chuẩn bị gả cho hoàng huynh, mà bản thân lại phải lấy Nam Cung Tuyết, cho nên tâm tình vô cùng không tốt, một mình uống rượu giải sầu.

Sau đó, hần đến tìm TDD, rồi chiếm lấy nàng, nhưng tại sao bây giờ lại biến thành NCT.

“Lãm Nhi, Tuyết Nhi ngay lập tức mặc quần áo vào.” Hoàng đế ra lệnh, tiếp đó đuổi hết đám hạ nhân ra ngoài, cùng thái hậu ra ngoài đợi hai người bọn họ.

Bắc Thần Lãm phấn nộ trừng mắt nhìn NCT, cầm lấy quần áo mặc lại chỉnh tề, NCT cũng xấu hổ đến nổi mặt đỏ bừng, trốn ở bên cạnh lặng lẽ mặc quần áo. Bắc Thần Lãm sau khi đã chỉnh trang y phục, quay người lại vừa đúng lúc nhìn thấy những dấu hôn trên người NCT, còn cả vết đỏ trên sàn.

Hần hần nhiên là đã xem NCT thành TDD, nhưng NCT tại sao lại có thể xuất hiện ở thái tử điện? TDD và BTH đâu?

Lần này thì hay rồi! NCT đã thành người của hần rồi, không thể không lấy.

Trên đường quay lại thái tử điện, TDD không ngừng nhìn BTH, không kìm được hỏi: “Hàn, chàng có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không? Có cảm giác nôn ra máu không?”

Nàng chỉ mong sự kích tình của tối hôm qua không khiến cho BTH cũng dính độc.

Lúc này, quan sát sắc mặt của hần, có lẽ không sao! Nhưng nàng vẫn chưa yên, gắt gao nắm chặt lấy bàn tay của hần.

“Duyệt Nhi, không sao! Không cần lo lắng cho ta, người cần lo lắng phải là nàng mới đúng, hôm qua ta có làm ảnh hưởng đến đứa trẻ không?”

BTH dịu dàng vén những sợi tóc đang lòa xòa trước mặt nàng, trong mắt đột nhiên hiện lên một vẻ buồn bã, nếu có thể, hần thật sự hy vọng hần cũng trúng tủy hồng nhan, như thế hần mới có thể cảm nhận được nỗi đau của TDD.

TDD nghe thấy hần nói vậy, một màn kịch liệt hôm qua lại hiện ra, chiếm đầy mọi suy nghĩ của nàng, khiến khuôn mặt của nàng không ngừng chế được bất giác đỏ lên.

Nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn của BTH đang tiến lại gần, vội vàng chống tay vào ngực của hần, không cho hần bước qua: “Hàn, chúng ta nhanh quay về thôi! Sớm sáng tân nương và tân lang đều không thấy đâu, e rằng sẽ dấy lên trận sóng lớn!”

BTH cười cười: “không kém gì lúc đó!”

Vừa nói xong, ngay lập tức chặn đứng cái miệng nhỏ xinh của nàng, bàn tay to cũng ôm chặt lấy nàng vào lòng, nụ hôn gấp gáp nhưng không thiếu sự dịu dàng, đem hai thân thể dung hòa làm một.

Vào lúc hai người về đến cửa thái tử điện, BTH đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn TDD.

“Duyệt Nhi, việc hôm qua, nàng còn giận không?”

TDD chăm chú nhìn hần, thành thật trả lời: “nói không giận là giả, thậm chí nhìn thấy một màn như vậy, ta còn có cảm giác muốn nôn.”

“Duyệt Nhi..” BTH hoang mang muốn giải thích, nhưng bị TDD cắt ngang: “chàng trước tiên nghe ta nói hết đã, tuy ta rất tức giận, nhưng khi ta vừa bước vào cửa, thì đã nhìn thấy sự khác thường trên mặt chàng, cũng nhìn thấy sự chủ động của NCT, cho nên ta tin chàng, nếu không ta sớm đã chạy đi rồi, làm gì có chuyện ta còn ra tay giáo huấn cô ta, cứu chàng ra khỏi ma trảo của yêu nữ.”

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Tự mình đến thử nghiệm xem

BTH vừa nghe thấy thế, biểu tình khẩn trương ban đầu cũng mất đi, nắm lấy bàn tay của TDD, kéo vào lòng: “Duyệt Nhi, cảm ơn nàng”

Còn tưởng rằng TDD sẽ tức giận, thật may, nàng tin tưởng hắn.

“cảm ơn gì chứ, có điều hiện giờ ta có chút hối hận rồi! Nghĩ xem, đường đường là một thái tử phong lưu, thế nhưng lại bị nữ nhân cưỡng gian, thật sự là ngoài sức tưởng tượng! Sớm biết thế đáng nhẽ ta nên ngồi bên cạnh xem kịch hay, xem bộ dạng thống khổ của chàng” TDD cố nhịn cười nói.

BTH nghe xong, đột nhiên trên mặt xuất hiện một nụ cười ma mãnh, áp sát vào tai nàng nhẹ nhàng thổi ra mấy chữ: “nương tử, chỉ xem thôi không đủ, tối nay động phòng hoa chúc, nàng có thể tự mình đến thử nghiệm xem sao, nàng thấy thế nào?”

Hắn rất tức giận bản thân bị người khác áp chế, nhưng, cái đó chỉ là đối với những nữ nhân khác, nếu như đó là TDD, hắn cầu còn không được!

“chàng....chàng nói linh tinh gì vậy, không để ý chàng nữa!” khuôn mặt của TDD nhất thời đỏ hồng, buông tay của hắn ra, trực tiếp đi vào bên trong thái tử điện, đằng sau còn truyền đến tiếng cười của BTH.

BTH và TDD vừa bước chân vào thái tử điện, đã bị ánh nhìn sắc nhọn của thái hậu chặn đứng lại, thái độ hân hoan ban đầu ngay lập tức xẹp xuống, chậm rãi đi về phía thái hậu.

TDD chuyển tầm mắt sang bên cạnh, lại nhìn thấy bộ dáng đang khóc lóc của NCT, cùng với nét mặt không vui của Bắc Thần Lãm, tức thì cảm thấy vô cùng nghi ngờ, mới sáng sớm ra, nhiều người quan trọng như vậy đã đến thái tử điện, mà nét mặt mỗi người lại vô cùng dị thường.

TDD hí mắt lại, quan sát NCT đang còn đang khóc, hình ảnh tối qua nàng ta áp sát trên người BTH lại hiện lên trong đầu nàng, chỉ cho đến lúc nàng cảm nhận được sự ấm áp từ bàn tay của BTH đang siết chặt lấy tay nàng, mới nở ra một nụ cười.

Bắc Thần Lãm nhìn thấy bàn tay đang nắm lấy nhau của hai người họ, sắc mặt lại càng thêm khó coi, bàn tay cũng nắm chặt thành quyền, ánh mắt phức tạp nhìn TDD.

“hai đứa, tối qua chạy đi đâu?” hoàng đế vẫn là người lên tiếng trước.

“phụ hoàng, nhi thần và Duyệt Duyệt tối hôm qua ra ngoài ngắm trăng, bởi vì cảnh sắc quá đẹp, mãi mê ngắm cho nên quên cả thời gian.” BTH vội vàng giải thích, không hề đề cập gì đến chuyện xảy ra giữa hắn và NCT tối qua.

BTH cảm thấy trừng mắt nhìn NCT, hắn tin NCT cũng không có lá gan dám nói ra chuyện hôm qua, dù sao người hạ được cũng là nàng ta. Sau trải qua sự việc ngày hôm qua, cảm giác thân tình của hắn đối với NCT trước kia đã hoàn toàn bị thay thế bằng cảm giác ghét bỏ.

“hai đứa đã không sao thì tốt, được rồi! Mấy đứa tự chuẩn bị đi, đừng để làm nhỡ lễ thành thân tối nay.”

Hoàng đế đứng lên, chuẩn bị đi ra ngoài, lúc đi ngang qua người Bắc Thần Lãm, đột nhiên dừng lại: “Lãm nhi, đối xử tốt với Tuyết Nhi...”

Ông biết, người BTL thích là TDD, nhưng TDD đã là thê tử của BTH rồi, không nên có thêm hy vọng gì nữa, hơn nữa, hắn và NCT đã phát sinh va chạm thể xác, nhất định phải lấy.

“hoàng thượng, Tuyết Nhi không muốn gả cho tam hoàng tử!” lúc này, NCT từ đầu đến giờ vẫn khóc lóc đột nhiên kích động nói.

Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Ai gia đã không cứu nổi người nữa rồi

Người nàng yêu là BTH, muốn gả cũng phải là gả cho BTH, nàng không muốn gả cho BTL.

BTL không để tâm liếc về phía NCT, nếu có thể, hắn cũng không muốn phải lấy nàng ta.

“Hoàng đường!” hoàng đế còn chưa kịp nói gì, thái hậu đã nghiêm khắc quát lên, tức giận trừng mắt nhìn NCT lướt mắt lưng tròng: “đã cùng Lãm Nhi có quan hệ phu thê rồi, còn dám nói không gả!”

Lời của thái hậu ngay lập tức khiến TDD cùng BTH vô cùng kinh ngạc, quan hệ vợ chồng? Có chuyện gì đã xảy ra?

“Hoàng nãi nãi... Tuyết Nhi....Tuyết nhi.....” NCT áp úng cả nửa ngày, cũng không nói nổi một câu.

Nàng ta quay đầu nhìn khuôn mặt u ám của BTL, lại không dám nói ra việc tối hôm qua là do trùng xuân được mà ra.

“Đủ rồi! Nhanh về tắm cung của người chuẩn bị đi, ai gia đã không cứu nổi người nữa rồi” thái hậu phần nộ nói, trong mắt đều là sự bất đắc dĩ.

Nếu hôm nay NCT không phát sinh sự việc kia với BTL, có lẽ còn có thể thương lượng, nhưng sự thật đã xảy ra rồi, bà cũng không thể yêu cầu BTH lấy NCT được.

Thái hậu tức giận đứng đứng bước ra ngoài, lúc rời đi, còn cắn tức trừng mắt nhìn TDD, trong mắt ẩn chứa sự không cam tâm cùng bất mãn, nhưng giờ khắc này cũng đành chấp nhận, bởi vì thái tử phi mà bà chọn, đã không thể nữa rồi.

TDD không để ý đến ánh mắt u ám của thái hậu, nhìn theo bóng dáng của bà ta, làm ra một bộ mặt quý: “lão yêu bà!”

NCT nước mắt dàn dụa đi đến bên cạnh BTH, đang muốn nắm lấy cánh tay của hân, lại bị hân vô tình tránh đi.

“Hân ca ca!” nàng kinh ngạc, nắc nghẹn nói.

“Cút” BTH lạnh lùng gầm lên, ngay cả liếc cũng không thèm liếc mắt nhìn nàng ta.

TDD đang đứng ở bên cạnh, lập tức đi đến trước mặt NCT, tức giận trừng nàng ta: “hồ li tình đáng chết, lại muốn câu dẫn phu quân của ta sao? Có tin ta sẽ đánh người thành đầu heo đến nỗi ngay cả lão yêu bà kia cũng nhận không ra không, còn không nhanh đi.”

NCT uất hận trừng mắt nhìn TDD, cuối cùng vẫn là không cam tâm khóc to chạy ra ngoài.

“Duyệt Duyệt” BTL chậm rãi đi đến trước mặt TDD, muốn nói gì đó nhưng không cách nào mở miệng được.

BTH nhìn thấy vậy, hai hàng lông mày tức thì nhăn lại, ngang ngạnh kéo TDD ôm khít vào lòng, dùng hành động tuyên bố chủ quyền: “tam đệ, tối nay còn phải thành thân, đệ vẫn là nên nhanh chóng trở về chuẩn bị đi, hoàng huynh chúc mừng đệ và tam vương phi trước, tân hôn vui vẻ.”

BTL ngẩng đầu nhìn hân, ánh mắt hấp háy, cổ nén nổi chua xót trong lòng nói: “hoàng huynh, tân hôn vui vẻ!”

Nói xong, thâm trầm nhìn TDD, sau đó mới quay người rời đi.

Chiều tối, đại hôn đến rồi.

Thái tử điện lúc này không còn vẻ nghiêm trang ngày thường, mà thay vào đó là những sắc đỏ rực rỡ, xung quanh treo đầy đèn lồng màu đỏ, cả cung điện tràn ngập không khí vui mừng, thái giám cùng các cung nữ ai ai cũng bận rộn chuẩn bị cho lễ đại hôn tối nay.

Mọi góc trong cung đều được trang trí bằng những chiếc đèn lồng tỏa sáng rực rỡ như ban ngày, đội nhạc cũng tấu lên khúc hỉ nhạc. Hai chiếc kiệu hoa đỏ rực dừng ở bên ngoài điện, một người kiều phụ mặc chiếc áo màu đỏ đứng ở bên cạnh đợi đến giờ rước dâu. Lúc này, vô số cung nữ ăn mặc hoa lệ, bê hỉ tiệc, kẹo hỉ đến cho các hoàng tử, công chúa, đại thần.

Trong phòng ngủ của Từ Ninh cung, có thể nhìn thấy các cung nữ bận rộn đi ra đi vào, TDD đang ngồi trước gương nhìn bộ dáng bận rộn của đám cung nữ.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Người mang họa

Kể từ lúc chiều sau khi bãi kiến thái hậu xong, TDD đến giờ vẫn chưa được nghỉ ngơi, chỉ riêng trang ngồi trang điểm tân nương đã tốn mất nửa ngày, nàng hiện tại thật sự rất đói và mệt.

“Ôi, có gì để ta lót dạ không? Ta rất đói!” đến cuối cùng không thể chịu được nữa, TDD đành phải hỏi đám cung nữ ở phía sau.

Không thể trách nàng được, nàng từ sáng giờ chưa có gì vào bụng, đĩa trề trong bụng cũng bắt đầu kháng nghị rồi.

“Thái tử phi, người chịu đựng một chút, đến tân phòng thì có thể dùng bữa rồi.” Một cung nữ trên mặt nở một nụ cười tươi tắn, đi đến bên cạnh TDD nhẹ nhàng nói.

Khóe miệng của TDD giật giật, còn phải đợi bài đường xong, trời à!

Lúc này, tiếng nói của một cung nữ bên cạnh truyền qua: “Tam vương phi, hôm nay là ngày đại hỷ của người và tam hoàng tử, người nên vui vẻ lên!”

NCT ngồi ở bàn bên cạnh khuôn mặt trắng bệch, để mặc cho các cung nữ trang điểm, sắc mặt ảm đạm, hoàn toàn không giống như một tân nương đang vui mừng.

Đám cung nữ nhìn thấy vậy, cũng không dám nói thêm bất kỳ lời nào, trong lòng cũng đoán được phần nào, tam vương phi không tình nguyện gả cho tam vương gia.

TDD nhìn liếc qua NCT, sau đó quay đầu khuôn muốn nhìn nàng ta nữa, ai kêu nàng ả tượng đầu tiên mà nàng ta để lại trong nàng lại là hình ảnh lỏa lồ không mảnh vải che thân, hừm hừm hừm! Loại người này không đáng để nàng thương hại.

“ Tô Duyệt Duyệt!”

Đột nhiên, từ ngoài cửa truyền đến giọng nói lạnh lớt của Lãnh Phúc Hương, tiếp đó giống như một cơn gió ủa đến trước mặt TDD.

“Quận chúa, người còn dám đến tìm ta sao! Không sợ đen đui sao?”

Lãnh Phúc Hương không hiểu nhìn nàng, hoài nghi hỏi: “đen đui? Tại sao lại nói vậy?”

“ người không nhận thấy mỗi khi chúng ta ở gần nhau, toàn sẽ phát sinh những chuyện không may sao? Người xem, lần đầu tiên chúng ta đưa ngựa, kết quả ta suýt chút nữa lên châu trời báo danh, lần thứ hai chúng ta thì bắn cung, lại gặp phải thích khách suýt nữa thành quỷ vong dưới đao kiếm, lại sau đó, người đến thái tử phủ tìm ta, kết quả xảy ra đại hỏa suýt nữa chết cháy trong biển lửa, vậy lần này người thử đoán xem, hai chúng ta hôm nay gặp nhau ở đây, sẽ phát sinh sự việc gì?” TDD chậm rãi nói.

Lãnh Phúc Hương ngay lập tức đầu đầy hắc tuyến, có điều, lời TDD nói có vẻ cũng đúng, nhưng sao nghe lại có chút kì quái, dường như có ý oán trách.

“được lắm! TDD, người dám đả kích ta, ý của người là muốn nói, ta là một kẻ mang họa sao?” Lãnh Phúc Hương giống như hiểu ra vấn đề, ngữ khí có phần lên cao, trừng mắt nói.

“Không phải sao?” TDD híp mắt nói, không phải nghi ngờ, mà là khẳng định.

“hôm nay là ngày đại hôn của người, yên tâm! Sẽ không đen đui như vậy đâu..” Lãnh Phúc Hương vừa nói, vừa móc từ trong ngực ra một vật, đưa cho TDD: “này! Đây là đồ của Lục Hoàng tử trước khi rời cung đưa cho ta, muốn ta chuyển cho người.”

Ánh mắt TDD hấp háy, tiếp nhận phong thư, không tự chủ lắm bắm một câu.

“hắn xuất cung?”

Lẽ nào BTN không tham dự hôn lễ của nàng sao? Cũng đúng, BTN lúc này, nhất định là rất cô đơn, nàng nhẹ nhàng ôm một bên ngực trai, kìm nén một tia đau lòng.

__ Hồng Trần __

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Đại hôn (1)

Lãnh Phúc Hương không nhận ra sự bất thường của TDD, tự biên tự diễn tiếp tục nói: “đúng rồi! lục hoàng tử vừa nãy rất kỳ lạ, sắc mặt trắng bệch, ta có hỏi thăm hắn nhưng hắn không nói gì mà ngay lập tức xuất cung!”

TDD gật gật đầu, chậm rãi mở phong thư ra, chỉ thấy một bình rượu và mấy miếng bánh ngọt, còn kèm một dòng chữ nhỏ.

“Duyệt, được dùng để giảm đau, bánh ngọt để nàng dùng tạm lấp đầy cái bụng trống, tối nay là đêm trăng tròn, thứ lỗi cho ta không thể có mặt!”

Hốc mắt nàng bất giác nóng lên, hành động quan tâm của Bắc Thần Ngạo, khiến lòng của nàng vô cùng ảm áp, hắn lại có thể đoán được nàng cả ngày hôm nay chưa có gì vào bụng, còn lo lắng tủy hồng nhan có thể phát tác bất kỳ lúc nào mà gửi cho nàng rượu và điểm tâm.

Hóa ra đêm nay là đêm trăng tròn, có nghĩa là BTN lại sẽ biến thành sói đen, nỗi đau mà hắn sắp phải chịu đựng, cũng khiến nàng cảm thấy đau long theo.

“Tô Duyệt Duyệt...Tô Duyệt Duyệt”

Lãnh Phúc Hương không ngừng huơ tay trước mặt nàng, lắc qua lắc lại, muốn kéo suy nghĩ của nàng trở lại, nghi hoặc hỏi: “Người đang nghĩ gì thế? Nghĩ nhập tâm quá nha.”

TDD chỉ biết lắc đầu, không nói thêm lời nào, nàng đem bình dược cất vào trong áo, sau đó bắt chập sự phản đối của đám cung nữ, cầm một lát bánh ngọt lên cho vào miệng.

Cái đồ ngốc Bắc Thần Ngạo, sao lại tìm cái loại bánh ngọt khó nuốt như vậy! nàng tuy rằng cảm động, nhưng cũng không quên buông lời oán trách.

Không biết đã qua bao lâu, hỷ nương vội vội vàng vàng chạy vào bên trong, cao giọng nói: “giờ lành đã đến, nhanh lên, đội khăn chum đầu lên cho hai vị tân nương, tân lang đã đến rước dâu rồi!”

Ngay lập tức, TDD và NCT đều bị trùm khăn hỷ lên đầu, sau đó hỷ nương mỗi người đỡ một vị chậm rãi đi ra.

ở ngoài cửa, BTH cũng mặc bộ hỷ phục đồ rực tôn lên dáng vẻ cao lớn của hắn, đứng cạnh kiệu hoa chờ tân nương bước ra. Tâm trạng của hắn lúc này, vừa khẩn trương vừa kỳ vọng.

hắn vẫn nhớ rõ, một năm trước, cũng cùng là địa điểm này, cùng một màu đỏ, cùng một tân nương, nhưng hắn không có loại cảm xúc hạnh phúc như bây giờ, bởi vì một năm trước, người hắn lấy là TDD làm hắn ghét cay ghét đắng, chứ không phải TDD khiến hắn quyết định chung sống cả đời của bây giờ.

Đối lập với sự vui mừng của BTH, cùng là tân lang, nhưng Bắc Thần Lãm lại tỏ ra không mấy vui vẻ, hắn giống với BTH của một năm trước.

Không muốn lấy người mà hắn không yêu, nhưng lại không thể không lấy.

Hình dáng của TDD ngay khi vừa xuất hiện ở cửa, hỷ nương liền buông tay của nàng ra, thay vào đó là một bàn tay to lớn nhưng vô cùng ấm áp, bàn tay đó nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, dưới lớp khăn che đầu màu đỏ, TDD nhìn thấy một đôi giày màu đen thêu đường viền ánh kim tinh xảo, không cần đoán nàng cũng biết đó chính là BTH, bàn tay của hắn đem lại cho nàng nhiều cảm giác an toàn hơn so với tay của hỷ nương.

Thần sắc BTL phức tạp nhìn theo hai người bọn họ, bàn tay vô thức nắm chặt lại, thân thể cũng vì kích động lòng mà run nhẹ, tại sau một năm trước TDD gả cho BTH, một năm sau nàng vẫn gả cho BTH.

Lúc này, hỷ nương nắm tay của NCT đưa ra người, ánh mắt của BTL vẫn dính trên người TDD, hắn hoàn toàn không để ý đến NCT, hỷ nương nhất thời cảm thấy có chút gượng gạo, vội vàng nói?: “Tam vương gia, mau qua đỡ tân nương!”

Nhưng BTL lại giống như không nghe thấy gì, ánh mắt nhìn theo TDD không rời.

BTH cảm nhận được tia nhìn mãnh liệt của hắn, từ từ quay người lại, lạnh lùng nói.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Đại hôn (2)

BTH cảm nhận được tia nhìn mãnh liệt của BTL, từ từ quay người lại, lạnh lùng nói.

“Tam đệ, đường để lỗ giờ lành!”

BTL nhắm mắt lại, sau đó mới quay người đi về phía NCT, không tình nguyện nắm lấy bàn tay của nàng ta, đỡ về phía kiệu hoa.

BTH lúc này cũng nắm chặt bàn tay của TDD, cẩn thận đưa nàng ngồi vào trong kiệu hoa, sau đó nhảy lên lưng ngựa, cùng với đoàn hỷ nhạc bắt đầu đi về phía trước, đằng sau là một đội ngũ rước dâu hung hậu, trên tay cầm đèn lồng đỏ rực, kèn trống liên hồi đi một vòng quanh hoàng cung, cuối cùng đi về phía thái tử phủ.

ở trên đại điện, người đến tham gia hôn lễ đã sớm chật cứng, hoàng đế kiên nhẫn ngồi đợi ở vị trí chủ tọa, nhưng hoàng hậu ngồi ở bên cạnh lại tỏ ra không mấy kiên nhẫn cùng bất mãn nhìn về phía cửa.

BTH dù gì cũng là thái tử, vốn dĩ bà muốn gả NCT cho BTH, về sau có thể lên ngôi hoàng hậu, giúp bà ta củng cố quyền lực, nhưng mà hiện giờ, NCT lại bị gả cho BTL, một vương gia bình thường, bảo bà ta làm sao có thể cam lòng được.

Hoàng hậu đứng trong đại điện giống như tìm kiếm gì đó, cuối cùng đi đến bên cạnh Bắc Thần Tường, hoài nghi hỏi: “Tường nhi, có nhìn thấy Ngạo nhi không? Bốn cung sao lại không trông thấy nó?”

“hoàng hậu nương nương, hoàng huynh hình như có việc gì đó, có lẽ sẽ đến muộn một chút!” Bắc Thần Tường vội vàng trả lời, kỳ thực hắn cũng không biết BTN đã đi đâu, hắn chỉ biết BTN vừa mới rời khỏi hoàng cung.

Hoàng hậu bất đắc dĩ thở dài, sau đó quay trở lại vị trí của mình.

ở một bên khác, nhị hoàng tử và tứ hoàng tử ngồi cạnh nhau, đang cùng nâng ly nói chuyện phiếm, đột nhiên, nhị hoàng tử quay đầu qua nhìn chằm chằm Lãnh Phúc Hương.

“ quận chúa, hôm nay là đại hôn của hoàng huynh, tại sao nàng vẫn có thể tươi cười được như vậy, ta nhớ năm ngoái nàng còn khóc đến chết đi sống lại mà.” Bắc Thần Liệt tỏ ra khó hiểu cười cười nhìn nàng ta.

Lãnh phúc hương phẫn hận trừng mắt nhìn hắn nói: “ tân nương là TDD, cho nên ta mới không buồn! người đó, đừng tưởng ta không biết người đang nghĩ gì.”

Lời của Lãnh Phúc Hương ngay lập tức khiến Bắc Thần Liệt á khẩu, nhưng rất nhanh hắn liền khôi phục lại vẻ tươi cười ban đầu, nén lại nỗi thất vọng trong lòng.

“ quận chúa, kính nàng một ly, cạn trước!” BTL ngẩng đầu uống cạn, Lãnh Phúc Hương cũng đáp lễ lại một ly.

Bên ngoài đoàn rước dâu cũng đã đi đến đại điện, TDD ngồi ở bên trong kiệu hoa, tự mình lập ra lời thề, về sau tuyệt đối sẽ không tổ chức hôn lễ phiền phức như này, ở thế kỷ 21, ở lễ đường chỉ cần nói một câu “con bằng lòng” sau đó kí tên là xong rồi, nào có rườm rà như bây giờ!!!

BTH dừng lại, nhảy xuống ngựa, nhanh chóng đi đến trước kiệu hoa, vén rèm kiệu lên, sau đó đem một đầu của dải lụa đỏ nhét vào tay TDD, TDD mỉm cười chậm rãi đi vào đại điện chuẩn bị bái đường.

Cùng lúc đó, BTL cũng không mấy tình nguyện nắm lấy tay NCT đi vào bên trong.

Thái giám đứng ở cửa cao giọng tuyên bố: “Tân lang, tân nương đến!!!!”

Giọng nói cao vút ngay lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người bên trong điện, tất cả đều nhìn về phía BTH và TDD đang bước vào, BTL và NCT đi ngay phía sau.

Ánh mắt của BTL từ đầu đến cuối đều dính trên người TDD, trong lòng dâng lên một sự đổ kị, bàn tay nắm thành quyền, càng nắm càng chặt.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Đại hôn (3)

“ nhất bái thiên địa...”

BTH và TDD từ từ quay người về phía cửa, cúi người nhất bái, đôi tân lang tân nương ở bên cạnh, cũng không tình nguyện quay người bái đường.

“ Nhị bái cao đường...” người chủ trì lại hô lên một tiếng.

BTH nhẹ nhàng nắm lấy tay của TDD, cẩn thận quay người về phía hoàng đế và thái hậu đang ngồi ở trên cao quỳ bái, Bắc Thần Lãm NCT cũng quỳ bái theo.

“ Phu thê giao bái...”

NCT bất chấp sự tức giận của hoàng đế, tự mình đi đến trước mặt BTH, nàng ta nhìn nhìn TDD, sau đó lại nhìn BTH.

“Hàn ca ca, không cho phép bái đường, nếu như huynh dám làm thế, muội sẽ nói sự việc của TDD cho mn biết.” NCT buông lời uy hiếp.

NCT đã không cần gì nữa rồi, nếu như BTH đã không lấy nàng ta, thì nàng ta cũng không muốn TDD gả cho BTH. Thứ nàng ta không có được, người khác cũng đừng vọng tưởng, đặc biệt là TDD.

NCT tin rằng, nếu như chuyện TDD là công chúa tiền triều bị truyền đi, hoàng đế cùng thái hậu tuyệt đối sẽ giết TDD ngay lập tức, đến lúc đó xem TDD gả cho BTH bằng cách nào.

Sắc mặt BTH ngay lập tức đen lại, ánh mắt sắc nhọn trừng lên nhìn nàng ta: “ngươi dám uy hiếp bốn vương?”

“Hàn ca ca, Tuyệt nhi không muốn uy hiếp huynh, chỉ cần huynh bây giờ tuyên bố với mọi người, người huynh lấy là muội, thì muội sẽ không nói ra chuyện này, còn nếu không, huynh cho rằng hoàng thượng và thái hậu sẽ bỏ qua cho cô ta sao?” NCT dùng âm lượng chỉ đủ để 3 người nghe thấy nói.

Bàn tay của TDD tức thì nắm thành quyền, hận không thể ngay lập tức đánh nàng ta một trận.

“bốn vương thật hồi hận, lúc đó không để cho lục đệ giết ngươi.” BTH lạnh lùng nói.

Đôi mắt như muốn giết người của hắn, khiến cho NCT bất giác run lên, nhưng chỉ rất nhanh nàng ta đã quay lại vẻ trấn tĩnh ban đầu, chờ đợi quyết định của BTH.

“Hàn ca ca, huynh lấy hay là không lấy?” NCT tiếp tục nói.

Mọi người xung quanh hoàn toàn không nghe được cuộc đối thoại của bọn họ, chỉ cảm thấy một khí lạnh bao phủ khắp đại điện, mà sắc mặt của Hoàng đế cũng ngày càng kém.

Bác Thần Lâm hoài nghi nhìn 3 người họ, trong lòng cũng trào lên tia hy vọng, hắn cảm giác NCT đang muốn phá hoại BTH và TDD, vừa hay hợp với ý của hắn.

BTH trừng mắt nhìn nàng ta, đột nhiên nắm chặt lấy bàn tay nhỏ của TDD, quay đầu nói với người chủ trì hôn lễ: “tiếp tục”

Lời này của hắn trong nháy mắt khiến cho không khí yên bình trở lại, nhưng đồng thời cũng khiến cho sắc mặt NCT trở nên trắng bệch.

“Phu thê giao bái...” người chủ trì vội vàng hô lại một tiếng.

BTH nắm lấy hai tay của TDD, ở trước mặt NCT, chuẩn bị quỳ bái, như ngầm nói với nàng ta quyết định của hắn.

Sắc mặt NCT vô cùng khó coi tiến lên phía trước, nàng không cho phép bọn họ thành thân, tuyệt đối không cho phép!

Đột nhiên một tiếng “ba” vang lên, mọi người xung quanh tức thì cảm thấy kinh sợ, nhìn NCT đang nằm ở trên mặt đất, còn BTH vừa kịp thu bàn tay của mình về.

__Hồng Trần__

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Xử tử TDD

“Tuyệt nhi, ngươi đang làm loạn gì vậy? mau trở về vị trí của mình, lập tức bái đường!” hoàng đế sớm đã tức giận, đối với hành động này của NCT, lại càng thêm phẫn nộ.

Thái hậu cũng giận dữ trừng mắt nhìn NCT, trước mặt toàn thể văn võ bá quan quần thần, NCT lại dám làm ra hành động lỗ mãng như vậy, quả thực quá mất mặt Nam Cung gia.

“hoàng thượng, hàn ca ca không được lấy TDD, bởi vì TDD là công chúa tiền triều...” NCT kích động hét lên, bất chấp sự đau rát trên khuôn mặt, trực tiếp đứng lên đi đến trước mặt hoàng thượng.

Lời này của NCT, ngay lập tức khiến cho tất cả mọi người đang có mặt ngậy ra, công chúa tiền triều? thái tử phi là công chúa tiền triều.

Bác Thần Lâm cũng vô cùng kinh ngạc trừng lớn mắt, ánh mắt khóa chặt trên người TDD, công chúa tiền triều? sao có thể được?

Thái hậu hip mắt lại, tức thì liếc mắt về phía TDD.

“Tuyệt nhi, không được nói bừa! nếu người còn dám phát ngôn bừa bãi, trăm sẽ nghiêm phạt người.” Hoàng đế tức giận nhìn NCT, cũng nhìn thấy được sự kinh ngạc hiện trên khuôn mặt của các đại thần quan viên trong điện.

BTH lại không tỏ ra chút gì sợ hãi, tiếp tục nắm chặt bàn tay của TDD, hẳn cảm nhận được tay của nàng ngày càng lạnh, vội vàng trấn tĩnh nàng.

“không sao, có ta ở đây, không cần lo lắng!” BTH đứng sát vào nàng, nhẹ nhàng nói.

“hoàng thượng, tuyệt nhi không nói sai, trác phi Vân YY của thái tử điện hạ là người của tiền triều, Tuyệt nhi tình cờ nghe được việc TDD là công chúa tiền triều từ cô ta, lúc đó, lục hoàng tử vì muốn bảo vệ bí mật này, đã giết Vân YY và mấy người thị vệ trong phủ, những điều này đều là do chính tai Tuyệt nhi nghe thấy.” NCT vội vàng nói.

Quần chúng nghe thấy vậy, tất cả đều đổ dồn ánh mắt về phía TDD, sắc mặt thái hậu đanh lại, cũng chăm chú nhìn nàng, sau đó quay sang nhìn hoàng đế.

“hoàng thượng, trước đây không phải đã bắt được hết những đồng đảng còn lại của tiền triều rồi sao? Nếu như lời của Tuyệt nhi là thật, thì TDD chính là cháu gái của hoàng đế Nam Chiêu Quốc năm đó, cũng chính là vị công chúa mà tiên đế không ngừng tìm kiếm, hoàng thượng, ai gia ra lệnh cho người, ngay lập tức xử tử TDD, diệt trừ hậu họa sau này.” Thái hậu nghiêm túc nhìn hoàng đế nói.

BTH mặt tối sầm lại, trừng mắt nhìn hoàng hậu, cái nắm tay cũng vô thức thắt chặt hơn.

“hoàng thượng, hậu duệ của tiền triều, không thể không trừ.... Mong hoàng thượng hạ lệnh, xử tử TDD” lúc này, tất cả văn võ bá quan đồng loạt quỳ xuống, thỉnh cầu hoàng đế hạ chỉ.

Hoàng đế lúc này nhìn chằm chằm vào TDD, ánh mắt vô cùng phức tạp.

BTH nắm chặt tay của TDD, nói: “phụ hoàng, DD không thể nào là công chúa tiền triều, mong phụ hoàng hãy tha cho nàng.”

Hoàng đế còn chưa nói gì, thái hậu ở bên cạnh đã chen vào: “việc này là việc trọng đại, thù giết nhảm 100, cũng không thể buông tha cho người có liên quan đến tiền triều, người đâu! Lôi TDD xuống”

Rất nhanh, một đám thị vệ từ bên ngoài tiến vào.

“phụ hoàng, thái hậu, chúng nhi thân cũng cho rằng TDD không thể nào là công chúa tiền triều, hơn nữa, nếu như điều đó là thật thì đã làm sao? Mười năm nay, TDD chưa từng làm bất cứ việc gì gây tổn hại đến hoàng triều chúng ta, khẩn cầu phụ hoàng hãy tha cho Duyệt Duyệt.” nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử quỳ xuống, đồng thanh nói, muốn giải vây hộ TDD.

Thái hậu nghe vậy lại càng thêm tức giận, gầm lên: “đủ rồi! Chuyện này đã tính thế rồi, mau kéo TDD ra ngoài, lập tức xử tử.”

BTH lạnh lùng giương mắt nhìn thái hậu, nhìn thấy hai tên thị vệ đang tiến lại gần, không suy nghĩ gì liền bay về phía hai người họ, các thị vệ các cũng áp sát lại, đang lúc chuẩn bị ẩu đả, hoàng đế lên tiếng nói.

“tất cả dừng tay hết cho trăm.” hoàng đế nhìn thấy tất cả đều đã buông kiếm, lúc này mới quay đầu nhìn về phía người chủ trì đang sợ sệt một góc nói: “tiếp tục hôn lễ.”

Lời của hoàng đế, trong nháy mắt khiến cho tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc, ý của hoàng đế chính là muốn để cho BTH lấy công chúa tiền triều, sắc mặt của NCT tức thì trắng bệch, hoàn toàn không cách nào chấp nhận được quyết định này, thái hậu cũng giống như nàng ta trừng mắt nhìn hoàng đế.

___ Hồng Trần

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 194: Hóa ra Bắc Thần Ngạo không phải là nội gián

“Hoàng thượng, người có biết người đang nói gì không?” Thái hậu tái mặt, tức tối quát.

“Thái hậu, chuyện TDD là công chúa của triều đại trước, trăm đã biết từ mười năm trước rồi” _Hoàng thượng bình thản trả lời.

Thật ra ngay từ khi Nê Bô Tát mang TDD giao cho ông, đã nói rõ ràng thân phận của TDD, khi ấy, ông cũng muốn ngay lập tức trừ khử đứa con gái này, nhưng nghĩ đến tiên nữ mà Nê Bô Tát nói nên ông đã quyết định sẽ chờ 10 năm, nếu như 10 năm nữa, tiên nữ vẫn chưa giáng lâm, có thể ông sẽ lại suy xét xem có nên giết TDD hay không.

Trong quãng thời gian qua, hoàng thượng đã hết mực cưng chiều TDD, ngoài lí do có thể cô là tiên nữ ra, thì còn vì một nguyên nhân khác là ông mong TDD sẽ vì tình thân mà quên đi việc mình là hậu duệ của Nam Chiếu Quốc, quên đi việc phục quốc.

“Hoàng Thượng, nếu người đã biết TDD là công chúa của triều đại trước thì tại sao còn gả cô ta cho thái tử, dù sao thì ai gia cũng quyết không cho phép, người đâu! Lôi ra...” Thái hậu nổi giận đùng đùng thét lên.

Đám thị vệ nghe thấy mệnh lệnh của thái hậu, đương muốn nhào tới, nhưng lại bắt gặp ánh mắt của Hoàng thượng và BTH, đều co rúm lại không dám làm bừa.

“Thái hậu, đây là giang sơn của trẫm, là giang sơn của Bắc Thần gia, không phải giang sơn của Nam Cung Gia các người, trẫm không hi vọng người tiếp tục nhúng tay vào chuyện này.” Hoàng thượng lạnh lùng ra lệnh.

Nếu không phải vì nể mặt tiên đế, thì ông cũng chẳng việc gì phải tôn trọng bà Thái hậu không có chút quan hệ máu mủ này.

Thái hậu luôn bày mưu tính kế để gả Nam Cung Tuyết cho BTH làm thái tử phi, chẳng qua cũng vì muốn củng cố quyền lực nhà Nam Cung, việc này sao qua nổi mắt Hoàng thượng.

“Hoàng thượng, đó là thái độ nói chuyện người dùng với ai gia sao?” Thái hậu chỉ thẳng vào ông nói.

Hoàng thượng quay mặt đi không thèm đếm xỉa đến thái hậu, ông nhìn BTH, BTH cũng hiểu ý tứ của ông trong ánh mắt ấy, chẳng quan tâm xung quanh đang có bao nhiêu người phản đối, chàng nắm lấy tay của TDD, hoàn thành nghi thức cuối cùng của việc thành thân, danh chính ngôn thuận mà hoàn thành hôn lễ.

“Động phòng hoa trức...” Người chủ trì đồng dục hô.

Hoàng thượng thở phào một hơi, nhị hoàng tử và tứ hoàng tử cũng hết sức vui mừng chúc phúc cho BTH và TDD, khi mọi người còn đang vui mừng náo nhiệt thì đột nhiên một toán khoảng 2 chục cấm vệ quân từ bên ngoài chạy vào, khuôn mặt ai nấy cũng đều hết sức lo lắng.

“Hoàng thượng, không hay rồi, Ninh vương đã cầm đầu 30 vạn đại quân, tấn công đến hoàng cung.” Một viên tướng đi đầu sắc mặt hết sức hoảng hốt nói.

Gương mặt của mọi người ở đó đều biến sắc, tất cả đều hết hoảng, sự tình xảy ra quá đột ngột, khiến họ trở tay không kịp, ý đồ của Ninh vương đã quá rõ ràng, chính là muốn làm phản đoạt ngôi.

“Sao có thể như vậy? Trẫm chẳng đã phái 20 vạn binh mã nghiêm thủ ư? Sao lại đợi đến lúc chúng tấn công vào thành mới báo tin lại?” Hoàng thượng cau mày quát mắng.

“Hoàng thượng, mặt tướng cũng không biết tại sao, 10 vạn binh ở ngoại thành hoàn toàn không truyền lại bất cứ tin tức gì, hiện tại ở cửa cung có 10 vạn binh đang giao chiến với 30 vạn binh của Ninh vương, nhưng e là không cầm cự được bao lâu.” Viên tướng nặng nhọc nói.

Hoàng thượng nghe xong, sắc mặt càng tối tệ, chẳng nhẽ đám binh lính ngoại thành đã bị Ninh Vương mua chuộc, nhưng 10 vạn binh mã đó đâu phải Bắc Thần Ngạo chỉ huy, mà là...

Phút chốc, một ý nghĩ đáng sợ nảy ra khiến hoàng thượng ngay lập tức quay đầu lại, nhìn chăm chăm vào vị hoàng tử ấy.

Hoàng tử ấy hình như cũng đã hiểu ra sự nghi hoặc và ánh mắt bàng hoàng của hoàng thượng, hắn nhếch mép cười lạnh nhạt.

Không sai, hoàng đế đã giao 10 vạn binh mã cho hắn, để hắn đưa quân mai phục ở ngoại thành, ngăn cản Ninh Vương đưa quân tấn công kinh thành, và cũng đã giao cho hắn cơ hội để hắn cho Ninh Vương dễ dàng tấn công vào thành, thậm chí 10 vạn binh mã ấy cũng đã thành người của Ninh Vương.

Hoàng thượng đã hoàn toàn không ngờ tới, hóa ra nội gián vốn không phải Bắc Thần Ngạo mà là hắn...

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Cung biến 1

Hoàng thượng bàng hoàng nhìn hắn, giọng đánh lại: “Là người ư? Tại sao?”

BTH dường như cũng đã nhìn thấu ánh mắt của hoàng thượng, chàng hoảng hốt quay ra nhìn Bắc thần Lãm, TDD cũng vỡ ra, hướng theo ánh mắt của hai người họ mà nhìn BTL.

“Người là người của Ninh vương? Hóa ra nội gián là người!” TDD thốt lên.

“Là bốn vương thì đã làm sao? Phụ hoàng, chúng con đều là con của người, nhưng từ bé đến lớn, người chỉ yêu quý nhất đại hoàng huynh, người có bao giờ nghĩ đến cảm nhận của chúng con không? Cũng là con của người nhưng người lại dành hết yêu thương cho đại hoàng huynh.” Bắc thần lãm cười nhạt.

“Tam đệ, đệ điên rồi đấy hả, phụ hoàng đã bao giờ không quan tâm đến chúng ta, sao đệ lại có thể giúp Ninh vương tạo phản!” Bắc thần liệt bước tới, kích động gào lên.

Chàng không thể nào tin nổi, đứa em từ bé đến lớn đều sống rất tình cảm lại có thể gây ra thứ chuyện tạo phản hoang đường ấy.

“Phụ hoàng quan tâm các huynh, nhưng nào có quan tâm đến một kẻ không có quan hệ như ta? Nếu phụ hoàng quan tâm nhi thần, thì ngay từ đầu đã biết nhi thần yêu Duyệt duyệt, nhưng người đã gả DD cho người không yêu cô ấy là đại hoàng huynh, người không đếm xỉa đến lời thỉnh cầu của ta, phụ hoàng như vậy là đang yêu thương nhi thần ư?”

BT Lãm kích động nói, nhân lúc BTH không chú ý, ngay lập tức nắm lấy tay TDD, kéo về phía vòng tay của mình.

Hắn cũng biết là cả một đại điện đang đông vui náo nhiệt bỗng chốc chỉ còn sót lại vài vị hoàng tử, đến cả thái hậu và Nam Cung Tuyết ngu ngốc cũng đều đã chạy thoát thân, đương nhiên, hắn chẳng việc gì phải vội đuổi theo lũ đại thần quan viên đang đào thoát ấy, vì hắn biết, những kẻ đó sẽ bị người của hắn ở ngoài kia sẽ xử lý gọn gẽ.

“Tam đệ đệ làm cái gì vậy, mau thả Duyệt nhi ra!” BTH tức giận quát.

TDD không ngừng kháng cự, nhưng Bắc thần lãm đã giữ chặt lấy cô, quyết không để cô thoát.

“Làm gì ư? Đợi quân của ta tấn công vào thì bốn vương sẽ thành hoàng đế, đương nhiên, hôm nay ta sẽ bãi đường, và TDD sẽ thành hoàng hậu của trẫm. còn các người, đừng mong ta sẽ tha tên nào.” Bắc thần lãm cười nhạt, hoàn toàn không coi hoàng thượng đang mặt xa mày xăm ra gì, ngay lập tức xưng trẫm này nọ.

“BT Lãm, đồ cận bã nhà người mau buông tay...” TDD nhìn hắn trừng trừng.

BTH phấn nộ toan chạy tới, thì đột nhiên một toán lớn binh lính tràn vào, bao vây cả đại điện, Ninh vương bước ra từ trong đám thị vệ, lãnh đạm nhìn về phía hoàng đế.

“Hoàng thượng, thần hôm nay có chút lễ mọn, người có thích hay không?” Ninh vương cười khinh khinh nói.

“Ninh vương, không ngờ người thật sự dám tạo phản, càng không thể ngờ đến con trai ta cũng bị nhà người mua chuộc” Hoàng thượng tức giận nói, giọng nói có phần nhấn nháy, pha lẫn thất vọng và phẫn nộ.

“Ha ha ha... Hoàng thượng, quên không nói với ngài, Lãm Nhi không cần ta mua chuộc, hắn vốn là con của bốn vương ta, đương nhiên là phải giúp phụ thân.” Ninh vương nói, nói xong thỏa mãn nhìn về mặt hoàng hốt của hoàng thượng.

BT Lãm hậm hực nhìn Ninh Vương, có vẻ khinh bỉ những điều mà Ninh vương vừa nói.

“Người... người nói cái gì?” Hoàng thượng kích động đứng lên, toàn thân phát run lên vì kìm nén, hoàn toàn không thể tin được BT Lãm không phải con của mình.

Ninh Vương cười: “Bốn vương nói, Lãm nhi là do bốn vương với Lan nhi sinh ra, nó không phải cốt nhục nhà Bắc Thần các người.”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Cung biến 2

Ninh Vương cười khẩy, lặp lại: “Bốn vương muốn nói là, Lãm nhi là con trai do ta và Lan nhi sinh ra, nó không phải cốt nhục nhà Bắc Thần các người.”

Những vị hoàng tử ở đó lẫn TDD và những kẻ khác đồng loạt bàng hoàng sửng sốt, Lãm không phải do hoàng thượng sinh ra ư? Sao lại có chuyện như vậy?

Liệt cố gắng nén cơn giận trong lòng, đưa mắt về phía hoàng thượng đang tái mét mặt mày, vội xông lên.

“Phụ hoàng, người hãy tạm dờ đi đã, ở đây cứ để con.” Liệt nói xong, liền trong chớp mắt rút lấy thanh kiếm của tên thị vệ phía trước, từ hoàng tử và thất hoàng tử cũng ngay tức khắc rút kiếm, chiến đấu với đám thị vệ.

Ánh mắt của Hàn từ đầu chí cuối đều không rời khỏi TDD đang không ngừng vùng vẫy, chàng nắm chặt tay, hận vì không thể ngay lập tức giết chết Lâm, TDD kháng cự được một hồi thì đuối sức, cô nhìn về phía Hàn vô vọng.

Ngay lúc ấy, hoàng thượng nộ khí đằng đằng, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, người kìm không được thở ra huyết đen.

“Phụ hoàng...” Hàn cùng mấy vị hoàng tử trông thấy vậy, vội vàng chạy đến bên ông, đỡ lấy thân hình sắp đổ sụp.

Đôi mắt của hoàng thượng ánh lên một nỗi bi thương đau đớn sâu sắc, nhìn về hướng gương mặt vô cảm của Lâm.

“Phụ hoàng, đây là thứ rượu ngon mà nhi thần đã cất công mang về từ Bắc Việt Quốc, nhi thần mời người một chén.”

“Lâm nhi, ta tin Tuyết nhi sẽ là một thê tử tốt, đợi các con thành thân rồi sau này hãy đối đãi thật tốt với Tuyết nhi, được chứ?”

“Nhi thần tuân chỉ! Nhi thần xin mời phụ hoàng chén này, để bày tỏ lòng hiếu nghĩa.”

“Khà khà! Phụ hoàng cũng mời con!”

Buổi hoàng hôn hai cha con cười cười nói nói trong giây phút đó bỗng ủa về trong tâm trí hoàng thượng, chỉ là, ông không ngờ được, Lâm lại đi hạ độc mình.

Lâm ánh mắt lãnh đạm, đột nhiên lôi mạnh TDD về phía cửa ra, khi đi qua chỗ Ninh Vương, không quên lạnh lùng nói: “Nơi này ta giao cho người, trăm và hoàng hậu về nghỉ.”

“Lâm, người thả Duyệt nhi ra.” Hàn không thể nhẫn nhịn thêm nữa, bèn rút kiếm, nhanh như cắt tiến tới Lâm, Ninh Vương thấy vậy, bèn rút kiếm ra nghênh chiến, mấy tên thị vệ cũng nhào tới, bao vây lấy Hàn đang vô cùng phần nộ.”

“Hoàng huynh” Liệt cũng lao tới, chống trả lại mấy tên thị vệ.

Cả đại điện như một bãi chiến loạn, Duyệt vừa đau lòng vừa vô cùng sốt sắng, không ngừng vùng vẫy mong thoát khỏi Lâm, đã vậy cô còn không mang theo kim châm, tên Lâm này khóa chặt lấy tay cô như vậy, thật sự cô khó có thể thoát ra nổi.

“BT Hàn, người chết đi!” Ninh vương cười gian ác, đường gương lạnh lùng hướng thẳng vào tim của Hàn.

“Đừng mà...”

Duyệt giương đôi mắt hoảng hốt, không biết lấy đâu ra sức mạnh, đẩy Lâm ra. Nhào tới bên Hàn.

Cô đẩy Hàn ra, hai người cùng ngã ra đất, nhưng TDD không né kịp nhát kiếm ấy, máu từ cánh tay bắt đầu chảy không ngừng.

“Duyệt nhi” Hàn đau đớn hét lên, vội vàng nhào tới đỡ Duyệt dậy.

“Hàn, Bụng... Bụng em đau quá... bụng em đau lắm...” Duyệt gương mặt tái sặc, ôm chặt lấy bụng, cả cơ thể run lên vì đau đớn.

Cùng lúc đó, Ninh vương toan chớp thời cơ đưa kiếm, định một nhát đâm cả hai người Hàn và Duyệt, thì đột nhiên vang lên một tràng tiếng sói tru, tiếp đó một con sói đen hung hãn tông thẳng vào Ninh Vương, nó gầm gừ chắn trước Duyệt và Hàn, không cho bất cứ ai lại gần.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Hắc Lang là Bắc Thần Ngạo

Ninh vương trông thấy sói đen xuất hiện, trong lòng cũng có chút sùng sốt, nhưng cũng rất nhanh bình lại, tiếp tục vùng kiếm lên.

“Grào...”

Đôi mắt xanh của con sói ánh lên, thấy Ninh vương tới, nó cũng nhanh như cắt nhào lên, hàm răng sắc nhọn không chút nề hà mà ngoạm chặt lấy tay của hắn. Máu trào ra đầy miệng nó vẫn cứ quyết không buông.

Hoàng hậu trong thấy hoàng thượng sắc mặt xa xắm liền vội vã chạy tới bên ông, vừa khóc vừa nói: “Hoàng thượng, người không sao chứ! Người đừng dọa thần thiếp, hoàng thượng...”

Tuy rằng hoàng hậu không nhận được sự sủng ái của hoàng thượng, thậm chí những thủ đoạn của bà hòng đoạt được sự sủng ái càng khiến hoàng thượng căm ghét, nhưng bà đối với hoàng thượng là thật lòng thật dạ, nào có người phụ nữ nào lại mong chia sẻ chồng của mình, bà đã qua đấu lại, không từ thủ đoạn cũng chỉ là để đổi lấy trái tim của hoàng thượng.

Như vừa rồi, bà thật sự không thể chạy bán sống bán chết giống như thái hậu và lũ đại thần, bà không thể bỏ mặc hoàng thượng, bà sinh ra đã là người của hoàng thượng, chết cũng nhất quyết là người của ông.

Hoàng hậu thấy hoàng thượng dường như không còn chút sinh khí, không cảm được mà hét lên: “Mau truyền thái y, truyền thái y đến...”

Nhưng cả đại diện đều là người của Ninh vương, chẳng ai thêm đếm xỉa đến bà, tất cả đều động đậy còn chẳng màng, đừng nói đến chuyện gọi thái y.

“Hoàng... hậu...” Hoàng thượng thều thào, nhẹ nhàng lấy tay lau đi nước mắt trên gương mặt của hoàng hậu.

Ông cả cuộc đời yêu nhất vẫn là mẫu thân của Hàn, từ khi Diệp phi qua đời, ông chẳng một lần nhìn hoàng hậu được tử tế, ông biết tâm lòng hoàng hậu dành cho ông suốt mười mấy năm qua, nhưng ông không thể cho bà ấy tình yêu, chỉ có thể cho bà ấy cái ngôi hoàng hậu.

Nhưng lúc ấy, khi thấy hoàng hậu chẳng màng chạy thoát thân, kiên quyết ở lại bên cạnh mình, trong lòng ông thật sự tràn đầy cảm kích.

Phía kia, con sói đen vẫn đang liều chết ngoạn lấy tay Ninh vương, lũ thị vệ thấy con sói quá hung hãn, đều sợ không dám lại gần, con sói ngoạn mất một miếng lớn trên cánh tay của Ninh Vương.

“Ngạo, mày là đồ súc vật...” Ninh Vương điên tiết gầm lên.

Câu nói hằn vừa thốt ra, khiến tất thấy mọi người lúc đó đều lặng người, họ không hiểu sao Ninh Vương đột nhiên lại gào lên tên của Ngạo?

“Grao...” Con sói đen rõ ràng có chút rung mình, đôi mắt xanh của nó lại ánh lên, nó nhào tới.

Ninh Vương cũng bắt đầu cự lại, nắm lấy thanh kiếm sắc, chém mạnh về phía con sói.

Duyệt gắng chịu con đau nơi bụng, cô không chịu nổi khi thấy thanh kiếm của Ninh vương từng nhát từng nhát cứ chém vào thân thể của con sói đen, cô gào lên.

“Thôi đi... Ninh Vương người mau dừng tay!!”

Con sói vẫn không ngừng những động tác hung mãnh tấn công Ninh Vương, cho dù trên người nó nhiều vết thương đã sâu đến thấu cả xương.

“Ngạo, bốn vương sẽ cho mày đến súc vật cũng không bằng!” Ninh Vương nhếch mép, giương kiếm, dồn toàn lực đâm vào lưng của con sói.

“Grao...”

Ánh mắt của con sói sáng lên, đồng tử co lại, nó rút cuộc cũng bị Ninh Vương đập bay ra, nằm sõng soài trên nền đất, đau đớn trút từng hơi thở.

“Ngạo” Duyệt không thể chịu đựng được thêm nữa, cô chẳng màng tới sự ngăn cản của Hàn, cũng chẳng màng tới cơ thể đang đầy máu, liền mình chạy tới bên con sói đen, đau lòng khóc lên.

“Ngạo, sao ngươi còn quay lại? Sao còn xuất hiện?” Cô kích động đến run rẩy, vòng tay ôm lấy con sói đang nằm trong vũng máu, những giọt nước mắt rơi ướt đầm bộ lông của nó.

Những người ở đó trừ Ninh vương ra đều trở mắt kinh ngạc, nhìn chằm chằm vào Duyệt và con sói đang nằm trong lòng cô, không dám tin, con sói đen ấy chính là Ngạo, Ngạo là hắc lang.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Ta không tin ngươi dám động vào bọn họ!

Hoàng hậu và hoàng thượng cũng không hết phần bàng hoàng, hoàng hậu nhẹ nhàng đặt hoàng thượng nằm xuống, chậm chậm tiến về phía con sói đen, ánh mắt tràn đầy sự sợ hãi và đau đớn.

“Ngạo nhi... sao lại có thể? Người... người sao có thể là Ngạo nhi của ta?” Hoàng hậu lắc đầu như điên dại, làm sao bà có thể chấp nhận nỗi sợ thật này, nhưng Ninh vương đã nói một câu mà khiến bà không thể không tin.

“Không sai, Con ôn vật này chính là Ngạo, cái thứ nửa người nửa vật này chính là nhi tử bé bỏng của người đấy, ha ha ha!” Ninh Vương nở nụ cười thâm độc.

Hắn thỏa mãn nhìn bộ dạng đau khổ của hoàng thượng và hoàng hậu lúc đó.

“Ngạo nhi... Ngạo nhi của ta...” Hoàng hậu lấy tay giữ chặt miệng, khóc nức lên, chạy vội đến bên con sói đang toàn thân đầm máu nằm trong vòng tay của Duyệt. “Mẫu hậu xin lỗi con, tất cả là lỗi của mẫu hậu! Ngạo nhi, Mẫu hậu có lỗi với con, ta xin lỗi...”

“U...” Ánh mắt của con sói ánh lên, những giọt nước mắt ấm nóng lăn dài.

“Ninh Vương, đồ phản bội, người đứng không phải con người!” Lãnh Tiêm Trần đột nhiên xuất hiện, giận dữ chỉ thẳng mặt Ninh Vương hét lên.

“Ha ha ha! Lãnh Tiêm Trần, kẻ không phải người phải là con súc vật này” Ninh Vương đảo mắt nhìn con sói rồi lại nhìn cha con Lãnh Phức Hương và Lãnh Tiêm Trần.

“Các người có biết tên uyên ương hồ điệp mà quận chúa vốn căm ghét là ai không?” Ninh Vương nham hiểm nói.

Uyên ương hồ điệp, cái tên này mọi người đều đã nghe quá quen, hắn cũng chính là trọng phạm mà triều đình đang truy bắt.

Lãnh Tiêm Trần cũng Lãnh Phức Hương nghe thấy 4 chữ Uyên ương hồ điệp thì sắc mặt chợt tái đi, nhất là Lãnh Phức Hương, người nàng bắt đầu run lên bần bật, Liệt thấy vậy vội vàng nắm lấy tay cô trấn an.

“Tên uyên ương hồ điệp đã làm nhor bản quận chúa chính là con súc sinh này, con sói này chính là Bắc Thần Ngạo.” Ninh Vương nói xong quay ra nhìn bộ mặt đau đớn tái mét của Hương, miệng cười càng rộng hơn.

Câu nói của NV càng khiến những người ở đó kinh ngạc, Ngạo chính là uyên ương hồ điệp ư?

Gương mặt Hàn lộ rõ sự bàng hoàng, chàng nhìn thẳng vào Duyệt và sói đen, thảo nào mà Duyệt cứ nhất quyết không chịu khai ra uyên ương hồ điệp là ai, thì ra cô đã sớm biết đó chính là Ngạo.

Hàn còn chưa thoát ra khỏi cơn suy nghĩ rồi rầm trong đầu thì Duyệt đã tức giận nhặt thanh kiếm trên mặt đất, đứng dậy lao thẳng về phía Ninh Vương. “Người là đồ chết tiệt, ta quyết không tha cho người...”

Hàn nhìn thấy cảnh ấy mới chợt giật mình “Duyệt nhi...”

“Hú...” Con sói đen cũng kích động tru lên.

Đường kiếm vô tình đâm xuyên qua tim trong ánh mắt bàng hoàng của Ninh Vương.

“Con tiện nhân...” Ninh Vương đau đớn rú lên, hắn dồn hết sức lực vận khí định giáng cho Duyệt một chiêu, đột nhiên một cái bóng nhanh như cắt bổ tới, ôm lấy Duyệt, giúp cô tránh được đòn của Ninh vương.

“Duyệt nhi” Hàn ôm chặt Duyệt trong vòng tay.

Lẫn vẫn đứng bất động từ nãy đến giờ thấy Ninh vương thảm bại thì điên tiết huơ tay ra lệnh. “Người đâu! Bao vây bọn chúng lại, không để kẻ nào thoát cho ta”

Mấy trăm binh lính đương tủa ra bao vây, thì bỗng ngoài cửa vào bỗng vang lên tiếng nói. “Bắc Thần Lẫn, ta không tin người dám động vào họ!”

“Sư phụ...” “Tu La Sát...” Duyệt và Hàn bất ngờ đồng thanh

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Xoay chuyển tình thế

Ninh vương đang trọng thương cùng Lãm quay đầu nhìn ra phía cửa, gương mặt chợt hoảng hốt, ánh mắt chúng không hướng về Tu La Sát mà hướng về phía vị phu nhân đang đứng cạnh ông.

“Mẫu thân...”

“Lan nhi...” Ninh Vương và Lãm đồng thanh kêu lên.

Tu La Sát cười đắc ý bước từ ngoài vào, bàn tay nắm chắc lấy cổ của Lan phi, chỉ cần trở nhẹ là có thể bẻ gãy.

“Người mau thả mẫu thân ta ra!” Lãm điên tiết trợn mắt thét lên.

Hắn không ngờ mẫu thân của hắn đã lọt vào tay địch, hắn không thể bỏ mặc mẫu thân được.

“Lãm nhi...” Lan phi gương mặt đầy sự day dứt, nếu bà không sợ ý rơi vào tay địch thì Lãm đã không phải rơi vào tình cảnh khó xử này.

“Lãm, người tốt nhất là mau buông kiếm đầu hàng đi” Tu La Sát cười đắc ý nhìn Lãm.

Lãm cố nén sự hoang mang trong lòng, lạnh lùng nói: “Tu La Sát, người nghĩ là người bắt mẫu thân ta tới đây là có thể làm khó được ta ư? Đừng quên, ta mang theo binh lính, ít nhất thì cũng phải còn đến 20 vạn đang ở ngoài kia, chẳng nhẽ người không thấy sao? Biết điều thì thả mẫu thân ta ra, không thì bốn vương quyết không tha cho cái mạng của nhà ngươi!”

“Ha ha ha, Lãm, người nói phải! Ta vừa vào đây đúng là chẳng thấy quân lính nào hết, chỉ thấy có vài chục con mèo mà thôi, còn về đám 20 vạn binh mã của người ta nghĩ chắc cũng bị diệt gần hết rồi!” Tu La Sát nói.

Bác Thần Lãm vô cùng bang hoàng, bị diệt gần hết, sao có thể chứ?

Những người khác cũng hoàn toàn không hiểu nổi, chờ đợi Tu La Sát nói tiếp.

“Sao... sao có thể chứ! Hoàng cung có mười vạn binh... không phải đã bị ta diệt sạch sao... sao có thể?” Ninh Vương hoàn toàn không thể tin, vết thương lại càng trào máu, hắn thở hổn hển.

Lãm còn đang định mở miệng thì bên ngoài chợt vang lên giọng nói sang sảng.

“Ninh vương, 20 vạn binh mã của người đánh thế nào nổi 50 vạn binh mã trăm mang tới? chúng vừa nhìn thấy trăm tới đã vội buông binh khí quy hàng cả rồi!”

Duyệt ngoái đầu nhìn, lại càng thêm kinh ngạc: “Hiên Viên Thần...”

“Tiểu Duyệt Duyệt, ta nhớ nàng quá chừng, có nhớ ta không! Nàng xem, ta vì cứu nàng mà diễn cảnh anh hùng cứu mỹ nhân đây, nàng mau nghĩ xem nên báo đáp ta thế nào? Lấy thân báo đáp cũng được đấy.” Hiên Viên Thần đưa ánh mắt âu yếm nhìn Duyệt.

Đột nhiên cảm thấy có một ánh mắt sắc lạnh chiếu đến, Hàn đang ở bên cạnh Duyệt, gương mặt anh tuấn hằn rõ 3 chữ “ta khó chịu”, ánh mắt của chàng càng tràn đầy sự bức bối, căm phẫn, cứ chăm chăm hướng về phía Hiên Viên Thần.

Ngoài ra còn một vấn đề nhỏ là con sói đen đang trọng thương nằm kia, ánh mắt cũng đang sang lên, hàm răng nó cắn chặt, nghiến cốt kết.

Hiên Viên Thần lau mồ hôi lạnh, hai tên dị tính này thật đáng sợ!! Vẫn là nên có chừng mực chút, không nhớ hắn đương là hoàng đế Đông Hưng quốc lại phải bỏ mạng nơi đất khách, khéo mà đến khúc xương cũng chẳng tìm thấy.

“Người... sao... sao có thể... có thể... có thể...” Ninh vương tức hộc máu mồm mà chết.

“Sao phải cố chấp vậy, người ta thương nói câu tức chết, chắc là để nói đến trường hợp như thế này!” Hiên Viên Thần thờ dài, cúi đầu nhìn Ninh Vương.

“Không! Nghiêm Khoan, Chàng tỉnh lại đi, chàng không thể bỏ mặc thiếp.” Lan Phi chỉ muốn gục xuống mà bật khóc, nhưng vì bị Tu La Sát không chế nên chỉ biết, nhìn về hướng Ninh Vương mà khóc rưng rức.

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 200: Đại diện này e là sắp sập rồi

Tu La Sát tuy rất muốn nhào lên bắt người, nhưng nhìn thấy thảm cảnh này cũng không đành lòng, chỉ còn mình Lãm chắc hắn cũng không

dám kháng cự.

Lẫm sắc mặt phức tạp nhìn Ninh Vương, trong tim dường như cũng bị cứa thêm một vết, tuy rằng hắn chẳng bao giờ chịu thừa nhận Ninh Vương là cha mình, nhưng trong lúc ấy, tình máu mủ ruột rà dường như trỗi dậy khiến hắn không thể ngăn cơn tin khỏi những đau đớn.

“Nghĩem Khoan, chàng chờ thiếp, thiếp sẽ đến với chàng ngay đây! Đợi thiếp...” Lan Phi nước mắt ướt đầm quay ra nhìn Lẫm, nhẹ nhàng nói: “Lẫm nhi, ta biết con luôn hận mẫu thân làm chuyện dơ bẩn, nhưng mẫu thân thật sự yêu ông ấy, ta hi vọng con có thể tha thứ cho ta và cha của con, Lẫm nhi, ta xin lỗi...”

Lan Phi nói dứt lời, chẳng đợi Lẫm kịp lên tiếng, quyết liệt cầm lấy thanh kiếm dưới đất, đâm thẳng vào tim mình, bà bỏ đến bên Ninh Vương, để máu của hai người cùng hòa làm một.

“Mẫu thân...” Lẫm đau đớn quy xuống, chỉ một khoảnh khắc mà hắn mất đi tất cả, mất đi phụ hoàng, mất đi mẫu thân, mất đi người cha đã thân sinh ra hắn, mất đi tình cảm huynh đệ bấy lâu.

Mọi người cứ bất động mắt một lúc, đột nhiên một tiếng nổ lớn vang lên, tiếp đó cả đại điện bùng lên một trên nổ.

“Nguy rồi, có kẻ gài thuốc nổ...” Hiên Viên Thần hoảng hốt, tuy chàng còn nghi hoặc là thời cổ đại sao lại có thuốc nổ, nhưng lúc ấy tình thế nguy cấp nên cũng chẳng thể nghĩ nhiều, chàng gấp rút điều động mọi người trong điện.

“Mau thoát ra ngoài, đại điện này e là sắp sụp xuống rồi...”

Tất cả mọi người trong điện đều mau chóng chạy thoát ra ngoài, mọi người đều không chú ý một bóng hình nhỏ nhắn đang chạy đến lối Lẫm vẫn đang quỳ bất động lối ra ngoài.

Lúc ấy, Duyệt cũng không thể chịu nổi, chỉ muốn ngất đi, khiến cho Hàn bàng hoàng sợ hãi.

Nhị hoàng tử và tứ hoàng tử cùng phân công nhau đưa Hoàng thượng và hoàng hậu ra ngoài, Tu La Sát cũng bế sói đen chạy thoát ra.

“Duyệt nhi... nàng cố gắng giữ tinh táo... thái y sắp đến rồi, Duyệt nhi...”

Hàn chờ cho tất cả mọi người chạy ra ngoài hết mới ôm chặt lấy Duyệt hướng ra phía cửa, nhưng đúng lúc ấy, một tiếng nổ lớn nữa lại vang lên, một chiếc cột trụ lớn chợt đổ xuống, Hàn theo phản xạ ôm chặt lấy Duyệt trong lòng, lấy thân mình đỡ lấy cái cột.

Duyệt chỉ còn nhận thấy được hình như bên cạnh mình vang lên tiếng của Hàn, cô hình như nhìn thấy trên trán Hàn đang chảy máu, sau đó cả hai đều bình an thoát ra ngoài, còn sau đó thì cô hoàn toàn chẳng biết gì nữa.

Đêm đến, Duyệt đau đớn nằm trên giường, Hàn chẳng màng đến cơ thể đang thương nặng ngồi bên giường, nắm chặt lấy tay cô trấn an.

Bên ngoài, Tu la Sát cũng sốt sắng đi đi lại lại, đột nhiên nhìn thấy cái dáng người xanh xao, như cái phi thuyền đang lao xuống mặt đất, ông nhấc lão già như nhấc một con gà, chạy như bay vào phòng.

“Lão già thối, sao giờ mới tới!” Tu La Sát vừa gào lên vừa nhấc người kia vào phòng Duyệt.

“E hèm! Tiểu tử thối, lão phu tuổi tác cao như vậy rồi, sao mà đi đi lại lại được như nhà người!” Lạc lão đầu dáng người nhỏ nhắn, tay chân khur lung tung trong không trung, chỉ muốn đập gãy tay của tên Tu La Sát thô thiển.

Tên tiểu tử thối này, càng ngày càng không biết điều, đến kinh trên nhường dưới cũng không biết, lần sau phải dạy lại hắn cho tử tế mới được.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Nàng phải tiếp tục kiên cường vì con

Thời gian cứ từng giây từng phút trôi qua, tiếng rên rỉ thảm thiết của Duyệt vẫn không ngừng vang lên trong phòng.

“Nguy rồi, đứa bé e là sắp sinh sớm!” Lạc thần y chuẩn đoán, thần sắc nghiêm trọng.

“Vậy thì nhanh lên, nữ thái y đã sớm chuẩn trực ở bên ngoài rồi, các người mau ra hết đi, để thái y vào đỡ đẻ” Hàn nói trong cơn hoảng loạn.

Lạc lão đầu lắc lắc đầu, trầm ngâm một lúc rồi vội vàng nói: “Cô ấy trúng phải túy hồng nhan, không thể tự sinh con ra được, nếu không thì con còn chưa sinh ra người mẹ đã khó bảo toàn tính mạng.”

Nhưng điều Lạc thần y nói khiến Hàn vô cùng sợ hãi, mẹ có thể mất mạng ư, sao lại có thể?

“Lão già thối, con không tự mình sinh ra thì nó ra chỗ nào! Mau nghĩ cách đi, không thấy Duyệt sắp ngất đi rồi à!” Tu La Sát kích động gào lên.

Ông nhìn Duyệt càng ngày càng tái đi, hơi thở cũng ngày một yếu ớt mà trái tim cũng như bị bóp nghẹt.

“Lạc Thần y, nếu dùng dao mổ bụng lấy con ra thì có được không?” Hiên Viên Thần từ bên ngoài đi vào, vẻ mặt thoáng chút nặng nề.

Lấy dao mổ bụng, 4 từ này khiến Hàn và Tu La Sát sấm gai ốc, ý Hiên Viên Thần chẳng phải là muốn giết người ư.

“Sách y thuật cũng có trường hợp tương tự như vậy, nhưng lão phu chưa từng thử qua, vì vậy cũng không dám liều!” Lạc thần y trầm ngâm nói.

“Người đứng bên cạnh phụ tá là được rồi, trăm sẽ ra tay...” 1 câu nói của Hiên Viên Thần khiến mọi người đều kinh hoàng.

Duyệt yếu ớt nhìn Hiên Viên Thần, để hẳn ra tay chỉ bằng tiến luôn cô lên chầu trời cho nhanh.

“Hiên Viên Thần... người... người muốn ta chết đến vậy à!” Trần Duyệt không ngừng đổ mồ hôi, bàn tay nắm chặt yếu ớt nói.

“Tiểu Duyệt, tin ta đi! Quên không nói với cô, ta là y sĩ, ta đảm bảo cô sẽ không việc gì, chỉ là mổ để thôi mà, với ta chẳng có gì khó.” Hiên Viên Thần gương mặt nghiêm túc nói.

Duyệt lặng đi một lúc, cuối cùng cũng gật đầu.

Sau khi mọi thứ đã được chuẩn bị xong xuôi, Hiên Viên Thần đột nhiên quay ra nói với Hàn. “Vừa nãy Lạc thần y nói không thể dùng bất cứ thứ thuốc giảm đau nào, nên ý chỉ của Duyệt đều trông cậy vào người đấy.”

“Tiểu Duyệt, ta biết là sẽ rất đau, nhưng cô nhất định phải chịu đựng, vì đứa con này, cô nhất định phải mạnh mẽ lên, biết không?” Hiên Viên Thần nặng nhọc nói.

Nhìn thấy Hàn đã nắm chắc tay Duyệt, Duyệt cũng gật đầu, Hiên Viên Thần bắt đầu đưa mũi dao đầu tiên lên bụng của cô.

“Á! Đau quá...” chẳng hề có thuốc hôn mê, Duyệt sao có thể chịu đựng nổi, cô đau đến phát thét lên.

Hàn thấy cô thét lên, liền chìa cánh tay mình ra trước mặt cô. “Duyệt nhi, nằng đau thì hãy cắn lấy cánh tay ta, cắn sao cũng được, Duyệt nhi, nằng nhất định phải cố gắng.”

Duyệt chẳng nghĩ chẳng rằng cắn chặt lấy tay Hàn, cơn đau xé ruột khiến Duyệt càng ra sức cắn.

Hiên Viên Thần tuy không đành lòng nhưng nếu để ca phẫu thuật này càng kéo dài thì sẽ càng nguy hiểm. Chàng bắt đầu rạch da bụng, cơn đau càng dữ dội hơn, cổ tay Duyệt bị trói chặt không thể nhúc nhích, cô chỉ biết cắn chặt lấy cánh tay Hàn, phát ra những tiếng như điên dại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 202: Sự chắc chắn của Bắc Thần Ngạo

Mùi máu nhanh chóng lan tỏa từ miệng của Duyệt, Hàn cắn răng chịu đựng, không kêu lên lấy nửa tiếng, chàng có thể cảm nhận nỗi đau của Duyệt lúc ấy phải hơn chàng gấp trăm lần.

Cuộc phẫu thuật được tiến hành rất có trình tự, bầu không khí trong phòng hết sức căng thẳng, Duyệt vẫn cắn chặt tay Hàn, nhưng tiếng của cô càng ngày càng nhỏ dần.

Ca phẫu thuật đã đến giờ khắc quan trọng nhất, Hiên Viên Thần đỡ lấy đầu của hải nhi, khí lực bỗng nhiên mất đi.

“Á!”

Cùng sự ra đời của đứa con, nỗi đau của Duyệt giống hệt như lúc cô bị bẻ gãy tay, cô dường như không thể thở nổi nữa, Duyệt chỉ còn biết mình đang thở, kêu lên một tiếng thê lương, rồi chìm vào hôn mê.

Hiên Viên Thần sắc phức tạp nhìn đứa bé trai đen thui trên tay mình, chàng đưa đứa bé cho Lạc Thần y, để Lạc thần y bế nó ra ngoài, tiếp đó

nhanh chóng khâu vết mổ nơi bụng của Duyệt lại.

“Xong! Tiểu Duyệt chỉ tạm thời ngắt đi thôi, không sao rồi! Còn về đứa bé vừa ra đời, hình như nó cũng bị trúng độc...” Hiền Viên Thần nhìn Hàn nói.

Nếu chàng không đoán sai, thì Túy Hồng Nhan mà Lạc thần y nói cũng đã bị ngấm vào cơ thể đứa bé, e là...

Hàn đã không còn nghĩ được gì tới đứa con nữa, hiện chàng chỉ lo cho Duyệt, chàng cúi xuống hôn lên đôi môi tái ngắt của Duyệt, khóc không thành tiếng.

“Duyệt nhi, không sao rồi! Không sao rồi!”

Duyệt hôn mê suốt 3 ngày 3 đêm, trong 3 ngày 3 đêm ấy, Hàn dường như luôn túc trực bên giường, nửa bước không rời.

Mặt khác trong phòng thuốc, đứa trẻ toàn thân đen thui ấy đang yên tĩnh ngấm mình trong một chiếc thùng gỗ nhỏ chứa đầy thứ thuốc ấm nóng.

“Độc trên người đứa bé này phải tính sao đây?” Tu La Sát đứng bên cạnh thùng gỗ, đau lòng hỏi.

Lạc Thần y lắc đầu, thờ dài nói: “Mẹ đứa trẻ cũng có thể coi là may mắn, vì có thai rồi mới trúng phải Túy Hồng Nhan, nên Túy Hồng Nhan đã ngấm vào cơ thể đứa bé, ai dà! Thật đáng thương!”

“Ý ông là Duyệt đã được giải độc rồi hả? Đúng không?” Tu La Sát hỏi Lạc thần y.

“Không, tuy phần lớn chất độc đã chuyển qua cho đứa trẻ, nhưng mẹ nó vẫn còn giữ lại một chút trong người, ta chỉ nói là đứa bé này lúc ấy đã cứu mẹ nó một mạng, độc trong người Duyệt vẫn có thể phát ra bất cứ lúc nào.” Lạc thần y vội vàng giải thích.

“Chẳng nhẽ không có cách nào để giải độc cho Duyệt?” Tu La Sát chau mày.

Lạc thần y còn chưa trả lời, Ngao đang toàn thân băng bó đã chậm chậm bước tới trước mặt họ.

“Ta có cách! Lạc thần y, ta cần ngươi giúp...”

Ngao lấy từ trong người ra cuốn sách y thuật trộm từ vương phủ, mở đến trang Túy Hồng Nhan cho Lạc thần y xem.

Lạc thần y và Tu La Sát đồng loạt cúi mặt vào cuốn sách, chốc chốc lại kinh ngạc ngẩng lên nhìn Ngao.

“Ngươi khẳng định là phải làm như thế này à?” Lạc thần y tròn tròn mắt nhìn vẻ mặt chắc chắn của Ngao.

Khi Ngao vừa bước ra ngoài, một bóng người nhanh như cắt bỏ tới chắn trước mặt chàng.

“Có chuyện gì?” Ánh mắt Hàn sáng lên chút ngạc nhiên, rồi chàng lạnh lùng hỏi.

Lãnh Phúc Hương gương mặt tái mét nhìn chàng, cô ngập ngừng hỏi: “Ngươi... ngươi có thật là uyên ương hồ điệp?”

Cô cũng chẳng hiểu tại sao, bản thân rõ ràng đã biết Ngao chính là uyên ương hồ điệp, rõ ràng từng vì uyên ương hồ điệp mà ôm hận, nhưng vẫn không thể kìm được mà đến đây tìm hấn, muốn nghe hấn lên tiếng phủ nhận.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Ta khóc mặc ta, liên quan gì tới ngươi!

“Đúng vậy!” Ngao lạnh lùng trả lời mà không đắn đo.

Lãnh Phúc hương căng thẳng lùi lại vài bước, cô cố kìm những giọt nước mắt trào, tiếp tục nghẹn ngào nói: “Nói như vậy, tối hôm đó... có thật là ngươi?”

Kẻ tối hôm đó đã cướp đi sự trong trắng của cô chính là Ngao.

Ngao ánh mắt sáng rực, chàng chỉ lặng lẽ giải thích.

“quân chúa yên tâm, ta với cô chưa xảy ra bất cứ chuyện gì, ta chỉ dùng ngón tay phá... (không biết dịch sao, thằng này chắc điên rồi =.=) thôi, chứ không thật sự làm nhục cô, nếu không còn chuyện gì nữa thì xin thất lễ, ta phải đi gặp Duyệt.” Ngao nói xong, bước vội đi, chẳng hề để ý đến cô.

Lãnh phúc Hương đứng chết chân tại chỗ, rất lâu sau mới định thần lại, nghe những lời Ngạo nói cô càng ngỡ ngàng, dùng ngón tay ư? Không thật sự làm nhục, đó là thật ư?

“U... ư...” Lãnh Phúc Hương không thể kìm được mà òa khóc, toàn thân run lên bần bật, cô ngồi sụp xuống nền đất.

Vẫn biết là bản thân đã vượt qua bóng đen ấy, nhưng những ngỡ ngàng của lần đầu tiên và ánh mắt của mọi người cứ khiến cô không thể nào giải thoát được.

Không biết cô đã khóc bao lâu, đột nhiên một đôi ủng đen xuất hiện trước mắt cô, cô chậm chậm ngước đầu lên, đôi mắt đỏ ngầu cứ nhìn chăm chăm vào người phía trước.

“Lau hết nước mắt đi!” Liệt lấy ra một chiếc khăn tay đưa cho cô.

Thật ra vừa rồi chàng đã nghe hết cuộc đối thoại giữa cô và Ngạo, chàng cũng biết trong lòng Lãnh Phúc Hương vẫn còn những bóng đen, cũng biết cô cũng chỉ miễn cưỡng cười vui vẻ.

Lãnh Phúc Hương đứng dậy, chẳng chút do dự đón lấy chiếc khăn tay, lau sạch nước mắt lẫn nước mũi.

“Người đi thăm Duyệt đấy à!” lãnh Phúc Hương ngậm ngùi hỏi.

Liệt nhìn cô nói: “Duyệt có hoàng hình trông rồi, không cần ta!”

“Còn cô. Đêm hôm còn không ngủ đi, ngồi đây khóc làm gì, muốn dọa chết người khác à! Cô xem, bộ dạng cô bây giờ còn kinh khủng hơn cả quỷ nữa.” Liệt vừa cười vừa nói.

Lãnh Phúc Hương mím chặt môi, tiếp tục lấy khăn tay lau mắt, mắt cô giờ sưng như hai quả hạch đào.

“Ta khóc mặc ta, liên quan gì đến người! Người đi về phòng người mà ngủ đi!” Lãnh Phúc Hương trợn mắt nhìn hấn càu nhàu, bộ dạng tức giận lúc đó của cô khiến Liệt cố nhịn cười.

“Quận chúa, có những việc đừng nên quá đặt nặng, chuyện đã qua thì cho nó qua đi, dung cảm đối mặt với tương lai mới là điều quan trọng nhất, ta tin những lời của lục đệ, hấn trước nay dám làm dám nhận, hấn đã nói không... cô, thì ta tin hấn cũng nói thật, nên cô đừng tự hành hạ bản thân nữa.” Liệt an ủi cô.

“Nhưng... nhưng...” Lãnh Phúc Hương lại nghẹn ngào, nước mắt lại chảy ra.

Cứ cho là cô không bị Ngạo làm ô uế, nhưng tám thân cô cũng đã không còn toàn vẹn nữa rồi, còn người đàn ông nào muốn cô nữa? còn kẻ nào còn tin cô trong sạch?

Đôi mắt Liệt ánh lên chút đau lòng, chàng đưa tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên gương mặt cô, tiếp đó vùi đầu cô vào ngực mình.

“quận chúa, cô khóc trông xấu lắm. Vậy nên, khóc nốt đi, khóc xong rồi thì đừng việc dọa người đi nhé...” Liệt cố nói đùa, bàn tay ôm chặt lấy đầu cô.

Nhưng nước mắt Lãnh Phúc Hương chẳng mấy chốc đã ướt đầm áo chàng, lúc này ngoài nước mắt, trên gương mặt cô còn thoáng chút ngại ngùng, mùi trên người Liệt sao mà dễ chịu đến vậy! Hơi ấm trên người chàng còn khiến trái tim bất an của cô bình tĩnh trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204

Trong phòng, Hàn không rời mắt khỏi Duyệt lấy một phút, đến bàn tay cũng nắm lấy không buông.

Duyệt đột nhiên cự mình, tiếp đó nàng yếu ớt mở mắt ra.

Hàn cảm nhận được bàn tay Duyệt đang động đậy, sung sướng mà hét lên: “Duyệt nhi, nàng tỉnh lại rồi à!”

Ngạo vừa từ ngoài cửa bước vào, nghe Hàn nói cũng chạy bổ tới bên Duyệt.

“Duyệt, nàng có chỗ nào khó chịu không? Để ta mời Lạc thần y qua đây...” Ngạo nhìn thấy Duyệt mở được mắt, cũng vô cùng xúc động.

“Không cần đâu! Thiếp chỉ cảm thấy hơi khát...” Giọng Duyệt có chút khô khè.

“Nàng khát à, đợi ta, ta đi rót cho nàng chút nước!” Hàn đứng bật dậy, đang định đi rót nước cho Duyệt thì bỗng nhiên vết thương trên đầu nhói lên đau đớn khiến bước chân của chàng không còn vững nữa.

Chàng khẽ lắc đầu, bước vội đến bên bàn, rót một cốc nước, nhưng khi chàng vừa quay người lại thì đột nhiên trước mắt tối sầm, còn chưa hiểu chuyện gì thì mọi thứ lại trở lại bình thường, nhưng ngay sau đó chàng cảm thấy mọi thứ lại mờ đi.

Hàn cố kìm những lo lắng đang dấy lên trong lòng, rảo bước tới bên giường. Chàng còn chưa tới được đến giường thì trước mắt mọi thứ lại tối om, chàng ngất lịm đi.

“Hàn...” chàng chỉ kịp nghe giọng Duyệt vang lên thất thanh.

Lạc Thần y cùng Hiên Viên Thần nhìn Hàn đang ngồi trên giường bằng ánh mắt nặng nề, chẳng ai hé nửa lời.

“Ý của các người là... cả đời này ta sẽ bị mù sao?” Đầu Hàn đã được băng bó lại, chàng đang hết sức kích động.

Chàng vừa tỉnh lại thì đã không còn nhìn thấy gì nữa, chàng thật sự hoang mang, sau khi Lạc thần y kiểm tra xong, đã khẳng định chàng sẽ vĩnh viễn không còn nhìn thấy được nữa, chàng càng tuyệt vọng hơn, sao lại có thể như thế? Chàng còn phải chăm sóc Duyệt nhi và con trai nữa, sao có thể bị mù được!

Hiên Viên Thần cướp lời của Lạc thần y: “Lạc thần y, người cứ ra ngoài đã! Để trẫm nói chuyện với hần...”

Khi trong phòng chỉ còn lại hai người, Hiên Viên Thần mới từ từ nói.

“Bởi vì não bộ của người bị thương nặng, dẫn đến việc máu tụ trong não đè lên dây thần kinh thị giác, cho nên người mới không nhìn thấy gì.”

Hàn xem ra chỉ chú tâm đến câu cuối cùng, chàng kích động nói: “Vậy có phải nếu như máu tan thì ta sẽ bình phục lại?”

Hiên Viên Thần thở dài, tuy không muốn nói sự thật nhưng cũng không muốn giấu diếm hần.

“Nếu 3 ngày trước, người kịp thời làm tan cục máu trong não thì có thể người đã bình phục, nhưng người lại để đến bây giờ thì e là giác mạc của người đã thiếu máu quá lâu và đã chết rồi!”

Hàn tuy không hiểu hần cái gì mà giác mạc đã chết, nhưng về cơ bản thì chàng đã hiểu ra vấn đề, vấn đề là...

“Vậy nên ta đã vĩnh viễn mù rồi! Ta đã là một phế nhân rồi đúng không?”

Hàn tức giận gằn lên, hai tay nắm chặt, người bắt đầu run rẩy, chẳng khó gì để nhìn ra trong lòng chàng lúc ấy đang hoang mang và tuyệt vọng đến nhường nào.

“Hàn, thật sự là người đừng quá thất vọng, đợi cho máu trong não người tan hết không biết chừng...” Hiên Viên Thần thấy chàng quá kích động nên cố kiềm lời an ủi.

“Ta không cần mấy lời an ủi vô dụng đó, ta chỉ muốn biết, ta hiện giờ có phải đã mù rồi không? Có phải cả cuộc đời ta từ giờ không thể nhìn thấy Duyệt nhi nữa không? Có phải hay không?”

Hàn đã không thể khống chế nổi cảm xúc của bản thân, chỉ nghĩ đến suốt phần đời còn lại phải sống trong bóng tối, vĩnh viễn không thể nhìn thấy lại gương mặt Duyệt nữa, sống như một kẻ tàn tật cần sự săn sóc của kẻ khác, chàng dường như sụp đổ hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Phế nhân chỉ khiến người ta mệt mỏi

“Hàn, lúc này người không được từ bỏ, hãy nghĩ đến Tiểu Duyệt, nghĩ đến con người, người phải gắng gượng lên biết không?”

Hiên Viên Thần cho rằng việc nhẫn nại lúc này biết đâu có thể khiến tâm trạng Hàn khá hơn, tuy nhiên nhìn Hàn vẫn như kẻ bước vào ngõ cụt, chẳng có đường thoát ra.

Chàng lúc ấy chẳng ai cứu nổi, chỉ rõ là mình đã là một phế nhân, một phế nhân vĩnh viễn không còn nhìn thấy gì, một phế nhân chỉ khiến người khác mệt mỏi.

Duyệt yếu ớt ngồi dậy, không ngừng nhìn ra phía cửa, vừa rồi Hàn ngất đi, Ngao sợ cơ thể cô còn yếu nên nhất quyết không cho cô rời khỏi giường, tuy Lạc thần y ở đó nhưng cô vẫn không an tâm về vết thương của Hàn.

“Ngao, ta không thể chờ nữa, ta muốn gặp Hàn ngay bây giờ, ta phải đi xem xem, nếu chàng thật sự không sao thì ta mới yên tâm.” Duyệt lật chăn, chẳng màng sự phản đối của Ngao, nàng mang giày toan đi ra.

“Duyệt, cơ thể nàng còn yếu, cứ nằm đi đã, ta giúp nàng đi xem xét tình hình là được chứ gì! Nàng cứ nằm xuống đi đã...” Ngao ép cô nằm xuống, mặc cô hết sức vùng vẫy.

“Không được! Ta phải đi gặp Hàn ngay bây giờ...” Duyệt vùng vẫy, kiên quyết muốn ra ngoài, chẳng may nàng động phải vết thương trên ngực của Ngao.

Cô nghe thấy Ngao khẽ kêu lên, vội dừng bước, chợt nhìn thấy vết thương trên ngực đã được băng bó nay lại ứa máu.

“Ngao, người sao rồi? Xin lỗi, ta quên là người đang bị thương, xin lỗi...” Duyệt lúc ấy chân tay luống cuống, vội vàng kéo chàng ngồi lên giường.

“Đợi ta chút, ta đi tìm thái y!”

Vừa dứt lời, cô liền bị đôi tay vạm vỡ của Ngao giữ chặt lấy eo, tiếp đó Ngao kéo cô ngồi lên đùi mình.

“Duyệt, ta không sao, nàng đừng đi, hãy ở bên ta.”

Ngao nhìn cô bằng ánh mắt phức tạp, bàn tay nhẹ nhàng đưa lên gương mặt cô.

“Ngao, người vẫn đang bị thương, để ta đi tìm thái y cho người đã!” Duyệt khê kháng cự lại, nhưng càng cự lại thì Ngao càng giữ chặt lấy cô, hoàn toàn không có ý định buông cô ra.

“Ngao, người buông ta ra đã!” giọng Duyệt đã có chút bực bội.

Khi Duyệt còn đang vùng vẫy, Ngao bỗng hỏi một câu kì quặc: “Duyệt, nói ta nghe, ta và Hàn ai quan trọng với nàng hơn?”

Duyệt phất chốc lặng đi, không màng chống cự nữa, chỉ lẳng lẳng nhìn chàng.

“Nàng không cần nghĩ đến cảm xúc của ta, cứ nói những điều nàng nghĩ thôi.” Ngao nói một cách đồng dạng, một tay vẫn giữ chặt lấy eo cô, một tay khác lại nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt cô.

Duyệt nhìn ánh mắt sáng rực của chàng, trong đó có đấu tranh, có chờ đợi, có lo lắng, nặng hơn cả là những cảm xúc kì lạ trong đầu.

“Ngao, ta yêu Hàn!” Ánh mắt Duyệt bỗng dịu đi, cô nhẹ nhàng nói.

Trái tim Ngao nhói lên trong phút chốc, không giấu nổi ánh mắt thất vọng, Duyệt nhìn chàng, giọng trầm xuống: “Ngao, xin lỗi! ta thừa nhận ta có tình cảm với người, nhưng nếu để so với Hàn thì ta vẫn yêu chàng hơn!”

Duyệt, trong trái tim nàng, có còn chỗ cho ta, dù chỉ một chút nhỏ thôi, có hay không?” Ngao đặt bàn tay lên trái tim Duyệt.

Duyệt chẳng hề do dự trả lời: “Có.”

Ngao nghe xong, ánh mắt ánh lên niềm vui sướng, chàng đưa tay ra sau gáy cô, khẽ áp đầu cô xuống, bao phủ lên miệng cô bằng đôi môi ấm nóng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 206: Cảnh tượng đau lòng

“Ngao... ưm ưm...” Duyệt như đứng hình, cô phản kháng một cách yếu ớt, vừa mở miệng thì bị cái lưỡi của Ngao thừa dịp luồn vào mạnh mẽ, cuộn chặt lấy lưỡi cô.

Nụ hôn của Ngao mang một chút điên cuồng, một chút vật lộn, một chút khát khao, đồng thời cũng mang theo những thứ tình cảm phức tạp trong đầu chàng, khiến Duyệt hoàn toàn không hiểu nổi.

Cô không biết Ngạo rốt cuộc đang bị làm sao nữa? Hắn có tâm sự, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nụ hôn càng lúc càng mãnh liệt, càng ngày càng nồng nhiệt, Duyệt không thể kháng cự lại sự cứng rắn ngang ngược của Ngạo, tiếng thờ dòn dập và nóng bỏng vang lên khắp căn phòng.

Bên ngoài cửa, một bóng người cao to đang đứng chết lặng từ đầu đến cuối, cánh tay vốn định mở cửa từ rất lâu vẫn đang ngáp ngừng trong không trung, rồi từ từ hạ xuống, bóng hình ấy lảng lạng quay đi, lần theo bức tường từng bước từng bước rời xa căn phòng.

“Hàn, không phải người muốn vào thăm Duyệt ư, sao không vào đi?” Hiên Viên Thần lúc ấy cũng vừa bước tới.

Tuy nhiên, Hàn chẳng nói lấy nửa lời, cứ lặng lẽ mò mẫm men theo bức tường rời đi.

Chàng đã không thể đem đến cho Duyệt hạnh phúc nữa rồi, chàng biết Ngạo yêu Duyệt, mà trong lòng Duyệt cũng có Ngạo, thôi thì bản thân cứ tự rút lui vậy!

Chỉ có Ngạo mới có thể che chở cho Duyệt, còn chàng ư, chàng chỉ không muốn giày vò cô nữa.

Hiên Viên Thần gương mặt ngờ ngàng nhìn theo bóng Hàn xa dần. Chàng tiếp tục bước tới phòng Duyệt, khi chàng chuẩn bị mở cửa thì Duyệt lúc ấy cũng từ trong phòng chạy ra.

“Hiên Viên Thần, Hàn đâu? Chàng không sao chứ!” Duyệt nhìn Hiên Viên Thần, vội hỏi.

Chàng không giấu giếm bệnh tình của Hàn, khi Duyệt nghe tin Hàn đã không còn nhìn được nữa, trong lòng càng đau đớn mà ngất đi.

Duyệt tỉnh lại sau hai ngày. Vừa tỉnh dậy, cô ngay lập tức chạy đến phòng của Hàn, cô biết Hàn lúc này đang rất cần cô, Hàn nhất định là đang rất vô vọng, rất sợ hãi!

Cô không quan tâm sau này mắt Hàn có còn sáng lại hay không, cũng không quan tâm cơ thể đang mang Túy Hồng Nhan này có thể sống được bao lâu nữa, cô chỉ muốn quãng thời gian còn lại được ở bên Hàn, chăm sóc cho Hàn.

Khi Duyệt vừa hấp tấp chạy tới cửa phòng, cô bị giật mình bởi những âm thanh trong phòng, cô bàng hoàng đưa đôi tay đang run rẩy lên, lần chờ không dám đẩy cửa ra.

“Thái tử điện hạ, thiếp muốn, nhanh lên, thiếp muốn chàng!” Tiếng nũng nịu của phụ nữ từ trong vang ra.

“Sao phải vội chứ, nàng tự cởi quần áo rồi ngồi xuống đây...” Tiếng của Hàn càng khiến Duyệt suy tít nữa lại ngất đi.

Những âm thanh mà cô nghe thấy lúc ấy quá đủ để biết bên trong đang xảy ra chuyện gì, sao Hàn lại như vậy, sao có thể?

“Thái tử đệ hạ, ư... a...” người đàn bà đó đang thỏa mãn rên rỉ, nhưng âm thanh ấy lại khiến trái tim của Duyệt như bị cửa thêm vài nhát dao.

Bàn tay run rẩy của Duyệt vô thức đẩy mạnh cửa, đập vào mắt là hình ảnh Hàn đang lỏa lồ ngồi trên ghế, người đàn bà lạ ấy thì đang bán khỏa thân, yếm của cô ta đang nằm trên nền đất, cô ta ngồi rạng trên đùi Hàn, thân hình lỏa lồ gắn chặt lấy Hàn như không muốn rời.

“Hàn...” Duyệt nhìn thấy cảnh tượng đau lòng ấy, cô chợt cảm thấy như không thở nổi, toàn thân cô run rẩy nghẹn ngào cất không ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Ta biết chàng đang cố ý

“Hàn...” Duyệt sắp không thể thở nổi, toàn thân run rẩy nghẹn ngào cất không ra tiếng.

Hàn nghe thấy tiếng Duyệt, có đôi chút lưỡng lự, nhưng rồi chàng vẫn giữ chặt lấy thân hình người đàn bà kia. “Tiếp đi, đừng quan tâm đến cô ta!”

Nói dứt lời, chàng lại điên cuồng hằn lên cái cổ nhạy cảm của cô ta những dấu hôn.

“Thái tử điện hạ thật đáng ghét!” Người đàn bà không ngừng lắc lư cơ thể dòn dập theo những chiếc hôn cuồng nhiệt của Hàn, cô ta không kìm được mà rên lên.

Duyệt lấy tay ôm đầu, cơ thể cô đang run lên vì kìm nén.

“Hàn, chàng không phải diễn kịch, chàng mau đuổi con đàn bà đó đi!”

Duyệt cố giữ bản thân mình được bình tĩnh, cô biết Hàn không phải loại người đó, cô biết Hàn đang cố tình, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng ấy, trong lòng cô không tránh khỏi chua xót.

Hàn lúc ấy chỉ cười nhạt. “Duyệt, bốn cung sao phải diễn kịch, thật ra bốn cung luôn muốn nói với cô, bốn cung không còn thích cô nữa, từ khi cô mang thai, bốn cung đã hết hứng thú với cô rồi, bốn cung là đàn ông, ta cần có phụ nữ để thỏa mãn, nếu cô có hứng thú thì mời lại đây cùng chơi.”

Chàng biết nói như vậy thì Duyệt sẽ rất đau lòng, nhưng chàng nhất định phải kìm lòng mà tiếp tục nói vậy, bàn tay chàng nắm chặt lấy bộ ngực đầy đặn của người đàn bà kia.

“phải đầy đặn như thế này mới có thể thỏa mãn bốn cung, vậy nên Tô Duyệt Duyệt, biết điều thì mau rút đi, đừng có xuất hiện trước mặt bốn cung nữa.”

Phải nhìn chàng vào người phụ nữ kia đang lóa lổ dính chặt lấy nhau, Duyệt đau lòng đến không nhìn được nữa, cô chạy tới, lôi hai người ra.

Duyệt nhặt cái yếm rơi dưới nền đất, tức giận ném về phía người phụ nữ. “Rút ra!”

“Thái tử điện hạ...” Người đàn bà nũng nịu định bám lấy cơ thể của Hàn, liền bị Duyệt giận dữ đẩy ra.

Duyệt phẫn nộ gào lên “Rút!” rồi cô không nhìn được giáng cho mụ đàn bà đó một cái bạt tai.

“Tô Duyệt Duyệt, kẻ phải rút là cô đó!” hàn lạnh lùng nói, ánh mắt trống rỗng nhìn thẳng về hướng Duyệt.

Chàng tuy không nhìn thấy Duyệt, nhưng chàng biết rõ sự phẫn nộ nơi cô, những đau đớn cô phải chịu đựng.

CHết tiệt, tên Ngao đáng chết đang ở đâu? Mau đến đưa Duyệt đi, nếu cứ tiếp tục thế này, chàng sắp không thể giữ mình nổi nữa, rồi chàng sẽ lại mềm lòng mất.

Duyệt giương ánh mắt giận dữ nhìn Hàn, chỉ muốn điên lên, nhưng khi nhìn thấy đôi mắt trống rỗng của chàng, toàn bộ nộ khí như biến mất, sau khi đuổi được con đàn bà kia, cô chậm chậm bước về phía Hàn.

“Hàn, thiếp biết chàng có ý làm như vậy, chàng đừng có ấu trĩ như thế có được không?” Duyệt nghẹn ngào.

Hàn nghe xong, lại cất tiếng cười nhạt, chàng quay đi, lạnh lùng nói: Duyệt, bốn cung chẳng phải đã nói rồi sao, bốn cung hết hứng thú với cô rồi, còn không mau rút.”

“Hàn, chàng nói dối, thiếp xin chàng đừng nói những lời như vậy có được không? Thiếp biết chàng có ý như vậy, chàng chẳng qua là không muốn giằng co thiếp, Hàn à, thiếp không sợ bị giằng co, cứ cho là chàng không còn nhìn thấy nữa thì thiếp vẫn sẽ tiếp tục bên cạnh chàng.” Duyệt nắm chặt lấy bàn tay của Hàn.

Cơ thể Hàn đơ ra một cách rõ rệt, suýt chút chàng đã không nhìn được mà lôi Duyệt vào lòng, mà bao bọc lấy cô. Nhưng cứ nghĩ đến việc phải dựa vào người khác mà sống là chàng liền thấy bản thân mình thật vô dụng.

Chàng lạnh lùng rút tay lại, lạnh lùng đẩy cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Là người vợ yêu thương chàng nhất!

“Có phải bốn cung nói chưa đủ rõ ràng, hay là cô cố tình không hiểu vậy Tô Duyệt Duyệt, cô phải biết là ta luôn căm ghét cái loại đàn bà cứ bám lấy người khác, nên ta mới mời cô đi ra cho, rút càng xa càng tốt, đừng có xuất hiện trước mặt ta nữa.”

“Hàn, chàng thật sự muốn thiếp đi ư? Chẳng phải chàng từng nói, vợ chồng có chuyện gì phải cùng nhau đối mặt sao? Sao giờ chàng lại như vậy?” Duyệt không kìm được mà hét lên, nước mắt cứ rơi lã chã.

Từ khi quay về quá khứ, Duyệt không biết cô đã phải khóc bao nhiêu lần, cô cảm thấy ghét những giọt nước mắt này, nhưng muốn kìm nén cũng không kìm nén nổi.

Ánh mắt Hàn trống rỗng nhìn vào khoảng không trước mặt, bàn tay chàng bắt đầu run lên, nghe giọng của Duyệt nghẹn ngào, chàng biết cô

đang khóc, trái tim chàng lúc đó cũng như bị bóp nghẹt, vừa thương xót, vừa đau đớn.

“Nàng đi đi! Lục đệ hợp với nàng hơn ta...” Hàn nói rồi, liền quay người mò mẫm đến bên giường.

Duyệt đôi mắt đỏ ngầu, nhìn Hàn chăm chăm, trong lòng rối rắm, phần nộ có, thất vọng có, đau lòng có, luyến lưu có, nhưng nhiều hơn cả đau đớn.

Cô ngưng khóc, rảo bước đến trước mặt chàng, cô đưa đôi tay ôm lấy gương mặt chàng. “Hàn, thiếp hỏi chàng một lần nữa, chàng thật sự mong thiếp đi, mong thiếp không bao giờ xuất hiện trước mặt chàng nữa đúng không?”

Nhìn ánh mắt vô hồn của chàng, hoàn toàn không một chút lay chuyển, không biết tập trung vào đâu cả, lòng cô càng đau như cắt.

“Đúng...” Hàn ngay lập tức đáp lại, nhưng nhanh chóng, chàng bắt đầu thấy hối hận.

Chàng thật sự muốn cô rời bỏ chàng? Tất nhiên không, nhưng nếu cô không đi, chẳng lẽ để cô phải chịu đựng chàng mãi sao?

Chỉ nghĩ đến những khó khăn mà cơ thể tàn tật này sẽ mang đến cho Duyệt là chàng có thể đè nén lại những luyến tiếc và đau đớn trong lòng.

Đúng vậy, chỉ cần Duyệt rời khỏi chàng là Ngao sẽ chăm sóc cho cô, mang đến cho cô hạnh phúc thật sự.

Nhưng rồi, chàng lại nghĩ đến khi Ngao ôm chặt lấy cô, Ngao hôn cô, thậm chí là cùng lên giường với cô, là trong lòng lại dâng lên những hối hận, phần nộ và chua xót.

“Hàn, chàng biết không? Mỗi khi thiếp đau đớn chịu đựng độc được phát tác, là thiếp lại chẳng muốn sống nữa, chàng và đưa con trong bụng là động lực duy nhất để thiếp nhẫn nại, là hai người khiến thiếp muốn sống tiếp, kiên trì đến cùng.

Duyệt nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt chàng, cảm nhận những cơn run rẩy của cơ thể chàng, cô tiếp tục nói.

“Ngay cả khi thiếp sinh, cũng là chàng ở bên cạnh thiếp, cổ vũ thiếp, chỉ có chàng mới có thể khiến thiếp chịu đựng cơn đau hơn cả cái chết ấy, thiếp kiên trì đến bây giờ là vì ai? Vì chàng đó!”

Hàn cố kìm nén những xúc động trong lòng, ánh mắt trống rỗng của chàng lần theo tiếng nói mà tìm đến Duyệt, muốn nói mà chẳng thể cất lời.

“Giờ nếu chàng đã không còn cần thiếp nữa, thì thiếp cũng chẳng còn sống để làm gì, và lại thiếp đã trúng phải Túy Hồng Nhan, sớm muộn cũng phải chết, thiếp không thể tiếp tục chịu đựng những đau đớn mà nó mang đến nữa, thật sự đau lắm. Nếu như chàng đã không còn cần thiếp nữa, thì thiếp sẽ vĩnh viễn rời xa mọi người, Hàn, điều cuối cùng thiếp phải nói là Thiếp yêu chàng... thê tử của chàng yêu chàng nhất!”

“Duyệt nhi, nàng muốn làm gì? Duyệt nhi, không phải nàng định làm chuyện ngốc nghếch đấy chứ?” Hàn cảm nhận rõ ràng sự tuyệt vọng nơi Duyệt, trong lòng bắt đầu dâng lên nỗi sợ hãi, bất an.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Vĩnh viễn không rời xa nàng lần nữa

“Đúng! Thiếp không muốn gây phiền toái cho chàng, cũng không muốn gây phiền toái cho những người khác! Thiếp biết mọi người đang cố tìm cách giúp thiếp giải độc, nhưng giờ thì không cần nữa rồi, thiếp sẽ tự kết liễu sinh mệnh này, trở về tương lai, trở về quê nhà của thiếp, vĩnh viễn không bao giờ xuất hiện nữa! Hàn, chàng hãy tự bảo trọng! Duyệt nghẹn giọng.

Hàn nghe xong, mặt mày bỗng tái sắc, chàng đang định nói gì đó, thì chợt nghe thấy tiếng cửa bị xô mạnh, đã đóng lại rồi!

Duyệt nhi đã đi rồi, chết tiệt, chàng không ngờ mình lại đẩy nàng đến con đường chết.

“Duyệt nhi, Duyệt nhi, ta không cho phép nàng làm chuyện ngu ngốc! Nàng quay lại đây... Duyệt nhi!”

Hàn kích động định chạy ra ngoài, nỗi sợ hãi và bất an khiến chàng hoàn toàn không còn biết đến phương hướng, chàng xô vào bàn vào ghế, xô vỡ những đồ vật xung quanh, nhưng vẫn chẳng thể tìm tới chỗ cánh cửa gỗ, chẳng thể đi ra ngoài.

“Duyệt nhi. Nàng quay lại đi... Duyệt nhi, ta không có ý! Ta không đẩy nàng ra nữa, ta không muốn nàng làm chuyện ngốc nghếch, Duyệt nhi...” Hàn sợ hãi gào lên, chỉ mong tiếng của mình có thể gọi thê tử đang tuyệt vọng quay lại.

Chỉ nghĩ đến gương mặt tuyệt vọng và trái tim muốn chết đi của cô là trái tim chàng như bị bóp chặt, vô cùng đau đớn!

“Người đâu! Có ai không... Người đâu rồi!

Hàn mò mẫm từ phía, thậm chí vì đã phải cái ghế, chàng ngã ụch xuống nền đất, lúc ấy chàng thấy bản thân thật vô dụng, sao mắt lại không nhìn thấy gì chứ, chàng thật vô dụng!

“Duyệt nhi, ta không muốn nàng xảy ra bất cứ chuyện gì! Duyệt nhi...” Hàn kích động nghẹn ngào.

Sau một hồi mò mẫm, cuối cùng chàng cũng tìm thấy cánh cửa gỗ, chàng chàng chút chân chứ, đuổi theo.

Đột nhiên một cánh tay em ái kéo chàng trở lại, tiếp đó lao vào lòng chàng, ôm lấy chàng thật chặt.

Mùi hương quen thuộc ấy ngay lập tức làm dịu đi những sợ hãi của Hàn, thay vào đó là nỗi vui mừng khôn xiết.

“Duyệt nhi, đừng rời xa ta, ta không đẩy nàng đi nữa, đừng rời xa ta!” Hàn xúc động ôm chặt lấy Duyệt trong vòng tay.

Chàng sẽ không lạnh lùng đẩy cô đi nữa, chàng luyến lưu cô, chàng không sống nếu những ngày không có cô, chàng đã không thể xa cô nữa rồi.

“Hàn, đừng chối bỏ thiếp, cầu xin chàng!” Duyệt nghẹn ngào, cả gương mặt ướt đẫm nước mắt.

Thật ra cô không hề rời khỏi phòng, cô vẫn ở đó nhìn Hàn sợ hãi và kích động, Hàn vẫn quan tâm cô, vẫn lưu luyến cô.

“Không không không bao giờ! Mãi mãi không rời xa nàng.” Hàn hấp tấp hôn lên trán cô, bàn tay càng giữ chặt lấy, như sợ chỉ cần lỏng tay là Duyệt sẽ làm chuyện ngốc nghếch, rồi nàng sẽ vĩnh viễn biến mất khỏi cuộc đời chàng.

Trong chiếc thùng khói nghi ngút, hai nhi bé bỏng đang ngoan ngoãn nằm trong bể thuốc, Duyệt đứng bên, đưa tay vuốt ve gương mặt con. Nhìn đứa trẻ thành ra như vậy, cô rất đau lòng, cô tự trách mình.

Nếu không phải cô trung độc thì con đã không phải chịu cái nợ này.

“Hàn, con chúng ta còn nhỏ quá, toàn thân lại đen sì, đều do thiếp không bảo vệ được con, mới để con...” Duyệt nghẹn ngào.

Hàn đau đớn ôm lấy cô, tuy chàng không còn nhìn thấy gì, nhưng hình dạng kì dị của đứa trẻ bé khi mới chào đời chàng vẫn nhớ, chỉ nghĩ đến con vừa ra đời đã trúng độc, phận làm cha như chàng lại lòng đau như cắt!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: Hi sinh vì tình yêu

“Duyệt nhi, con chúng ta sẽ mạnh mẽ giống như nàng, đừng lo lắng!” Hàn nói bằng giọng an ủi.

Hai người cứ lặng lẽ đứng bên cạnh đứa trẻ, Duyệt nắm chặt tay của Hàn nhẹ nhàng chạm vào gương mặt của con, để Hàn cảm nhận được niềm vui của người làm cha.

“Hàn, chúng ta nên đặt tên cho con là gì?” Duyệt suy tư hỏi.

“Họ Bắc Thần, tên chỉ một chữ Vũ, Vũ giống trong từ lông vũ, rồi sau này con sẽ giống chú chim nhỏ, tự do tự tại mà bay nhảy, nàng thấy sao?” Hàn cảm nhận được từng hơi thở của Duyệt, ánh mắt trống giống cứ hướng về phía cô.

“Bắc Thần Vũ, giống như chú chim nhỏ tự do tự tại mà bay nhảy, thật đáng ngưỡng mộ! Ha ha...” Duyệt thì thầm.

Đột nhiên Hàn nắm chặt tay cô hơn, giọng trầm xuống: “Ngưỡng mộ ư, đợi nàng giải được độc xong, ta sẽ đi xin với phụ hoàng, nhường lại ngôi thái tử, đến lúc ấy, chúng ta sẽ cùng sống cuộc sống tiêu điều, như vậy nàng sẽ không cần phải ngưỡng mộ nữa!”

Không chỉ có Duyệt ngưỡng mộ cuộc sống tự do ấy, thật ra chính chàng cũng rất ngưỡng mộ, rất mong muốn.

“Thứ độc thiếp mang trong mình liệu có thể giải không?” Lời nói của Duyệt có chút tự ti.

“Có thể chứ, nhất định sẽ có cách!”

Tuy câu trả lời ấy chính chàng cũng không chắc chắn nhưng chàng vẫn tin tưởng, nhất định kì tích sẽ xảy ra.

Không biết đã bao lâu, Tiểu Thủy khệ nệ bưng một thùng thuốc mới bước vào, nhìn hai người, cô có lặng đi đôi chút, tiếp đó vội vàng nói: “Thái tử bệ hạ, thái tử phi, hai người trở về nghỉ ngơi đi, chỗ này cứ để nô tì lo là được rồi.”

Tu La Sát và Lạc thần y sắc mặt thoáng chút nghi hoặc nhìn Ngao.

“Người khẳng định là làm như vậy, người phải biết là Tủy Hồng Nhan một khi đã chuyển sang người người, không đầy hai canh giờ người sẽ mất mạng! Mà làm như vậy cũng chưa chắc đã có thể loại bỏ hoàn toàn độc được trong người Duyệt, làm không tốt, người sẽ phải hi sinh mạng mình một cách vô ích đấy.” Lạc thần y nói gấp gáp.

Tủy Hồng Nhan đến nay vẫn chưa có thuốc giải, tuy cách của Ngao nghe có vẻ được, nhưng cũng không thể chắc chắn là thật sự có hiệu quả.

“Không cần biết có tác dụng hay không, ta đã quyết định rồi! Thời gian không thể kéo dài, nếu như chất độc trong cơ thể Duyệt lan rộng ra thêm e là sẽ rất khó cứu chữa! Tối nay đi! Ta sẽ nghĩ cách làm cho Duyệt ngất đi, ta mong các người cứu được cô ấy xong đừng nói sự thật với cô ấy, ta sợ cô ấy lại tự trách mình mất.” gương mặt Ngao lúc này vô cùng phức tạp.

“Ta không đồng ý!” Đột nhiên, tiếng của Hàn vang lên từ sau lưng, tiếp đó Hiên Viên Thần đều chàng bước về phía họ.

Vừa rồi Hiên Viên Thần kiểm tra vết thương nơi bụng Duyệt xong, chàng vốn định cùng Hiên Viên Thần tới chỗ Lạc thần y cùng bàn về việc Tủy Hồng Nhan, nhưng vừa đúng lúc nghe được cuộc hội thoại của Ngao và Lạc Thần y.

Ngao muốn hi sinh bản thân, không cần biết là hấn tự nguyện hay không, chàng chỉ biết là Duyệt nhất định không đồng ý chuyện đó.

“Hàn, việc ta đã quyết, sao phải hỏi ý kiến huynh!” Ngao lạnh lùng nói.

“Lục đệ, nếu đệ thật sự muốn đổi tính mạng của đệ lấy tính mạng của Duyệt nhi, với tính cách của Duyệt ta e là cô ấy sẽ không sống nổi mất, hơn nữa, cô ấy cũng quan tâm đến đệ, sao có thể giương mắt nhìn đệ hi sinh vì cô ấy! Nếu thật sự cần mạng đổi mạng, thì ta là chồng của nàng, thê tử của ta ta phải tự mình cứu lấy!”

Ánh mắt Hàn trống rỗng nhìn vào khoảng không trước mặt, giọng chàng kiên định hơn bất cứ ai.

Nếu như thật sự cần hi sinh một người để đổi lấy mạng sống cho Duyệt, thì phải để một kẻ tàn phế như chàng, vì thê tử yêu thương mà làm một việc sau cuối.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 211: Duyệt Duyệt và đứa bé không thấy đâu nữa rồi!

“Tiểu tử! Đến ngươi cũng bị điên rồi...” Lạc thần y hết nhìn Hàn rồi lại nhìn qua Ngao, bỗng chốc thở dài thườn thượt. “Ái tình thật sự có thể khiến con người ta phát điên.”

“Hàn, Duyệt yêu huynh, nên huynh không thể chết được.” Ngao nói.

“Ta nói rồi, thê tử của ta ta phải tự mình cứu, ta chỉ hi vọng sau này ngươi hãy chăm sóc cho Duyệt, ta tin ngươi có thể lo cho cô ấy từng li từng tí.” Hàn nói.

“Dừng lại! Có nhầm không vậy, người ta muốn sống không được, hai kẻ các người lại đưa nhau đòi chết! Các người có nghĩ đến cảm xúc của Tiểu Duyệt Duyệt không vậy, Hàn ngươi chết đi! Tiểu Duyệt nhất định không thể sống tiếp, Ngao, ngươi cũng chết đi! Duyệt nhất định sẽ vì ngươi mà phát điên! Đó là cái kết mà các người muốn đúng không?” Hiên Viên Thần vội nhảy vào.

“Theo ý trăm, hãy để trăm hi sinh vậy!” Hiên Viên Thần nói vui, nhưng trong ánh mắt lại hiện lên sự phức tạp.

“Cút qua một bên, ngậm miệng lại!” Hai kẻ kia đồng thanh lên tiếng.

Hiên Viên Thần miễn cưỡng ho hắng vài tiếng, đang định mở miệng nói thì đột nhiên Lân Phúc Hương chạy tới.

“Không xong rồi! Duyệt Duyệt và đứa trẻ không thấy đâu nữa!”

Một người đều kinh ngạc, Hàn thì càng hoảng loạn hơn, vừa rồi rõ ràng Duyệt đã trở về nghỉ ngơi rồi mà, sao có thể đột nhiên biến mất?

Hơn nữa, Duyệt rõ ràng biết con không thể tách khỏi dịch thuốc, nàng ấy sẽ không bé con đi đâu! Chẳng nhẽ...

“Duyệt có lẽ đã bị bắt cóc rồi! Ta phải đi cứu nàng...” Điều Hàn nghĩ được thì có lẽ Ngạo cũng đã sớm biết.

Chỉ có điều chàng không biết là trong hoàng cung này vốn đã không còn người của thái hậu, có lẽ phải là người thân cận hầu hạ cả Duyệt lẫn đứa trẻ, liệu ai có thể bắt cóc Duyệt đi.

Ngạo không nghĩ được nhiều, chàng biến mất trong chớp mắt, hoàng cung là nơi không dễ thoát ra, nếu có thì cũng là một góc xó xinh hẻo lánh nào đấy, nghĩ đến đây, chàng vội vàng đi tìm ở mấy góc xó xinh.

“Ta cũng phải đi...” Hàn lo lắng quay người toan bước đi, nhưng liền bị Tu La Sát điểm huyết.

“Người bây giờ không thấy gì, hãy ngoan ngoãn ở đây đợi tin tức của bọn ta, Duyệt Duyệt sẽ không sao đâu!” Tu La Sát không để ý đến tiếng gào thét của Hàn, ông chuyển ánh mắt qua chỗ Lân Phúc Hương. “Hắn giao cho cô, ta giờ phải đi tìm Duyệt và đứa trẻ.”

Nói dứt lời, cùng Hiên Viên Thần chạy ra khỏi hoàng cung tìm kiếm.

Trong một con đường nhá nhem phía ngoài hoàng cung, một dáng nữ nhi nhỏ nhắn đang ôm một hài nhi, quay đầu lại nhìn hai tên thị vệ đang vác Duyệt toàn thân mềm nhũn. “Nhanh lên, sắp tới rồi!” Nói xong, tiếp tục quay người bước về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Mưu đồ Của Tiểu Thúy

Vương gia, nô tì đã mang người tới rồi đây, tối nay là đêm động phòng hoa trức của hai người, nô bì xin cáo lui...” Tiểu thủy lạy Lãm một cái rồi quay người toan bỏ đi, mặc cho Duyệt đang vô cùng phần nộ.

“Tiểu thủy người đứng lại! ta nào có làm gì có lỗi với người? Sao người lại giúp hắn?” Duyệt dù thế nào cũng không thể hiểu sao tiểu Thúy lại là người của Lãm.

“Thái tử phi, tiểu thủy biết không thể tự định đoạt số mệnh, và cũng biết chủ nhân có thể hi sinh nô tì chúng tôi bất cứ lúc nào, còn nhớ lần trước người rời khỏi phủ thái tử, thái tử gia đã dùng nô tì để dụ người ra mặt, nô tì muốn hỏi thái tử phi, người lúc ấy có thật không biết rằng sinh mạng của tôi đang nằm trong tay người?” Tiểu thủy càng nói càng kích động nhìn gương mặt kinh ngạc của Duyệt.

“Tiểu thủy, chuyện đó không như người nghĩ đâu, ta lúc đó...”

Duyệt biết Tiểu thủy đang hiểu nhầm mình, cô lúc ấy không phải không quan tâm đến sinh mạng của tiểu thủy, mà cô biết Hàn nhìn thấy dòng chữ đỏ cô để lại trên tờ cáo thị chàng nhất định sẽ tha cho tiểu thủy, hoàn toàn không ngờ tiểu thủy vì thế mà mang lòng hận cô.

“là thế nào? Lúc ấy thái tử phi đã không xuất hiện, nếu như tam vương gia không kịp thời cầu xin cho nô tì, nô tì sớm đã bị giết chết trong tay thái tử bệ hạ rồi, nên nô tì nợ tam vương gia một mạng, hiện giờ, là lúc nô tì báo đáp ngài!” tiểu thủy nói.

“Nên 1 tháng trước, chính tại đại điện, người đã châm thuốc nổ đúng không? Hóa ra là người lấy trộm thủy tinh châu ta chế ra?”

Duyệt bỗng nhiên ngộ ra, cô để đề phòng lúc cần thiết, nên đã lén lút tự chế ra một viên thủy tinh châu, vốn cho rằng mình đã để quên ở đâu, hóa ra đã bị nô tì luôn bên cạnh trộm mất, cô càng không ngờ thứ thuốc nổ ấy đã hại Hàn mù mắt.

“Phải! tất cả là do nô tì, nhưng không cần biết thế nào, qua đêm nay, người sẽ là người của tam vương gia, nô tì đã giúp hai người chuẩn bị xong xe ngựa.” Tiểu thủy nói, tiếp đó chuyển hướng qua Lãm. “Vương gia, sáng mai xe ngựa sẽ đợi hai người ở bên ngoài, nô tì sẽ chuẩn bị cả thực phẩm và những vật dụng cần thiết, nô tì đem đứa trẻ này đi trước đây.”

“Tiểu thủy, cảm ơn cô! Cô lui đi!” Lãm hươ tay, tiểu thủy lãnh đạm nhìn Duyệt, quay người bước ra khỏi căn phòng, không muốn làm phiền đến hai người nữa.

“Lãm, đồ khôn nạn, người đừng hòng động vào ta...” Duyệt phần nộ chửi rủa, nhưng Lãm không quan tâm, hắn bế thốc cô lên giường.

Lãm dịu dàng đặt Duyệt lên giường, tiếp đó bàn tay hắn nhẹ nhàng điểm lên huyết khiến cơ thể đang vùng vẫy của cô bất động.

“Lãm, người là đồ súc sinh, đồ tiểu nhân dễ tiện, người biết điều thì mau thả ta ra, nếu không Hàn sẽ không tha cho người!” Duyệt cố kìm nén sự sợ hãi trong lòng, giận dữ nhìn hắn.

“Duyệt Duyệt, vì sao nàng cứ không đón nhận ta, đợi đêm nay, chúng ta động phòng xong, nàng sẽ là của ta, chúng ta sáng mai sẽ mau chóng rời khỏi đây, con nàng ta cũng mang theo rồi, ta sẽ coi nó như con đẻ, Duyệt Duyệt, nàng hãy chấp nhận ta đi có được không...” giọng Lãm chan chứa tình cảm, bàn tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt run rẩy của Duyệt.

“Lắm, người bình tĩnh lại đi, con ta đang mang trong mình độc dược, nó không thể sống rồi thuốc được, cầu xin người, tha ta và con ta ra, ta tin Hàn sẽ tha thứ cho người, tất cả mọi người sẽ tha thứ cho người, tha ta về...” Duyệt nhìn hấn, muốn cự quấy nhưng không được.

“Không thể được, Duyệt Duyệt, ta không thể buông em được... Duyệt Duyệt...” Lắm nhẹ nhàng gục đầu toan hôn Duyệt.

“Lắm, đừng để ta hận người!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Ta không muốn nhìn thấy hấn nữa

“Hận? Duyệt Duyệt, nàng từ nhỏ ngoài hoàng huynh ra, ta là người thân nhất với nàng, nàng nỡ hận ta ư? Hận đi! Rốt cuộc thì ta cũng sẽ khiến nàng trở thành người con gái của ta!” Lắm cười phá lên, nói xong hấn ngay lập tức hôn lên đôi môi đang mím chặt của Duyệt.

“Duyệt tức giận trừng mắt nhìn hấn, quyết không mở miệng.

Đột nhiên, bàn tay của Lắm rờ vội xuống dưới, trong nháy mắt quần áo của Duyệt bị tháo tung.

“Á! Ưm...” Duyệt kinh hoàng kêu lên, ngay lập tức bị chiếc lưỡi nóng bỏng của Lắm len vào, dữ dội cuộn chặt lấy lưỡi cô.

Duyệt phần nộ cắn chặt lấy hấn, Lắm đau đớn mới buông tha miệng cô.

“Lắm, ngươi là đồ cảm thú, mau thả ta ra!” Duyệt cắn phần gào lên.

Cảm giác đáng ghét lúc ấy khiến Duyệt bắt đầu hoảng loạn thật sự “Lắm mau thả ta ra! Đồ tiểu nhân nhà ngươi, đồ cảm thú, cút đi đừng chạm vào ta!”

Lại một tiếng cười chế nhạo, quần áo của Duyệt lại bị giật ra, Lắm sốt sắng thọc tay vào trong lớp quần áo của cô, để mê chạm vào thứ da thịt mềm mại ấy.

“Cút ra! Lắm ngươi cút... đừng có chạm vào ta!” Duyệt hoảng hốt hét lên, cảm giác nhục nhã đáng ghét khiến nước mắt cô bắt đầu tuôn rơi.

“Duyệt, đừng khóc! Ta thật sự rất yêu nàng, ta rất yêu nàng!” giọng Lắm khan khan, ánh mắt chứa đầy dục vọng vẫn nhìn Duyệt không rời.

Hấn không muốn Duyệt kháng cự, không muốn cô tức giận, càng không muốn nhìn thấy nước mắt của cô.

Hấn nhẹ nhàng hôn lên gương mặt cô, dùng môi mình lau đi những giọt nước mắt ấy, hấn tiếp tục lần xuống eo, chiếc lưỡi nóng bỏng cũng sốt sắng mà hôn dần xuống.

“Đừng mà! Cút ra!” Duyệt gào lên, trong lòng giờ không chỉ có hốt hoảng mà còn có cả sự tuyệt vọng.

Đột nhiên, rầm một tiếng, cánh cửa gỗ bị bật ra, vỡ tan thành mấy mảnh, Lắm còn chưa kịp quay đầu ra thì cả người đã bị văng lên!

“Duyệt không sao rồi! Đừng sợ, xin lỗi, ta đến muộn! may là nàng chưa bị sao...”

Ngạo hồ then ôm chặt lấy Duyệt, nhìn thấy thân thể lỏa lồ của cô, nộ khí càng phát ra, chàng vội vàng lấy áo ngoài của mình che cho Duyệt, rồi giải huyệt cho cô.

“Ngạo, may là ngươi đến, ...” Duyệt òa lên khóc, cứ nghĩ đến cảnh cô bị tên Lắm chết tiệt ấy hôn lên người là cô chỉ muốn ngay lập tức rửa sạch những dấu vết ấy.

Lắm lồm cồm bò dậy, nhìn thấy Duyệt vừa cắn phần vừa đau lòng như vậy. trong lòng hấn cũng bỗng chốc thất lại.

Sao hấn lại có thể đối xử với cô như vậy, sao có thể vì thỏa mãn bản thân, mà làm tổn thương cô.

Lắm đứng dậy, lao đảo đi về phía giường. “Duyệt Duyệt...”

“Đừng có lại đây... Ngươi đừng có lại đây! Ngạo chúng ta mau rời khỏi đây thôi, ta không muốn nhìn thấy hấn nữa!!” Duyệt túm chặt lấy Ngạo, toàn thân run rẩy gọn trong lòng chàng.

Ngạo đau lòng an ủi Duyệt, chàng giận dữ đứng phắt dậy, giáng cho Lãm một chưởng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Nam Cung Tuyết mang thai

“Ta phải giết người...” ánh mắt Ngạo long sòng sọc, trong phút chốc chuyển sang màu xanh sáng rực, chàng giờ tay toan cho Lãm một chưởng.

Đột nhiên, Tiểu Thúy từ ngoài cửa bỗng theo đứa bé chạy vào.

“Dừng tay! Nếu các người không muốn mất con thì mau dừng tay lại...” Tiểu Thúy tuy sợ Ngạo nhưng vì muốn cứu Lãm nên cô chỉ còn biết mang đứa bé ra đánh cược.

“Vũ nhi, Ngạo, đừng đánh hấn nữa, ta phải cứu Vũ nhi...” Duyệt kích động chạy tới bên Ngạo ngăn cản chàng.

Ngạo tức giận kìm lại nắm đấm, muốn tung quyền nhưng vì đứa bé trên tay Tiểu Thúy nên đành thôi.

“Tiểu Thúy, ta xin người, trả con lại cho ta, ta xin người!” Duyệt nửa muốn bước tới, nửa lại sợ chọc giận Tiểu Thúy mà hại đến con.

Tiểu Thúy nhìn Ngạo cảnh giác, rồi lại quay ra nhìn Lãm “Vương gia! Người mau rời khỏi đây, nơi này cứ giao cho nô tì!”

Chỉ cần Lãm bình an rời khỏi đây thì cô cũng sẽ không làm hại gì đứa bé hết, cho dù có phải hi sinh tính mạng của cô cũng không sao, dù sao thì đây cũng là cái mạng do Lãm cứu về.

“Tiểu Thúy, trả con cho Duyệt đi, Duyệt, ta xin lỗi... Ta thật sự không có ý muốn hại nàng!” Lãm nhìn bộ dạng bi thương của Duyệt mà ăn năn.

Hắn thật sự không có ý muốn Duyệt phải đau lòng đến vậy, từ tận trong tâm, điều hắn không muốn làm nhất chính là làm cô tổn thương.

“Đánh đi! Ta biết ta đã làm quá nhiều việc không nên, muốn giết ta thì hãy làm ngay đi!”

Lãm từ từ nhắm mắt lại, người mẹ duy nhất của hắn cũng đã không còn, hắn đã mất tất cả rồi, cuộc sống của hắn lúc này chẳng còn chút ý nghĩa gì nữa!

“Vương gia!” Tiểu Thúy kinh ngạc thốt lên, không tin nổi Lãm lại có thể chịu chết nhanh như vậy.

Ngạo giờ nắm đấm, đương chuẩn bị giải quyết hắn thì Duyệt đột nhiên giữ tay chàng lại.

“Lãm, người đi đi! Ta không muốn nhìn thấy người nữa!” giọng Duyệt lạnh lùng.

Nói dứt lời cô tiến thẳng tới chỗ Tiểu Thúy, Tiểu Thúy tuy không muốn giao đứa bé ra, nhưng nhìn ánh mắt của Lãm, cô cũng chỉ biết ngoan ngoan giao Bắc Thần Vũ cho Duyệt.

Sau khi Ngạo cùng Duyệt rời khỏi, Tiểu Thúy vội đỡ Lãm thân thể đầy thương tích dậy, lo lắng hỏi: “Vương gia, người muốn đi đâu? Toàn thân người là vết thương, nô tì giúp người tìm đại phu nhé.”

“Không cần nữa! Tiểu Thúy, người đừng theo bốn vương nữa! Người đã báo đáp ta đủ rồi.” Lãm nhẹ nhàng nói, nói dứt lời liền quay đầu bỏ đi, Tiểu Thúy lặng người, có chút muối tiếc, nhưng rồi cũng đành lòng mà rời đi.

Lãm bước từng bước cô đơn trên con đường hoang vắng, đột nhiên phía trước có bóng người bước tới khiến hắn chợt khựng lại.

“Sao cô lại ở đây?” Lãm kinh ngạc nhìn cô, giọng nói vẫn còn chút khác lạ.

“Ta mang thai rồi! Tuy ta không muốn phải thừa nhận người là phu quân, nhưng con ta cần bố của nó, nên ta...” Nam Cung Tuyết ngập ngừng, sáng nay cô đột nhiên ngắt đi, sau khi mời ngự y chuẩn đoán, cô đã biết là mình có thai.

Tuy cô không thích Lãm, nhưng cô cũng không muốn vứt bỏ đứa con này, rốt cuộc thì cũng là máu mủ ruột già, đứa trẻ cũng cần bố để nó chăm sóc, nên cô mới đến tìm Lãm.

Lãm nghe tin, hoàn toàn lặng đi, nam cung Tuyết mang thai, một tháng trước, cái đêm chung chăn gối chốn hoàng cung ấy chợt hiện về trong đầu hắn, con của hắn, hắn làm cha rồi!

Chương 215: Tính ích kỷ

Nhưng hắn chẳng có chút tình cảm gì với Nam Cung Tuyết, sao có thể chịu trách nhiệm với cô ta?

“Cô...” miệng Lâm mấp máy, nói không nên lời, mà hắn cũng chẳng biết phải nói gì nữa.

“Không cần nói gì hết, đi thôi!” Nam Cung Tuyết bước tới bên hắn, nắm lấy tay hắn kéo đi.

Lâm nhìn bụng cô bằng ánh mắt phức tạp, trong đó có con của hắn, một niềm vui sướng đang len lỏi trong đầu hắn, khiến hắn cũng bỗng chốc nhoèn miệng cười.

Khi Ngao mang Duyệt cùng đứa trẻ trở lại, đứa trẻ bỗng nhiên lên cơn sốt cao, Lạc thần y vội và đến cứu chữa.

“Duyệt nhi, nằng cứ ăn gì trước đã, nghỉ ngơi chút, con chúng ta sẽ không sao đâu!” Hàn nhẹ nhàng bưng chiếc bát trên bàn lên.

Duyệt mặt tái mét thất thần ngồi trên ghế, chẳng nói nửa lời, cô đang tự trách mình, thân làm mẹ mà hết lần này tới lần khác hại con, cô chẳng xứng đáng làm mẹ.

“Duyệt nhi, nằng đã một ngày một đêm không ăn gì rồi, cũng chẳng chợp mắt nghỉ ngơi, cơ thể nằng yếu rồi, mau ăn chút gì rồi nghỉ ngơi đi.”

Hàn biết tâm trạng của Duyệt đang không tốt, nhưng chàng càng không nỡ để cô tự giày vò bản thân mình.

Không nghe thấy Duyệt trả lời, Hàn lại nói tiếp. “Duyệt nhi... nghe ta, hãy ăn chút gì đi, nằng mà không ăn...”

“Thiếp không muốn ăn, chàng đừng làm phiền thiếp, chàng ra ngoài đi, để thiếp một mình, đừng để ý đến thiếp!”

Duyệt như trút toàn bộ bức dọc lên đầu Hàn, cô còn gạt bát com trên hàn ra, lúc đó trong lòng cô thật sự rất rối rắm, nhưng cũng thật sự rất bức bối, cô chỉ muốn yên tĩnh một mình.

Trái tim Hàn lúc ấy càng nhói lên, con cũng là con chàng, chàng cũng lo lắng chứ, áp lực trong chàng lúc này cũng chẳng nhỏ hơn Duyệt, nhưng chàng không chỉ lo cho con, mà còn phải lo cho cả sức khỏe của thê tử nữa.

“Được rồi! Nằng đừng tức giận nữa, ta ra ngoài đây, com ta để đây, nằng đói bụng thì cứ ăn lấy một ít, ta ra ngoài đợi, có gì cứ gọi ta.”

Hàn cố kìm nén cảm giác lạnh lẽo trong lòng, đặt bát com nóng trong tay xuống, tiếp đó đứng dậy không dám làm phiền Duyệt nữa, từng bước mò mẫm ra ngoài.

Lúc ấy, chàng thật sự rất căm ghét bản thân không thể nhìn thấy, căm ghét bản thân đến vợ con cũng không thể bảo vệ nổi, hôm qua khi Liệt cứu Duyệt trở về, chàng cũng biết rằng Duyệt suốt chút nữa đã bị Lâm...

Lúc ấy chàng vừa phẫn nộ vừa giận bản thân mình, trong lòng ngoài sự căm kích với hành động cứ mạng hai mẹ con Duyệt của Ngao ra, còn có chút đổ kị, tại sao lúc ấy không phải là mình đến cứu Duyệt và đứa con.

Chàng thấu hiểu sự bức bối trong Duyệt, đối với những cảm xúc của cô lúc ấy, cần nhiều hơn là sự bao dung và bình tâm.

Cho nên chàng đã để cho cô một không gian yên tĩnh, để cô có thể giải tỏa những tâm tư rối rắm.

Cảm nhận được những u uất nơi Hàn, trong lòng Duyệt cũng vô cùng chua xót, cô lại sao rồi?

Sao có thể ích kỷ trút hết lên chàng, nếu cô bình tĩnh lại thì có lẽ sẽ hiểu được rằng chàng lúc ấy càng không thể thoải mái, trong lòng chàng chắc chắn đang càng đau xót.

Hàn là cha đứa trẻ, cảm xúc nhất định đang rất suy sụp.

Sao cô có thể ích kỷ đến mức không đếm xỉa đến những đau đớn của Hàn, chỉ quan tâm đến cảm xúc của bản thân?

“Hàn, đừng đi! Đừng rời khỏi thiếp...” Giọng Duyệt yếu ớt, đong đầy sự hoảng hốt và bất lực, cô nhào tới vòng tay ôm lấy Hàn từ đằng sau lưng.

Chương 216: Yêu em lần cuối (1)

“Duyệt Nhi, ta không đi đâu hết, chỉ cần nàng muốn, bất cứ lúc nào ta cũng sẽ ở bên nàng. Ta không đi đâu cả, ta sẽ không rời xa nàng đâu!”
Cơ thể mềm nhũn của Duyệt ôm lấy chàng, chàng quay đầu lại ôm chặt cô vào lòng.

“Hàn, thiếp xin lỗi, thiếp không cố ý muốn tức giận với chàng, thiếp chỉ vì quá lo cho con, thiếp thật sự rất lo lắng.” Duyệt sụt sùi, trông cô lúc ấy thật sự rất bất lực, rất đau lòng.

Cô thật sự lo sợ đứa con sẽ rời xa hai người, thật sự rất sợ!

“Duyệt nhi, nàng đừng lo lắng, con nhất định sẽ không sao! Tất cả mọi chuyện đã qua rồi.” Hàn biết Duyệt đang đau đớn, nhưng ngoài việc an ủi ra thì chàng còn biết làm gì đây?

Ba ngày sau, Lạc thần y nhìn Ngạo với sắc mặt nghiêm trọng, sau đó ông đưa cho Ngạo thứ thuốc trong tay mình.

“Đây là Dẫn độc đan và phệ huyết thảo, dẫn độc đan này người hãy cho Duyệt dùng, nó sẽ khiến tất cả Túy Hồng Nhan dồn xuống cổ tay, tiếp đó người hãy ăn thứ phệ huyết thảo này, rồi hút toàn bộ huyết đen từ cổ tay cô ấy, nhưng người cũng nên biết rằng, dù người có không uống thứ huyết đen ấy vào thì phệ huyết thảo cũng sẽ hấp thụ thứ máu trong miệng người vào cơ thể, còn nữa, Túy Hồng Nhan một khi đã chuyển giao cho người thứ hai thì nó sẽ ngay lập tức bộc phát, chẳng chốc mấy canh giờ sẽ tử vong.”

Ngạo bối rối đón lấy hai viên thuốc, rồi chàng gật đầu: “Cảm ơn ông!!”

“Tiểu tử, người đã suy nghĩ kỹ rồi chứ?” Lạc thần y hỏi lại.

Ngạo kiên quyết gật đầu, sau đó chàng quay người bỏ đi.

Hai ngày sai, trong đêm tối, Ngạo cùng Tu La Sát đến bên ngoài phòng của Duyệt, Ngạo đã thu xếp tất cả mọi thứ, cả thư để lại cho mẫu hậu chàng cũng đã viết.

Chàng không thể để Duyệt gặp chuyện! tuyệt đối không!

Cửa nhẹ nhàng bị mở ra, hai người bước vào.

“Hoàn huyên...” Ngạo nhìn thấy Hàn ngồi bên giường, hình như đang ru Duyệt ngủ, trong lòng bỗng dâng lên chút chua xót, nhưng ngay lập tức bị chàng nén lại.

Hai tiếng Hoàn huyên đã mười mấy năm nay chàng chưa từng thốt ra, có lẽ đây cũng là lần cuối cùng.

Hàn nghe thấy tiếng Ngạo, khẽ giật mình, đã khuya thế này mà Ngạo còn đến tìm chàng làm gì, chàng càng ngạc nhiên khi thấy Ngạo gọi mình như thế, đã lâu rồi chàng không nghe thấy Ngạo gọi hai tiếng hoàn huyên.

“Lục đệ, có việc gì vậy?”

Hàn rõ ràng cảm thấy có gì đó bất ổn, nhưng không thể nói thành lời, chẳng nhẽ con trai gặp chuyện gì?

“Hàn, chúng ta ra ngoài nói chuyện đi!” Tu La Sát nhìn Hàn nói.

Hôm nay ông đi cùng Ngạo cũng chỉ vì muốn tách Hàn ra, vì Ngạo biết Hàn sẽ tuyệt đối không đồng ý, mà Duyệt cũng chắc chắn sẽ tìm mọi cách để khiến Hàn ngăn chàng lại, để chắc chắn, chàng muốn Tu La Sát dẫn Hàn ra ngoài.

“Sao lại phải ra ngoài, chẳng nhẽ con tôi xảy ra chuyện gì? Có gì mau nói thẳng trước mặt tôi này, đừng có giấu diếm.”

Duyệt vừa mới chớp mắt, khi hai người Ngạo vừa bước vào cô cũng choàng tỉnh, nghe thấy Tu La sát nói muốn ra ngoài nói chuyện với Hàn, cô liền cho rằng đứa bé đã xảy ra chuyện gì.

“Duyệt, nàng đừng vội kích động, con nàng vẫn ổn, là... là sức khỏe của phụ hoàng, có mấy vị thái y đang đợi hoàng huynh ở bên ngoài, muốn bẩm báo tình trạng sức khỏe của phụ hoàng, nàng đừng lo lắng, con nàng thật sự không sao!” Ngạo vội vàng vỗ về cơn kích động của Duyệt.

Chương 217: Yêu em lần cuối (2)

Hàn vừa hay tin phụ hoàng có chuyện, mặt mày liền thất sắc.

“Lục đệ, đệ nói phụ hoàng làm sao? Độc trong người phụ hoàng đã được giải chưa?” Chàng sốt ruột cố gắng hỏi.

“Hoàng huynh, muốn biết tường tận tình hình thì huynh mau đi hỏi đám thái y, họ đang chờ huynh.” Ánh mắt Ngạo chợt ánh lên, chàng ra ý để Tu La Sát đưa Hàn ra ngoài.

Tu La Sát gật đầu, bối rối nhìn Duyệt, sau đó đưa Hàn rời khỏi, Hàn cũng không hề có chút nghi hoặc, giờ chàng chỉ quan tâm đến sức khỏe của phụ hoàng, nên chàng không chút do dự đi ra.

Trong phòng chỉ còn lại hai người, Ngạo nhẹ nhàng nắm lấy tay Duyệt.

Chàng thật không đành lòng buông tay cô, thật sự không đành.

“Duyệt, đồng ý với ta, cho dù xảy ra chuyện gì, nàng cũng phải kiên cường đối mặt, vui vẻ mà sống tiếp!” Bàn tay Ngạo chạm vào gương mặt cô.

“Ngạo, ngươi sao vậy? sao trông ngươi cứ kì lạ? đã xảy ra chuyện gì?” Duyệt hoàn toàn không hiểu sự tình, gương mặt cô hiện rõ vẻ nghi ngờ.

Ngạo dạo này thật sự rất kì quái, rốt cuộc hắn làm sao mà cứ nói với cô mấy lời kì cục như thế.

“Duyệt, ta sẽ dùng toàn bộ tính mạng mình để bảo vệ nàng, vĩnh viễn như vậy!” Ngạo đột nhiên nói ra mấy câu này càng khiến Duyệt thất sắc.

“Ngạo, ngươi rốt cuộc... ưm...” Duyệt còn kịp mở lời Ngạo đã đột nhiên kéo cô vào lòng, rồi cúi xuống hôn lên đôi môi của cô.

Duyệt, đây sẽ là lần cuối cùng, lần cuối cùng ta ôm nàng, lần cuối cùng ta được hôn nàng, lần cuối ta được âu yếm nàng.

Ngạo hôn cô say đắm, lưỡi chàng mạnh mẽ quỳện chặt lấy lưỡi cô, có chút điên cuồng xen lẫn dịu dàng, chàng như con ong đang hút lấy thứ mật ngọt nơi miệng cô.

Một đằng, Hàn để Tu La Sát dẫn đường, nhưng chẳng biết đã đi bao xa rồi, Hàn bắt đầu cảm thấy có gì đó không ổn, chẳng phải Ngạo nói đám thái y đang đợi bên ngoài, sao đi một đoạn đường rồi mà vẫn chẳng thấy bóng dáng thái y nào.

“Tu La Sát, thái y đâu?” Hàn dừng bước, ngờ vực hỏi.

Trong tích tắc, cơ thể chàng trở nên bất động, không cựa nổi mình. “Tu La Sát, ngươi làm gì vậy? Mau giải huyết cho ta.”

Chàng không hiểu Tu La Sát với Ngạo sao lại phải lừa dối chàng, đột nhiên một ý nghĩ không chấp nhận nổi hiện lên trong đầu chàng.

“Tu la Sát, mau nói với ta, có phải lục đệ định giải độc cho Duyệt phải không? Nói mau.”

Hàn kích động gào lên, muốn nhúc nhích mà không được, còn Tu La Sát thì vẫn đứng đó nãy giờ, chẳng trả lời.

Trong phòng, Ngạo vẫn không nỡ dứt nụ hôn với Duyệt, những ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi cô.

“Duyệt, nàng ngủ đi, đợi nàng tỉnh, mọi thứ sẽ trở lại bình thường.” giọng Ngạo trầm xuống, Duyệt còn chưa kịp phản ứng thì chàng đã điểm huyết khiến cô hoàn toàn hôn mê.

Chàng ôm lấy cơ thể mềm mại của cô mãi không chán, cái ôm chặt chội, nhuộm màu luyến tiếc và đau xót.

Chàng nuốt Phệ huyết thảo, rồi im lặng chờ đợi.

“Duyệt, ta biết ta làm thế này sẽ khiến nàng giận ta, nhưng ta phải làm vậy, vì nàng, ta cam tâm!” Ngạo vừa nói vừa nhớ lại quãng thời gian gặp được Duyệt.

Đêm đã khuya, đêm dài quá, khiến con người ta càng cô độc.

Hàn vẫn đứng nguyên tại chỗ, không ngừng cố gắng phá giải huyết đạo, nhưng vẫn không làm sao giải được.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Yêu em lần cuối (3)

“Tu la Sát, ngươi mau đi ngăn cản lực đệ lại, mau lên...” Hàn gào lên thống thiết.

Nhưng mặc cho chàng gào, Tu La Sát vẫn làm bộ không nghe thấy gì, ánh mắt cứ một mực hướng về phía căn phòng.

Ông đã đồng ý với Ngạo, nói ông ích kỷ cũng đúng, ông thật sự rất ích kỷ, ông chỉ biết nghĩ đến Duyệt thôi, ông rất ngưỡng mộ tình yêu của Hàn, hẳn có thể vì yêu mà hi sinh bản thân, tình yêu đó, ông vĩnh viễn không thể với tới được.

Trời sáng, Hàn cùng Tu La Sát quay trở lại, bên trong đã nghe tiếng Duyệt thút thít.

Hàn chẳng chút đắn đo lao vào trong phòng, mặc cho cơ thể đựng hết thức này đến thứ nọ, mặc cho thân thể xước xát, chàng vội vàng hỏi:

“Duyệt, Duyệt nhi nàng sao rồi?”

Không thấy Ngạo đâu, trong phòng giờ chỉ còn mình Duyệt đang ngồi khóc trên nền đất.

“Duyệt Duyệt...” Tu La Sát nhìn Duyệt, muốn nói gì đó mà chẳng thể mở lời.

Sắc mặt Duyệt thật sự đã tốt lên rõ rệt, hẳn là Ngạo đã giải được độc cho cô.

“Hàn, sư phụ, mau tìm Ngạo về đây, xin chàng hãy tìm hắn về đây!” Duyệt thốn thức.

Cô vừa tỉnh lại, đã cảm nhận được sự chuyển biến rõ rệt trong người, nhìn thấy cổ tay bị băng bó, cô vội hộp mở ra xem, thì phát hiện vết thương vẫn còn chưa kịp khô máu.

Chẳng thấy bóng dáng Ngạo đâu, cô không phải kẻ vô tâm, cũng phải con ngốc, cô vừa nhìn là biết ngay Ngạo đã tự mình giải độc cho cô, giấu lại những hành vi kì quặc của ngạo gần đây, càng khiến cô hoảng loạn bất an.

Cô không muốn Ngạo hi sinh bản thân hắn, cô không muốn như vậy.

Duyệt Nhi... Hàn đau lòng thót lên.

“thiếp mặc kệ, thiếp phải đi tìm Ngạo, phải tìm hắn, thiếp không muốn hắn gặp chuyện!” Duyệt chẳng còn biết đến ai nữa, cô đi giầy rồi chạy ra ngoài.

‘Duyệt nhi...’ ‘Duyệt Duyệt’

Ngạo đã bỏ đi từ lâu, chàng vô định bước về phía trước, chàng phải nhanh chóng rời khỏi đây, nếu không chàng sẽ bị tìm thấy, nhưng lúc này, chàng thật sự chỉ muốn ngủ, thật sự chỉ muốn chợp mắt.

Đột nhiên chàng ho lên một tiếng, một vũng máu đen từ miệng chàng thổ ra, chàng không chịu nổi ngã sấp xuống mặt đất.

“Duyệt...” Ngạo thở hắt, đau đớn, buồn rầu, lưu luyến, và biết bao là yêu thương.

Chàng không còn chút tỉnh táo nào, chẳng làm chủ được mình nữa, chàng khép lại mí mắt nặng trĩu.

“Ngạo...” Đường như trước khi ngất đi chàng vẫn nghe thấy tiếng Duyệt, ảo giác ư?

Thôi kệ, lần cuối mà!

Trong phòng, Duyệt ôm chặt lấy Ngạo, trong đầu không ngừng nghĩ đến những điều mà Lạc thần y nói.

“Độc trong người hắn đã vô phương cứu chữa rồi, có lẽ hắn chỉ còn sống được 2 canh giờ nữa thôi, cô cố gắng ở bên hắn...”

Hai canh giờ, sao có thể? Sao Ngạo lại chỉ còn sống được hai canh giờ nữa chứ.

“Duyệt...” Ngạo hé mắt nhìn, giọng khan đi.

“Ngạo, ta ở đây, ngươi mau mở mắt nhìn ta này, Ngạo...” Duyệt xúc động nghẹn ngào, bàn tay cô nắm chặt lấy bàn tay Ngạo.

Hơi ẩm nơi bàn tay ấy đã biến mất, chỉ còn cái giá lạnh kinh người.

Ngạo cơ hồ muốn xác định bản thân có phải đang chìm trong ảo giác không, chàng từ từ mở mắt, nhìn thấy gương mặt đau đớn của Duyệt, nước mắt của cô đã ướt đầm cái nắm tay của hai người, nhuốm buồn trái tim thổn thức của chàng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Ngạo, chúng ta bái đường thành thân!

“Duyệt, ta không sao! Nàng đừng khóc nữa...” Ngạo muốn đưa tay lau nước mắt cho cô, nhưng chàng chẳng đủ sức nữa, đến giọng nói cũng thì thào đến mức phải ở cự li gần mới nghe thấy được.

“Ngạo, tại sao, tại sao ngươi làm vậy? Tại sao?” Gương mặt nhòa lệ của Duyệt gục lên ngực chàng, cả thân thể đang run rẩy vì đau đớn.

“Đồ ngốc, đừng tự trách mình nữa, tất cả đều là do ta cam tâm tình nguyện!” Ngạo nhẹ nhàng xoa đầu cô, để mặc cho nước mắt của cô thấm đầm áo mình.

Trái tim chàng cũng đang run rẩy theo thân thể cô.

Duyệt nghe chàng nói vậy thì trong lòng vừa giận vừa thương, cô nhìn chàng chăm chăm, kích động nói:

“Ngươi tình nguyện, nhưng ta không cần! Ngạo, ngươi là đồ ích kỉ, ngươi dùng mạng mình đổi lấy mạng của ta, ngươi nghĩ như thế thì vĩ đại lắm sao, ta nói cho ngươi biết, ta ghét ngươi làm như vậy, ta khinh thường cái hành động vĩ đại đó của ngươi.” Dứt lời, cô ra sức kéo Ngạo dậy, vừa kéo vừa ghen ngào:

“Ngươi đứng dậy cho ta, ta và ngươi đi tìm Lạc thần y, để ông ấy truyền độc lại cho ta, đi, đứng dậy, chúng ta mau đi tìm Lạc thần y...”

Lúc ấy, Duyệt chỉ mong sao Ngạo không bị sao hết, cô không muốn Ngạo chết thay cho cô, cô muốn Ngạo sống tiếp.

Ngạo đau lòng nhìn gương mặt bồn chồn của cô, chàng cố gắng giữ cho hai mí mắt nặng trĩu không nhắm lại, nhìn cô chăm chú.

“Duyệt, lần cuối ở bên ta, đây là lần cuối rồi!” Ngạo yếu ớt nắm lấy bàn tay nhỏ của cô, thì thào.

Nếu có thể, chàng muốn thời gian mãi ngưng lại ở giây phút này, mãi mãi ngưng lại ở khoảnh khắc hai người bên nhau.

Duyệt đau lòng để Ngạo tựa vào người mình, cô có thể cảm nhận được từng hơi thở hiu hắt của Ngạo đang phả vào người cô.

“Duyệt, ta thật sự ngưỡng mộ hoàng huynh, huynh ấy có được tình yêu của nàng, huynh ấy có nàng!” Ngạo trầm giọng, từng câu từng chữ như cửa vào trái tim Duyệt đau xót.

“Ngạo, chúng ta bái đường thành thân!” Ánh mắt của Duyệt kiên quyết nhìn chàng, cô có thể nhận ra sự vui sướng và kinh ngạc trong đôi mắt của Ngạo.

Cô biết đây là tâm nguyện duy nhất của Ngạo, cũng là điều khiến chàng tiếc nuối nhất!

“Duyệt...”

“Ngạo, không phải chàng muốn lấy ta sao? Chúng ta hãy lập tức bái đường thành thân đi, sau này, ta Tô Duyệt Duyệt sẽ là vợ chàng, yêu chàng cả đời.” giọng Duyệt thút thít.

Cô không muốn Ngạo phải mang theo bất cứ sự hối tiếc nào, Ngạo đã vì cứu cô mà đến cả mạng sống cũng không cần, thì một tâm nguyện còn con này chẳng nhẽ cô không thể giúp anh hoàn thành.

Dưới ánh trăng, Hàn đang cô độc đứng ngoài, tuy chàng không thể nhìn thấy những bài trí rực rỡ xung quanh, nhưng chàng có thể nhận thấy niềm hân hoan của tân lang tân nương, nếu nói chàng không cảm thấy thì đó đều là dối trá! Chàng phải bận tâm chứ, vì người đang đợi bái đường thành thân không ai khác chính là thê tử của chàng, cảm giác chua xót lúc ấy như khiến chàng không thể thở nổi, nhưng vì Duyệt, vì Ngạo, chàng đành cố đè nén bản thân.

Hãy cùng hoàn thành tâm nguyện cuối cùng của Ngao.

Lúc ấy, Duyệt khoác trên mình đồ tân nương nhẹ nhàng tiến đến bên cạnh Hàn. Nhìn thấy sự ảo não trên gương mặt chàng trong lòng cô cũng có chút không đành, cô biết cô làm vậy thì Hàn hẳn sẽ rất thất vọng, nhưng cô không hối hận, cô không hề hối hận khi bãi đường thành thân với Ngao.

“Hàn...” Duyệt thì thầm gọi tên chàng, nhưng rồi lại chẳng biết nên nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Hạnh phúc là gánh nặng

“Hàn...”

Hàn có ngáy ra đôi chút, chàng vội vàng che giấu vẻ mặt thất thần bằng nụ cười tươi tắn.

Chàng không muốn gây áp lực cho Duyệt, không muốn làm gánh nặng trong cô nặng nề hơn.

Tuy chàng đã cố hết sức dùng nụ cười để che giấu cho sự âu sầu của mình, nhưng Duyệt sao có thể không nhận ra chứ, nhìn nụ cười của Hàn, cô càng thấy trong lòng đau xót.

“Duyệt nhi, dù nàng có quyết định thế nào thì ta cũng sẽ vĩnh viễn ủng hộ nàng!” Hàn như nhận thấy sự đấu tranh trong nội tâm của Duyệt, nhưng chàng không muốn đào sâu tìm hiểu, cũng không muốn ngăn cản.

Chàng hiểu lòng cô, hiểu tình cảm sâu sắc của cô, càng hiểu hơn tình cảm cô dành cho Ngao.

Bàn tay thô ráp của chàng ôm lấy gương mặt mịn màng của cô, rồi chàng chậm chậm cúi đầu, lần lượt đặt lên mắt và môi cô nụ hôn ấm áp.

Tại đại sảnh, hoàng thượng và hoàng hậu thần sắc nặng nề ngồi nhìn Ngao đang nắm tay Duyệt bước vào.

Lúc ấy, thân thể Ngao lao đảo như sắp khuỵu, Duyệt phải luôn luôn đỡ lấy chàng thì chàng mới có thể đi tiếp, hoàng hậu và hoàng thượng nhìn gương mặt như không còn hơi máu của chàng mà lòng đau như cắt.

“Duyệt, hôm nay nàng đẹp lắm!”

Ngao nhìn Duyệt đắm đuối, nhìn không chớp mắt, như thể muốn khắc vào tim mình vẻ đẹp của cô hôm nay, để đến kiếp sau cũng không bao giờ quên.

“Ngao, hôm nay trông chàng cũng rất anh tuấn, anh tuấn nhất trong số những người đàn ông thiếp từng gặp!” Duyệt không trốn tránh ánh mắt đắm đuối ấy của Ngao, cô nở một nụ cười hạnh phúc.

Cô thừa nhận, hôm nay cô rất thật lòng.

“Chuẩn bị xong rồi chứ?” những đường nét dịu dàng nho nhã của Ngao mang một màu sắc tím tái đượm buồn, chỉ có ánh mắt kiên cường của chàng là không thể phủ nhận.

“Thiếp chuẩn bị xong rồi, từ giờ trở đi, thiếp là thê tử của Ngao, chàng cũng là phu quân của Duyệt.” Đôi mắt trong veo của Duyệt có ánh lên chút mơ hồ, hàng mi dài đang cố che giấu nỗi đau day dứt.

“Nương tử...” Ngao khó có thể che giấu sự xúc động lúc ấy, chàng thều thào.

Duyệt cố cầm nước mắt lưng tròng, khẽ giãn ra một nụ cười chân thật nhất. “Phu quân...”

Cô chủ động đặt tay mình vào trong tay Ngao, để chàng nắm chặt, hai người cùng nắm tay chậm chậm tiến về phía trước.

Bước được vài bước, trong cổ họng Ngao bỗng dâng lên vị tanh của máu, đôi mắt chàng bắt đầu trở nên mơ hồ.

“Duyệt, ta vốn ích kỉ, ta hi vọng con đường phía trước sẽ kéo dài mãi, như vậy, ta có thể nắm tay nàng mãi mãi bước cùng nhau!” Bước chân của Ngao bắt đầu chậm lại, con đường hạnh phúc ấy chàng thật không nỡ đi hết.

Nỗi đau âm ỉ bắt giắc trào ra từ khóe miệng của Ngao, cổ họng Duyệt cũng như bị bóp nghẹn.

“Ngạo, hạnh phúc là vô tận, chúng ta sẽ hạnh phúc, chúng ta đều sẽ hạnh phúc!”

“Phải rồi! Duyệt, nàng nhất định phải hạnh phúc, phải cố gắng sống hạnh phúc thay phần của ta”

Bàn tay của Duyệt bắt giắc nắm chặt hơn, nước mắt cũng đồng thời tuôn ra.

Con đường này rốt cuộc vẫn có điểm tận, thực tế vẫn luôn tàn khốc, sinh mệnh con người cũng có hạn.

Hai người chỉ kịp đến trước mặt hoàng thượng và hoàng hậu, Ngạo gần như bất tỉnh, ánh mắt bắt đầu mờ hồ, bước chân ngày một chệch choạng, rồi chàng đổ gục về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: Hạnh phúc là gánh nặng

Hai người chỉ vừa kịp bước đến đối diện với hoàng thượng và hoàng hậu, Ngạo bắt đầu choáng váng, đôi mắt chàng cũng dần mờ đi, bước chân càng loạng choạng hơn, cuối cùng cũng đổ sụp sang một phía.

“Ngạo...” “Ngạo nhi...” Tất thảy những người tại đó đều hoảng hốt.

Nước mắt của Duyệt càng tuôn rơi lã chã, cô ôm chặt lấy cơ thể mềm nhũn của Ngạo. “Ngạo, chàng phải gắng gượng, chúng ta phải bãi đường thành thân! Chàng không phải luôn muốn lấy ta sao, giờ sắp xong rồi, chàng không được từ bỏ! Ngạo...”

“Ta sẽ cố gắng...” Hơi thở của Ngạo ngày một yếu ớt.

Khoảnh khắc ấy, chàng vô cùng hoang mang, lo sợ, nhưng không phải nỗi sợ cái chết, mà chàng sợ không thể kết thúc hôn lễ này. Không được! Chàng nhất định phải gắng gượng, chàng muốn cùng Duyệt thành thân, chàng muốn nắm chặt tay thê tử của mình, kết thúc lễ bãi đường cuối cùng này.

Ngạo dùng chút ý thức cuối cùng để gượng dậy, toàn thân chàng run lên cầm cập.

Chàng nở một nụ cười yếu ớt, nụ cười ấy càng khoét sâu vào tim Duyệt, chàng lại nắm lấy tay cô.

Tu La Sát thấy Ngạo sắp không trụ nổi nữa thì vội vàng nói: “Nhất bãi thiên địa!”

Lúc ấy, ông chỉ hi vọng Ngạo có thể kiên trì đến phút cuối.

Ngạo cười hạnh phúc nắm lấy tay Duyệt quay lại hướng về phía của quì lạy, chàng chưa từng nghĩ là sẽ có ngày sẽ được cùng Duyệt bãi đường thành thân, tất cả những điều này rất không chân thực, giống như một giấc mơ vậy.

“Nhị bãi cao đường!”

Hai người lại chậm chậm quay lại, hướng về các vị trưởng bối quì lạy, hoàng thượng cùng hoàng hậu thấy cảnh này, nỗi đau trong lòng như lan ra khắp cơ thể.

“Phu thê giao bãi!”

Hai người đứng đối diện nhau, Duyệt vội lau hết nước mắt, nắm tay Ngạo cùng hoàn thành nốt nghi thức cuối cùng.

Nhìn thấy những giọt lệ long lanh đang lăn dài trên gương mặt Duyệt, trái tim Ngạo như bị húc mạnh, đau đến không thể thở nổi.

Chàng cố gắng nhìn Duyệt, cho đến khi bóng hình cô trở nên mờ nhạt, tất cả mọi thứ trước mắt đều mờ đi thành một vùng trắng xóa, chàng biết bản thân mình đã không thể đi tiếp được nữa rồi, thời khắc ấy đã đến, tất cả những thứ này sắp biến mất rồi.

Nụ hôn này, rất mệt, rất nặng, rất buồn, rất đau nữa.

“Ta yêu nàng, Duyệt, cả đời này không đổi! Hãy nắm lấy tay ta cùng đi đến cuối đoạn đường sinh mệnh, hi vọng là kiếp sau chúng ta có thể trở thành đôi phu thê thật sự! Kiếp sau, ta nhất định sẽ gặp nàng sớm hơn hoàng huynh, nhất định... phải... có được nàng... trước... hoàng huynh...”

Nước mắt Duyệt tuôn rơi không ngừng, cô nói không nên lời nhào vào lòng của Ngạo.

Ngạo ôm chặt lấy Duyệt, chàng đang vì cơ thể này mà cố vũ bản thân, cái đầu nặng trĩu của chàng gục vào xuống vai cô, máu đen hòa quện cùng nước mắt chảy xối xả, thấm đẫm bộ hồng y của cô.

“Duyệt, hãy nhớ, cho dù ta không ở bên cạnh, nàng cũng vĩnh viễn phải nhìn vào hạnh phúc của nàng mà cố sống tiếp, nhớ nhé, ta sẽ luôn dõi theo nàng, dõi theo... nàng...” Giọng Ngạo thều thào, những hơi thở cuối cùng của chàng.

Cơ thể yếu ớt nặng nề đổ gục xuống, Duyệt đau lòng ôm chặt lấy chàng, trái tim cô đang rất đau, thật sự rất đau!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Hạnh phúc là gánh nặng

“Ngạo, đừng rời bỏ thiếp! thiếp không muốn chàng ra đi! Đừng mà...” Duyệt vui gương mặt đang thồn thức vào ngực chàng, vui mình trong chút hơi ấm quen thuộc cuối cùng còn sót lại.

“Ngạo nhi...” Hoàng hậu không thể chịu đựng nổi nữa mà lao tới, quỳ xuống bên cạnh Ngạo, bà nắm chặt lấy một bàn tay của Ngạo, nước mắt cũng tuôn rơi.

“Ngạo nhi, con thật bất hiếu, sao có thể nhẫn tâm bỏ mặc mẫu hậu, mẫu hậu phải cho con một trận, con con lại độc ác như thế hả!” Hoàng hậu kích động gào lên, nước mắt bà xối xả lăn xuống tay Ngạo.

Bà thật sự không chịu nổi cái cảnh kẻ đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh.

“Mẫu hậu... con xin lỗi!” Ngạo chẳng biết nói gì ngoài ba chữ ấy.

Những hận thù với mẫu hậu trong suốt mười mấy năm trời, giờ hoàn toàn biến mất rồi, tất cả những hận thù ấy đều không còn tồn tại nữa!

“Duyệt, hứa với ta... phải kiên cường, phải hạnh phúc, vui vẻ mà sống tiếp... hứa với ta...” Ngạo lại ho một tràng dài, rồi lại trào ra một dòng máu đen.

“Ngạo nhi...” hoàng hậu vừa đau đớn vừa kích động mà thốt lên, bà chưa nói nên lời mà liền ngất đi.

“Ngạo, ta hứa, chàng nói gì ta cũng hứa với chàng, Ngạo...” Duyệt đau đớn ôm chặt chàng vào lòng.

Ngạo lại nở một nụ cười hạnh phúc, chàng nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt của Duyệt, gương mặt ấy có vĩnh viễn vuốt ve cũng không thấy thỏa, vĩnh viễn không thỏa! Dáng hình thê tử ngày một mờ đi, ánh sáng trước mắt ngày một chói chang, chói đến mức khiến chàng không thấy rõ Duyệt nữa.

“Duyệt... Ta ... yêu ... nàng...” mí mắt nặng nhọc cuối cùng cũng sụp xuống, và vĩnh viễn không mở ra lần nữa.

Duyệt khóc lóc thảm thiết, giây phút ấy, cô cảm thấy trái tim của cô như bị xé ra, một nửa trái tim đang bị người khác giày xéo, rất đau, trái tim cô thật sự rất đau!

“Ngạo...” tiếng khóc thảm thiết không dứt của Duyệt truyền đến bên tai bóng hình cao lớn đang đứng phía ngoài.

Hàn biết, Ngạo đã đi rồi! đã vĩnh viễn rời khỏi cuộc sống của chàng và Duyệt.

Hiên Viên Thần lúc ấy cũng bước tới bên cạnh chàng, đặt một tay lên vai chàng, “Hàn, Ngạo có gửi cho người một bức thư, đây là yêu cầu cuối cùng của hắn dành cho người, hắn hi vọng người có thể giúp hắn hoàn thành.”

Hàn trầm tĩnh nghe Hiên Viên Thần mở bức thư ra, khẽ gật đầu, chàng sẽ giúp Ngạo hoàn thành tâm nguyện cuối cùng.

Lời của tác giả: Hức hức! Ta biết nếu mọi người nhìn thấy kết cục này của Ngạo nhất định sẽ mắng Bình Tử là kẻ nhẫn tâm, thậm chí còn nhào đến nhà ta đánh cho bình tử một trận, Bình Tử chỉ muốn thanh minh cho mình một chút, ta không hề ghét bỏ Ngạo đâu! Thậm chí ta còn rất yêu quý con người Ngạo Ngạo...

Nhưng nữ chính cìh có thể nắm tay một người đi đến cuối cùng, tuy có nhiều người nói có thể để nữ chính đồng thời sở hữu hai nam nhân, thế cũng chẳng sao! Nhưng Bình Tử chỉ thích một một thôi.

Tất nhiên sẽ có người giận dữ nói: “Tại sao lại không cho Ngạo một nữ nhân khác, để hắn sống hạnh phúc!”

Với quan điểm này, ta chỉ có thể nói là tình yêu của Ngạo, rất sâu đậm mà cũng rất cố chấp, tình yêu của hắn với Duyệt thậm chí còn quý giá

hơn mạng sống của hắn, tình yêu như vậy mà các bạn có thể cho rằng hắn dễ dàng đem dâng cho người con gái khác sao?

Vậy nên, Bình Tử trong khi viết ra nhân vật Ngao này cũng đã định sẵn kết thúc của hắn rồi.

Duyệt cũng có yêu Ngao, nhưng tình yêu đó không bằng tình yêu cô dành cho Hàn, vậy nên cái kết thúc mà Bình Tử đã sắp đặt này chỉ là muốn Ngao vĩnh viễn sống trong trái tim Duyệt, là thứ tình yêu tuyệt đối phải khắc cốt ghi tâm.

Còn về tâm nguyện mà Ngao dành cho Hàn thì mọi người cứ tiếp tục theo dõi nhé!

Ngoài ra, ta cũng biết các vị không thích tính cách của Duyệt, khi ta để Duyệt một lúc yêu hai người, về việc này ta cũng không biết nói gì hơn nữa?

Bình Tử chỉ nghĩ gì viết nấy, nếu mọi người thật sự không thích Duyệt, thì ngay từ đầu khi thấy trong lòng cổ có hai người nên dừng đọc ngay đi chứ, đương nhiên, ta cũng biết mỗi người có một cách nghĩ, nhưng trước khi Bình Tử viết cuốn *Ac bá* này cũng đã suy ngẫm rất nhiều, nếu mọi người thật sự không thích Duyệt thì ta cũng chẳng biết làm gì ngoài nói xin lỗi, các bạn có thể tìm cuốn tiểu thuyết khác hợp với khẩu vị của các bạn, ta không ép uống gì mọi người, Bình Tử cũng ko dám đảm bảo sau này những tiểu thuyết bình tử viết ra sẽ không xuất hiện lại tình tay ba, nên nếu không thích tôi thật sự không mong mọi người tiếp tục xem, thế thôi, tôi cũng không còn gì để nói nữa...

Thích thì quá tuyệt, nhưng không thích thì cũng đành vậy...

PS: Tất cả những tình tiết bị kịch đã kết thúc ở đây, kết thúc hạnh phúc đang bắt đầu rồi đấy!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Kết thúc hạnh phúc (1)

Một tháng sau

Duyệt đã tự nhốt mình trong phòng suốt một tháng trời, dường như chẳng bao giờ bước ra ngoài, còn Hàn sau đêm Ngao qua đời cũng đã vội vã giao Duyệt lại cho Lãnh Phúc Hương chăm sóc, chẳng theo Hiên Viên Thần rời khỏi Thiên Liệt quốc, trở lại Đông Hưng quốc.

Con của hai người vẫn chưa thể rời khỏi bể thuốc, nên Lạc Thần Y cũng đành đem nó trở lại Tuyết Sơn, ông hẹn ba năm sau sẽ đem đứa trẻ bình an quay lại.

Cánh cửa kẽo kẹt mở ra Tu La Sát bước vào, trên tay là một bọc giấy, ông vừa trông thấy Duyệt ngồi trên giường liền giật mình hoảng hốt, ông vừa đau lòng vừa bất lực.

“đồ nhi...” Tu La Sát cố mỉm cười bước đến chỗ cô.

Duyệt nhìn ông, “Sư phụ, sao ông còn ở đây, ông không đi cùng với Lạc Thần Y sao?”

Ngao đã qua đời, Hàn cũng vội vã bỏ đi, đến con mình cũng không ở bên cạnh, cô lúc ấy thật sự thấy mình cô đơn khủng khiếp.

Những người quan trọng nhất đối với cô đều biến mất rồi!

“Đồ nhi, lần trước con bảo ta tìm cho con đùi gà quay, ta đã mang đến rồi đây! Mau ăn đi...” Tu La Sát giấu cái túi giấy vào tay cô.

Ông vẫn còn nhớ, lần trước khi ông quay trở lại Duyệt Tâm Các, ông được chào đón bằng cảnh tượng cả căn phòng cháy đen, ông thiết nghĩ, không biết có phải tại đồ nhi đói quá mà lén lút quay gà ăn rồi làm cháy cả căn phòng hay không.”

“sư phụ, ông cười gì vậy?” Duyệt đang gặm đùi gà, thấy Tu La Sát cười khó hiểu, xem chừng việc cô gặm đùi gà khiến ông liên tưởng đến chuyện gì rất thú vị.

“Không có gì.” Tu La Sát vội giấu nụ cười.

Duyệt ngay lập tức đoán ra tâm tư của Tu La Sát, cô chùi tay rồi nói tiếp: “Sư phụ, đùi gà của hàng này thật sự rất ngon, lần sau ông lại giúp ta mua thêm một ít nhé, tiện thể nói với ông chủ đó, tài nghệ quay gà của ông ta không tệ chút nào, rất hợp với công việc này.”

Trán Tu La Sát nhăn lại, thái dương cũng khẽ co giật, ông đường đường là một sát thủ, lại tự tay quay đùi gà cho một cô gái ăn, chỉ vì đứa đồ nhi ngốc nghếch này thôi mà, đầu đến mức phải mở quán đồ nướng mưu sinh!

“Sư phụ, ông lại đồ dẫn ra rồi? Nếu không có chuyện gì thì ta nghỉ ngơi đây, ta mệt lắm!” Duyệt ngáp lấy ngáp để không chút ý tứ, người ta có câu ăn

xong lại nằm mà.

“Được rồi, cô ngủ đi, ta ra ngoài đây!” Tu La Sát nhìn đôi mắt đỏ ngầu của cô bằng vẻ mặt hết sức phức tạp.

Làm sao ông biết được cô đang nghĩ gì?

Quả nhiên, Tu La Sát vừa rời khỏi, nụ cười mệt mỏi trên gương mặt của Duyệt liền biến mất, thay vào đó là sự cô đơn và lạc lõng.

Đã bao lần cô phải giả bộ trước mặt người khác, nhưng đến khi chỉ còn một mình cô đơn như lúc này, cô lại thu mình vào góc giường, âm thầm đau đớn.

Đêm khuya, Duyệt đang trằn trọc khó ngủ, bỗng nhiên cảm thấy có một bàn tay đang vuốt ve lên gương mặt cô, theo phản xạ cô mở trừng mắt.

“Kẻ nào?”

Trong tích tắc, cô cảm thấy kẻ đó đang đè lên cô, cô còn đang kinh ngạc muốn thốt lên thì miệng đã bị khóa chặt, những âm thanh còn chưa thốt ra ngay lập tức bị người đàn ông kia nuốt gọn.

Cô còn chưa kịp kháng cự lại thì chợt nhận ra mùi hương long duyên nồng nàn quen thuộc đang xộc thẳng vào mũi cô, choán đầy khứu giác, choán đầy cả trái tim cô độc của cô.

“Hàn...” những giọt nước mắt ấm nóng từ từ chảy ra, trong nụ hôn mãnh liệt khao khát ấy, cô khẽ thì thầm tên chàng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Kết thúc hạnh phúc (2)

“Duyệt nhi, ta đây, ta nhớ nàng lắm, rất nhớ nàng...”

Đôi môi cô bị khóa chặt đến đỏ ửng, nụ hôn vừa gấp gáp vừa mạnh mẽ, nụ hôn mang theo bao khát khao và nhung nhớ của Hàn khiến cô khó lòng cưỡng lại, chàng muốn đoạt lấy tất cả những gì cô còn đang ngập ngừng trong miệng.

Chàng rất nhớ cô, kể từ cái ngày chàng ra đi cách đây một tháng, chàng đã bắt đầu nhớ cô rồi, nhớ cô đến phát điên, nhưng vì tâm nguyện của Ngạo, cũng là vì hạnh phúc của Duyệt, chàng chỉ có thể gò ép bản thân kìm nén mong muốn rời khỏi kinh đô của Đông Hưng quốc, kìm nén mong muốn được trở về bên cạnh Duyệt.

Trong đầu cô giờ chỉ có một ý nghĩ duy nhất, Hàn đã trở về, một tháng rồi không được gặp chàng, cô cũng rất nhớ chàng, muốn ngã vào lòng chàng để chàng ôm cô thật chặt trong vòng tay.

Nỗi cô độc trong cô suốt quãng thời gian qua bỗng được lấp đầy trong tích tắc, không còn nữa rồi những cô đơn và lạc lõng.

Nụ hôn nồng cháy của hai người cuối cùng cũng kết thúc, Hàn nhẹ nhàng buông lỏng miệng cô, có chút nuối tiếc những hơi thở còn đang loạn xạ nơi cô. Chàng đưa tay chạm vào miệng cô, rồi lại hôn nhẹ lên đó lần nữa. Chàng toan đứng dậy thì bị bàn tay nhỏ nhắn của Duyệt níu chặt.

“Hàn, đừng đi, đừng bỏ thiếp một mình nữa...” Duyệt hoang mang nhìn bóng hình chàng sắp rời xa, cô ra sức giữ chặt lấy cánh tay không để chàng rời khỏi.

Cô đã không thể chịu nổi việc mọi người cứ rời bỏ cô mà đi nữa rồi, cho dù chỉ là một hai ngày, cô cũng không muốn.

“Duyệt nhi, đừng sợ! Ta sẽ không rời xa nàng lần nữa đâu, ta chỉ muốn dậy châm đèn thôi.”

Hàn đau đớn nhìn những cảm xúc kích động nơi cô, vội vàng ngồi lại, thật ra chàng đâu có định bỏ đi, chàng chỉ muốn châm đèn lên để nhìn rõ gương mặt Duyệt thôi.

“Đừng đi.”

Duyệt dường như vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng, đôi tay vẫn bầu chặt lấy eo chàng, nhất quyết không buông.

“Được rồi mà, ta không đi...” Hàn đau lòng hôn lên trán cô, chàng khẽ khươ tay, một luồng phong chương thổi bay miếng vải bọc viên Dạ minh châu đặt trên chiếc bàn cạnh cửa, căn phòng tối tăm phút chốc sáng bừng.

“Duyệt nhi, nàng gầy quá, có phải nàng lại không chịu ăn cơm không?” Hàn day dứt hỏi cô.

Duyệt vội ngẩng đầu lên, những lời vốn định nói bỗng lại ngập ngừng.

“Hàn... chàng... chàng... mắt chàng?” Đôi môi Duyệt khẽ run rẩy, cô vừa kinh ngạc, vừa nghi ngờ, vừa có chút vui sướng.

Chàng có thể vào phòng cô mà không gây bất cứ tiếng động nào, còn có thể chính xác thổi bay cái khăn trên phủ dạ mình châu, còn có thể nhận ra cô đã gãy đi, tất cả chẳng phải đã rõ quá ư.

Chàng nhìn thấy rồi! Mắt chàng đã phục hồi rồi phải không?

“Chàng nhìn thấy đúng không? Chàng nhìn thấy thiếp rồi đúng ko?” Duyệt nhìn chăm chăm vào đôi mắt chàng, xúc động đến độ nước mắt tuôn rơi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Kết thúc hạnh phúc (3)

Hoàng huynh, có lẽ khi huynh cầm trên tay lá thư này, thì đệ đã không còn trên cõi đời này nữa rồi.

Trước đây đệ thật sự rất hận huynh, bởi huynh đã cướp đi ngôi vị thái tử. Từ biên ải trở về, việc đầu tiên đệ muốn làm là tìm huynh báo thù, cho nên, ban đầu khi đệ nghe nói huynh và Duyệt vẫn chưa động phòng, đệ đã định lợi dụng thân phận của uyên ương hồ điệp cướp cô ấy đi, việc này cũng chỉ nhằm mục đích báo thù huynh đó, huynh có biết không? Đệ rất hạnh phúc vì đệ đã có ý định đó, nếu không như vậy, đệ đã không thể gặp Duyệt, và bị tính cách của nàng hấp dẫn.

Về sau đệ đổ kị với huynh, cũng chỉ bởi vì Thái tử phi của huynh, chứ không phải huynh, giờ, đệ càng ngưỡng mộ huynh, đệ sắp đi tận con đường sinh mệnh ngắn ngủi của mình rồi, thật sự đệ không cam lòng, nhưng chỉ cần nghĩ mạng mình đổi lại được Duyệt, đệ lại thấy đáng lắm.

Đệ bảo vệ nàng theo cách khác, nên huynh cứ yêu nàng thật sâu đậm vào, huynh phải đem đến càng nhiều hạnh phúc cho nàng càng tốt, bởi vì nàng ấy vĩnh viễn là một phần đệ không thể có, nên huynh nhất định phải dùng cả tính mạng của mình để yêu nàng, đệ có lẽ không thể thắng nói huynh, từ ngôi vị thái tử đến Duyệt. Nhưng lần này, có lẽ đệ cũng đã thắng huynh theo một cách nào đó, huynh đã còn cách nào khác.

Đệ vĩnh viễn tồn tại trong mối quan hệ của huynh và Duyệt, đệ chết đi, Hiên Viên Thần sẽ cấy giác mạc của đệ cho huynh, tuy đệ không hiểu lời hán nói, nhưng đệ chỉ biết, đôi mắt của đệ sẽ trở thành đôi mắt của huynh, đệ sẽ vĩnh viễn tồn tại cùng sinh mệnh của huynh, được vĩnh viễn bảo vệ Duyệt, khi nàng nhìn huynh say đắm, đệ cũng có thể cảm nhận những tình cảm nồng ấm của nàng.

Những ngày về sau, đệ sẽ được nhìn ngắm nàng thông qua đôi mắt của huynh, để được vĩnh viễn yêu nàng.

Hoàng huynh, lá thư này là đệ nhờ Hiên Viên Thần viết giùm trước giờ bãi đường thành thân, đệ biết huynh không nhìn thấy, nên đệ nhờ Hiên Viên Thần đọc cho huynh nghe, hoàng huynh, đây là tâm nguyện cuối cùng của đệ, đệ biết huynh sẽ từ chối đâu, huynh không thể từ chối. Vì chỉ có chưa khỏi mắt thì huynh mới có thể đem đến hạnh phúc cho Duyệt, mang lại cho cô ấy sự an toàn, cho cô ấy một tình yêu nguyên vẹn, bao gồm cả phần của đệ.

Hoàng huynh, đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng đệ cầu xin huynh, hãy dùng mắt của đệ để yêu thương Duyệt.

Trong đầu Hàn lúc này đang hiện lên từng câu từng chữ trong bức thư Ngạo gửi cho chàng, đôi mắt này là chứng nhân tình cảm sâu đậm của hai người đàn ông, đôi mắt này phải được nhìn Duyệt hạnh phúc.

“Hàn, chàng nói gì đi chứ! Có phải chàng đã nhìn thấy rồi không? Nhìn thấy thiếp không? Có phải không?” Duyệt thấy chàng không nói gì là lại thấy cảm thấy sốt sắng.

“Đúng vậy, ta nhìn thấy nàng rồi, Duyệt nhi!” Hàn đưa tay nâng gương mặt của Duyệt lên, rồi dịu dàng hôn cô, chàng cảm thấy hôn khô gương mặt đầy nước mắt của cô.

“Hàn, chàng cuối cùng cũng nhìn thấy thiếp rồi, chàng nhìn được rồi!” Duyệt lao vào lòng Hàn, khóc to thành tiếng.

Cô khóc nức nở, như thể đang cố cho đau thương trào ra.

Những ngày gần đây, cô vẫn luôn cố tìm cho mình một niềm an ủi, để cô có thể giải tỏa bớt đau đớn trong lòng, có thể xóa nhòa cảnh tượng lúc Ngạo nhắm mắt qua đời vẫn thường trực hiện lên mỗi giấc mơ của cô. Việc Hàn sáng mắt trở lại, quả thật giống như một cơn mưa rào vào tiết đại hạn, chưa lành cho còn tim đầy thương tích của cô, mang hết đi đau khổ, mở ra một tia hi vọng mới.

“Duyệt nàng đừng khóc nữa, sau này đôi mắt này sẽ chỉ nhìn nàng, bảo vệ nàng, không để nàng phải chịu bất cứ tổn thương nào hết, những điều không vui đã qua rồi, chúng ta đang mang trong mình quá nhiều hi vọng của mọi người, chúng ta phải đối diện với một tương lai đầy

mới mẻ, nàng nhìn ta đi, nhìn đôi mắt ta nữa!” Hàn nói, rồi nâng gương mặt cô lên, chàng nhìn cô say đắm, trong đáy mắt cũng đong đầy những tia sáng lạ thường!”

Duyệt chớp mắt liên hồi, cố gắng nhìn vào đôi mắt của Hàn, đôi mắt sáng và đen, đột nhiên hiện ra bóng dáng của một ai đó!

Là chàng đang bận đồ cưới, mỉm cười nhìn cô, gương mặt anh tuấn phi phàm, mang đầy hạnh phúc và mãn nguyện!

“Duyệt, hãy nhớ, cho dù ta không ở bên cạnh nàng, ta vẫn vĩnh viễn dõi theo hạnh phúc của nàng, nhớ nhé, ta vĩnh viễn dõi theo nàng, vĩnh viễn dõi theo... nàng...”

Những lời Ngao đã nói ở buổi lễ ấy, lại một lần nữa tái hiện trong đầu của Duyệt.

Là Ngao... Là đôi mắt của Ngao!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Kết thúc hạnh phúc (4)

“Duyệt nhi, từ nay về sau, ở đây có ta và đôi mắt của lục đệ, những niềm vui và nỗi buồn của nàng, ta có thể nhìn thấy, Lục đệ cũng có thể nhìn thấy, lục đệ vẫn chưa rời xa nàng, đệ ấy vẫn mãi ở bên cạnh chúng ta, bởi đệ ấy muốn được vĩnh viễn bảo vệ nàng, cho nên, nàng phải mạnh mẽ, phải tiếp tục sống hạnh phúc.”

Giờ phút ấy, Duyệt bỗng hiểu ra tất cả, “Ngao, thiếp sẽ hạnh phúc, thiếp nhất định sẽ hạnh phúc, vĩnh viễn hạnh phúc cho chàng xem.” Đôi mắt ngấn lệ của Duyệt nhìn Hàn say đắm, cô khẽ gật đầu.

Một năm sau, phủ thái tử.

“Ta muốn nói là, ban ngày ban mặt thái tử điện hạ và thái tử phi lại trốn ra đây làm mấy chuyện ân ái, trông rõ chướng mắt!” Hiên Viên Thần vừa đặt chân vào Hàn Duyệt các đã nhìn thấy hai kẻ đang dính lấy nhau không biết ngượng, chàng nhin không nổi mà cầu nhau.

“Bỏ cung thích vậy, người quân được sao?” Hàn đáp trả bằng một ánh mắt đắc ý.

“Thái tử phi muốn vậy đây, người quân được sao? Duyệt cũng đáp trả chàng bằng một ánh mắt khiêu khích.

Nhìn xem nhìn xem! Cặp phu thê bất lương này.

“Các người thật bất lương, dùng xong ta rồi thì vứt đi vậy hả! Hiên Viên Thần giả bộ đau lòng lau lau nước mắt.

Duyệt trau mày, tỏ vẻ khó hiểu. “Hiên Viên Thần, cái gì gọi là dùng xong rồi vứt chứ, người tự coi mình là bao cao su à! (vãi)

“Ủầy! Tư tưởng Duyệt thật thoáng nha, Duyệt, cô ở thời hiện đại đã dùng mấy cái và vứt đi mấy cái rồi?” Hiên Viên Thần nhìn cô đầy ảm ý, ánh mắt đáng ghét đó khiến Hàn chợt nổi máu sát sinh.

Chàng nắn nắn cổ, nuốt chút nữa thì quên mất, cái kẻ có ánh một khùng bố đó, chẳng trách từ này đến giờ chàng cứ cảm thấy như có 4 cánh tay đang bóp chặt cổ họng, khiến chàng thở không ra hơi.

“Hiên Viên Thần, người bớt lời đi, người rốt cục làm hoàng đế kiểu gì vậy! Sao lại cả ngày cứ lông bông, vô lo vô ưu vậy chứ.” Duyệt nhìn chàng nghi ngờ.

Theo cô biết, hoàng đế là long vị, rất khó đảm đương! Nhìn hoàng đế của thiên liệt quốc là biết ngay, suốt ngày vì quốc sự mà lo âu, đến hoàng hậu bên cạnh cũng phải thăm oán trách, hoàng thượng quá bận bịu, đến việc chăn gối của hai vợ chồng cũng ít ỏi!”

“Duyệt, ti bảo tướng công nhà ti mau qua giúp phu quân nhà muội với! Ti muốn hại bọn ta không sinh nổi con hay sao!” Xem này! Nói loạn là có loạn ngay, à không, vừa nói đến hoàng hậu là hoàng hậu liền đến thăm rồi!

Hiên Viên Thần quay ra cười, nhìn theo Lãnh Phúc Hương đang phấn nộ đi vào, “Tiểu Hương hương, nàng đã trở thành hoàng hậu rồi, vẫn còn dữ dằng vậy sao! Có khí chất chút đi!”

“Tiểu Hương Hương là cái danh cho người gọi sao? Người thật đáng chết! Mau rút qua một bên...” Lãnh Phúc hương giận dữ đến độ không nhận ra ai nữa, có điều nhìn cái bộ dạng nổi giận đùng đùng đó, chắc hẳn là “Dục cầu bất mãn” đã lâu rồi.

Cái tên Bắc Thần Liệt đó, suốt ngày xem binh thư đến quên cả cảm giác với phụ nữ rồi! Không thì sao có thể để hoàng hậu đói khát đến mức

này?

“Tô Duyệt Duyệt, ta không quan tâm, nửa năm đã đến rồi, đến các người trực ban rồi!” Lãnh Phúc Hương giận dỗi cầm chén trà đặt trên bàn một hơi tu cạn.

Nửa năm trước, Hoàng đế và hoàng hậu lần lượt qua đời, long vị vốn là sẽ truyền lại Bắc Thần Hàn, nhưng Hàn vì sức khỏe không cho phép và còn vì cần tẩm bổ cho Duyệt nên đã bàn với Liệt, để hai người luân lưu làm hoàng đế, cho nên vừa đến nửa năm, triều đình quan viên lại được bái kiến một vị hoàng đế mới, vậy cũng tức là, Thiên Liệt quốc có đến hai hoàng đế, cũng như là hai vị hoàng hậu.

Tuy là nửa năm trao đổi một lần, nhưng trong khoảng thời gian nghỉ ngơi, Hàn vẫn hàng ngày lên triều, vẫn nắm rõ quốc sự, phải thế thì đến lúc chàng lên thay mới không bị tụt hậu. (ôi trời cái chế độ lý tưởng của tác giả =.=)

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Ác Bá Thái Tử Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.